Smithsonian
Institution
Libraries

Gift of

FREDERICK M. BAYER

H. DE

NATUURLYKE HISTORIE
OF
UITVOERIGE BESCHRYVING
DER
DIEREN, PLANTEN
EN
MINERAALEN,
Volgens het SAMENSTEL van den Heer
LINNÆUS.
Met naauwkeurige Afbeeldingen.

EERSTE DEELS, ZESTIENDE STUK.
DE HOORENS.

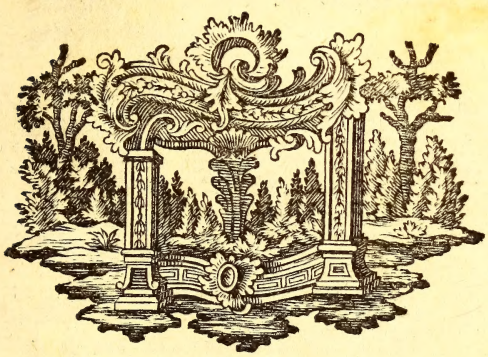

TE AMSTERDAM,
By de ERVEN VAN *F. HOUTTUYN.*
M D C C LXXI.

QH
83
H68
1761
d. 1 stuk 16
Scdire

INHOUD VAN DIT STUK.

ZESDE AFDEELING.

XLVI. HOOFDST. *Beschryving van 't Geslagt der* PAPIEREN NAUTILUSSEN *of* Doekenhuiven, *waar in de* Smalkielde *zo wel als de* Breedkielde, *en de* Rystenbry-Nautilussen, *zogenaamd, begreepen zyn.* Bladz. 1

XLVII. HOOFDST. *Beschryving van 't Geslagt der* NAUTILUSSEN, *die men ook* Coquiljes *noemt; tot welken de kleine* Ammons-Hoorentjes, *in 't Zee-Zand ontdekt, betrokken zyn.* —— 16

XLVIII. HOOFDST. *Beschryving van 't Geslagt der* TOOTEN, *oudtyds* Wellen *genaamd, waar onder de* Rollen *begreepen zyn.* —— 42

XLIX. HOOFDST. *Beschryving van 't Geslagt der* PORSELEINHOORENS, *ook* Kliphoorens *en somtyds* Klipkousen *genoemd wordende, waar onder die men* Kauris *tytelt of* Guineesche Munt. —— 81

L. HOOFDST. *Beschryving van 't Geslagt der* BLAASHOORENS, *dus wegens de Gestalte en de dunte van de Schaal getyteld.* —— 119

LI. HOOFDST. *Beſchryving van 't* Geſlagt *der* VOLUUTEN, *'t welk, behalve de* Dadels *en dergelyken, ook eenigen, die men anders* Rotshoorens *noemt, en de* Tepelbakken *bevat.* Bladz. 136

LII. HOOFDST. *Beſchryving van 't* Geſlagt *der* KINKHOORENS, *waar onder de* Belhoorens, Kasketten, Bezoars, Harpen, Pennen *betrokken zyn; zo wel als de Hollandſche* Wulken *en dergelyken.* —— 187

LIII. HOOFDST. *Beſchryving van 't* Geſlagt *der* VLEUGELHOORENS, *waar onder de* Krabben *en dergelyken, en de eigentlyke* Vlerkhoorens, *als ook de* Gevleugelde Pennen, *gelyk de* Basterd-Zeetonnen, *enz. begreepen zyn.* —— 245

LIV. HOOFDST. *Beſchryving van 't* Geſlagt *der* STEKELHOORENS; *waar onder, behalve de* Spin- *en* Snippekoppen, *de* Krulhoorens, Padden, Oliekoeken, Voethoorens, Beddetyken, Agaate *en andere* Peerhoorens, *de* Spillen, Snuitpennen *en dergelyken, zyn t'huis gebragt.* —— 274

LV. HOOFDST. *Beſchryving van 't* Geſlagt *der* TOLLEN, *tot welken de* Zonnehoorens, Zee-Tonnen *en de eigentlyke* Pennen *of* Penhoorens, *zyn betrokken.* —— 339

LVI.

LVI. Hoofdst. *Beschryving van 't* Geslagt *der* Maanhoorens, *die men ook* Rondmonden *zou kunnen noemen, en waar onder dus de* Wenteltrappen *en de* Trommelschroeven *begreepen zyn.* Bladz. 358

LVII. Hoofdst. *Beschryving van 't* Geslagt *der* Slakhoorens, *gemeenlyk zogenaamd en dergelyken, die byna altemaal op 't drooge, of in de Zoete Wateren, huisvesten.* —— 408

LVIII. Hoofdst. *Beschryving van 't* Geslagt *der* Nerieten, *of* Halvemaan Hoorens, *waar onder de* Eijerdoijers *begreepen zyn.* —— 477

LIX. Hoofdst. *Beschryving van 't* Geslagt *der* Zee-Oören. —— 500

LX. Hoofdst. *Beschryving van 't* Geslagt *der* Patellen, Schilden, Kapjes *en dergelyken.* —— 511

LXI. Hoofdst. *Beschryving van 't* Geslagt *der* Tandhoorens, *dat de* Olyphants-Tanden *en* Wolfstanden *bevat.* —— 549

LXII. Hoofdst. *Beschryving van 't* Geslagt *der* Wormbuizen, *waar onder ook de* Neptunus-Schaft *is t'huis gebragt.* —— 558

LXIII. Hoofdst. *Beschryving van 't Geslagt der* Zee-Houtwormen, *ook wel* Paalwormen *en* Kokerwormen *of* Boorwormen *genaamd, om dat zy de Paalen of ander Hout, en de Huid der Schepen, in* Zout Water, *doorknaagen.* Bladz. 580

LXIV. Hoofdst. *Beschryving van 't Geslagt der* Zandkokers, *wier Dieren een Soort van* Zee-Duizendbeenen *zyn.* —— 607

AANWYZING DER PLAATEN,

en der Bladzyden,

alwaar de Figuuren aangehaald of beschreeven worden.

Plaat CXX. Afbeelding der Tooten, Porseleinhoorens, enz. *tegen over* Bladz. 49

Fig. 1. Speldewerks-Toot *met het* Dier *daar in.* *bl.* 49

— 2. Porseleinhooren *met haar Mantel bewonden* A, *en het* Dier *uit dezelve*, B. *bl.* 85
De Oostindische Zee-Luis *of* Luisje *in Natuurlyke groote* D, *en vergroot zynde met het* Dier, C. *bl.* 115

— 3. *De zogenaamde* Ziczak-Dadel *met haar Dier.* *bl.* 144

Fig.

Fig. 4. *Een zeer aartig gemarmerd* Voluutje, *het* Juffertje *genaamd.* *bl.* 149
— 5. *De regte* Muſiekhooren, *met het Dier.* *bl.* 166

PLAAT CXXI. Afbeelding van de TEPELBAK, zogenaamd. *tegen over* Bladz. 179

Fig. 1. *Een* Gekroonde Moesjes-Tepelbak, *met het Dier daar in.* *bl.* 180
— 2. *Het* Dier *uit een grooter Tepelbak.* *ibid.*

PLAAT CXXII. Afbeelding van BELHOOREN, WULKEN, enz. —— 193

Fig. 1. *Een* Geknobbelde Belhooren *met het* Dier *daar in.* *bl.* 194
— 2. Kinkhooren-Eijeren *van Suriname.* *bl.* 221
— 3, 4. *Een* Zeeuwſche Wulkhooren, *met het* Dier, *van de eene en andere zyde.* *bl.* 229

PLAAT CXXIII. Afbeelding van KROONHOORENS, enz. —— 261

Fig. 1. *Een* Kroonhooren *met de zogenaamde* Purperſlak. *bl.* 262
— 2. *Een fraay gebandeerde bruinbonte* Krulhooren. *bl.* 285
— 3. *Een effen ronde* Spil *met het* Dier. *bl.* 311
— 4. *Een zeer fraay gebandeerde* Snuitpen. *bl.* 334

PLAAT CXXIV.

PLAAT CXXIV. Afbeelding van TOLLEN, SLAKHOORENS, enz. *tegen over* Bladz. 341

Fig. 1. *Een geknobbelde* Tol *of* Pieramied *met haar* Dier. *bl.* 342
—— 2. *Een* Nerietagtige Maanhooren, *dito.* *bl.* 361
—— 3. *Een* Europiſche Wenteltrap *met haar* Slakje. *bl.* 391
—— 4. *De* Jongwerpende Rivier-Slakhooren *met haar Dier. bl.* 439
—— 5, 6. *Een* Franſch Zee-Oor *met het Dier, van de Rugzyde en van de Onderzyde beſchouwd.* *bl.* 502
—— 7, 8. *Een* Europiſche Patelle *met het Dier, van boven en van ter zyde.* *bl.* 513

PLAAT CXXV. Afbeelding van WORMBUISJES, enz. —— 551

Fig. 1. *De* Olyphants-Tand *met het Dier daar in.* *bl.* 551
—— 2. *Een zogenaamd* Hoornſlangetje, dito. *bl.* 571
—— 3. *Een zeer fraaije* Neptunus-Schaft. *bl.* 578
—— 4. *Een* Zee-Hout-Worm *of* Scheeps-Boorworm. *bl.* 595
—— 5. *Het Dier van ſommige* Zandkokers *of* Wormbuisjes. *bl.* 609
—— 6. *Een* Koker-Worm, *de* Goudtand *genaamd, van de Kaap, in zyn Koker.* *bl.* 623
—— 7. *De zelfde buiten zyn Koker. bl.* 624

BESCHRYVING DER DIEREN.

ZESDE AFDEELING.

XLVI. HOOFDSTUK.

Beschryving van 't Geslagt *der* PAPIEREN NAUTILUSSEN *of* Doekenhuiven, *waar in de* Smalkielde *zo wel als de* Breedkielde, *en de* Rystenbry-Nautilussen, *zogenaamd, begreepen zyn.*

De Doubletten of Tweekleppige Schulpdieren in 't naastvoorgaande Stuk beschreeven hebbende, komen wy thans tot de beschouwing der *Eenkleppige*, wier ledige Huisjes men gewoonlyk HOORENS noemt. Het Tooneel wordt onder dezelven geopend door deeze Stukken, wegens hunne brooschheid kostbaarer dan zeldzaam, welke om die reden den naam voeren van PAPIEREN NAUTILUSSEN. Wat de oirsprong der benaaming van Nautilussen zy, zullen wy in 't volgende Hoofdstuk zien.

VI. AFDEEL. XLVI. HOOFD-STUK.

Kenmerken.

Eene omwonden of gedraaide, Vliezig dunne Schaal, die niet alleen uit één Stuk beſtaat, maar ook ſlegts een enkele holligheid heeft, zonder verdeelingen, maakt de Kenmerken uit van dit Geſlagt. Men kan 'er byvoegen, dat het Schulpdier een Polypus is.

Soorten.

Twee Soorten zyn in hetzelve, door LINNÆUS, opgetekend, als volgt.

CCLXXI. *Argonauta Argo.* Doekenhuif.

(271) Papieren Nautilus, *die de Kiel eenigermaate getand heeft.*

Veele Eeuwen, reeds, is deeze Soort bekend geweest. ARISTOTELES, immers, die lang voor 's Heilands Geboorte leefde, ſpreekt 'er breedvoerig van, en geen wonder, alzo men ze aan de Oevers van de Middellandſche Zee, zo wel als in de Indiën, en mooglyk overal in de Oceaan van de warme Lugtſtreeken, aantreft. Dit is de eerſte der twee Soor-

(271) *Argonauta* Carinâ ſubdentatâ. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 317. M. L. U. 548. N. 148. Nautilus. BELL. Aq. T. 380. Nautilus ſive Nauplius. BONANN. *Recr.* I. f. 13. LIST. *Conch.* 4 Naut. T. 3, 4. Nautilus tenuis. RUMPH *Mus.* T. 18. f. A. B. N. 1, 4, Cymbium. GUALTH *Teſt.* T. 11, 12. f. A, B, C. Nautilus Papyraceus. ARGENV. *Conch.* T. 8, (5). f. A, B, C. Nautilus. OLEAR *Mus.* 66. T. 32. f. 4. GINANN. *Adriat.* II. T. 3. f 29. SEB. *Mus.* III. T. 84. f. 4, 12. Nautilus ſulcatus. KLEIN *Oſtrac.* T. I. f. 3. Cymbium. TESSIN. *Epiſt.* I. N. 28. KNORR. *Verzam.* I. D. Pl. 2. IV. D. Pl. 11.

DSI

Soorten van Nautilusſen by ARISTOTELES, die getuigt, dat de Schaal, van ſommigen, het *Ey der Polypus* genoemd werdt. Men zal dit zodanig begrypen moeten, dat dezelve, als een Dop, het Schulpdier, 't welk een Polypus is, omvat en in zelfſtandigheid veel gelykt naar de Eijerſchaalen. Gedagte Schaal vergelykt de Vader der Wysgeeren by eene Mantelſchulp, uitgenomen dat zy hol is en dat het Dier 'er niet zo aan kleeft. Digt aan Land, voegt hy 'er by, aast zy gemeenlyk, en wordt dan dikwils van de Baaren op den Oever geſmeeten, zo dat de Viſch uit de Schaal geſlingert wordt en men dezelve ledig op den Oever vinde. „ Het Dier is, niet „ de gewoone Polypus, zegt ATHENÆUS, „ maar een Dier dat naar de Polypusſen „ zweemt, wat de Krullen aangaat, hebbende „ een Korst om zyne Rug, met welker Hol„ligheid nederwaards gekeerd het uit de diep„te der Zee opſtygt, en dan zig omkeerende „ zeilt. Het ſteekt, naamelyk, twee Krullen „ boven uit, waar tusſchen zeker dun Vlies „ gezien wordt, naar dat gene gelykende, „ 't welk de Vingeren der Pooten van de „ Zwemvogelen ſamenbindt: twee anderen laat „ het in 't Water neder, om zig te beſtuu„ren; maar, wanneer het iets tot zig ziet „ komen, dan trekt het ylings de Pooten in, „ en, de Schulp met Water gevuld zynde, „ daalt het naar de diepte".

VI. AFDEEL. XLVI. HOOFDSTUK.

VI. AFDEEL. XLVI. HOOFD-STUK.

Zodanig is de beſchryving der Ouden van dit Schulpdier, welke in de voornaamſte omſtandigheden bevestigd wordt door RUMPHIUS, die echter met eenig onderſcheid daar van ſpreekt, zeggende: „ men bevindt, dat deeze Viſch, zeilende, het meeſte van zyn „ Lighaam in 't agterſte van de Schulp bergt, „ houdende alleenlyk twee van zyne Baarden, „ als Roers, daar buiten om te ſtuuren: maar, „ als 'er geen Wind is, zo brengt hy alle „ zyne Baarden buiten, laatende de Voorſteven weder zakken, en dan roeit hy. Als hy „ eenig gevaar of onraad beſpeurt, dan trekt „ hy al zyn Vleeſch binnen boord, keerende „ het Agterſteven om hoog, zo dat het Bootje „ Water ſchept en te gronde gaat." Dit moet Natuurlyk volgen uit de verzwaaring van het breedſte gedeelte der Schaal, door het gewigt van den Polypus; terwyl in tegendeel, door de Armen voorwaards uit te ſteeken, het Agterſteven, Natuurlyker wyze, opgeheven moet worden; zo dat de breede dunne Rand een foort van Zeil maakt: zonder dat men om 't behulp van 't gedagte Vliesje behoeft te denken, 't welk RUMPHIUS in de Oostindiſchen niet vernomen hadt. Hy getuigt, echter, dat dezelven ſomtyds ſneller zeilen dan een Schip; 't welk aan haare ligtheid is toe te ſchryven.

Naamsredden.

Wy zien dan hier uit, om welke reden deeze Hoorens of Schulpdieren van ſommigen

Zei-

Zeilers geheten worden, en in 't Hoogduitsch *Fahrkuttel* of *Schiffkuttel;* doch men gebruikt in 't algemeen den naam van *Nautilus*, of, volgens den Franschen tongval, *Nautile.* De Grieken noemden haar ook *Nauplios* en *Pompilos* volgens PLINIUS. In 't Italiaans geeft men 'er ook wel den naam aan van *Polpo Moscardino* of *Moscarolo* volgens BONANNI, die 'er de woonplaats van stelt in de Adriatische Zee, „ daar hem de Visschers, zegt hy, on„ der de Zeekatten, by de Klippen aan den „ Oever vinden, waar hy dikwils gaat aazen. „ Zyne Schaal is byna zo dun als Papier, „ doorschynende, broosch en Sneeuw-wit; „ een Scheepje of Schuitje affchetzende, dat „ uit drie deelen bestaat, twee Zyden, naame„ lyk, en een Kiel, waar de Buisagtige Strec„ pen, overal getrokken, in uitloopen, en dezel„ ve Landswyz' oneffen maaken, zynde die door „ eene geele of bruine Kleur onderscheiden".

VI. AFBEEL. XLVI. HOOFDSTUK.

Men vangt dit Schepzel niet alleen in de Adriatische Zee of Golf van Venetie, maar bovendien aan de Eilanden Sicilie, Sardinie, Corsica, Minorca, en anderen in de Middelandsche Zee, zegt d'ARGENVILLE, en hier door agt hy de echtheid der Afbeelding bevestigd te zyn, welke daar van door Doktor RUISCH gegeven is. Het uitgespannen Zeil, daar in, echter, komt ten opzigt van de grootte verdagt voor, en ik weet niet wie de menigvuldige Ooggetuigen zyn, die de Papieren

VI. AFDEEL. XLVI. HOOFD STUK. Nautilus hebben zien Zeil maaken, zo LINNÆUS zegt (*). Evenwel is 't niet te denken, dat het Dier flegts, gelyk de Kluizenaar, in een vreemde Schulp of Hoorn huisveste; hoe zeer hetzelve ook van de andere Schulpdieren verfchille. Wy geeven 'er, volgens gedagten RUISCH, deeze befchryving van, die wy met het onze, dat wy in Vogt hebben, vergelyken, zegt d'ARGENVILLE.

Het Dier. „ De Kop is taamelyk groot, met twee heldere Oogen voorzien. Het heeft agt Pooten „ of Beenen van een week Vleesch, welke men „ Baarden noemt. Zy zyn dikker aan het end, dat „ by het Lighaam komt, en hebben een dun „ Vlies, dat ze aan malkanderen verbindt, gelyk „ men ziet aan de Pooten der Eenden. Deeze „ Baarden, van Zilveragtige Kleur, met Wratten op de zyden, zyn plat als Riemen, en „ dienen het Dier om te zwemmen. Het „ fchynt, dat hetzelve roeit met zyne Lappen en Baarden, en dat het zyne Schulp be„ ftuurt als een Boot of Sloep. De zes Baarden van vooren zyn kort, wit, en vol met „ Wratten, even als die der andere Zeekatten.

„ Het

(*) Nifi tot teftes nobis obftringerent, qui propriis oculis viderunt Argonautam velificantem. *Syft. Nat.* p. 1161. JONSTONUS perquam confufe defcribit fpecies Nautilorum, recoquens fabulam de Nautilo Velificante, quam explofit RUMPHIUS. KLEIN *Oftrac.* p. 4. RUMPHIUS heeft wel het Zeil maaken, doch niet het vaaren of zeilen van de Nautilus ontkend.

„ Het ſpreidt dezelven als eene Roos uit, VI.
„ onder 't zwemmen: de twee andere Baar- AFBEEL. XLVI.
„ den, van agteren, die langer zyn, hangen HOOFD-
„ in de Zee, om tot Roer te dienen voor zy- STUK.
„ ne Schulp; welke hy met zyne Hefboo-
„ men van vooren opligt, om 'er den Wind
„ in te ontvangen. Wanneer het dood ſtil
„ is, gaat hy aan 't roeijen, laat zyne Hef-
„ boomen neder, en doet alle zyne Baarden
„ uitkomen. Eenig gevaar vreezende, trekt
„ het Dier zyn Vleeſch en alle de Baarden in,
„ op dat zyn Schuitje Water ſcheppen moge
„ en dus te gronde gaan. Dikwils pompt het
„ en werpt Water uit zyne Schulp, dikwils
„ verlaat het dezelve, die dan op de Zee
„ dryft, tot dat zy tegen de Rotſen verbryzeld
„ worde (*)".

Hier worden, al wederom, geene Oog-getuigenisſen bygebragt, en de beſchryving ſchynt van RUMPHIUS ontleend en wat opgeſmukt te zyn. Het Dier, dat ik onder deezen naam gekogt heb, is langer van Lyf, en de Oogen zyn daar in, op ver naa, zo blykbaar niet, als in de gedagte Afbeelding. Het is, over 't geheel, bruiner dan de andere Polypusſen, en de Armen zyn in hetzelve, zo wel als in die, volkomen van elkander afgezonderd, zonder eenig tusſchenkomend en ſamenvoegend Vlies.

Twee

(*) *Conchyliogie.* II. Partie p. 30.

VI. AFDEEL. XLVI. HOOFD-STUK.

Twee Armen zyn inderdaad langer dan de overigen, doch dit zyn de agterſte of de meest ruggelings geplaatſte niet, maar de genen die daar aan volgen. Welke de Hefboomen zyn, daar d'ARGENVILLE van ſpreekt, en wat het Steunpunt tot derzelver werking, om de Schulp zodanig op te ligten, dat de Wind in het breedſte end, als in een Zeil, kan gevangen worden, verſtaa ik niet, en geloof veeleer, dat zulks door de verandering van het middelpunt der zwaarte, wegens de overhelling van het Lighaam des Diers, of van deszelfs Armen, als gezegd is, veroorzaakt worde.

Het Dier in de Hooren.

Wat de Afbeelding van de Hooren, met het Dier daarin, aangaat, dezelve ſchynt reeds van oude afkomst te zyn. In 't Werk van ALDROVANDUS, naamelyk, komt de zelfde Figuur voor, welke d'ARGENVILLE in 't midden van zyne Plaat geeft, en daar van ſpreekt die Autheur aldus. „ De Schaal van „ de Nautilus heeft BELLONIUS met die „ van RONDELETIUS overeenkomſtig afge- „ beeld, en den daar in begreepen Polypus „ met alle de Baarden uitſteekende, die veel „ langer zyn, wel driemaal en daar boven, „ dan RONDELETIUS dezelven vertoont; „ zodanig dat drie derzelven wederzyds ge- „ kruld neergelaten, twee ſchuins opgeregt „ worden, zonder eenig tusſchenkomend Vlies. „ Dat Vlies, naamelyk, heeft hy als een Zeil, „ aan het vlakke end der Schaal, of het Voor-

ſte-

„ ſteven, overend geplaatst. OPPIANUS VI. AFDEEL. XLVI. HOOFD-STUK.
„ zegt, dat twee Pooten worden opgeregt,
„ en tusſchen dezelven een dun Vlies, als een
„ Zeil: twee nedergelaten, aan ieder zyde,
„ die naar Stuurriemen gelyken: maar de Af-
„ beelding van BELLONIUS, en die welken
„ de Dierbeſchryver (*) uit Engeland ontvan-
„ gen heeft, zo wel als de myne, laat 'er we-
„ derzyds drie neder. Zy ſchynen echter
„ meer te gelyken naar roey- dan ſtuur-Rie-
„ men. PLINIUS alleen ſchryft, dat deeze
„ Viſch zyne Staart in 't midden als een Roer
„ gebruikt; of hy dat regt heeft weet ik
„ niet: want in de Polypus is geen Deel be-
„ kend, dat den naam van Staart voeren of
„ dus buiten de Schaal uitgelaten zou kunnen
„ worden" (†).

Een zelfde ſlag van Dier, als by RUMPHIUS in de Ryſtenbry-Nautilus afgebeeld is, komt by anderen voor, in de Smalkielde Papieren Nautilus. Schoon, naamelyk, LINNÆUS alle de Dunſchaalige, Eenhuizige Nautilusſen tot ééne enkele Soort heeft t'huis gebragt, kennen wy nogtans daar van drie weezentlyk verſchillende, die altemaal wel den naam voeren mogen van Papieren Nautilusſen of Doekenhuiven, doch byzondere Kenmerken hebben, Verſchil der Hoorens.

(*) *Zoögraphus* zegt hy. Men meent, dat hier door de Oude GESNERUS verſtaan worde.

(†) De Teſtaceis. Libr. III. Cap. 3.

VI. AFDEEL XLVI. HOOFD-STUK.

ben; waaraan menze, 't zy klein of groot zynde, duidelyk onderscheidt. Daar zyn naamelyk Smalgekielde, Breedgekielde en Rystenbry-Nautilusſen. Ik zal van elk in 't byzonder ſpreeken.

Smalgekielde.

De *Smal gekielde* of *Smalkielde* ſchynt de gene te zyn, welke de Ouden gekend hebben. Dus, naamelyk, luidt de beſchryving van BELLONIUS, welke ALDROVANDUS naauwkeurig noemt. „ De Schaal ſchynt uit „ drie Stukken te beſtaan, te weeten de Zy„ den en Kiel, daar zy doch maar enkeld en „ eenvoudig is, zynde de twee Zyden door „ de Kiel vereenigd. Zy heeft doorgaans niet „ meer grootte, dan dat menze met de beide „ Handen omvatten kan, en de breedte laat „ zig beſpannen met den Duim en middelſten „ Vinger. Haar dikte van Wand gaat die van „ Parkement niet te boven, en zy hebben „ Streepen overlangs, die haar aan den Rand „ gekarteld maaken, als waren zy met Tand„ jes ingeſneeden. De Opening, door welke „ de Nautilus gevoed wordt en uit de Schaal „ komt, is groot. De Schaal is brooſch, Melk„ wit, glanzig en in alle opzigten naar een rond „ Scheepje gelykende". Die is het ook welke BONANNI afbeeldt. KLEIN merkt aan, dat deeze nog door ſcherpe of ſtompe Ooren te hebben, verſchillen, en hy onderſcheidt dus die van BONANNI van die gene, welke RUMPHIUS afgebeeld heeft, met ſcherpe

Oo-

Ooren. Want LISTER hadt de zodanigen ge-Oord geheeten, die by het middelpunt der Windingen een dikkere Eeltagtige Zoom hebben, eenigermaate gelykende naar eens Menſchen Oor. Dit hebben de Smalkielde by uitneemendheid, gelyk de Afbeeldingen aantoonen, inzonderheid die, waar menze van de grootſte Soort vindt afgetekend (*). Zy komen niet alleen van vyf tot zeven Duimen of een Span lang voor, gelyk RUMPHIUS zegt, maar ook ſomtyds van een Voet en daar boven. Die, welke GUALTHIERI heeft doen afbeelden, ter langte van tien en ter breedte van zes Duimen, is een ongemeen Stuk, zullende waarſchynlyk dat Exemplaar zyn, daar in de Aantekeningen op RUMPHIUS van geſproken wordt, als zig bevindende in het Kabinet van den Groot Hertog van Florence. Men vindt ook kleinen van maar twee of drie Duimen lang. De Kleur is wit of eenigermaate uit den groenen geelagtig in frisſche Nautilusſen van deezen aart, die in het midden, aan de gedagte Ooren of Maantjes, dikwils Purperrood zyn: maar de Tanden of Punten aan den omtrek hebben zy, in 't algemeen, donker bruin of zwartagtig. Hoe grooter en frisſcher, hoe kostbaarder deeze Hoo-

VI. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK.

rens

(*) Zie GUALTH. *Teſtar.* T. II. f. A. SEB. *Kab.* III. Pl. 84. f. 5. RUMPH *Rar.* Pl. 18. f. A. ARGENV. *Conch.* Pl. 5. f. A. KNORR. *Verzam.* I. D. Pl. 2. f. 1.

VI. AFDEEL. XLVI. HOOFD-STUK.

rens zyn, en dit is niet te verwonderen, alzo men in Oostindie voor zulken, daar agt Mutsjes of een Zeeuwsche Kan Water in gaat, zo RUMPHIUS aanmerkt, wel negen Ryksdaalders betaald heeft.

Breed gerugde.

Dat slag van Nautilussen, welke men, om dat zy veel breeder gekield zyn, *breed gerugde* of *breed gekielde*, anders ook wel *Breedruggen* tytelt, verschilt bovendien van de voorgaande daar in, dat zy de Opening wyder heeft, en dat de Sleuven en Buisagtige Verheffingen, die van het midden naar den omtrek loopen, breeder en verder van elkander geplaatst zyn, zo wel als de Tanden aan den Omtrek, welken deeze Soort veel stomper heeft, gelyk de Afbeeldingen aantoonen (*). Zy valt, op ver naa, zo groot niet; weshalven RUMPHIUS deeze ook de Kleine noemt van de Papieren Nautilussen. Die by hem afgebeeld voorkomt is evenwel nog taamelyk groot, als hebbende meer dan drie Duimen langte Doorgaans vallen deeze Breedruggen nog kleiner en somtyds niet langer dan een Duim. „ De „ Kleur is doffer en geelagtiger, of vuil „ Hoornkleurig en als berookt: de Tandjes, „ aan den omtrek van de Schaal, zyn mede „ zwart: doch zy is naar evenredigheid veel dik-

(*) Zie GUALTH. *Testar.* T. 12. f. C. SEB. Kab. III. Pl. 84. f. 9—12. RUMPH. *Rar.* Pl. 18. f. B. ARGENV. *Conch.* Pl. 5. f. B, KNORR. *Verzam.* I. D. Pl. 2. f. 2. IV. D. Pl. 11. f. 1.

„ dikker dan de voorgaande. Evenwel ont- VI.
„ houdt zig daarin, zo RUMPHIUS ſchryft, AFDEEL. XLVI.
„ een zelfde Soort van Viſch of Dier, dat zy- HOOFD.
„ ne Baarden ook op de zelfde manier gebruikt, STUK.
„ doch meer roeijende dan zeilende gevonden
„ wordt, inzonderheid onder Bladen en Dryf-
„ hout zig verbergende. Anders onthoudt hy
„ zig meest op den Grond en komt ſomtyds
„ ook in de Vischfuiken ; weshalve men dee-
„ ze Soort meer ziet dan de voorgaande".

Ten opzigt van het Dier brengt die Autheur, als Ooggetuige, nog deeze Waarneemingen te berde. Hy hadt zodanigen, verſch uit Zee gebragt zynde, gehad, die aanſtonds ſtierven, al deed men ze in Water : des het bedenkelyk voorkomt, of dit Schulpdier, ſchoon aan zyne Schaal geen blykbaare aanhechting hebbende, ook wel buiten dezelve kan leeven. Ten uiterſte ongeloofbaar is het zeggen van PLINIUS, dat dit Dier zyne Hooren by wylen verlaaten zou, om op 't Land te loopen. Hy hadt Eijeren in deszelfs Buik gevonden, zynde ronde witte Korrels, als een Klomp ſamenhangende, waarvan ieder boven op een zwart Stipje hadt, als een Oog. Dit gelykt wel wat naar de Eijertros der Zee-Katten *. De Dieren, zo wel van de Smal gekielde als van de Breedruggen, hebben ook dergelyke zwarte Sneb, naar een Pappegaay's Bek gelykende, als de andere Polypusſen †, die diep onder 't Vleeſch verborgen legt. „ Op den bodem van DE EIJERSTOK.

* Zie het XIV. STUK bladz. 377.

† 't Zelfde bl. 358.

VI. AFDEEL. XLVI. HOOFD-STUK.

„ van de Schulp vindt men een Klontje Ei-
„ jers of Kuit, van gedaante of Kleur als an-
„ dere Visch-Kuit, omgeven met een dun
„ Vliesje. Al is de geheele Schaal niet groo-
„ ter dan een Vinger, zo hebben zy doch een
„ Eijerſtok, als een Kusſen op de Kiel leg-
„ gende".

Ryſtenbry Nautilusſen.

De *Rystenbry-Nautilus* ſchynt aan RUMPHIUS niet bekend geweest te zyn, hoewel men de Afbeeldingen daar van, in zyn Werk, door den Uitgeever en Aantekenaar, gelyk veele anderen, ingevoegd vindt (*). Die echter, welke men daar heeft, zyn niet van de de grootſten: zo min als die van GUALTHIERI, welke nog geen vyf Duimen in langte haalt. De Afbeelding, in 't Werk van SEBA, heeft de langte van negen Duimen. Stukken van die grootte zyn ongemeen zeldzaam en zeer kostbaar, want dit ſlag van Nautilusſen wordt thans by de Liefhebbers het allerhoogſte gewaardeerd. Zy verſchillen minder van de Breedruggen, dan van de Smalgekielde, doordien zy de Kiel taamelyk breed hebben, en de Kleur is, zelfs in groote Stukken, Melkwit, met bruine Punten aan den Omtrek. De Buisagtige verheffingen tusſchen de Sleuven, die van 't middelpunt naar den Omtrek loopen, even als in de andere Papieren

(*) RUMPH. *Amb. Rar.* Pl. 18. N. 1, 2, 3, 4. Zie ook GUALTHIERI T. 12. f. B. SEBA. *Kab.* Pl. 84. f. 4.

ren Nautilusſen, zyn hier als van binnen met een Stift uitgedrukt, 't welk de Oppervlakte van buiten bezet maakt met Knobbeltjes, die naar Koorntjes gelyken, en zulks, met de Kleur gepaard, geeft 'er die zonderlinge, doch niet ongepaste, benaaming aan. Deeze Knobbeltjes zyn, regelmaatig, als op Cirkels geplaatst, die langs de Winding uitloopen. De Opening gaapt, in myn Exemplaar, dat vier en een half Duim lang is, wel twee Duimen, en in een Smal gekielde van vyf Duimen merkelyk minder: waar uit men het verſchil van dikte kan opmaaken. Ook zyn de Rystenbry-Nautilusſen ronder van Omtrek, en hebben de gedagte Ooren of Maantjes zo zigtbaar niet.

(272) Papieren Nautilus, *die de Kiel rimpelig en zonder Puntjes heeft.* CCLXXII. *Argonauta Cymbium.* Kleintje.

Een zeer klein Hoorntje, dat naauwlyks de grootte van een Zandje heeft, in de Middellandſche Zee voorkomende, is door LINNÆUS tot de Tweede Soort van dit Geſlagt geſchikt. GUALTHIERI noemt het, gelyk de anderen, *Cymbium*, waar van de bynaam afkomſtig is. Ik weet niet, waarom hy niet liever dat ongemeen raare Stuk, 't welk de Heer LYONNET alleen meende te bezitten, by d'ARGENVIL-

(272) *Argonauta* Carinâ rugoſâ muticâ. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 12. f. D.

VI. AFDEEL. XLVI. HOOFD-STUK.

VILLE op de eerſte Supplement-Plaat, Letter B, vertoond, tot eene nieuwe Soort gemaakt heeft. Hetzelve immers, behoort, volgens dien Autheur, volſtrekt tot de Papieren Nautilusſen, en wordt, wegens zyne ontzaglyke dunte en doorſchynendheid, *Nautile vitrè*, dat is Glazen Nautilus, geheten. De Geſtalte, echter, zweemt meer naar die der Kapjes of Patellen, en het heeft een omgekrulden Top, gelyk ſommigen onder dezelven, doch het is als plat gekneepen, geheel vol Ringswyze plooijen, met den Mond evenwydig, en heeft een geknobbelde Kiel. Dat Stuk, 't welk op de Plaat van RUMPHIUS, in N. 5, is afgebeeld, zou ook als een byſoort mogen aangemerkt worden van de Papieren Nautilusſen.

XLVII. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* NAUTILUSSEN, *die men ook* Coquiljes *noemt; tot welken de kleine* Ammons-Hoorentjes, *in 't Zee-Zand ontdekt, betrokken zyn.*

Naam. DAt de benaaming *Nautilus*, zo wel als *Nautikos*, gelyk de oude Grieken deeze Hoorens tytelden, als ook 't woord *Nauplios*, dat ſommigen gebruiken, van de Geſtalte, die eenigermaate naar een Vaartuig, *Naus*, gelykt, afkomſtig zy, is zeer natuurlyk te begry-

grypen. Eenigen, echter, ſchynen te denken, dat het eerstgemelde woord zynen oirſprong van 't Grieksch woord Ναυτὴς, in 't Latyn *Nauta*, zou hebben, alzo zy 'er den naam van *Schippers* aan geeven, en ze dus van die van 't voorgaande Geſlagt, welke zy *Zeilers* noemen, tragten te onderſcheiden: daar, doch, deeze niet minder Zeilers zyn dan die, en de naam van Schippertje past op geen van beiden. De Ouden ſchynen ze ook *Pompilos* geheeten te hebben, dat een naam is, die aan zekere Viſſchen, welke de Schepen, op hunne Reistogten in de Oceaan, dikwils vergezellen, gegeven wordt †. De gewoonlykſte naam, echter, is NAUTILUS, dien men in de meeſte Taalen van Europa overgenomen heeft. VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

† Zie het VII. STUK, bl. 278.

De Kenmerken beſtaan in eene Schaal die Eenkleppig is en veele Hokjes heeft, welke met doorboorde Middelſchotten van elkander afgezonderd zyn. Voor het overige komt de Hooren, in uitwendige Geſtalte, veel met die van het voorgaande Geſlagt overeen. KENMERKEN.

Het tegenwoordige bevat, volgens den Ridder LINNÆUS, zeventien Soorten, doordien hy 'er alle de Verſcheidenheden van die kleine Hoorntjes, naar de Verſteende Ammons-Hoorens gelykende, welke men, ſedert eenige Jaaren, in het Zand der Oeveren van de Middellandſche Zee ontdekt hadt, en zelfs zodanigen, die byna regt zyn, in begreepen heeft. SOORTEN.

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFDSTUK.

I. *Spiraale*, die rondagtig zyn.

CCLXXIII. *Nautilus Pompilius.* Paarlemoer-Nautilus.

(273) Nautilus, *met de Schaal ſpiraal, de Opening Hartvormig, de Windingen aan elkander gevoegd, ſtomp en effen.*

Deeze Kenmerken behooren tot de gewoone Nautilusſen, die men dikwils, in onderſcheiding van de voorgaande, *Nautilus crasſus* of dikke Nautilus noemt; dewyl deeze de Wanden veel dikker heeft. Men geeft 'er ook wel den naam van *Coquilje* aan: een woord dat van de Franſchen ontleend is, en Schulp betekent: zullende by uitneemendheid op deeze Hooren toegepast zyn. Men plagtze, in 't Neerduitsch, ook *Paarlemoer-Hooren* te noemen; alzo zy van binnen ſchoon Paarlemoer is, en van buiten fraay gepaarlemoerd kan worden: doch, nu men zulks aan verſcheiderley Hoorens,

(273) *Nautilus* Teſtâ ſpirali, aperturâ Cordatâ, Anfractibus contiguis obtuſis lævibus. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 318. M. L. U. 549. N. 149. Cochlea Margaritifera. ROND. *Aq.* 2. p. 97. Nautilus alter. BELLON. *Aq.* T. 382. JONST. *Aq.* T 10. f. 1, 2, 7. Nautilus major crasſus. RUMPH. *Rarit.* T. 17. f. A, B, C. BONANN. *Recr.* I. T. 1, 2. GUALTH. *Teſt.* T. 17, 18. ARGENV. *Conch.* T. 8. f. E. F. PET. *Amb.* T. 3. f. 7. *Gaz.* T. 99. f. D. BREYN *Polyth* 14. KLEIN. *Oſtrac.* T. I. f. 1, 2. SEB. *Kab.* III. T. 84. f. 1-3. KNORR. *Verzam.* I. D. Pl. 1. Pl. 2. f. 3. IV. D. Pl. 22.

rens, ook die niet minder groot zyn, gelyk de Knobbelhoorens, weet te doen, behoort men, tot onderscheiding, veeleer den naam te gebruiken van *Paarlemoer-Nautilus*, of enkel dien van *Nautilus*. In plaats van Schippers of Schippertjes, zou ik ze liever *Stuurlieden* heeten. Waar van de bynaam *Pompilius* ontleend zy, is uit het voorgaande blykbaar. VI. AFDEEL. XLVII. HOOFDSTUK.

De Ouden hebben van deeze, als van de tweede Soort van Nautilussen, gewag gemaakt. De zelfde Eigenschappen, van te vaaren, ja van te zeilen, worden 'er, even als aan de Papieren Nautilussen, aan toegeschreeven. Dewyl zy byna alleen in de Indiën voorkomen, zo is RUMPHIUS hier de eenigste Getuige, die ons verhaalt, dat men deeze Nautilussen, na een Storm, als het Stil Weer wordt, omstreeks de Molukse Eilanden, en zelfs by Java, by troppen op het Water ziet dryven, zynde waarschynlyk door 't geweld der Golven van den Grond opgeligt; waar uit hy besluit, dat deeze Schulpdieren aldaar ook troepswyze leeven. Ik vind echter, daar omtrent, die bedenking, of de Grond der Zee wel zo gelyk en vlak is, dat niet deeze Dieren zig aldaar, by een Storm, tusschen Rotsen, Steenen, Klippen en Zeegewas, zouden verbergen kunnen. Mooglyk zullen zy alsdan eenige verfrisching zoeken, tegen de troebelheid van het Water, of enkel naar boven gaan om eens Eigenschappen.

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

Adem te ſcheppen, volgens de manier van ſpreeken. „ Dit dryven, [immers, zegt hy], „ duurt niet lang: want alle de Baarden in- „ trekkende keert hy zyn Bootje om, en gaat „ weer te Gronde. De ledige Schaalen, in „ tegendeel, vindt men dikwils dryven of op „ het Strand leggen: want dit weerlooze „ Dier, geen Dekzel hebbende, is een prooy „ voor Krabben, Haaijen en Kaaimans: wes- „ halve men de Schaal aan de kanten meest „ geknaagd vindt, en, dewyl het Dier niet „ vast hangt aan de Schaal, kunnen zy het- „ zelve ligt daar uit trekken, en laaten de „ ledige Schaal dryven. De Jonge Schepzels „ van deeze Nautilus, nog niet grooter dan „ een Schelling zynde, zyn ſchoon Paarle- „ moerverwig van buiten en van binnen; zo „ dat de ruige Schaal eerst door den tyd daar „ over heen groeit, beginnende van het voor- „ ſte end, of van het Bootje af."

Het Dier.

Van het gedagte Dier kan ik geen klaarder denkbeeld geeven, dan het gene ons door RUMPHIUS is medegedeeld. Hy merkt aan, dat hetzelve ook tot de Polypuſen of Veel-voeten behoort, doch eene Geſtalte heeft, die eenigermaate gefatzoeneerd is naar de Schaal, welke het bewoont. Het moet zekerlyk meer gelyken naar de overige Schulpdieren, alzo het insgelyks een Staartje heeft, waar mede het aan of omtrent de Spil der Windingen vastgehecht is, gaande als een Pees door

door alle de Kamertjes heen. Dat gedeelte van het Dier, 't welk uitwendig zig vertoont, en den Voet uitmaakt, daar hetzelve mede voortkruipt, gelyk de Slakken, is meest vlak, Kraakbeenagtig en gerimpeld, ziende uit den rosſen, of licht bruinen, met eenige zwartagtige Plekken: „ het onderſte deel, 't welk tegen „ de Kiel aan legt, en in 't gaan het bovenſte „ wordt, is mede Kraakbeenig, doch weeker „ dan het voorige en met veele Wratten be„ zet. Tusſchen beiden, aan 't voorſte deel, „ ziet men een Klomp, van ontelbaare Voe„ tjes, met verſcheide Lappen boven elkan„ der, en ter wederzyde den Mond bedekken„ de, zynde ieder Lap gefatzoeneerd als de „ Hand van een Kind. Van deeze Lappen, „ nu, verdeelt de grootſte en buitenſte zig in „ twintig Vingeren of Voetjes, die ieder een „ halven Vinger lang en een Stroohalm dik, „ rond, glad en zonder die Napjes zyn, wel„ ke men aan de Armen van de Polypusſen „ ziet: ook loopen zy aan 't end breed uit, „ gelyk het blad van een Riem. Hier onder „ legt het tweede en derde Lapje of Handje, „ dat in zestien Vingeren verdeeld is, en daar „ onder ſteeds kleinere en met kortere Vingers, „ tot op den Mond. Alle deeze Vingers kan „ het Dier intrekken en uitſteeken naar belie„ ven: zy dienen hetzelve niet alleen voor „ Voeten in het kruipen, maar ook voor Han-

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFDSTUK.

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

„ den, om zyn Aas aan te vatten en naar den
„ Mond te brengen. De Mond of Bek gelykt
„ naar die der andere Zeekatten, zynde haakig
„ krom, Beenig hard, blaauwagtig zwart; en
„ van agteren met een Kring van wit, taay
„ Vleesch omgeven: doch deeze Bek is door
„ eenige andere Velletjes en door de gezegde
„ Lappen geheel bedekt, zo dat men niets
„ daar van zien kan, eer men die van elkander
„ trekt. De Oogen, die zeer groot zyn, en
„ als Navels zig vertoonen, staan op zyde,
„ doch hebben in plaats van Appel een Gat,
„ en zyn van binnen gevuld met zwart bruin
„ Bloed. Van het agterste des Lyfs gaat door
„ alle de Gaatjes der Beschotten, tot aan het
„ middelpunt, een dunne Pees, die ligt af-
„ breekt. Onder de Snuit heeft het Dier een
„ halfronde Pyp, gelyk de andere Zeekatten",
enz.

Deeze beschryving van dit Schulpdier komt my niet zo duister of verward voor, als dezelve door sommigen aangemerkt wordt (*), en D'ARGENVILLE doet den gezegden Autheur groot onregt, wanneer hy te kennen geeft, dat hy het een Polypus met agt Armen genoemd zou hebben, even als dat der Papieren Nautilussen: als ook, dat hy een andere Afbeelding beloofd heeft, die nimmer aan 't licht gegeven is

(*) Partis Animalis mollis descriptio et delineatio in Museo Amboinico confusæ sunt et vix intelligibiles. EREYN *de Polythalamiis*, p. 16.

is (*). Dat de Figuur 't zoek geraakt zy, welke door Letters opgehelderd werdt; (gelyk de Uitgeever meldt;) heeft RUMPHIUS niet kunnen helpen, wiens beſchryving zeer wel verſtaanbaar is, en niet ſtrydende met de Afbeelding, in zyn Werk van den Viſch uit deeze Hoorens gegeven. VI. AFDEEL. XLVII. HOOFDSTUK.

De Schaal. De Schaal belangende is minder zwaarigheid. BREYN wil de Afbeelding van dezelve, in de Amboinſche Rariteitkamer, nog wel laaten gelden, doch merkt aan, dat in de doorgezaagde, die aldaar voorkomt, het Pypje of Spuitje ontbreekt, 't welk door alle de Kamertjes gaat; welk gebrek in de Afbeelding van HOOKE, anderszins genoegzaam naauwkeurig, ook op te merken viel, en dat hadt hy verbeterd, door eene met de uiterſte vlyt uitgewerkte Figuur. In dezelve, 't is waar, komt zulk een doorloopend Pypje voor, dat oogſchynelyk zeer fraay uit de Herſenen daar in gebragt ſchynt te zyn: want ik geloof niet dat men ooit zodanig iets in een doorgezaagde Nautilus gezien heeft; ten ware het een overblyfzel mogte zyn van de gedagte Pees, na dat het Dier kort te vooren was afgerukt uit

(*) l'Animal qui l'habite est une Polype a huit Pieds, ce qui convient au ſecond Nautile Papyracé, mais nullement a la Maſſe informe, qu'il donne a ce premier Nautile. RUMPHIUS promet une autre figure, qu'il n'a jamais donnée. *Conch.* 2 Part. p. 27, 28.

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

uit de Schaal. Dat 'er zodanig een Pypje zyn zoude ſtrydt volſtrekt tegen het gebruik, dat men toeſchryft aan de gemelde Kamertjes.

Kamertjes.

In een doorgezaagde Paarlemoer-Nautilus, naamelyk, openbaart zig de inwendige Structuur, en hoe zeer dezelve van die van byna alle andere Hoorens, en inzonderheid van de Papieren Nautilusſen, verſchille. De groote Holligheid, die men het Bootje noemt, in welke het Lighaam des Diers huisvest, is aan haar bodem met een Gat doorboord, 't welk doorloopt in een Kamertje, dat wederom, door een dergelyk Gat, gemeenſchap heeft met een volgend Kamertje, dit met een volgende, en zo voort, met al kleiner en kleiner Kamertjes, tot aan het Middelpunt of den Spil van de Hooren. Deeze Kamertjes zyn van elkander geſcheiden door dwarſe Middelſchotten, die zeer krom zyn en uitwaards ſcheppende ſtaan, aan alle kanten, uitgenomen het gedagte Gat, volmaakt geſlooten. Sommigen hebben veertig, vyftig en meer Kamertjes daar in geteld, doch RUMPHIUS noemtze, te regt, ontelbaar: want de binnenſte, aan den Spil, naauwlyks te onderſcheiden zyn, zo wegens de kleinte, als de broosſchheid der Wanden. De Uitgeever van zyn Werk ſchynt vast te ſtellen, dat deeze Hokjes nu en dan gevuld worden door het Vleezige van het Dier, niettegenſtaande het korte Pypje, dat in de Middelſchotten binnenwaards uitpuilt, doch op ver

naa

naa niet aan het andere raakt, voor aan pas de dikte van een Naald en agter pas de wydte hadt, dat 'er een fyn Haairtje door kon. D'ARGENVILLE wist 'er de Punt van de allerdunſte Els naauwlyks door heen te brengen, en daarom kwam dat denkbeeld hem byna ongeloofbaar voor (*). VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD. STUK.

In zulke echter, van myne Nautilusſen, die van aanmerkelyke grootte zyn, vind ik dit Pypje geenszins zo naauw en dun. Het heeft, in de genen, die een half Voet groot zyn, by 't inkomen ten minſte de wydte van een gewoone Penneſchaft, en inwaards loopt het in een Pypje uit, dat een taamelyk wyde Opening heeft: des het niet ongeloofbaar voorkomt, dat de Pees van het Dier, daar door heen loopende, zig eenigermaate kan uitzetten, en dus, op de een of andere manier, gelegenheid geeven, dat de voornoemde Hokjes dienen tot deszelfs beweeging, om op te ſtygen en neder te daalen in het Water, gelyk de Zwemblaas aan de Visſchen. 't Zy gedagte Hokjes ledig zyn of met Lugt gevuld; onderſtellende dat gedagte Pees zig in dezelven Blaasagtig kan uitzetten door eene Waterige opzwelling, zo was de reden gevonden van het daalen deezer Schulpdieren naar de Diepte. Die Konſtige Toeſtel, immers, ſchynt een dergelyk gebruik waarſchynlyk te maaken. Het Spuitje.

De-

(*) *Conchyl.* I. Part. p. 199.

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

Dezelve, evenwel, moet daar toe niet volſtrekt noodig zyn, als t'eenemaal ontbreekende in de Papieren Nautilusſen.

De Schaal gelykt eenigermaate naar die der Slakhoorens, doch de Windingen verheffen zig niet in een Top: zy loopen inwaards en verbergen zig binnen de Mond-opening, die een aanzienlyke wydte heeft: zo dat men, in groote Nautilusſen, 'er gemakkelyk den Vuist in ſteeken kan. Op haar plat zyn zy van beide zyden eveneens gefatzoeneerd; zodanig dat men geen verſchil vindt tusſchen de twee helften van een regt in 't midden, dwars door de Kamertjes, doorgezaagde Nautilus. Van buiten heeft de Schaal eene Kalkagtige Korst, die geelagtig wit is en zig polyſten laat. Men ontdekt 'er, overal, de tekenen van aangroeijing aan. Daar de holte van het zogenaamde Bootje eindigt, en verder naar het opperſte van de Krul, is zy overdwars ſierlyk getekend met breede roodagtige of roſſe Streepen, die Golfagtig loopen. De andere helft der Krul, naar binnen ziende, is zwart.

Gepaarlemoerde Nautilus.

Van binnen is de geheele Hooren Paarlemoer, en wordt zodanig ook van buiten door het afhaalen van de Korst, als wanneer men 'er den naam aan geeft van *Gepaarlemoerde Nautilus*. Het Paarlemoer echter van de Hokjes overtreft dat van de Mond-opening of van het Bootje, en wordt wederom van dat der uitwendige Schaal, behoorlyk ſchoon en

en glad gemaakt zynde, overtroffen. Daar is 't een enkele Zilverglans: hier ſpeelen de Kleuren van den Regenboog met oneindige verſcheidenheden, boven alle verbeelding. De Konst, daar by komende, maakt door graveeren, af- en uitſnyden, van deeze Hoorens onverbeeldelyk fraaije Stukken, die aan onkundigen meer behaagen, dan het loutere voortbrengzel der Natuur. Verſcheide zodanigen vindt men by SEBA afgebeeld.

Deeze Hoorens, die men dan te regt Paarlemoer-Nautilusſen noemt, zyn niet eenerley. De gewoonen zyn, gelyk RUMPHIUS zegt, van vooren naar agteren omtrent zes en zeven Duimen lang, hebbende het voorſte deel, dat het Bootje maakt, vier of vyf dwarſe Vingeren breed. Zy vallen thans nog grooter. Van dit ſlag, die aan de Navel of in 't middelpunt geſlooten zyn, zonder eenige zigtbaare draaijen, komen 'er ook kleinere voor, van dergelyke Kleur en met dergelyke dwars-ſtreepen, die veel meer van de Oppervlakte beſlaan: maar behalve deeze vindt men 'er, die in 't middelpunt een rond, doorloopend, Gaatje hebben, dat in de gewoonen volſtrekt ontbreekt. De zodanigen zyn 'er van één en anderhalf tot twee en drie Duimen breed. De kleine gepaarlemoerde van een Duim en minder grootte, die RUMPHIUS zegt de Jongen te zyn, welke de buiten-Korst nog niet gekreegen hebben, zyn ook dikwils

Genavelde.

VI. ARDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

wils met zulk een Gaatje voorzien. Aan de zodanigen geeft D'ARGENVILLE den naam van *Umbiliqués*, dat is Genavelde Nautilusſen. Of het de Jongen ook van de volgende zyn, zou men mogen twyfelen.

Perſpectief Nautilus.

De Autheuren, naamelyk, in 't algemeen, ſchynen tot nog toe die Soort of Verſcheidenheid van de grove Nautilusſen niet gekend te hebben, welke wy onderſcheiden door den naam van *Perſpectief-Nautilus*. Dezelve komt met de gewoone overeen, ten opzigt van de uitwendige Geſtalte, de Korst en Kleur, de eigenſchap van zig te laaten Paarlemoeren, en valt mede zeer groot: doch in 't middelpunt heeft dezelve eene ronde neerdrukking, alwaar de binnenſte draaijen, als in Perſpectief, zig vertoonen, hebbende in 't midden een doorloopend rond Gaatje, dat echter in ſommigen ontbreekt. Van zodanig eene, die gepaarlemoerd was, doch aan 't Mondſtuk merkelyk afgeſneeden, vinden wy in 't Vierde Deel der Verzameling van gekleurde Hoorens en Schulpen door KNORR, op de Twee-en-twintigſte Plaat, een zeer ſchoone Afbeelding (*).

Gebruik.

Thans moet ik nog kortelyk van derzelver gebruik ſpreeken. Sommigen geeven aan dit Geſlagt van Nautilusſen den naam van *Porſeleinhoorens*, als een voornaam gedeelte uitmaakende

(*) Dit ſlag van Nautilusſen bevestigt het denkbeeld, dat 'er van de Ammons-Hoorens, die men in zo verbaazende groorte Verſteend aantreft, ook Natuurlyke zyn.

kende van de Stoffe, waar van de Chineezen het Porſelein bakken. 't Is zeker, dat zy zulks van zekere Aarde doen, die in de Grond gevonden wordt, en beſtaan zoude uit vergaane Schaalen van Schulpdieren. De Nautilusſen kunnen, wegens haar Paarlemoer, aan deeze Aarde misſchien die Glasagtige eigenſchap byzetten, welke het Chineeſche Porſelein het onze doet overtreffen. Haar Paarlemoer is ook de oirzaak, dat menze *Paarldraagende* Schulpen genoemd heeft, ſchoon 'er geen Paarlen in groeijen. In de Indiën wordt de Schaal gebruikt, om ſchoone Drinkvaten daar van te vormen, en ten dien einde met Goud of Zilver beſlagen en op een Voetje gezet: doch men kiest daar toe de ſchoonſten uit, en die geene Gaatjes hebben, welke 'er door Zee-Pokken in gemaakt worden, zo RUMPHIUS aanmerkt. De buitenſte Korst wordt 'er met eenig zuur Vogt, of ſlap ſterk Water, afgehaald, en verder weet men 'er veelerley fraaije figuuren in en op te ſnyden, als gemeld is. Dit geſchiedt ook hier te Lande, maar de Indiaanen, de moeite van ſchoon maaken niet willende doen, ſnyden den onderſten Bodem zodanig uit, dat 'er een groote Lepel of Schuitje van wordt, daar zy dan gebruik van maaken om een ſoort van Bry uit te eeten, Papeda genaamd, en naar dezelve noemen zy de Nautilus gemeenlyk *Bia Papeda*, dat is *Papeda-Schulp*. Voorts worden,

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

den, door deeze Hoorens aan ſtukken te ſnyden, allerley ſnuiſteryën daar van gemaakt. Het Vleeſch van het Dier kan men tot Spyze gebruiken, even als dat van andere Zeekatten.

CCLXXIV. *Nautilus Calcar.* Spoor.

(274) Nautilus, *die de Schaal ſpiraal heeft, de Opening naauw en regt, de Gieren tegen elkander aan gevoegd, met verheven Leedjes.*

Deeze en de twee volgende Soorten zyn van die kleine Hoorentjes, welke de Heer PLANCUS in 't Zee-Zand aan den Oever van het Napelſche, by Rimini, ontdekt heeft, en welke men ſedert als een bewys der beſtaanlykheid van de Natuurlyke Ammons-Hoorens aanmerkt. Zy verſchillen, naamelyk, van de Paarlemoer-Nautilusſen daar in, dat haare verdeelingen of hokjes van buiten zigtbaar zyn; even als dit plaats heeft in de Verſteende Ammons Hoorens. Doch verſchillen zy ook zelf aanmerkelyk in Geſtalte.

Deeze voert den bynaam van *Calcar*, dat is Spoor, om dat 'er aan den omtrek van ſommigen een ſoort van Punten zyn. Eenigen onder dezelven kwamen hem ruim zo groot voor als Linzen-Zaad. In zes Oncen van het Zee-

(274) *Nautilus* Teſtâ ſpirali, Aperturâ lineari, Anfractibus contiguis, Geniculis elevatis. *Syst. Nat.* XII. PLANC. *Conch.* p. 12. T. I. f. 3, 4. GUALTH. *Test.* T. 19. f. C, B. LEDERM. *Microscop.* T. 8, f. *c*, *d*.

Zee-Zand werden door hem meer dan vyf- VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK. honderd van die Hoorentjes gevonden. Hy oordeelde dat zy meer tot de Ammons-Hoorens t'huis te brengen waren, dan tot de Nautilusſen. Men kan de Afbeeldingen derzelven zeer vergroot by GUALTHIERI, en gekleurd by LEDERMULLER beſchouwen.

(275) Nautilus, *die de Schaal ſpiraal heeft, de Opening half-Hartvormig, de Gieren tegen elkander aan gevoegd, met gekartelde Leedjes.* CCLXXV. *Nautilus crispus.* Korrelige.

GUALTHIERI, die zodanig een Hoorentje, dat een weinig afgezaagd is, in Plaat gebragt heeft, om te toonen, dat het weezentlyk Hokjes en een Spuitje of Pypje, door dezelven gaande, bezit, merkt aan, dat zy zo klein zyn, dat drie-en-dertig naauwlyks een Grein weegen. PLANCUS houdtze voor de allerfraaiſten, die door hem in 't Zee-Zand gevonden waren, en men hadtze 'er, op ver naa, zo menigvuldig niet in als de voorgaande Soort, hoewel hy 'er doch over de honderddertig uit zes Oncen kreeg. Volgens de Afbeelding van LEDERMULLER zou men even-

(275) *Nautilus* Testâ ſpirali, Aperturâ ſemi-Cordatâ, Anfractibus contiguis, Geniculis crenatis. *Syst. Nat.* XII. PLANC. *Conch.* p. 10. T. I. f. 2. GUALTH. *Test.* T. 19. f. A. D. GINANN. *Adr.* T. 14. f. 112. LEDERM. *Microscop.* T. 8. f. *b.*

VI. AFDEEL XLVII. HOOFD. STUK.

evenwel niet zeggen, dat deeze Soort de fraaiſte is van de gedagte Hoorentjes. Ook komt zy gemeenlyk met een afgebroken Mondſtuk voor. De Kleur is geel. Het is zeer fraay, zegt hy, wegens de volmaakt ronde Figuur die het heeft, en de zeer fyne inſnydingen, welke een weinig geſtreept zyn, en Straalswyze van het Middelpunt, dat een uitpuilende Navel is, voortkomen: doch dat het gekruld zou zyn of krullende, vind ik in de beſchryving niet.

CCLXXVI. *Nautilus Beccarii*, Ammons-Hooren.

(276) Nautilus, *die de Schaal ſpiraal heeft, de Opening dwars ovaal, de Gieren tegen elkander aan gevoegd en Knoopig, met de Leedjes ingeſneeden.*

Dit ſlag van Ammons-Hoorentjes is, volgens PLANCUS, het allergemeenſte in 't Zee-Zand van Rimini, en zo menigvuldig, dat hy 'er, in zes Oncen van hetzelve, zesduizend en zevenhonderd geteld heeft. Het gelykt ook allermeest naar de Verſteende Ammons-Hoorens, zo dat BECCARIUS van hetzelve, uit het Werk van MARSIGLI, onder den naam

(276) *Nautilus* Testâ ſpirali, Aperturâ obovatâ, Anfractibus Contiguis toruloſis, Geniculis inſculptis. *Syſt. Nat.* XI. PLANC. *Conch.* p. 8. T. 1. f. 1. GUALTH. *Teſt.* T. 19. f. H, H, I. GINANN. *Adriat.* 2. T. 14. f. III. LEDERM. *Microscop.* 16. T. 8. f. *a* & T. 4. f. *b*.

naam van de *echte Ammons-Hooren van Rimini*, in de Verhandelingen der Maatſchappye van Bononie, heeft gewag gemaakt. PLANCUS heeft zodanige Hoorentjes evenwel ook aan de Oevers van andere gedeelten van het Napelſche, en zelfs van het Venetiaanſche Gebied, doch zo menigvuldig niet, in het Zee-Zand aangetroffen. Zy hebben een heldere Paarlemoer-Kleur, de grootſten zyn als een Geerstkorreltje, en de ligtheid is zo groot, dat men 'er honderddertig noodig heeft, om een Tarwe-Graantje op te weegen. Dat zy inwendig in Kamertjes verdeeld zyn, blykt uit de Afbeelding van GUALTHIERI. In de Gebergten omſtreeks Rimini komt dit zelfde ſlag van Ammons-Hoorentjes zo menigvuldig Verſteend voor, dat PLANCUS in ieder Once van het Zand meer dan duizend ſtuks vondt; 't welk eens zo veel was, dan men 'er in het geele Zand van alle Bergen, rondom Bononie, aantreft.

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

(277) Nautilus, *die de Schaal ſpiraal heeft, de Opening naauw en regt, de Gieren tegen elkander aan gevoegd, ſamengedrukt, met een dikken Rand.*

CCLXXVII. *Nautilus rugoſus.* Rimpelige.

In de Zuidelyke Oceaan heeft D. BRUNNI-

(277) *Nautilus* Testâ ſpirali, Aperturâ lineari, Anfractibus contiguis, compreſſis, increſcato-marginatis. *Syſt. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

NICHE deeze waargenomen, die ook zeer klein is van ſtuk en wit van Kleur, met dwarſe Rimpels door de Middelſchotten veroirzaakt; 't welk 'er den bynaam aan geeft.

CCLXXVIII. *Nautilus Umbilicatus.* Genaveld.

(278) Nautilus, *die de Schaal ſpiraal heeft, de Opening ſamengedrukt naauw en regt, de Gieren tegen elkander aangevoegd en ſamengedrukt, met eenen ingedrukten Navel.*

Van dergelyke kleinte als de voorgemelden is dit Hoorentje, 't welk PLANCUS in 't Zand aan den Zee-Oever by Livorno hadt gevonden, zynde door hem, op de laatſte Plaat in 't Werk van F. COLUMNA over de Planten, afgebeeld en Sneeuwwit van Kleur.

CCLXXIX. *Nautilus Spirula.* Posthoorentje.

(279) Nautilus, *die de Schaal ſpiraal heeft, de Opening rond, de Gieren van elkander afgeſcheiden en Rolrond.*

In

(278) *Nautilus* Testâ ſpirali, Aperturâ compreſſo lineari, Anfractibus contiguis compreſſis, Umbilico concavo. *Syst. Nat.* XII. COLUMN. *Phytob.* II. T. 38. f. E.

(279) *Nautilus* Testâ ſpirali, Aperturâ orbiculari, Anfractibus disjunctis Cylindricis. M. L. U. 549. N. 150. SWAMMERD. *Bibl. Nat.* T. 7. f. 7, 8. BONANN. *Muſ. Kircher.* I. f. 39. LIST. *Conch.* 4. Naut. T. 1. f. interior. ARGENV. *Conchyl.* Pl. 5. f. G. GUALTH. *Teſt.* T. 19. f. E. RUMPH. *Rar.* T. 20. f. 1. BREYN *Polythal.* 21. f. 2. KLEIN *Oſtrac.* T. 1. f. 6. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 2. f. 6.

In Oostindie vindt men deeze Soort, die eigentlyk den naam voert van *Posthoorentje*. Hetzelve is klein ten opzigt van de Nautilussen, doch zeer groot in vergelyking met de voorgaande. Het beſtaat uit eenige losſe Gieren, die 'er de gedaante van een Ramshooren aan geeven, en het geheele Hoorentje heeft op 't hoogst omtrent de breedte van een Duim. De Gieren zyn van een geſcheiden tot het binnenſte tipje toe, daar men een klein Knopje aan ziet als een Paareltje of als een Neet van een Luis, zegt RUMPHIUS. De buitenſte heeft de dikte van een dunne Penneſchaft, doch het Mondſtuk is doorgaans afgebroken; om dat deeze Hoorentjes, met hetzelve aan de Klippen vast gezoogen, daar van afgerukt worden door het geweld der Zee: zo dat men dezelven niet dan na een Storm in de ruigte op den Oever vindt. In het voorſte Kamertje huisvesten zy een Slymerig Dier, dat aan de Klippen hangt met een dunnen en ſmallen Doorn, die door het Beest en de eerſte Gaatjes gaat, volgens dien zelfden Autheur. Zy komen aan de Oevers van ſommige Westindiſche Eilanden, volgens 't getuigenis van WOODWARD, ook overvloedig voor. Of het een Slak-gelykend Diertje zy, dat dezelven bewoont, of van het Geſlagt der Zeekatten, wordt niet gemeld.

De Hokjes of Kamertjes, waar in deeze

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD STUK. Hoorentjes verdeeld zyn, wier Scheidwanden zig uitwendig zeer duidelyk vertoonen, hebben ook een zogenaamd Spuitje door dezelven heen gaande. Dit is ontwyfelbaar, dewyl men een taamelyk groot Gaatje gewaar wordt in de fchoon Paarlemoere holte van den buitenften Scheidwand, hoe dikwils ook deeze Hoorentjes afgebroken worden. GUALTHIERI vertoont dit geheele Buisje; doch, wanneer hy zegt, dat hetzelve niet afgebroken is, gelyk in de Nautilusfen, gaande Schaalagtig geheel door (*), dan beftrydt hy de Waarneemingen van SWAMMERDAM, die zeer duidelyk afbeeldt, hoe ieder Vakje zyn byzonder Pypje heeft, 't welk in het Mondje van het volgende ingenomen wordt, en dus een Schakel uitmaakt van Pypjes (†). Niet minder heeft D'ARGENVILLE misgetast, als hy aanmerkt, dat men deeze Posthoorentjes, wegens het gedagte Pypje of Spuitje, niet tot de Ammons-Hoorens behoorde te betrekken, maar tot de Nautilusfen (‡): want het is zeker, dat het gedagte Pypje, zo wel als de Kamertjes, tot de Ammons-Hoorens behoort (§).

(280)

(*) Notandum, quod Tubulus hîc totus est Testaceus, teres, fine ullâ admisfâ interruptione &c. *Loc. citato.*

(†) *Bybel der Natuure.* Tab. VII. f. 10.

(‡) Ce ne font donc pas des Cornes d'Ammon, qui n'ont jamais ce Syphon. *Conch.* I. Part. p. 202.

(§) Ziet, onder anderen, BERTRAND *Dictionn. Oryctologique* p. 154.

(280) Nautilus, *die de Schaal regt heeft, met de Tip omgedraaid Spiraal, de Gieren tegen elkander aan gevoegd.*

Dit verſchilt van het Hoorentje by Livorno gevonden, dat den bynaam van Genaveld voert, door een regt-uit loopend Mondſtuk. Het behoort mede onder die kleine Hoorentjes van het Zee-Zand. CCLXXX. *Nautilus Semilituus.* Halfbazuin.

II. *Langwerpige*, die nagenoeg regt zyn.

(281) Nautilus, *die de Schaal een weinig krom geboogen, omtrent regt heeft, met de Leedjes ſcheef geſtreept.* CCLXXXI. *Nautilus obliquus.* Kromme.

In de Middellandſche Zee, onder de Hoorentjes van het Zee-Zand, komt deeze Soort voor, die ongevaar de grootte van een Slaa-Zaadje heeft, zynde wit van Kleur. Die van LEDERMULLER, op zyne Vierde Plaat, Letter *o*, *p*, naar deeze gelykende, waren zwart.

(282) Nautilus, *die de Schaal regt en byna Rol-* CCLXXXII. *Nautilus Raphanistrum.* Wilde

(280) *Nautilus* Testâ rectâ, Apice incurvato-ſpirali, Anfractibus contiguis †. *Syſt. Nat.* XII. Semi-Lituus. COLUMN. Mostert. *Phytobas.* II. T. 38. f. D.

(281) *Nautilus* Testâ recto-ſub-arcuatâ, Articulis oblique ſtriatis. GUALTH. *Teſt.* T. 19 f. N.

(282) *Nautilus* Testâ rectâ ſubcylindricâ, Articulis toroſis, Striis elevatis duodenis, Siphone centrali regulari. *Syſt. Nat.* XII. LEDERM. *Micr.* T. 4. f. *x*, poſterior

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

Rolrond heeft, de Leedjes gezwollen, met twaalf verheven Streepen en een regelmaatig Spuitje in 't middelpunt.

In de Middellandſche Zee komt deeze voor, volgens den vermaarden Heer ALLION. Zy heeft de Schaal een Nagel lang en derhalve is zy onder de kleine Hoorentjes een van de grootſten. Van de volgende verſchilt zy door 't getal van Streepen, door de grootte, de regelmaatigheid van het Spuitje, en dat zy weinig dunner is aan het end, zegt LINNÆUS.

CCLXXXIII. *Nautilus Raphanus.* Rammenas-Zaadje.

(283) Nautilus, *die de Schaal regt en verdunnende heeft, de Leedjes gezwollen, met zestien verheven Streepen, en een zydelings ſcheef Spuitje.*

Van deeze getuigt PLANCUS, dat zy volkomen gelykt naar de Zaadpeul van het *Raphaniſtrum* of *Rapiſtrum* der Kruidkundigen, 't welk anderen wilde Mostert heeten. De Natuurlyke grootte is als die der naast voorgaande. Men vindt 'er, zo hy aanmerkt, Verſcheidenheden van, die ſtomper aan 't end zyn, en ſommigen met zodanige Knoopswyze Leedjes, als het Riet heeft.

(284)

(283) *Nautilus* Testâ rectâ attenuatâ, Articulis toroſis, Striis elevatis ſedenis, Siphone ſublaterali obliquo. *Syſt. Nat.* XII. PLANC. *Conch.* T. 1. f. 6. GUALTH. *Teſt.* T. 19. f. L, M. LEDERM. *Microſc.* T. 8. f. *f* et T. 4. f. *x*, priore.

(284) Nautilus, *die de Schaal regt en langwerpig Eyrond heeft, de Leedjes gezwollen, met agt afgebroken verhevene Streepen en het Spuitje ſcheef geplaatst.* CCLXXXIV. *Nautilus Granum.* Koorntje.

In de Middellandſche Zee heeft de Heer Doctor KAEHLER dit ſlag van Hoorentjes waargenomen, die zeer klein zyn, gelyk de voorgaande en mooglyk eerder als eene Verſcheidenheid aan te merken, dan als eene byzondere Soort.

(285) Nautilus, *die de Schaal regt en langwerpig Eyrond heeft, met de Leedjes gezwollen, glad.* CCLXXXV. *Nautilus Radicula.* Radys-Zaadje.

Veel zeldzaamer is dit ſlag van Hoorentjes aan gedagten Heer PLANCUS in het Zee-Zand voorgekomen. Hy vondt 'er naauwlyks drie of vier in de zes Oncen, terwyl daar in wel negenhonderd waren van de voorgaande Soort. Door 't Mikroskoop gezien drukt deeze volſtrekt de gedaante der Peultjes van Radys-Zaad uit. LEDERMULLER vondtze geel of Roozerood van Kleur.

(286)

(284) *Nautilus* Testâ rectâ ovato-oblongâ, Articulis toroſis, Striis elevatis octonis interruptis, Siphone obliquo. *Syst. Nat.* XII.

(285) *Nautilus* Testâ rectâ oblongo-ovatâ, Articulis toroſis glabris. †. PLANC. *Conch.* 14. T. 1. f. 5. LEDERM. *Micr.* T. 3. f. *e* & T. 4. f. *r*, *s*.

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

CCLXXXVI. *Nautilus Fascia.* Geringde.

(286) Nautilus, *die de Schaal regt heeft, de Leedjes geſtreept, met effene Ringetjes aan de Geledingen.*

CCLXXXVII. *Siphunculus.* Spuitje.

(287) Nautilus, *die de Schaal regt en effen heeft, de Leedjes Rolrond, ver van elkander en ſamengevoegd door dunnere Cylindriſche Stukken.*

Deeze worden van GUALTHIERI, zo wel als de voorgaande uit zyn Werk aangehaalde Hoorentjes, L, M, N; *Orthoceras minimum* getyteld. Zy waren hem door den Heer PLANCUS medegedeeld, die dezelven in 't aangeſpoelde Zee-Zand, by Rimini, gevonden hadt. Deeze laatſte hadt hy gekreegen van den Heer TARGIONI, Hoogleeraar in de Genees- en Kruidkunde, zynde dit Hoorntje door denzelven ontdekt in een Rotsje van Zee-Gewaſſen, uit de Zee omſtreeks Sicilie opgehaald. De Spuit van hetzelve, zegt hy, is geheel Schulpagtig en onafgebroken, zonder eenige oogſchynelyke gemeenſchap te hebben met de Kamertjes. Voor 't overige moet men het Voorwerp, by hem afgebeeld, beſchouwen.

(288)

(286) *Nautilus* Testâ rectâ, Articulis ſtriatis, Geniculis lævibus elevatis. GUALTH. *Test.* T. 19. f. O.

(287) *Nautilus* Testâ rectâ lævi, Articulis cylindricis remotis, Geniculis attenuatis cylindricis †. GUALTH. *Test.* T. 19. f. R, S.

(288) Nautilus, *die de Schaal regt en plat met Geledingen, aan de ééne zyde gerand heeft, met het Spuitje zydelings geplaatst.* VI. AFDEEL. XLVII. HOOFDSTUK.

CCLXXXVIII. *Nautilus Legumen.* Erwten-Peultje.

Dit niet minder kleine en zonderlinge Voorwerp wordt, uit overeenkomst van de inwendige Geſtalte met de anderen, door PLANCUS tot de Ammons-Hoorens betrokken, ſchoon het meer de gedaante heeft van een Scheede of Erwten-Peul. Men vindt de zodanigen, zegt hy, in het aanſpoelzel der Zee, aan de Kusten van Italie, zeer menigvuldig.

(289) Nautilus, *die de Schaal regt heeft, met de Windingen Kielswyze geſtreept.* CCLXXXIX. *Nautilus Orthoceras.*

Tot deeze laatſte Soort in het Geſlagt der Nautilusſen betrekt LINNÆUS het Origineel van die Verſteende Zaaken, in de Bergen van Sweeden zo menigvuldig voorkomende, welke men *Orthokeratieten* noemt. Tot heden toe is het eigentlyk Origineel derzelven te vergeefſch ge-

(288) *Nautilus* Testâ rectâ compresſâ articulatâ, hinc marginatâ, Siphone laterali. PLANC. *Conch.* 8. T. 1. f. 7. GUALTH. *Test.* T. 19. f. P. LEDERM. *Micr.* T. 8. f. *g*.

(289) *Nautilus* Testâ rectâ, Anfractibus carinato ſtriatis. *It. Oel.* 140. Nautilus rectus *Mus. Teſſin.* 80. Alveolus. SCHEUCHZ. *Helv.* 7. f. 8. *Diluv.* 938. GMEL. *Act. Petrop.* Vol. 3. p. 246. GRONOV. *Lap.* 71.

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFD-STUK.

gezogt. Men heeft het zelfs in de Zee, aan de Kusten van dat Ryk, niet kunnen opſpooren, groot noch klein. Ondertusſchen vindt men ze aldaar van die grootte, dat de Ridder dezelven aanmerkt als de langſten onder de hem bekende Delfſtoffen. Het ſtaat derhalve daar in gelyk met de Verſteende Ammons-Hoorens, waar van men wel dergelyke, doch de juiſte Origineelen nog niet aangetroffen heeft, die vermoedelyk in het diepſte van den Oceaan zig verborgen houden ik zal daar van, in 't vervolg, nader moeten ſpreeken.

XLVIII. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* TOOTEN, *oudtyds* Wellen *genaamd, waar onder de* Rollen *begreepen zyn.*

Naam.

Onder den naam van *Conus* worden in dit Geſlagt die Hoorens voorgeſteld, welke wy TOOTEN of *Wellen* noemen. De oirſprong der laatſte benaaming, die tegenwoordig weinig in gebruik is, vind ik klaarder dan die van de eerſte. Door eene Welle wordt niet alleen eene Bron, maar ook een Draaykolk betekend, en dit komt overeen met de figuur van zulk ſlag van Hoorens. Zy plagten onder de Tuithoo-

hoorens begreepen te worden (*), en, om dat zy in haar geheel als een Tuit van een Kan of Pot uitmaaken, zal menze waarſchynlyk TOOTEN genoemd hebben. De Kegelagtige Geſtalte deedt 'er oudtyds den naam aan geeven van *Trochus* en van *Voluta*, waar door men tegenwoordig andere Geſlagten verſtaat. De Franſchen noemenze, om dat zy naar een Peperhuis gelyken, in 't algemeen *Cornets*, en de Duitſchers *Tuten*. GUALTHIERI geeft 'er den tytel van *Cochleæ Conoideæ* of Kegelagtige Hoorens aan, die zeer eigen is, en aan de Rollen, die ook in dit Geſlagt begreepen zyn, dien van *Cochleæ Cylindroideæ*, of Cylinderagtige Hoorens. Op beiden heeft BONANNI den naam van *Cylindrus* toegepast, welke zo min eigen is, als die van *Rhombus*, dien 'er ſommigen in gemeenſchap met de Bakken aan hebben gegeven. ADANSON begrypt de Tooten en Rollen, altemaal, onder den naam van *Rouleau*, in 't Latyn *Strombus*. VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFDSTUK.

Door Tooten, dan, verſtaan wy zekere Hoorens, die door haare omwinding eene Kegelagtige figuur formeeren, en dus op gelyke manier, byna, als men een ſtuk Papier tot een Peperhuis draait, gefatzoeneerd zyn. Zy zyn derhalve aan 't eene end breed en rond; aan 't andere loopen zy ſmal en Tuitsgewyze uit. Het breedſte end vertoont zig in veelen nagenoeg KENMERKEN.

(*) L. VINCENT, *Kabinet*, bladz. 44.

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

noeg als de Ornamenten van de Kapiteelen der Pylaaren in de Bouwkonst, die men *Voluuten* noemt. De Opening is naauw en regt, zonder eenige Tandjes of oneffenheden, zig over de geheele langte van de Hooren uitſtrekkende, wier Oppervlakte, tuſſchen het breedſte en dunſte end, zig ſierlyk laat polyſten, en met een ongemeene verſcheidenheid van Tekening niet alleen, maar ook van Koleuren praalt.

Soorten.

LINNÆUS heeft dit Geſlagt in vier Afdeelingen onderſcheiden. De eerſte bevat de eigentlyke Tooten, die aan 't breedſte end, 't welk eigentlyk de Grondſteun is, als geknot of ſtomp afgeſneeden zyn, en hier van heeft hy *zeven:* de tweede behelst de genen die aan den Grondſteun rondagtiger zyn, en hier van telt hy *zestien:* de derde die dunner en langer zyn, gemeenlyk onder de Rolagtige of Rollen begreepen; waar van *agt:* de vierde die Buikiger zyn, waar van *vier*, en dus begrypt dit Geſlagt, in 't geheel, *vyfendertig* Soorten.

TOOTEN.

I. Die geknot zyn of ſtomp aan 't breedſte end.

CCXC. *Conus Marmoreus.* Harte-Toot.

(290) Toot, *die de Schaal Kegelvormig en bruin*

(290) *Conus* Testâ Conicâ fuscâ, maculis ovatis albis, Spiræ Anfractibus canaliculatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 319. M. L. U. 550. N. 151. OLEAR. *Mus.* T. 31. f. 2. BONANN. *Recr.*

bruin heeft met witte ovaale Vlakken, de Gieren van de Kroon Geutswyze uitgehold.

VI. AFDEEL. XLVII. HOOFDSTUK.

Deeze plagten weleer den naam van *Marmerhoorens* te voeren, om dat zy zo fraay gemarmerd zyn. De gedaante der witte Vlakken geeft 'er den naam van *Harte-Tooten* aan. Men vindt 'er van deeze Kleur, die bruin gebandeerd zyn, en, wanneer de zodanigen tevens hooger getopt zyn en dus de Geſtalte der Admiraalen hebben, dan noemt menze *Schouts by Nagt*. Men vindt van deeze Harte-Tooten ook, die geelagtig zyn van Grond, en de zodanigen zyn in de meeſte agting. Van de bruine kunnen echter ook dergelyken, door Konst, gemaakt worden. Derhalve onderſcheidt menze in geele en bruine Harte-Tooten. Ook komen 'er voor, die met Korreltjes bezet en dus gegranuleerd zyn; hoedanig eene VALENTYN heeft afgebeeld, die daar door ruuw was als Sagryn-Leder. Men vindt het Stompe end dikwils met Knobbeltjes, als 't ware gekroond.

In Oostindie geeft men aan deeze Tooten den naam

Reer. III. f. 123. RUMPH. *Rarit.* T. 32. f. N. & N. 1. GUALTH. *Teſt.* T. 22. f. D. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. O. PET. *Gaz.* T. 47. f. 11. SEB. *Kab.* III. T. 47. f. 1-4. & T. 46. f. 1-4. REGENF *Conch.* 20. T. 5. f. 53. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 7. f. 4. Pl. 15. f. 2. IV. D. Pl. 17. f. 1.

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

naam van *Ringhoorens*, om dat men die overdwars doorzaagt tot Ringen, welke dan van de Europeaanen, zo wel als van de Inboorlingen, aan de Vingeren gedragen worden, tot ſieraad, en dikwils met Goud beſlagen. Deeze Tooten worden beter daar toe geagt dan anderen.

Het Dier.

Het Dier aangaande, deszelfs Vleeſch legt bloot in de Mond, behalve aan den bovenſten hoek, alwaar het een kleine Nagel heeft, die gekleurd is met geele en zwarte Streepen. By de Snuit ſteeken zy een ſmalle Tong uit, met geel of licht rood gezoomd. Zy zyn omgeven met een dun Vliesje, 't welk daar aan vast houdt, en ten eerſten moet afgeſchraapt worden. Haar *Melicera* is een rondagtig Klontje van dikke Draaden, als verward Zeilgaren, wit, rood en Kraakbeenagtig, zynde, zo wel als het geheele Dier, goed om te eeten. De meeſten en mooiſten vindt men in de Uliasſers, en eenige weinigen op Hitoe en klein Ceram.

RUMPHIUS getuigt verder, dat deeze, zo wel als de andere Tooten, wanneer menze uit Zee haalt, met een Wolagtige Slymerige Huid bekleed zyn; doch welke ligtelyk daar afgeſchraapt kan worden. Ook hebben deeze Hoorens geen Dekzel tot ſluiting, maar het Dier trekt zig zo ver binnenwaards, dat men 'er niets van kan zien, en is, voor 't overige, door de naauwte der Mond-opening genoegzaam beſchut tegen uiterlyk geweld. Het is een Slak.

(291) Toot, *die de Schaal witagtig heeft, met blaauwagtige Banden in de langte en Streepswyze Ringen overdwars, die door wit en bruin zyn afgebroken.* VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK. CCXCI. *Conus Imperialis*, Kroon-Toot.

Schoon deeze in 't Werk van RUMPHIUS ook voorkomt, kan men daar doch niet uit vastſtellen, dat het een Oostindiſche zy; alzo de Uitgeever 'er deeze Hoorens ingevoegd heeft, onder den naam van *Kroonhoorens*; doch dewyl 'er andere Kroonhoorens zyn, is 't beter, deeze te noemen *Kroon-Tooten*, dat is Gekroonde Tooten, om dat zy gemeenlyk met Knobbeltjes, op de Gieren, aan 't dikſte end gekroond zyn en ſomtyds als gepaarld of met Paarlen verſierd. Zy zyn thans, niet ongemeen groot zynde, van weinig waarde.

(292) Toot, *die de Schaal Kegelvormig en wit heeft, met bruine Stippen.* CCXCII. *Conus Litteratus*, Tyger-Toot.

Die

(291) *Conus* Testâ albidâ, Fasciis longitudinalibus lividis, Cingulisque linearibus albo fuscoque articulatis. M. L. U. 550. N. 152. Kroonhoorn. RUMPH. *Rar.* T. 34. f. H, I. GUALTH. *Teſt.* T. 22. f. A. Corona Imperialis. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. F. REGENF. *Conch.* 12. T. 3. f. 35. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 11. f. 2.

(292) *Conus* Testâ Conicâ albâ, punctis fuscis. M. L. U. 551. N. 153. BONANN. *Recr.* III. T. 363, 132. Voluta Muſicalis. RUMPH. *Rar.* T. 31. f D. GUALTH. *Teſt.* T. 22. f. F. T. 21. f. O, G. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12). f. I. REGENF. *Conch.* 12. T. 3. f. 29 & T. 4. f. 46. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 16. f. 3. Pl. 17. f. 4. III. D. Pl. 3. f. 2, enz.

AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

VI. Die Hoorens, welke RUMPHIUS *Voluta Muſicalis*, dat is Muzyknooten- of Letter-Tooten tytelt, worden hier verward met de *Tyger-Tooten.* Zulke van de laatſten, welke men Witte noemt, hebben dikwils Letteragtige Karakters onder de Stippen verſpreid; die in eenigen rond of ovaal, in anderen byna vierkant zyn, als Muſieknooten. Een oneindige verſcheidenheid heerſcht in deeze Vlakken, gelyk LINNÆUS dit zelf aantekent, zeggende, dat ſommigen bruine Stippen hebben, die byna gelyk van figuur zyn, zonder geele Banden; anderen met twee; anderen met drie geele Banden; ſommigen zyn bovendien ook bruin gevlakt; een vyfde ſlag heeft de geele Banden en Vierkante Stippen; een zesde is wit met roode Vlakken, die veelal ſamenvloeijen; een zevende is wit met paarſchagtige Vlakken en Stippen. Hier ſchynen derhalve de Italiaanſche Vloeren, Moesjes-Tooten en verſcheide anderen, die den Top platagtig hebben, ook gemeend te zyn. Zy komen uit Oostindie.

CCXCIII. *Conus Generalis.* Spelde-werks-Toot.

(293) Toot, *die de Schaal Kegelvormig en glan-*

(293) *Conus* Testâ Conicâ nitidâ, Spirâ planâ muricatâ, Anfractibus canaliculatis. *Syst. Nat.* XII. LIST. *Conch.* T. 276. f. 35. RUMPH. *Rar.* T. 33. f. Y. GUALTH. *Test.* T. 26. f. G. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. T. REGENF. *Conch.* T. 6. f. 65. PET. *Gaz.* T. 27. f. 11. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 7. f. 3. III. D. Pl. 17. f. 4, 5; Pl. 18. f. 3, 4.

Fig. 1.

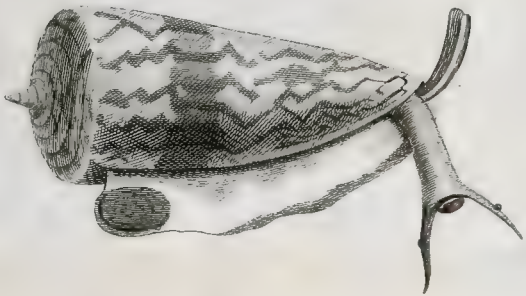

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 2.

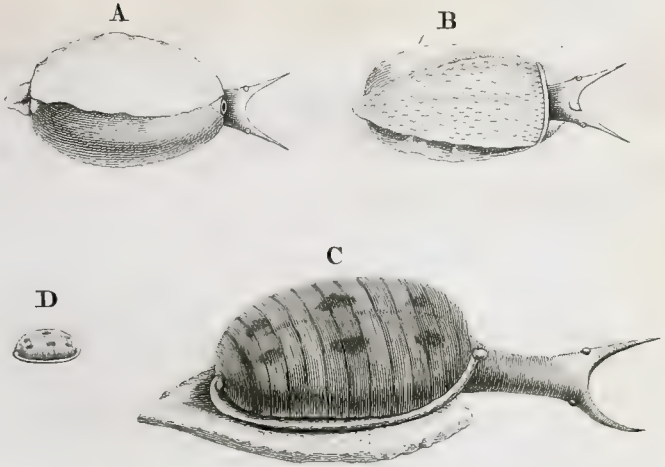

Fig. 5.

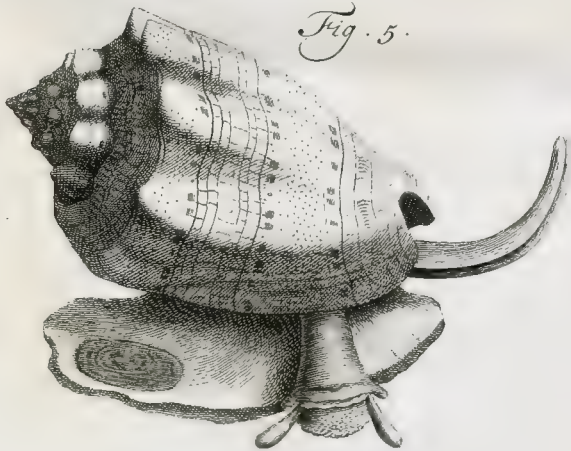

J. C. Philips fecit.

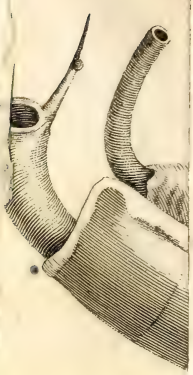

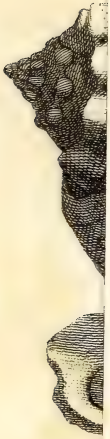

glanzig heeft, het breedſte end plat en geſpitst, met de Gieren Geutswyze uitgehold.

Wegens de Golfswyze Tekening op de witte Banden noemt men deeze Speldewerks-Kusſen of *Speldewerks-Toot*; in 't Franſch *Flamboyante* of Vlammende; alzo zig op dezelve als Vlammetjes, uit de Donkere Banden voortkomende, vertoonen. De Grondkleur wordt van D'ARGENVILLE Purper of paarſch genoemd, GUALTHIERI zegt Saffraankleurig; RUMPHIUS bruin, en anderen noemenze de *gebande Olyve-Toot*, als ware zy Olyfkleurig. Roestkleurig of geel, met een ſchoonen Glans, zegt LINNÆUS. Volgens de genen, die ik 'er van heb, verandert de Kleur van roodagtig bruin tot bruinagtig geel, en de Vlammetjes op de witte Banden zyn met de Grondkleur overeenkomſtig. Het ſpitſe Topje, in 't midden van 't breedſte end, onderſcheidt deeze Tooten van de anderen. Zy komen uit Oostindie. In het Kabinet der Koningin van Sweeden ontbrak, dat zeldzaam is, deeze Soort.

Wy geeven 'er de Afbeelding van, met het Dier daar in, volgens D'ARGENVILLE. Aan de Punt van de Toot komt een ronde Hals uit, met een gehoornden Kop, die veel naar een Slakken-Kop gelykt; doch de Oogen ſtaan hier, als twee uitpuilende zwarte Stippen, elk

Het Dier, Pl. CXX. Fig. 1.

VI. AFDEEL XLVIII. HOOFD-STUK.

aan een zyde van een Hoorntje, en de Bek is een rond Gaatje midden op 't breede van den Kop (*). Uit de langwerpige Opening van de Toot komt een breede Lap te voorſchyn, die voor Voet verſtrekt, en een klein ovaal Plaatje, dat Hoornagtig is, aan het ééne End heeft. Dit kan maar een klein gedeelte van de Opening ſluiten. Boven den Hals vertoont zig een Geutswys' deel, dat naar de andere zyde helt, en beſtaat uit een ſamenvouwing van het Vleesagtig deel, 't welk in ſommige andere Hoorens tot omwinding ſtrekt, derhalve de Mantel genaamd.

CCXCIV. *Conus Virgo.* Menniſte Toot.

(294) Toot, *die de Schaal Kegelvormig heeft en zonder Tekening, aan de Tip blaauwagtig.*

RUMPHIUS noemt deeze, wegens de geelagtige Kleur, *Kaarsjes*, doch de fraaiſten zyn geheel effen en ſchoon wit, 't welk 'er de zonderlinge benaaming aan geeft van *Menniſte Toot.* Die van deeze Gezindheid, naamelyk, zyn,

(*) Volgens ADANSON puilen de Oogen niet uit, en ſtaan digter aan 't end van de Hoorentjes, die ook zo ſpits niet zyn. De Bek is een gefronſelde Opening, een weinig beneden 't end van den Kop. Daar kan wel eenig verſchil zyn in het Dier van byzondere Tooten.

(294) *Conus* Testâ Conicâ nitidâ, Baſi cœrulescente. M. L. U. 551. N. 154. Cercola. RUMPH. *Rar.* T. 31. f. E. RUMPH. *Conch.* T. 8. f. 19. GUALTH. *Test.* T. 20. f. B. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 22. f. 1.

zyn, van ouds, wegens hunne zuiverheid van Gewaad, met weinig of geen overtollige Sieraaden, berugt. Gemeenlyk, echter, blinkt 'er eenig geel in door; doch met geele Banden of Ringen, of met roode Vlakken, ziet men ze zelden. Haar algemeene Kenmerk is, dat zy het Mond- end Violetkleur of Purperagtig blaauw hebben. De Top loopt Kegelagtig, zonder Sleuven of Knobbeltjes Zy vallen zeer groot. Ik heb 'er een, van zes Duim lang en vier Duim breed. Dat men ze in de Afrikaanſche Oceaan vindt is niet onmooglyk, doch die van RUMPHIUS zyn in Oostindie waargenomen. VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFDSTUK.

(295) Toot, *die de Schaal Kegelvormig en glad heeft, aan de Tip bruin, het breedſte end eenigermaate verheven.* CCXCV. *Conus Capitaneus.* Kaas-Toot.

Van deeze komen veele Verſcheidenheden ten opzigt van de Grondkleur voor. Men heeft 'er die Grasgroen zyn, en de zodanigen, die

(295) *Conus* Testâ Conicâ glabrâ, Baſi fuscâ, Spirâ convexâ. α. M. L. U. 552. N. 155 β. GUALTH. *Test.* T. 20. f. I γ. Voluta fasciata ſecunda RUMPH. *Rar.* T. 33. f. X. GUALTH. *Test.* T. 22. f. M. BONANN. *Recr.* III. T. 139. ARGENV. *Conch.* T. 15 (12) f. K. OLEAR. *Mus.* T. 31. f. 5. SEB. *Kab.* III. T. 42. f. 23—25. REGENF. *Conch.* T. 7, δ. BONANN. *Recr.* III. T. 361. SEB. *Kab.* III. T. 42. f. 29, 30, 32, 28, 35. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 7 f. 6: Pl. 15. f. 3. V. D. Pl. 16 f. 2.

VI. ARDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

die men *Groene-Kaas Tooten* noemt, hebben eigentlyk den naam aan deeze Soort gegeven. Anderen wyken van 't Groen af en worden allengs bleeker of geelagtig Groen, tot bleekgeel toe. Eindelyk komen 'er ook voor, die bruinagtig geel, en dus aan de Kleur niet van de Speldewerks-Tooten te onderſcheiden zyn. De Geſtalte maakt een genoegzaam verſchil. De Speldewerks-Tooten zyn ten minſte eens zo lang als breed: deeze Kaas-Tooten maar anderhalfmaal. Zy hebben drie witte Banden, en deeze maar twee, die met bruine Vlakjes geboord zyn. De Tip van de Kaas-Tooten is bruin, en het breede end loopt allengs verheven op, zonder zulk een ſpits Puntje, dat uit een Vlakte opryſt als de Speldewerks-Tooten hebben. In het groen zyn deeze Kaas-Tooten ook geringd met bruine Stippen, en de Grondkleur, 't zy groen of geel, loopt naar het midden van den Top opwaards. Men krygtze uit Oostindie.

CCXCVI. *Conus Miles.* Arkans-Garen.

(296) Toot, *die de Schaal Kegelvormig en ruuw heeft, aan het Mond-end bruin, met den Top verheven.*

Dit is de *Voluta filoſa* van RUMPHIUS, wel-

(296) *Conus* Testâ Conicâ rudi, Baſi fuscâ, Spirâ convexâ. *Syſt. Nat.* XII. RUMPH. *Rar.* T. 35. f. W. Pſeudo-Archithalaſſus. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. L. SEB. *Mus.* III. T. 42. f. 23, 24, 25. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 15. f. 4. III. D. Pl. 1. f. 2.

welke die Autheur een plompe Wel noemt, met een rondagtig Hoofd en ſtompe kanten, zynde het Lyf getekend met fyne rosſe Adertjes, als of het bruin *Arakans Garen* was, en bovendien met eenige breede Banden van gemengelde Kleur. De Franſchen noemenze *Navets*, volgens D'ARGENVILLE. Het is een onedele Hooren zegt LINNÆUS; en daarom heeft hy 'er mooglyk den bynaam van *Miles* aan gegeven; doch men achtze ten minſte zo veel als de Kaas-Tooten, die hy *Capitaneus* tytelt. Zy komt uit Oostindie.

II. Die Peeragtig en aan' den Top gerond zyn, anderhalfmaal zo lang als breed.

(297) Toot, *die de Schaal geel heeft, met bruin-Purperagtige Streepen, welke Takkig zyn, overlangs.* CCXCVII. *Conus Princeps.* Morilje.

Hier zouden, volgens de aangehaalde Afbeelding van BONANNI, die Tootjes ſchynen bedoeld te worden, welke men *Moriljes* noemt; doch, dewyl LINNÆUS zegt, dat zy zeer zeldzaam en kostbaar zyn, moet ik daar grootelyks aan twyfelen.

(298)

(297) *Conus* Testâ flavâ, lineis fusco-purpureis longitudinalibus ramoſis. M. L. U. 552. N. 156. BONANN. *Recr.* T. 138? KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 4. f. 2.

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

(298) Toot, *die den Grondſteun ruuw geſtippeld heeft.*

CCXCVIII. *Conus Admiralis*, Admiraal.

Dit geeft de Ridder op als een Kenmerk der *Admiraalen*, waar van hy in 't Kabinet der Koningin van Sweeden verſcheidene voor zig hadt. In deszelfs beſchryvinge verklaart zyn Ed. zulks nader, zeggende; „ de Schaal „ is Kegelagtig verhevenrond en Peervormig, „ glanzig, geel met een witten Rand; heb„ bende den Grondſteun ruuw door dwarſe „ Streepjes, die uit verheven Stippen beſtaan. „ Zy loopt aan den Top Kegelagtig uit". Hy telt de volgende Verſcheidenheden daar van op: α. De Schaal Vleeſchkleurig met witte Banden; de middelſte breeder en wit, met een Arm, die Tegelrood is, zwart en wit gevlakt. β. De Schaal Tegelrood, met ſcherpagtige witte Vlakken: drie Banden met naauwlyks zigtbaare Lyntjes Netswyze doorweven; de middelſte met een gewrichten Gordel. γ. De Schaal bruin Tegelrood, met witte Vlakken van verſchillende grootte, en met vier Netswys' doorwevene geele Banden omgord, waar van de eer-

(298) *Conus* Testâ Baſi punctato-ſcabrâ. M. L. U. 553. N. 157. *Summus* β. RUMPH. *Mus.* T. 34. f. B. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. N. PET. *Gaz.* T. 28. f. 4. male. SEB. *Mus.* III. T. 48. f. 4, 5, 6. *Ordinarius.* γ. RUMPH *Mus.* T. 34. f. C. KNORR *Verzam.* IV. Pl. 3. f. 1. *Occidentalis.* δ RUMPH. *Mus.* T. 34. f. D. *Cedo nulli.* ε. SEB. *Mus.* III. T. 48. f. 8. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 1.

eerſte by den Rand van 't Top-end, de twee- VI.
de laager geplaatst, de derde in 't midden en ARDEEL.
breeder is, wordende door een Tegelroode XLVIII.
ſtreep, met wit afgebroken, in tweeën verdeeld; HOOFD-
de vierde aan het dunſte end van de Toot. STUK.
De eerſte zou de Opper-Admiraal; de tweede
de gewoone en de derde de Westindiſche Ad-
miraal zyn.

In de laatſte Uitgaave van het Samenſtel der
Natuur maakt LINNÆUS de volgende onder-
ſcheiding. De *Opper-Admiraal*, zegt hy, heeft
de Schaal Roestkleurig met daar op verſpreide
witte Vlakken, en vier geele zeer fyn Nets-
wyze geſtreepte Banden, den derden met een
witten gevlakten Riem: de gewoone *Admiraal*,
de Schaal Tegelrood, met ſcherpe witte Vlak-
ken, en drie witte eenigermaate Netswyze
Banden, den middelſten met een gewrichten
Riem: de *Westindiſche*, de Schaal Tegelrood
en wit gevlakt, met vier geele Netswyze
Banden, hebbende een gewrichten Riem: De
Cedo nulli Toot, de Schaal Tegelrood met wit-
te Vlakken en drie Gordels, den bovenſten
ſamengeſteld, altemaal geſtippeld.

Die Riem, den middelſten geelagtigen Band Opper-
in tweeën verdeelende, en dus denzelven tot Admiraal.
twee Banden maakende, waar van de Toot 'er
dan vier heeft, wordt voor het onderſchei-
dend Kenmerk der *Opper-Admiraalen* gehou-
den, welke thans nog het meeſte in achting

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

onder de Admiraalen zyn. De Grondkleur is geelagtig bruin, met wat bruiner gevlamde Streepen, en doorzaaid met helder witte Plekjes; die der Banden is geelagtig, met een zeer fyn Netswys' geweefzel van Streepjes, dat men naauwlyks zonder Vergrootglas kan zien. Dit ſlag, zo wel als het volgende, komt uit Oostindie en ſchynt alleenlyk, wegens de zeldzaamheid, aan RUMPHIUS onbekend te zyn geweest. VALENTYN telt 'er verſcheidene op, die door de Liefhebbers, in Holland, ten zynen tyde bezeten werden. Men vindtze, als hier onder, afgebeeld (*).

Admiraal.

Die Tooten, welke van dergelyke Kleur en Geſtalte zyn, doch den gedagten Riem misſen, en dus maar drie of twee Banden hebben, noemt men *Admiraalen*. Deeze vallen zo groot als de voorgaanden, en nagenoeg van de zelfde Kleur, wordende ook weinig minder gewaardeerd. Voor de gene, die by RUMPHIUS afgetekend ſtaat, werdt eertyds vrugteloos vyfhonderd Guldens gebooden, zo de Aantekenaar meldt. Tegenwoordig zyn zy wel nog in veel agting, doch op ver naa zodanig niet; dat de Admiraalen, gelyk LINNÆUS zegt, thans de kostbaarſten zouden zyn onder de Hoorens en Schulpen (†).

Be-

(*) RUMPH. *Rar.* T. 34. f. B. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. N. SEB. *Kab.* III. T. 48. f. 4, 5, 6. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 8. f. 2.

(†) Individuis horum dives est Muſeum, qui pretio antecellunt omnia Conchylia. *Mus. Louiſæ Ulricæ*, p. 553.

Behalve deeze Oostindiſche, hebben wy ook *Westindiſche Admiraalen*, die in veel minder agting zyn. Hier van ſpreekt LINNÆUS in de derde plaats, en zegt, dat zy de Schaal Tegelrood met witte Vlakken hebben, en vier geele Banden, Netswyze doorweven, benevens een gewrichten Riem. Zy zouden dan byna niets van de Opper-Admiraalen verſchillen. Ik merk aan, dat deeze dikwils het Top-end gekroond hebben met kleine Knobbeltjes (*), het welk ik in de anderen niet waarneem. Voorts verſchillen zy ongemeen van die in waarde en op zig zelf in Kleur. VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK. Westindiſche Admiraal.

Daar is een Toot, die alle de voorgaande in zeldzaamheid overtreft. Men noemtze, wegens haar uitneemende Schoonheid, *Cedo Nulli*, dat is *Ik wyk voor geene*. Een Exemplaar, uit de Zuidzee afkomſtig, is in 't Kabinet geweest van wylen den Auditeur DE LA FAILLE, wien 'er duizend Guldens voor geboden waren, zo men verhaalt. Naderhand, deszelfs Liefhebberyën verkogt zynde, is het in handen gekomen van den kundigen Heer LYONNET. Anderen, evenwel, getuigen, dat deeze Toot, uit het Kabinet van den Heer DE LA FAILLE, in 't jaar 1732 in 's Hage geveild, door een Koopman zoude gekogt zyn ten pryze van 1020 Franſche Livres, voor den Koning van Portugal, in wiens Kabinet *Cedo Nulli* Toot.

(*) Zie KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 24, 25. f. 3 & VI. D. Pl. 1. f. 2, enz.

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

zy zig zou bevinden (*). Hoe 't zy, naar dit Stuk zouden de Afbeeldingen, by SEBA en D'ARGENVILLE, gemaakt zyn (†). Zie hier deszelfs beschryving, volgens den laatstgenoemden Autheur.

„ Het is een groote Toot, die haaren geel-
„ agtigen Rok van één gescheiden heeft door
„ vier Banden, waar van de laagste en middel-
„ ste door verscheide onregelmaatige witte
„ Marmeringen afgeperkt zyn; de twee ande-
„ ren gevuld met vier Koordjes van witte
„ Stippen, en de laagste heeft 'er maar drie,
„ die geheel vereenigd zyn. De Top begint
„ met een Band, van dergelyke onregelmaati-
„ ge witte Tekeningen, even als de Band van
„ 't midden. Daar boven zyn agt ronde Snoe-
„ ren, gespikkeld met witte Vlakken, die ein-
„ digen aan een Knopje van die zelfde Kleur."

De beschryving in 't Werk van SEBA is duister. Volgens dezelve „ is de Kouleur Grond-
„ wit, met een breden Bandt, die hoog Ci-
„ troengeel is, daar vier Snoertjes, als grote
„ en kleine Pareltjes, over heen geregen zyn,
„ deels Parelachtig, rood, lichtblaauw en
„ Oranjeverwig, zo van boven over 't Lyf
„ als naar beneden. Over het Lyf is dit Schep-
„ zel zo vreemd gebeeld, en met hoog Oranje-
„ geel,

(*) *Catal. raisonné de Coquilles.* p. 13. Zie KLEIN *Ostrac.* p. 70.

(†) SEB. *Kab.* III. Pl. 48. f. 8. ARGENV. *Suppl.* T. I. Lett. H.

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

„ geel, lichtblaauw en rood, uitgemonſtert, „ dat het niet wel te beſchryven is. Het Top- „ einde is mede uitermaten ſchoon gemar- „ mert." De Latynſche Vertaaler heeft dit zo begreepen, dat de gezegde breede Band Spiraal of Slangswyze om de Toot zou loopen, en dat in die Band zulk een Toeſtel zoude zyn van verſcheiderley Kleuren (*).

De Gekleurde Aftekening, van dit raare Stuk, door een voornaam Konſtenaar gemaakt, die ik thans in handen heb, is veel meer met de beſchryving van D'ARGENVILLE overeenkomſtig. De Grondkleur, over de geheele Toot, is Oranjekleurig geel, met wit uitgemonſterd. Men kan 'er, behalve de Gieren van den Top, vier Banden in waarneemen, van welken de bovenſte, of digtſte aan den Rand, vier Snoeren heeft, die wit gepaarld zyn: hier aan volgt een andere Band, die breeder is, uit onregelmaatige Tekeningen ſamengeſteld, de derde Band heeft twee Snoeren als Paarlen, en de vierde aan de Punt beſtaat wederom uit Tekeningen, die wat verward zyn. Men zal de Kopy van gedagte Tekening vinden in 't Werk van KNORR, over de Hoorens en Schulpen (†). (299)

(*) Ex albo perſundata lato cingitur vinculo, ſaturate citrino, quatuor funiculis, colligatarum veluti Margaritarum, majorum et minorum, apparatu conſtantibus ex rubro, Arantio & dilute cæruleo, Margaritarumque colore pictis, distincto, a Capite ſpiratim verſus inferiora circumflexo.

(†) KNORR *Verzaæ.* VI. D. Pl. I. f. 1.

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

(299) Toot, *die de Schaal Tegelrood heeft met witte Vlakken en vier ongevlakte geele Banden, den tweeden hoekig verdeeld.*

CCXCIX. *Conus Vicarius.* Vice-Admiraal.

Wat eigentlyk de *Vice-Admiraal* zy, is men het onder de Liefhebbers niet eens. Die by RUMPHIUS, Letter F, wordt afgebeeld, zegt men daar de regte te zyn van dien naam; beſchryvende dezelve als een zeer ongemeene Hooren, hoog bruin van Kleur en wit gevlakt, hebbende een witten Band, met fyner bruine Aderen, die 'er in 't midden door heen loopen, en zeer hoog getopt zynde. Dezelve komt in 't geheel niet overeen met die van D'ARGENVILLE, hier aangehaald, welke men gemeenlyk een *Admiraal* noemt, hebbende de Perken, tusſchen de Banden, gemarmerd met witte Vlakken op een geelen Grond, en de Banden zonder Riempje in 't midden: maar, voegt hy 'er by, „ die de Hollanders *Vice-Admiraal* „ noemen, is verſchillende. Zy heeft een „ witten Grond, met lange als van één ge„ ſcheurde Vlakken, die donkerrood zyn, en een „ geſtipte Streep omtrent het midden, gely„ kerwys in de Admiraal." Het verſchil in de Tekening tusſchen deeze, daar meer op gelet

(299) *Conus* Testâ Testaceâ albo maculatâ, Fasciis quatuor flavis immaculatis, ſecundâ angulo diviſâ. *Syſt. Nat.* XII. Archithalasſus ſecundus. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. H. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 24. f. 4.

let wordt dan in andere Tooten, en de waardy, welke iedereen de zynen hoogst doet ſchatten, zal dit Geſchil wel eeuwig maaken.

(300) Toot, *die de Schaal Kegelvormig effen en glad heeft, met de Gieren aan den Top ſtomp en beſchreeven.* CCC. *Conus Senator.* Basterd-Admiraal.

Deeze is geel en wit gevlakt met dwarſe Streepen, die zeer talryk zyn, uit wit en bruin ſamengewricht, zegt LINNÆUS. Hy wist de plaats der afkomst niet. Die, welke men *Steen-Admiraalen* noemt, zouden, met eenige verandering, hier geplaatst kunnen worden.

(301) Toot, *die de Schaal Rolagtig effen en glad heeft.* CCCI. *Conus Nobilis.* Geele Harte-Toot.

De Franſchen noemen alle Harte-Tooten de Luipaard of Tyger, onder welken de Geele of bruin-geele zeer geagt zyn, en hooger getopt dan de gewoone Harte-Tooten. De Schaal van deeze is zeer glanzig, geel, met Streepen van donkere Stippen en witte Vlakken daar op verſpreid, zegt LINNÆUS.

(302)

(300) *Conus* Testâ Conicâ lævi glabra, Spiræ Anfractibus obtuſis ſcriptis. *Syst. Nat.* XII. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 1. f. 5.

(301) *Conus* Testâ ſubcylindricâ lævi glabrâ. M. L. U. 554. N. 158. Tigris lutea. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. M. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 17. f. 1.

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

(302) Toot, *die de Schaal omgord heeft met ſmalle Streepen, welke uit wit en bruin ſamengewricht zyn.*

CCCII. *Conus Genuanus.* Guineeſche Toot.

Dat men, volgens den gewoonen Spreektrant, in 't Werk van RUMPHIUS deeze Hoorn een *Geneeſche Toot* genoemd heeft, zal onzen Ridder aan de woonplaats hebben doen twyfelen. Men heeft daar mede gemeend een *Guineeſche*; als zynde dezelve van de Kust van Guinée afkomſtig. In 't Franſch geeft men den naam van *Aile de Papillon* aan de fraaiſten, wier Banden als de Wieken van ſommige Kapellen ge-oogd zyn. Tuſſchen de breedere Streepen, die dezelve omvangen, zyn ſmallere geplaatst en de Grond is geelagtig Roozekleurig bont. In ſchoonheid volgen deeze Tooten aan de Admiraalen, geldende wel eens tot vyftig, zestig Guldens. Zy komen ook uit Oostindie.

CCCIII. *Conus Glaucus.* Cyperſe Kat.

(303) Toot, *die de Schaal aan de Tip uitgerand en geſtreept, de Gieren van het ſtompe Top end tegen elkander aangevoegd heeft.*

De

(302) *Conus* Testâ cingulis linearibus, albo fuscoque articulatis. M. L. U. 554. N. 159. Geneeſche Toot. RUMPH. *Rar.* T. 34. f. G. BONANN. *Recr.* III. T. 337. SEB. *Mus.* III. T. 44. f. 1-5 & T. 48 f. 1, 2, 3. Ala Papilionis. ARGENV. *Conch.* T. 15. f. V. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 1. f. 1.

(303) *Conus* Testâ Baſi emarginatâ ſtriatâ, Spiræ inermis Anfractibus contiguis. M. L. U. 555. N. 160. RUMPH. *Rar.* T. 33. f. GG. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 27. f. 2, 3.

De reden der benaaming is blykbaar uit de Afschgraauw blaauwagtige Kleur, met Streepen, de Toot omvangende, die uit Stippen beſtaan, waar van 'er twintig of dertig in de langte zyn, volgens het Exemplaar, dat zig in 't Kabinet bevondt van de Koningin van Sweeden. De Schaal is Eyvormig, weinig langer dan dik en heeft de grootte omtrent van een Pruim. RUMPHIUS geeft 'er den naam van Boterwegje van Boero aan, wegens de plaats der afkomst in Oostindie.

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFDSTUK.

(304) Toot, *die de Schaal bultig, bruinblaauwagtig gewolkt en ſpits, aan de Tip geſtreept heeft.* CCCIV. *Conus Monachus.* Schildpad-Toot.

Volgens de Kenmerken wordt hier de *Schildpad-Toot* bedoeld, hoedanig eene ook die van BONANNI is, dus genaamd zynde wegens de Wolkagtige Tekening en Vlakken. Die, welke RUMPHIUS Graauwe Munniken of Oude Wyven noemt, zyn hier van verſchillende.

(305) Toot, *die de Schaal Afschgraauwagtig en met langwerpige Stippen omgord heeft.* CCCV. *Conus Minimus.* Van Graauwe Monnik.

(304) *Conus* Testâ gibbâ fusco-cærulescente-nebulatâ, acutâ, baſi ſtriatâ. M. L. U. 555. N. 161. BONANN. *Recr.* III. T. 126. Capucinus ſive Anicula. RUMPH. *Rar.* T. 33. f. CC. REGENF. *Conch.* T. 12. f. 68. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 16. f. 2. V. D. Pl. 18. f. 4.

(305) *Conus* Testâ cinerascente, punctis oblongis cinctâ. M.

VI. Van deeze Soort zyn 'er verſcheidene, die van ſommigen ook Eikenhouts-Tooten genoemd worden.

AFDEEL. XLVIII. HOOFDSTUK.

CCCVI. *Conus Ruſticus.* Asichepoeſter of Agaate Toot.

(306) Toot, *die de Schaal Eyvormig heeft, aan de Tip rimpelig en Doornagtig ruuw, van boven Kegelvormig verheven rond.*

De aangehaalde Afbeeldingen verſchillen grootelyks. Die, welke RUMPHIUS *Aſchepoester* noemt, zyn over 't geheele Lyf donker Aſchgraauw, glad en blinkende, doch hier en daar met een zwart Plekje getekend. Zy gelyken van Kleur wel wat naar de Geplekte Katjes, waar van wy in 't vervolg zullen ſpreeken, maar zyn veel ronder aan den Top. Die van D'ARGENVILLE is Tootagtiger en heeft twee witte Banden. Die van GUALTHIERI is zeer fraay donker, zwart, ros, blaauwagtig en wit gewolkt. Hoe zal men dit te ſamen brengen, en begrypen, dat deeze Toot uit Afrika komt, volgens LINNÆUS?

(307)

M. L. U. 556. N. 162. Minimus. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. A. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 16. f. 3.

(306) *Conus* Testâ ovatâ, Baſi rugoſo muricatoque ſcabrâ; Spirâ conico-convexâ. M. L. U. 556. N. 163. Voluta cinerea. RUMPH. *Rar.* T. 32. f. R. GUALTH. *Test.* T. 25. f. R. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. D. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 12. f. 4.

(307) Toot, *die de Schaal Eyvormig en wit heeft, met Netswyze geele Banden.* VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK. CCCVII. *Conus Mercator.* Net-Tootje.

Dit is een zeer raar Tootje, dat nimmer groot en zelden een Duim lang valt, zynde taamelyk dik naar de langte en rondagtig van boven. Het heeft de Schaal van grootte als een Beuke-Noot, wit met twee Banden, die breed, geel en Netswyze gevlogten zyn, de eene in 't midden, de andere by den Top, zegt LINNÆUS. Dat Hoorentje, 't welk ADANSON onder den naam van *Tilin* beſchryft, hier aangehaald, is in Geſtalte zeer verſchillende. Dat gene, 't welk BONANNI *Cylindroides* noemt, van eene lichte Goudgeele Kleur, met roode Schubben verſierd, kan immers ook hier geen plaats vinden. De Afbeelding van D'ARGENVILLE drukt de weezentlyke Geſtalte uit, van dit Net-Tootje, 't welk men ook by KNORR zeer fraay vertoond vindt, doch met vier Banden.

(308) Toot, *die de Schaal aan de Tip eenigers.* CCCVIII. *Conus Betulinus.* Boter-Toot.

(307) *Conus* Teſtâ ovatâ albâ Faſciis reticulatis flavis. M. L. U. 557. N. 164. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. P. BONANN *Recr.* III f. 136. LIST. *Conch.* T. 758. f. 3. & T. 788. f. 41. ADANS. *Seneg.* T. 6. f. 3. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 1. f. 4.

(308) *Conus* Teſtâ Baſi ſubemarginatâ rugoſâ, Spirâ planiuſculâ mucronatâ. M. L. U. 557. N. 169. GUALTH. *Teſt.*

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

germaate uitgerand en rimpelig heeft, den Top platagtig en geſpitst.

Zodanig zyn de Kenmerken der *Boter-Tooten*, of *Boterweggen* van RUMPHIUS, dus wegens de geelagtige Kleur genaamd, die van ADANSON met de Tygertooten, Guineeſche en *Basterd-Guineeſche*, *Lettertooten* en anderen, 't zy wit, roodagtig of bleekgeel van Grond, altemaal als Verſcheidenheden tot één Geſlagt betrokken worden; indien zy maar, op deeze of gene manier, geſtipt, geplekt of getygerd zyn. De Toot moet, bovendien, ſlegts den Top platagtig, met een klein Puntje in 't midden hebben, en dergelyken vondt hy aan de Kust van Senegal tot zes en zeven Duimen lang. De Basterd-Amadis-Tooten zouden dan hier toe ook kunnen worden t'huis gebragt: doch de Oostindiſche Boter-Tooten zyn blykbaarlyk van de Basterd-Guineeſche en Letter-Tooten verſchillende. Over 't geheele Lyf zyn zy geel als Boter, met zwarte of bruine Stipjes, die op ryen ſtaan, en Ringswyze de Toot omgorden: maar aan den Top hebben zy breede Aders of Streepen. Zelden komen deeze Tooten, die zeer groot vallen, volgens RUMPHIUS geheel gaaf voor,

T. 21. f. B. OLEAR. *Mus.* T. 32. f. 3. RUMPH. *Rar.* f. C. SEB. *Kab.* III. T. 45. f. 1-7, 10, 11. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 11. f. 3. III. D. Pl. 3. f. 2: Pl. 6. f. 3, 4. IV. D. Pl. 26. f. 1. V. D. Pl. 22. f. 3. Pl. 24. f. 5.

voor, hebbende doorgaans Streepen of leelyke Naaden. Men vindt nog een kleiner Soort, daar de Karakters, zegt hy, ordentlyk op ſtaan, gelyk in de Muſiekhooren. VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFDSTUK.

(309) Toot, *die de Schaal aan de Tip uitgerand en rimpelig heeft, aan den Top geſpitst en de Gieren platagtig.* CCCIX. *Conus Figulinus.* Eikenhouts-Toot.

Deeze, die RUMPHIUS afbeeldt, is de regte *Eikenhouts-Toot*. Hy zegt, dat dezelve kort is en breed van hoofd, bruin, en met zwartagtige Draaden, als Zeilgaren, bewonden. De langte, naamelyk, overtreft de breedte zo veel niet als in de voorgaande Tooten. Zy zyn niet gemeen, en die witte Banden hebben worden hoog gewaardeerd; doch veelen doopen ook de *Geele Tappen*, welke deeze rondgaande Draaden niet hebben, met den zelfden naam. De afkomst is uit Oostindie.

(310) Toot, *die de Schaal Eyvormig en wit heeft,* CCCX. *Conus Hebræus.* Boeren-Muſiek.

(309) *Conus* Testâ baſi emarginatâ, rugoſâ, Spirâ acuminatâ, Anfractibus planiusculis M. L. U. 588. N. 166. Voluta Filis cinctâ. RUMPH. *Rar.* T. 31. f. V. REGENF. *Conch.* T. 10. f. 47. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 1. f. 3: Pl. 11. f. 2. V. D. Pl. 25. f. 2.

(310) *Conus* Testâ ovatâ albâ, Fasciis nigris ex maculis transverſis. M. L. U. 558. N. 167. LIST. *Conch.* T. 779. f. 25, 26. BONANN. *Recr.* III. f. 122. Muſica Rusticorum. RUMPH. *Rar.* T. 33. f. BB. GUALTH. *Teſt.* T. 25. f.

VI. AFDEEL XLVIII. HOOFD-STUK.

heeft, met dwarſe Banden van zwarte Vlakken.

ADANSON maakt hier van een byzondere Soort, die echter ook de Moriljes, voorgemeld, ſchynt te bevatten. Dus komen zy dan voor aan de Kust van Afrika; doch waren omſtreeks Senegal niet gemeen. Hy noemtze *Coupet*, en merkt aan, dat dezelve ſomtyds wit, ſomtyds Vleeſchkleurig zyn, doorſneeden van breede Banden, die naar het zwarte of naar het roode trekken. Deeze Banden, zegt hy, zyn gemeenlyk zodanig verdeeld, dat zy vierkante Plekjes formeeren, die naar grove Muſieknooten gelyken, en hier van komt de gewoone naam van *Boeren-Muſiek*; doch in 't Franſch noemt menze *l'Hebraique*, als of deeze Vlakjes Hebreeuſche Letteren afſchetſten. Dit is echter zeer ver gezogt. Die wy hebben zyn uit Oostindie, en door de gemeenheid in weinig agting.

CCCXI. *Conus Stercus Muscarum.* Vliegen-Scheet.

(311) Toot, *die de Schaal aan de Tip uitgerand*

T. Q. Hebraica ARGENV. *Conch* T. 15. (12) f. G. PET. *Gaz.* 99. f. 12. SEB. *Mus.* III. T. 47. f. 28, 29. ADANS. *Seneg* I. T. 6. f. 5. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 6. f. 2.

(311) *Conus* Testâ baſi emarginatâ ſtriatâ, Spiræ Anfractibus canaliculatis. M L. U. 559. N. 168. Voluta Arenata. RUMPH. *Rar.* T. 33. f. Z, AA. GUALTH. *Test.* T. 25. f. N, O, P. Bombyx. ARCENV. *Conch.* T. 15. (12) f. S. PET. *Gaz.* T. 75. f. 1. REGENF. *Conch.* T. 7. f. 2. SEB. *Mus.* III. T. 55. f. 1. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 7. f. 5. V. D. Pl. 9. f. 6. VI. D. Pl. 16. f. 4.

rand en geſtreept heeft, de Gieren aan den Top met Sleuven.

De Liefhebbers maaken onderſcheid tuſſchen *Muggen-*, *Vliegen-*, en *Vlooije-Scheeten*, van welken RUMPHIUS de twee eerſten begrypt onder den naam van *Voluta Arenata*, dat is zo veel als met Zand beſprengde Toot, wegens de fyne Stipjes, waar mede zy bezaaid zyn, welke de laatstgemelden wat grooter en als Vlakjes hebben. D'ARGENVILLE noemt de eerſten *la Moire*, dat is Moor, een Stof dus genaamd. De gedaante der Vlakjes, dan, maakt het onderſcheid. Men vindt echter van dezelven niet alleen met zwarte maar ook met roode Stipjes, en Vlakken uit de ſamenloopende Stipjes beſtaande.

(312) Toot, *die de Schaal langwerpig en gedoornd, aan den Top gekroond en ſpits heeft.*

CCCXII. *Conus Varius.* Leeuwe-Toot.

Tot deeze Soort, die de laatſte is der eigentlyke Tooten, zal ik al de genen t'huis brengen, welke men *Leeuwebekken* of *Klimmende Leeuwen*, ja ook ſommigen die men, wegens de wonderlyke figuuren daar op voorko-

(312) *Conus* Testâ elongatâ muricatâ, Spira coronatâ acutâ. M. L. U. 559. N. 169. ARGENV. *Conch.* T. 15. (12) f. R. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 1. f. 5, 6, 7. VI. D. Pl. 1.

VI. komende, *Spookjes* tytelt; en begrypen deeze altemaal, 't zy meer of minder aan de gedagte Kenmerken voldoende, onder den naam van *Leeuwe-Tooten.* Men vindt, naamelyk, op de meeſten iets, dat naar de Geſtalte zweemt, die in de Wapenkunde aan een Leeuw gegeven wordt. Sommigen zyn met Knobbeltjes gekroond, anderen glad, eenigen zeer ſpits van Top, eenigen gebandeerd, en veelen gegranuleerd; en dus voldoen zy aan den Latynſchen bynaam van *varius*, dat is verſchillende. De Grondkleur is, in 't algemeen, wit, de Vlakken zyn meer of minder hoog of bruinagtig rood, ja ſomtyds uit den geelen bruin. Men dient de Afbeeldingen na te zien om van de Tekening deezer Tooten, die in allen byna verſchillende is, te oordeelen.

AFDEEL. XLVIII. HOOFD STUK.

3. Die langwerpig zyn, aan den Top gerond, ten minſte tweemaal zo lang als breed.

ROLLEN.

CCCXIII. *Conus Clavus.* Net-Rol. (313) Toot, *die de Schaal met verhevene gladde Streepen, aan de Tip blaauwagtig heeft.*

Van deeze, wier woonplaats niet gemeld wordt,

(313) *Conus* Testâ Striis convexis lævibus, baſi cærulescente. *Syſt. Nat.* XII. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 11. f. 5.

wordt, is de Schaal geel, met witte Vlakken Netswys' doorweven. Zy heeft twee ſterker gekleurde Banden, met grootere witte Vlakken. De Streepen zyn flaauw, zegt LINNÆUS. In 't Vyfde Deel van KNORR vertoont zig een geſtreepte Oranje Net-Rol, die hier mede eenige overeenkomst heeft.

(314) Toot, *die de Schaal Rolrondagtig rood en ongewapend, door geknobbelde Streepen ruuw heeft.* CCCXIV. *Conus Nuſſatellæ.* Gegranuleerde Kuipets-Boor.

De Nederduitſche naam is van RUMPHIUS afkomſtig, die getuigt, dat men deeze Soort meest vindt aan de Oevers van 't Eilandje *Nuſſatello*, tot de Molukkes behoorende, in Oostindie. Hier van de Latynſche bynaam. Zy zyn gevoord, geribd, en hebben ſomtyds zwarte Stippen met geele Vlakken, ſomtyds geele Stippen, ſomtyds zyn zy bruinagtig geel, ſomtyds hoog geel of Oranjekleurig.

(315) Toot, *die de Schaal ruuw en ongewapend heeft, met gladde gevoorde Streepen.* CCCXV. *Conus Granulatus.* Gegranuleerde Kartje.

Dee-

(314) *Conus* Testâ ſubcylindrica rubrâ inermi, Striis tuberculatis ſcabrâ. *Syſt. Nat.* XII. Terebellum granulatum. RUMPH. *Rar.* T. 33. f. E, E. LIST. *Conch.* 4. f. 10. C. 6. T. 3. f. 2. GUALTH. *Teſt.* T. 25. f. L. ARGENV. *Conch.* T. 16. (13) f. P. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 4. f. 7: III. D. Pl. 19. f. 4.

(315) *Conus* Testâ ſcabrâ inermi, Striis ſulcatis lævibus. M.

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFDSTUK.

Deeze onderſcheidt zig van de voorgaande, doordien zy minder langwerpig is, hebbende een byzondere figuur, daar men, volgens RUMPHIUS, den naam van *Katje* aan geeft in de Liefhebbery van Hoorens en Schulpen. Dat deeze over 't Lyf bezet zyn met Stekelige Korreltjes, zo wel als de voorgaande, doet dezelven *Gegranuleerd* noemen. Zy hebben dikwils een of twee witte Banden, en zyn geheel hoog geel, rood of Oranjekleur. De genen, die men *Landkaarten-Tootjes* noemt, ſchynen hier t'huis te behooren. LINNÆUS ſtelt de woonplaats in de Afrikaanſche Oceaan.

CCCXVI. *Conus Araufiacus.* Oranje-Admiraal.

(316) Toot, *die de Schaal Roozekleurig wit gebandeerd heeft, met de Gieren aan den Top Geutswyze.*

Deeze ſpant de kroon onder de Tooten in 't algemeen en eigent zig den hoogſten rang onder de Admiraalen, de *Cedo Nulli* alleenlyk uitgezonderd. Voor eenige Jaaren was zy zo ongemeen, dat de Aantekenaar op RUMPHIUS meldt,

L. U. 560. N. 170. Voluta granulata. RUMPH. *Rar.* T. 32. f. T. GUALTH. *Teſt.* T. 25. f. H. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 8. f. 4. Pl. 24. f. 5 V. D. Pl. 17. f. 5.

(316) *Conus* Teſtâ incarnatâ lævi Fasciis albidis, Anfractuum ſummis canaliculatis, *Syſt. Nat.* XII. Oranje-Admiraal. RUMPH. *Rar.* T. 34. f. A. PET. *Amb.* T. 7. f. 7. SEB. *Kab.* III. T. 48. f. 7. VALENT. *Amb.* N. 102. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 8. f. 3. V. D Pl. 24. f. 1.

meldt, hoe die van den Heer Burgemeester D'ACQUET te Delft de eenigste ware, hem diestyds bekend. Dezelve is op de Verkooping der Nalaatenschap van dien Heer verkogt voor tagtig Guldens, zo VALENTYN verhaalt; door wien echter reeds twintig opgeteld worden, die ten zynen tyde in handen van de Liefhebbers hier te Lande waren, buiten en behalve verscheidene van deeze schoone Hoorens, welken de Heer Gouverneur VAN DER STEL, op Amboina, nagelaten hadt. Zelf bezat hy 'er drie, waar van hy de Afbeeldingen geeft. Niettemin is en blyft het nog een kostbaar Stuk, geldende, die hoog van Kleur zyn, tegenwoordig nog wel honderd Guldens. Somtyds is zy met Oranjekleurige Banden versierd, en dit heeft 'er den naam aan gegeven, schoon zy in Gestalte merkelyk verschilt van de andere Admiraalen (*). VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFDSTUK.

Thans kennen wy een dergelyk slag van Tootjes of Rolletjes, daar men, om dat zy uit de Westindiën komen, den naam aan geeft van *Westindische Oranje-Admiraalen*. Zy zyn overdwars sterk gevoord of geribd en vallen doorgaans bleek Roozekleur, doch sommigen zyn Westindische.

(*) Op de Plaat van SEBA, daar de Oranje-Admiraal voorkomt, zyn, gelyk ook op veele anderen, de Tooten niet alleen 't onderste boven, 't welk een verkiezing is, maar met de Opening verkeerd, dat is links in plaats van regts, afgebeeld.

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

zyn 'er, die, in hoogheid van rood of Oranje-geel, de fraaiſte Oostindiſche tarten, hoedanig eene in 't Werk van KNORR, benevens den Oranje-Admiraal, is afgebeeld (*).

CCCXVII. *Conus Magus.* Gepiekte Katje.

(317) Toot, *die de Schaal byna Rolrond met overlangſe Banden heeft, welke wit geſtippeld zyn.*

Deeze gelyken naar langwerpige Tooten, zynde Kegelvormig met een ſpits Puntje, over 't Lyf, en zelfs aan den Top, zwart of Loodkleurig geſpikkeld, met breede Plekken, die geel of bruinagtig zyn, in de langte geſtrekt. De aangehaalde van SEBA en GUALTHIERI hebben geen overeenkomst met die van RUMPHIUS. In de beſchryving van het Kabinet der Koningin van Sweeden zyn op deeze Soort de Afbeeldingen van den Oranje-Admiraal, dien men aldaar niet hadt, aangehaald.

CCCXVIII. *Conus Striatus.* Wolkhoorn.

(318) Toot, *die de Schaal langwerpig Eyvor-*

(*) KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 24. f. 2. Zie ook III. D. Pl. 6. f. 5.

(317) *Conus* Testâ ſubcylindricâ, Fasciis longitudinalibus albo punctatis. M. L. U. 560. N. 171. Voluta maculoſa. RUMPH. *Rar.* T. 32. f. Q. GUALTH. *Test.* T. 20. f. F? SEB. *Kab.* III. T. 44. f. 27. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 16. f. 5.

(318) *Conus* Testâ ovato-oblongâ gibbâ nebuloſâ, Striis tenuiſſimis parallelis fuscis. M. L. U. 561. N. 172. Voluta Ti-

vormig, gebult en gewolkt heeft, met zeer fyne bruine Streepjes, aan elkander evenwydig.

Schoon RUMPHIUS deeze *Voluta Tigerina* of Tygers noemt, geeven wy 'er echter den naam van *Wolkhooren* aan. Zy verſchilt, naamelyk, in Geſtalte zeer van de Tooten, en haare Wolkagtige Tekening maakt die benaaming eigen. Door haaren Vleeſchkleurigen Grond neemt deeze Hooren den naam aan van *l'Ecorchée*, zegt D'ARGENVILLE, dat is van Gevilde. Op deezen Grond heeft zy groote bruine Vlakken, daar men wonderlyke Figuuren van kan maaken, en is, over 't geheel, flaauwtjes geſtreept. Zy valt in Oostindie en aan de Kust van Afrika.

(319) Toot, *die de Schaal met geele Streepen* CCCXIX. *Conus Textile*, Spelde werks Hooren.

Tigerina. RUMPH. *Rar.* T. 31. f. F. LIST. *Conch.* T. 755. f. 7. & T. 760. f. 6. GUALTH. *Test.* T. 26. f. D. ARGENV. *Conch.* T. 16. (13) f. C. PET. *Gaz.* T. 98. f. 9. REGENF. *Conch.* 8. f. 16. SEB. *Kab.* III. T. 42. f. 5 10. ADANS. *Sen.* I. T. 6. f. 2. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 18. f. 1. III. D. Pl. 12. f. 5: Pl. 21. f. 1; Pl. 22. f. 4.

(319) *Conus* Testâ Venis reticulatis luteis, Maculis luteis fuscisque. M. L. U. 561. N. 173. RUMPH. *Rar.* T. 32. f. O, P. GUALTH. *Test.* T. 25. f. X, AA. BONANN. *Recr.* III. T. 135. Pannus Aureus. ARGENV. *Conch.* T. 16. (13) f. D, I. REGENF. *Conch.* 26. T. 6. f. 62. SEB. *Kab.* III. T. 47. f. 10, 11, 16, 17. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 18. f. 6. II. D. Pl. 1. f. 1, 2. III. D. Pl. 19. f. 1.

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

pen Netswyze geaderd heeft, en bezet met geele en bruine Vlakken.

De zodanigen, als hier aangehaald zyn, noemt men, in 't algemeen, wegens het fyne Geweefzel dat de Schaal bedekt, *Speldewerks-Hoorens*, en, wanneer zy geel of Oranjekleurig zyn, *Goudlakenſe* of *Korhoenders*, volgens RUMPHIUS, die 'er den naam van *Voluta Pennata* aan geeft: want zy zyn over 't geheele Lyf, zegt hy, geſchilderd met geele Veeren, die zwarte Randjes hebben, ſchier gelyk de Veeren van een Korhoen. Dan ſpreekt hy van *Zilverlakenſe*, die wat kleinder en ſmalder zyn, en van een derde Soort, die geheel bruin zyn, en doodſch van Kleur. Beiden hebben zy een ſmallen Mond, en kunnen een Tongetje uitſteeken, waar mede zy iemand kwetzen kunnen, die haar onvoorzigtig aangrypt. Dit Tongetje is wit en rood gezoomd, met een klein Doorentje. Hoewel zy dagelyks gevangen worden en gegeten, houdt menze doch niet onverdagt van Venyn, zo die Autheur getuigt. Zy vallen mede aan de Molukkiſche Eilanden. Van de Franſchen worden zy *Drap d'Or* en *Drap d'Argent*, of ook, naar de verſchillende Kleur, *Drap Orangé* genaamd.

CCCXX. *Conus Aulicus.* Bruinet.

(320) Toot, *die de Schaal Netswyze geaderd heeft*

(320) *Conus* Testâ Venis reticulatis, Fasciisque longitudinua-

heeft en overlangs bezet met afgebroke-ne bruine Banden.

Hier worden de gedagte bruine bedoeld onder de Speldewerks-Tooten, die men deswegen *Bruinetten* tytelt, in 't Franſch *Brunettes*. Dat zy ſlegts eene Verſcheidenheid van de voorgaande Soort zyn, gelyk LINNÆUS vermoedt, is klaar. De zogenaamde Zilverlakenſe kunnen hier toe betrokken worden, om dat zy in 't geheel geen Geel hebben. Men vindt ook overdwars gebandeerde Bruinetten. Sommigen zyn met bruine Vlakken als gemarmerd. Eenigen zelfs worden *Duizendſchoonen* getyteld. De afkomst is insgelyks uit Oostindie; doch men agtze niet veel, wegens haare menigvuldigheid, uitgenomen de zogenaamde *Gloria Maris*, die veel langwerpiger is dan de gedagte Rollen.

4. Die *Bak-agtig* zyn, dat is Buikig en wyder van Mond, klinkende als men ze op een Tafel werpt.

(321) Toot, *die de Schaal blaauwagtig, geel ge-* CCCXXI. *Conus Spectrum*, Spookje.

nalibus fuscis interruptis. M. L. U. 562. N. 174. BONANN. *Recr.* III. T. 133. GUALTH. *Test.* T. 25. f. Z. V. ARGENV. *Conch.* T. 16 (13) f. G. REGENF. *Conch.* T. 8. f. 25. SEB. *Kab.* III. T. 43. f. 1, 2, 4, 5. & T. 47. f 13, 14, 15. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 5. f. 3. III. D. Pl. 1. f. 3: Pl. 18. f. 1.

(321) *conus* Testâ cærulescente flavo-nebuloſâ, Punctis Striis-

VI. ARDFEL. XLVIII. HOOFDSTUK.

gewolkt heeft, met geelagtig witte Stippen en Streepen.

Van de *Spookjes* zegt RUMPHIUS, dat zy van Geſtalte naar de Katjes of ook naar de Bruinetten gelyken, doch ronder zyn aan de kanten van 't Hoofd, hebbende niettemin een ſcherp Spitsje daar boven op, van Kleur als de Botertooten, met eenige ſchraale en hakkelige Karakters, die naar misſelyke Gedrogten gelyken. Daar is een aanmerkelyk verſchil in de Hoorens van deezen naam, gelyk ik reeds opgemerkt heb. Volgens de onderdeeling van dit Geſlagt moeten zy Bak-agtiger zyn, dan de Rollen.

CCCXXII. *Conus bullatus.* Wolkbakje.

(322) Toot, *die de Schaal geel, met wit gewolkt heeft.*

Deeze zyn nog wyder van Mond en Blaasagtiger dan de voorgaande. Men noemtze *Wolkbakjes*, om dat zy over 't geheel ſterk gewolkt zyn. Men heeft 'er, die *Agaate Wolkbakjes* getyteld worden, zynde uit den geelen

Striisque albo-luteis. M. L. U. 562. N. 175. RUMPH. *Rar.* T. 32. f. S. GUALTH. *Test.* T. 25. f. S. REGENF. *Conch.* T. 2. f. 20. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 8. f. 4: III. D. Pl. 18. f. 5. VI. D. Pl. 17. f. 2.

(322) *Conus* Testâ flavâ albo-nebuloſâ. M. L. U. 563. N. 176. GUALTH. *Test.* T. 26. f. C. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 8. f. 2, 3: Pl. 11. f. 4: Pl. 25. f. 5.

len groen- en blaauwagtig, met een paarſchen Mond, en anderen, die men *Oranje Wolkbakjes* noemt, zynde zeer ſchoon geel en Oranje-kleurig met witte Vlakken. Die, welke men *Admiraalen van de Wolkjes* noemt, zyn blaauwagtig van Grond, en ſchynen hier toe te behooren. VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFDSTUK.

(323) Toot, *die de Schaal langwerpig, gebult en glad heeft, met eene wyde Mond-opening.* CCCXXIII. *Conus Tulipa.* Tulp.

Die uit RUMPHIUS worden aangehaald, noemt men Agaat-Tooten, doch dit zyn de genen niet die van de Franſchen *la Tulipe*, dat is de *Tulp*, genoemd worden. Het een en andere ziet op de fraaije mengeling van Kleuren op deeze Hoorens, welke 'er een byzondere ſchoonheid aan geeft. De Mond-opening is veel wyder en de Geſtalte verſchilt van die der gewoone Tooten.

(324) Toot, *die de Schaal langwerpig, bultig* CCCXXIV. *Conus Geographus.* Agaate Kroonbak.

(323) *Conus* Testâ oblongâ gibbâ lævi, aperturâ dehiscente. *Syst. Nat.* XII. RUMPH. *Rar.* T. 34. f. K, L. ARGENV. *Conch.* T. 16. (13) f. B. REGENF. *Conch.* 8. T. 2. f. 20. SEB. *Kab.* III. T. 42. f. 16. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 8. f. 3. III. D. Pl. 11. f. 4: V. D. Pl. 20. f. 1, 2.

(324) *Conus* Testâ oblongâ gibbâ coronatâ, aperturâ dehiscente. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. T. 319. Nubecula. RUMPH. *Rar.* T. 31. f. G. GUALTH. *Test.* T. 26. f. E. Brocart de Soie. ARGENV. *Conch.* T. 16. (13) f. A. Nu-

VI. AFDEEL. XLVIII. HOOFD-STUK.

tig en gekroond, met een wyde Mond-opening heeft.

Deeze, zeer veel gelykende naar de laatst-gemelde, hebben tot haar Kenmerk, dat de Gieren aan den Top met kleine Knobbeltjes gezoomd zyn, en daarom worden zy *Agaate Kroon-bakken* genoemd. Haare Tekening is van een zo fyn geweefzel en zo fierlyk, dat menze, in 't Franſch, den naam geeft van *Brocard de Soie*, om dat zy naar een Zyden Stoffe, die men Brokaard heet, zweemen. KLEIN ſchynt deeze te verwarren met de voorgaande Soort: zo ook ADANSON, wiens Afbeelding zeer van de Geſtalte der Kroonbakken verſchilt. Ik zou daarom naast denken, dat de Tulp der Franſchen aan de Kust van Afrika of ook in de Westindiën voorkome, en deeze Agaate Kroonbak in Oostindie. Men vindtze van aanmerkelyke grootte. Ik heb 'er van tusſchen de vier en vyf Duimen lang. Doorgaans vallen zy roodagtig bruin, doch ſomtyds ook, gelyk ik 'er één heb, wit met geele Plekken.

XLIX. HOOFD-

Nubecula: Tulipa Gallorum. KLEIN *Oſtrac.* p. 76. T. 5. f. 90. LIST. *Conch.* 4. S. 10. c. 7. T. 3. f. 2. PET. *Gaz.* T. 98. f. 8. ADANS. *Seneg.* I. T. 6. f. 8. SEB. *Kab.* III. T. 42. f. 1, 2, 3, 4. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 21. f. 2, VI. D. Pl. 17. f. 3.

XLIX. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* PORSELEINHOORENS, *ook* Kliphoorens *en ſomtyds* Klipkouſen *genoemd wordende, waar onder die men* Kauris *tytelt of* Guineeſche Munt.

Naam.

Onder den algemeenen naam van PORSELEINHOORENS, in 't Franſch *Porcelaines*, begrypen wy de genen, die het Geſlagt van *Cypræa*, volgens onzen Ridder, uitmaaken. De gedagte benaaming is wel toepaſſelyk op het Porſelein, dat in China gebakken en ons toegebragt wordt met de Oostindiſche Schepen: (dewyl deeze Hoorens den Glans en Tekening van hetzelve trotſeeren, en toonen dat de Natuur nog de grootſte Werkmeeſter is:) maar zy is van een geheel anderen oirſprong. Men noemtze, in 't Latyn, *Porcellanæ*, in navolging van de Grieken, die ze *Choirinæ* noemden, van 't woord *Choiros*, dat in 't Latyn *Porcus* een Varken of Zeug, maar ook de *Vulva* betekende, naar welke zy van onderen iets gelyken. Hierom geeft LINNÆUS 'er den naam van *Cypræa*, dat zo veel is als Venus-Hooren of *Concha Venerea*, aan, in navolging van ADANSON, die zegt, dat de Franſchen haar *Pucelages*, dat is Maagdommetjes, tytelen, en ze dus van andere *Por-*

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

cellanæ onderſcheidt By de Nederlanders worden zy, om de zelfde reden, ook wel *Klipkouſen* geheten. Men noemtze, bovendien, *Likhoorentjes*, dewyl men met dezelven het Linnen een Glans kan geeven, zo wel als met een Lekſteen. Dat zy *Porcellanæ* genoemd zouden zyn, om dat de Chineezen van Conchyliën de Aarde tot het Porſelein bereiden, gelyk GESNERUS wil, is gantſch ongerymd en te ver gezogt.

Oirzaak van den Glans.

De gladheid, welke aan de Porſeleinhoorens, boven veele anderen, Natuurlyk en zonder Polyſting eigen is, moet een byzondere reden hebben. Zy blinken, uit Zee komende, reeds als een Spiegel, zegt RUMPHIUS; doch verliezen, nog verſch zynde, wederom ligtelyk deezen Glans; ja men heeft veel moeite, om haar denzelven niet te doen verliezen. Zo de Schaal maar effen buiten 't Zand uitſteekt, met het leevende Dier daar in, wordt zy in dat gedeelte doodſch; maar by nagt komen zy uit het Zand en hangen aan de Klippen, zegt RUMPHIUS. Ook moet het Dier daar niet in ſterven; want al begraaft menze, raaken zy haaren Glans kwyt; en vooral, wanneer men ze laat leggen in de open Lugt. Zy krygen dus eene doodbleeke Kleur, die onder de buitenſte gladde Schaal doorblinkt. „ Het „ is, volgens dien Autheur, de beſte manier „ om de Schaal glanzig te houden, dat men „ de verſch uit Zee komende Hoorens in Wa-

„ ter

„ ter doe, 't welk zo heet is, en niet hee- VI.
„ ter, dan dat het Dier moet ſterven: dan AFDEEL. XLIX.
„ haalt men 'er hetzelve met Haakjes uit, zo HOOFD-
„ veel men kan, en legt de Schaal, met het STUK.
„ overige, op eene Schaduwagtige plaats,
„ daar geen Regen of Zonneſchyn de Hoo-
„ rens kan bereiken, laatende 'er dus het
„ overgebleeven Vleeſch door de Mieren uit-
„ eeten. Men moetze in geen verſch Water
„ leggen, zo lang iets van het Vleeſch daar
„ in is: want maar éene Nagt daar in leggen-
„ de zouden ze verbleeken: zelfs moet het
„ doode Bloed van de eene aan de andere niet
„ raaken, waar door ze insgelyks bederven.
„ Om het tweede of derde Jaar moet men ze
„ te drinken geeven, dat is de Hoorens een
„ halven Dag in zout Water leggen, dan met
„ verſch Water uitſpoelen en droogenze in de
„ Zonneſchyn".

Dus is dan, baarblykelyk, de oirſprong van DE MAN-
deezen Glans, dien de meeſte andere Hoorens TEL.
door het polyſten ook verkrygen, afhanglyk van dat Lymige Vogt, 't welk uit het Dier, door de Opening van de Schaal, zweet, en tevens tot aangroeijinge ſtrekt van dezelve *. * ZIE 't XV. STUK, BLADZ. 27, ENZ.

De Heer Doktor MARTINI, te Berlyn, ſpreekt in zyn nieuw Conchyliën-Werk aldus. „ De oirzaak, dat de Porſeleinhoorens „ haaren fynen Glans in de Zee behouden „ kunnen, zonder van de ſcherpe Lighaamen

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

„ ſchade te lyden, onder welken zy her en „ derwaards worden geſmeeten, is in de ſtruc- „ tuur van het Dier te zoeken, 't welk, zo „ dikwils het voortkruipt, zyn geheele Huis „ in zynen grooten Mantel bewindt, en des- „ zelfs gladde Oppervlakte, daar door, voor „ alle beſchadigingen in veiligheid ſtelt" (*). Zyn Ed. zal in 't Werk van ADANSON gelezen hebben, dat het Dier van deeze Hoorens een zo grooten Mantel heeft, dat het denzelven, daar buiten komende, gebruiken kan, en weezentlyk gebruikt, om zyn geheele Schaal te bewinden; doch ſchynt niet opgemerkt te hebben, hoe, volgens dien zelfden Heer, gedagte Mantel, als het Dier zig weder intrekt in de Schaal, zeer vaardig tevens ingetrokken wordt: des die Mantel niet dienen kan, om de Hoorens, in de Zee van de eene plaats naar de andere geſmeeten wordende, voor ſtooting of afvyling te beſchutten: aangezien dan altoos, zo dit gebeurt, het Dier binnen zyne Schaal zig verborgen houdt. Bovendien zou het vry wat meer van ſtooten aan zyn Lighaam te lyden hebben, dan aan de harde Schaal. Wilde zyn Ed. beſluiten, dat dit omwinden met den Mantel de reden zy, dat de Porſelein-Hoorens geen Vliezig bekleedzel of Korſtig aangroeizel van vreemde

(*) Neues Syſtematiſch Conchylien-Kabinet, Neurenberg. 1769. I. Theil. S. 303.

de Lighaamen en Zee-Wormpjes hebben, gelyk veele andere Hoorens en Schulpen, zo zouden wy het gereedelyk kunnen toeſtemmen; doch voor de afflyting is die Mantel niet in ſtaat dezelven te beſchutten. Voeg hier by, dat de Oppervlakte zo hard is, dat 'er naauwlyks eenige ſcherpe Lighaamen vat op hebben of die zonder breeken kunnen beſchadigen. VI. AFDEEL. XLIX. HOOFDSTUK.

Hoe het Dier der Porſeleinhoorens de geheele Schaal met zynen Mantel omwindt, zodanig zelfs, dat de ééne Lap, op de Rug, over de andere heen ſlaat, is in *Fig.* 2, op onze CXXſte Plaat, by Letter A, uit ADANSON, vertoond, gelyk zyn Ed. dit zelf, nu weinige Jaaren geleeden, aan de Kust van Afrika, by Senegal in die Soort, welke men Slangekoppen noemt, heeft waargenomen. By Letter B ziet men, volgens hem, het geheele Dier, buiten de Schaal, van onderen: waar in het Eyronde de Omtrek van den Mantel is, en het Tongagtige, dat voorwaards ſtomp is en agterwaards, puntig uitloopt, de Voet, waar op het Dier voortkruipt. Aan deezen Voet wordt men een groot getal kleine Groefjes gewaar, die denzelven van onderen oneffen maaken, en dus bekwaamer om zig vast te houden aan de gladde Rotſen of Klippen, langs welken deeze Schulpdieren kruipen, als voorheen gezegd is. Verder vertoont Letter C, uit D'ARGEN- Het Dier. Pl. CXX. *Fig.* 2.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

VILLE, een Kliphoorentje met het Dier daar in; zynde van de Soort der genen, die men Zee-Luizen noemt, doch Oranje-kleurig, met zes bruine Vlakken. By D ziet men 't zelve in Natuurlyke grootte. Hier uit blykt, hoe veel het door een Mikroskoop vergroot zy, om het te duidelyker onder 't Oog te brengen. Zyne beſchryving daar van luidt aldus. „ Het kruipt op een Matras volgens de manier der Slakken. Deeze Matras of Voet „ loopt aan de ééne zyde uit in een Punt, „ die, gelyk de geheele Omtrek, gerimpeld „ of geplooid is. Het andere End vertoont „ eenen taamelyk langen Hals, zeer afgeſcheiden van den Voet, met een Kop, die „ twee zeer ſpitſe Hoornen uitgeeft, welke „ een Boog maaken. Op derzelver midden „ zyn de twee Oogen geplaatst, die, als gewoonlyk, naar twee zwarte Stippen gely„ ken, van taamelyke grootte. De Bek, boven op den Kop, is niet groot, en maakt „ een klein rond Gaatje. Zy is aan beide zyden voorzien met Tanden, waar van vyf„ entwintig aan de regter, en ſlegts een-en„ twintig aan de ſlinkerzyde ſtaan: welke „ Tanden tot verweering dienen aan het Dier, „ dat geen Dekzeltje of Luikje heeft". Hier blykt het dat hy de Tanden meent, die 'er wederzyds aan de Opening van de Schaal zyn; doch, zo die tot verweering noodig waren; waar heeft dan het Dier der Tooten en Rollen

len zyne beſchutting. Het overige van de beſchryving is niet minder verward, en van den gedagten Mantel ſpreekt hy in 't geheel niet. Zouden die van deeze Soort denzelven niet hebben, of zou dezelve door het Dier in een Geeſtig Vogt te dooden ook ingekrompen zyn, of zou menze mooglyk als iets tegennatuurlyks daar af geſchraapt hebben, om het Hoorentje te kunnen vertoonen? Dit zyn bedenkingen. Het was voor hem te Pondichery naar 't leeven afgebeeld, alwaar de langte maar zeven Liniën was en vyftien wanneer het Dier zig geheel uitſpreidde in Zee-Water.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD. STUK.

Onder de Inlanders, in Oostindie, wordt aangemerkt en het is by hun een Stelregel, zegt RUMPHIUS, dat van alle die Hoorentjes, welke zeer glad en blinkende zyn, het Vleeſch, de Viſch, Slak of Dier, zo men 't noemen wil, tot de Kost niet deugt, dewyl hetzelve, gegeten zynde, eene worging in de Keel aanbrengt, welke den Menſch doet ſterven, indien hy niet ſpoedig een Tegengift gebruike. Derhalve wordt dan ook dit Schulpdier, daar te Lande, niet dan van arme Luiden, die uit nooddruft hun Lyf daar aan waagen, ſomtyds gegeten. Aan de Kusten van Europa vallen weinige Porſeleinhoorens of Klipkouſen, die van aanmerkelyke grootte zyn.

Gebruik.

De Kenmerken, nu, van dit Geſlagt, beſtaan in eene Schaal die eenkleppig en omwonden of ſa-

Kenmerken.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

famengerold, doch eenigermaate Eyvormig is en glad of effen, ſtomp. De Opening, aan de beide Enden gaapende, loopt langs de geheele Hooren, aan den onderkant. Zy is naauw en ſmal, regt uit geſtrekt, en wederzyds met veele Tandjes gewapend. Men vindt echter, onder de Porſeleinhoorens, zo RUMPHIUS aanmerkt, ook zogenaamde *Wyfjes*, die de Lip enkeld, ſcherp en niet omgekruld of getand hebben. Dit zal een gebrek van volwasſenheid zyn: want hy tekent wel uitdrukkelyk aan, dat men in deezen niet denken moet op een verſchil van Sexe, maar het ſlegts aanmerken als de gewoone manier van ſpreeken, volgens welke de genen, die dunst en gladst zyn, voor de Wyfjes gehouden worden van deeze Hoorens.

Soorten.

Dit Geſlagt behelst vierenveertig Soorten, in vier Afdeelingen, waar van de eerſte de genen bevat, die Geſpitst zyn; de tweede de zodanigen, die Stomp zyn; de derde die Genaveld en de vierde de genen die Gerand zyn, of eenen breeden Rand hebben.

I. Die een Spits hebben.

CCCXXV. *Cypræa Exanthema* Witte Mazelen.

(325) Porſeleinhooren, *die de Schaal eenigerger-*

(325) *Cypræa*, Testâ ſubturbinatâ Ferrugineâ maculis pallidis rotundis adſperſâ, lineâ longitudinali ſubramoſâ. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 320. PET. *Gaz.* T. 96. f. 6. REGENF. *Conch.* T. 10. f. 38. SEB. *Muſ.* III. T. 76. f. 16, 18. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 5. f. 3, 4. II. D. Pl. 24. f. 2.

germaate Spiraal getopt, Roestkleurig met bleeke ronde Vlakken beſprengd, en met eene Takkige Streep overlangs heeft.

Deeze gelykt naar de volgende in Geſtalte, maar is uit den zwarten of rosſen Roestkleurig, met een overlangſe regte Streep, die een of twee Takken heeft; voor't overige beſprengd met breede bleeke Vlakken; van onderen bleek en ongevlakt. Zy heeft een blykbaar uitpuilend gedraaid Spitje, zegt LINNÆUS. Het ſchynt dat hier de enkelde *Argusſen* of de zogenaamde *Witte Mazelen*, t'huis behooren.

(326) Porſeleinhooren, *die de Schaal eenigermaate Spiraal getopt, met Karakters beſchreeven, en met een Takkige Streep overlangs heeft.* CCCXXVI. *Cypræa Mappa.* Kaaphooren.

De Tekening op deeze Hooren vertoont, als 't ware, een Land- en Zee-Kaart; weshalve men 'er, in 't Franſch, den naam aan geeft van *Carte Geographique*. Men ziet 'er als eene Meetkonſtige verdeeling van Landeryën op, door welken een breede Rivier of Zee-Boezem, met

(326) *Cypræa* Testâ ſubturbinatâ, Characteribus inſcriptâ, Lineâ longitudinali ramoſâ. M. L. U. 565. N. 179. Porcellana Montoſa. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. B. Carte Geographique. ARGENV. *Conch.* T. 21. f. B. PETIV. *Gaz.* T. 96. f. 6. *Amb.* T. 16. f. 2. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 26. f. 3.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

met verſcheide Inhammen, loopt, die als door Kaapen of Voorgebergten van elkander geſcheiden worden. Hierom noemen wy ze de *Kaaphooren* of *de Kaap*. RUMPHIUS wil, dat daar op veele Hoeken en Heuvels met roſſe Streepen ſtaan, als of men van verre een Bergagtig Land zag, en noemt ze, deswegen, *Porcellana Montoſa*. Ik heb 'er, die veel duidelyker een Inham van de Zee en Kaapen vertoonen, dan de gewoone Kaaphoorens. Aan den Rand zyn zy eenigszins Roozekleurig. Deeze Hooren was, in Oostindie zelfs, niet zeer gemeen.

CCCXXVII. *Cypræa Arabica.* Arabiſche Letters.

(327) Porſeleinhooren, *die de Schaal eenigermaate Spiraal getopt, met Karakters beſchreeven heeft, en met een enkelde Streep overlangs getekend.*

Men noemt deeze, volgens RUMPHIUS, *Letterhoorentjes* of *Arabiſche Hoorentjes* en ſommigen ook wel *Muſiekhoorentjes*, wegens de Tekening met bruine Streepen, die op veelerley wyzen afgebroken zyn; zo dat zy zig als Arabiſche of andere vreemde Letteren vertoonen en

(327) *Cypræa* Testâ ſubturbinatâ, Characteribus inſcriptâ, Maculâ longitudinali ſimplici. M. L. U. 566. N. 180. Porcellana litterata ſive Arabica. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. M. BARREL. *Rar.* T. 1325. f. 20. GUALTH. *Teſt.* T. 16. f. V. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 2. T. 1. f. 1. SEB. *Kab.* III. T. 76. f. 3. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 12. f. 2. VI. D. Pl. 29. f. 2.

en somtyds de Musieknooten eenigermaate afschetzen. Van 't eene tot het andere End loopt, over de Hooren, een bleeke of ongetekende Streep. Zy hebben de kanten gezwollen, blaauwagtig en met ronde zwartagtige Vlakken, zynde van onderen paarschagtig blaauw. Zeer groot vallen zy niet. Men vindtze in Oost- en Westindie.

(328) Porseleinhooren, *die de Schaal eenigermaate Spiraal getopt en Rolrondagtig, met Oogjes besprengd heeft, van onderen met vier bruine Vlakken.* CCCXXVIII. *Cypræa Argus.* Dubbelde Argus.

De bruine Plekjes, in 't midden wit, zig als Oogen vertoonende, waar mede de Oppervlakte van deeze Hooren bezaaid is, geeven 'er den naam van *Argus*, en wel van *dubbelde Argus* aan, in onderscheiding van sommigen der Zoutkorrels of witte Mazelen, die met dergelyke ronde Plekjes praalen, welke byna geheel wit zyn, en dan ook wel *Argus* geheten worden. Het gedraaide Spitsje, echter, dat tot deeze Afdeeling behoort en by GUALTHIERI eenigs-

(328) *Cypræa* Testâ subturbinatâ, subcylindricâ, adspersâ Ocellis; subtus Maculis quatuor fuscis. M. L. U. 567. N. 181. BONANN. *Recr.* III. T. 263. BARR. *Rar.* T. 1325. f. 25. Argus. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. D. GUALTH. *Test.* T. 16. f. T. Argus magnus. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. D. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 6. T. 9. PET. *Gaz.* T. 97. f. 6. REGENF. *Conch.* 20. T. 5. f. 57. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. II. f. 5.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFDSTUK.

nigszins voorkomt, vind ik in myne Argusſen niet. Zy komen zekerlyk uit Oostindie.

CCCXXIX. *Cypræa Testudinaria.* Karethooren.

(329) Porſeleinhooren, *die de Schaal ſtomp en eenigermaate Rolrond heeft, met de Enden neergedrukt.*

De zo bekende *Schildpad-* of *Karethooren* heeft ook dat Puntje altoos zo blykbaar niet, als hetzelve by RUMPHIUS is vertoond, ja het ontbreekt ſomwylen t'eenemaal. Men noemt deeze Hooren dus, wegens haare Kleur en Tekening, die haar naar Karet van Schildpadden gelyken doet, en zy plagt onder de raarſten van dit Geſlagt te behooren, zynde ten minſte van de grootſten en langwerpigſten onder de Porſelein- of Kliphoorens. Zy valt in de Perſiſche Zeeboezem, zegt LINNÆUS.

CCCXXX. *Cypræa Stercoraria.* Wyd-Oog.

(330) Porſeleinhooren, *die de Schaal eenigermaate Spiraal getopt, bultig, blauwag-*

(329) *Cypræa* Testâ obtuſâ ſubcylindricâ, extremitatibus depreſſis. M. L. U. 567. N. 182. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 5. T. 6. Testudinaria. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. C. PET. *Amb.* T. 8. f. 7. β. LIST. *Conch.* 4. S. 10. C. 8. T. 1. Hæc Larva est. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 27. f. 2.

(330) *Cypræa* Testâ ſubturbinatâ gibbâ, livido testaceoque maculatâ, utrinque marginatâ, ſubtus planâ. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 15. f. S, T. COLUMN. *Aq.* T. 69. f. 1, 2. PET. *Gaz.* T. 96. f. 7, 8. BARREL. *Icon.* T. 1321. f. 23. & T. 1322. f. 4. ADANS. *Seneg.* I. T. 5. f. 1. A. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 27. f. 5.

agtig en Tegelrood gevlakt heeft, wederzyds gerand, van onderen plat.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFDSTUK.

De reden van dien zonderlingen bynaam, welken LINNÆUS geeft aan dit ſlag van Porſeleinhoorens, is in de eerſte opſlag zo blykbaar niet. Het ſchynt dat zyn Ed. de genen bedoele, die wy *Wyd-Oogen* noemen onder de Slangekoppen, dewyl zy met groote ronde bleeke Vlakken in het bruin of zwartagtige getekend zyn. Zy hebben een breeden blaauwagtig zwarten zoom, en die Kleur heerſcht ook aan de vlakke onderzyde. De Rug is zeer bultig verheven. Het ſchynt de aangehaalde van ADANSON niet te kunnen zyn.

(331) Porſeleinhooren, *die de Schaal eenigermaate Spiraal getopt, bleek, met Vleeſchkleurige Banden, aan den Mond Violet heeft.* CCCXXXI. *Cypræa Carneola.* Roodagtige Mol.

Zekere Porſeleinhoorens voeren, wegens de Geſtalte, den naam van *Mollen*, en deeze worden door de Kleur onderſcheiden. Dus is die van deeze Soort een Roodagtige, die van de volgende een Graauwe, en die van de derde Soort een Geele Mol. Allen zyn zy met bree-

(331) *Cypræa* Testâ ſubturbinatâ pallidâ Fasciis incarnatis, Ore violaceo. M. L. U. 568. N. 183. Carneola. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. K. PET. *Gaz.* T. 80. f. 8. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 17. f. 4.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

breede Streepen, van eene verſchillende Kleur, overdwars gebandeerd. Men vindt ook witte Mollen, die alleenlyk bruin gezoomd zyn. Zy komen uit Oostindie.

CCCXXXII. *Cypræa Zebra.* Graauwe.

(332) Porſeleinhooren, *die de Schaal Spiraal getopt, Aſchgraauw, met bruine Banden heeft.*

Van deeze getuigt LINNÆUS, dat zy eens zo groot is dan de voorgaande Soort, hebbende ook het gedraaide Topje grooter en duidelyker, dan de anderen. Van onderen is zy met flaauwe Oogjes getekend. De Tanden van de Opening zyn bruin.

CCCXXXIII. *Cypræa Talpa.* Geele Mol.

(333) Porſeleinhooren, *die de Schaal eenigermaate Spiraal getopt en Rolrondagtig, Tegelrood met bleeke Banden heeft, zynde van onderen dikker en bruin.*

Deeze, die by my het Spiraale Topje blyk-baa-

(332) *Cypræa* Testâ turbinatâ cinereâ Fasciis fuscis. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. T. 266. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. G. SEB. *Kab.* III. T. 76. f. 5. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 24. f. 3.

(333) *Cypræa* Testâ ſubturbinatâ ſubcylindricâ, testaceâ Fasciis pallidis, ſubtus incraſſatâ fuscâ. M. L. U. 568. N. 168. Talpa RUMPH. *Rar.* T. 38. f. I. GUALTH. *Test.* T. 16. f. N. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. H. PET. *Amb.* T. 16. f. 1. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 4. T. 3. f. 2. BARREL. *Rar.* T. 1325. f. 19. REGENF. *Conch.* T. 10. f. 37. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 27. f. 2, 3.

baarer heeft dan de voorgaande, noemen wy de geele Mol. Haar geele Oppervlakte is met vier breede bruinagtige Banden uitgemonsterd. Zy is zeer glanzig, en wordt van de Inlanders veel tot het gladmaaken der Pisangbladeren, daar zy Tabaksrolletjes van maaken, gebezigd, hebbende voor 't overige ook de Gestalte van een Mol. VI. AFDEEL. XLIX. HOOFDSTUK.

(334) Porseleinhooren, *die de Schaal eenigermaate Spiraal getopt, aan de Zyden met een dikke Korst, op de Rug Violet heeft.* CCCXXXIV. *Cypræa Amethystea.* Gewolkte Agaate Kliphooren.

Daar zyn eenige Porseleinhoorens, die de Rug paarschagtig blaauw of Violet hebben, dewyl het sterk Water aan derzelver Schaal zodanige Kleur geeft. Zou ook die Kleur aan dat Exemplaar, van grootte als een Duiven-Ey, 't welk LINNÆUS tot deeze bepaaling der Kenmerken aanleiding gegeven heeft, op dergelyke manier bygezet zyn? De aangehaalde immers, van RUMPHIUS voerende den naam van *Gewolkte Agaate* Kliphooren, is op de Rug niet zo gekleurd.

(335) Porseleinhooren, *die de Schaal eenigermaate* CCCXXXV. *Cypræa lurida.* Muis.

(334) *Cypræa* Testâ subturbinatâ, lateribus gibbis corticatis, Dorso Violaceo. M. L. U. 569. N. 185. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. Q. PET. *Gaz.* T. 32. f. 10. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 3. T. 4. f. 3. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 28. f. 5.

(335) *Cypræa* Testâ subturbinatâ luridâ subfasciatâ, extremita-

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

germaate Spiraal getopt heeft, Muisvaal met twee flaauwe Banden, de Enden geel met twee zwarte Vlakken.

De Kleur van deeze is, volgens GUALTHIERI, glanzig bruin, volgens D'ARGENVILLE grysagtig. Hy noemtze *la Souris*, dat is de Muis, dewyl zy ook als twee Oogen aan het end heeft, die zig helder vertoonen. ADANSON merkt aan, dat zy van onderen witagtig is, van boven Muisvaal en aan de Enden roodagtig, met twee zwarte Stippen. Men vindtze, volgens BONANNI, veel, aan de Kust van Napels en Sicilie, alwaar zy *Porceletta* getyteld wordt.

CCCXXXVI. *Cypræa Varelli.* Kivits-Hooren.

(336) Porseleinhooren, *die de Schaal eenigermaate Spiraal getopt heeft met geelagtige Stippen, en de Enden bruin gevlakt, met eene rosse Mond-opening.*

De Vlakkigheid, naar die der Kivits-Eijeren gelykende, heeft den bynaam gegeven aan deeze Soort, die ook maar de grootte van een Duiven-Ey of daaromtrent hadt, in het Exemplaar van de Koningin van Sweeden.

(337)

mitatibus luteris nigro-bimaculatis. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 13. f. 1. BONANN. *Recr.* III. T. 251. Souris. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. C. ADANS. *Sénég.* I. T. 5. f. D.

(336) *Cypræa* Testâ subturbinatâ maculatâ punctis lutescentibus, Extremitatibus fusco-maculatis, Fauce rufâ. M. L. U. 562. N. 186. PET. *Gaz.* T. 95. f. 13. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 9. f. 6.

(337) Porseleinhooren, *die de Schaal eenigermaate Spiraal getopt heeft en wit, met Elsagtige Tandjes.*

Deeze Soort, in het Sweedsche Exemplaar CCCXXXVII. *Cypræa lota.* Scherpmond. slegts de grootte hebbende van een Mosschen-Eytje, behoort zekerlyk onder de kleinsten van dit Geslagt. Men zal ze by 't Speculatie-Goed moeten opzoeken.

(338) Porseleinhooren, *die de Schaal Spiraal getopt, Eyvormig, graauwagtig rood gegolfd en flaauw gebandeerd heeft.* CCCXXXVIII. *Cypræa fragilis.* Dunschaal.

Deeze is veel grooter, ja overtreft de grootte van een gemeen Hoender-Ey, doch tevens zeer broosch of dunner van Schaal dan de meeste overigen; weshalve men 'er den naam van *Dunschaal* aan toege-eigend heeft. In Gestalte zweemt zy anders veel naar de gewoone Getygerde Kliphoorens, doch heeft haar afkomst uit de Middellandsche Zee.

II. Stompe, die geen blykbaare Spits hebben.

(339)

(337) *Cypræa* Testâ subturbinatâ albâ, Deuticulis subulatis. M. L. U. 570. N. 187.

(338) *Cypræa* Testâ turbinatâ ovatâ glaucâ, Testaceo-undatâ subfasciatâ. M. L. U. 570. N. 188. ROND. *Aq.* II. p. 102. GUALTH. *Test.* T. 16. f. Q. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 18. f. 2.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

(339) Porſeleinhooren, *die de Schaal van vooren ſtomp, driekantig met een Bult heeft, van agteren ſtompagtig.*

CCCXXXIX. *Cypræa Caput Serpentis.* Mooren-Buikje.

By RUMPHIUS komen deeze voor, onder den naam van *Kleine Slangekoppen.* Van onderen zyn zy witagtig of bleek, aan de randen blaauwagtig, en de Rug is ten deele bedekt met eenen zwart bruinen Zoom, op 't midden met ronde witte Plekjes in 't bruin bezaaid. Wy geeven 'er daarom den naam van *Mooren-Buikjes* aan. Die van LISTER was van het Eiland Mauritius afkomſtig. Zy vallen ook aan de Kust van Afrika en op de Molukkes in Oostindie.

CCCXL. *Cypræa Mauritiana.* Slangekop.

(340) Porſeleinhooren, *die de Schaal van vooren ſtomp, driekantig met een Bult heeft, van agteren platagtig ſcherp, van onderen zwart.*

Dee-

(339) *Cypræa* Testâ obtuſâ triquetro-gibbâ, postice obtuſiusculâ. M. L. U. 571. N. 189. BONANN. *Recr.* III. T. 258. ROND *Aq.* II. p. 103. f. 3. Caput Serpentis minus. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. F. PET. *Gaz.* T. 96. f. 9. *Amb.* T. 12. f. 7. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 6. T. 7. GUALTH. *Test.* T. 15. f. O. ADANS. *Seneg.* I. T. 5. f. 5. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 9. f. 3.

(340) *Cypræa* Testâ obtuſâ triquetro-gibbâ, postice depreſſo-acutâ, ſubtus nigrâ. M. L. U. 571. N. 190. BONANN. *Recr.* III. f. 261. Caput Serpentis majus. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. E. PET. *Gaz.* T. 96. f. 8. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 6. T. 8. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 13. f. 1, 2. VI. D. Pl. 21. f. 5.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

Deeze zyn veel grooter dan de voorgaande, ja van de grootſten in dit Geſlagt, en boven den Zoom, die bruinagtig Muisvaal is, met witagtige, getaande en roode Vlakjes in 't zwarte geſprenkeld. Zy komen op de zelfde plaatſen, ten minſte in Oostindie, voor. Men geeft, 'er, niet oneigen, den naam van *Slangekop* aan.

CCCXLI. *Cypræa Vitellus.* Zoutkorrels.

(341) Porſeleinhooren, *die de Schaal van vooren ſtomp heeft, blaauwagtig bruin, met witte Vlakken.*

Twee Duimen lang vallen, volgens RUMPHIUS, die Kliphoorens, welke men *Zoutkorreltjes* tytelt, om dat zy als geheel beſprengd zyn met witte Vlakken. Zy zyn aan de Stranden van Amboina gemeen en daarom in weinig agting. Van onderen, zegt hy, zynze roodagtig, doch beſterven meest bleekgeel.

CCCXLII. *Cypræa Mus.* Karthageenſche Kliphoorens.

(342) Porſeleinhooren, *die de Schaal ingedrukt*

(341) *Cypræa* Testâ obtuſâ lividâ maculis albis. M. L. U. 572. N. 191. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 4. T. 8. f. 2. BONANN. *Recr.* III. f. 254. PET. *Caz.* T. 80. f. 2. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. L. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 20. f. 3.

(342) *Cypræa* Testâ obtuſâ retuſâ gibbâ cinereâ, Fasciâ longitudinali fuscâ, Denticulis nigricantibus. M. L. U. 572. N. 192. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. S. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 1. T. 2. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. E? SEB. *Kab.* III. T. 76. f. 33, 34. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 12. f. 3.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

drukt ſtomp, bultig, Aſchgraauw heeft, met een bruinen Band overlangs, de Tanden zwartagtig.

Deeze Kliphooren voert den naam van *Karthageenſche*, om dat zy van Carthagena herwaards was gezonden. Zy is over 't geheel graauw geplekt, en heeft op 't midden, by de bruine Streep, eenige blaauwe Vlakken. Thans is zy niet zo ongemeen.

CCCXLIII. *Cypræa Tigris.* Zwart Getygerde.

(343) Porſeleinhooren, *die de Schaal ſtomp en Eyvormig, van agteren ſtomp, van vooren rond, met eene geelagtig roode Streep overlangs heeft.*

Dit zyn de genen, die men gemeenlyk *Klipkouſen* noemt, volgens RUMPHIUS; doch wy geeven 'er den naam van *Getygerde Kliphoorens* aan. „ Op eenen witten Grond, naamelyk, „ zyn zy digt geſpikkeld met zwarte Drup- „ pels, daar andere kleinere, bruine en geele „ onder loopen. Langs de Rug gaat een Goud- „ geele

(343) *Cypræa* Testâ obtuſâ ovatâ, poſtice obtuſâ, antice rotundatâ, lineâ longitudinali testaceâ. M. L. U. 573. N. 193. BONANN. *Recr.* III. f. 231, 232. Porcellana guttata. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. A. GUALTH. *Teſt.* T. 14. f. I, H, L, G. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 5. T. 1. PET. *Gaz.* T. 96. f. 17. BARR. *Rar.* T. 1325. f. 23. & T. 1326. f. 4. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 26. f. 4. IV. D. Pl. 13. f. 1. VI. D. Pl. 21. f. 4.

„ geele Streep, die echter niet in allen plaats VI.
„ heeft. Hoe eenpaarig de zwarte Druppels AFDEEL. XLIX.
„ zyn, hoe raarder menze houdt. De Buik HOOFD-
„ is niet zeer plat, doch niettemin zo vlak „STUK.
„ dat de Hoorens daar op leggen kunnen,
„ zeer wit en blinkende. Van het Dier ziet
„ men niets dan een dunne Lap, die byna
„ eveneens gespikkeld is als de Schaal, te
„ weeten met zwarte, bruine en geelagtige,
„ ronde Vlakjes, daar witte Korreltjes op
„ zitten, en beneden steekt het een korte
„ Tong uit, waar aan twee korte Hoorentjes
„ met de Oogen zyn. Die men voor de
„ Wyfjes van deeze Kliphoorens houdt, zyn
„ dun en ligt van Schaal, krygende schier
„ haar volkomen grootte, eer zy de Lip om-
„ krullen, die scherp en dun is als Parkement.
„ Deeze hebben de Schaal fraay getekend met
„ zwart, blaauw en geel, en, hoe meer blaauw
„ hier onder loopt, hoe raarder zy zyn".

Tot deeze laatsten behooren de *bruin Gety-* Bruin Ge-
gerde Kliphoorens, aan welken de gedagte tygerde.
Ruggestreep meest ontbreekt. Zodanig eene is het, die D'ARGENVILLE afbeeldt, en waar van hy zegt, dat dezelve, op eenen witten Grond, met eene zeer zagte Kleur gespikkeld is: weshalve menze *Tygervellen* noemt. Men telt ze met regt onder de grootsten van dit Geslagt, vallende wel een Vuist groot: doch zyn taamelyk gemeen. Niet alleen in Oostin-

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

die, maar in de Roode Zee vallen zy overvloedig, zo BONANNI aanmerkt, wordende door de Kooplieden in Egypte overgebragt, alwaar men 'er, tot het polyſten van Stoffen en Papier, gebruik van maakt. Hy ſchynt de bruin of geel getygerde te bedoelen. Men vindt 'er ook, die ronde zwarte Vlakken hebben op een geelen Grond, en groenagtige met bruine Vlakken.

CCCXLIV. *Cypræa Lynx.* Mazelen.

(344) Porſeleinhooren, *die de Schaal langwerpig Eyrond, met bruine Stippen en een geelagtige Streep, van agteren ſcherpagtig en aan den Mond ros heeft.*

Door deeze Kenmerken wordt een kleiner ſlag van Getygerde Kliphoorens aangeweezen, die men, wegens de gedaante der Vlakken, niet oneigen, *Mazelen* noemt, en een andere Soort, welke de Vlakken rood heeft, *Roode Mazelen.* By RUMPHIUS komen zy, hoewel niet aangehaald zynde, Plaat 38, Letter P, O, beiden voor. Men vindtze in Oostindie, en de laatſten zyn niet gemeen.

(345)

(344) *Cypræa* Testâ oblongo-ovatâ, punctis fuscis lineâque flavescente, postice acutiusculâ, Ore ruſo. M. L. U. 573. N. 194. GUALTH. *Test.* T. 14. f. 2. C, D. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 4. T. 9. f. 1. PET. *Gaz.* T. 97. f. 17. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 23. f. 6, 7.

(345) Porſeleinhooren, *die de Schaal ſtomp en Rolrondagtig heeft, aan de Enden geel.*

CCCXLV. *Cypræa Iſabella.* Iſabelle.

Deeze heeten *Iſabellen*, naar eene Kleur van dien naam, tusſchen wit, geel en bleekrood, hoedanige zy hebben, en ſomtyds met eenige fyne zwarte Streepjes overlangs getekend, ſomtyds geheel wit doch altoos aan de Enden Oranjekleur zyn. Zy komen aan de Eilanden Mauritius en Madagascar voor, zegt LINNÆUS, en vallen zeer klein.

III. Die een Navel hebben of genaveld zyn.

(346) Porſeleinhooren, *die de Schaal genaveld, van onderen bruin, van boven witagtig heeft.*

CCCXLVI. *Cypræa Onyx.* Blaauwagtige.

De aangehaalde van RUMPHIUS voeren den naam van *blaauwe Slangehoofdjes*, als in Geſtalte veel met de zogenaamde Slangekoppen, of liever met de Mooren Buikjes overeenkomen-

(345) *Cypræa* Testâ obtuſâ ſubcylindricâ, extremitatibus luteis. M. L. U. 574. N. 195. Iſabella. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. G. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. P. PET. *Amb.* 16. f. 16. *Gaz.* T. 97. f. 16. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 2. T. 2. f. 2. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 9. f. 5.

(346) *Cypræa* Testâ umbilicatâ ſubtus fuscâ ſupra albidâ. M. L. U. 574. N. 196. BONANN. *Recr.* III. T. 255. Porcellana cœrulea. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. G. GUALTH. *Test.* T. 15. f. N.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFDSTUK.

mende. By het voor-End hebben zy, zo wel als de volgende, in plaats van Spitsje eene indrukking, gelyk een Navel, welke haar dan Genaveld maakt. De Schaal heeft de grootte van een Duim; zy is van onderen zwartagtig, van boven wit of Amethystkleur met twee geelagtige Banden. Zy vallen in Oostindie.

CCCXLVII. *Cypræa clandestina.* Verborgene,

(347) Porseleinhooren, *die de Schaal genaveld heeft, met zeer fyne geelagtige dwars-Streepjes, doorgaans samenloopende.*

Dit Porseleintje, niet grooter dan de zogenaamde Ezeltjes of Pisschebedden, is door J. ZOEGA waargenomen. Het heeft de Schaal glad en Loodkleurig, met een of twee bleeke Banden, van onderen wit en ongevlakt.

CCCXLVIII. *Cypræa succincta.* Beknopte,

(348) Porseleinhooren, *die de Schaal genaveld heeft, met de binnenste Lip aan ieder End gerond.*

Deeze is kleiner dan een Duiven-Ey, broosch van Schaal, langwerpig, Eyvormig, roodagtig, met twee Streepswyze witte Banden.

(349)

(347) *Cypræa* Testâ umbilicatâ, lineis transversis subtilissimis flavescentibus, passim concurrentibus. *Syst. Nat.* XII.

(348) *Cypræa* Testâ umbilicatâ, Labio interiore utrâque extremitate rotundato. M. L. U. 575. N. 197.

(349) Porseleinhooren, *die de Schaal genaveld heeft, van onderen geel met bruine Stippen, aan de Enden twee bruine Vlakken hebbende.* VI. AFDEEL. XLIX. HOOFDSTUK. CCCXLIX. *Cypræa Ziczac.* Gegolfde.

Deeze heeft maar de grootte van een Mosschen-Eytje. Zy is van onderen geel met zwarte Stippen, van boven witagtig met bleeke Golfswyze Streepjes; van agteren uitpuilende en wederzyds bruin.

(350) Porseleinhooren, *die de Schaal genaveld, van boven blaauwagtig, aan de Enden met twee bruine Vlakken heeft.* CCCL. *Cypræa Hirundo.* Zwaluw.

Zy is niet grooter dan de voorgaande Soort. Van deeze vier Soorten wist LINNÆUS de woonplaats niet.

(351) Porseleinhooren, *die de Schaal genaveld* CCCLI. *Cypræa Asellus.* Ezeltje.

(349) *Cypræa* Testâ umbilicatâ, subtus luteâ Punctis fuscis, Extremitatibus Maculis duabus fuscis. M. L. U. 575. N. 198. BONANN. *Recr.* III. T. 242. Concha Veneris undatim depictâ. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 8. T. 1. f. 1. PET. *Gaz.* T. 12. f. 7. SEB. *Kab.* III. T. 15. f. 19. *n*, *b*, *c*, *d*. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 17. f. 5.

(350) *Cypræa* Testâ umbilicatâ, supra cærulescente, extremitatibus Maculis duabus fuscis. M. L. U. 576. N. 199. PET. *Gaz.* T. 30. f. 3.

(351) *Cypræa* Testâ umbilicatâ albâ, Fasciis tribus fuscis. M. L. U. 577. N. 200. BONANN. *Recr.* III. f. 236. BARREL. *Rar.* T. 1326. f. 27. Asellus. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. M.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

veld heeft en wit, met drie bruine Banden.

Deeze zeer bekende Porſeleintjes voeren den naam van *Ezeltjes*, om dat zy over de Rug drie breede bruine Streepen hebben, even als of 'er drie Zakken op een Ezel gelegd waren, of liever, even of 'er twee witte Zakken lagen op de Rug van een zwarten Ezel; gelyk RUMPHIUS ſchynt te willen. Die overeenkomst, echter, is zeer ver gezogt, en ik geloof, dat haar naam veeleer afkomſtig zy van een Kaapſen Ezel, die op dergelyke manier geſtreept is, of van Pisſebedden, in 't Latyn *Aſelli*, naar welken zy in grootte byna gelyken. Hoe 't zy, men kan ze by 't Pond koopen, wegens haare menigvuldigheid. Zy onthouden zig aan de Maldiviſche Eilanden, zegt LINNÆUS.

CCCLII. *Cypræa Erronea.* Dwaalende.

(352) Porſeleinhooren, *die de Schaal genaveld en met een gelyke roodagtige Vlak heeft.*

Deeze is nagenoeg van grootte als de voorgaanden.

IV.

f. M. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. T. GUALTH. *Teſt.* T. 15. f. M. PET. *Gaz.* T. 97. f. 11. *Amb.* T. 16. f. 18. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 6. T. 3. f. 2. ADANS. *Seneg.* I. T. 5. f. H. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 25. f. 3.

(352) *Cypræa* Teſtâ umbilicatâ Maculâ Teſtaceâ æquali. M. L. U. 577. N. 202.

IV. Die een breeden Zoom hebben, of gerand zyn. VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

(353) Porseleinhooren, *die de Schaal genaveld en gerand geel heeft, met ronde witte Stippen.* CCCLIII. *Cypræa Cribraria.* Harlekyn.

Een Porseleintje, dat de gedagte Kenmerken hadt, gaf aanleiding tot deeze Soort, waar toe ook de zogenaamde *Harlekyn* schynt te behooren. Het wordt van D'ARGENVILLE de *kleine Argus* getyteld.

(354) Porseleinhooren, *die de Schaal met een Knobbeligen Rand en witagtig heeft.* CCCLIV. *Cypræa Moneta.* Guineesche Munt.

Deeze, die men *Guineesche Munt* noemt, hebben haaren naam daar van, dat zy, aan de

(353) *Cypræa* Testâ umbilicatâ marginatâ luteâ, Punctis rotundis albis. M. L. U. 577. N. 201. Argus minor. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. X. PET. *Gaz* T. 80. f. K: an T. 8. f. 3? LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 6. T. 3. f. 2. REGENF. *Conch.* T. 12. f. 74. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 16. f. 1. wit geplekte Agaate Kliphooren. RUMPH. *Rar.* Pl. 39. f. R.

(354) *Cypræa* Testâ marginato-nodosâ albidâ. M. L. U. 578. N. 203. BONANN *Recr.* III. f. 233. BARREL. *Rar.* T. 1326. f. 26. Moneta Nigritarum. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 8. T. 1. f. 3, 4. Thoracium vulgare sive Cauricium. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. C. GUALTH. *Test.* T. 14. f. 4, 5. Monnoie de Guinée. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. K. PET. *Amb.* T. 16. f. 14. *Gaz.* T. 97. f. 8. KNORR *Verzaæ.* IV. D. Pl. 24. f. 4.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD. STUK.

de Kust van Afrika menigvuldig vallende, aldaar door Vrouwlieden worden gevischt, die ze dan afwasschen, schoon maaken en uitzoeken, waar na zy voor Geld gangbaar zyn. Het is de eenigste Muntspecie aan een gedeelte dier Kust, en wel in 't Ryk van Kongo; hebbende die Visschery meest plaats omtrent de Stad Loanda, welke de Hoofdstad is van Angola: doch zy maaken eenig verschil daar in, en het zyn anderen, die men in 't Gebied der Portugeezen aan de Kust van Afrika gebruikt, verschillende van die Hoorentjes, welke aan de eigentlyke Kust van Guinéa voor Geld worden uitgegeven, en aldaar met Schepen aangebragt. Of dit nu de genen zyn, die men onder den naam van Mannetjes van de Wyfjes afzondert, en minder agt aan de Kust van Kongo, volgens BONANNI, zou ik niet durven bepaalen: dan alleen, dat die van deeze Soort de regte zogenaamde Guineesche Munt zyn, overeenkomstig met de genen, welke jaarlyks in menigte aan de Maldivische Eilanden, in de Indische Oceaan, gevischt, en van daar, by geheele Scheepslaadingen, naar Bengale en Siam gevoerd worden, om voor de Indiaanen tot eene Geldspecie te strekken. Doch het schynt dat nog andere Hoorentjes ook daar toe gebruikt worden. Met deeze Soort wordt de gemeene geelagtige Kauris, die men hier te lande, by 't Pond, voor weinig Prys kan koopen, bedoeld. Dezelve

zelve valt ook, zo LINNÆUS aanmerkt, in de Middellandſche Zee, by den uitloop van de Nyl.

(355) Porſeleinhooren, *die de Schaal gerand en de Rug met een geelen Ring omgord heeft.* CCCLV. *Cypræa Annulus.* Blaauwe Kauris.

Zonderling is 't, dat LINNÆUS hier, waarſchynlyk door verhaaſting, van *Thoracium quartum* gemaakt heeft *Thoracium quadratum*, 't welk een geheel onovereenkomſtig denkbeeld geeft van deeze Hoorentjes. RUMPHIUS zegt, wy noemenze *Thoracia*, dat is Borſtſtukjes, om dat zy zeer wel gelyken naar een Borſtſtuk van een Wapen, en deeze is van dezelven zyne vierde Soort. Het komt my voor, dat de Kaurisſen in 't algemeen meest naar zekere Borſtſchilden van de oude Wapenrusting gelyken (*). Aan deeze Soort geeft men den naam van *Blaauwe Kauris*, om dat zy op de Rug, binnen den geelen Kring, eenigermaate blaauwagtig of Loodkleurig zyn; doch dee-

(355) *Cypræa* Testâ marginatâ, Dorſo annulo flavo circumdato. M. L. U. 578. N. 204. ROND. *Test.* 2. p. 103. f. 4. Thoracium quadratum. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. D. GUALTH. *Test.* 14. f. 1, 2. PET. *Gaz.* T. 6. f. 8. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 9. f. 4: Pl. 16. f. 4.

(*) Porcellana Thoracica, ita vocatur, quia haud multum abſimilis est munimento illo Ferreo, quo Pectus in Bello tegitur et [quod] Thorax vocatur. GUALTH. ad Tab. 14.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

deeze Kleur verbleekt door den tyd, en dan wordenze over 't geheel Aſchgraauw, hoedanigen ik vind dat aan de Kust van Kongo, in Afrika, meest gewild zyn. In deeze is de Rug zo duidelyk niet van den Rand, als door den gezegden Oranjekleurigen Kring, onderſcheiden. Men maakt dezelve ſomtyds, zo wel in de voorgaande als in deeze Soort, door Konst paarſchagtig blaauw of Violetkleurig, als wanneer men 'er, te regt, den naam aan geeven kan van Blaauwe Kauris. Deeze zyn op Amboina gemeen, maar de regte Kaurisſen niet, zegt RUMPHIUS, voegende daar by, dat de Chineezen 'er, tot Medicyn, gebruik van maaken.

CCCLVI. *Cypræa Caurica.* Geplekte.

(356) Porſeleinhooren, *die de Schaal heeft met eenen ongelyk knobbeligen Rand; wit en bruin geſtippeld, de Rug Tegelroodagtig gewolkt.*

Zodanig eene vind ik onder myne Kaurisſen, doch de Mazelen van RUMPHIUS ſchynen, zo min als de aangehaalde van GUALTHIERI, hier toe betrekkelyk te zyn.

CCCLVII. *Cypræa roſea.* Wit-Oogje.

(357) Porſeleinhooren, *die de Schaal met een afge-*

(356) *Cypræa* Testâ margine gibbo inæquali, albido fuscopunctato, Dorſo nebulato-Testaceo. *Syst. Nat.* XII. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. P. GUALTH. *Test.* T. 15. f. X.

(357) *Cypræa* Testâ deroſo-marginatâ flavâ albo-punctatâ, Late-

afgeknaagden Rand, op 't midden geel met witte Stippen, aan de Zyden met een bruinagtige Vlak heeft.

Deeze noemt RUMPHIUS *Wit-Oogje*, waar van de reden blykbaar is. Men vindtze aan 't Eiland Mauritius, thans *l'Isle de France*, en aan dat *de l'Ascenſion*, volgens LINNÆUS. De grootte was als een Duiven-Ey. De breedſten zyn de mooiſten.

(358) Porſeleinhooren, *die de Schaal met een afgeknaagden Rand heeft, op de Rug geelagtig is met witte Stippen, aan de Zyden met flaauwe bruine Plekjes hier en daar verſpreid.* CCCLVIII. *Cypræa flaveola.* Brandvlakje.

Deeze hadt, in 't Koninglyk Sweedſche Kabinet, flegts de grootte van een Mosſchen-Eytje: zynde van boven en van onderen geel, doch aan de Enden wit. Ik geef 'er den naam van *Brandvlakje* aan, die ſomtyds ook wel aan de voorgaande Soort gegeven wordt.

(359) Porſeleinhooren, *die de Schaal een wei-* CCCLIX. *Cypræa ſpurca.* Geelſnetje.

Lateribus Maculâ ſubfuſcâ. *Syſt. Nat.* XII. Thoracium oculatum. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. A. GUALTH. *Test.* T. 15. f. H. LIST. *Conch.* 4. S. 9. C. 6. T. 2. f. 1. PET. *Gaz.* T. 97. f. 19. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 20. f. 4.

(358) *Cypræa* Teſtâ deroſo-marginatâ flavescente albo punctatâ; Lateribus Punctis fuscis obſoletis ſubſparſis. M. L. U. 581. N. 209.

(359) *Cypræa* Teſtâ ſubmarginatâ lutescente, luteo irroratâ, Lateribus fusco punctatis. *Syſt. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

weinig gerand, geelagtig, met geel bedaauwd, aan de Zyden bruin geſtippeld heeft.

Deeze, uit de Middellandſche Zee, heeft de Schaal Eyvormig, glad, geelagtig, met bleekere of donkerer Vlakken digt beſprengd; den Rand van boven gekarteld, bruin van Kleur: de binnenſte Lip van agteren met de Tip omgeboogen. Zulks is eigen aan deeze Soort, zegt LINNÆUS, die verder aanmerkt, dat de Schaal van deeze ſomtyds ongevlakt en blaauwagtig doorſchynende voorkomt, zonder Tanden, en niettemin in volkomen grootte: waar uit blykt, zegt zyn Ed., dat die van deeze Soort haaren ouden Rok afwerpen. Zodanigen zullen de Wyfjes zyn, daar RUMPHIUS van ſpreekt. Wy noemenze, derhalve, *Geelsmetje.*

CCCLX. *Cypræa ſolida.* Draakenhoofdje.

(360) Forſeleinhooren, *die de Schaal gerand en Aſchgraauw heeft, met een bruinroode vierkante Vlak.*

Volgens de Afbeelding van D'ARGENVILLE, hier aangehaald, moet deeze het *Draakenhoofdje* zyn van RUMPHIUS: want de gezegde Vlak ondergaat veelerley veranderingen,

(360) *Cypræa* Teſtâ marginatâ cinereâ, Teſtaceo Quadrato variegatâ. M. L. U. 580 N. 207. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. Y. PET. *Gaz.* T. 97. f. 19. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. E.

gen, en beeldt nu eens 't één, dan het ander, uit, en somtyds zyn 'er, in plaats van ééne, verscheide roodagtige Vlakken op. Zy vallen weinig grooter dan een Mosschen-Eytje.

(361) Porseleinhooren, *die de Schaal gerand en driekantig gebult heeft, met witte Stippen, van agteren uitgeknaagd, van onderen ongevlakt geel.* CCCLXI. *Cypræa Helvola.* Kakkerlakje.

Deeze schynen naast te gelyken naar die, welken RUMPHIUS *Kakkerlakje* noemt, zynde ruim een Lid van een Vinger lang en hoog gebult, op de Rug vol rosse, zwarte en hoog geele Spikkeltjes, waar tusschen eenig blaauw loopt: doch deeze Spikkeltjes zyn een groote verandering onderhevig, en somtyds beslaat het bruin byna de geheele Rug.

(362) Porseleinhooren, *die de Schaal eenigermaate gerand en geel heeft, met zwarte Oogjes.* CCCLXII. *Cypræa Ocellata.* Statrètjes.

De Schaal is kenbaar aan zwarte Oogjes met een

(361) *Cypræa* Testâ marginatâ, triquetro gibbâ albo punctatâ, postice erosâ, subtus flavâ immaculatâ. M. L. U. 569. N. 206. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 14. f. 6, 7.

(362) *Cypræa* Testâ submarginatâ luteâ, Ocellis nigris. M. L. U. 580. N. 208. LIST. *Conch.* IV. S. 9. T. 696. f. 43. BONANN. *Recr.* III. T. 247. PET. *Gaz.* T. 9. f. 7. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 24. f. 5.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

een bleeken Kring omgeven, op een geele Schyf, zegt LINNÆUS, in de beſchryving van 't Kabinet der Koningin van Sweeden. Hy geeft 'er de grootte van een Mosſchen-Eyrje aan. Myn Exemplaar heeft wel eenige zwarte wit geringde, doch meest witte Oogjes, op de geele Rug. Die van BONANNI, welke hier aangehaald wordt, zoude een der allerfraaiſten zyn onder de Kaurisſen, gaande voor Geld op een der Philippynſche Eylanden. „ Het binnenſte deel, zegt hy, daar zy „ ſamengedrukt en vlak is, vertoont zig ros „ of uit den rosſen Kastanje-bruin: doch „ opwaards naar de Rug toe is zy ten deele „ Violet, ten deele blaauwagtig bruin ge„ kleurd, en daar tusſchen verſierd met Melk„ witte en Goudkleurige *Sterretjes*." Zal men dan, (ſchoon hier veeleer de voorgaande ſchynt bedoeld te worden,) dien naam, by RUMPHIUS gebruikt, wel ten onregte op deeze Soort toepaſſen?

DCCLXIII. *Cypræa Poraria.* Gaatjes.

(363) Porſeleinhoorn, *die de Schaal gerand en eenigermaate Violetkleurig heeft, met witte Stippen.*

Deeze was van dergelyke kleinte, en haare woonplaats kende onze Ridder zo min, als die van de drie naastvoorgaande Soorten.

(364)

(363) *Cypræa* Testâ marginatâ ſubviolaceâ albo-punctatâ. M. L. U. 581. N. 210.

(364) Porseleinhooren, *die de Schaal gerand heeft en met Sleufjes overdwars.*

Cypræa Pediculus. 't Luisje.

Dit is 't allerkleinſte Hoorentje, zegt RUMPHIUS, ſchier van alle Geſlagten, in 't gemeen niet veel grooter dan een dikke vette Luis, ſommigen als Weegluizen: waar van het den naam heeft van *'t Luisje.* Sommigen, evenwel, bereiken de grootte, zo hy aanmerkt, van een Hazelnoot; zy zyn zo wit niet als de kleine, doch op de zelfde manier met Voortjes overdwars en op de Rug een overlangſe Sleuf. ADANSON vondt ze, aan de Kust van Senegal, niet meer dan een derde Duims lang en een vierde Duims breed, Eyrond en dus ook ongevaar zo dik als breed, maar geheel Sneeuw-wit, zonder eenige Vlakken, die in de Oostindiſchen zo zigtbaar zyn, als uit die van Pondichery, door D'ARGENVILLE opgegeven, en anderen blykt. Zie de Natuurlyke en vergroote Afbeelding, van hem overgenomen, in *Fig.* 2, op onze Honderdtwintigſte Plaat. In Oostindie komen evenwel ook wit-

(364) *Cypræa* Testâ marginatâ, transverſim ſulcatâ. M. L. U. 582. N. 211. LIST. *Conch.* IV. S. 9. C. 7. T. 1. *Angl.* 168. T. 3. f. 17. Pediculus. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. P. GUALTH. *Test.* T. 14. f. P. & T. 15. f. P, R. Poux de Mer. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. L. PET. *Amb.* T. 16. f. 22. BARR. *Rar.* T. 1326. f. 28. ADANS. *Seneg.* I. T. 5. f. 3. GINANN. *Adriat.* II. T. 13. f. 109. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 17. f. 6.

VI. ABDEEL XLIX. HOOFD. STUK.

witte voor, gelyk RUMPHIUS meldt; zo wel als aan de Kust van Engeland, volgens LISTER, die de grootte vergelykt by een Paardeboontje, doch ſommigen waren eenigszins roodagtig of met roſe Vlakken. Men vindtze, zegt hy, overvloedig by Hartlepool, en zy worden aldaar *Nuns*, dat is Nonnetjes, geheten. Men vindtze ook in de Westindiën, op Jamaika en Barbados, met een overlangſe Sleuf op de Rug; doch de Europiſchen, zegt LINNÆUS, in 't algemeen, hebben deeze Sleuf niet. Zy komen, zo 't ſchynt, niet aan de Kust van Sweeden of Noorwegen voor. De dwarſe Groefjes zyn een byzonder Kenmerk van deeze Soort. Ik heb zulke Luisjes, van twee derden Duims lang en een half Duim breed.

CCCLXV. *Cypræa Nucleus.* Rystkorrels.

(365) Porſeleinhooren, *die de Schaal wederzyds gerand, met een klein Snuitje en gerimpeld heeft, van boven met Knobbeltjes geſtippeld.*

Deeze noemt men *Rystkorrels*, om dat zy over-

(365) *Cypræa* Testâ utrinque marginatâ ſubroſtratâ rugoſâ, ſupra punctatâ Tuberculis. M. L. U. 582. N. 212. Nux Avellana granulata. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. I. GUALTH. *Test.* T. 14. f. S. la petite Verole. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. V. PET. *Amb.* T. 16. f. 11 & *Gaz.* T. 97. f. 12. LIST. *Conch.* IV. S. 9. C. 8. T. 2. f. 3. SEB. *Kab.* III. T. 55. f. 22. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 17. f. 7.

overal met uitſteekende Korreltjes bezet zyn, inzonderheid op de Rug, en aan de Zyden geſtreept. Haar Kleur is wit of een weinig roodagtig, welke de fraayſten zyn; de langte byna een Duimbreed: doch men vindt 'er ook als een Vingerlid, zo RUMPHIUS getuigt, die blaauwagtig zyn. Zy vallen veel op de Eilandjes, Nuſatello genaamd of de drie Gebroeders, leggende voor den Westhoek van groot Amboina, op een fynen witten Zandſtrand. Deeze worden, derhalve, *Nuſatellana granulata* van hem getyteld. D'ARGENVILLE geeft 'er den naam van *Kinderpokjes* aan. VI. AFDEEL. XLIX. HOOFDSTUK.

(366) Porſeleinhooren, *die de Schaal eenigermaate Snuitig, met verheven Stippen zonder Streepen en aan de Enden geel heeft.* CCCLXVI. *Cypræa Staphylæa.* Pisſebed.

Deeze zyn kleiner dan de voorgaande en een weinig Snuitiger, bruin van Kleur met Zandagtige Stipjes, wordende van D'ARGENVILLE *Cloporte*, dat is Pisſebed, geheten.

(367) Porſeleinhooren, *die de Schaal weder-zyds* CCCLXVII. *Cypræa Cicercula.* 't Korreltje.

(366) *Cypræa* Testâ ſubroſtratâ, Punctis elevatis ſine Striis, extremitatibus luteis. M. L. U. 583. N. 213. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. S. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 16. f. 2. Knopje.

(367) *Cypræa* Testâ utrinque roſtratâ, adſperſâ Punctis elevatis. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. K. GUALTH. *Test.* T. 14. f. T.

VI. AFDEEL. XLIX. HOOFD-STUK.

zyds Snuitig, met verhevene Stippen beſprengd heeft.

Van grootte als een Erwt of Paardeboontje zyn deeze, die RUMPHIUS onder den naam van 't *Korrelige Knopje* voor ſtelt, om dat zy, even als de Rystkorrels, met een menigte van Stipjes bezet zyn. Dat van GUALTHIERI was een weinig Purperagtig, aan de beide Enden met Saffraankleur getekend. Van deeze Soort ſtelt LINNÆUS de afkomst uit de Middellandſche Zee, doch ik kanze naauwlyks van de voorgaande onderſcheiden.

CCCLXVIII. *Cypræa Globulus.* 't Gladde Knopje.

(368) Porſeleinhooren, *die de Schaal wederzyds Snuitig en glad heeft.*

Dit is het *Gladde Knopje* van RUMPHIUS, dat ſomtyds geelagtig voorkomt en ſomtyds wit, gelykende, als de Enden afgeſleeten zyn, naar kleine Knoopjes. Men vindtze in Oostindie.

L. HOOFD.

(368) *Cypræa* Testâ utrinque Roſtratâ lævi. M. L. U. 583. N. 214. Globulus. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. L. GUALTH. *Test.* T. 14. f. M. PET. *Amb.* T. 16. f. O. & *Gaz.* T. 97. f. 14. BARREL. *Rar.* T. 1326. f. 31. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 21. f. 7.

L. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* BLAASHOORENS, *dus wegens de Geſtalte en de dunte van de Schaal getyteld.*

Naam. 't Woord *Bulla*, dat LINNÆUS hier tot een Geſlagtnaam gebruikt, wordt gemeenlyk voor eene Waterbel, dat is voor een Bobbel of Blaasje, dat de Lugt, in 't Water dringende, door omkleeding van zekere taaije Stoffen veroirzaakt, genomen: doch ook op andere Blaasagtig gezwollen dingen toegepast. Het komt derhalve vry wel overeen met de benaaming van BLAASHOORENS, die men anders aan de Belhoorens en dergelyken geeft, welke hier tot het Geſlagt der Kinkhoorens t'huis gebragt zyn.

Kenmerken. De Kenmerken der Blaashoorens, dan, beſtaan in eene eenkleppige, Spiraal gedraaide Schaal, die uitwendig geene Stekels noch Punten heeft: met de Opening vernaauwende, langwerpig, overlangs geſtrekt, van onderen niet ingeſneeden; de Spil ſcheef ſtaande en ongetand. Het Dier is een Slak, gelyk in de voorigen.

Soorten. Drie-en-twintig Soorten behelst dit Geſlagt, waar onder verſcheidene, die men anders ook gewoon is tot de Blaashoorens te betrekken.

VI. AFDEEL. L. HOOFD-STUK.

(369) Blaashooren, *die de Schaal Eyvormig ſtomp met twee Snuiten, en de Lip getand heeft.*

CCCLXIX. *Bulla Ovum.* Witte Porſeleinhooren.

Deeze verſchillen van de andere Porſeleinhoorens, daar in, dat zy de Opening krom en alleen maar de buitenſte Lip getand hebben, die aan beide Enden uitſteekt. Voor 't overige doet haare Geſtalte en Kleur, ja ook de grootte, dezelven veel naar Eend-Eijeren gelyken, en daarom noemt menze, in 't Franſch, *l'Oeuf*, in navolging van RUMPHIUS, die haar *Ovum* geheten hadt, dat is een Ey. Wy geeven 'er den naam van *Witte Porſeleinhooren* aan. Zy zyn, over 't geheel, zuiver Sneeuwwit en glanzig, behalve dat de dikke Lip, aan ſommigen, geelagtig of vuilwit is, en van binnen is de Schaal Violet, doch het Dier, zo veel zig daar van uitwendig vertoont, Pekzwart, gelyk hetzelve ook in een zwarten Inkt verſmelt, zegt RUMPHIUS. Hy getuigt, verder, dat deeze Eijeren in groote agting zyn by het wilde Bergvolk, op Ceram, wordende als een Eerteken gedragen van derzelver ſtrydbaarſte Mannen of Voorvegters.

Aan

(369) *Bullæ* Testâ ovatâ obtuſe ſubbiroſtri, Labro dentato. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 321. M. L. U. 584. N 215. BONANN. *Recr.* III. T. 252. Ovum. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. Q. LIST. *Conch.* IV. S. 9. C. 9. T. 1. f. 4. GUALTH. *Teſt.* T. 15. f. A. l'Oeuf. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. A. PET. *Gaz.* T. 97. f. 7. *Amb.* T. 8. f. 6. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 33. f. 1.

Aan de Stranden van dat Eiland vallen zy ook meest, en van de genen, die komen te breeken, worden de Stukjes tot ingelegd Werk op de Schilden gebezigd. Van deeze, zo wel als van andere Porſeleinhoorens, gelyk gemeld is, vindt men 'er die Wyfjes genoemd worden, zynde dunner van Schaal, met de Lip enkeld, ſcherp en niet omgekruld. LINNÆUS merkt deeze Soort als een middelſlag tusſchen de Porſelein- en Blaashoorens aan, kunnende, om dat de Spil of binnenſte Lip ongetand is, niet tot het voorgaande Geſlagt betrokken worden.

(370) Blaashooren, *die de Schaal twee-Snuitig, met de Snuiten lang, geſtreept, en ſpits heeft.* CCCLXX. *Bulla Volva.* Weevers-Spoel.

't Latynſche Woord *Volva* betekent een *Weevers-Spoel*, en deezen naam geeft men, in 't Nederduitſch, aan de zeldzaame en kostbaare Conchyliën, die deeze Soort uitmaaken. Van dezelven hebben ſommigen een dikke anderen een dunne Lip, en deeze laatſten ſchynt LINNÆUS alhier te bedoelen, hoewel hy ze meest daar door van de volgende onderſcheidt, dat

(370) *Bulla* Testâ biroſtri, Rostris elongatis ſtriatis acutis. M. 1. U. 584. N. 216. LIST. *Conch.* IV. S. 9. C. 9 T. 1. f. 1. SEB. *Mus.* III. T. 55. f. 13—16. Navette de Tiſſerand. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. I. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 32. f. 1.

VI. AFDEEL. L. HOOFD-STUK.

dat zy de Snuiten geſtreept heeft, en zoude deeze uit de Westindiën afkomſtig zyn. De Geſtalte is als een Kievits-Ey, met lange Punten.

CCCLXXI. *Bulla biroſtris.* Oostindiſche.

(371) Blaashooren, *die de Schaal twee Snuitig heeft, met den Rand uitwaards verdikt, de Snuiten lang en effen.*

Deeze Oostindiſche gelykt naar de voorgaande, doch is kleiner, van grootte als een Boereboon, ſmaller, effen en Vleeſchkleurig wit. De Snuiten zyn egaal, effen, byna zo lang als de Buik is van de Schaal, ſchuins geknot, de eene een weinig opgewipt. De Rand is uitwaards in de langte verdikt. De Spleet verbreedt zig een weinig, naar de Snuit opklimmende. Hier ſchynt die ſchoone Weevers-Spoel bedoeld te worden, welke in 't Vyfde Deel van KNORR, op de Eerſte Plaat, uit het Kabinet van den Heer WILLEM VAN DER MEULEN, in Plaat gebragt is, en met leevendige Kleuren afgetekend.

CCCLXXII. *Bulla Spelta.* Jokje.

(372) Blaashooren, *die de Schaal langwerpig en*

(371) *Bulla* Testâ biroſtri, Margine extus incraſſato, Roſtris elongatis lævibus. *Syſt. Nat.* XII. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 1. f. 2, 3.

(372) *Bulla* Testâ oblongâ, utrinque obtuſiuscula æquali, Labro arcûato, Margine intus incraſſato. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 15. f. 4. PET. *Gaz.* T. 66. f. 1, 3. GINANN. *Adriat.* II. T. 13. f. 95. BARREL. *Icon.* 31, 32, 35. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 20. f. 5.

en wederzyds gelyk heeft, ſtompagtig met een Boogswyze Lip, welke inwaards verdikt is.

Blykbaar is 't, dat hier die kleine Hoorentjes bedoeld worden, wier Geſtalte meer naar die van een Weevers Schietſpoel gelykt, dan die der grooten zo even gemeld. Zy worden daarom te regt *Weeversſpoeltjes* geheten, hoewel menze ook by dat Koorn, 't welk *Spelt* genoemd wordt, kan vergelyken. Sommigen geeven 'er ook wel, niet oneigen, den naam van *Jokje* of *Jukje* aan. Zy vallen zelden langer dan een Duim, en hebben aan de Tip van de Spil een klein Tandje, zegt LINNÆUS, dat ik echter in de mynen niet waarneem. Uit de Middellandſche Zee zouden deeze afkomſtig zyn.

(373) Blaashooren, *die de Schaal overdwars gehoekt heeft met een uitpuilende Beenige Stip aan ieder End.* CCCLXXIII. *Bulla Verrucoſa.* Witte Jamboes.

Die, welke RUMPHIUS *Witte Jamboezen* noemt, hier aangehaald, noemen de Franſchen *Boſſues*, om dat zy tevens gebult zyn. Zy zyn

(373) *Bulla* Testâ transverſe angulatâ, auctâ utrinque Puncto Oſſeo. M. L. U. 585. N. 217. Jambos alba. RUMPH. *Rar.* T. 38. f. H. LIST *Conch.* IV. S. 9. C. 9. T. 2. f. 3. GUALTH. *Teſt.* T. 16. f. F. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. M. PET. *Gaz.* T. 99. f. 2. *Amb.* T. 16. f. 23. SEB. *Kab.* III. T. 55. f. 17. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 26. f. 7.

VI. AFDEEL. L. HOOFD-STUK.

zyn geheel wit, gelyk zeker ſlag van witte wilde Water-Jamboezen, zegt die Autheur, en by de Enden ziet men een bleekwit Korreltje, in een Kringetje ſtaande, als een ingevatte Paarl, en daarby een ligtrood Plekje, 't welk door den tyd verbleekt. Zy komen uit Oostindie en zyn niet gemeen.

CCCLXXIV. *Bulla gibboſa.* Hoogruggetje.

(374) Blaashooren, *die de Schaal gehoekt heeft, met een verheven Gordel.*

Van deeze, die men *Hoogruggetjes* tytelt, zyn 'er geheel witte en geelagtige, welke laatſten, volgens BONANNI, gemeen voorkomen aan de Stranden van Brazil. Zy zyn aan de ronde uitpuiling, die haar een Ringswyze Bult op de Rug maakt, kenbaar.

CCCLXXV. *Bulla Naucum.* Blaasje.

(375) Blaashooren, *die de Schaal rond, doorſchynende, overdwars eenigermaate geſtreept,*

(374) *Bulla* Testâ angulatâ, Cingulo elevato. M. L. U. 585. N. 218. COLUMN. *Purp.* 29. T. 30. f. 5. LIST. *Conch.* IV. S. 9. C. 9. T. 1. f. 2, 3. BONANN. *Recr.* III. T. 249, 339. GUALTH. *Teſt.* T. 15. f. 3. ARGENV. *Conch.* T. 21. (18) f. Q. PET. *Gaz.* T. 15. f. 5. SEB. *Kab.* III. T. 55. f. 18. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 14. f. 3, 4.

(375) *Bulla* Testâ rotundatâ pellucidâ transverſim ſubſtriatâ, utrinque umbilicatâ. M. L. U. 586. N. 219. BONANN. *Recr.* III. T. 4. Bulla. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. H. LIST. *Conch.* IV. S. 9. C. 10. T. 1. f. ult. GUALTH. *Teſt.* T. 13. f. GG. ARGENV *Conch.* T. 20. (17) f. Q. SEB. *Mus.* III. T. 38. f. 45. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 38. f. 2, 3.

ſtreept, en aan beide Enden genaveld heeft.

Zo eenigen, zyn deeze met regt onder de Blaashoorens betrokken, dewyl zy de Schaal by uitſtek dun en doorſchynende als een *Blaasje* en geheel wit hebben, met den Mond zeer wyd gaapende, en zo ligt zyn, dat men ze gemakkelyk van de Hand kan wegblaazen. Zy vallen in Oostindie. Men noemtze, gemeenlyk, *Witte* Kievits-Eijeren.

(376) Blaashooren, *die de Schaal rondagtig, doorſchynende, overdwars eenigermaate geſtreept en geheel gaapende heeft.* CCCLXXVI. *Bulla aperta.* Kaneel-Wafel.

Deeze, aan de Kaap der Goede Hope waargenomen, zegt LINNÆUS, gelykt zeer naar de voorgaande, en is van vooren ook genaveld, maar gaapt dermaate, dat de geheele inwendige Oppervlakte byna zigtbaar is, uitgenomen een kleine omkrulling van de binnenſte Lip, aan 't voor-End. Zou het, vraagt hy, een loutere Verſcheidenheid zyn? Die men *Kaneelwafelen* noemt, ſchynen hier toe te behooren.

(377) Blaashooren, *die de Schaal gerond, door-* CCCLXXVII. *Bulla Hydatis.* Belletje.

(376) *Bulla* Testâ ſubrotundâ pellucidâ, transverſim ſubſtriatâ, tota hians. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 13. f. E, E.

(377) *Bulla* Testâ rotundatâ pellucidâ, longitudinaliter ſubſtriatâ, Vertice umbilicato. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 13. f. DD.

VI. AFDEEL. L. HOOFDSTUK.

doorſchynende, overlangs eenigermaate geſtreept heeft, aan den Top genaveld.

Deeze, uit de Middellandſche Zee, komt dikwils voor, ter grootte van een kleine Erwt, zegt LINNÆUS. De Schaal is ongemeen dun en teder in de mynen, en gelykt wel naar een *Water-Belletje.*

CCCLXXVIII. *Bulla Ampulla.* Kievits-Ey.

(378) Blaashooren, *die de Schaal gerond heeft en ondoorſchynende, aan den Top genaveld.*

Deeze Soort begrypt, in 't algemeen, de zogenaamde *Kievits-Eijeren*, die ongemeen verſchillende zyn van Kleur. Men heeft 'er graauwagtig, geel, blaauw; ſommigen ſchoon paarſch, anderen Roozekleur of witagtig met bruine Stippen; ja eenigen vallen in 't groene. Dus kan men zeggen, dat deeze Hoorentjes byna allerley Kleur hebben. De grootte overtreft zelden die van een Kievits-Ey, doch is wel minder, tot die van een Erwt toe. Zy ko-

(378) *Bulla* Testâ rotundatâ opacâ, Vertice umbilicato. M. L. U. 586. N. 220. BONANN. *Recr.* III. T. 3. LIST. *Conch.* IV. S. 9. C. 10. T. 1. f. penult. Blaasje. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. G. GREW. *Mus.* T. 9. f. 7, 8. PET. *Gaz.* T. 50. f. 13. & T. 99. f. 14. COLUMN. *Aq.* T. 69. f. 3. BARR. *Icon.* T. 1326. f. 37. ADANS. *Seneg.* T. 1. f. 2. SEB. *Kab.* III. T. 38. f. 34-44. REGENF. *Conch.* 20. T. 5. f. 58. & T. 8. f. 21. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 8. f. 1: V. D. Pl. 17. f. 6: VI. D. Pl. 21. f. 2.

komen in Westindie zo wel als in Oostindie, en ook, volgens ADANSON, aan de Kust van Afrika, voor. De Schaal is van binnen wel witagtig, doch niet geheel ondoorschynende. Van sommigen worden zy *Nuces marinæ*, dat is Zeenooten, van de Franschen *Gondoles* of Bootjes getyteld.

(379) Blaashooren, *die de Schaal scheef Eyrondagtig, langwerpig, overdwars gestreept, aan den Top eenigermaate genaveld heeft.* CCCLXXIX. *Bulla Lignaria.* Houtkleurig.

In het Kabinet van den Heer TESSIN bevondt zig deeze, die omtrent de Gestalte hadt van een Kievits-Ey, doch naar de Tip verfmallende, en minder genaveld was, van Kleur byna als Hout, van binnen wit en met een bogtige Spil; zo dat men 'er, byna tot aan den Top toe, kon inkyken. De Kleur van Hout is zeer onbepaald.

(380) Blaashooren, *die de Schaal gerond, zeer glad, doorschynende heeft, met gekrulde Streepen en den Top stomp.* CCCLXXX. *Bulla Physis.* Stomp Kievits-Ey.

De

(379) *Bulla* Testâ obovatâ oblongiusculâ transverse striatâ, Vertice sub-umbilicato. *Syst. Nat.* XII. LIST. *Conch.* T. 714. f. 71. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 23, 27. f. 1?

(380) *Bulla* Testâ rotundatâ glaberrimâ pellucidâ lineis crispatâ, Spirâ retusâ. M. L. U. 587. N. 221. GUALTH. *Test.* T. 13. f. FF. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. 1. SEB. *Kab.* III. T. 38. f. 146-150.

VI. AFDEEL. L. HOOFD-STUK.

De Franſchen noemen deeze *la petite Gondole raijée.* Zy is by uitſtek dun en ligt, met eenige bruine Bandjes op onregelmaatige afſtanden daar om heen loopende, op een geelen Grond, zegt D'ARGENVILLE. De aangehaalde van GUALTHIERI heeft roodagtige en zwarte Streepen overdwars, wordende in de beſchryving van 't Kabinet der Koninginne van Sweeden tot de volgende Soort betrokken.

CCCLXXXI. *Bulla Amplustre.* Roodbandje.

(381) Blaashooren, *die de Schaal rondagtig heeft, met een verheven ſtompen Top en Vleeſchkleurige Banden.*

Uit de beſchryving van 't gedagte Kabinet blykt, dat dit Exemplaar wit van Kleur was met donkerer Spiraale Banden, tusſchen welken beurtlings een witte en Vleeſchkleur plaats hadt. De grootte wordt niet gemeld. Het was uit Oostindie afkomſtig.

CCCLXXXII. *Bulla Ficus.* Spaanſche Vyg.

(382) Blaashooren, *die de Schaal Knodsagtig*

(381) *Bulla* Testâ ſubrotundâ, Spirâ elevatâ obtuſâ, Fasciis incarnatis. M. L. U. 587. N. 222.

(382) *Bulla* Testâ obovato-clavatâ reticulato-ſtriatâ, Caudâ exſertâ, Spirâ obliteratâ. *Syst. Nat.* XII. Murex Ficus. M. L. U. 637. N. 314. LIST. *Conch.* IV. S. 10. C. 8. T. 2. f. 3. BONANN. *Recr.* III. T. 15. Ficus. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. K. PET. *Amb.* T. 6. f. 9. GUALTH. *Test.* T. 26. f. I, M. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. O. KLEIN *Oſtrac.* T. 5. f. 93. SEB. *Kab.* III. T. 68. f. 1-6. KNORR *Vergn.* I. D. Pl. 19. f. 4, III. D. Pl. 23. f. 1.

tig ſcheef Eyrond heeft en Netswyze geſtreept, met een uitgeſtrekte Staart, de Gieren aan den Top niet verheven.

Zodanige Hoorens noemt men de *Spaanſche Vyg* of enkel *Vyg*, ook wel een Luit, zegt RUMPHIUS, en ſommigen geeven 'er den naam van *Peerhooren* aan. Men ziet ligt, dat alle die benaamingen eenige overeenkomst met de Geſtalte hebben, hoewel men den naam van Peer thans aan andere Hoorens geeft, die duidelyker getopt zyn. RUMPHIUS ſchynt geen andere gekend te hebben, dan die donkergraauw of Aardverwig van Kleur waren, byna rimpelig of ruig, zonder Glans, en, hoewel dit laatſte waar is, zo hebben wy ze thans doch niet alleen ſchoon en zuiver wit, maar ook op een geelagtigen Grond fraay roodagtig geſtippeld en geplekt; des men deeze onder de fraaije Hoorens rekent. BONANNI geeft 'er eene Wynagtige of Vleeſchkleur aan, met bruinagtige Vlakken. Zy zyn zeer dun van Schaal en van binnen donkerpaarſchkleurig Daar zyn ook Getakte, linkſe en regtſe Vygen, doch die behooren tot een ander Geſlagt.

(383) Blaashooren, *die de Schaal Bolrondagtig* CCCLXXXIII. *Bulla Rapa.* Knol.

(383) *Bulla* Testâ rotundato-turbinato-ſubſtriatâ, Caudâ curvâ, Spirâ exquiſitâ. *Syst. Nat.* XII. Murex Rapa. M. L. U. 638. N. 375. Rapa. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. F. PET. *Amb.*

VI. AFDEEL. L. HOOFD-STUK.

tig en eenigermaate geſtreept heeft; met de Staart krom, en een gedraaiden Top.

Sommigen hebben deeze wel de *Raap* getyteld, doch het is eigentlyk, gelyk RUMPHIUS zegt, een *Knol*, Knolhooren of Knolletje: (wy hebben andere Raapen;) of, gelyk D'ARGENVILLE zegt, *le Radis*, dat is de Radys, waar van dit Hoorentje zeer wel de Geſtalte uitdrukt. Het valt niet zeer groot. Sommigen noemen het, wegens de dunte van de Schaal, de *Papieren Knol.* Ik heb 'er twee, dieſchoon geel zyn. Men vindt ook lang Geſtaarte en Getakte Knolletjes, tot een ander Geſlagt behoorende. De Knollen vallen in Oostindie, doch zeldzaam. LINNÆUS hadt deeze, zo wel als de Vygen, voorheen tot de Rotshoorens betrokken. Ik heb zyne aanhaalingen uit SEBA, hier, te regt gebragt.

CCCLXXXIV. *Bulla Canaliculata.* Rolronde.

(384) Blaashooren, *die de Schaal Rolrond heeft en de Gieren aan den Top uitgehold.*

De Schaal van deeze is Tegelrood, met bleeke Kleur gewolkt. Ik geef 'er, wegens de byzon-

Amb. T. 9. f. 8. GUALTH. *Teſt.* T. 26. f. H. Radis. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. K KLEIN *Oſtrac.* T. 4. f. 80. SEB. *Kab.* III. T. 38. f. 13-24 & T. 68. f. 7, 8. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 19. f. 5.

(384) *Bulla* Testâ Cylindricâ, Spiræ Anfractibus canaliculatis. *M. L. U.* 588. N. 224.

zondere Geſtalte, den naam van *Rolronde* Blaashooren aan, die eigener is dan Geſleufde.

(385) Blaashooren, *die de Schaal langwerpig Tolrond en effen heeft, aan de Tip eenigermaate geſtreept, de Naaden gekarteld.* CCCLXXXV. *Bulla Conoidea.* Kegelagtige.

De Schaal van deeze, die de grootte van een Eikel heeft, is witagtig geel, van maakzel als een Toot, naauwlyks geſtreept, dan aan de Tip, met eenige geſtippelde Streepen: den Top heeft zy Kegelagtig, half zo lang als het Lighaam: de Gieren dun, over elkander leggende, aan den Rand als met Stippen gekarteld. De Tip is uitgerand. De Spil heeft vyf of zes Plooijen. De Lip is ſtomp: de woonplaats onbekend.

(386) Blaashooren, *die de Schaal Eyvormig, doorſchynende, links heeft met een flaauwen Top, de Opening langwerpig ovaal.* CCCLXXXVI *Bulla Fontinalis.* Paaltje.

In Sweeden is deeze gevonden op het Kruid, dat in de Meiren onder Water groeit. Zy is zo groot niet als een Gerſtkoorntje, en zo brooſch,

(385) *Bulla* Testâ oblongo-turbinatâ lævi, Baſi ſubſtriatâ Suturis crenulatis. *Syst. Nat.* XII.

(386) *Bulla* Testâ ovatâ pellucidâ contrariâ, Spirâ obſoletâ, Aperturâ ovato oblongâ. *Faun. Suec.* 2160. *It. Westgoth.* 49.

VI. AFDEEL. L. HOOFD-STUK.

broosch, dat men ze naauwlyks kan behandelen, ongemeen stomp van Punt, van Kleur geelagtig. In Westgothland werdt zy, op het Ruiterskruid, in groote menigte aangetroffen, zynde in Gestalte, Grootte en Helderheid, de Paarlen gelyk: des kan men ze het *Paarltje* noemen.

CCCLXXXVIII. *Bulla Hypnorum.* Mos-Belletje.

(387) Blaashooren, *die de Schaal Eyvormig, doorschynende, links heeft met een uitpuilende Top; de Opening Lancetswyze Ovaal.*

Deeze, van grootte als een Haverkoorntje, doch dikker, en van dergelyke Kleur, kwam op vogtig Mos voor. Zy zo wel als de voorgaande zyn de eersten onder de Hoorentjes, die LINNÆUS als Sweedsch Ingelanden opgegeven heeft.

CCCLXXXVIII. *Bulla Terebellum.* Kuipers-Boor.

(388) Blaashooren, *die de Schaal Rolrond heeft, aan den Top Elsvormig gedraaid, aan de Tip als dwars afgesneeden.*

Dit is de eigentlyke *Kuipers-Boor*, volgens RUM-

(387) *Bulla* Testâ ovatâ pellucidâ contrariâ, Spirâ prominente, Aperturâ ovato-lanceolatâ. *Faun. Suec.* 2159.

(388) *Bulla* Testâ Cylindricâ, Spirâ subulatâ Basi truncata. M. L. U. 564. N. 178. BONANN. *Recr.* III. T. 57. LIST. *Conch.* IV. S. 10. C. 6. T. 1. Terebellum. RUMPH. *Rar.* T. 30. f. S. PET. *Amb.* T. 13. f. 24. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. G. KNORR *Vergnu.* II. D. Pl. 4. f. 4, 5.

RUMPHIUS, door wien dezelve onder de Pennen geteld wordt, naar welken zy, inderdaad, meer gelykt, dan naar de Blaashoorens; doch onze Ridder heeft haar, wegens de dunte van de Schaal, zo 't ſchynt, hier t'huis gebragt. Zy zyn zeer lang en ſmal, loopende aan 't onder End breed uit, en gelyken dus naar een Kuipers-Boor. Men zou dit Indiſch Hoorentje *Zee-Haver* kunnen noemen, (zegt BONANNI,) wegens de Geſtalte, welke Water-Riet of een opgerold Boomblad uitdrukt. De meeſte zyn vaal of ligtbruin met zwarte Streepen en Adertjes, ſommigen met zwarte Stipjes; men vindt 'er ook ſpiers witte, zegt RUMPHIUS, en voegt 'er by, dat zy dun zyn en ligt van Schaal, kunnende uit het Water ſpringen, als of zy uit een Boog geſchooten werden. De afkomst is uit Oostindie. VI. AFDEEL. L. HOOFDSTUK.

(389) Blaashooren, *die de Schaal Eyvormig heeft, de Gieren aan den Top flaauw, met een ſpits Puntje, de Opening van agteren breeder, de Spil geſlingerd.* CCCLXXXIX. *Bulla Cypræa.* Kliphoornige.

Deeze is 't, waar van LINNÆUS vermoedt, dat zy een onvolgroeid Masker kon zyn van die

(389) *Bulla* Testâ ovatâ, Spirâ obliteratâ Apice prominulo, Aperturâ postice dilatatiore, Columellâ tortâ. *Syst. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. L. HOOFD. STUK.

die Kliphooren, waar aan ik den naam van Geelſmetje gegeven heb. De afkomst is uit de Middellandſche Zee; de grootte als die van een Eikel en daar boven.

CCCXC. *Bulla Virginea*, Prinſe. Vlag.

(390) Blaashooren, *die de Schaal eenigermaate getoorend, met de Spil geknot en Bloedkleurig heeft.*

Zekere Hoorens, van middelmaatige grootte, voorheen tot de Kinkhoorens t'huis gebragt, betrekt LINNÆUS thans tot deeze Soort. Zy behooren tot de Tophoorens, om dat zy hoog en taamelyk ſpits getopt zyn: men noemtze ook wel Belſlakken in 't algemeen, doch aan de genen, die fraay van Tekening zyn, wordt de naam van *Prinſe Vlag* gegeven. Het Rood, Wit en Blaauw, naamelyk, op dezelven, by Banden van een geſcheiden, vertoont eenigermaate de Kleuren van een Prinſe Vlag. Anderen, die een grooter verſcheidenheid van Kleuren, en dus niet alleen blaauwe, roode en witte, maar ook gee-

(390) *Bulla* Testâ ſubturritâ erecta, Columellâ truncatâ ſanguineâ. *Syſt. Nat.* X I. Buccinum Virgineum. M. L. U. 612. N. 267. BONANN. *Recr.* III. T. 66. LIST. *Conch.* T. 12. PET. *Gaz.* T. 22. f. 7. GUALTH. *Teſt.* T. 6. f. A. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. N. KLEIN *Oſtr.* T. 7. f. 116. SEB. *Kab.* III. T. 40. f. 38, 39. REGENF. *Conch.* T. 10. f. 46. *g.* GUALTH. *Teſt.* T. 6. f. C. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. M. SEB. *Kab.* III. T. 39 f. 62-74. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 30. f. 7. V. D. Pl. 25. f. 4.

geele en groene Banden hebben, zynde zeer fierlyk getekend; noemen wy *Staaten-Vlaggetjes*. Beiden hebben zy het onderfte van de Spil, in de Mond-opening, eenigermaate Bloedkleurig of Roozekleurig rood, en worden derhalve flegts aangemerkt als Verfcheidenheden van deeze Soort, die deswegen den bynaam van *Virginea* voert. Zy vallen in de Rivieren van Afrika, zo LINNÆUS aanmerkt.

(391) Blaashooren, *die de Schaal Eyvormig heeft, met de fcheef ovaale Opening en den Top Bloedkleurig, de Spil geknot.* CCCXCI. *Bulla Achatina.* Franfche Belhooren.

Men geeft hier den naam van *Franfche Belhooren*, of *St. Malofche Hooren*, (gelyk KLEIN zegt,) niet om die reden aan, dat zy aan de Franfche Kust vallen zouden; maar, om dat menze uit Vrankryk eerst in Holland gebragt heeft. De afkomst deezer Hoorens is eigentlyk van de Westindifche Eilanden. Zy worden Belhoorens getyteld, wegens de Belvormige Geftalte en de dunte der Schaal. Sommigen

(391) *Bulla* Testâ ovatâ, Aperturâ obovatâ Apiceque fanguineis, Columellâ truncatâ. M. L. U. 589. N. 225. Buccinum exoticum. COLUMN. *Aquat.* T. 16. LIST. *Conch.* T. 579. BONANN. *Recr.* III. T. 192. GUALTH. *Test.* T. 45. f. B. ARGENV. *Conch.* T. 13. f. E. KLEIN *Oftrac.* T. 3. f. 60. PET. *Gaz.* T. 44. f. 7. SEB. *Kab.* III. T. 71. f. 1-5, 7 9. ADANS. *Seneg.* I. T. 1, f. 1. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 24 f. 1.

VI. AFDEEL. L. HOOFD-STUK.

migen brengen ze tot de Kinkhoorens t'huis, daar zy, in de eerſte opſlag, zeer naar gelyken, doch haare Spil loopt nederwaards niet uit en vertoont zig als geknot zynde. Zy is Roozekleurig, gelykerwys de Top in de bovenſte Gieren. Voorts is de overige Oppervlakte van de Hooren, op eenen Melkwitten Grond, met Golfswyze Streepen overlangs gemarmerd, die in ſommigen bruinpaarſch met ros gemengd, in anderen Pompadoerkleurig zyn, in ſommigen blaauw. LINNÆUS tekent eene Verſcheidenheid van deeze Hoorens aan, die Loodkleurig is, met bruine gegolfde Streepen overlangs, en van binnen witagtig. Zou hy hier mede ook de *Kaapſe Ezels* bedoelen? Zy vallen groot.

LI. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* VOLUUTEN, *'t welk, behalve de* Dadels *en dergelyken, ook eenigen, die men anders* Rotshoorens *noemt, en de* Tepelbakken *bevat.*

Naam.

De Latynſche Geſlagtnaam, *Voluta*, in 't Franſch *Volute*, wordt gemeenlyk aan de Tooten gegeven, om dat derzelver Gieren, aan den Top, naar de Voluuten van ſommige Kapiteelen, in de Bouwkonst, gelyken. Hier, nogthans, is die benaaming, met meer reden, ge-

gebruikt tot onderſcheiding van zodanige Hoorens, die de Spil geplooid hebben. De zogenaamde Dadels maaken derhalve een voornaame figuur in dit Geſlagt. VI. AFDEEL. LI. HOOFDSTUK.

De Kenmerken der VOLUUTEN beſtaan in eene Eenkleppige ſpiraale Schaal, wier Opening zonder Staart en taamelyk wyd uitloopende is. Zy hebben de Spil geplooid, als wy gezegd hebben, doch zyn niet Gevleugeld noch Genaveld. Kenmerken.

LINNÆUS maakt in dit Geſlagt vyf Afdeelingen. De eerſte is van de genen die de Opening geheel, dat is niet ingeſneeden, hebben: de tweede bevat de genen, die Rolrondagtig zyn met de Opening uitgerand: de derde, die Eyrondagtig zyn met dergelyke Opening, wyd uitloopende: de vierde die Spilrondagtig; de vyfde die Buikig zyn, gelyk de Tepelbakken. Dus behelst dit Geſlagt in 't geheel zes-en-veertig Soorten van Hoorens. Soorten.

I. Met de Opening niet ingeſneeden.

(392) Voluut, *die de Schaal vernaauwd, ovaal lang.* CCCXCII. *Voluta Auris Midæ.* Midas-Oor.

(392) *Volutæ* Testâ coarctatâ ovali-oblongâ, Spirâ rugoſâ, Columellâ bidentatâ. *Syst. Nat.* XII. Gen. 322. M. L. U. 589. N. 226. BONANN. *Kirch.* III. T. 412. LIST. *Conch.* T. 32. f. 30. Auris Midæ. RUMPH. *Rar.* T. 33. f. HH. GUALTH. *Test.* T. 55. f. G. Oreille de Midas. ARGENV. *Conch.* T. 13. (10) f. G. KLEIN *Oſtr.* T. 7. f. 122. SEB. *Kab.* III. T. 71. f. 6, 22, 21. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 25. f. 1.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

langwerpig, den Top gerimpeld, de Spil tweetandig heeft.

Deeze worden, wegens de Geſtalte, die vry wat naar een Ezels-Oor gelykt, *Midas-Ooren* geheten. Men weet dat Koning Midas, wegens zyn grooten Rykdom en klein Verſtand berugt, door Apollo, volgens de Fabel-Hiſtorie, de Ooren dermaate vervormd werden, dat hy den naam kreeg van *Ezels-Oor;* om dat hy aan Pan, in een Wedſpel van 't Muſiek, zottelyk den Prys hadt toegeweezen. Derhalve noemt men deeze Hooren, leenſpreukig, Midas in plaats van Ezels-Oor Zy valt taamelyk groot, en komt niet in Zee voor, maar in brakke Moerasſige Sagoe-Bosſchen, of in dergelyke Slykerige Rivieren op 't Eiland Ceram, in Oostindie, volgens RUMPHIUS, die getuigt, dat het Schulpdier, uit dezelven, goed is om te eeten en tot Spyze veel gezogt wordt van de Indiaanen. Hy noemtze, derhalve, *Slykrol*, en brengtze onder de Tooten t'huis. Hy geeft 'er de langte van vier Duimen, de breedte van ruim twee Vingeren aan. Zo groot ziet men ze zelden. De Kleur, zegt hy, is Aardverwig, in de Mond Oranje, met een dikke Lip. Haare Kleur is geheel bruin, wanneer zy uit Zee komt, zegt D'ARGENVILLE, doch ſchoon gemaakt zynde trekt dezelve naar Agaat. GUALTHIERI zegt, dat zy uit den witten Rooskleurig is, maar aan de Enden iets blaauwag-

agtigs heeft. Volgens den aart der Rivierhoorens komen onder de Midas-Ooren zo wel linkſe als regtſe voor (*). VI. AFDEEL. LI. HOOFDSTUK.

(393) Voluut, *die de Schaal vernaauwd langwerpig, aan den Top glad, de Spil drietandig heeft.* CCCXCIII. *Voluta Auris Judæ.* Toverhoorentje.

In de beſchryving van 't Koninglyk Sweedſche Kabinet, merkt LINNÆUS aan, dat deeze de gedaante heeft van 't Midas-Oor, maar naauwer, teerder is en geheel glad. Het blykt, aan de Tanden, dat zyn Ed. onze *Toverhoorentjes* bedoele, die doch merkelyk breeder zyn dan

(*) Als men een Hooren voor zig houdt, met den Top opwaards en de Opening van zig af, dan loopen de Gieren van onderen naar de regterhand, en de Lip is aan de ſlinkerhand. Zodanige Hoorens, gelyk meest alle Zeehoorens zyn, noemt men *regtſe*; de genen, daar het tegendeel plaats heeft *ſlinkſe*. Houdt men de Opening naar zig toe, dan is dezelve in de eerstgemelden aan de regterhand, in de laatstgemelden aan de ſlinkerhand geplaatst, gelyk in de Afbeelding van het Midas-Oor by RUMPHIUS, dat derhalve een linkſe Hooren is. Ongelukkig wordt hier zelden op gelet door ſommige Plaatſnyders, die, in de Liefhebbery onkundig, denken, dat dit een en 't zelfde is, en, om de Tekening niet te bederven, dezelve, volgens gewoonte, op de gewaſchte Plaat doortrekken, en dus namaaken, 't welk dan omgekeerde Afdrukken verpirzaakt. Om die reden zyn de meeſte Spiraale Hoorens, by RUMPHIUS en SEBA, verkeerd, dat is links in plaats van regts verbeeld.

(393) *Voluta* Testâ coarctatâ oblongâ, Spirâ lævi, Columellâ tridentatâ. M. L. U. 590, N. 226. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 19. f. 2, 3.

VI. ÁFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

dan de Midas-Ooren, bruinplekkig op een geelagtigen Grond, en veel kleiner vallen; zynde zekerlyk een byzondere Soort. Waarſchynlyk komen zy uit Westindie.

CCCXCIV. *Voluta tornatilis.* Gedraaide.

(394) Voluut, *die de Schaal vernaauwd Eyrond en eenigermaate geſtreept, met een ſpitsagtigen verheven Top, de Spil met ééne Plooy heeft.*

De Schaal van deeze is roodagtig met witte Banden, zegt LINNÆUS.

CCCXCV. *Voluta ſolidiuscula.* Dikſchaalige.

(395) Voluut, *die de Schaal vernaauwd, langwerpig Eyrond, ondoorſchynende, geſtreept, met een ſpitsagtigen verheven Top, de Spil eenigermaate geplooid heeft.*

Van deeze is de Schaal met wit en graauw overlangs geſtreept. De aangehaalde van BONANNI was een witte zeldzaame *Turbo*, de figuur uitdrukkende van die Hoorens, welken veelen van de Spaanſche Natie *Garagoi* heeten. Volgens de beſchryving van 't Kabinet der Koningin van Sweeden, heeft deeze Soort twee Plooijen onder aan de Spil.

(396)

(394) *Voluta* Testâ coarctatâ ovatâ ſubſtriatâ, Spirâ elevatâ acutiusculâ, Columellâ uniplicatâ. *Syſt. Nat.* XII. KNORR *Verzam.* VI D. Pl. 19. f. 4.

(395) *Voluta* Testâ coarctatâ oblongo-ovatâ opacâ ſtriatâ, Spira elevatâ acutiusculâ, Columellâ ſubplicatâ. M. L. U. 590. N. 228. BONANN. *Recr.* III. *f.* 143.

(396) Voluut, *die de Schaal vernaauwd Eyrond-Cylindrisch heeft, met een stompagtigen verheven Top, de Spil met vyf Plooijen.* VI. AFDEEL. LI. HOOFDSTUK. CCCXCVI. *Voluta livida.* Gestreepte.

Deeze is Loodkleurig, met flaauwe, bleeke Banden overdwars; komende uit Afrika, zegt LINNÆUS. De aangehaalde van GUALTHIERI is wit. Zou hy ook de volgende bedoelen, die Loodkleurig was met rosse Streepjes?

(397) Voluut, *die de Schaal vernaauwd en glad heeft, met een stompagtigen Top, de Opening wederzyds getand.* CCCXCVII. *Voluta Coffea.* Koffyboontje.

Deeze moet dan naar de Porseleinhoorentjes gelyken. Zy heeft de Gestalte van een Toot, zegt LINNÆUS, maar de Opening is van agteren vernaauwd. Of de Kleur, dan de Grootte, dan de Figuur, haar den bynaam geeve, is my duister.

II. Rolrondagtige, met de Opening uitgerand.

(398) Voluut, *die de Schaal uitgerand, Cylin-* CCCXCVIII. *Voluta Porphyria,* Porto-Bello.

(396) *Voluta* Testâ coarctatâ ovato-cylindricâ, Spirâ subelevatâ obtusiusculâ, Columellâ quinque-plicatâ. M. L. U. 591. N. 229. GUALTH. *Test.* T. 25. f. B.

(397) *Voluta* Testâ coarctatâ lævi, Spirâ obtusâ, Aperturâ utrinque dentatâ. *Syst. Nat.* XII.

(398) *Voluta* Testâ emarginatâ Cylindroide lævi, Spiræ basi obli-

VI. AFDEEL. I. HOOFDSTUK.

linderagtig en glad, met weinig of geen Grondſteun aan den Top, de Lip in 't midden ſtomp, de Spil ſchuins geſtreept heeft.

In deeze Afdeeling zyn de *Dadels*, die men in 't Franſch *Olives* noemt, begreepen. Zy voeren dien naam wegens de Figuur, welke veel gelykt naar een Dadel of Olyf. Men onderſcheidtze, wederom, ten deele naar de Geſtalte, ten deele naar de Kleur en ook naar de plaats der afkomst. Dus worden die van deeze Soort *Porto Bello Dadels* of enkel *Porto Bello's* genoemd, om dat zy eerst van daar in Europa gebragt zyn. Zy komen echter insgelyks uit andere deelen van de Westindiën en daarom noemtze thans ook wel *Porto Rico* Dadels, in 't Franſch *Rouleau de Panama*. De Oostindiſche *Porfier-Dadels* worden 'er ſomtyds mede verward, gelyk LINNÆUS hier gedaan heeft, en dit gaf aanleiding tot den Latynſchen bynaam. Zyn Ed. geeft 'er, waarſchynlyk uit BONANNI, de woonplaats in Braſil aan; doch ik geloof niet, dat die Autheur zulks in 't byzonder gemeend hebbe ten op-

obliteratâ, Labro medio retuſo, Columellâ oblique ſtriatâ. M. L. U. 592. N. 230. LIST. *Conch.* T. 727. BONANN. *Recr.* III. *f.* 142. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. 1. GUALTH. *Teſt.* T. 24. f. O, P. Porphyre. ARGENV. *Conch.* T. 16. (13) f. K. REGENF. *Conch.* 8. T. 2. f. 15. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 15. f. 1.

opzigt van deeze Soort. De Schaal, zegt onze Ridder, valt viermaal zo groot als in de volgende. Waarschynlyk zal hy op de Ligthaamelyke dikte het Oog hebben. Zy is Vleeschkleurig, voegt hy 'er by, met Tegelroode Streepen, die hoekswyze aan elkander geschakeld zyn, in de gedaante van eene Legerplaats of Kampement. De gemelde Dadels komen, volgens zyn Ed. zo naa aan de anderen, dat hy ze liever als eene Verscheidenheid aanmerken zou, dan als byzondere Soorten. 't Is wonder, dat hy van de Violet-blaauwe Kleur aan de Opening en aan den Top, die onder aan den Mond zo blykbaar is, geen melding maakt.

(399) Voluut, *die de Schaal uitgerand Cylinderagtig en glad heeft, met een omgeboogen Rand aan den Top, de Spil schuins gestreept.*

CCCXCIX. *Voluta Oliva.* Dadel.

Hier komen de *Dadels* in 't algemeen in aanmerking, welken men in 't Fransch *Olives*, dat

(399) *Voluta* Testâ emarginatâ Cylindroide lævi, Spiræ basi reflexâ, Columellâ oblique striatâ. M. L. U. 593. N. 231. LIST. *Conch.* 718. f. 2. Cylinder. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. 2, 3, 4, 5. BONANN. *Recr.* III. T. 141. GUALTH. *Test.* T. 23. f. A-N. ARGENV. *Conch.* T. 16. (13) f. N, Q, R. REGENV. *Conch.* 2. T. 1. f. 2. SEB. *Kab.* III. T. 53. f. A-N. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 10. f. 6, 7: Pl. 12. f. 1, 2, 4, 5. III. D. Pl. 2. f. 3, 4: Pl. 17. f. 2. V. D. Pl. 4. f. 4: Pl. 18. f. 1, 2: Pl. 19. f. 1: Pl. 26. f. 3, 4: Pl. 27. f. 4, 5: Pl. 28, f. 6. VI. D. Pl. 23. f. 5.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

dat is Olyven, als gemeld is, en ook wel *Rouleaux* of *Cylindres*, dat is Rollen, noemt, wegens derzelver Cylindrische Gestalte. Sommigen vallen zeer smal en dun, en spits van Top, gelyk de *Sluikdadels*, anderen kort en dik, die men in 't Fransch *Olives de Vase*, dat is *Vaas-Dadels*, tytelt: de meesten zyn eenigermaate Eyvormig. Dit zyn de voornaamste verschillen van Gestalte, doch in de Kleur heerscht een oneindige verscheidenheid. Men vindt 'er niet alleen die geheel wit, zwart, geel, groen en bruin zyn, maar met veelerley Tekeningen en gemengelde Kleuren, als ook gestreepte, gevlakte, gestippelde en gebandeerde. Hier uit spruiten de benaamingen van *Agaate*, *Satyne*, *Eikenhouts*, *Spinneweefs*, *Siczak* en *Letter-Dadels*, zo gebandeerd, als ongebandeerd. Zelfs is de Tekening op sommigen zo aartig, dat men die *Prince Begraafenis* tytelt. Zy allen zyn onder deeze Soort begreepen. De laatstgemelden hebben den voorrang in waarde. Zy komen altemaal uit Oostindie.

Het Dier. Pl. CXX. *Fig.* 3.

Van het Dier, dat in de Dadels huisvest, geef ik in *Fig.* 3, op Plaat CXX., de Afbeelding volgens D'ARGENVILLE, die echter weinig daar van zegt. Hy merkt aan, dat hetzelve veel overeenkomst heeft met het Dier der Tooten, doch het Dekzeltje of Schulpluikje is nog kleinder en dus in geen van beiden bekwaam om de Opening te sluiten,

ge-

gelyk dit plaats heeft in de Tollen, Maanhoorens en dergelyken. De Voet, daar het op loopt, zegt hy, is bykans zo lang als de Hooren; wanneer het loopen wil komt dezelve aan de Zyde uit, en bedekt op andere tyden een gedeelte van de Hooren. Die Lap Vleesch, in onze Figuur dus vertoond, is het gene de Heer ADANSON de Mantel noemt, welke in dezelven niet gelyk in de Kliphoorens de geheele Schaal, maar alleenlyk een gedeelte daar van omkleedt. Het Pypje, daar nevens zig vertoonende, moet dat gene zyn, 't welk door de Plooijen van den Mantel geformeerd wordt, niet dat gene, 't welk somtyds uit den Bek voortkomt en tot Snuit of Zuiger dient, hier niet zigtbaar. Van den Kop, Hoornen en Oogen, is reeds gesproken. RUMPHIUS merkt aan, dat het Vleesch der Dadelen, die hy *Cylinders* tytelt, zo min als dat der Porseleinhoorens, eetbaar of bekwaam tot Spyze zy.

(400) Voluut, *die de Schaal uitgerand Cylinderagtig en glad, aan den Top spits uit-* CCCC. *Voluta Ispidula.* Spits getopte.

(400) *Voluta* Testâ emarginatâ Cylindroide lævi, Spirâ prominente margine unico, Columellâ oblique ftriatâ. M. L. U. 594. N. 232. RUMPH. *Rar.* T. 39. f. 6, 7. PET. *Gaz.* T. 59. f. 8. BONANN. *Recr.* III. T. 369. BARR. *Icon.* 1322. f. 17. ADANS. *Seneg.* I. T. 4. f. 7. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 19. f. 3. VI. D. Pl. 23. f. 4.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

uitpuilende met éénen Rand, de Spil ſchuins geſtreept heeft.

Hier onder zyn, volgens de aanhaaling van RUMPHIUS, die Dadeltjes begreepen, welke men *Blaauwe Druppen* en die men *Glimmertjes* noemt. Zodanig eene hadt BONANNI 'er van den Braſilſchen Oever gekreegen, die Aſchgraauw wit was met twee vaale Banden. Die van ADANSON, *Girol* genaamd, aan de Kust van Senegal vallende, hadt ſomtyds twee geele Banden. Men vindtze ook die geel zyn met zwarte Banden of geheel zwart en geel met blaauwe of zwarte Stippen, om van meer andere Verſcheidenheden niet te ſpreeken. Ik oordeel dat deeze Dadeltjes minder van de gewoonen verſchillen, dan deeze van de Porto Bello Dadels. LINNÆUS merktze alle drie naauwlyks voor byzondere Soorten aan.

III. Eyvormige of ſcheef Eyronde, met de Opening wyd uitloopende en uitgerand.

In deeze Afdeeling begrypt LINNÆUS zeker ſlag van Hoorentjes, die ADANSON *Porſelaines* noemt. Zy gelyken, inderdaad, vry veel naar Porſelein, en ik oordeel dat de afleiding des naams van dat Chineeſche Aardewerk eigener is, dan daar van, dat zy even als de Piſſebedden of Muurvarkens ſamengerold

rold voorkomen, gelyk COLUMNA wil (*). Inderdaad zulks is te algemeen en heeft te weinig overeenkomst. Deeze Hoorentjes kan men als een middelſlag tuſſchen de Kliphoorens of Kauris van 't voorgaande Hoofdſtuk, de Tooten en de Dadels, aanmerken. Zy verſchillen van de eerſten doordien zy niet zodanig getand zyn, van de tweeden doordien zy een geplooide Spil hebben, en komen dus het naaſte aan de Dadels, waar van men ze alleenlyk door de Eyvormige Geſtalte en door de breede Lip onderſcheidt. Hierom zyn zy, met reden, nevens dezelven in dit Geſlagt geplaatst.

(401) Voluut, *die de Schaal ſcheef Eyrond en glad heeft, kruislings geſtreept en ſtomp, de Spil met zes Plooijen.* CCCCI. *Voluta Dactylus.* Varkentje.

Deeze Soort, in Indie huisvestende, heeft de Schaal wit en Vleeſchkleurig bont, de Lip naauwlyks gekarteld; de Plooijen van de Spil grootelyks ſamengedrukt. De aangehaalde van GUALTHIERI heeft de Schaal witagtig, met paarſche of rosagtig geele Streepen en Stippen getekend en geſtraald.

(402)

(*) Has Porcellanas appellant, quia in ſe Porcellii modo conglobantur. *Aquat.* p. 67.

(401) *Voluta* Testâ obovatâ lævi decusſatim ſtriatâ obtuſâ, Columellâ ſexplicatâ. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 28. f. P.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

CCCCII. *Voluta Miliaria.* Geerstkoorntje.

(402) Voluut, *die de Schaal eenigermaate uitgerand, ſcheef Eyrond en wit heeft, met de draaijen aan den Top zigtbaar door een geel Streepje, de Spil ſchuins geſtreept.*

Deeze, in de Middellandſche Zee gemeen, gelykt naar de volgende, doch is kleiner, zeer glad, en heeft aan den Top een geel Streepje.

CCCCIII. *Voluta Monilis.* Ringetje.

(403) Voluut, *die de Schaal niet ingeſneeden, ſcheef Eyrond en wit, met de draaijen aan den Top zeer flaauw en de Spil ſchuins geſtreept heeft.*

Van deeze, die in China valt, worden Armringen en andere Kleinodiën gefabriceerd, zegt LINNÆUS.

CCCIV. *Voluta Perſicula.* Perſiaantje.

(404) Voluut, *die de Schaal uitgerand Eyvor-*

(402) *Voluta* Testâ ſubemarginatâ, obovatâ albâ, Spirâ obliteratâ flaveolâ, Columellâ oblique ſtriatâ. *Syſt. Nat.* X. BARR. *Icon.* 30.

(403) *Voluta* Testâ integrâ obovatâ albâ, Spirâ obliteratâ albâ, Columellâ oblique ſtriatâ. *Syſt. Nat.* XII.

(404) *Voluta* Testâ emarginatâ ovatâ lævi, Spirâ retuſo-umbilicatâ, Columellâ ſeptemplicatâ, Labro margínato crenato. *Syſt. Nat.* XII. PET. *Gaz.* T. 8. f. 2. BARREL. *Icon.* 1326. N. 33. GUALTH. *Teſt.* T. 28. f. C, D, E. β. PET. *Gaz.* T. 8. f. 10. BONANN. *Recr.* III. T. 238, male. GUALTH. *Teſt.* T. 28. f. B. ADANS. *Seneg.* I. T. 4. f. 4. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 21. f. 6.

vormig heeft en glad, aan den Top ſtomp genaveld, de Spil met zeven Plooijen, de Lip gezoomd en gekarteld.

Deeze zyn bekender dan de drie voorgaande Soorten. Ik heb 'er zo wel die geſtippeld met roode Vlakjes, als die geſtreept zyn met ſmalle roode Bandjes. Zy zyn met de Afbeeldingen van GUALTHIERI overeenkomſtig. ADANSON vondt dergelyken aan de Kust van Kaap Verde en in de Klippen by 't Eiland Goeree, aan de Kust van Afrika. Hy noemtze *Bobi*, en zegt dat de Streepen ſomtyds geel, ſomtyds rood zyn. De grootſten haalen een Duim in langte, en de helft in breedte. Zy zyn zeer Eyvormig. Haaren bynaam *Perſicula* hebben zy van PETIVER gekreegen, en dezelve is buiten twyfel van *Buccinum Perſicum*, gelyk LISTER ze noemt, afkomſtig. Ik geef 'er daarom den naam van *Perſiaantje* aan.

(405) Voluut, *die de Schaal niet ingeſneeden heeft, langwerpig Eyrond, den Top verheven, de Spil met vier Plooijen.* CCCCV. *Voluta pallida.* Juffertje.

Deeze Soort verdient, en wegens de bleeke Grond- Pl. CXX. *Fig.* 4.

(405) *Voluta* Testâ integrâ oblongo-ovatâ, Spirâ elevatâ, Columellâ quadriplicatâ. M. L. U. 538. N. 223. LIST. *Conch.* T. 714. f. 70. a. ADANS. *Seneg.* I. T. 4. f. 3. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 23. f. 3.

VI. AFDEEL. LI. HOOFDSTUK.

Grondkleur, en wegens de Schilderagtige Tekening, waar mede sommigen verfierd zyn, te regt den naam van *Juffertje*. Men kan over de fraaiheid uit onze Afbeelding *Fig.* 4, oordeel vellen. De aangehaalde van ADANSON waren somtyds wit of schoon Agaat, somtyds Vleeschkleurig. Hy vondtze aan 't Eiland Goeree menigvuldig.

CCCCVI. *Voluta Faba.* Boontje.

(406) Voluut, *die de Schaal eenigermaate uitgerand heeft, en een weinig geplooid, den Top uitpuilende, de Spil met vier Plooijen, de Lip gerand en gekarteld.*

Volgens de aangehaalde Afbeelding van GUALTHIERI, is deeze Aschgraauwagtig van Kleur, met Stippen, die op ryën geplaatst zyn, zeer fraay getekend.

CCCCVII. *Voluta Glabella.* Gladdertje.

(407) Voluut. *die de Schaal in 't minste niet ingesneeden, Eyvormig en glad heeft, den Top gepolyst, de Spil met vier Plooi-*

(406) *Voluta* Testâ subemarginatâ ovatâ lævi subplicatâ, Spirâ prominente, Columellâ quadriplicatâ, Labro marginato crenulato. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 28. f. Q. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 17. f. 6.

(407) *Voluta* Testâ integerrimâ ovatâ lævi, Spirâ lævigatâ, Columellâ quadriplicatâ, Labro gibbo marginato denticulato. M. L. U. 574. N. 283. GUALTH. *Test.* T. 28. f. L. BONANN. *Recr.* III. f. 326. KLEIN *Ostr.* T. 5. f. 92. ADANS. *Seneg.* T. 4. f. 1. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 21. f. 2, 3.

Plooijen, de Lip bultig, gerand en met Tandjes voorzien. VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

De aangehaalde van BONANNI, uit Brasil afkomstig, hadt eene Kastanje-Kleur: die van GUALTHIERI was Vleeschkleurig: die van KLEIN Golfswyze geplekt, en deeze laatste schynt my eer tot de Juffertjes te behooren. ADANSON, deeze by uitneemendheid *la Porselaine* noemende, zegt dat de Kleur in sommigen rosagtig is, in anderen Kastanje-bruin of helder Agaat, met witte Plekjes doorzaaid, en omgord met drie breede vaale of roodagtig bruine Banden. Men vondtze aan 't Eiland Goeree, tusschen de Klippen, menigvuldig en altoos schoon gepolyst, 't welk deeze Soort met de meeste voorgemelde Soorten, allen volgens LINNÆUS uit Afrika afkomstig, zo wel als met de Kaurisen gemeen heeft. Zyn Ed. zegt, dat deeze overal met een dikken Rand gezoomd is en zo wel voorkomt zonder als met Tandjes. ADANSON getuigt, dat de Tandjes in de Lip somtyds naauwlyks te onderscheiden zyn. Ik heb 'er van, die Vleeschkleurig zyn met witte Vlakjes en roodagtige Banden, in welken de gedagte Zoom niet geheel rond loopt, zo min als dit in de Afbeeldingen van ADANSON te bespeuren is, maar alleen plaats heeft aan de uitsteekende Lip. Ik heb witte en geelagtige, daar die Zoom in rond loopt.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

(408) Voluut, *die de Schaal Eyrond, kruislings eenigermaate gefleufd, de Lip van binnen geſtreept en de Spil aan 't end als met een Gaatje heeft.*

CCCCVIII. *Voluta Reticulata.* Roofter.

Deeze heeft ongevaar de grootte van een Pruim, is geel of geel bont van buiten, met de Opening wit, de Lip van binnen met Sleuven en de Spil met eenige dubbelde Plooijen, hebbende de Staart kort en omtrent doorboord.

CCCCIX. *Voluta Mercatoria.* Koopwaar.

(409) Voluut, *die de Schaal uitgerand, Eyvormig, geſtreept; met een ſtompe Spits, de Spil getand en grof, de Lip bultig en gekarteld heeft.*

CCCCX. *Voluta Ruſtica.* Boertje.

(410) Voluut, *die de Schaal uitgerand, Eyvormig, gladagtig, de Spits uitpuilende, de Spil getand en grof heeft, met een bultige Lip die gekarteld is.*

(411)

(408) *Voluta* Testâ ovatâ, decuſſatim ſubſulcatâ, Labro interne ſtriato, Columellâ ſubperforatâ. *Syſt. Nat.* XII. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. M. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 18. f. 7.

(409) *Voluta* Testâ emarginatâ ovatâ ſtriatâ, Spirâ obtuſatâ, Columellâ retuſâ dentatâ, Labro gibbo denticulato. *Syſt. Nat.* XII. PET. *Gaz.* T. 9. f. 4. GUALTH. *Teſt.* T. 43. f. L. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 12. f. 5: VI. D. Pl. 16. f. 6, 7. Pl. 18. f. 3.

(410) *Voluta* Testâ emarginatâ ovatâ lævinſculâ, Spirâ prominulâ, Columellâ retuſâ denticulatâ; Labro gibbo denticulato. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 43. f. G, H. ADANS: *Seneg.* I. T. 9. f. 28. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 18. f. 4.

(411) Voluut, *die de Schaal niet uitgerand, Eyvormig, gladagtig heeft, aan de Tip geſtreept, met een uitpuilende Spits en ſtompe Lip, de Spil met vier plooijen.*

CCCCXI. *Voluta Paupercula.* Arm Wyfje.

Niettegenſtaande deeze allen, volgens LINNÆUS, in de Middellandſche Zee huisvesten, ſchynen my doch door de aangehaalde, en volgens de opgegeven Kenmerken, zekere Oostindiſche Hoorentjes bedoeld te worden, die men onder 't Speculatie-Goed plaatst. Zy hebben ongevaar de grootte van een Erwt, en, hoewel plomp en dik van Schaal, overtreffen zy doch in fraaiheid veele anderen, door haare ſchoone Tekening en Kleuren. De Grond ziet veelal uit den rosſen of geelagtig bruinen: ſommigen zyn overdwars geſtreept; anderen gevlakt of geſtippeld, ja men vindt 'er onder, die byna zwart zyn, met witte Streepen overlangs, gelyk LINNÆUS aangaande deeze laatſte Soort, welke doch de Geſtalte der twee voorgaande hadt, aantekent. De aangehaalden, ondertusſchen, van BONANNI en GUALTHIERI, verſchillen grootelyks, van elkander niet alleen, maar ook van de twee anderen.

(412)

(411) *Voluta* Testâ integrâ ovatâ lævisculâ Baſi ſtriatâ, Spirâ prominulâ, Columellâ quadriplicatâ, Labro obtuſato. BONANN. *Recr.* III. T. 50. GUALTH. *Test.* T. 54. f. L. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 26. f. 5.

VI. AFDEEL. LI. HOOFDSTUK.

CCCCXII. *Voluta Mendicatoria.* Bedelaartje.

(412) Voluut, *die de Schaal eenigermaate uitgerand, Eyvormig en een weinig gestreept heeft; aan den Top iets gekarteld, met de Spil glad, de Lip bultig en getand.*

De grootte van deeze is als een Turkse Boon, zegt LINNÆUS. Ik geloof dat hy die kleine meent, welke wy Princesse-Boontjes noemen: want anders komt het met de Afbeeldingen niet overeen. De Kleur, zegt hy, is zwart met drie geele Banden. Zy vallen ook bruin met witte Banden. Dit Hoorentje heeft noch de Spil, noch de Lip getand Ik vind het niet minder fraay dan de drie voorgaande. en kan derhalve die zonderlinge Bynaamen niet billyken.

CCCCXIII. *Voluta Cancellata.* Getraliede.

(413) Voluut. *die de Schaal niet ingesneeden, Eyvormig, geplooid en kruislings gesleufd heeft; de Spil met drie Plooijen, eeni-*

(412) *Voluta* Testâ subemarginatâ ovatâ substriatâ, Spirâ subgranulatâ, Columellâ lævi, Labro gibbo denticulato. BONANN. *Recr.* III. T. 50. PET. *Gaz.* T. II. f. 5. GUALTH. *Test.* T. 52. f. E. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 16. f. 3.

(413) *Voluta* Testâ integrâ ovatâ plicatâ, decussatim reticulatâ, Columellâ triplicatâ, subumbilicatâ, productiusculâ. *Syst. Nat* XII. Murex scabriusculus. *Syst. Nat.* X. p. 751. N. 473. GUALTH. *Test.* T. 48. f. B, C, D, E. ADANS. *Seneg.* I. T. 8. f. 16. SEB. *Kab.* III. T. 49. f. 45, 46, 48. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 5. f. 5.

eenigermaate genaveld en wat uitſtee-kende.

Deeze heeft de grootte van een Hazelnoot en valt ook wel wat grooter. De Kleur is wit, met twee rosagtige Banden, en de Top vry ſpits. Het ſchynt als eene middelſoort tusſchen de Voluuten en Rotshoorens uit te maaken. Het valt aan de Kust van Afrika, of in de Afrikaanſche Oceaan, volgens LINNÆUS.

IV. Die Spilrondagtig zyn.

De Hoorens van deeze Afdeeling verſchillen van die der naastvoorgaande daar in, dat zy naar onderen, zo wel als naar boven, aanmerkelyk verdunnen, gelyk men dit duidelyk ziet in de Bandpennen, de Pauſekroonen, Muſiekhoorens, Vaazen en anderen, die altemaal, wegens de geplooide Spil, tot dit Geſlagt betrokken zyn. Deeze Geſtalte, nu, maakt de Hoorens van deeze Afdeeling meer of min Spilrondagtig.

(414) Voluut, *die de Schaal naauwlyks ingeſneeden, langwerpig, effen; den Top uit.* CCCCXIV. *Voluta Tringa.* Snepje.

(414) *Voluta* Testâ integriusculâ oblongâ lævi, Spirâ prominente, detritâ, Columellâ triplicata, Labro introrſum ſubdentato. *Syſt. Nat.* XII. CUALTH. *Teſt.* T. 43. f. B. ADANS. *Seneg.* I. T. 9. f. 27.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD. STUK.

uitpuilende en afgefleeten, de Spil met drie Plooijen heeft, en de Lip inwaards een weinig getand.

Deeze, uit de Middellandſche Zee, heeft de Schaal glanzig, geel en wit gewolkt; zegt LINNÆUS: de Top was in allen, die hy gezien hadt, afgefleeten: de buitenſte Lip geenszins gerand, en in 't midden wel inwaards uitpuilende, doch zo veel niet als in de voorgaande Soorten.

CCCCXV. *Voluta Cornicula.* Kraaitje.

(415) Voluut, *die de Schaal een weinig uitgerand, langwerpig, glad en Hoornkleurig heeft; den Top ſpits, de Spil met vier Plooijen, de Lip gelyk en ongetand.*

Deeze, uit de Middellandſche Zee, naar de voorgaande veel gelykende, was effen bleek graauw en ſomtyds ook geheel zwart, waar van de bynaam. Zy vallen beiden van groote als een Erwt.

CCCCXVI. *Voluta Virgo.* Maagd.

(416) Voluut, *die de Schaal niet ingefneeden, getourend, geplooid, overdwars geſtreept,*

(415) *Voluta* Testâ ſubemarginatâ oblongâ lævi Corneâ, Spirâ longiusculâ, Columellâ quadriplicata, Labro æquali mutico. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 43. f. N.

(416) *Voluta* Testâ integrâ Turritâ plicatâ, transverſeque ſtriatâ, Columellâ triplicatâ perforatâ. *Syst. Nat.* XII.

ſtreept, de Spil met drie Plooijen en met een Gaatje heeft.

Deeze, door SPRENGLER waargenomen, heeft de langte van een Duim, en tien Gieren, ieder met twee Banden, den onderſten wit, den bovenſten geel, zynde de Gieren van elkander geſcheiden door eene Bloedkleurige Streep. Zy heeft een lange Staart, byna gelyk ſommige Pennen, die doorboord is.

(417) Voluut, *die de Schaal uitgerand, Spilrondagtig, geſtreept, overdwars gerimpeld, de Spil met vier Plooijen en doorboord heeft, met een gekartelde Lip.* CCCCXVII. *Voluta Scabricula.* Ruuwe Penhooren.

Deeze, zo wel als de volgende, komt uit Oostindie. Men geeft 'er den naam aan van *ruuwe Penhooren.*

(418) Voluut, *die de Schaal naauwlyks uitgerand, Spilrondagtig en overdwars gerimpeld heeft, de Spil met vier Plooijen en de Lip gekarteld.* CCCCXVIII. *Voluta ruffina.* Geribde.

Dee-

(417) *Voluta* Testâ emarginatâ Fuſiformi ſtriatâ transverſim rugoſâ, Columellâ quadriplicatâ perforatâ, Labro crenulato. *Syst. Nat.* XII. Buccinum ſcabriusculum. *Syst. Nat.* X. p. 740. N. 412. GUALTH. *Test.* T. 53. f. D. vel T. 48. f. O. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 27. f. 3.

(418) *Voluta* Testâ integriusculâ, Fuſiformi, transverſim rugoſâ, Columellâ quadriplicatâ, Labro crenulato. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 54. f. G. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 11. f. 3.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

Deeze is aan de voorgaande gelyk, maar ſmaller, langer en doorgaans met Rood gevlakt. Zy heeft de Staart zonder Gaatje: de Lip omgekromd en gekarteld met ronde Knobbeltjes, zegt LINNÆUS.

CCCCXIX. *Voluta Sanguifuga.* Staaten-Vlag Pen.

(419) Voluut, *die de Schaal uitgerand, Spilagtig overlangs gevoord en overdwars geſtreept heeft, de Spil met vier Plooijen en de Lip effen.*

De aangehaalde Penhooren van GUALTHIERI, met zeer fyne Streepjes geruit, was uit den rosſen, wit en blaauwagtige, Streepswyze gebandeerd, en ſomtyds met Saffraankleurige Stippen getekend. Veeltyds vindt men ze ook met roode Stippen Bandswyze gepointilleerd en deswegen geeft men 'er dan den naam van *Staaten-Vlag Pen* aan. RUMPHIUS getuigt, dat de ééne Soort van zyne *Turricula granulata* lichtgraauw is; de andere, zegt hy, heeft eenige Banden, van roode, zwarte en blaauwe Korrels, als of het *Paternosters* waren, gelyk menze ook wel noemt.

(420)

(419) *Voluta* Testâ emarginatâ Fuſiformi longitudinaliter ſulcatâ transverſe ſtriatâ, Columellâ quadriplicata, Labro lævi. *Syſt. Nat.* XII. PET. *Gaz.* T. 4. f. 5. Turricula granulata. RUMPH. *Rar.* T. 29. f. V. GUALTH. *Test.* T. 53. f. F. REGENF. *Conch.* 12. T. 1. f. 5. SEB. *Kab.* III. T. 49. f. 11, 12. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 11. f. 4.

(420) Voluut, *die de Schaal uitgerand Spilagtig rond en glad, de Gieren aan den Top Plooiswys' geſtreept, en de Spil met vier Plooijen heeft.* CCCCXX. *Voluta Caffra.* Ronde bruine.

Thans komen wy tot de zogenaamde *Bandpennen*, waar van deeze Soort, door rond en glad te zyn, van de gewoone Bandpennen aanmerkelyk verſchilt. Ik heb 'er geen andere, dan die donker Kastanje bruin zyn, met witagtige Banden, gelyk het Exemplaar, dat zig bevondt in het Kabinet van de Koningin van Sweeden. Aan den Top zyn zy eenigermaate gekarteld en geplooid.

(421) Voluut, *die de Schaal eenigermaate uitgerand, Spilagtig rond en glad heeft, de Spil met drie Plooijen.* CCCCXXI. *Voluta Morio.* Ronde zwarte.

De onderſte Plooy is, in de mynen, zo duiſter, dat men naauwlyks onderſcheiden kan, of deeze ronde Bandpennen drie of vier Plooijen hebben. De Kleur ſchynt ook aan veranderingen onderhevig te zyn, die dezelve meer naar

(420) *Voluta* Testâ emarginatâ Fuſiformi tereti lævi, Spira Anfractibus plicato-ſtriatis, Columellâ ſubquadriplicatâ. M. L. U. 595. N. 234. GUALTH. *Test* T. 53. f. E. SEB. *Kab.* III. T. 49. f. 21, 22. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 19. f. 4.

(421) *Voluta* Testâ ſubemarginatâ Fuſiformi tereti lævi, Columellâ triplicatâ. *Syst. Nat.* XII. SEB. *Kab.* III. T. 49. f. 21, 22. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 19. f. 5.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD. STUK.

naar 't bruine of naar 't zwarte doen hellen. Myne zwarten evenwel zyn geel gebandeerd, en ſchynen dus van de voorgaande Soort te verſchillen.

CCCCXXII. *Voluta Vulpecula*, Hoekige.

(422) Voluut, *die de Schaal uitgerand Spilrondagtig eenigermaate gehoekt doch ongewapend, de Spil met vier Plooijen heeft, zynde aan de Lip van binnen, en aan het Lyf overdwars, geſtreept.*

Onder den naam van *Turriculæ* of Toorentjes ſpreekt RUMPHIUS van een byzonder ſlag van *Buccina*, langwerpig, onder en boven toegeſpitst, met een dikke Schaal, gevoord, geplooid of gekarteld, en van veelerley Kleuren. Hier door verſtaat hy de gewoone Bandpennen, die in verſcheidenheid van Kleur byna alle Hoorens overtreffen. Men vindtze wit van Grond met groene, geele en zwarte Banden: men vindtze Oranjekleurig of geel met bruine of ook met witte en zwarte Banden, en zulks met oneindige veranderingen in de ſterkte en flaauwheid van de Kleuren. De Bandpennen komen altemaal uit Oostindie.

(423)

(422) *Voluta* Testâ emarginatâ, Fuſiformi ſubangulatâ inermi transverſim ſtriatâ, Columellâ quadriplicatâ, Fauce ſtriatâ. M. L. U. 595. N. 235. Turcicula. RUMPH. *Rar.* T. 29. f. R. GUALTH. *Teſt.* T. 54. f. B, C. PET. *Gaz.* T. 56. f. 1. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. V. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 15. f. 2. V. D. Pl. 16. f. 3: Pl. 19. f. 4, 5.

(423) Voluut, *die de Schaal uitgerand Spilrondagtig en gehoekt, de voorſte hoeken eenigermaate gedoornd, de Spil met vier Plooijen en de Lip van binnen glad heeft.*

CCCCXXIII. *Voluta Plicaria.* Geknobbelde Bandpen.

Dat alle de genen, die ſterker geplooid en geknobbeld zyn onder de Bandpennen, ook de Lip, in tegenſtelling van de anderen, aan de binnenzyde glad zouden hebben, kan ik in de mynen, die ik 'er meer dan twintig heb, niet ontdekken. In eenigen is de uitwendige Lip van binnen glad, in anderen eenigszins gerimpeld of geribd. RUMPHIUS zegt van zyn *Geplooide Toorentjes*, dat dezelven dikker van Lyf en Schaal, meest graauw zyn, met uitſteekende Plooijen als Ruggen en overdwars gevoord, zo dat zy zig rimpelig en ruuw vertoonen. Onder myne Bandpennen heb ik 'er, van die Geſtalte en fraay gekleurd, gelykende zeer naar de gene, welke by D'ARGENVILLE *le Minarets* heet, naar haaren Top, die als de Toorentjes van de Moskeën der Turken, dus genaamd, met fraaije Verdiepingen praalt.

(424)

(423) *Voluta* Testâ emarginatâ Fuſiformi angulatâ, Angulis anticis ſubſpinoſis, Columellâ quadriplicatâ, Labro lævi. M. L. U. 596. N. 236. BONANN. *Recr.* III. T. 65. Turricula plicata. RUMPH. *Rar.* T. 29. f. S. GUALTH. *Teſt.* T. 54. f. F. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. Q. SEB. *Kab.* III. T. 49. f. 23, 24. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 15. f. 5, 6. III. D. Pl. 27. f. 4. VI. D. Pl. 12. f. 5.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

(424) Voluut, *die de Schaal uitgerand Spil. rondagtig, geſtreept met ingedrukte Stippen, de Lip getand heeft en de Spil met vyf Plooijen.*

CCCCXXIV. *Voluta pertuſa.* Monniks-Kap.

Tot deeze Soort behooren, in de eerſte plaats, die Hoorens, welke men, wegens de bruinheid, *Monniken* of liever *Monnikskappen* noemt, en ander ſlag van *Basterd-Biſchops-Myters*; gelyk die met kleine bruine Vlakjes op een witten Grond, en zelfs de gene, die by RUMPHIUS, Letter T, onder de Bandpennen afgebeeld is, met den naam van *Turricula Filis cincta*, zynde, als 't ware, met Yzerdraadjes omſlingerd en geel gebandeerd, op een witten Grond. In deeze allen, die in geſtalte naar de volgende gelyken, heeft de Spil vyf Plooijen en de Lip is getand. Men vindtze by KNORR afgebeeld. Buiten twyfel behooren hier toe die kleinere en gevoorde Biſchops-Myters, welke RUMPHIUS zegt, dat men *brandige Pauſekroonen* tytelt, om dat zy Brandverwig zyn.

(425)

(424) *Voluta* Testâ emarginatâ Fuſiformi, ſtriatâ Punctis pertuſis, Labro denticulato, Columellâ quintuplicatâ. M. L. U. 596. N. 237. GUALTH. *Test.* T. 54. f H. SEB. *Kab.* III. T. 50. f. 28, 47, 48. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 3. f. 5: Pl. 4. f. 6. IV. D. Pl. 11. f. 2, 3: Pl. 28. f. 3. V. D. Pl. 15. f. 3. Pl. 18. f. 6.

(425) Voluut, *die de Schaal uitgerand en Spilrondagtig glad heeft, de Lip getand en de Spil met vier Plooijen.*

CCCCXXV. *Voluta Mitra Episcopalis.* Bisschops-Myter.

Deeze zyn algemeen bekend onder den naam van *Bisschops-Myters*, en, niettegenstaande haare schoone Kleur, wegens de Oranje Vlakken, die haar verfieren, door de menigvuldigheid in weinig agting. Men noemtze ook wel *Oranje-Pennen*; doch dit is oneigen, dewyl 'er eigentlyke roode of Oranjekleurige Pennen zyn. Zeldzaam komen zy Citroenkleurig voor; maar dikwils zyn de Vlakken rood. BONANNI zegt, dat ze Vuurkleurig zyn op een witten Grond, en getuigt, dat de Franschen 'er den naam van *la Plume* aan geeven, wegens eenige overeenkomst met de Pluim van eenen Struisvogel. Dit is zonderling, zo wel als dat dezelve, gelyk hy zegt, meer dan de volgende geagt zou zyn. LINNÆUS wil ze slegts als eene Verscheidenheid daar van aanmerken. Zy vallen wel vyf Duimen lang en anderhalf Duim dik.

(426)

(425) *Voluta* Testâ emarginatâ Fusiformi lævi, Labro denticulato, Columellâ quadriplicatâ. M. L. U. 597. N. 238. *Episcopalis.* BONANN. *Recr.* III. f. 120. Bisschops-Myter. RUMPH. *Rar.* T. 29. f. K. GUALTH. *Test.* T. 53. f. G. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. C. REGENF. *Conch.* 12. T. 5. f. 33. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 6. f. 2.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

(426) Voluut, *die de Schaal uitgerand, de Gieren met Tandjes gekroond, en de Spil met vyf Plooijen heeft.*

CCCCXXVI. *Voluta Mitra Papalis.* Pauſe-kroon.

Dus zyn, blykbaarlyk, de Kenmerken der groote Pauſekroonen, die ik bezit, van by de vier Duimen lang en vyf vierden Duims dik, in welken zig de vyfde Plooy zeer duidelyk openbaart. In de kleintjes is dezelve ook eenigermaate zigtbaar. Allen, die men *Pauſekroonen* noemt, zyn aan de Gieren met Tandjes bezet, en dit geeft 'er eenigermaate de Geſtalte aan van de driedubbeld gekroonde Myter of Muts, welke den Paus, by plegtige gelegenheden, op 't Hoofd gezet wordt. Hier van noemen de Franſchen deeze Hooren *la Thiare.* Zy is, op eene geheel andere manier, met bruinroode Stippen bezaaid: de kleintjes zyn dikwils rood gevlakt op een witten en ſomtyds op een geelen Grond, zodanig, dat het Geel als Rivierswyze loopt. Ik heb ook een Pauſekroontje, van anderhalf Duim lang, dat Citroengeel gebandeerd is, gevoord met ingedrukte Stippen, en verſierd met bruine Koord-

(426) *Voluta* Testâ emarginatâ Fuſiformi lævi, Anfractibus denticulatis, Columellâ quintuplicatâ. *Papalis.* LIST. *Conch.* T. 839. f. 67. Turbo Thiara. BONANN. *Recr.* III. T. 119. Pauſekroon. RUMPH. *Rar.* T. 29. f. I. GUALTH. *Teſt.* T. 53. f. I, L. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. E. REGENF. *Conch.* T. I. f. 1. SEB. *Kab.* III. T. 51. f. 1—3, 37. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 6. f. 1. IV. D. Pl. 28. f. 2.

Koordjes. Om kort te gaan, de gezegde Tandjes aan den Top maaken een duidelyk en onderſcheidend Kenmerk uit van deeze Soort. VI. AFDEEL. I. HOOFD-STUK.

Aangaande het Dier zo wel van de Pauſe-kroonen, als van de Biſchops-Myters, die beiden uit Oostindie afkomſtig zyn, getuigt RUMPHIUS, dat hetzelve hard, taay, wit en Slymerig is van Vleeſch, verbergende in zyn Snuit, die ſomtyds als een Tongetje uithangt, een klein Beentje als een Doorn, waar mede het een Venynige ſteek kan geeven, wanneer men de Hooren met het leevende Dier in de Hand houdt. Gekookt zynde gegeten, brengt het een doodelyke worging aan, des het tot de Kost weinig gebruikt wordt, dan van Arme Lieden, die ze met minder nadeel op Kolen gebraden zynde eeten, en dan verduuwen kunnen. Het Dier.

(427) Voluut, *die de Schaal uitgerand en Spilrondagtig, de Gieren met ſtompe Doornen bezet heeft, de Spil met agt Plooijen, de Lip glad en taamelyk dik.* CCCCXXVII. *Voluta Muſica.* Muſiek-hooren.

Die

(427) *Volata* Testâ emarginatâ Fuſiformi, Anfractibus Spinis obtuſis, Columellâ octoplicatâ, Labro lævi crasſiusculo. M. L. U. 597. N. 239. BONANN. *Recr.* III T. 296, 297. OLEAR. *Mus.* T. 30. f. 4, 7. SEB. *Kab.* III T. 5. f. 7-19. GUALTH. *Test.* T. 28. f. X, Z. la Muſique. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. F. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 23. f. 1. II. D. Pl. 15. f. 4, 5. III. D. Pl. 12. f. 1. VI. D. Pl. 23. f. 1.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

Die Hoorens, welke wy *Muſiekhoorens* noemen, zyn kenbaar aan eene Tekening, naar Muſiekpapier met Nooten gelykende. Men vindt 'er in welken 't een en andere zeer regelmaatig plaats heeft. De evenwydige Lyntjes, die twee Banden maaken om de Hooren, met vierkante Blokjes, als Nooten, daar boven en onder, en tusſchen beiden een reeks van Stippen, die eenigermaate naar de Woorden van 't Muſiek gelyken; dit alles ſtrookt taamelyk met de benaaming. De zodanigen zyn vry dik; doch daar komen ook Hoorens voor, die men Muſiekhoorens noemen kan, hoewel zy langer en hooger getopt zyn, en enkelde vindt men met een breeden bruinen Band. Dat deeze altoos de Spil met agt Plooijen hebben, durf ik niet verzekeren, hoewel zy 'er doch naby komen en de Lip is altoos dik. De knobbelagtige Punten aan de Gieren zyn doorgaans ſtomp, en die langwerpige zyn zeer weinig geknobbeld.

Het Dier. Pl. CXX. *Fig.* 5.

Van de regte Muſiekhooren, die uit de Westindiën komt, geeven wy op Plaat CXX, in *Fig.* 5, de Afbeelding met het Dier daar in, volgens D'ARGENVILLE. Deeze Heer heeft, wel is waar, een ander ſlag van Hooren, naar eene Vaas gelykende, tot een voorbeeld geſteld, doch bedoelt niettemin ook deeze. „ Het ſchynt (zegt hy,) dat het Dier „ van de Rotshoorens een zelfde zy als dat „ der Dadelen en Tooten. Die (welke hy „ dan

„ dan afbeeldt,) genaveld en bezet zynde met
„ dikke Knobbels, is bedekt met een taame-
„ lyk dikke witte Korst, welke de verſchei-
„ de Schemeringen verbergt van de verſchil-
„ lende Kleuren, die haaren Rok verſieren.
„ Zodanig eene is, by voorbeeld, de ſchoone
„ Muſiekhooren. De Grondſteun, op welke
„ hy kruipt, is Vleezig, en zyn Mantel, zig
„ omkrommende by het komen uit de Schaal,
„ formeert een Buis die ver uitſpringt. 't Ge-
„ ne dit Schulpdier byzonders heeft, is zyn
„ Kop en Hals, welke by uitſtek dik zyn;
„ de Oogen naar zulks geproportioneerd, en
„ zodanig verheven, dat zy meer dan een
„ Lyn uitpuilen. De Hoorentjes zyn aange-
„ hecht op de Ribben van een Koord, die
„ een ſoort van verheven en gezwollen Zoom
„ maakt, in zyne geheele uitgeſtrektheid. Aan
„ andere Schulpdieren zyn deeze Ribben * doorgaans Puntig: hier zyn zy rond, plat-
„ neuzig, en veel dikker aan haar Enden dan
„ by den oirſprong van haar aanhechting.
„ Niets gelykt beter naar den Stamper van
„ een Vyzel. De Snuit van dit Schulpdier
„ maakt een halven Cirkel, die getand is, en
„ het bovenſte wordt ingenomen door een
„ zeer wyden Mond, in zyn omtrek ruuw
„ zynde als Sagryn. Aan het onderſte van de
„ Laag ziet men een langwerpig Dekzeltje,
„ dat eveneens geplaatst is als in de Rollen

* *Hoorntjes* zal hy zeggen willen.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

„ en Tooten. Het Vleesch van dit Schulp-
„ dier is Vuil Wit, naar het Aschgraauwe
„ trekkende."

CCCCXXVIII. *Voluta Vespertilio.* Vleermuis.

(428) Voluut, *die de Schaal uitgerand en Spilrondagtig, de Gieren met scherpe Doornen, de Spil met vier Plooijen heeft en een gladde Lip.*

De scherpheid der Doornen niet alleen en het getal der Plooijen, die in deeze Soort veel schuinser loopen, maar de geheele houding en Gestalte onderscheidt die Hoorens, welke men *Vleermuizen*, *Vespertiljes* of *Varkens-Snuiten* noemt, genoegzaam van de Muziekhoorens voorgemeld. Zy hebben, bovendien, een zonderlinge Tekening, eenigermaate gelykende naar de Wieken der Vleermuizen, welke 'er den eerstgemelden naam aan geeft, en haar genoegzaam afzondert van de voorgaande en volgende Soort. Varkens-Snuiten kunnen zy zo eigen niet genoemd worden, om dat die gedaante van haaren Top, waar van zulks afgeleid is, ook plaats heeft in de gewoone en wil-

(428) *Voluta* Testâ emarginatâ Fusiformi, Anfractibus Spinis acutis, Columellâ quadriplicatâ, Labio lævi. M. L. U. 598. N. 240 BONANN. *Recr.* III. T. T. 294. Vespertilio. RUMPH. *Rar.* T. 32. f. H. GUALTH. *Test.* T. 28. f. G. Murex Caracoides. ROND. *Test.* 78 SEB. *Kab.* III. T. 57. f. 5. & T. 67. f 13-25. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 22. f. 3. II. D. Pl. 6. f. 4.

wilde Muſiekhoorens. De Lighaamsgeſtalte is, in 't algemeen, langwerpiger dan in dezelven; zodanig dat een Vespertilje ongevaar tweemaal, en een Muſiekhooren maar anderhalfmaal, de langte van de dikte heeft. VI. AFDEEL. LI. HOOFD. STUK.

BONANNI vergelykt de Punten, die deeze Hooren op de Gieren aan den Top heeft, by Raavenbekken, en 't is zeker, dat zy 'er in eenigen naar gelyken, doch in anderen zyn zy niet krom noch ſpits. Dit maakt een aanmerkelyke verſcheidenheid in deeze Hoorens, waar van men de voorbeelden ziet in de Afbeeldingen F, G, I, M, S, V, by GUALTHIERI, die altemaal tot deeze Soort, en niet tot de volgende behooren, alwaar zy verkeerdelyk door LINNÆUS aangehaald zyn. RUMPHIUS geeft 'er een bleekwitte, ſomtyks lichtroode Kleur aan, met zwarte Plekken en Wateren getekend. Ik hebze wit met eene geele, Vleeſchkleurig met eene roſſe, Olyfkleurig met eene donkerbruine Tekening; om van andere verſcheidenheden niet op te haalen. Zy zyn, getuigt hy, in Oostindie op alle Stranden gemeen, en worden zeer opgezogt tot Spyze van de Amboineezen, die ſmaak hebben in het Kraakbeenagtige Vleeſch. De Boetonders leggenze de Kinderen in 't ſlaapen onder 't Hoofd, op dat zy voor nagtſchrikken en droomen bevryd mogen zyn, en heetenze, derhalve, in hunne Taal, *Droom-*

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

hoorentjes. „ Men vindt, zegt die Autheur „ verder, dikwils aan de Klippen, daar deeze „ Hoorens zig onthouden, een Trosje van „ witte, hoekige Eijeren, doorſchynende als „ Ys, die met ſmalle Halzen aan elkander „ hangen en dus naar de Eijeren van de Zee- „ kat eenigermaate zweemen. Men houdt die „ voor de Eijeren van deeze Hoorens en zy „ doen niet tot de Voortteeling, gelyk alle „ *Melicera* van Hoorntjes niets anders zyn, „ dan een overvloed van Neering."

De Eijerſtok, *Melicera.*

De duiſterheid van dit laatſte wordt door RUMPHIUS vervolgens opgehelderd, wanneer hy, bladz. 107, zegt. „ *Melicera* of „ *Favago* is als een Eijerſtok of Spinzel (*Salivatio*) van ſommige Hoorentjes, 't welk „ zy als een overtollig Voedzel op zekeren „ tyd des Jaars, en gemeenlyk by de veran- „ dering der Mouſſonnen, uitwerpen. 't Is „ niet van eenerley gedaante. Het eerſte is „ 't uitwerpzel of de Eijerſtok van de zoge- „ naamde Vleermuizen. Dit is fraay van aan- „ zien, hebbende de gedaante van een kleine „ tros Druiven, uit witte Beſiën, ter grootte „ van Kruisbeſiën, of kleinder, beſtaande, „ die als Kryſtal doorſchynende zyn, en rond- „ agtig met twee of drie Ruggen, alle met „ ſmalle Halzen aan malkander hangende. Als „ menze opent of in ſtukken ſnydt, komt 'er „ een Weyagtig Vogt uit, doch, in de Zon „ gelegd zynde, droogen zy uit, en worden

„ de

„ de Erwten-ſchillen gelyk. Men vindtze VI.
„ aan 't voornoemde Hoorentjes Vleeſch han- AFDEEL.
„ gen en ſomtyds op kleine Steenen aangeplakt, LI.
„ een Tros Druiven verbeeldende. De andere HOOFD-
„ Soort is een Spinzel of Klompje als van wit- STUK.
„ te en dunne Draadjes of Touwtjes, dat uit-
„ geworpen wordt van de Harte-Tooten en
„ dergelyken; doch dit doet, zegt hy, tot de
„ Voortteeling niets, zynde maar een overtol-
„ lig uitwerpzel; ten minſte zo veel tot nog
„ toe bekend is. Deeze laatſte Soort is ſom-
„ tyds wit, ſomtyds lichtrood, Kraakbeenag-
„ tig en, gekookt zynde, goed om te eeten.
„ PLINIUS noemt zodanige Hoorentjes, die
„ dit Spinzel uitwerpen, *Melicembales*, daar men
„ voor leezen moet *Meliceribales*, en ſchryft
„ zulks de *Bucçina* en *Purpuræ* toe; doch haar
„ *Melicerum* vergelykt hy by Schillen van Ci-
„ ceren, 't welk overeenkomt met de eerſte
„ Soort."

Zoude niet dit laatſte een ſoort van Hom, en 't andere de Kuit kunnen zyn van de Dieren, daar deeze Hoorens toe behooren. Ten minſte blykt de verſchillendheid van die uitwerpzels, waar van men in 't Werk van KNORR, als ook op onze Plaat CXV, in 't voorgaande Stuk geplaatst, de Afbeeldingen kan beſchouwen. Ongemeen is de eerſte Soort van *Melicerum*

(*) Zie *Verzameling van gekleurde Hoorens en Schulpen*, IV. Deel, Pl. 19.

VI. AFDEEL. LI. HOOFDSTUK. CCCCXXIX. *Voluta Hebræa.* Wilde of Boeren Muſiek.

cerum met het Eijernest van onze Wulken, aldaar beſchreeven, overeenkomſtig (*).

(429) Voluut, *die de Schaal uitgerand Spilrondagtig, de Gieren met ſcherpagtige Doornen, de Spil met vyf dikke en drie flaauwe Plooijen heeft.*

Veel meer is deeze, die men de *Wilde of Boeren-Muſiek* noemt, in agting, dan de regte Muſiekhooren. Zy overtreft dezelve ook aanmerkelyk in grootte, komende tot een half Voet lang en over de drie Duimen breed voor, hoedanige Stukken dan zeer kostbaar zyn. Ik heb 'er een van omtrent vier Duimen lang en over de twee Duimen breed. Ten opzigt van de Geſtalte komt deeze meer overeen met de Muſiekhoorens, en ten opzigt van de Punten met de Vespertiljes, naar welken ook de Tekening, ſomwylen, meer gelykt. Doorgaans, echter, heeft zy iets dat naar Muſiekpapier en Zangnooten zweemt, doch zeer wild ſtaande; waar van

(*) Zie over deeze Eijernesten in 't algemeen, het XV. STUK. bladz. 12-17.

(429) *Voluta* Testâ emarginatâ Fuſiformi, Anfractibus Spinis ſubacutis, Columellâ Plicis quinque validioribus tribusque obſoletis. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. T. 293. RUMPH. *Rar.* T. 32. f. I. GUALTH. *Test.* T. 28. f. I, M, V, G, F. Bois Veiné. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. D. SEB. *Kab* III. T. 57. f. 1-6. & 64. f. 5, 6. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 24. f. 1, 2. VI. D. Pl. 15. f. 1.

van de Nederduitſche naam. De Franſchen geeven 'er dien aan, van *Bois Veinée*, dat is Ge-aderd Hout. BONANNI, van deeze Hooren ſpreekende, zegt. „ De *Murex*, die *Cochlea Hebræa* van ſommigen getytelt wordt, „ is uitmuntende door Bloedkleurige of Aardagtige Vlakken, die als Karakters, naar „ believen over een witten Goudkleurigen „ Grond verſpreid zynde, dikwils Hebreeuwſche Letteren affchetſen." Dit's dan de reden van den Latynſchen bynaam. RUMPHIUS heeft ze als een Soort van Vespertiljes of Vleermuizen aangemerkt, en waarſchynlyk zullen zy ook onder die raare Varkens-Snuiten van VALENTYN, by deeze en gene Liefhebbers gevonden, betrokken zyn. De afkomst is uit Oostindie.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

(430) Voluut, *die de Schaal weinig uitgerand en Tolagtig heeft met Kegelagtige byna regtopſtaande Doornen, de bovenſten grootst: de Spil met vier Plooijen.* cccxxx. *Voluta Turbinellus.* Morgenſtar.

De naam van *Morgenſtar* behoort aan zekere Hoo-

(430) *Voluta* Testâ integriusculâ turbinatâ, Spinis Conicis erectiusculis, ſuperioribus majoribus: Columellâ quadriplicatâ. *Syst. Nat.* XII. Murex turbinellus. M. L. U. 634. N. 307. BONANN. *Recr.* III. f. 378. Verrucoſa ſecunda. RUMPH. *Rar.* T. 24. f. E. GUALTH. *Test.* T. 26. f. L. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. P. SEB. *Kab.* T. 49. f. 76, 77. & T. 60. f. 8. REGENF. *Conch.* 8. T. 2. f. 18. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 2. f. 2: Pl. 13. f. 2, 3.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

Hoorens, die gelyken naar zeker oud Krygsgereedſchap van deezen naam, dat in een rondagtige Bol of Knods met ſcherpe Punten beſtaat. Die Hoorens van deezen aart, welke ſtomp gepunt zyn, noemt men derhalve liever *Getakte Vaazen* of *Switzers-Broeken*. RUMPHIUS betrektze onder de *Pimpeltjes*, als naar zekere geknobbelde Glaasjes, van deezen naam, daar men wel Brandewyn uit plagt te drinken, gelykende, en in 't Latyn noemt hy ze *Casſides Verrucoſæ* of Wrattige Kasketjes. Men kan uit dit alles de Geſtalte opmaaken, als men aanmerkt, dat de Westindiſche veel ſcherper en ſommigen zelfs kromme Punten hebben, in welken ik ook maar drie Plooijen aan de Spil waarneem. Voor het overige kan men de Afbeeldingen nazien.

CCCCXXXI. *Voluta Capitellum.* Vaas.

(431) Voluut, *die de Schaal Kegelvormig rimpelig, geknobbeld, en de Spil met vier Plooijen heeft.*

Hier worden zekerlyk de zogenaamde *Vaazen* bedoeld, die zeer eigen dus genaamd zyn, dewyl zy volmaakt naar een Vaas gelyken. Men vindtze by BONANNI beter, dan by D'ARGENVILLE, afgebeeld. De eerstgemelde zegt,

(431) *Voluta* Testâ Conicâ rugoſâ nodoſâ, Columellâ quadriplicatâ, Murex Capitellum. M. L. U. 633. N. 306. ARGENV. *Conch.* T. 18. (15) f. K. BONANN. *Recr.* III. f. 284. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 35. f. 1.

zegt, dat zy wit zyn met roode Vlakken, doch de mynen zyn geheel wit, en van boven taamelyk plat, met een klein Spitsje. Zy hebben drie dikke en twee flaauwe Plooijen aan de Spil. VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

(432) Voluut, *die de Schaal Eyvormig ſpits, met van elkander wykende Doornen, de Spil byna met vyf Plooijen heeft.* ccccxxxii. *Voluta Ceramica.* Switzers-Broek.

Dit laatſte komt zeer wel overeen met de gezegde Vaazen, doch deeze hebben geen Doornen. Ik verſtaa 'er, derhalve, de *Getakte Vaazen* door, die eenigen *Switzers-Broeken* noemen of Morgenſtarren: want deeze benaamingen, als gezegd is, loopen door malkander. Ik heb 'er van deezen aart, die wit of Vleeſchkleurig wit zyn, met niet meer dan drie Plooijen aan de Spil, gelykerwys de Westindiſche Morgenſtarren, voorgemeld. Zy kunnen evenwel geenszins tot de volgende Soort betrokken worden. De Morgenſtarren moeten ſcherpe Punten hebben; de Switzerſche Broeken moeten overlangs geplooid zyn; de overigen van dit ſlag zyn Vaazen of Getakte Vaazen. De aange-

(432) *Voluta* Testâ ovatâ acutâ Spinis divergentibus, Columellâ ſubquinque-plicatâ. Murex Ceramicus. M. L. U. 634. N. 308. BONANN. *Recr.* III. f. 368. Verrucoſa Ceramica. RUMPH. *Rar.* T. 24. f. A & T. 49. f. L. GUALTH. *Teſt.* T. 55. f. D. ARGENV. *Conch.* T. 18. (15) f. E. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 2. f. 3. VI. D. Pl. 35. f. 2.

VI. AFDEEL. LI. HOOFDSTUK. gehaalde van RUMPHIUS komen voor op de Zuidkust van 't Eiland Ceram, en daar van heeft deeze Soort den Latynſchen bynaam. Hy merktze als de grootſte Soort van Pimpeltjes aan, hebbende een uitſteekende Top en op de Gieren zeven uitſteekende Knobbels als ſtompe Doornen, die tot aan den Top vervolgen: dan ſtaan 'er nog andere mindere op de Rug, en daar tusſchen zyn Plooijen: des men deeze, te regt *Getakte Switzers-Broeken* noemen mag. De Schaal is van buiten doodſch, Aardverwig en aan de Knobbels zwart: voorts zeer dik en hard, als of het een knobbelige Steen ware. Aan den Mond zynze vuilwit, en het Dier ſluit denzelven met een langwerpig Luikje of Nageltje, dat men in de Reukwerken gebruiken kan. Dit hebben zy met de twee voorgaande Soorten, en met het Geſlagt der zogenaamde Purperhoorens, welke RUMPHIUS *Murices* tytelt, gemeen.

CCCCXXXIII. *Voluta Pyrum*, Peer.

(433) Voluut, *die de Schaal Eyrond en eenigermaate geſtaart, met de Gieren aan den Top geſtreept, de Spits langwerpig en zeer glad, de Spil met drie Plooijen heeft.*

Men

(433) *Voluta* Testâ obovatâ ſubcaudatâ, Spiræ Anfractibus ſtriatis, Apice producto glaberrimo, Columellâ triplicatâ. RUMPH. *Rar.* T. 36. f. 7. GUALTH. *Test.* T. 46. f. C. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 37. f. 1.

Men vindt, onder de Conchyliën, Agaate Peeren, Gebraade en Gedroogde, als ook Getakte Peeren, gelyk wy vervolgens zien zullen. Dus worden Hoorens genoemd van eene Peeragtige gedaante, met dergelyke veranderingen. SPRENGLER vondt in Tranquebar een Hooren, die de Schaal Peeragtig hadt en Golfswyze geſtreept, met bleeke Stippen gebandeerd zynde: den Top Cylindrifch aan den Grondſteun hoekig hebbende, zeer glad en ſtomp: de Staart uitgeſtrekt, wyd open en niet uitgeſneeden. Deeze omſtandigheden en de drie Plooijen aan de Spil, doen hier zekere Hoorens t'huis brengen, die men *geknobbelde Peeren* kan noemen, omze van de anderen te onderſcheiden, of enkel *Peeren*, om dat de aangehaalde Afbeeldingen van RUMPHIUS en GUALTHIERI, anders niet ſtrooken zouden. Ik heb een kleine, die geheel wit is, en, uitgenomen de Knobbels die hy heeft, zeer met dat Laphoorentje van den eerstgemelden overeenkomſtig. ik heb een groote, van een half Voet lang en by de drie Duimen dik, die bleek geelagtig is van Kleur Deeze ſchynen hier t'huis gebragt te moeten worden.

(434) Voluut, *die de Schaal Eyrondagtig en effen* *Voluta Lapponica.* Lapſche Laphoorentje. CCCXXXIV.

(434) *Voluta* Testâ obovatâ lævi, Spirâ acuminatâ, Ventre dilatato. RUMPH. *Rar.* T. 37. N. 3. SEB. *Kab.* III. T. 57. f. 25, 26. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. II. f. 2.

VI. AFDEEL. LI. HOOFDSTUK.

effen, den Top gespitst en het Lyf verbreed heeft.

Deeze wordt, gemeenlyk, *Laplandsche Laphooren* geheten, of liever *Lapsche geplekte Laphooren*. De Aantekenaar op RUMPHIUS zegt, dat het Exemplaar, door hem daar ingevoegd, zynde het eenigste toen bekend, aan den Heer DE JONG uit Lapland was toegezonden. In dat Geval zou de eerstgemelde naam niet oneigen zyn; doch SEBA hadt 'er een uit Oostindie gekreegen en LINNÆUS stelt de woonplaats in de Westindiën: des het beter is, den laatstgemelden naam te gebruiken. By RUMPHIUS vindt men ook een Westindische afgebeeld, met weinig Kleur. De andere was geelagtig wit met zwarte Stippels en Vlakken. De myne is met bruine Stippen en Oranjekleurige Vlakken getekend op een Vleeschkleurigen Grond. Die van SEBA hadt den Mond van binnen geel en vol Tanden. Meent men hier de drie of vier Plooijen mede, die aan de Spil zitten, dan is het een zeer zonderlinge uitdrukking, in 't minste niet toepasselyk op deeze Hooren, die een breede gladde Lip en de Spil voor 't overige glad heeft. Zy bevondt zig niet in het Kabinet van de Koningin van Sweeden.

V. Die Buikig zyn of Bakagtig.

Fig. 1.

Fig. 2.

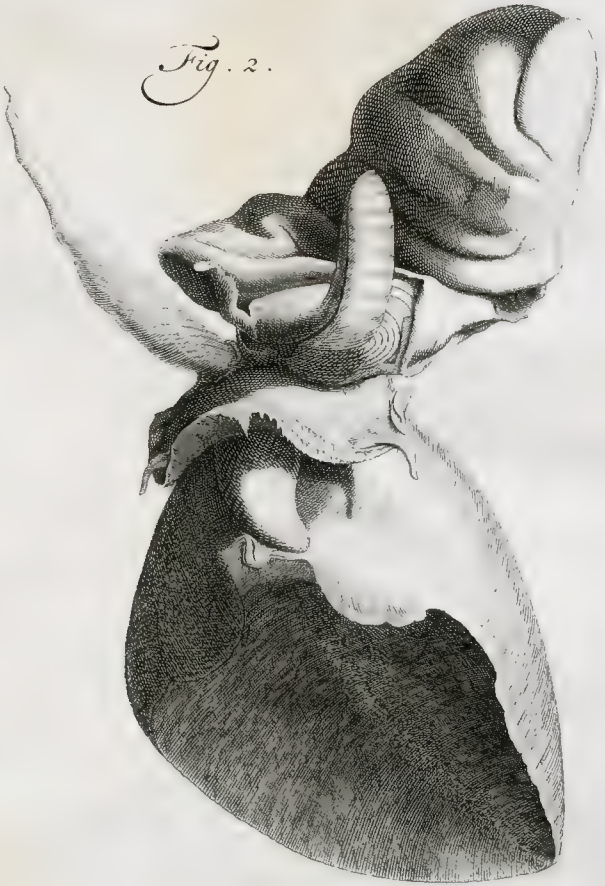

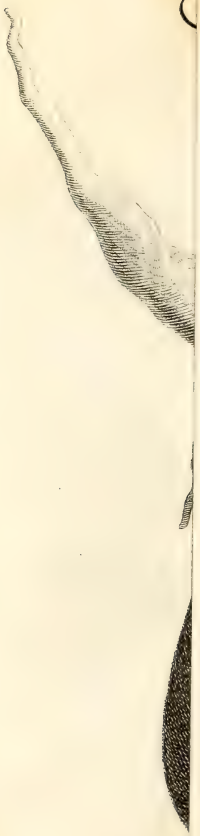

(435) Voluut, *die de Schaal uitgerand en Buikig, den Top gekroond heeft met gewelfde Doornen, een Tepelswyze Punt daar tusschen en de Spil met vier Plooijen.*

CCCCXXXV. *Voluta Æthiopica.* Kroon-Tepelbak.

Dat de genen, die men *Kroon-Tepelbakken* noemt, hier bedoeld worden, is uit de aangehaalde Afbeeldingen blykbaar. D'ARGENVILLE noemt deeze *la Couronne d'Ethiopie*, of de Ethiopiſche Kroon; waarſchynlyk, om dat dezelve ook voorkomt aan de Kusten van Ethiopie. RUMPHIUS verhaalt, dat deeze Hoorens niet op Amboina, maar aan de Eilanden ten Zuidoosten, inzonderheid op Key, vallen. Hy maakt daar mede een aanvang van zyne Voluuten, waar door hy de Tooten en dergelyken verſtaat. BONANNI ſpreekt van zodanig eene, die Marmeragtig wit van Kleur was, met twee Banden van Kastanje-bruine of Violetkleurige Vlakken, en zyne Afbeelding toont, dat hy de *Moesjes-Tepelbakken* meent, die ſomtyds ook gekroond zyn, gelyk men

(435) *Voluta* Testâ emarginatâ ventricoſâ, Spirâ coronatâ Spinis fornicatis, apice Papillari, Columellâ quadriplicatâ. M. L. U. 598. N. 241. Latina. BONANN. *Recr.* III. f. 1. RUMPH. *Rar.* T. 31. f. A, B. GUALTH. *Test.* T. 29. f. H, I. SEB. *Kab.* III. T. 65. f. 2, 4, 10-12. & T. 66. f. 8, 9, 10, 6, 7, 3, 15. Couronne d'Ethiopie. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. F. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 4. f. 1. V. D. Pl. 8. f. 1.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

men dit in 't Werk van SEBA kan beſchouwen. De mynen, zo wel Gekroonde bruinroode met bleeker Banden, als de Moesjes-Tepelbakken, die geelagtig zyn met bruine Vlakken, hebben aan de Spil niet meer dan drie Plooijen.

Het Dier. Pl. CXXI. *Fig.* 1, 2.

Om dat deeze Hoorens van aanmerkelyke grootte vallen, zo is het Dier derzelven ook zwaarlyvig. De Heer W. VAN DER MEULEN, wiens Kabinet met heerlyke Stukken, in veele opzigten, praalt, zodanige Dieren bezittende, zo wel in als buiten de Hooren, heeft my dezelven tot de Afbeelding geleend. Op Plaat CXXI, derhalve, ziet men in *Fig.* 1, een gekroonde Moesjes-Tepelbak, met het Dier daar in. Dus openbaart zig alleen deszelfs Voet, en 't blykt; dat deeze Dieren geen Dekzeltje of Schulpluikje, of zogenaamde Venus-Navel, hebben. In *Fig.* 2, vertoonen wy het Dier uit een grooter Tepelbak, waar door zig behalve gedagten Voet, en daar boven, de Kop laat zien van de Slak, met zyne korte Hoorntjes en Oogen, van boven geſtreept, van onderen een dikke Snuit of Zuiger uitgeevende. Agter den Kop is een puntig Deel, en ter zyden vertoont zig een bont geſtreept Vingertje, dat eene Sleufswyze holte heeft, en afkomt van den Mantel, die hier ingetrokken is, en, volgens ADANSON, ook ſlegts den binnen-Wand van de Schaal bekleedt, zonder daar buiten uit te komen: doch de Voet van

dit

dit Schulpdier, zegt hy, is zo groot, dat, als dezelve uitgebreid is, de Hooren naauwlyks een vierdedeel daar van bedekt. Hy is dan eens zo breed en de helft langer dan de Hooren: maar in nieuwgeboorenen blyft de Voet binnen de Schaal. Het Vleesch van dit Dier, voegt hy 'er by, is bruin, naar 't zwarte trekkende; doch in deeze Voorwerpen graauwagtig: de Oogjes zeer klein en zwart en naar evenredigheid zo groot noch blykbaar niet, als in andere Schulpdieren.

(436) Voluut, *die de Schaal uitgerand en Buikig, den Top met Gieren heeft, die Geutswyze uitgehold zyn en gerand, met eene* [*niet*] *Tepelswyze Punt, de Spil met twee Plooijen.* CCCCXXXVI. *Voluta Cymbium.* Jacoba-Kruik.

Schoon de aangehaalde Afbeeldingen het tegendeel schynen aan te duiden, blykt niettemin uit de beschryving van dat Exemplaar, 't welk zig in 't Kabinet van haare Koninglyk Sweedsche Majesteit bevondt, dat hier de On-

(436) *Voluta* Testâ emarginatâ Ventricosâ, Spirâ Anfractibus canaliculato-marginatis, Apice [non] Papillari, Columellâ biplicatâ. M. L. U. 599. N. 242. Cochlea altera magna. COLUMN. *Purp.* 29. T. 30. f. 3. BONANN. *Recr.* III. f. 6. GUALTH. *Test.* T. 29. f. B. SEB. *Kab.* T. 65. f. 5, 6. & T. 66. f. 5, 18. ADANS. *Sen.* I. T. 3. f. 2. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 30. f. 1: V. D. Pl. 28. f. 2.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

Ongetepelde Tepelbakken, waar onder ook die men *Jakoba-Kruikjes* noemt, bedoeld worden. Derhalve is dan ook die Aantekening van LINNÆUS, *de Navel zonder Tepel*, verkeerdelyk by de voorgaande Soort geplaatst. De Jakoba-Kruikjes, weet men, zyn lang en fmal, deeze hebben aan de Spil fomtyds drie; en die andere Bakken, hoedanigen ik 'er heb van zeven Duim lang en vyf Duim breed, hebben drie of vier Plooijen. Daar tegen komen wederom getepelde voor, met de Gieren Sleufagtig, die maar twee Plooijen hebben. Het getal der Plooijen fchynt my, derhalve, veranderlyk te zyn, en niet genoegzaam tot onderfcheiding der Soorten van Tepelbakken. Ondertusfchen zullen tot deeze Soort mooglyk die groote behooren, van één of anderhalven Voet lang, waar van de Indiaanen, zo hy aanmerkt, gebruik maaken tot Hoosvaten, om hunne Schuiten van Water te ontledigen, of ook daar Kommen en Bakken van maaken, om uit te eeten en te drinken. De Chineezen, zegt hy, noemen deeze Hooren *Ongle*, dat is Konings-Hooren, en weeten van derzelver binnenfte deel aartige Lepels te formeeren, zeer bekwaam zynde, voor iemand die links is, om 'er mede te eeten. Ik heb 'er zodanigen, gemaakt van Moesjes-Tepelbakken, die zeer groot moeten zyn geweest. Sommige bonte, die men Agaate Tepelbakken noemt, behooren tot deeze Soort.

(437) Voluut, *die de Schaal uitgerand en Buikig, aan den Top gladagtig, met een Tepelswyze Punt, de Spil met vier Plooijen heeft.* VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK. CCCCXXXVII. *Voluta Olla.* Tepelbak.

Die, welke ALDROVANDUS afbeeldt, onder den naam van de *Perſiaanſche Schulp*, en die van D'ARGENVILLE, ſchynen beiden eer te behooren tot de voorgaande Soort. Ook is deeze of dergelyke by de Ouden wel *Concha Perſica* genoemd geweest, maar de Franſchen geeven dien naam thans aan de Rudolphusſen of Metaalhoorens, en noemen de Tepelbak *Tonne a mamelon*. Die van GUALTHIERI heeft, volgens de Afbeelding, wel is waar, vier Plooijen, doch ik heb 'er zodanigen met twee Plooijen aan de Spil. Die van BONANNI, zeer gemeen in Oostindie, kwam, aan de Philippynſche Eilanden, wel driehonderd Ponden zwaar voor, en werdt derhalve aldaar insgelyks tot allerley Kook-Gereedſchap en Vaatwerk gebruikt. Wat zal men zeggen van zulk een verbaazende zwaarte? De aangehaalde van KLEIN voert

(437) *Voluta* Testâ emarginatâ Ventricoſâ, Spirâ lævigatâ, apice Papillari, Columellâ quadriplicatâ. M. L. U. 599. N. 243. Concha Perſica. ALDROV. *Exſang.* 560. COLUMN. *Aq.* T. 69. f. 4, 6. LIST. *Conch.* T. 794. f. 1. BONANN. *Recr.* III f. 2. GUALTH. *Test.* T. 29. f. A. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. G. KLEIN *Oſtrac.* T. 5. f. 97. ADANS. *Seneg.* I. T. 3. f. 1. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 28. f. 7: VI. D. Pl. 22. f. 2.

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

voert den naam van *Cymbium Ibericum*, en dit hadt LINNÆUS toegepast op de voorgaande Soort, zeggende, *Habitat in Mari Iberico.* Van waar zulk een verwarring?

Jaarlyks, in de Maand April, worden zo veel Tepelbakken, door ongeſtuime Zee, aan de Kust van Afrika, by Kaap Verde, op Strand geſmeeten, dat de Oever 'er ſomtyds als geheel mede bedekt is. De Negers noemen dezelven *Yet*. Men vindt 'er twee Soorten van, de eene ronder of Buikiger, de andere byna Cylindriſch. Beiden vallen zy tot omtrent een Voet lang en de laatſte wel daar boven, zynde tweemaal zo lang als dik. De eerstgemelde, die tot deeze Soort behooren zoude, is in volwasſenheid, zegt ADANSON, van negen tot tien Duimen lang, op zeven of agt Duimen breedte. Van buiten is de Kleur vaal, ſomtyds met witte Vlakken gemarmerd: van binnen is de Schaal wit, en ongemeen glinſterende. De Tepelswyze Top zit in eene holligheid, van de eerſte Gier gemaakt, zynde zeer ſcherp van Rand. Zy hebben een zeer wyde ovaale Opening, wier buitenſte of regter Lip ſcherp gerand is, en de andere binnenſte of ſlinker Lip vier Tanden heeft dat eigentlyk de Plooijen zyn van de Spil, meermaalen gemeld.

„ De Verſcheidenheden (zegt hy), die men „ in verſchillende Exemplaaren van deeze „ Hoorens waarneemt, hangen af van derzel-

„ ver

„ ver Ouderdom. De Jongen zyn doorgaans VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK. een weinig langer: haare breedte is de helft „ minder dan de langte: de Top is platagtig „ die der middelbaaren is gerond; maar de tus- „ schenruimte, die tot afscheiding strekt van „ de eerste Gier, is schuins uitgehold. In de „ Ouden, in tegendeel, is de Top platagtig of „ trekt een weinig naar binnen, en de tusschen- „ ruimte der Gieren aan den Top is platagtig „ of Horizontaal. Men ziet doorgaans niet „ meer dan drie of vier Tanden aan de slinker „ Lip van de Opening, doch ik heb een mid- „ delbaare van grootte, die uitzondering hier „ in en maakt, als hebbende vyf zeer duidely- „ ke Tanden."

„ Schoon ik deeze Schulpdieren nooit ge- Voorttee- ling. „ paard heb kunnen betrappen, is 't doch te „ vermoeden dat zy Hermaphrodieten zyn, „ aangezien ik leevende Jongen gevonden heb „ in 't Lighaam van de meesten, inzonderheid „ geduurende de Maanden April en Mey. „ De overeenkomst, die 'er is tusschen dit „ Schulpdier en eenige anderen, welken Her- „ maphrodieten van dit slag zyn, zou verder „ myn denkbeeld bevestigen kunnen (*).

„ Maar,

(*) Te vooren hadt hy verzekerd, dat men Mannetjes en Wyfjes, afzonderlyk, vondt onder de Tepelbakken. *Dans les uns le Sexe est distingué; on voit des individus Mâles et des individus Femelles; comme dans le Tet, la Pourpre, la Toupie, &c. Dans les autres le Sexe est reuni & ceux-si sont appelles* Her-

VI. AFDEEL. LI. HOOFD-STUK.

„ Maar, 't geen ik met grooter zekerheid kan
„ vastſtellen, is, dat het Jongwerpende zy, en
„ dat deszelfs Jongen, ter wereld komende,
„ Schaalen draagen die reeds de langte van een
„ Duim hebben. Ik heb 'er maar vier of vyf
„ gevonden in ieder Dier, dat misſchien dezel-
„ ven, geduurende de eerſte Maanden, zoogt.
„ 't Geen my reden geeft om dit te denken, is,
„ dat ik 'er verſcheidene gezien heb, die haare
„ vyf Jongen droegen in de Plooijen van haa-
„ ren Voet, ſchoon dezelven reeds eene Schaal
„ hadden van anderhalf Duim lang.

Gebruik.

„ Zie daar Jongen van eene verbaazende
„ grootte voor een Schulpdier, en men kan
„ begrypen, dat de Ouden, die dezelven
„ voortgebragt hebben, ook van eene aan-
„ merkelyke grootte moeten zyn. Dus ziet
„ men 'er, die tot zeven en agt Ponden wee-
„ gen. Haar Vleeſch, vooral dat van den
„ Voet, is Lederagtig en zeer hard, doch
„ ſtrekt niettemin tot een groote onderſteu-
„ ning voor de bewooners van de Kust, die
„ dezelven, als zy overvloedig zyn, rooken
„ of in de Zon droogen, om 'er, in tyden
„ van gebrek, gebruik van te maaken tot
„ hunne Spyze. Zy verkoopenze ook wel,
„ met en benevens hunnen gedroogden Viſch,
„ aan

Hermaphrodites, p. 57. Een wonderbaare onſtandvastigheid in die Autheur. Zie 't voorgaande Stuk van deeze *Natuurlyke Historie*, bladz. 6, enz.

„ aan 't Volk dat Landwaards in woont, die „ ze als Stokvisch weeken en kooken in Wa- „ ter met Ryst of Geerst, en daar van met „ Smaak eeten." Van de andere Soort, wier Schaal Cylindrisch of Rolrond en Vleeschkleurig is, het Dier witagtig, zegt ADANSON, wordt geen gebruik tot Spyze gemaakt; maar de Negers bedienen zig van de Schaal tot het putten of scheppen van Water. VI. AFDEEL. LI. HOOFDSTUK.

LII. HOOFDSTUK.

Beschryving van 't Geslagt *der* KINKHOORENS, *waar onder de* Belhoorens, Kasketten, Bezoars, Harpen, Pennen *betrokken zyn; zo wel als de Hollandsche* Wulken *en dergelyken.*

Die Hoorens, welke in 't Latyn *Buccina* genoemd worden, in 't Fransch *Buccins*, noemt men in 't Nederduitsch KINKHOORENS. De Latynsche naam betekent een Trompet of Oorlogs-Bazuin; doch de Hoorens, welke daar allermeest naar gelyken, zyn door LINNÆUS tot het Geslagt der *Murices* betrokken, of liever, hy heeft dezelven verdeeld in de volgende Geslagten. Ook hebben de meeste Autheuren haar met dezelven verward: PLINIUS Naam.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

NIUS begrypt de Rotshoorens, Kinkhoorens en Purperhoorens, altemaal onder den Griekschen naam van *Cerix*. Den Nederduitschen naam van Kinkhooren kunnen de meesten met regt voeren, om dat zy geenen Krulswyze gedraaiden Top hebben.

Kenmerken.

De Kenmerken van dit Geslagt bestaan in eene Enkleppige Spiraale Schaal, die bultig is, en eene Ovaale Opening heeft, uitloopende in een Sleufje of stompe holligheid aan de regter zyde van den Mond. Zy hebben een botte Staart en de binnenste Lip of Spil ongeplooid. Het is een Slak.

Soorten.

In dit Geslagt komen een-en-vyftig Soorten voor, die in agt Afdeelingen onderscheiden zyn. De eerste bevat de genen, die het Lyf rond en dun geschaald hebben, waar onder de Belhoorens en dergelyken: de tweede, die naar Kasketten gelyken: de derde, die men Bezoars noemt, en anderen: de vierde zodanigen, die de Spil bezet hebben met een Eeltagtigen Zoom: de vyfde, daar de Spil als afgeschraapt en plat is, gelyk in de Harpen: de zesde die de Schaal zeer glad en als Vettig: de zevende die dezelve Hoekig of gerimpeld hebben, en de agtste de genen, die men gemeenlyk Pennen, Marlpriemen, enz. noemt.

I. Die Fleschagtig opgeblazen rond zyn, met eene dunne, halfdoorschynende, broosche Schaal.

(438) Kinkhooren, *die de Schaal rondagtig heeft, omgord met ſtompe Sleuven, die door een verheven Streepje onderſcheiden zyn, en de Opening ongetand.*

cccxxxviii *Buccinum Olearium.* Ajuinſchil.

Deeze wordt by de Inlanders *Ajuinſchil* genoemd wegens haare figuur en de dunte der Schaal, volgens RUMPHIUS, die als Parkement is en bruinagtig geel. Hoe wyd ook de Mond zy, legt het Dier doch in deeze en de volgende, zo hy getuigt, even als in de Tepelbakken, geheel bloot en zonder dekzel: waar uit dan blykt, dat die Dekzelen, Venus-Navels of Schulpluikjes, niet aan alle Schulpdieren noodig zyn, tot derzelver beſchutting. Deeze Soort valt in Oostindie.

(439) Kinkhooren, *die de Schaal ſcheef Eyrond, opgeblazen, omgord heeft met Sleuven, die van vooren dubbeld zyn, en de Opening ongetand.*

cccxxxix. *Buccinum Galea.* Helhooren.

Tot deeze Soort behooren de gewoone *Belhoo-*

(438) *Buccinum* Testâ ſubrotunda, cinctâ Sulcis obtuſis, Lineolâ elevatâ interſtinctis, Aperturâ edentulâ. *Syst. Nat.* XII. Gen. 323. PET. *Gaz.* T. 99. f. 11. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. D? GUALTH. *Test.* T. 44. f. T. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 12. f. 1.

(439) *Buccinum* Testâ obovatâ inflatâ, cinctâ Sulcis antice geminatis, Aperturâ edentulâ. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. T. 183. GUALTH. *Test.* T. 42. f. A.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

hoorens, die van Kleur roodagtig bruin zyn, en haar afkomst hebben uit de Middellandsche Zee. Zy vallen wel zo groot, hoedanigen ik 'er heb, als een Kinderen Hoofd. Die, welke *Gebande Ajuinschil* heet by RUMPHIUS, schynt hier toe te behooren.

CCCCXL. *Buccinum Perdix*, Patrys.

(440) Kinkhooren, *die de Schaal Eyrond opgeblazen, eenigermaate gesleufd en met Wit gegolfd, de Opening Tandeloos heeft.*

De Tekening van de Schaal, die als met Penneveertjes is versierd, en dus wit en bruin gespikkeld, geeft 'er niet oneigen den naam aan van *Patryshooren* of *Patrys*, als veel gelykende naar de Pluimagie van dien bekenden Vogel. De breede platte Ribben, tusschen de Sleuven, zyn dus zeer aartig in sommigen gemarmerd. De Patryzen zyn hedendaags, gelyk de Belhoorens, vry gemeen en niet kostbaar. Veelen hebben den Top paarschagtig. Sierlyk blinkt de gedagte Marmering, door de dun-

(440) *Buccinum* Testâ ovatâ inflatâ subsulcatâ alboque undulatâ, Aperturâ edentulâ. M. L. U. 600. N. 244. Cassida Neritoides minor variegata. COLUMN. *Aq.* T. 69. f. 5. BONANN. *Recr.* III. f. 191. LIST. *Conch.* T. 899. f. 19. Cochlea Pennata. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. C. GUALTH. *Test.* T. 51. f. F. Perdrix. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. A. ADANS. *Seneg.* I. T. 7. f. 5. SEB. *Kab.* III. T. 68. f. 16. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 3. f. 1.

dunne Schaal heen, wanneer men ze van binnen tegen 't Licht beſchouwt. ADANSON, die deeze Hooren *Teſan* genoemd heeft, vondt-ze aan de Kust van Afrika wel tot zes Duimen lang. Dat zy in Oostindie vallen blykt uit RUMPHIUS. LINNÆUS ſtelt de woonplaats aan de Kusten van Amerika.

(441) Kinkhooren, *die de Schaal Eyrond met ſtompe Sleuven omgord en de Opening getand heeft.* CCCCXLI. *Buccinum Pomum.* Diklip.

Deeze noemt men, zegt RUMPHIUS de *Diklippige Oliehooren.* Dat zy dik van Lip zy is uit de Afbeeldingen blykbaar; doch de Getande Mond onderſcheidt haar ten voornaamſte. Bovendien is zy ook ſterk geribd en geplekt met geelagtige Vlakken op eenen bleeken Grond. De afkomst is uit Oostindie, alwaar men de Belhoorens veel gebruikt om de Olie, wanneer die van de Kokos-Nooten gekookt wordt, af te ſcheppen, en daarom aan deeze Hoorens den naam van *Oliehoorens* geeft: doch dezelve behoort eigentlyk tot de volgende Soort, die grooter valt en eene dunne Lip heeft.

(442)

(441) *Buccinum* Testâ ovatâ cinctâ Sulcis obtuſis, Aperturâ dentatâ. M. L. U. 600. N. 245. BARREL. *Icon.* 1325. f. 12. Cochlea ſtriata altera. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. B. GUALTH. *Test.* T. 51. f. C. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. L. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 23. f. 2.

VI. AFDEEL. LII. HOOFDSTUK.

(442) Kinkhooren, *die de Schaal Eyrond, omgord met ſtompe Sleuven, die ver van elkander af zyn, en de Staart uitſteekende heeft.*

CCCCXLII. *Buccinum Dolium.* Geribde Belhooren.

Dat onze Ridder hier van Stompe Sleuven ſpreekt is zeer oneigen: want hy verſtaat daar, zekerlyk, de ronde Ribben door, die deeze Belhoorens zo kenbaar omgorden, dat men'er den naam aan geeft van *Geribde Belhooren.* Deeze Ribben zyn zeer regelmaatig met geelagtig bruine Plekken getekend: des menze ook wel *Geplekte Belhooren* tytelt. Hoewel zy groot vallen, verdiende doch de tweede Soort van dit Geſlagt beter den Latynſchen bynaam van *Dolium*, dat is een Vat of Ton. Gemeenlyk zyn zy maar een Vuist groot, zegt RUMPHIUS, die aanmerkt, dat de Amboineezen 'er het gedagte gebruik van maaken om de Klappus-Olie af te ſcheppen. 't Is hierom ook vreemder zonderling, dat LINNÆUS de woonplaats ſtelt in de Siciliaanſche en Afrikaanſche Wateren. BONANNI, 't is waar, geeft een dergelyke op,

(442) *Buccinum* Testâ ovatâ cinctâ, Sulcis obtuſis remotis, Caudâ prominulâ. M. L. U. 601. N. 246. Cochlea rugoſa, ROND. *Test.* 106. Cochlea ſtriata ſive Olearia. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. A. CALCEOL. *Mus* 30 T. 41. BONANN. *Recr.* III. f. 17, 25. GUALTH. *Test.* T. 89 f. E. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. C. LIST. *Conch.* T. 899. f. 89. SEB. *Kab.* III. T. 70. f. 1-4. & T 61. f. 9. ADANS. *Seneg.* I. T. 7. f. 6. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 8. f. 4.

Fig. 1.

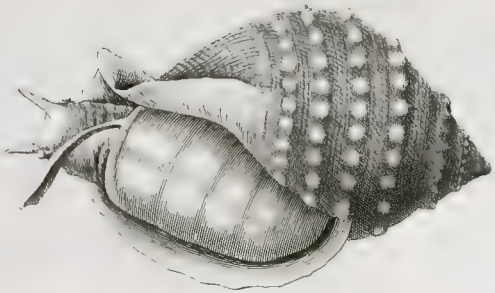

Fig. 3.

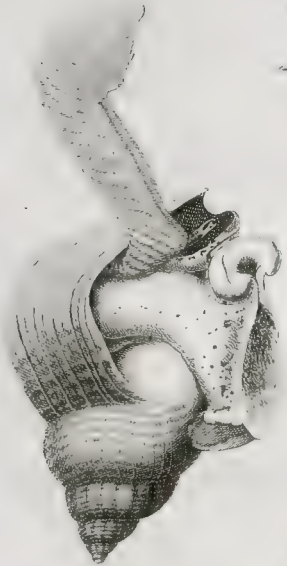

Fig. 4.

Fig. 2.

Fig. 1.

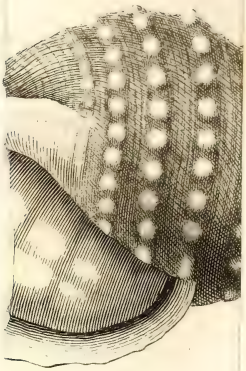

2.

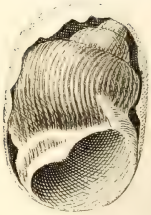

op, uit de Zee van Sicilie, doch van de andere meldt hy uitdrukkelyk, dat hy dezelve uit Oostindie gekreegen hadt. Waarom dan dat Gewest, van waar de regte Belhoorens van deezen aart afkomstig zyn, verzweegen? Kan dit zo wel als het zo even gemelde ten opzigt van de Patryzen, een misslag zyn, of moet men 't als een opzettelyke verschikking aanmerken? VI. AFDEEL. III. HOOFD-STUK.

Nog grooter tegenstrydigheid komt ons, ten opzigt van deeze Hoorens, voor. RUMPHIUS zegt: „ het Dier daar in heeft geen Dekzel, „ maar legt bloot gelyk andere Slakken." Dit heb ik reeds, uit hem, ook ten opzigt van de Ajuinschillen gemeld. ADANSON, in tegendeel, die dergelyke Belhoorens ook aan de Kust van Senegal waarnam, en ze *Minjac* noemt naar den Malabaarschen naam, van den gezegden Autheur opgegeven; telt dezelven onder de Gedekzelde *. Hy zegt dit wel van deeze in 't byzonder niet, maar hy betrekt ze tot de Purperhoorens, waar van het Dier, (zegt hy) een dun Kraakbeenig, halfmaanswys Dekzeltje heeft, dat de Opening taamelyk sluit, wanneer hetzelve zig in de Schaal verbergt, en op de Lyst worden de *Minjac* en *Tesan*, dat is deeze Bel- en de Patryshoorens, beiden, onder de genen die Dekzeltjes hebben geplaatst: ja hy geeft 'er, 't geen zonderling is, een Elliptisch of Ovaal Dekzeltje, dat

* *Operculés*

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

dat Hoornagtig is, aan. Ik ben niet in ſtaat, om deeze tegenſtrydigheden op te helderen, alzo ik het Dier niet heb van deeze Hoorens.

CCCCXLIII. *Buccinum Echinophorum.* Geknobbelde Belhooren. Pl. CXXII. *Fig.* 1.

(443) Kinkhooren, *die de Schaal met vier ryën van Knobbels omgord en de Staart uitſteekende heeft.*

Deeze is in 't Werk van RUMPHIUS bygevoegd, en heeft haar afkomst uit de Middellandſche Zee, zo LINNÆUS aanmerkt. Dit is ook blykbaar uit BONANNI, die zegt, dat zy aldaar dikwils tot Spyze wordt verzameld, hebbende dan eene Tufagtige of Muisvaale Kleur, doch die, welke RONDELETIUS *Echinophora* tytelt, zegt hy, was wit van Kleur en zeldzaam. D'ARGENVILLE merkt aan, dat de algemeene Kleur vaal is van deeze *Geknobbelde Belhoorens*, uitgenomen, dat zy den Mond wit hebben. De Afbeelding van deeze Hooren met het Dier, op Pl. CXXII. *Fig.* 1, is van hem ontleend, doch de duiſterheid der beſchryving belet my, die te gebruiken. Men vindt 'er die geel van Kleur zyn. Dat zy de Staart niet opgewipt hebben, onderſcheidt ze van de

KAS-

(443) *Buccinum* Testâ Cingulis quatuor tuberculoſis, Caudâ prominente. M. L. U. 601. N. 247. BONANN. *Recr.* III. f. 19, 18. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. 1. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. P. GINANN. *Adr.* II. T. 5. f. 43. SEB. *Kab.* III. T. 68. f. 18. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 17. f. 1.

KASKETTEN, VI. AFDEEL. LII. HOOFDSTUK.

II. Die Helmagtig zyn met een kort omgeboogen Staartje en den Mond getand.

(444) Kinkhooren, *die de Schaal van vooren eenigermaate geplooid en kruislings gestreept heeft, met de Opening getand en de Staart omgekromd.* CCCCXLIV. *Buccinum Plicatum.* Geplooide Kasket.

Deeze behoort onder de Kasketten, en wordt dus van BONANNI beschreeven. Zy vertoont zig aan de ééne Zyde als overlangs gestreept zynde, en met Saffraankleurige Vlakken, die in de gedaante van een Kruis geplaatst zyn, getekend, even als een Zyden Kleed, met Goude Bloemen doorweven: aan de andere Zyde ziet men een naauwen Mond, hebbende de beide Lippen wit en getand, 't welk by de bruine Kleur, daar het inwendige mede besmet is, sterk afsteekt. Bovendien is zy, van den Top tot aan de Tip, omgord met een wit Zoompje, dat door rosse Streepjes overdwars verdeeld is. Over 't geheel schynt zy als met een wit Kleed, dat met Gouddraad doore

(444) *Buccinum* Testâ antice subplicatâ, decussatim substriatâ, Aperturâ dentatâ, Caudâ recurvâ. BONANN. *Recr.* III. f. 156. GUALTH. *Test.* T. 40. f. C. Casque. ARGENV. *Conch.* T. 18. (15) f. D? SEB. *Kab.* III. T. 73. f. 10. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 4, f. 1.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

doorweven is, overtoogen te zyn, en wordt derhalve, van de Franſchen, *Zilver-Laken* getyteld.

CCCCXLV. *Buccinum Cornutum.* Gehoornde Kasket.

(445) Kinkhooren, *die de Schaal Tolrond, met Kuiltjes geſtippeld en gekroond, de Opening getand en de Staart omgekromd heeft.*

Tot deeze Soort behooren de *Gebreide Kasketten*, dus genaamd, om dat de Oppervlakte zig als Breiwerk vertoont, doordien zy geheel met Kuiltjes bezet is. Van dit ſlag komen 'er voor die zeer fraay zyn, van wegen haare witagtige Kleur, met Geel gewolkt en met Saffraankleurige Vlakken, zodanig dat zy byna die van de voorgaande Soort evenaaren. In de kleinen heeft dit byzonder plaats, die ook eenigermaate gehoornd zyn, doch grooter wordende, gelyk ik 'er heb van negen Duimen lang en zes Duimen breed aan den Mond, dan hebben zy zo groote Hoornen, dat menze, deswegen, niet onaartig, *Oſſekoppen* noemt. Men geeft 'er ook wel den naam van *Stormhoed* aan, die eigentlyk het woord Kasket verduitſcht.

(445) *Buccinum* Teſtâ turbinatâ, Scrobiculis punctatâ coronatâ, Aperturâ dentatâ, Caudâ recurvâ. M. L. U. 602. N. 249. Murex Triangularis. ROND. *Teſt.* 2. 77. BONANN. *Recr.* III. f. 155. RUMPH. *Rar.* T. 23. A, N. 1. GUALTH. *Teſt.* T. 40. f. D. SEB. *Kab.* III. T. 73. f. 7, 8, 17, 18. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 2. f. 1.

duitſcht. BONANNI zegt, dat de Schaal van deeze *Turbo* alle anderen in grootte overtreft. Die hy afbeeldde was wit, met drie Saffraan-kleurig en Goudgeel gegolfde Bandjes. Men vindtze, voegt hy 'er by, ſomtyds wit, Wyn-agtig, ros en Amethystkleurig gemengeld, hebbende bovendien, op de uitſteekende en omgeſlagene Lip, vyf Merken, die haar ten hoogſte verſieren.

Dit is de eerſte Soort der Stormhoeden by RUMPHIUS, die aanmerkt, dat deeze Hoorens in de jongheid veel meer ſtompe Hoorentjes hebben, dan oud wordende. Dat in dezelven de aangroeijing tevens door aanzettinge geſchiedt, t'elkens van een halven Gier, zegt hy, is blykbaar, wanneer men dezelven aan ſtukken ſlaat. Dan ziet men aan de binnenſte Gieren kleine overblyfzels van de oude Lippen, welke aan den Top altoos duidelyk waar te neemen zyn. In de kleinſte gebreide Kasketjes evenwel, die geen twee Duimen lang zyn, vind ik de drie zogenaamde tekens van aangroeijing aan den Top zo wel als in de Osſekoppen, en in deeze zyn de Zoompjes naar evenredigheid dikker dan in de kleine. Kan men dit daar mede overeenbrengen, dat het overblyfjes der oude Lippen zouden zyn? Groeit dan een onnut Deel nog verder aan?

Men vindtze, zegt die Autheur, dikwils met Zeegruis begroeid en dood in dat gedeelte, 't

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

welk boven het Zand heeft uitgeſtoken. Zy komen voor op vlakke Zandige Stranden, in de Liasſerſche Eilanden, inzonderheid op Oma voor Haroeko. De Inlanders leggenze zo geheel op Kolen, braaden ze en ſlaan de Schaal aan ſtukken, om het Vleeſch daar uit te haalen, 't welk van hun gegeten wordt. Hy geeft 'er de Maleitſche en Ambonſche naamen van op. Hoe kan LINNÆUS dan de woonplaats ſtellen in Amerika?

CCCCXLVI. *Buccinum rufum.* Roode Kasket.

(446) Kinkhooren, *die de Schaal kruislings geſtreept heeft; met Knobbelige Gordels, die door eene dubbelde Streep van een geſcheiden zyn; de Opening getand en de Staart omgekromd.*

De *roode Stormhoed* wordt deeze by RUMPHIUS getyteld. Zy is tevens geknobbeld, en dit maakt dat ſommigen haar ook wel de *Geknobbelde Kasket* heeten. Dit is een raar ſlag, zegt hy, dat weinig gevonden wordt, vallende kleiner dan de voorgaande en naauwlyks twee Vuiſten groot. De Schaal is, behalve

(446) *Buccinum* Testâ decuſſatim ſtriatâ, Cingulis nodoſis interſtinctis Lineâ geminâ, Apertura dentatâ, Candâ recurvâ. M. L. U. 603 N. 250. Caſſida rubra. RUMPH. *Rar.* T. 23. f. B. BARREL. *Rar.* 1325. f. 29. GUALTH. *Teſt.* T. 40. f. F. REGENF. *Conch.* T. 12. f. 69. SEB. *Kab.* III. T. 73. f. 2-6, 9. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 9. f. 2; IV. D. Pl. 1.

halve de ronde Knobbeltjes, met korte Groeven en Ribben verfierd, die als de Veders van een Hoen geſchilderd zyn. Men vindt van deeze die bruinrood van boven, als ook die Roozerood zyn; doch de Mond is, altoos, gelyk raauw en bloedig Vleeſch of geelagtig vlammende, en het Vleeſch van 't Dier trekt ook naar het roode. Men vindtze, zegt hy, weinig, en zy worden van de Maleijers veel gezogt om 'er Armringen van te maaken. Dus blykt dat de woonplaats van deeze Soort ook is in Oostindie.

(447) Kinkhooren, *die de Schaal met twee ryën van Knobbels omgord en de Staart omgekromd heeft.*

CCCCXLVII. *Buccinum tuberoſum.* Geknobbelde Kasket.

Hier worden die *Weſtindiſche Kasketten* bedoeld, welke men *Bonte* zou kunnen noemen, in vergelyking met de voorgaande Soort. Op eenen witten Grond zyn zy zeer fraay met bruin, geel en paarſchagtig blaauw, in veelerley verheffingen en verflaauwingen, met allerley Golfswyze bogten, geſchakeerd. Dergelyken zyn het, daar Pater Labat van ſpreekt onder den naam van *Lambis* of *Casque*, en waar van de Slak, zo hy aanmerkt, een niet onaangenaa-

(447) *Buccinum* Testâ cingulis duobus tuberculoſis, Caudâ recurvâ. M. L. U. 602. N. 248. LABAT. *Itin.* 5 p. 262. GUALTH. *Teſt.* T. 41. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 10. f. 1, 2.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

genaame Spyze is, wanneer zy wel toegemaakt wordt, op de Westindiſche Eilanden. Haar Vleeſch, zegt hy, is blank en hard, en harder naar maate de Hooren grooter is, moetende lang gekookt worden, eer zy bekwaam tot de Verteering is. Zy zyn echter vet en goed van Smaak. Het eerſte Water, daar zy in gekookt zyn, wordt gemeenlyk weggeworpen; dan kookt menze in ander Water gaar, en, na dat zy daar uit genomen en uitgedroopen zyn, ſnydt menze open, om den Darm uit te haalen. Vervolgens wordt dit Schulpdier in Schyven geſneeden, dan met Boter en Speceryën geſtoofd en met een zuure Eijer-Saus gegeten. Van de Hoorens, die men aan ſtukken geſlagen heeft, of daar het Dier met een Haakje uitgehaald is, kan een zeer goede Kalk gebrand worden; doch dezelve vereiſcht een geweldig Vuur. Men vindt in alle Hoorens byna een half Glas vol Water. Zy vallen van tien tot vyftien Duimen lang, en van tien tot twaalf Ponden zwaar.

CCCCXLVIII. *Buccinum Flammeum.* Gevlamde Kasket.

(448) Kinkhooren, *die de Schaal een weinig geplooid en gekroond heeft; de Opening getand en de Staart omgekromd.*

Deeze moet, volgens de beſchryving van 't

(443) *Buccinum* Testâ ſubplicatâ ſubcoronatâ, Aperturâ dentatâ, Caudâ recurvâ. M. L. U. 603. N. 251. BONANN. *Recr.* III. f. 161. RUMPH. *Rar.* T. 23. N. 2.

't Koninglyk Sweedſche Kabinet, van de Roode daar door onderſcheiden worden, dat zy geen Knobbels heeft dan aan den Hals alleen. Die uit het Werk van RUMPHIUS, hier aangehaald, hadt de Oppervlakte fraay bruin gevlaamd en weinig geknobbeld, zynde zeer ongemeen. BONANNI zegt, dat de zyne van de Franſchen een Beurs genoemd wordt, 't welk mooglyk op de rimpelagtige Plooijen zal zien, die onder aan den Top zig bevinden, en op de Buikige rondheid van de Schaal. Zy was Vleeſchkleurig, zegt hy, met Goudkleur Wormswyze doorweven: doch de Merken aan de Lip waren zwartagtig. VI. AFDEEL. LII. HOOFDSTUK.

BEZOARS.

(449) Kinkhooren, *die de Schaal Eyvormig kruislings geſtreept en glad, met verhevene Streepen overlangs, de Opening getand heeft en de Staart omgekromd.* CCCCXLIX. *Buccinum Testiculus*, Geplekte Bezoar.

De juiſte affcheiding der Kasketten en Bezoars nog niet bepaald zynde, wordt deeze van ſom-

(449) *Buccinum* Testâ obovatâ decusſatim ſtriatâ lævigatâ, Striis elevatis longitudinalibus, Aperturâ dentatâ, Caudâ recurvâ. M. L. U. 604. N. 252. BONANN. *Recr.* III. f. 162. RUMPH. *Rar.* T. 23. f. 3. GUALTH. *Teſt.* T. 39. f. C. SEB. *Kab.* III. T. 72. f. 17-20. & T. 73. f. 19, 20. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 8. f. 2. & IV. D. Pl. 6. f. 1.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

ſommigen een Kasket, van anderen een Bezoar getyteld. Men kanze, wegens de rondheid, dus eigenst noemen, en hierom geeft LINNÆUS 'er den bynaam van Testikel aan. BONANNI zegt, dat zy de figuur van een Ey uitdrukt, en als met Goud Laken bekleed is, dat met Purper ſchynt doorweven te zyn. Zekere bruine Plekken, hier en daar over deeze Hooren verſpreid, geeven 'er den naam aan van *Geplekte Bezoar.*

CCCCL. *Buccinum decusſatum.* Geſchubde Bezoar.

(450) Kinkhooren, *die de Schaal kruislings geſtreept heeft met vierkante Schubbetjes, de Opening getand, de Staart omgekromd.*

Deeze behoord onder de Gezoomde Bezoars, en men noemtze wel *Dubbeld Zoompje*, om dat zy aan ieder zyde een Zoom heeft. De Spil heeft eenige uitſteekende Stippen, en de buitenſte Lip is van binnen getand. Wy noemenze de *Geſchubde*, dewyl de Oppervlakte als bezet is met Schubbetjes, dat geen plaats in de anderen heeft. Men vindtze wit en bruinagtig, ook Loodkleurig, hoedanigen BONANNI van het Strand van Portugal gekreegen hadt. Zy

(450) *Buccinum* Testâ decusſatim ſtriatâ lævigatâ, Squamulis quadratis, Aperturâ dentatâ, Caudâ recurvâ. M. L. U. 604. N. 253. Buccinum parvum. RONDEL. *Test.* 83. f. 1. BONANN. *Recr.* III. f. 157. GUALTH. *Test.* T. 40. f. E. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 10. f. 3, 4.

Zy vallen zeer klein. LINNÆUS ſtelt de woonplaats in de Afrikaanſche Oceaan.

(451) Kinkhooren, *die de Schaal een weinig geſtreept, met vier ryën van vierkante Vlakken omringd, de Opening getand heeft en de Staart omgekromd.* *Buccinum Areola.* Geruite Bezoar.

RUMPHIUS noemt deeze *Beddekens*, om dat de Plekken op dezelve als de Bedjes en Paden in een Tuin geſchikt zyn. De regelmaatigheid van derzelver Tekening, inderdaad, is verwonderlyk. Veelen noemenze echter maar *Geplekte* Bezoar, dat eene te algemeene benaaming is: de Franſchen *truité* of geſpikkeld als een Forel, dat ook niet ſtrookt. Ik geef 'er den naam aan van *Geruite Bezoar*, om dat die Plekken zig als donkere Ruiten vertoonen. De Schaal is, in de meeſten, overlangs flaauw geſtreept. Sommigen hebben de Plekken bruin op een blaauwagtigen; anderen Goudgeel op eenen witten Grond. De Top is zeer ſcherp gedraaid: de Spil met kleine Plooitjes bezet: de Lip van binnen getand, van buiten gezoomd,

(451) *Buccinum* Testâ ſubſtriatâ, Maculis quadratis quadrifariam cinctâ, Aperturâ dentatâ, Caudâ recurvâ. M. L. U. 605. N. 254. BONANN. *Recr.* III. f. 154. Areola. RUMPH. *Rar.* T. 25. f. I. B. GUALTH. *Test.* T. 59. f. H, G. ARGENV. *Conch.* T. 18. (15) f. I. KLEIN *Oſtrac.* T. 6. f. 102. SEB. *Kab.* III. T. 79. f. 7-9. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 8. f. 5.

VI. zoomd, en aan de Spil hebben zy nog een dergelyken Zoom. Zy komen uit Oostindie, en uit de Middellandsche Zee.

AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

III. Helmagtige met een kort opgewipt Staartje, die de Lip van binnen ongetand, van agteren uitwaards gedoornd hebben.

CCCCLII. *Buccinum Erinaceus.* Gedoornde.

(452) Kinkhooren, *die de Schaal eenigermaate geplooid heeft en met Tepels gekroond, de Lip van agteren gedoornd.*

De Doornen zyn vry groot en zigtbaar aan het agter- of onder-end van deeze Hooren, die men derhalve te regt de *Gedoornde Bezoar* kan noemen. Ik heb 'er die fraay geel overlangs geftreept en gebandeerd zyn, met eenen breeden Zoom, welke fierlyk bruin geplekt is, aan haare Lip. Het Top-end is aartig met Tepeltjes gekroond. Doch, dewyl LINNÆUS Afbeeldingen hier toe betrekt, die de Lip niet gedoornd hebben, zo zou menze ook de Getepelde kunnen noemen. Zy valt in de Westindiën en in de Middellandsche Zee.

(453)

(452) *Buccinum* Testâ fubplicatâ, Papillis coronatâ, Labro postice muricato. M. L. U. 605. N. 255. RUMPH. *Rar.* T. 25. N. 7. GUALTH. *Test.* T. 39. f. I, D. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. G. SEB. *Kab.* III. T. 53. f. 11-16, KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. II. f. 3.

(453) Kinkhooren, *die de Schaal glad en met Tepels gekroond, de Lip van agteren gedoornd heeft.* VI. AFDEEL. LII. HOOFDSTUK.

De rondheid van de Schaal, waar door deeze aanmerkelyk van de voorgaande, die langwerpig is, verſchilt, kon hier tot een duidelyker Kenmerk van onderſcheiding bygevoegd zyn. Het zyn de gewoone gladde Bezoars, welken men ook wel *Graauwe* of *Aſchgraauwe* noemt, ſomtyds naar den blaauwen, ſomtyds naar den vaalen trekkende, zo RUMPHIUS aanmerkt. Zy vallen wel een Vuist groot, gelyk ik ze heb, doch deeze zyn zeldzaam. Men vindtze ook met een dubbelen Zoom, waar uit de aangroeijing by toezettinge, of aanvoeginge van een nieuwe Lip aan den ouden Mond, volgens dien Autheur, blykbaar is. Zonderling is 't, dat men in deeze Bezoars maar ééne Zoom aan den Top, niet drie, gelyk in de Kasketten, waarneemt. Van haare Eijerſtokken en Voortteeling is reeds geſproken *. Men noemtze in 't Maleitſch *Bia bewang*, om dat het gekookte Vleeſch een weinig naar Look ruikt, en die 'er veel van eeten CCCCLIII. *Buccinum glaucum.* Graauwe Bezoar.

* XIV. STUK, bl. 15.

(453) *Buccinum* Testâ lævi Papillisque coronatâ, Labro postice muricato. M. L. U. 606. N. 256. Casſis cinerea lævis. RUMPH. *Rar.* T. 25. f. A. GUALTH. *Test.* T. 40. f. A. SEB. *Kab.* III. T. 71. f. 11, 12, 13, 16. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 28. f. 1.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

eeten krygen 'er een ſtinkend Zweet van. In de Ambonſche Inham worden zy veel gevonden.

CCCCLIV. *Buccinum Vibex.* Gladde Bezoar.

(454) Kinkhooren, *die de Schaal zonder oneffenheden en de Lip van agteren gedoornd heeft.*

Onder de genen, die aangehaald zyn, is het zogenaamde *dubbelde Zoompje.* De Latynſche benaaming ſchynt meer te zien op de Striemswyze Streepen, welken ſommigen van deeze Hoorens overlangs hebben. Sommigen evenwel hebben die niet, en de aangehaalde Afbeelding van BONANNI was getepeld of geplooid. Ook zou deeze Bezoar, om naar de voorgaande volmaakt te gelyken, (uitgenomen dat zy kleiner was en aan den Top niet Stekelig), ook Klootrond van Geſtalte moeten zyn (*), 't welk zelden plaats heeft in de Zoompjes. LINNÆUS zelf zegt van Eyrond. Ik vind derhalve de meening duiſter.

(455)

(454) *Buccinum* Testâ lævi totâ, Labro postice muricato. M. L. U. 606. N. 257. BONANN. *Recr.* III. T. 152. Fimbriata lævis. RUMPH. *Rar.* T. 25. f. E, N. 8, 9. GUALTH. *Test.* T. 39. f. L, F. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. H. SEB. *Kab.* III. T. 53. f. 3-7. REGENF. *Conch.* T. 10. f. 40. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 3. f. 3.

(*) Testæ facies & omnia Buccini glauci, ſed minor, nec muricata; ovata, undique lævis, rarius cincta antice nodis obliteratis. *Mus. L. Ulricæ.* p. 606.

(455) Kinkhooren, *die de Schaal overal met Knobbeltjes bezet, en de Lip van agteren gedoornd heeft.* VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

Van de Bezoars hier afstappende gaan wy over tot andere Hoorentjes, die in Kenmerken aan dezelven naderen. Deeze worden *Ryftenbry-Hoorentjes* genoemd, om dat zy met een menigte van fyne Knobbeltjes, die naar Rystkorreltjes gelyken, bezet zyn. Zekere Tandjes wordt men aan de Lip van den Mond gewaar, zegt D'ARGENVILLE, en de Punt is een weinig Roozekleurig. Dit laatste neem ik wel in de mynen waar, doch niet het eerste. De Kleur is witagtig geel met vaale Vlakken, de langte anderhalf Duim. Zy komen uit Oostindie. CCCCLV. *Buccinum Papillosum.* Ryftenbry-Hoorentje.

(456) Kinkhooren, *die de Schaal effen, de Lip van agteren gedoornd heeft en de Spil met twee Tandjes.* CCCCLVI. *Buccinum Glans.* Moeder-vlakje.

Deeze, wegens de groote Vuurkleurige Vlak-

(455) *Buccinum* Testâ undique tuberculatâ, Labro postice muricato. M. L. U. 607. N. 258. Buccinum granulatum rotundum. RUMPH. *Rar.* T. 29. f. M. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. I. SEB. *Kab.* III. T. 49. f. 57, 58, 59. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 27. f. 2.

(456) *Buccinum* Testâ lævi, Labro postice muricato, Labioque interiore bidentato. M. L. U. 607. N. 259. RUMPH. *Rar.* T. 29. f. P. SEB. *Kab.* III. T. 39. f. 56, 57, 60. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 5. f. 5.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD. STUK.

Vlakken, daar op voorkomende, het *Moedervlakje* genaamd, is als met zeer fyne roodagtige Draadjes omwonden, en wordt daarom, van RUMPHIUS, *Buccinum lineatum* geheten. In haar Vleesch heeft zy mede, zegt hy, dat Venynig Doorntje, gelyk de Pausekroonen; waar voor men zig wagten moet, om zig daar aan niet te kwetzen. De afkomst is uit Oostindie, en zy valt grooter dan de voorgaande.

IV. Die aan de Spil als een omgeslagen Lip, van dikke Eelt, hebben.

CCCCLVII. *Buccinum Arcularia.* Koffiehoorentje.

(457) Kinkhooren, *die de Schaal geplooid heeft en met Tepels gekroond, de binnenste Lip platagtig uitgebreid en bultig.*

RUMPHIUS zegt, dat men deeze Hoorentjes in 't Maleitsch *Koffer-Hoorentjes* noemt, om dat de Maleijers dezelven weeten te gebruiken tot versiering van zekere Strooijen Koffertjes. Hierom geeft hy 'er den Latynschen naam *Arcularia* aan. Het is, zegt hy, een klein Slakhoorentje, zo groot als de Nagel van een Duim, met een spits Hoofd als een

(457) *Buccinum* Testâ plicatâ Papillisque coronatâ, Labio interiore explanato gibbo. M. L. U. 608 N. 260 Arcularia major. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. M. GUALTH. *Test.* T 44. f. R, O. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. C. SEB. *Kab.* III. T. 58. f. 32, 33. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 22 f. 3.

een *Turbo*, op de Rug geplooid, en aan de kanten van den omloop gekarteld, dik van Schaal en vuil wit of geelagtig van Kleur. De Mond is fmal, met een dikke Lip, waar aan fcherpe Tandjes ftaan en geflooten met een dun geel Dekzeltje.

(458) Kinkhooren, *die de Schaal bultig en fchuins geftreept, de binnenfte Lip platagtig uitgebreid en bultig heeft.* CCCCLVIII. *Buccinum pullum.* Bruintje.

Sommigen noemen die van deeze Soort Bruine, en de voorgaande Witte *Basterd Rivier Pauſekroonen.* Ik noem ze derhalve, volgens den Latynfchen bynaam, *Bruintje.* Zy zyn de helft kleinder, zegt LINNÆUS, dan die van de voorgaande Soort, Roestkleurig, met fchuine Streepen in de langte en overdwars een witten Band. Ik heb 'er doch van de witte Oostindifche die weinig grooter dan deeze zyn, wier afkomst is uit de Middellandfche Zee.

(459) Kinkhooren, *die de Schaal bultig en effen* CCCCLIX. *Buccinum gibboſulum.* Bocheltje.

(458) *Buccinum* Testâ gibbâ oblique ſtriatâ, Labio interiore explanato gibbo. *Syst. Nat.* XII. LIST. *Conch.* T. 970. f. 25, 26. GUALTH. *Test.* T. 44. f. M, N. ADANS. *Senег.* I. T. 8. f. 11. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 22. f. 4, 5.

(459) *Buccinum* Testâ gibbâ lævi, Labio interiore explanato gibbo. GUALTH. *Test.* T. 44. f. L. SEB. *Kab.* III. T. 53. f. 46. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 22. f. 6.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

effen heeft, met de binnenſte Lip platagtig uitgebreid en bultig.

GUALTHIERI zegt, dat deeze Hoorentjes de Kleur uit den bruinen witagtig, de beide Lippen uitgebreid, gezoomd en Saffraankleurig hebben: de Opening wit. Ik neem dit alles in de mynen, die van grootte als een Paardeboon zyn, waar, doch de Bult of Bochel, op de Rug, is blaauwagtig.

CCCCLX. *Buccinum mutabile.* Veranderlyke.

(460) Kinkhooren, *die de Schaal effen, ouder wordende gerimpeld heeft, met een uitſteekende Top; de binnenſte Lip eenigermaate plat uitgebreid.*

Deeze, zo wel als de voorgaande en volgende Soort, uit de Middellandſche Zee afkomſtig, heeft de Schaal dun, effen, bleek; de Gieren aan den bovenſten Rand flaauw wit en ros: den Top, met de Gieren zeer onderſcheidelyk, van langte als het Lyf. Ouder wordende krygt zy Rimpels in de langte, wordt Aſchgraauw en ondoorſchynende. De binnenſte Lip ſtrekt zig voorwaards dikagtig uit.

CCCCLXI. *Buccinum Neritеum.* Nerietagtige.

(461) Kinkhooren, *die de Schaal verheven-rond*

(460) *Buccinum* Testâ lævi, adultiore rugoſâ, Spirâ exſertâ, Labio interiore ſub-explanato. GUALTH. *Test.* T. 44. f. B.

(461) *Buccinum* Testâ convexâ obtuſâ lævi, Labio interiore explanato gibbo obſoleto, GUALTH. *Test.* T. 65. f. C, I.

rond ſtomp en effen, met de binnenſte Lip platagtig uitgebreid en flaauw gebult heeft.

De Schaal van deeze heeft de grootte van een Erwt, de gedaante van een Neriet, verſchillende alleen, doordien de Opening van agteren uitgerand is. Zy is byna Kogelrond, ſtomp, effen, bleek van Kleur, maar de bovenſte Naad, langs de Gieren, onderſcheidt zig door eene Wormswyze paarſchagtige Streep. Van onderen is zy platagtig, wit en bultig.

V. Die de Spil platagtig, als afgeſchraapt, hebben.

(462) Kinkhooren, *die de Schaal met gelyke Ribben overlangs, die ver van elkander geſcheiden en geſpitst zyn, de Spil glad heeft.* CCCCLXII. *Buccinum Harpa*, Davids-Harp.

Men noemt deeze, wegens de Ribben, die 'er over heen loopen, en wegens de geheele Ge-

(462) *Buccinum* Testâ Varicibus æqualibus longitudinalibus distinctis mucronatis, Columellâ lævigatâ. M L. U. 609. N. 261. BONANN. *Recr.* III. f. 185. LIST. *Conch.* T. 992. f. 55. PET. *Gaz.* T. 48. f. 13. Harpa. RUMPH. *Rar.* T. 32. f. K, L, M. GUALTH. *Test.* T. 29. f. C, D, E, G. Harpa nobilis. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. D. REGENF. *Conch.* T. 2. f. 14. KLEIN *Oſtrac.* T. 6. f. 105. SEB. *Kab.* III. T. 70. f. 10. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 9. f. 3. II. D. Pl 8. f. 2: Pl. 19. f. 1, 2.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

Geſtalte, de *Harp* of *Davids Harp*, en ſommigen ook wel *Edele* en *Maagde-Harpen*. Zy plagten voor Rariteiten gehouden te worden, en toen gaven de Liefhebbers 'er ook wel den naam van *Amouretjes* aan. De Malcijers noemdenze *Bia Sarasſa*, naar de mooije gebloemde Kleedjes van deezen naam, zegt RUMPHIUS. 't Zyn, inderdaad, zeer fraaije Hoorens, maar door de gemeenheid worden zy thans weinig geteld; hoewel men ze doch niet nalaat, in haare Verſcheidenheden, een plaats te vergunnen in de Kabinetten.

Men vindt Harpen die een halven Vuist groot, en die kleinder zyn, tot zeer klein toe. De Kleur van ſommigen is bleekrood, van eenigen bruinrood of graauw, en de zodanigen, die dan met roode Vlakken ſchoon verfierd zyn, noemt men *Chryſanthen*. Doorgaans zyn de Ribben Vleeſchkleurig en de tusſchenruimten wat bruinder, met witte of bleeke Slingeringen. Die ſchoon rood zyn, en kleinder, als met Blommetjes getekend, de Ribben met zwarte dwarsſtreepjes en een ſoort van Tandjes aan de Lip, noemt men *Edele* Harpen, zegt RUMPHIUS, die ook van een kleine langwerpige Soort ſpreekt, welke graauw is met witte Ribben, en dit zyn de *Maagde-Harpen*. Van binnen, aan de Spil, hebben deeze laatſten dat zwartagtig bruine niet, 't welk zo uitſteekt in de anderen.

Het Dier.

Gedagte Autheur zegt, dat het Dier der Harpen

pen voor ſchadelyk gehouden wordt. Hetzelve heeft veel Kraakbeenig Vleeſch, dat aartig geſchilderd is met lichtbruin en geel, en boven op met Sterretjes getekend. Voorts heeft dit Schulpdier, van vooren, een Stuk Vleeſch, zo groot, dat het niet wel in de Schaal kan, 't welk zy kunnen loslaaten en wegwerpen: doch wat daar uit groeije is onbekend. Immers men vindt 'er veelen, die dit Stuk niet hebben, en, wanneer men 't zelve van de anderen afrukt, komen daar onder eenige witte Korrels te voorſchyn, als of het Eijers waren. In de Maand Mey, met het begin van den Regen-Mousſon, worden de meeſten gevangen of geviſcht in Zee, en dan vindt men ook de gezegde Klomp, van het Dier afgevallen, als een Hart gefatzoeneerd, en met Gouden Sterretjes of Blommetjes getekend, doch aan die zyde, welke tegen het Dier aan gezeten heeft, plat, witagtig, met paarſche Vlakken als Mazelen. Op deszelfs Vleeſch, dat in 't eerſte witagtig is, komen allengs ook dergelyke Bloemen en Streepen: maar dit Vleeſch is altoos weeker of zagter dan de gezegde Klomp. VI. AFDEEL. LII. HOOFD STUK.

(463) Kinkhooren, *die de Schaal met gelyke Ribben overlangs, digt aan elkander en geſpitst zynde, de Spil glad heeft.* CCCCLXIII. *Buccinum Costatum.* Gedibde.

Dee-

(463) *Buccinum* Testâ Varicibus æqualibus, longitudinalibus, confertis mucronatis, Columellâ lævigatâ. *Syst. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

Deeze wordt, door LINNÆUS, als eene mooglyke Verſcheidenheid van de Harpen voorgeſteld.

CCCCLXIV. *Buccinum Perſicum*, Rudolphus.

(464) Kinkhooren, *die de Schaal ruuw heeft, met een gekartelde Lip en de Spil plat.*

Uit de aangehaalde Afbeeldingen blykt, dat hier bedoeld worden de *Rudolphusſen* of *Metaalhoorens*, die men in 't Franſch *Conque Perſique*, dat is Perſiaanſche Schulp, tytelt. Men maakt evenwel nog eenig onderſcheid tuſſchen die beiden. De Metaalhoorens zyn ſchoon glanzig met zwarte Streepen, die met wit afgebroken zyn, langs de Gieren omgord: de Rudolphusſen zyn ruuw of enkel geribd, gelyk dit in die, welke men onlangs van de Magellaanſche Eilanden gekreegen heeft, byzonder blykt. Deeze laatſten noemen wy, wegens een Tand, dien zy by de Mond-opening om laag hebben, *Getande Rudolphusſen.* Zy zyn bruin van Kleur en wit getopt.

CCCCLXV. *Buccinum Patulum*, Wydmond.

(465) Kinkhooren, *die de Schaal gedoornd heeft,*

(464) *Buccinum* Testâ ſcabrâ, Labro crenulato, Columellâ planâ. M. L. U. 609. N. 262. GREW. *Muſ.* T. 9. f. 5, 6. Cochlea patula. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. E. GUALTH. *Teſt.* T. 51. f. L. Concha Perſica. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. E. SEB. *Kab.* III. T. 72. f. 10-16. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 2. f. 5. IV. D. Pl. 30. f. 1.

(465) *Buccinum* Testâ muricatâ, Labro extus crenato, Columel-

heeft, de Lip uitwaards getand, de Spil Zeisfenagtig.

Te regt onderscheidt LINNÆUS deeze, die men *Wydmond* noemt, van de voorgaande: want, dat die haare Knobbels door 't afflypen verlooren zouden hebben, gelyk D'ARGENVILLE zegt, is beuzeltaal. De Gestalte verschilt te veel, en, al zyn de Knobbels, gelyk ik 'er heb, in deeze Wydmonden afgesleepen, verschillen dezelven doch grootelyks van de Rudolphusfen. ADANSON merkt aan, dat zy in de jongheid van buiten bruin Violet, en in de Ouderdom bruin en groen gemengeld zyn, hebbende de slinker Lip, of de Spil, vaal, en de regter Lip van binnen Violet. Het Dier trekt naar den Violetten en deszelfs Dekzel is byna eens zo kort als de Opening van de Schaal. Deeze Soort, die hy tot de Purperhoorens betrekt, was aan de Kust van Afrika vry zeldzaam. LINNÆUS stelt de woonplaats in Amerika.

Die deeze Hoorens wel beschouwt, moet bekennen, dat zy te regt Wydmonden genaamd

lumellâ falcatâ. M. L. U. 610. N. 263. GUALTH. *Test.* T. 51. f. D, E. Morum. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. H. BONANN. *Recr.* III. f. 368. LIST. *Conch.* T. 989. f. 49. ADANS. *Seneg.* I. T. 7. f. 3. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 24. f. 1.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

naamd zyn, als zynde, gelyk RUMPHIUS zegt, byna niets dan een gaapende Mond, met weinige Gieren ſchielyk toeloopende; de Schaal dik en Steenhard, doch by den Mond dun en kartelig. Schoon zyne Afbeelding een ongeknobbelde Hooren voorſtelt, maakt hy doch gewag van eene andere Soort, die veel kleiner en bultiger, graauw en Kalkagtig was. Deeze Wydmonden hebben, volgens ADANSON, wanneer menze aan 't Strand vindt, een zo dikke Korst, dat menze veelcer zou aanzien voor Zee-Ooren.

CCCCLXVI. *Buccinum hæmaſtoma.* Rood-mond.

(466) Kinkhooren, *die de Schaal eenigermaate gedoornd heeft, de Lip van binnen geſtreept, de Spil platagtig, de Mondopening roodagtig geel.*

Deeze, in de Europiſche Oceaan huisvestende, heeft de Schaal Eyrond, ruuw, langs de Gieren met een dubbelen Band van Knobbeltjes omgord. De Mond-opening is Saffraangeel, de Lip van binnen gekarteld en geſtreept, zegt LINNÆUS. Zekere Hoorentjes, naar de Rudolphusſen gelykende, die van buiten Oranjekleurige Banden hebben, waar in de Knobbels ſtaan, ſchynen hier toe te behooren.

(467)

(466) *Buccinum* Testâ ſubmuricata, Labro intus ſtriato, Columella planiuscula, Fauce fulvâ. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 51. f. A. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 5. f. 4.

(467) Kinkhooren, *die de Schaal Eyrond ſpits, geſtreept en effen, de Spil plat-agtig heeft.* VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

Dat LISTER getuigt, hoe de Schaal van dit Schulpdier alle anderen, naar de grootte gerekend, in dikte en zwaarte ver te boven gaat, billykt genoegzaam de Nederduitſche benaaming van *Steentje*, welke ik hier, in navolging van den Latynſchen bynaam *Lapillus*, gebruikt heb. De grootſte langte, naamelyk, van dit Hoorentje, is, volgens hem, maar anderhalf Duim, en de Omtrek, op het dikſte, naauwlyks twee Duimen. Het heeft de Streepen een weinig uitpuilende, des men het niet wel *effen* kan noemen: ja het is, zo hy getuigt, zelfs een weinig oneffen of ruuw op 't gevoel, ten minſte aan den Top. Dit hadt eene witagtige, doch het andere, dat wat kleiner was, eene uit den witten groenagtige Kleur. Beiden werden zy overvloedig gevonden op de Klippige Stranden aan de Kust van Engeland. Hy hadt deeze Kinkhoorens, in 't begin van Juny, wanneer de Klippen door de Ebbe droog geworden waren, des morgens, dikwils gepaard gevonden. Zy kunnen daarom, CCCCLXVII. *Buccinum Lapillus.* Steentje.

(467) *Buccinum* Testâ ovatâ acutâ ſtriatâ lævi, Columellâ planiusculâ. *Faun. Suec.* 2167. *Mem. Acad. Paris.* 1711. p. 199. T. 6. f. 5, 7. ADANS. *Seneg.* I. T. 7. f. 4. LIST. *Angl.* 138. T. 3. f. 5, 6.

VI. AFDEEL. LII. HOOFDSTUK.

om, niettemin, Hermaphrodieten zyn, zo wel als de Aardflakken.

Even die zelfde Paaring hadt LISTER ook in de Alykruiken waargenomen, welke aan de Engelfche Stranden niet minder menigvuldig waren. Dat deeze, evenwel, niet veel naar deeze Hoorentjes gelyken, is uit de befchryving blykbaar aan allen, die ooit Alykruiken gezien en behandeld hebben. LINNÆUS niettemin, getuigt, dat dit Hoorentje met de Alykruiken overeenkomt in gedaante, plaats, grootte en zelfftandigheid (*). Waarom betrekt zyn Ed. die dan, mag men verder vraagen, tot een ander Geflagt; of deeze niet tot het zelfde Geflagt als de Alykruiken, en tot eene zelfde Soort? Men vindtze, zegt hy, veel in de Wester-Oceaan, eetende doode Visfchen in de Netten of Fuiken, en dikwils zodanig met Kley bedekt zynde, dat men de Gieren naauwlyks kan onderfcheiden.

Purperverw uit Kinkhoorens.

Dat 'er een foort van Purperverw uit deeze of dergelyke Kinkhoorens te haalen zy, heeft de Heer REAUMUR, aan de Kust van Vrankryk, waargenomen. „ De grootfte „ Schaalen van de Soort van *Buccinum*, die „ ge-

(*) Turbini laterali convenit facie, loco, magnitudine, confiftentiâ. *Syst. Nat.* XII. p. 1203. Ik heb gezogt naar *Turbo lateralis*, eer ik begreep, dat het *Turbo littoreus* moest zyn, die (bl. 1232) vergeleeken wordt met de *Turbo littoratis* van den Heer BASTER, dat wederom een Drukfeil is; moetende zyn, *Turbo Littoreus* of *Littoralis*. Gelukkig dat de Drukpers hier niet van gemaakt heeft *Turbo Literatus*.

„ gemeen is op onze Stranden, zegt hy, VI.
„ hebben de langte van twaalf of dertien Ly- AFDEEL.
„ nen, [dat iets meer is dan een Duim,] en LII.
„ de dikte van zeven of agt Lynen, daar zy HOOFD-
„ dikst zyn. Zy zyn even als de Slakhoo- STUK.
„ rens der Tuinen gedraaid, doch wat lang-
„ werpiger van Schaal. De grootte komt
„ overeen met het gene PLINIUS getuigt
„ van zyn *Buccinum*, dat hy een kleinere
„ *Concha* noemt; aanmerkende, dat zy aan
„ den rand der Opening gekarteld zyn, 't
„ welk ook in de onzen plaats heeft. Haare
„ uitwendige Oppervlakte is doorgaans uit-
„ gegroefd; dan eenigen hebben, behalve de
„ overlangſe, nog Voortjes overdwars. De
„ Kleur is zeer verſchillende. Men vindt 'er
„ die wit en die bruin zyn: in anderen zyn
„ Streepen van Goudkleur, die langs de Gie-
„ ren loopen op bruine of witte Gronden."

PLINIUS hadt reeds opgemerkt, dat 'er, behalve de Purperhoorens, die van de Purperverw haaren naam hadden, ook Kinkhoorens waren, die zulk eene Kleur uitleverden. Van de manier ſpreekende, op welke men die Verw bekwam, verhaalt hy, dat men de Hooren kneusde, en dan, eenige brokjes van de Schaal wegneemende, een Ader in 't gezigt kreeg, die een geelagtig Vogt, als Etter, bevatte. Dit was het Vogt dat tot Purperverwen diende; doch men nam gewoonlyk de moeite niet, om zulk

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

zulk een Ader op te zoeken: men ſtampte ſlegts de Hoorens met het Dier, en lietze dan in Water, met eenig Zout, verſcheide Dagen, in een Tinnen Bekken op 't Vuur ſtaan. Dit diende voornaamelyk om deeze Verwſtof te zuiveren: en de Heer REAUMUR heeft bevonden, dat het Vogt der Kinkhoorens veel ſchielyker de Purperkleur aanneemt, ja dat het zelfs kan dienen om Stoffen paarſch te verwen, voor dat het die Kleur aangenomen heeft.

purperlijeren.

By geval maakte hy daaromtrent een nadere Ontdekking. Deeze Kinkhoorens zag hy doorgaans verzameld rondom Steenen, of onder zekere Boogen van Zand, welken de Zee geformeerd hadt door het onderſte Zand weg te ſleepen, en het bovenſte alleen over te laaten, dat door oude Wormbuisjes ſamengehecht was: ja, zy waren 'er ſomwylen zo menigvuldig, dat menze by Handen vol kon opraapen: hy wierdt tevens gewaar, dat deeze Steenen bedekt waren met zekere langwerpig ronde Korreltjes, weinig meer dan een twaalfde Duims lang, die een geelagtig wit Vogt inhielden. Zulks deedt hem denken, of dit ook niet wel een Purperverwend Vogt mogt zyn, en hy drukte eenigen van deeze Korreltjes of Blaasjes op zyne Lobben uit, die 'er ſlegts een weinig door bemorst ſcheenen te worden; maar, na verloop van een half Kwartier Uurs, hadden zy, op die plaatſen, een ſchoone Purperkleur aangenomen. Vervolgens koos hy andere Blaasjes uit,

uit, en herhaalde de Proefneeming, die niet minder ſlaagde. In twee of drie Minuuten nam zyn Lywaat een ſchoone Purperkleur aan, die zelfs ſtand hieldt, tegen 't wasſchen met Zeewater. Op een groote menigte van deeze Korreltjes, welken hy met zig genomen hadt, gelukte het in zyne Kamer niet: de open Lugt was noodig tot die verandering van Kleur.

Zyn grootſte nieuwsgierigheid was, nu, om te weeten, welke Blaasjes dit mogten zyn. De Visſchers zeiden wel, dat het Zaad was van Wier of Zee-Ruy: maar hy hieldtze, in tegendeel, voor Eijertjes, en giste, doch zonder eenig blyk, dat het Eijertjes waren van die Soort van Kinkhoorens, welke zig zo menigvuldig daaromſtreeks verzamelden, of dat het Eijertjes waren van eenig ander Zeeſchepzel, op welken de Kinkhoorens aasden. In die onzekerheid gaf hy 'er den naam van *Purper-Eijeren* aan. Op een anderen Reistogt, in de Zomer, naar de Kust van Poitou, vondt hy 'er geenen van, om dat zy niet dan in de Na-Herfst verſchynen: doch by 't aankomen van den Winter zyn ze 'er zo menigvuldig, dat één Man, in weinig Uuren, meer dan een Schepel van dezelven zou kunnen verzamelen.

Hier ter plaatſe zal ik eenig gewag maaken van zekere Eyvormige Lighaamen, die, zo men my gezegd heeft, in Suriname gevonden en aldaar *Kinkhooren-Eijeren* genoemd worden.

Kinkhooren-Eijeren. Pl. CXXII. *Fig.* 2.

Zy

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

Zy bevinden zig in de Verzameling van den Heer BRANDT, Koopman in Droogeryën, en daar uit is my de Afbeelding medegedeeld; zie Pl. CXXII, *Fig.* 2. Die nog geflooten zyn hebben eene Eyronde of liever Ovaale Geftalte, als aan beide Enden even ftomp zynde, en fchynen eenig Vogt te bevatten. Een derzelven is geopend, en daar uit blykt de ongemeene dunte van de Schaal, die een geftreept Hoorentje bevat, welks Schaal niet minder dun en teder zig vertoont. 't Valt moeielyk te bepaalen, tot welke Soort van dit Geflagt hetzelve behoore.

CCCCLXVIII. *Buccinum Smaragdus.* Smaragd.

(468) Kinkhooren, *die de Schaal Eyrond fpits en uitermaate glad heeft, de Spil eenigszins geplooid en platagtig.*

Dit Hoorentje wordt onder de Maanhoorens geteld, door D'ARGENVILLE, die zegt, dat het gegroefd is en groenagtig Paarlemoer, hebbende den Top zeer fchoon verfchietend groen; weshalve men 'er den naam van *Emeraude*, dat is Smaragd, aan geeft. De Mond, zegt hy, is getand; eene byzonderheid onder de Maanhoorens. In de aangehaalde Afbeeldingen van SEBA wordt wel van Streepjes langs

(468) *Buccinum* Testâ ovatâ acutâ glaberrimâ, Columellâ fubplicatâ planiusculâ. M. L. U. 670. N. 264. Smaragdus minor. ARGENV. *Conch.* T. 9. (6) f. P. SEB. *Kab.* III. T. 54. f. 14, 15, 16.

langs de Gieren, maar van geen groene Kleur gesproken, zo min als in de beschryving van 't Kabinet der Koningin van Sweeden, alwaar dit Hoorentje de grootte van het uiterste Duimlid hadt: des men het wel *Smaragd* mag heeten. De woonplaats was LINNÆUS onbekend.

VI. Die glad zyn en niet tot de voorgaande behooren.

(469) Kinkhooren, *die de Schaal effen heeft, de Gieren met een plat Kanaal van elkander gescheiden, de Spil afgebroken en met een Gat doorboord.* CCCCLXIX. *Buccinum Spiratum*, Gevoord Bultje.

De knobbelagtigheid van de Rug en de diepe insnyding aan den bovenkant der platte Gieren, geeven aan deeze den naam van *Gevoorde Bultjes*. Sommigen, wel is waar, hebbenze tot de Kasketten t'huis gebragt, gelyk D'ARGENVILLE dezelven tot de Belhoorens betrekt; doch geen van beiden heeft eenige eigenschap. Men vindt een aanmerkelyk verschil

(469) *Buccinum* Testâ lævi, Anfractibus Canali plano distinctis, Columellâ abruptâ perforatâ. M. L. U 611. N. 265. COLUMN. *Purp.* 15. T. 16. f. 2. BONANN. *Recr.* III f. 370 en 70. RUMPH. *Rar.* T. 49. f. C, D. GUALTH. *Test.* T. 51. f. B. Contabulata. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. N. REGENF. *Conch.* T. 10. f. 41. SEB. *Kab.* III. T. 73. f. 21-26. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 6. f. 5. III. D. Pl. 3. f. 4.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

schil in de Vlakken, die in eenigen als Slangswyze loopen, in anderen vierkante Plekjes formeeren; en, zo zy die Oranjekleurig of hoogbruin hebben, dan is deeze Hooren in taamelyke agting. Zy komt uit de Middellandsche Zee, zegt LINNÆUS.

CCCCLXX. *Buccinum glabratum.* Gladde Kuipersboor.

(470) Kinkhooren, *die de Schaal uitermaate glad heeft, met de Gieren naauwlyks onderscheiden, den Grondsteun van onderen Buisagtig verlangd.*

Sommigen noemen deeze de *Isabelle*, anderen de *Geele*, doch de eigenste benaaming is de *Gladde Kuipersboor*. Van onderen, naamelyk, zweemt deeze Hooren niet kwaalyk naar zulk een Werktuig en komt daar in met de andere Kuipersbooren, die wegens de gestelde heid van de Schaal tot de Blaashoorens betrokken zyn *, overeen: doch in de Gestalte verschilt zy veel daar van, gelyk uit de Afbeelding van GUALTHIERI blykt. De andere Afbeeldingen duiden andere Hoorens aan. Men kan 'er ook wel, wanneer zy hoogkleurig is, den naam van *Oranje* Kuipersboor aan

* zie bladz. 132.

(470) *Buccinum* Testâ glaberrimâ, Anfractibus obsoletis, infimo Basi subcanaliculato producto. M. L. U. 611. N. 266. BONANN. *Recr.* III. f. 149. male. LIST. *Conch.* T. 982. GUALTH. *Test.* T. 43. f. T. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. G. prior. Dipsacus. KLEIN *Ostrac.* 37. T. 2. f. 47. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 16. f. 4, 5. V. D. Pl. 18. f. 3.

aan geeven. Gemeenlyk vertoonen zy zig zo glad, of zy met Boter geſmeerd waren. De afkomst is uit Westindie. VI. Afdeel. LII. Hoofdstuk.

(471) Kinkhooren, *die de Schaal Eyrond glad en zwart heeft, aan den Top uitgeknaagd, de Spil by uitſtek glad* (*). cccclxxi. *Buccinum præroſum.* Zwarte Boon.

By de Waterleiding van Sevilie in Spanje is dit Schulpdier ontdekt door den Heer ALTSTROEM. Het heeft de Schaal van grootte byna als een Boon, geheel zwart en ruuw, den Top Wormſteekig uitgeknaagd en als afgebeeten.

VII. Die hoekig zyn en niet reeds beſchreeven.

(472) Kinkhooren, *die de Schaal Eyrond heeft*, cccclxxii. *Buccinum Undoſum.* Boeren Jongen.

(471) *Buccinum* Testâ ovatâ lævi atrâ, Spirâ carioſâ, Columellâ glaberrimâ. *Syst. Nat.* XII.

(*) 't Gene LINNÆUS hier en elders *Columella* noemt, heet ADANSON de *Slinker Lip* in de Hoorens, verbeeldende zig die met den Top nederwaards voor zig te hebben: des anderen hetzelve de *regter Lip* noemen. Om deeze verwarring te ontgaan, en de eenvoudigheid te betragten, noem ik het de *Spil*, en, 't gene de Franſchen *Clavicule* heeten, den *Top* van de Hooren.

(472) *Buccinum* Testâ ovatâ, ſtriis transverſis elevatis glabris, Ventre obtuſe quinquangulari, Labro intus ſtriato. M. L. U. 612. N. 268. Buccinum Undoſum. RUMPH. *Rar.* T. 29. f. O. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. N. KLEIN *Oſtrac.* T. 3. f. 61. SEB. *Kab.* III. T. 52. f. 26. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 14. f. 4, 5. III. D. Pl. 14. f. 5.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

heeft, met gladde verhevene dwarſe Streepen, het Lyf ſtomp vyfhoekig, de Lip van binnen geſtreept.

Een zonderlinge naam is die van *Boeren Jongen*, of *Bataviſche* Boeren Jongen, voor een Hooren. RUMPHIUS hadt dezelve genoemd *Buccinum undoſum*, dat is Gegolfde Kinkhooren; zeggende, „ het is een kort bul-„ tig Hoorentje, een Lid van een Vinger „ lang, dik van Schaal, met vyf Ruggen „ dwars over de Gieren, verbeeldende eenige „ Zeebaaren, en langs de Gieren ſcherp ge-„ voorend, aan den Mond met ſcherpe Tand-„ jes. De Ruggen zyn zwart of Brandver-„ wig; het overige is vaal. Een tweede Soort „ is meest rond zonder Baaren, doch mede „ gevoorend en bezet met eene Wolagtig-„ heid, die daar vast aan kleeft. Een derde „ beſtaat meest uit een groote ronde Gier, „ agter met een kort rond Staartje, dun van „ Schaal, en omgeeven met veele Ribben, „ als Draaden daar om gebonden. Deeze is „ zelden te vinden, maar de twee eerſten „ zyn gemeen."

CCCCLXXIII. *Buccinum Eezoar.* Noote Moskaat.

(473) Kinkhooren, *die de Schaal rondagtig ge-*

(473) *Buccinum* Testâ ſubrotundâ rugoſâ, Anfractibus antice lamellatis, Columellâ perforatâ. *Syſt. Nat.* XII. ARGENV. *Conch.* T. 18. (15) f. G. RUMPH. *Rar.* T. 23. f. D. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 7. f. 3. V. D. Pl. 4. f. 2. VI. D. Pl. 24. f. 2; Pl. 35. f. 3.

gerimpeld, de Gieren van vooren met Plaatjes, en de Spil met een doorloopend Gat heeft.

Hier ſchynt LINNÆUS in 't algemeen die Hoorens te verſtaan, welke men *Noote Moskaaten* noemt; doch waarom dezelven *Bezoar*, daar zy geen de minſte gelykenis naar hebben, getyteld? De eenigſte, welke hy aanhaalt, is een byzonder raare Soort, veel gelykende naar de Stekelige Kasket van RUMPHIUS, die zelfs op Amboina zeldzaam was. Van deeze heb ik 'er die geelagtig wit zyn en veel hooger getopt dan de gewoone Noote Moskaaten, onder welken men 'er heeft die wit, die zwartagtig bruin, en die Kaneelkleurig zyn. Deeze drie Soorten zyn ook in myne Verzameling. Waarſchynlyk komen zy uit Westindie.

(474) Kinkhooren, *die de Schaal effen en eenigermaate geſtreept, langwerpig Eyrond heeft, met de onderſte Gier eenigermaate gekield.* CCCCLXXIV. *Buccinum Glaciale.* Spitsbergſe.

In de Noorder Oceaan, tot aan Spitsbergen toe, onthoudt zig deeze, volgens MARTIN, en heeft daar van den naam. De Schaal is dik,

(474) *Buccinum* Testâ lævi, ſubſtriatâ, ovato-oblongâ, Anfractu infimo ſubcarinato. *Faun. Suec.* 2162.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

dik, van grootte als het uiterſte Lid der Duims, bleek, langs de Gieren heen flaauw geſtreept, geſpitst, van boven Kegelvormig. De onderſte of grootſte Gier is eenigermaate gekield, doch deeze Kiel verdwynt in de verdere Gieren, opwaards, daar zy de Naad of Voeg van wordt. Van onderen is de Schaal bultig uitgerand, hebbende de Opening ovaal, de Lip dik; wyd gaapende met opleggende Streepen.

CCCCLXXV. *Buccinum Undatum*, Wulk.

(475) Kinkhooren, *die de Schaal langwerpig, ruuw, overdwars geſtreept, de Gieren gekromd veelhoekig heeft.*

Dat de Hoorens van onze Stranden, die men *Wulken* noemt, van verſchillende grootte zyn, is blykbaar. Men vindt 'er minder dan twee Duimen en over de drie Duimen lang. Dus bepaalt LISTER de grootte en ik heb 'er ook zodanigen: maar in de Noordzee vallen Wulken, die grooter zyn; gelyk hy 'er een afbeeldt van vyf Duimen op 't minſte lang, in 't Engelſch *Whelke* genaamd, hoedanigen by Scarborough geviſcht werden in diepe Zee. Deeze zyn echter niet met zodanige Gegolfde

(475) *Buccinum* Testâ oblongâ rudi transverſim ſtriatâ, Anfractibus curvato-multangulis. *Faun. Suec.* 2163. BONANN. *Recr.* III. T. 189, 190. LIST. *Angl.* 156. T. 3. f. 2. SEB. *Kab.* III. T. 39. f. 78, 79, 80. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 19. f. 1.

de Streepen op de Schaal voorzien als de kleinere, daar men in Zeeland, in 't midden van de Zomer, gebruik van maakt tot Spyze. Sommigen, die daar Liefhebbers van zyn, eetenze met Azyn en Peper, inzonderheid het agterſte deel, dat zagt is, en in ſmaak veel overeenkomst heeft met de zogenaamde Drek of Herſens van gekookte Kreeften, ſchryft my de Heer BASTER. *Wulk.*

Het Dier. Pl. CXXII. *Fig.* 3, 4.

Gaarn een Afbeelding willende geeven van dit inlandſche Schulpdier, zo heeft my zyn Ed., op myn verzoek, eenige friſſche Wulken toegezonden. Inmiddels was reeds de Afbeelding, PLAAT CXXII. *Fig.* 3, 4; naar een fraay geprepareerd Voorwerp, het welk my de Heer JULIAANS, voornaam Apotheker te Utrecht, gunſtig in liqueur hadt toegeſchikt, vervaardigd. Hier in vertoont zig de rimpelige Geſtalte van de Hooren, uit welker Opening de Voet en Kop voorkomt van het Dier, met nog een ander Deel, opwaards uitſteekende. De Voet heeft aan zig, van onderen, hangen, het ovaale Dekzeltje, en is zeer ſamengefronfeld van boven, alwaar zig de Kop van de Slak, met zyne Hoorntjes en Oogen voordoet, hebbende agter zig een Geutswyze Punt of Vingertje, en boven zig de kromte van een plat Zeisſenvormig Lighaamsdeel, dat met een klein Klaauwtje is voorzien. De Kleur van dit geheele Voorwerp is bleek geel-

VI. AFDEEL. LII. HOOFD. STUK.

agtig, doch aan het Dier zyn eenige zwarte Vlakjes, volgens 't gene de Afbeeldingen aanwyzen.

Wulk.

De gedagte frisſche Wulken heb ik, in alle deeze opzigten, nader onderzogt. De Kleur van de Hoorens was, met eenige verandering, na dat menze van de uitwendige ruige Korst hadt ſchoon gemaakt, bruinagtig, en in ſommigen zelfs roodagtig geel. Het Dier vertoonde zig, wanneer het uitgehaald werdt, zuiver Melkwit, zonder Vlakjes of Stippen, doch, die eenige Uuren in de open Lugt lagen, na dat zy uit de Schaal gehaald waren, wierden, door bederf, wel haast geel, ja Oranjekleurig. Het Dekzeltje was bruinagtig graauw. De Voet was in allen eveneens; zo ook de Kop, met zyne Hoorntjes en zwarte Oogjes, gelyk in de Afbeelding: maar in de Slak van ééne der twaalf Wulken, die ik onderzogt, kwam onder den Kop een Vleeſchkleurig Deel te voorſchyn, van dikte als een Schryfpen en wel een half Duim uitſteekende; waar van ik onder andere Koppen geen het minſte ſpoor, en zelfs naauwlyks een Opening, tot uitlaating van zulk een Deel, kon waarneemen. De Mantel, die het Dier als een Scheede omkleedt, in de gedagte Afbeeldingen niet zigtbaar, was in alle de Wulken duidelyk, doch het platte bogtige opwaards uitſteekende Deel, dat tegen het Lighaam aan gekromd en als geklemd was binnen de Hooren,

ren, vond ik flegts in zes van de gedagte Wulken. Deszelfs gebruik en de reden van dit verfchil te onderzoeken, laat ik over voor de genen, die gelegenheid hebben tot het bekomen en behandelen van levendige Dieren van deezen aart. Vermoedelyk zal het laatstgemelde Deel tot de Paaring dienen, en dan kon het van gebruik zyn om elkander vast te houden, of eenige Kitteling te veroorzaaken, fchoon zy ook Hermaphrodieten waren.

Aangaande de Voortteeling van deeze Schuldieren zyn wy thans genoegzaam verzekerd. Onze zeer geleerde Vrind, de Heer Doctor BASTER, te Zirikzee, heeft voor verfcheide Jaaren reeds bekend gemaakt, dat die zogenaamde Druiftrosfen, welke men aan onze Zeeftranden vindt, de Eijernesten zyn der Wulken. Zyn Ed. befchryft uitvoerig, hoe dezelven uit een menigte van Blaasjes famengefteld zyn; hoe het toegaat met de uitwerping van deeze Nesten, en met het uitkomen der Jongen; als hebbende dit naauwkeurig nagegaan (*). Een groot Eijernest van deezen aart is ook door den Heer NOZEMAN befchreeven en in Plaat gebragt (†): hebbende zyn Eerw. aangemerkt, dat 'er, volgens zyne rekening, over de vierduizend Blaasjes in wa-

Eijernest.

(*) *Natuurkundige Uitfpanningen.* I. D. bladz. 42.

(†) *Uitgezogte Verhandelingen.* I. Deel. 1757. Pl. VII. p. 461.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

Wulk.

waren, ieder voor 't minſte dertig jonge Wulkjes bevattende: des men zou mogen denken, dat zulk een Eijernest meer dan honderd duizend Jongen inhieldt. Dit zo zynde, zou men een verbaazende Voortteeling in deeze Schepzels moeten onderſtellen. Hy beſluit uit de grootte van dit Eijernest, dat het buiten de Wulk, in Zee, merkelyk moet toeneemen; doch de Heer BASTER heeft zulks veel begrypelyker verklaard.

„ Het Dier, (zegt zyn Ed.) moetende zyn „ Eijers leggen, begeeft zig op of tegen een „ Steen, en legt eerst twintig, veertig of zes- „ tig Blaasjes; een Dag vier of vyf nader- „ hand, een diergelyk getal op of naast de- „ zen; een Dag of vyf daar naa al wederom „ andere, tot het alle zyne Eijers uitgelegt „ heeft: deze Eijers, zagt en ſlymig zynde, „ kleeven op en aan elkander, gelyk de eer- „ ſte aan den Steen, en zetten zig ook nader- „ hand wat uit en worden grooter" (*).

Groote Wulk.

Onzen Vrind verzogt hebbende om eenige opheldering ten aanzien van het gene door zyn Ed. gezegd was van de groote *Zee-Wulken*, daar hy het Eijernest, nevens dat der gewoone

(*) De Heer ELLIS heeft in zyn Werk over de Koralſynen, dat in 't jaar 1755 te Londen uitgegeven is, reeds de Eigenſchap verklaard van deeze Eijernesten, die hy *Zee Waſch-Ballen* noemt, om dat de Zeelieden 'er als Zeepballen gebruik van maaken, tot het waſchen hunner Handen. Zie p. 84.

woone *Strand-Wulken*, ook van afgebeeld hadt, zendt my de Schaal van een groote. Deeze is volkomen met die van LISTER, welke LINNÆUS niet aangehaald heeft, overeenkomstig, uitgenomen, dat die van LISTER, op gedagte Plaat, even als ik van veele Plaaten in SEBA en RUMPHIUS aangemerkt heb, zekerlyk door toedoen van den Plaatsnyder, links zyn verbeeld. Zy strookt ook met die Afbeelding van BONANNI, welke hier mede aangehaald is, zo veel de Oppervlakte aangaat, welke geene gegolfde Rimpels heeft, gelyk de andere, en slegts als met fyne Draadjes, nevens elkander langs de Gieren loopende, is overtoogen. Deeze groote of Zee-Wulk is door LINNÆUS, gelyk wy zien zullen, in het volgende Geslagt en wel onder de Spillen, geplaatst. VI. AFDEEL. LII. HOOFDSTUK. *Wulk.*

Onder de drooge Wulken komen 'er voor die geheel blaauw zyn. Men vindt zodanigen aan onze Stranden, inzonderheid aan die van 't Eiland Ameland; naar 't gene in de Hoogduitsche beschryving van 't Werk van KNORR, alwaar zulk eene op Plaat XIX, in 't Vierde Deel, vertoond is, gezegd wordt. Gedagte frisfche Wulkhoorens, niet regt gezuiverd, eenige Dagen in Water hebbende laaten leggen, waren die ook ten deele blaauw geworden. Den Heer Doktor BASTER derhalve hier over raadpleegende, schryft zyn Ed.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

my in deeze Maand Augustus, des jaars 1771: „ Ik heb nooit kleine levendige Wulken ge- „ zien, dan graauwagtig of vuilwit van Kleur. „ Zyn zy blaauw of geel geworden, zo is „ zulks by toeval van bederf, verrotting enz. „ gebeurd."

cccLXXVI. *Buccinum Reticulatum*, Gerooſterde.

(476) Kinkhooren, *die de Schaal langwerpig Eyrond, overdwars geſtreept en in de langte rimpelig heeft, met de Opening getand.*

Dit zou de Kinkhooren zyn, daar de Ouden de Purperverw uit haalden, volgens COLUMNA. ADANSON verzekert, dat de gene, die hy aan de Kust van Senegal vondt, *Covet* genaamd, volmaakt met die der Middellandſche Zee overeenkomſtig waren. Deeze laatſte noemt BONANNI een *Turbo*, die met Golfswyze Gieren verlangd en ruuw is door dwarſe Kartelingen, zo dat dezelve met een gefronzeld Lywaat ſchynt bekleed te zyn: zynde meest veelkleurig, ſomtyds wit of Elpebeenagtig, ſomtyds zwartagtig of uit den groenen ziende. Volgens ADANSON valt deeze Kinkhoo-

(476) *Buccinum* Teſtâ ovato-oblongâ transverſim ſtriatâ, longitudinaliter rugoſâ, Aperturâ dentatâ. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 44. f. C, D, E. BONANN. *Recr.* III. f. 62. LIST. *Conch.* T. 966. f. 21. PET. *Gaz.* T. 64. f. 8. & T. 75. f. 4. *Mem. Acad. Paris.* 1710. p. 463. T. 10. f. 18. & 1711. p. 199. T. 6. f. 9. ADANS. *Seneg.* I. T. 8. f. 9. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 27. f. 3?

hooren, die men wel de *Geroosterde* mag noemen, omtrent een Duim lang en een half Duim breed. Zyne Afbeelding maakt dezelve zeer spits getopt, en verschilt ten dien opzigte aanmerkelyk met de Gestalte, zo als zy door REAUMUR is vertoond. Van de Kaap der Goede Hope komen zekere Hoorentjes, die naar de laatsten zeer gelyken, alzo zy met dik Netwerk bevlogten zyn, en veelal bleek Vleeschkleurig; doch ik weet niet of deeze een *Purper-Slakje* bevatten, en 't verschil van de eerstgemelden, met die aan de Kust van Vrankryk, waar van wy bevoorens spraken *, schynt niet groot te zyn. LINNÆUS geeft 'er slegts de grootte aan van een Hazelnoot, en zegt, dat, volgens KÆHLER, het daar in woonende Dier een Triton zy.

* zie bladz. 218.

(477) Kinkhooren, *die de Schaal langwerpig Eyrond en glanzig, in de langte gebandeerd met ruuwe Streepen, en de Lip van binnen eenigermaate getand heeft.* CCCCLXXVII. *Buccinum nitidulum.* Glanzige.

Deeze, ook uit de Middellandsche Zee afkomstig, verwisselt zeer in Kleur en Banden, zynde dikwils omringd met een zwarten Gordel;

(477) *Buccinum* Testâ ovato-oblongâ, nitidâ, fasciatâ longitudinaliter striato-rugosâ, Labro intus subdentato. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 52. f. C. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 10. f. 3?

VI. AFDEEL. LII. HOOFDSTUK.

del; en de Lip aan de Spil is in 't minſte niet omgeplooid.

CCCCLXXVIII *Buccinum lævigatum*, Gladde.

(478) Kinkhooren, *die de Schaal langwerpig Eyrond heeft en glanzig, met bruin geſtreept, effen, de Opening met ééne Lip en ongetand.*

Uit de Middellandſche Zee was insgelyks deeze, die naar de voorgaande zeer geleek, doch bleeker was en flaauw gevlakt met donkerer Streepen. Zy verſchilde daar van, door de Opening geenszins getand en de Spil zonder Lip te hebben. Ook waren de Gieren geenszins geplooid.

VIII. Die Pieramidaal zyn, glad en effen, Elsvormig, genaamd

PENNEN.

RUMPHIUS begrypt de volgende onder den naam van *Strombi*, dat is, zegt hy, Naalden of Pennen. De naam van Naalden zou eigener zyn, om dat zy altemaal, compleet zynde; een ſpitſe Punt hebben; doch de naam van PENNEN is in algemeen gebruik. Om dat de meesten als een Schroef gedraaid zyn, noemen de Franſchen haar *Vis*, dat is Schroeven.

(479)

(478) *Buccinum* Testâ ovato-oblongâ nitidâ fusco-ſtriatâ lævi, Aperturâ edentulâ unilabiatâ. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 52. f. B.

(479) Kinkhooren, *die de Schaal getoorend en eenigermaate Spilagtig heeft, met de Gieren effen, onverdeeld en niet ingesneeden.*

CCCCLXXIX. *Buccinum maculatum.* Marlpriem.

Deeze merkt die Autheur aan als de grootste in het Geslagt der Pennen. Zo hy de Lighaamelyke grootte en dikte gemeend heeft, kan het waar zyn; doch men vindt ander slag van Pennen, van weinig minder of zelfs meer langte, en de Trommelschroeven vallen mooglyk wel zo groot en zwaar. Hy zegt dat de *Marlpriemen*, die hy ook Elzen noemt, op 't meeste een Hand lang zyn. Zo hy een Hand overlangs meent, dan zou het bykomen; doch een dwarse Hand of Handbreed overtreffen zy zeer veel. Zy hebben, aan 't Mond-end, eene aanzienlyke dikte en zwaarte. De Grondkleur is als Yvoor, en ieder Winding heeft tweederley slag van Plekken, die in 't ronde om de Hooren loopen, grootere en kleinere, beiden op ryën geplaatst, gelyk BONANNI te regt aanmerkt, die 'er byvoegt, dat de Franschen deeze Hooren de Verrekyker noemen.

(479) *Buccinum* Testâ Turritâ subfusiformi, Anfractibus lævibus indivisis integerrimis. M. L. U. 613. N. 269. BONANN. *Recr.* III. f. 317. Strombus, RUMPH. *Rar.* T. 30. f. A. GUALTH. *Test.* T. 56. f. I. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. A. SEB. *Kab.* III. T. 56. f. 6. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 23. f. 2, 3.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

men. Gedagte Plekken zyn in eenige Marlpriemen zwartagtig blaauw-bruin, in anderen roodagtig; doch veeltyds legt 'er als een witagtig Vlies over heen. „ Het Dier (zegt „ RUMPHIUS) is wit, zeer hard en taay van „ Vleesch, onbekwaam tot eeten; het sluit „ zynen Mond met een dun klein Dekzeltje, „ 't gene het Dier echter kwaalyk bedekt: in „ zyn Vleesch zit een Venynig Beentje, „ welks Steek voor doodelyk gehouden wordt; „ gelyk het ook groote Pyn verwekt, als „ men zig aan den scherpen Mond der Schaal, „ of aan derzelver Punt, bezeert."

tccccLXXX. *Buccinum Subulatum.* Tygerpen.

(480) Kinkhooren, *die de Schaal getoorend, Elsvormig, effen, onverdeeld en niet ingesneeden heeft.*

Deeze zou, met meer regt, den naam van Els voeren mogen; dewyl zy veel dunner is en zig dus ook veel puntiger vertoont. Wy noemenze, echter, *Tygerpen*, wegens de Vlakken waar mede zy getygerd is. Men vindt roode en zwarte Tygerpennen, en de Wit Geplekte Pen, die gemeenlyk uit den rooden ziet, of zelfs geheel rood valt, by RUMPHIUS de

(480) *Buccinum* Testâ Turritâ Subulatâ lævi indivisâ integerrimâ. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. T. 118. RUMPH. *Rar.* T. 30. f. B, D. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. X. SEB. *Kab.* III. T. 56. f. 11, 16. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 23. f. 4.

de Vierde, hoort zekerlyk hier meer t'huis dan by de voorgaande Soort, alwaar zy door den Ridder was geplaatst. De Tygerpennen vallen ook wel een half Voet lang. Zy komen insgelyks uit Oostindie.

(481) Kinkhooren, *die de Schaal getoorend, en de Gieren in tweeën gesneeden, aan den Rand gekarteld heeft.* CCCCLXXXI. *Buccinum Crenulatum.* Gekartelde Pen.

Deeze noemt men de *Gekartelde Pen*, om dat zy aan den rand der Gieren een soort van Stompe Tandjes heeft. Men vindtze ook by RUMPHIUS, onder den naam van Gekartelde Naalde, zynde lichtbruin van Kleur, en langs de Gieren met dunne Streepen versierd. LINNÆUS, niettemin, stelt de woonplaats in de Afrikaansche Zee.

(482) Kinkhooren, *die de Schaal getoorend heeft, de Gieren in tweeën verdeeld, met den bovensten Rand samengedrukt verdund.* CCCCLXXXII. *Buccinum Hectieum.* Ingeknee-pen Pen.

Dee-

(481) *Buccinum* Testâ Turritâ, Anfractibus bifidis, Margine crenatis. *Syst. Nat.* XII. M. L. U. 613. N. 270. GUALTH. *Test.* T. 57. f. L. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. Y. SEB. *Kab.* III. T. 56. f. 35. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 8. f. 7.

(482) *Buccinum* Testâ Turritâ, Anfractibus bifidis, Margine superiore compresso-attenuato. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 56. f. C. SEB. *Kab.* III. T. 56. f. 21. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 23. f. 5.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

Deeze verſchilt van de gene, die Omwonden Pen by RUMPHIUS getyteld wordt, doordien de Rand der Gieren zig als *Ingekneepen* vertoont. LINNÆUS geeft 'er de zelfde woonplaats aan.

CCCCLXXXIII *Buccinum Vittatum*, Geſnoerde Pen.

(483) Kinkhooren, *die de Schaal getoorend en eenigermaate geſtreept heeft, met de Naad der Gieren dubbeld en gekarteld.*

Dit is een korte dikke Pen, volgens de afbeelding van KLEIN; witagtig van Kleur, hebbende als een dubbelen Koord, tot affcheiding der Gieren.

CCCCLXXXIV *Buccinum Strigilatum.* Naalde-Pen.

(484) Kinkhooren, *die de Schaal getoorend heeft, de Gieren in tweeën verdeeld en ſchuins geſtreept.*

CCCCLXXXV. *Buccinum duplicatum.*

(485) Kinkhooren, *die de Schaal getoorend heeft, de Gieren in tweeën verdeeld en geſtreept.*

(486)

(483) *Buccinum* Testâ Turritâ ſubſtriatâ; Suturâ Anfractuum duplici crenulatâ. *Syst. Nat.* XII. KLEIN *Oſtrac.* T. 7. f. 121.

(484) *Buccinum* Testâ Turritâ, Anfractibus bifidis oblique ſtriatis. M. L. U. 614. N. 271. Strombus granulatus, RUMPH. *Rar.* T. 30. f. H. BONANN. *Recr.* III. f. 110. GUALTH. *Test.* T. 57. f. O. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. R.

(485) *Buccinum* Testâ Turritâ, Anfractibus bipartitis ſtriatis. M. L. U. 614. N. 272. BONANN. *Recr.* III. f. 110. GUALTH. *Test.* T. 57. f. N. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 24. f. 4.

(486) Kinkhooren, *die de Schaal getoorend en effen heeft, de Gieren onverdeeld, met overlangſe Tegelroode Streepen.* VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

Deeze drie, regt het tegendeel van de voorgaande, voeren, wegens haare ongemeene dunte en kleinte, den naam van *Naaldepennen*. RUMPHIUS gaat evenwel wat ver, wanneer hy ze by Naai-Naalden vergelykt. De laatſte Soort noemt hy de *Piekenier*, om dat de menigvuldige overlangſe Streepjes, daar op, een menigte van Pieken verbeelden zouden. Van de Naalde-Pennen hebben wy nog andere Verſcheidenheden. CCCCLXXXVI *Buccinum lanceatum*. Piekenier.

(487) Kinkhooren, *die de Schaal getoorend heeft, met de Gieren in tweeën verdeeld en effen.* CCCCLXXXVII *Buccinum dimidiatum*. Omwonden Pen.

Hier worden alle de genen gemeend, die men *Omwonden Pennen* noemt, mids dat zy op de Gieren niet gekarteld zyn. Men heeft 'er van veelerley Kleuren, ſommigen rood, anderen geel of witagtig, met bruine, roſſe of

(486) *Buccinum* Testâ Turritâ lævi, Anfractibus integris lineis longitudinalibus testaceis. *Syst. Nat.* XII. RUMPH. *Rar.* T. 30. f. G. ARGENV. *Conch.* T. 14. f. Z. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 24. f. 5.

(487) *Buccinum* Testâ Turritâ, Anfractibus bifidis lævibus, *Syst. Nat.* XII. SEB. *Kab.* III. T. 56. f. 16, 19, 23, 24, 27. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 18. f. 5, 6.

VI. AFDEEL. LII. HOOFD-STUK.

of zwarte Vlakken, naar 't gene uit de aangehaalde Afbeeldingen van SEBA blykt. De reden der benaaming is, dat zig de Hooren, tusſchen de Gieren, als met een Bandje of Lintje omwonden vertoont. De zodanigen, zegt RUMPHIUS, zyn de gemeenſten onder de Pennen, „ Sommigen witagtig met Loodverwige Plekken en Streepen, eenigen wit, „ met zwarte Stipjes langs den kant der Gieren; eenigen ſtomp van Top, gelykende „ naar een Zwik of Deuvik, en anderen, wederom, met rosſe en kromme Streepen, als „ of 'er verward Garen op lag."

CCCCLXXXVIII *Buccinum Marinum*, Gedoornde Pen.

(488) Kinkhooren, *die de Schaal getoorend heeft, met de Gieren eenigermaate Hoekig en drie gedoornde Streepen.*

Deeze, zo wel als de voorgaande Soort, volgens LINNÆUS, uit Afrika afkomſtig, heeft de Schaal zwart, bultig aan de Mond-opening, en de Gieren dikwils van onderen wit.

LIII. HOOFD-

(488) *Buccinum* Testâ Turritâ, Anfractibus ſubangulatis, Striis tribus muricatis. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 57. *f. P.*

LIII. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* VLEUGELHOOREN'S, *waar onder de* Krabben *en dergelyken, en de eigentlyke* Vlerkhoorens, *als ook de* Gevleugelde Pennen, *gelyk de* Basterd-Zeetonnen, *enz. begreepen zyn.*

Naam. 't Woord *Strombus*, dat van verſcheide hedendaagſchen op de Pennen, in 't byzonder, is toegepast, wordt hier door LINNÆUS gebruikt tot een Geſlagtnaam voor de VLEUGELHOOREN'S. Het heeft, by de Ouden, zo het ſchynt, geen bepaalde betekenis gehad, dan dat het gebruikt werdt voor Hoorens, die in een gedraaiden Top uitliepen, gelyk de meeſten doen. Welk een Schulpdier PLINIUS 'er door begreepen heeft, is duiſter. Men kon het derhalve onverſchillig neemen voor eenig ſlag van Hoorens, doch het luidt wat vreemd voor deeze, die anders den tytel van *Alatæ* voeren.

Kenmerken. De Kenmerken, aan dit Geſlagt gegeven, zyn: dat hetzelve de Schaal eenkleppig, ſpiraal gedraaid, op zyde verbreed heeft, en de Opening doorgaans met eene uitgebreide Lip, uitloopende in een Kanaal aan de ſlinkerzyde. Dus bevindt zig in dezelven het Sleufje of

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK. Soorten.

Gaatje aan de andere zyde van den Mond, dan in de Kinkhoorens.

Dit Geslagt is lang zo groot niet als het voorgaande. Men vindt 'er negen en-twintig Soorten in, die in vier Afdeelingen, waar van de laatste wederom eenige Pennen bevat, zyn onderscheiden.

I. Gevingerde, wier Lip in lange smalle Strooken uitloopt.

CCCCLXXXIX *Strombus Fusus.* Starrepen.

(489) Vleugelhooren, *die de Schaal getoorend, effen, met eene Elsvormige Staart, en de Lip getand heeft.*

Hier worden de *Starrepennen* bedoeld, wier Geslagt moeielyk te bepaalen is, zegt de Ridder: want door haare gladde of effene Schaal zyn zy volstrekt afgesneeden van de Stekelhoorens, en de regte Staart doetze van deeze ook een weinig afwyken, daar zy door de Getande Lip, echter, mede overeenkomstig zyn. Men vindt 'er tweederley, gelyk uit de aangehaalde Afbeeldingen van SEBA blykt; naamelyk die dunner zyn met eene lange, en die dikker zyn met eene kortere Staart. De laatsten, waar van

(489) *Strombus* Testâ Turritâ lævi, Caudâ subulatâ, Labro dentato. *Syst. Nat.* XII. Gen. 324. Murex Fusus. M. L. U. 638. N. 316. BONANN. *Recr.* III. f. 121. Fusum. ARGENV. *Conch.* T. 13. (10) f. D. KLEIN *Ostrac.* T. 4. f. 77. SEB. *Kab.* III. T. 56. f. 1, 2, 3. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 6, 7.

van ik eene in 't Werk van KNORR heb gebragt, zyn de ongemeenſten: zy vallen vry groot en zwaar, met eene dikke Schaal, bruin geel van Kleur. In 't kruipen ſteekt dit Schulpdier de zogenaamde Staart van de Hooren voor uit, en ſleept den Top agter zig, gelyk gemeen is aan alle Hoorens. De afkomst is uit Amerika.

(490) Vleugelhooren, *die de Lip der Schaal met vier regte Vingeren gepalmd en de Mond-opening effen heeft.* CCCCXC. *Strombus Pes Pelecani.* Vogelpootje.

Van ſommigen worden deeze, die nooit groot vallen, *Scorpioentjes*, van anderen *Duivelsklaauwtjes* geheten. Men kanze ook *Vyfvingertjes* noemen, om dat zy, met den Top, doorgaans vyf uitſteekende Punten maaken: doch, om alle verwarring te ontgaan, met de volgende Soorten, noem ik dezelven *Vogelpootjes*. BONANNI merkt aan, dat menze aan de Oevers van Europa, in de Middellandſche Zee, vindt. Hy hadt 'er, die wat dunner van Schaal waren, de Lip naar de Vlerk van een Vledermuis gelyken-

(490) *Strombus* Testæ Labro tetradactylo, palmato, Digitis angulato, Fauce lævi. *Faun. Suec.* 2164. M. L U 615. N. 273. ROND. *Test.* 92. f. 1, 2. BONANN. *Recr.* III. f. 85, 87. LIST. *Conch.* T. 866. f. min. GUALTH. *Test.* T. 53. f. B, C, A. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. M. SEB. *Kab.* III. T. 62. f. 17. GINANN. *Adr.* II. T. 7. f. 58-60. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 7. f. 4.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK.

kende, van de Kust van Portugal, by Lisſabon, bekomen. Zy onthouden zig, volgens LINNÆUS, ook in de Zee van Noorwegen en in de Westindiën.

CCCCXCI. *Strombus Chiragra.* Bootshaak.

(491) Vleugelhooren, *die de Lip der Schaal met zes kromme Vingeren en de Staart Haakswyze omgekromd heeft.*

Dat hier de *Bootshaak* of *Duivelsklaauw* bedoeld worde, is uit de Kenmerken blykbaar, niettegenſtaande men, verkeerdelyk, ook de Witte Krab van GUALTHIERI aangehaald vindt. Dezelve, immers, heeft de Vingers, en vooral de Staart, zodanig niet, dat men die krom mag noemen. Daar is ook een misſlag, in de aanhaalingen van BONANNI en van SEBA, hier door my verbeterd.

Van deeze maakt RUMPHIUS de eerſte Soort van zyne *Vleugelhoorens*, die hy aanmerkt naar de Kinkhooren te gelyken door haaren Top, en naar de Tooten of Voluuten door haar Lighaam, dat langwerpig is, met een langen ſmallen Mond. Tot een byzonder Kenmerk van dit Geſlagt ſtrekt, volgens hem, dat het Dier der

(491) *Strombus* Testæ Labro hexadactylo, Digitis curvis, Candâ recurvatâ. M. L. U. 615. N. 274. BELLON. *Aq.* 422. BARREL. *Rar.* 1327. f. I. BONANN. *Recr.* III. f. 314, 315. Harpago. RUMPH. *Rar.* T. 35. f. A, B. SEB. *Kab.* III. T. 82. f. 1, 2. GUALTH. *Test.* T. 35. f. A, B. & T. 36. f. B. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 27. f. 1: II. D. Pl. 27. f. 4.

der Vleugelhoorens een lang Beentje draagt, van Kleur en zelfſtandigheid naar de *Onyx marina*, die men dikwils *Blatta Byzantina* noemt, en welke in de Indiën tot Reukwerken gebezigd wordt, gelykende; aan de buitenzyde met ſcherpe Tandjes als een Zaag. Dit Beentje is van onderen ſpits, en van boven zit het vast aan een hard Vleeſch, en gelykt dus naar een Handje, waar mede het Dier niet alleen zynen Gang vervordert, van plaats tot plaats zig voortpalmende, maar ook hetzelve als een Zwaard gebruikt, om daar mede te ſchermen, en al het gene hem tegen is weg te ſtooten. VI. AFDEEL. LIII. HOOFDSTUK.

Men kan begrypen, dat deeze werking van groot geweld moet zyn in de Bootshaaken, die ongemeen groot vallen. Hy rekentze voor de grootſten onder de Vleugelhoorens; zynde een Hand of een Span lang, wanneer men de Takken mede rekent. Ik heb 'er één, die ik op ver naa niet kan beſpannen; als hebbende dezelve, van het end der kromme Staart tot aan het end der bovenſte Punt, de langte van een Rynlandſchen Voet. Het Lighaam is vyf Duimen lang en heeft dus een aanzienlyke Mond-Opening, zeer ſchoon Vleeſchkleurig rood. Niettegenſtaande zulks ſchiet dezelve, wat het Lighaam aangaat, nog te kort, wanneer men haar by ſommige andere Vleugel-, Vlerk- of Liphoorens vergelykt. De Takken zyn hol, tot inneeming van de byhangzels,

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK.

die 'er aan de Lap zyn van het Dier, welke men in de Mond ziet; zynde week, dun, uit den groenen en witten geſchakeerd. Op Banda, en in de Zuidooſter-Eilanden, zegt hy, wordt het Dier tot de Kost gezogt: men braadt hetzelve in de omgekeerde Hoorn op Kolen, en de Schaal wordt vervolgens, om het daar uit te krygen, in ſtukken geſlagen.

Wyſje.

Behalve de lang Getakte, die men *Mannetjes* noemt, zyn 'er ook weinig Getakte of *Wyfjes* Bootshaaken, zogenaamd. Het zal daar mede, gelyk wy hier voor * ten opzigt van de Porſeleinhoorens gezien hebben, gelegen zyn: dat men zulks, naamelyk, ſlegts voor een benaaming en niet voor een weezentlyk verſchil van Sexe moet aanzien. Het Wyfje is dunner van Schaal, en inzonderheid van Lip, hebbende maar eenige korte Punten; doch, wat het Lighaam belangt, komt hetzelve met de Mannetjes overeen.

* Bl. 88.

Stomp.

Men heeft ook zogenaamde *Stompen*, die in 't geheel zonder Takken en byna zonder Lip zyn; hebbende maar een dunnen, Zaagswyzen en als afgebrokenen Rand aan den Mond. Derzelver Lighaam loopt ſpitſer toe, en 't Hoofd is vry breed. Zy zyn anders, op de zelfde manier, met bruine Vlakjes en Stippen verſierd, als de gewoone Getakte Bootshaaken, in welken, wanneer zy oud worden, de hollighеid der Takken byna verdwynt, zo die zelfde Autheur aantekent. De fraaiſten van dee-

deeze Soort, zegt hy, worden in de Bandasche Eilanden gevonden.

(492) Vleugelhooren, *die de Lip der Schaal met zeven Knobbelige Vingeren heeft, waar van de agterſte de langſte is.* CCCCXCII. *Strombus Scorpius.* Podagra-Kreeft.

Gelyk de voorgaande in grootte, zo munt deeze Soort in kleinte uit; dermaate, dat RUMPHIUS haar voorſtelt als de kleinſte van het Geſlagt der Vleugelhoorens. Hy noemtze *Cornuta nodoſa*, in 't Nederduitſch *Podagra* of de *Scorpioen*, wegens haare lange kromme Staart. Aan de Knobbelige Takken en Rug zyn deeze kenbaar, en worden dus genaamd, offchoon zy de Staart zeer kort hebben, gelyk uit die van GUALTHIERI blykt. Haar Mond is van binnen paarſchagtig bruin, met verheven witte Ribben ter wederzyden, die de Lippen zeer oneffen maaken, waar van men iets weinigs in de Bootshaaken en niets in de Krabben beſpeurt. Voorts hebben zy den Rand van de Lip Oranjekleurig, en zodanig is de geheele Mond-opening gekleurd in zekere Vleugelhoorens van byna de zelfde grootte en Ge-

(492) *Strombus* Testæ Labro heptadactylo, Digitis nodoſis, postico longiſſimo. M. L. U. 616. N. 275. Cornuta nodoſa. RUMPH. *Rar.* T. 36. f. K. GUALTH. *Test.* T. 36. f. C. Scorpio. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. B. BONANN. *Recr.* III. f. 113. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 3. f. 1; V. D. Pl. 4. f. 3.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK.

Geſtalte, doch die de Vingeren geheel zonder Knobbels hebben, de Staart en voorſte Vinger zeer krom en lang; zo dat de afſtand der Punten wel vyf Duimen, en de langte van 't Lyf niet meer dan twee Duimen is. Deeze mogen tot onderſcheiding de *Scorpioen* genoemd worden, terwyl die anderen den naam behouden van *Podagra-Kreeft*. Zy zyn inderdaad wat Kreeftagtig, en hebben de Takken, wier getal zeven is, naar evenredigheid langer dan de voorgaande Soort.

CCCCXCIII. *Strombus Lambis*, Krab.

(493) Vleugelhooren, *die de Lip der Schaal met zeven byna regte Vingeren, en de Keel zonder oneffenheden heeft.*

Zeer overeenkomſtig zyn deeze Kenmerken, met die Vleugelhoorens, welke men in 't Nederduitſch *Krabben*, in 't Franſch *Araignées* of Spinnekoppen tytelt. RUMPHIUS geeft 'er, zo wel als de voorgaande en volgende Soort, den naam aan van *Cornuta*, om dat zy, als 't ware, gehoornd zyn. In getal van uitſteekende Vingeren of Takken komen zy met

(493) *Strombus* Testæ Labro heptadactylo, Digitis rectiusculis, Fauce lævi. M. L. U. 617. N. 276. Aporrhais. ROND. *Test.* 79. f. 71. BARREL. *Rar.* 1326. f. 7. Cornuta. RUMPH. *Rar.* T. 35, 36. f. E, F, G, H. GUALTH. *Test.* T. 35. f. C. T. 36. f. A. Lambis. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f E. REGENF. *Conch.* 16. T. 4. f. 45. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 28. f. 1: III. D. Pl. 7. f. 1.

met de Podagra-Kreeften en Scorpioenen overeen. Op de Rug hebben zy twee of drie ſmalle Knobbels, en zyn bovendien overdwars geribd. Men vindt 'er Wyfjes en Stompen of Stompjes van, even als van de Bootshaaken. Van eenigen is de Kleur witagtig, met roſe, bruine en zwartagtige Plekken; dat de kleinſten en fraaiſten zyn. Men noemtze *Bonte Krabben*. In anderen is de Kleur van buiten geel en deeze vallen grooter, wordende door afhaaling gemaakt tot *Witte Krabben*. Deeze vallen wel zo groot van Lyf als de Bootshaaken, dik en plomp van Schaal, doch zyn zeer kort getakt en veel zeldzaamer. VI. AFDEEL. LIII. HOOFDSTUK.

Het Dier der Krabben verdeelt zig in Lappen, om de gedagte Pooten te vullen, maar by de Snuit ſteekt het een lang Vingertje uit, dat rond en ſtyf is, met een Kloofje in 't Voorhoofd, zynde de Mond van 't Dier, en hier agter ſtaan twee Hoorentjes met ronde harde Oogen, gelyk de Krabben hebben. Zy worden medel tot de Kost gezogt en zyn op alle Stranden, in Oostindie, gemeen.

(494) Vleugelhooren, *die de Lip der Schaal met* Duizendbeen. CCCCXCIV. *Strombus Millepeda.*

(494) *Strombus* Testæ Labro decadactylo, Digitis inflexis, Fauce ſubſtriatâ, Dorſo gibbere compreſſo. M. L. U. 618. N. 277. BONANN. *Recr.* III. f. 311. LIST. *Conch.* T. 868. f. 23. & 869. f. 24. Cornuta millepeda. RUMPH. *Rar.* T. 36. f. I. Millepeda. ARGENV. *Conch.* T. 18. (15) f. B.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK.

met tien geboogen Vingeren, de Keel eenigermaate geſtreept heeft, en de Rug met een ſamengedrukte Bult.

De Duizendbeen, *Cornuta millepeda*, zegt RUMPHIUS, is platter dan de Krabben, op de Rug vaal en digt geſpikkeld, met roſſe Streepen. De Lip verdeelt zig in tien en en ſomtyds in elf korte Takken, die allen naar agteren, dat is naar 't Top-end, gekromd zyn; dewyl het Top-end, wanneer het Schulpdier voortgaat, in deeze zo wel als in alle andere Hoorens, agter naa ſleept. Dus was deeze kromming der Takken noodig, om het Dier in zyne voortgang niet te verhinderen, en zy kan bedenkelyk dienen, om hetzelve vast te houden tegen den Stroom of ſlag van 't Water. Aan de Snuit en Top zyn de langſte Takken: op de Rug heeft het veele Knobbeltjes, en de Lippen zyn, van binnen, mooy geſchilderd met witte en roode Streepen. Die van D'ARGENVILLE is een Wyfje, of onvolmaakte Duizendbeen.

II. Die ſmal gevleugeld zyn.

CCCCXCV. *Strombus Lentiginoſus.* Sproetje. (495) Vleugelhooren, *die de Lip der Schaal van*

(495) *Strombus* Testæ Labro antice trilobo incraſſato, Dorſo Verrucoſo coronato, Caudâ obtuſâ. M. L. U. 619. N. 278. Turbo Auritus. ROND. *Test.* 91. BONANN. *Recr.* III. f. 300. BARREL. *Rar.* 1326. f. 4 & 1327. f. 5. Lentiginoſa. RUMPH.

van vooren dikker en met drie Kwabben, de Rug als met Wratten gekroond en de Staart ſtomp heeft.

Deeze Hooren voert haaren naam naar de geſchapenheid der uitwendige Oppervlakte, welke Ringswyze als met een menigte van Sproeten ſchynt bezet te zyn. Anderen geeven 'er ook wel den naam van *Kikvorſchen* aan, of die men dus noemt verſchillen weinig van de *Sproetjes*. Men heeft 'er dun en dik gelipte onder, doch zy vallen niet groot. Sommigen hebben den Mond geel of rood, eenigen, die zeer raar zyn, zwart: men vindt 'er met geele en met bruine Plekken; doch de meeſten zyn witagtig. De Schaal is, zo wel by 't Topend, als by 't Mondſtuk, ingekeept, en van boven met eenige groote Knobbels gekroond.

LINNÆUS merkt aan, dat het dekzel van deeze Sproetjes de *Blatta Byzantina* zoude zyn; doch ik vind geen reden, om hem zulks toe te ſtemmen; aangezien RUMPHIUS, die het behoorde te weeten, dat Reukwerk toeſchryft aan de Krulhoorens.

(496) Vleugelhooren, *die de Schaal heeft met* *Strombus Gallus.* Wyzer. CCCCXCVI.

RUMPH. *Rar.* T. 37. f. Q. GUALTH. *Teſt.* T. 32. f. A. ARGENV. *Conch.* T. 18. f. C. SEB. *Kab.* III. T. 62. f. 11. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 13. f. 2: Pl. 26. f. 2, 3.

(496) *Strombus* Teſtæ Labro dilatato, antice mucronato lon-

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK.

met eene uitgebreide Lip, welke van vooren een zeer lange Spits heeft: de Rug gekroond, de Staart regt.

Aan deeze wordt, wegens haare lang uitſteekende Punt, de naam van *Wyzer* gegeven, en 't is zeker dat RUMPHIUS de zodanigen bedoelt, wanneer hy van *Pugiles*, Schermers of Wyzers ſpreekt, die de Vinger bykans zo lang als 't Lyf hebben; offchoon de Afbeelding van de volgende Soort aldaar is aangehaald, die eigentlyk maar past op zyne tweede Soort. Men vindt ook Wyzers die onvolmaakt zyn, hebbende dien Vinger niet of maar kort, en de zodanigen worden ook wel Vlerk- of Liphoorens geheten.

Dat deeze Schulpdieren *Schermers* van hem genoemd worden, komt daar van daan, dat zy het Zwaardje, waar van hier voor op de Bootshaaken geſproken is, gebruiken om daar mede te ſchermen, en, 't zy men zulks alleenlyk als een Natuurlyk gebruik, dat zy 'er van maaken, gelyk gemeld is, aan te merken hebbe: het is van die uitwerking, dat, zo menze in een Schotel legt, die met andere Hoorentjes gevuld is, weinigen daar van by haar blyven, wordende de meeſten door dit ſchermen weggeruimd.

(497)

longisſimo, Dorſo coronato, Caudâ rectâ. M. L. U. 619. N. 279. BONANN. *Recr.* III. f. 309, 310. RUMPH. *Rar.* T. 37. f. 5. GUALTH. *Test.* T. 32. f. M. SEB. *Kab.* III. T. 62. f. 1, 2. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 12. f. 1.

(497) Vleugelhooren, *die de Lip der Schaal van vooren geſpitst, de Rug gedoornd heeft, en eene regtopſtaande ſcherpe Staart.*

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK.

CCCCXCVII. *Strombus Auris Dianæ.* Kemphaantje.

Dit is de gedagte tweede Soort van RUMPHIUS, welke dus van hem tot de Wyzers betrokken wordt, daar zy doch aanmerkelyk van verſchilt. Wy noemenze 't *Kemphaantje*, dat van haar ſchermen afkomſtig zal zyn. Kleiner vallen zy dan de voorgaande Soort en komen nader aan de Sproeten of Kikvorſchen, waar mede zy wel eens verward worden; alzo de Kleur ſomtyds veel naar die Dieren zweemt. Grappig is 't, dat LINNÆUS 'er den bynaam aan geeft van *Auris Dianæ*, en zulks op rekening van D'ARGENVILLE te boek ſtelt, die alleen gezegd hadt, dat menze noemt *Oreille d'Ane*, 't welk betekent Ezels-Oor. Heeft Diana, de Jagtgodin, dan Ezels-Ooren gehad? Ik vind zulks van dezelve nergens aangetekend, noch beſchreeven.

Deeze Kemphaantjes, zo wel als de Wyzers en Sproeten, vallen in Oostindie, en zyn aldaar

(497) *Strombus* Testæ Labro antice mucronato, Dorſo muricato, Caudâ erectâ acutâ. M. L. U. 620. N. 280. Pugiles, RUMPH. *Rar.* T. 37. f. R. GUALTH. *Test.* T. 32. f. H. Auris Dianæ. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. O. KLEIN *Oſtrac.* T. 6. f. 106. SEB. *Kab.* III. T. 61. f. 1-4. & T. 62. f. 13. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 15. f. 1, 2.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK.

daar gemeen aan alle Stranden der Ambonſche Eilanden, wordende van de Inlanders gegeten; doch zy hebben dit gemeen, dat zy alle de genen, die 'er veel van eeten, het Zweet doen ſtinken als een Bok.

CCCCXCVIII. *Strombus Pugilis.* Vleeſchhooren.

(498) Vleugelhooren, *die de Schaal met eene voorwaards uitſteekende geronde gladde Lip heeft; den Top aan de Gieren gedoornd; de Staart ſtomp met drie Kwabben.*

Die van deeze Soort worden in 't algemeen *Vleeſchhoorens* genoemd, om dat haar Kleur meer of min trekt naar die van Vleeſch. Gemeenlyk, nogthans, zyn zy hooger rood, geel of zelfs Oranjekleur, en van agteren, by den Mond, zo bruinrood, dat menze, grappig, *Gebrande Billen*, ja ſommigen zelfs *Zwart gebrande* Billen tytelt. Ik vind geen reden, om den naam van *Pugiles*, of Schermers, op deeze in 't byzonder toe te paſſen. De Keel is rood, de Schaal Saffraankleurig, zegt LINNÆUS. Dit heeft wel in eenigen, doch op ver naa niet in allen plaats. Zy zyn Goudkleur of

(498) *Strombus* Testæ Labro antice prominente rotundato lævi, Spirâ ſpinoſâ, Caudâ trilobâ obtuſâ. M. L. U. 620. N. 281. LIST. *Conch.* T. 906. f. 26. BONANN. *Recr.* III. f. 299. GUALTH. *Test.* T. 32. f. B. ARGENV. *Conch.* T. 18. (15) f. A. KLEIN *Oſtrac.* T. 6. f. 108. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 9. f. 1: III. D. Pl. 16. f. 1.

of wit van buiten zegt BONANNI, van binnen Sneeuwwit, met Rooze- of Vuurkleur ſchitterende. De afkomst is uit Westindie.

(499) Vleugelhooren, *die de Schaal met eene uitſteekende Lip, de Rug gerand en effen, de Staart onverdeeld heeft.* cccxcix. *Strombus marginatus.* Vlerkhooren.

Hier kunnen gevoeglyk die, welke de Lip als een aangehecht Vlerkje hebben, deswegen *Vlerkhoorens* genaamd, t'huis gebragt worden.

(500) Vleugelhooren, *die de Schaal met een uitſteekende Lip, de Rug effen heeft, de Gieren gerond en egaal.* D. *Strombus Luhuanus.* Loehoenſche Hooren.

Sommigen noemen deeze *Lahoenhoorens*, doch dit is zo min eigen als *Loehaeneeſche*; want RUMPHIUS meldt uitdrukkelyk, dat menze in 't Neerduitſch *Loehoneeſche* Hoorentjes noemt, in 't Latyn *Luhuanæ*, en daarom is het te denken, wanneer hy verder zegt: „men

(499) *Strombus* Testæ Labro prominulo, Dorſo marginato lævi, Caudâ integrâ. *Syst. Nat.* XII. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. II. f. 1.

(500) *Strombus* Testæ Labro prominulo, Dorſo lævi, Anfractibus rotundatis æqualibus. M. L. U. 621. N. 282. Luhuana. RUMPH. *Rar.* T. 37. f. S. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. N. SEB. *Kab.* III. T. 61. f. 20, 21. & T. 62. f. 31, 32. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 13. f. 4: V. D. Pl. 16. f. 5.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK.

„ men vindt ze veel op allerhande Stranden, „ doch nergens zo veel als op het Land van „ *Loekoe*, waar van zy den naam draagen": dat zulks een Drukfeil zal zyn, en dat het moet zyn, het Land van *Lohoe*. Ondertusschen is 't blykbaar; dat hy, door allerhande Stranden, hier flegts die van Oostindie, of van de Ambonsche Eilanden, verstaat. Zy gelyken veel naar de Tooten, haar Lip is zeer klein, en van binnen rood, 't welkze kenbaar maakt en van anderen onderscheidt. Ook hebben zy het algemeene Kenmerk van de Vleugelhoorens, te weeten, een ronde Keep in de Lip, omtrent de Snuit. Zy vallen niet veel meer dan een halven Vinger lang en zyn in weinig agting.

DI. *Strombus Gibberulus.* Kanaritje.

(501) Vleugelhooren, *die de Schaal met een uitsteekende Lip, de Rug effen heeft, de Gieren Bultig en ongelyk.*

Deeze Hoorens voeren den naam van *Kanaritjes*, zegt RUMPHIUS, om dat zy veel naar een geschilde Kanary gelyken. Men berigt my, dat dit een Oostindische Vrugt is, als een Ockernoot, hebbende een harde Schaal. In groot-

(501) *Strombus* Testæ Labro prominulo, Dorso lævi, Anfractibus gibbosis inæqualibus. M. L. U. 621. N. 283. Canarium. RUMPH. *Rar.* T. 37. f. V. BONANN. *Recr.* III. f. 150. SEB. *Kab.* III. T. 61. f. 53. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 14. f. 3. III. D. Pl. 13. f. 5.

grootte verſchillen zy weinig van de voorgaande Soort, doch zy zyn zo regelmaatig niet van Geſtalte en hebben de onderſte Zyde platagtig zo LINNÆUS aanmerkt, doch 't gene BONANNI veel beter beſchryft; wanneer hy zegt: „ zy zyn in 't wydſte deel des „ Lighaams zodanig gezwollen, dat zy als de „ Borst van een Duif, die te broeden zit, „ vertoonen". Inderdaad, dit is zeer blykbaar in veele Kanaritjes. Sommigen hebben den Mond wit, anderen zwart, en deeze noemt men *Zwartmonden*. De uitwendige Oppervlakte is in eenigen gebandeerd, in eenigen gebloemd of Golfswyze getekend: ja zy zyn, in 't algemeen, fraaijer gekleurd dan de Loehoenſe Hoorentjes, hoewel ſlegts met rosagtig of bruin geel op een witten Grond. Men vindt 'er ook, doch zelden, die geheel wit zyn. „ Zy zyn mede Schermers, en, als het „ regte Dier daar uit is, groeit 'er een Kreef„ tje in of *Cuman* (*), doch daar in van an„ dere *Cumans* verſchillende, dat hy geen zo „ groote Schaar heeft, waar mede hy de „ Deur van zyn Huis ſluiten kan, gelyk de „ *Cumans* van de Aliekruiken".

(502)

(*) *Cuman* is de Maleitſche naam van de *Soldaatjes* of *Kluizenaars*, ook *Kreeftſlakken* genaamd, die in het Dertiende STUK van deeze *Natuurlyke Historie*, bladz. 361, enz. beſchreeven zyn.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFDSTUK.

(502) Vleugelhooren, *die de Schaal Eyrondagtig met Knobbelige Gordels, de Spits Elsvormig en effen heeft.*

DII. *Strombus Oniscus.* Pisebed.

De Schaal is van grootte als een Hazelnoot, en heeft drie Knobbelige Gordels, zynde overlangs ook bezet met Knobbeltjes. De Kleur is bleek, met zwarte of bruinagtige Vlakken; doch aan de Opening wit, die lang en fmal is, met eene gladde Spil: de Top ftomp.

III. Die breed gevleugeld zyn.

DIII. *Strombus Lucifer.* Kameel-Hooren.

(503) Vleugelhooren, *die de Schaal van vooren met eene ronde niet ingefneeden Lip, het Lyf dubbeld geftreept, de Gieren gekield, met de bovenfte Knobbeltjes klein heeft.*

De

(502) *Strombus* Testâ obovatâ Cingulis nodofis, Mucrone fubulato lævi. *Syst. Nat.* XII. An GUALTH. *Test.* T. 22. f. I. SEB. *Kab.* III. T. 55. f. 23. a—g. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 12. f. 4.

(503) *Strombus* Testæ Labro antice rotundato integro, Ventre dupliciter ftriato, Spirâ carinatâ, Tuberculis fuperioribus minutis. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. T. 303, 304. BARREL. *Rar.* T. 1327. f. 7. RUMPH. *Rar.* T. 49. f. M. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. I. KLEIN *Oftrac.* T. 4. f. 85. SEB. *Kab.* III. T. 62. f. 38, 39. GUALTH. *Test.* T. 55. f. B. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 16. f. 4: V. D. Pl. 9. f. 5: Pl. 16. f. 4.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

De Latynſche bynaam, van Morgenſtar ontleend, past niet op deeze maar op een andere Soort van Hoorens, die lange ſcherpe Punten hebben, en welke men oudtyds de Bonte Tak-Hooren noemde *. Deeze plagt de *Franſche Hooren* geheten te worden, doch hedendaags betrekt menze tot de *Kameelhoorens*, dus wegens de Geknobbelde Gieren genaamd, die 'er ſomtyds als een bultige Rug aan geeven. Een der aangehaalden van BONANNI heet, volgens VALENTYN, de graauwe *Westindiſche Moor of Meſties*. Deeze ſchynt een onvolgroeide te zyn. Men vindt Franſche Hoorens of Kameelhoorens, die byna als een Kaapſe Ezel geſtreept, die roodagtig gemarmerd, die geel geplekt en bruin geſtippeld zyn, op een witten Grond en meer andere verſcheidenheden. LINNÆUS ſchynt tuſſchen deeze en de volgende weinig meer onderſcheid te ſtellen, dan dat zy de Schaal dunner en niet met zulke grove Punten gekroond heeft.

* Zie bladz. 173.

(504) Vleugelhoren, *die de Schaal met eene zeer* DIV. *Strombus Gigas* Kroonhoo-ren.

(504) *Strombus* Testæ Labro rotundato maximo, Coronata Ventre Spiráque Spinis Conicis patentibus. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. T. 321, 307. GUALTH. *Test.* 33. f. A. Murex Marmoreus. ROND. *Pisc.* 76. COLUMN. *Aquat.* T. 60. f. 5. Conchylium. GESN. *Aquat.* 340. Murex Marmoreus. ALDR. *Exſang.* LIST. *Conch.* T. 860. f. 17, 18. & T. 882. f. 4. OLEAR *Mus.* T. 32. f. 5. β. GUALTH. *Test.* 54. f. M. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 29. f. 1; III. D. Pl. 17. f. 1.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK.

zeer groote ronde Lip, aan 't Lyf en aan den Top met Kegelvormige gaapende Punten gekroond heeft.

In 't Kabinet van de Koningin van Sweeden bevondt zig, dat te verwonderen is, noch deeze noch de voorgaande Soort; des ook de Kenmerken meest uit Afbeeldingen schynen opgemaakt te zyn, inzonderheid ten opzigt van deeze laatste, wanneer daar van gezegd wordt, dat zy een zeer groote ronde Lip heeft. In de aangehaalde is dit niet blykbaar, en die, welke sommigen ook *Getakte Switzers-Broeken* noemen, hebben de Lip gantsch niet groot. Zelfs schynen die, welke men *Roozekleurige Vleugelhoorens* heet, tot deeze Soort betrekkelyk te zyn, hebbende zo wel Knobbels op het Lyf als aan de Gieren, 't gene ik in de eerstgemelden niet waarneem. De Kleur van binnen is levendiger en schoonder Purperrood, naar dat 'er het Dier frisscher is uitgehaald. Ik heb zodanig een Kroonhooren van een Voet lang, met tien Verdiepingen of ryën van Knobbeltjes tot aan den Top. In deeze is de Lip niet rond en steekt maar weinig uit.

Het Dier. Pl. CXXIII. *Fig.* 1.

ADANSON merkt aan, dat de Jonge Vleugelhoorens in 't geheel geen Lip hebben en Tolrondagtig zyn; weshalve zy door de Autheuren, verkeerdelyk, tot onderscheide Geslagten zyn betrokken. Een dergelyke Hooren schynt die te zyn, waar van de Afbeelding op PLAAT CXXIII,

CXXIII, met het Dier daar in, uit myne Verzameling is gegeven. Dezelve heeft eene schoone Appelbloesem-Kleur, doch de Punten zyn meest wit, en de grootste, gelyk hier duidelyk blykt, nog onvolgroeid. Ook heeft dezelve de Lip zeer dun. Men zou ze een onvolmaakte Laphooren kunnen noemen. Zy gelykt veel naar de *Murex Marmoreus* van RONDELETIUS, welke voor de Purperhooren der Ouden gehouden wordt. Het Dier, dat dan de *Purperslak* zou zyn, komt grootelyks overeen met de beschryving, welke ons RUMPHIUS geeft van de Slakken, die in de Vleugelhoorens zig onthouden, en in 't byzonder met het Dier der zogenaamde Krabben *. Want, schoon deeze Slak zig niet in Lappen verdeelt, om de hollígheden der Takken te vullen, steekt zy doch een lang Vingertje uit, dat van boven gekloofd is, om tot Mond te verstrekken, en daar agter staan twee Hoorentjes met ronde harde Oogen aan 't end, hebbende ieder, bovendien, een soort van Klaauwtje. Van agteren is een dergelyk deel, als in de Wulken.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFDSTUK.

* zie bladz. 247.

Wel allerduidelykst vertoont zig, in deeze Afbeelding, het Zwaardje, daar de Vleugelhoorens mede schermen, van het welke reeds verscheide maalen gesproken is. Wy hebben gezien, dat sommige Hoorens zulk een Dekzeltje of Luikje in 't geheel niet; dat anderen hetzelve zeer klein en rond; anderen, wederom,

DESZELFS ZWAARDJE.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK.

grooter en ovaal hebben. In deeze is het dun en Vliezig of Kraakbeenig; doch in anderen is het hard, dik en rond, byna zo groot als de Opening, gelyk in de Knobbelhoorens en dergelyke Rondmonden; wordende alsdan Maans-Oogen of Venus Navels geheten. Hier, in de Vleugelhoorens, is het van middelmaatige dikte, glanzig bruin van Kleur en eenigermaate naar de langwerpigheid van de Opening geſchikt, zynde aan 't ééne End rond, aan 't andere ſpits. Dit geeft 'er nagenoeg de figuur van een Zwaardje aan, en men begrypt, uit de plaatzing, gemakkelyk, dat de Slak, door de beweeging van haaren Arm, daar mede kan Schermen, gelyk RUMPHIUS het uitdrukt. Mooglyk gebruiken zy dit Zwaardje ook wel om zig voort te haalen: want dat gedeelte, de Voet genaamd, 't welk in de Tepelbakken en Wulken, op de voorgaande Plaaten afgebeeld, zo groot en blykbaar is, maakt hier zeer weinige Vertooning.

Tot meerder opheldering zal ik melden, wat ADANSON zegt van het Dekzeltje van de Purperhooren te Senegal gevonden, die hy *Kalan* noemt, en overeenkomſtig agt te zyn met de gedagte *Murex* en *Conchylium* van RONDELETIUS en met de *Purpura* der Ouden. „ Het is op het agterſte End van den „ Voet gehecht, en houdt 'er maar aan met „ niet meer dan een vierde deel van zyne „ langte, en met één van zyne Randen, den

„ ver-

„ verhevenronden naamelyk. Het is Ovaal- VI.
„ agtig, rond aan 't bovenſte en dikſte, ſpits AFDEEL. LIII.
„ aan het andere End, drie of viermaal lan- HOOFD-
„ ger dan breed, zwartagtig bruin, glad op STUK.
„ de buitenſte Oppervlakte, en van de ſlin-
„ ker naar de regterhand neergaande een wei-
„ nig krom. Terwyl de Voet van het Dier
„ uit de Schaal komt, draait dezelve zig zo-
„ danig om, dat de Punt van het Dekzeltje,
„ welke zig om laag bevondt, terwyl het
„ Dier daar in beſlooten was, naar om hoog
„ ziet, en het ronde End, in tegendeel, naar
„ om laag".

Dit Dekzeltje werdt van de Ouden *Unguis*, Nagel of Welriekende Nagel geheten, en deswegen noemen de Italiaanen nog deeze Hoorens *Ogniella*. Het verſchilt van de Ovaale Dekzels der eigentlyke Purperhoorens, in de Apotheeken *Blatta Byzantina* genaamd, wel in figuur, doch komt in gebruik en eigenſchappen daar mede overeen. ADANSON merkt aan, dat de Slak van zyne *Kalan* een Vogt uitgeeft, 't welk tot Verwen zou kunnen dienen, gelyk, zegt hy, de meeſte Purperhoorens doen (*).

(505) Vleugelhooren, *die de Schaal met een* DV. *Strombus groo-latisſimus.* Laphooren.

(*) *Seneg.* p. 141.

(505) *Strombus* Testæ Labro rotundato maximo, Ventre inermi, Spirâ ſubnodoſâ. M. L. U. 622. N. 284. Alata lata. RUMPH. *Rar.* T. 36. f. L. SEB. *Kab.* III. T. 63. f. 1, 2.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFDSTUK.

groote ronde Lip heeft, het Lyf ongewapend, den Top eenigermaate geknobbeld.

De zodanigen noemt men *Laphoorens*, die ook ontzaglyk groot vallen, komende, zo wel als de twee voorgaande, uit Westindie. Dezelven zyn meer of minder ſterk gekroond. Men heeft 'er die de Lip zeer dik hebben, deswegen *Diklippen* genaamd. In ſommigen, wederom, is de Lip als om den Top geſlagen, zo dat de Top daar als ingedooken ſchynt te zyn, en dit is de Oostindiſche, welke RUMPHIUS vertoont, zynde deeze nog in de meeſte agting.

DVI. *Strombus Epidromis.* Bezaantje.

(506) Vleugelhooren, *die de Schaal met een geronde korte Lip, het Lyf effen, den Top wat Knobbelig heeft.*

Als men deeze met de Punt om laag houdt, gelykenze wel naar een *Bezaantje*, zegt RUMPHIUS, en zulks geeft 'er den naam aan. Het Dier heeft, zo wel in deeze als in de volgende, ook een Zwaardje, waar mede het ſchermt. De Kleur is op de Rug geelagtig, van binnen Melkwit. De Gieren zyn bezet met Knobbeltjes, die allengs verkleinen tot aan

(506) *Strombus* Testæ Labro rotundato brevi, Ventre lævi, Spirâ ſubnodoſâ. M. L. U. 622. N. 285. BARREL. *Rar.* 1727. f. 2. Epidromis. RUMPH. *Rar.* T. 36. f. M. SEB. *Kab.* III. T. 62. f. 21. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 33. f. 2.

aan den Top. Zy vallen in Oostindie, zo wel als de twee volgende Soorten.

(507) Vleugelhooren, *die de Schaal Hartvormig heeft, met eene geronde, korte, ſtompe Lip, en den Top zonder Knobbeltjes.* DVII. *Strombus Canarium.* Duifje.

De Hoorentjes van deeze Geſtalte worden *Duifjes*, en ſomtyds ook wel *Bultjes* genoemd. Zy zyn korter dan de voorgaande, doorgaans maar een Vingerlid lang, en zeer dik van Schaal, inzonderheid aan de Lip. Op de Rug hebben zy een aanzienlyke Bult. De Kleur is bruinder geel, verſierd met Slangwyze roode Streepjes, die als van den Top naar de Punt loopen. De Lip is ſomtyds wat Loodkleurig. De Schaal vertoont zig glad en als met Vet beſmeerd, volgens de aanmerking van LINNÆUS.

(508) Vleugelhooren, *die de Schaal gerond en kort* DVIII. *Strombus Vittatus.* Opgerold Bezaantje.

(507) *Strombus* Testâ ſubcordatâ, Labro rotundato brevi retuſo, Spirâque lævi. M. L. U. 623. N. 287. BONANN. *Recr.* III. f. 146. PET. *Gaz.* T. 98. f. 11. RUMPH. *Rar.* T. 36. f. N. GUALTH. *Test.* T. 32. f. N, L. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. Q. KLEIN *Oſtrac.* T. 4. f. 73. SEB. *Kab.* III. T. 62. f. 28, 29, 24, 25. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 18. f. 5.

(508) *Strombus* Testâ Labro rotundato brevi, Ventre lævi, Spiræ elongatæ Anfractibus Suturâ elevatâ distinctis. M. L. U.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFD-STUK.

kort heeft, het Lyf effen, de Gieren van de verlangde Spits onderſcheiden door een verhevene Naad.

Deeze, veel ſmaller van Lip zynde en langer van Top, voert den naam van het *Opgerolde Bezaantje*. Men vindt de zodanigen zeldzaam. Zy zyn rosagtig van Kleur. Somtyds is de Schaal effen, ſomtyds eenigermaate geplooid; doch altoos langwerpig.

DIX. *Strombus Succinctus.* Breede Kanary.

(509) Vleugelhooren, *die de Schaal met eene ronde ſtompe Lip, het Lyf effen heeft, met vier bleeke Streepswyz' geſtippelde Gordels.*

De Latynſche bynaam zegt *Gegordelde*. Het is, volgens RUMPHIUS, een *breede Kanary*, dus genaamd, om dat zy veel uitgebreider Lip heeft dan de gewoone Kanaritjes, reeds beſchreeven. Volgens LINNÆUS is de Schaal effen, roodagtig, hebbende de Rug eenigermaate gekield en omgord met twee Paar wit ge-

U. 623. N. 287. Epidromis longior. RUMPH. *Rar.* T. 36. f. O. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. F. PET. *Gaz.* T 98. f. 12. SEB. *Kab.* III. T. 62. f. 18, 19, 20 & T. 79 f. 1. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 20. f 2.

(509) *Strombus* Testâ Labro rotundato retuſo, Ventre lævi, Cingulis quatuor pallidis lineari-punctatis. RUMPH. *Rar.* T. 37. f. X. GUALTH. *Test.* T. 33. f. B. ARGENV. *Conch.* T. 13. (10) f. C. SEB. *Kab.* T. 61. f. 15 & T. 62. f. 20.

geſtippelde Streepen: de Gieren zyn geſtreept met een gekarteld Randje: de buitenſte Lip is van binnen met Groefjes, zo wel als de Spil by de Punt, vertoonende zig gelyk een omgeſlagen Lip.

(510) Vleugelhooren, *die de Schaal met eene verdunde, onverdeelde en eenigermaate geplooide Lip heeft, gekroond met ſcherpe Doornen, langs den rand der Gieren.* DX. *Strombus Spinoſus.* Gedoornde.

Deeze komt zelden voor, dan onder de Verſteende Zaaken. De Geſtalte is als die van een Vespertilje of Varkens-Snuit, maar zy heeft de Tip niet uitgerand, noch de Spil geplooide Paarſchagtige, evenwydige Streepjes, die zeer talryk zyn, omringen de witagtige Schaal, welke van vooren hoekig is en met zeer ſcherpe Doornen gekroond. Verwonderlyk is 't, dat de Kleuren ſtand houden in een Schaal, onder de Delfſtoffen, zegt LINNÆUS.

(511) Vleugelhooren, *die de Schaal heeft met* DXI. *Strombus Fisſurella.* Geſpleetene.

(510) *Strombus* Testâ Labro attenuato integro ſubplicato, Coronato Spinis acutis, Spirâ aculeatâ, *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 55. f. E. ARGENV. *Conch.* T. 33. (29) f. 10. PET. *Gaz.* T. 78. f. 11. Conus Spinoſus. *Syst. Nat.* X. p. 715. N. 271.

(511) *Strombus* Testâ Labro continuato in Carinam fisſam longitudinalem. *Syst. Nat.* XII. Mitra, ARGENV. *Conch.* T. 33. (29) Lin. 2. N. 6. PET. *Gaz.* T. 73. f. 7, 8.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFDSTUK.

met een Lip, welke in een gespleetene Kiel overlangs uitloopt.

Deeze komen ook Versteend voor; doch in Oostindie zou de Natuurlyke Schaal gevonden zyn, welke de grootte en gestalte hadt van een gewoon Wenteltrapje, en wit was van Kleur, met de Opening langwerpig, hebbende de buitenste Lip een weinig verbreed, de binnenste aan de Spil gegroeid. De Opening loopt, van tusschen deeze Lippen, over de zyde van de Schaal, in een gespleeten Kiel uit, welke omgekromd is over den Top der Hooren. Zy heeft een korte regte Staart, door haare uitholling weinig van de Lip verschillende.

DXII. *Strombus Urceus.* Gebulte Kanary.

(512) Vleugelhooren, *die de Schaal met eene verdunde, korte, stompe, gestreepte Lip, het Lyf en den Top Knobbelig geplooid, de Opening met twee Lippen en zonder Tandjes heeft.*

De aangehaalde van RUMPHIUS voert den naam van de *Gebulte Kanary*, om dat zy naar de Kanaritjes veel gelykt, doch de Rug bezet heeft met verscheide Bultjes. Het Lyf is, inzon-

(512) *Strombus* Testâ Labro attenuato, retuso, brevi, striato, Ventre Spirâque plicato-nodosis, Aperturâ bilabiatâ inermi. M. L. U. 624. N. 288. Canarium latum. RUMPH. *Rar.* T. 37. f. T. PET. *Gaz.* T. 98. f. 19. GUALTH. *Test.* T. 32. f. G. SEB. *Kab.* III. T. 60. f. 28, 29, & T. 92. f. 45, 41, 47.

zonderheid aan de onderzyde, ſterk geplooid: de Kleur bruiner dan die der gewoone Hoorens van deezen naam: de Grootte verſchilt weinig. Men brengt deeze ook uit Oostindie. VI. AFDEEL. LIII. HOOFDSTUK.

(513) Vleugelhooren, *die de Schaal met eene verdunde, korte, getande Lip, het Lyf en den Top geplooid heeft.* DXIII. *Strombus Dentatus.* Getande.

Dit zal mooglyk eene Verſcheidenheid zyn van de naastvoorgaande Soort.

IV. Die getoorend zyn en zeer lang getopt.

(514) Vleugelhooren, *die de Schaal getoorend, langwerpig ovaal en geknobbeld heeft, met eene verdikte Lip.* DXIV. *Strombus tuberculatus.* Geknobbelde Penhooren.

In de Middellandſche Zee wordt deeze gevonden. Haar Schaal is ruuw, als met Kalk beſtreeken, hebbende de Gieren met ryën van uitſteekende Hoornagtige punten. De Lip is wegens de Naad als bultig: de Opening ovaal: de Staart zeer kort en omgekromd.

(515)

(513) *Strombus* Testâ Labro attenuato brevi dentato, Ventre Spiráque plicatis. *Syst. Nat.* XII.

(514) *Strombus* Testâ Turritâ ovato-oblongâ tuberculatâ, Labro incraſſato. *Syst. Nat.* XII. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 22. f. 5.

VI. AFDEEL. LIII. HOOFDSTUK.

(515) Vleugelhooren, *die de Schaal getoorend en gladagtig, met de Lip van agteren los heeft.*

DXV. *Strombus Paluſtris.* Basterd Zee-Ton.

Wegens de Lip noemt men deeze *Basterd Zeetonnen*, en onderſcheidtze dus van de gewoone Zee-Tonnen, zo genaamd, die in 't vervolg onder de Tollen voorkomen. RUMPHIUS geeft 'er den naam aan van *Strombus Paluſtris*, om dat zy zig veel onthouden in de Moerasſige Sagoe-Bosſchen, wordende van de Indiaanen tot Spyze opgezogt. Men vindtze veel, zegt hy, op Ceram en Boero of Celebes; doch op Amboina zyn ze onbekend. Zy zyn zwartagtig bruin van Kleur, en hebben gemeenlyk den top een weinig afgebroken.

DXVI. *Strombus ater.* Zwarte Vleugel-Pen.

(516) Vleugelhooren, *die de Schaal getoorend en effen, met de Lip van vooren en van agteren los heeft.*

De aangehaalde van RUMPHIUS wordt *Slakke-Pen* genoemt, en heeft de gewoone Geſtalte van de Pennen, doch is dik van Schaal, met een kleine Keep aan den Hoek van den Mond; van

(515) *Strombus* Testâ Turritâ lævisculâ, Labro postice ſoluto. RUMPH. *Rar.* T. 30. f. Q. SEB. *Kab.* III. T. 50. f. 13, 14, 17, 18. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 18. f. 1.

(516) *Strombus* Testâ Turritâ lævi, Labro antice posticeque ſoluto. M. L. U. 624. N. 289. RUMPH. *Rar.* T. 30. f. K. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 13. f. 8.

van Kleur glad zwart of donkerbruin. Dezelve valt mede aan Moerasſige Rivieren, by de Wortels der Boomen, en is ook goed om te eeten. VI. AFDEEL. LIII. HOOFDSTUK.

(517) Vleugelhooren, *die de Schaal getoorend en eenigermaate Hoekig, met Knobbelen gedoornd heeft, de Lip van vooren los.* DXVII. *Strombus lividus.* Gedoornde Pen.

De Schaal is effen, doch heeft de Gieren bezet met een ry van Kegelvormige ſcherpe Doorens. De Kleur is blaauwagtig met Roestkleurige Vlakken: de Opening langwerpig, van onderen niet vernaauwd: de Lip, boven aan, door een Keepje van de Gieren afgeſcheiden. Men vondtze in 't Kabinet van haare Koninglyk Sweedſche Majeſteit.

LIV. HOOFD-

(517) *Strombus* Testâ Turritâ ſubangulatâ Nodoſo-Spinoſâ, Labro antice ſoluto. M. L. U. 625. N. 290.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFDSTUK.

LIV. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* STEKELHOORENS; *waar onder, behalve de* Spin- *en* Snippekoppen, *de* Krulhoorens, Padden, Oliekoeken, Voethoorens, Beddetyken, Agaate *en andere* Peerhoorens, *de* Spillen, Snuitpennen *en dergelyken, begreepen zyn.*

Naam. 't Latynſche woord *Murex*, van ouds her, een ſcherp gepunt Werktuig, en wel in 't byzonder een Voet-Angel of Minkyzer betekend hebbende, werdt ook, by overdragt, voor de ſcherpe punten van Rotſen en Steenklippen genomen; des men *Muricatus*, in 't algemeen, voor Gedoorend of met ſcherpe Punten bezet, gebruikt. Hier uit blykt dan, dat alle die Hoorens, welke van deezen aart zyn, te regt kunnen begreepen worden onder den Geſlagtnaam van *Murex*, zeggende zo veel als STEKELHOORENS. Men heeft nogthans goedgevonden, dezelven met het woord *Rotshoorens*, dat veel onduidelyker is, doch waar van de afleiding ook uit het gezegde blykt, te beſtempelen. In 't Franſch noemt men dergelyke Hoorens *Murex* of *Rochers*. RUMPHIUS merkt zyne *Murices* als getakte Doornagtige Kasketten aan, hebbende iets gemeen met de *Caſſis* en *Buccinum*; dat is,

is, met de Kasket en Kinkhooren. D'ARGENVILLE brengt hier zelfs de Bezoars en anderen t'huis, die in 't geheel niet gedoornd zyn. Zyn Geslagts-Kenmerk der *Murices* of Rotshoorens is, dat zy de Mond-opening naauw en getand hebben: zo dat hy 'er ook de Krabben en andere Vleugelhoorens onder begrypt. By anderen wordt dit Geslagt als voor een Hok of Hoek gehouden, daar men inwerpt, 't gene men elders niet weet te plaatzen. ADANSON maakt, in tegendeel, de *Murices* tot een gedeelte van 't Geslagt der Purperhoorens, als hebbende veel overeenkomst ten opzigt van het Dier, dat in deeze, zo wel als in de zogenaamde *Purpuræ*, een Purperkleurend Vogt uitwerpt. De Ouden hebben zulks aan de *Murex* toegeschreeven (*), en Pater PLUMIER merkt aan, dat men dezelve, in Amerika, le *Pisseur* noemt, wegens het vaardig uitwerpen van haar Purpervogt.

Kenmerken.

De Kenmerken van dit Geslagt, volgens LINNÆUS, zyn; dat het de Schaal eenkleppig, spiraal, en ruuw van Oppervlakte heeft door Vliezige Naaden: de Opening uitloopende in een onverdeeld Kanaal, 't welk regt is of een weinig opklimmende: het Dier, als in de voorigen, een Slak.

Soorten.

Zes Afdeelingen zyn, door hem, in dit Geslagt

(*) Tyrioque ardebat Murice Lana. VIRG. *Æneid.* Libr. 4.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

slagt gemaakt, waar van de Eerste die Hoorens bevat, welke gedoornd zyn, met een uitsteekende Staart, gelyk de Spinnekoppen, enz: de Tweede de genen die met Krullen zyn versierd, gelyk de Krul- en Purperhoorens: de Derde zodanigen, die als met Wratten bezet zyn, gelyk de Padden, Olykoeken, enz: de Vierde die geen Staart hebben en eenigermaate gedoornd zyn, gelyk de Beddetyken, enz: de Vyfde, die een Staart hebben en niet gedoornd zyn, gelyk de meeste Spillen: de Zesde die een zeer kort Staartje hebben, gelyk de Snuitpennen enz. 't Getal der Soorten is derhalve, in dit uitgebreide Geslagt, zeer groot, naamelyk een-en-zestig.

I. Die Gedoornd zyn, met een uitsteekende Staart.

DXVIII. *Murex Hauſtellum.* Snippekop.

(518) Stekelhooren, *die de Schaal Eyrond en geknobbeld heeft, met eene lange Elswyze regte gedoornde Staart.*

Onder zyne getakte en Doornagtige Kasketten stelt RUMPHIUS deeze voor, by den naam van

(518) *Murex* Testâ ovatâ Tuberculatâ, Caudâ elongatâ Subulatâ rectâ muricatâ. M. L. U. 626. N. 291. *Syst. Nat.* XII. Gen. 325. BONANN. *Recr.* III f. 268. Hauſtellum. RUMPH. *Rar.* T. 26. f. F. GUALTH. *Test.* T. 30. f. E. la Becasse. ARGENV. *Conch.* T. 19. (16) f. B. KLEIN *Ostrac.* T. 4. f. 81. SEB. *Kab.* T. 78. f. 5, 6. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 12. f. 2, 3.

van *Hauſtellum*, in 't Neerduitſch een Scheppertje. Van dit Werktuig, inderdaad, drukt deeze Hooren de Geſtalte niet minder uit, dan van een *Snippekop*, gelyk men ze gemeenlyk tytelt. Anderen noemenze ook wel *Snippebekken*; doch dit kan eigentlyk maar op de Steel of Staart zien. De Franſche naam is *la Becaſſe* of *Courli*. Zy beſtaat uit een rond Lighaam, dat een ronde Mond-opening heeft, welke uitloopt in een Kanaal of Sleuf van de Staart, die in ſommigen wel drie- of viermaal zo lang als 't Lyf is, en boven een weinig gedoornd. De Hooren heeft dikke Naaden, dwars over de Gieren heen, en is, op een geelagtigen Grond, doorgaans met zwarte en Rooze-roode Vlakken en Knobbeltjes uitgemonſterd. Zy heeft ook den Mond paarſch of blaauwagtig Roozekleur. De afkomst is uit Oostindie. BONANNI, evenwel, hadt verſtaan, dat de zyne in de Roode Zee geboo-ren was. Van de Getakte en Gedoornde zal ik ſtraks ſpreeken. VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

(519) Stekelhooren, *die de Schaal Eyrond met* DXIX. *Murex Tribulus.* Spinnekop.

(519) *Murex* Testâ ovatâ Spinis Setaceis trifariis, Caudâ elongatâ Subulatâ, rectâ, ſimiliter Spinoſâ. M. L. U. 626. N. 292. Purpura clavata. COLUMN. *Aq.* T. 60. f. 6. OLEAR. *Mus.* T. 39 f. 1. LIST. *Conch.* T. 902. f. 22. Hyſtrix marina. BONANN. *Recr.* III. f. 269. Tribulus. RUMPH. *Rar.* T. 26. f. G. N. 3. GUALTH. *Teſt.* T. 31.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

met drie ryën van Borſtelagtige Doornen; de Staart lang, Elsvormig regt en insgelyks gedoornd heeft.

Spinnekop is de algemeen bekende naam van deeze Hoorens; doch men onderſcheidtze in enkelde en dubbelde Spinnekoppen. De eerstgemelden hebben de Takken, die aan 't end ſcherp als Doorens zyn, enkeld, kort en ongelyk; de laatstgemelden hebben die lang, evenwydig en egaal, nagenoeg als de Tanden van eene fyne Kam op drie ryën geſchikt. De eerſten zyn gemeen; de laatſten zeldzaam en kostbaar, inzonderheid, wanneer men die ongeſchonden aantreft. De Geſtalte verſchilt, voor 't overige, niet zeer veel van die der Snippekoppen. De Hooren beſtaat uit een rondagtig Lighaam, met een ronden Mond, en een lange byna regte Staart, die uitgehold is. Het Dier heeft, zo wel als in de voorgaande en volgende Soorten, een Ovaal dekzeltje, dat tot Reukwerk wordt gebezigd. Het *Neetekammetje* of de dubbelde Spinnekop valt te Napels, volgens BONANNI.

DXX. *Murex Cornutus.* Getakte Snippekop.

(520) Stekelhooren, *die de Schaal rondagtig heeft,*

31. f. A, B. ARGENV. *Conch.* T. 19. (16) f. A. SEB. *Kab.* III. T. 78. f. 1-4. KNORR *Verzam* I. D. Pl. II. f. 3, 4. & V. D. Pl. 27. f. 1.

(520) *Murex* Testâ ſubrotundâ, Spinis Subulatis obliquis cinctâ, Caudâ elongatâ, Subulatâ rectâ, Spinis ſparſis. M. L. U.

heeft, omringd met ſcheeve Elswyze Doornen, de Staart lang, Elsvormig, regt, met Stekels hier en daar.

Deeze kan men eigentlyk de *Getakte Snippekop* noemen, om dat zy de Doornen veel langer dan de volgende heeft, zodanig, dat zy als naar Osſehoornen gelyken, en hier van de Latynſche bynaam. Op de aangehaalde Plaat van SEBA is zy wel afgebeeld, doch duidelyker op die van GUALTHIERI. Die van ADANSON, welke hy *Bolin* noemt, aan de Afrikaanſche Kust voorkomende, behoort baarblykelyk niet tot deeze maar tot de volgende Soort, niettegenſtaande BONANNI getuigt, dat de zyne, met lange Stekels, gebragt was uit de Zee van Afrika. Van binnen was deeze, in de Mond, Roozekleurig, van buiten of geheel wit, of bleek, hooger geel en Purper gemengeld. Wy hebbenze geelagtig en ook bleek blaauw.

(521) Stekelhooren, *die de Schaal Eyrondagtig* DXXI. *Murex Brandaris* Gedoornde Snippekop.

U. 617. N. 293. Purpura cornuta. COLUMN. *Aq.* T. 60. f. 3. PET. *Gaz.* T. 68. f. 12. RUMPH. *Rar.* T. 26. f. 5. GUALTH. *Teſt.* T. 30. f. D, D. BONANN. *Recr.* III. f. 283. KIRCH. *Mus.* T. 901. f. 21. ADANS. *Seneg.* I. T. 8. f. 20. SEB. *Kab.* III. T. 78. f. 7, 8, 9. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 17. f. 1.

(521) *Murex* Testâ ſubovatâ Spinis rectis cincta, Caudâ mediocri Subulatâ rectâ, Spinisque oblique circumdatâ. *Syſt. Nat.*

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

agtig heeft, met regte Doornen, de Staart middelmaatig, Elsvormig regt, met Doornen ſchuins omgeven.

Deeze kan men, tot onderſcheiding, met regt de *Gedoornde Snippekop* noemen. Zy verſchilt, volgens LINNÆUS, door twee of drie ryën van Elsvormige Doornen om het Lyf te hebben, of twee ryën van Kegelagtige Doornen. De eerst aangehaalde van BONANNI, zynde de laatstgemelde, was van het Afrikaanſe Strand en rond van Lyf; de andere uit de Middellandſche Zee; die van GINANNI uit de Adriatiſche of Golf van Venetie. Deeze was wit van Kleur: de eerstgemelde Beenagtig, wordende in de Spaanſche Zee ſomtyds bruin gevonden, en zeldzaam zwartagtig blaauw, zo BONANNI meldt.

DXXII. *Murex Trunculus.* Hoog-staart.

(522) Stekelhooren, *die de Schaal Eyrond heeft*

Nat. XII. Murex Purpura. ROND. *Test.* 64. BONANN. *Recr.* f. 281. (γ) 282. (β) RUMPH. *Rar.* T. 26. f. 4. (γ) GUALTH. *Test.* T. 30. f. F. (β) REGENF. *Conch.* 20. T. 6. f. 67. PET. *Gaz.* T. 68. f. 12. GINANN. *Adr.* II. T. 8. f. 61, 62. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 18. f. 1, 2: Pl. 22. f. 4, 5.

(522) *Murex* Testâ ovatâ nodoſâ, anterius Spinis cinctâ, Caudâ breviore truncatâ perforatâ. *M.* L. U. 627. N. 294. COLUMN. *Purp.* T. 13. f. 1. BONANN. *Recr.* III. f. 274, 277, 271. GUALTH. *Test.* T. 31. f. C. ARGENV. *Conch.* T. 19. f. G.? KLEIN *Oſtrac.* T. 6. f 104. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 9. f. 1: Pl. 13. f. 1, V. D. Pl. 13. f. 4: Pl. 19. f. 6.

heeft en knobbelig, van vooren met Doornen omringd, de Staart korter, geknot en doorboord. VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

Volgens de aangehaalde Afbeeldingen moeten hier de *Purper-* en *Brandhoorens*, zo wel als die men *Hoogſtaarten* noemt, en mooglyk ook anderen, inzonderheid de *Ongetakte* bruine *Krullhoorens*, die de Mond-opening geel hebben, t'huis gebragt worden; zynde dezelven uit de Middellandſche Zee, en uit de Westindiën, afkomſtig. In deeze allen is de Staart kort, dik, en meer of min opgewipt, doch de Hoogſtaarten hebben zulks by uitneemendheid, en zyn ook met dikker ſterker Doornen aan den rand van de grootſte Gier bezet. Het ſchynt my toe, dat 'er een aanmerkelyk verſchil tusſchen de één en andere zy.

II. Die de Naaden met Gebladerde Takken verſierd hebben, welken men gemeenlyk noemt

PURPERHOORENS.

Naauwlyks zal men iets vinden, dat in de oude tyd vermaarder geweest en hedendaags onbekender is, dan de *Purpura*. Doch hoe vermaard ook die Verw was en in hoe veel

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

agting de Stoffen, daar mede gekleurd (*), 't is blykbaar dat de Ouden zelf zig ten opzigt van de Schulpdieren, welke dezelve uitleverden, in groote onzekerheid bevonden. Sommigen hebben de *Conchylium*, *Murex* en *Buccinum*, als altemaal dergelyke Verw uitgeevende, met de *Purpura* verward of ten minſte niet behoorlyk onderſcheiden. Anderen neemen doch *Murex* en *Purpura* voor een en 't zelfde, als beiden met Stekels voorzien zynde. ARISTOTELES verhaalt, dat men in de Noordelyke Wereldsdeelen zwarte, in de Zuidelyke grootendeels roode Purperhoorens heeft. ISIDORUS ſchreef, dat de Verw, die van de zwartagtige Purperhooren in Spanje gemaakt werdt, Roestkleurig ware. „ Ik heb „ wel roode Purperhoorens en zwarte, doch „ zeldzaam mogen zien, (zegt ALDROVAN„ DUS,) maar ontelbaare zodanigen als RON„ DELETIUS afbeeldt, zeggende: Onze Pur„ perhooren is van grootte als een Ey (ik „ ontken niet, dat zy elders veel grooter „ voorkome:) zy heeft de Schaal rimpelig, „ ruuw, Aſchgraauw en ſomtyds geelagtig, „ ſomtyds uit den groenen graauwagtig, van „ binnen geel. Zy is met Knodsagtige Door„ nen,

(*) Cum Regia Circi convexum gradibus veneratur Purpura vulgus. CLAUDIANUS. Non illum Populi fasces non Purpura Regum. VIRGILIUS. Vestem Purpuream teneris Mecænatibus aptam. JUVENALIS.

„ nen, die in orde geſchikt zyn, gewapend; VI.
„ weshalve PLINIUS haar *Clavata* genoemd AFDEEL. LIV.
„ heeft. Van deeze Doornen zyn de eerſten HOOFD-
„ klein; de middelſten veel langer, en zy STUK.
„ maaken ongevaar zeven ryën tot aan den
„ Top. De Snuit is lang, als een Pypje uit-
„ gehold, waar door men zig verbeeldt dat
„ zy de Tong uitſteeken. Daar voor is een
„ rond Gat, met geen Dekzeltje geſlooten.
„ Hier uit blykt, hoe ver van de waarheid
„ de Aftekeningen van de Purperhooren by
„ anderen zyn, waar van ſommigen de Snuit,
„ anderen den Top hebben weg gelaaten.
„ Het Vleeſch van binnen, of het Dier, komt
„ met dat der andere Hoorens overeen".

BELLONIUS ſchryft aldus. „ De Schaal De Pur-
„ der Purperhoorens zou volkomen naar een perſlak.
„ Slakhooren gelyken; indien zy niet geknodst
„ was, en aan de zyde een Kanaal, daar het
„ Dier zyn Tong uitſteekt, hadde. Het ver-
„ heft zyne Hoorens gelyk de Slakken, en
„ kruipt op de zelfde manier, zig den Weg
„ wyzende met die Hoorens. Het heeft een
„ Tong, uit een Buisagtig Pypje aan de zy-
„ de voortloopende, welke aan dat Eeltagti-
„ ge deel kleeft; waar mede het Vleeſch ge-
„ hecht wordt aan de Schaal. Dit Vleeſch,
„ nu, is zekere ſterke witte Spier, aan 't
„ midden van de Schaal verbonden; waar door
„ de Purperſlak, als door behulp van zeker

„ aan-

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

„ aangeboren Dekzel, tegen het open Vleesch
„ overgesteld, zeer lang buiten 't Water
„ leeft: want het behoudt dus het geschepte
„ Zeewater, waar door het verscheide Dagen
„ gekoesterd en gevoed wordt. Het heeft
„ den Kop Kraakbeenig en hard: den Bek in
„ dat gedeelte, daar het aan de Klippen me-
„ de kleeft, met een rond Gat doorboord,
„ waar mede het de Steenen aflikt, en
„ het opgezoogene in de Maag doorlaat. Ik
„ heb, door de Ontleeding van dit Dier, in
„ het Buisje, waar door het zyne Tong uit-
„ steekt, twee Gaatjes gevonden, die naar
„ verschillende deelen des Lighaams gaan,
„ zo dat zy tot aan de Kieuwen kwamen,
(waar van hy zes in het bultige gedeelte des Lighaams, overdwars, onder een groote Peesagtige Spier leggende vertoont: doch RONDELETIUS berispt hem daar in te regt, alzo de Schulpdieren geene Kieuwen hebben.)
„ Wat laager is de Maag en een rondagtig
„ Hart, benevens de Lever, taay als Lym.
„ Dit Ingewand heeft ARISTOTELES *Pa-*
„ *paver* geheten, aan welks zyde zig een Pur-
„ perkleurige Slym vertoont, daar men eer-
„ tyds mede verwde, doch welke uit het
„ frische Dier aanstonds gehaald moet wor-
„ den, dewyl zy door 't sterven geheel ver-
„ dwynt. Ook vindt men ze niet dan in Pur-
„ perhoorens van middelmaatige grootte, om-
„ trent als die van een Ey, en dan wordt-

„ ze

„ ze nog somtyds in 't geheel niet gevon- VI. AFDEEL. LIV.
„ den".

De Afbeeldingen, welke D'ARGENVILLE HOOFD. geeft van het Dier der Purperhoorens, waren STUK. te onvolkomen, om die hier te gebruiken. Ook is het Dier derzelven, zegt hy, zeer gelyk aan dat van de Rots- en Kinkhoorens; 't welk dan zulks onnoodig maakte. ADANSON schynt 'er geen ander onderscheid in te stellen, dan dat in sommigen de Oogen net in 't midden van de langte der Hoornen, in anderen wat laager, in anderen, wederom, wat hooger geplaatst zyn. Hy begrypt de Belhoorens, Kinkhoorens, Rots- of Stekelhoorens en de Purperhoorens, in een zelfde Geslagt. BONANNI doet ons, met de gedagte beschryving overeenkomstig zien, dat de Krulhoorens en dergelyken behooren tot het Geslagt der Purperhoorens; waar toe dan ook gemeenlyk, hedendaags, alle die rond van Lighaam en van Mond zyn, met Knobbels, Takken of Stekels bezet, en dus zelfs de Spin- en Snippekoppen, betrokken worden.

(523) Stekelhooren, *die de Schaal met drie ryën* *Murex ramosus.* DXXIII.

(523) *Murex* Testâ trisariam frondosâ, Spirâ contiguâ, Caudâ truncatâ. M. L. U. 628. N. 295. COLUMN. *Aq.* T. 60. BONANN. *Recr.* III. f. 275, 276. Murex ramosus. JUMPH. *Rar.* T. 26. A. N. 1. GUALTH. *Test.* T. 38. f. A. & T. 37. f. G, H, I, D, L. Purpura ramosa. ARGENV;

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

ryën van Krullen, den Top daar tegen aan en de Staart geknot heeft.

Krulhoorens. Pl. CXXIII. *Fig.* 2.

By RUMPHIUS maakt deeze de eerſte Soort uit, van de genen, die hy *Getakte Kasketten* noemt; doch wy geeven haar, in 't algemeen, den naam van *Krulhoorens*, wegens de menigvuldige Krulagtige Takken, waar mede zy bezet zyn. Die Autheur merkt de ryën van deeze Krullen aan, als overblyfzels van nieuwe aangroeijingen, willende dat het Dier zig t'elkens een derde van den Omloop vergroote. Dus wordt men, in de gewoone Krulhoorens, altoos drie volle ryën gewaar van Krullen, en drie Snuitjes, welke in de Staart uitloopen. Ik heb 'er doch zeer fraaije bruin gebandeerde, met vyf volle ryën van deeze Krullen, en zodanig eene heb ik, om de zeldzaamheid en tevens om te toonen, dat dit geen regt Kenmerk tot onderſcheiding der Krulhoorens van de Brandarisſen is, hier in Plaat doen brengen.

Onder de genen, die uit BONANNI aangehaald zyn, is de laatſte, volgens VALENTYN, de groote rosſe en geele Brandaris. De eerſte, uit den Perſiſchen Zeeboezem, is door zyne ſteile Takken van de Oostindiſche onderſchei-

GENV. *Conch.* T. 19. (16) f. C, E. KLEIN *Oſtrac.* T. 4. f. 8. REGENF. *Conch.* T. 1. f. 6. SEB. *Kab.* III. T. 77. f. 1, 2, 7. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 25. f. 1, 2: Pl. 26. f. 1, 2: Pl. 30. f. 4, 5. III. D. Pl. 9. f. 2, 3. V. D. Pl. 11. f. 1. VI. D. Pl. 40. f. 6, 7.

ſcheiden. Deeze vallen wit of geel, en ſomtyds van grootte als een Kinderen-Hoofd. Men noemtze, in 't Franſch *Chausſetrape*, *Cichorée* of *Cheval de Friſe*, naar dat de Punten meer of min gekruld zyn. Daar komen ook witte of geelagtige voor, met Vleeſchkleurige Takken, die raar zyn; genaamd *Argynſe* Krulhoorens. Voorts heeft men 'er kleinere, die graauw en bont zyn, als ook zodanigen, die men *Hartehoorens* noemt, zynde de kostbaarſten. Men vindt deeze zelden langer dan een Pink.

De Krulhoorens zyn rond van Lyf, dat, behalve de gedagte Takken, geribd is en met kleine Knobbeltjes bezet, van boven Tolagtig getopt, van onderen een dikke kromme Staart hebbende, welke zig als geknot vertoont. De Takken hebben geen gemeenſchap met het binnenſte van de Hooren, die van binnen wit of blaauwagtig, glad en blinkende is als Porſelein, aan den Mond bleek rood of Vleeſchkleurig.

Van het Dier vind ik niets gemeld; waarſchynlyk zal het niet veel van de in onze *Fig.* 1. afgebeelde Purperſlak verſchillen. Het is inzonderheid aanmerkelyk wegens zyn Dekzeltje, dat de regte *Blatta Byzantina* der Apotheeken is. Deeze Schulpluikjes zyn ook wel ovaal, doch aan 't end zo puntig niet, als de Zwaardjes van de Vleugelhoorens. Zy moeten,

Blatta Byzantina of Zee-Nagel.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

ten, gelyk blykbaar is, in dikte en grootte ongemeen verſchillen, naar de grootte van de Hoorens. Veelen komen 'er voor, die in grootte naar een Schelling of Ryksdaalder gelyken en een Stroobreed dik zyn. In Indië wordt deeze Blatta, die men ook *Onyx Marina* en *Unguis odoratus*, dat is Zee-Nagel of ruikende Nagel noemt, onder de Reukwerken gebruikt, welken zy, ſchoon op zig zelf niet aangenaam zynde, een byzondere kragt byzet. LEMERY merkt de Reuk van deeze Drogery, wanneer menze verbrandt, als een goed Middel tegen de Opſtyging aan. Alle de Krulhoorens hebben dergelyke Dekzeltjes, doch die van de kleinen, welke dikwils niet grooter dan eens Menſchen Nagel zyn, worden voor de aangenaamſten tot Reukwerk gehouden.

DXXIV. *Murex Scorpio.* Doodje.

(524) Stekelhooren, *die de Schaal met vier ryën van Krullen, den Top geknopt, de Staart geknot heeft.*

Dit Hoorentje is van de Krulhoorens aanmerkelyk verſchillende, doordien het de Gieren van zyn Top niet tegen het Lyf aan, maar

(524) *Murex* Testâ quadrifariam frondoſâ, Spirâ capitatâ, Caudâ truncatâ. M. L. U. 628. N. 296. Scorpio. RUMPH. *Rar.* T. 26. f. D. GUALTH. *Test.* T. 37. f. M. ARGENV. *Conch.* T. 19. (16) f. D. SEB. *Kab.* III. T. 77. f. 13. 16. VAL. *Amb.* f. 36, 37. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 11. f. 4, 5.

maar als tot een ronde Knop daar van afgeſcheiden heeft. Ook zyn de Takken eigentlyk niet gekruld, maar loopen breed uit, des het nader overeenkomt met de Hartehooren-tjes. Deeze Takken worden dus by de Pooten van een Pad vergeleeken. RUMPHIUS noemt hetzelve 't *Scorpioentje*, en daar van is de Latynſche bynaam ontleend, doch wy geeven het den naam van *Doodje*. Daar zyn witte, bruine of donkergraauwe en zwarte Doodjes; ſommigen breeder, ſommigen ſcherper getakt, en allen zeldzaam. Men heeft onlangs meer dan zestig Guldens zien geeven, voor een groot, ongemeen fraay, breed gevleugeld en dubbeld getakt bruin Doodje. Zy komen uit Oostindie. VI. AFDEEL. LIV. HOOFDSTUK.

(525) Stekelhooren, *die de Schaal met vyf ryën van gefronzelde Takken, de Gieren tegen 't Lyf aan en de Staart kort heeft.* DXXV. *Murex Saxatilis.* Brandaris.

Dewyl LINNÆUS hier de *Brandarisſen* verſtaat, zo is het zonderling, dat hy dien naam gegeven heeft aan de Gedoornde Snippekoppen.

(525) *Murex* Testâ quinquefariam frondoſâ, Spirâ contiguâ, Caudâ abbreviatâ. M. L. U. 629. N. 297. Murex minor. RUMPH. *Rar.* T. 26. f. C. N. 2. ARGENV. *Conch.* T. 19. (16) f. F. SEB. *Kab.* III. T. 77. f. 4, 5, 6. REGENF. *Conch.* II. T. 1. f. 6. & T. 9. f. 26. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 7. f. 4, 5: V. D. Pl. 4. f. 1.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFDSTUK.

pen. De aangehaalde van D'ARGENVILLE, immers, voert den naam van *la Rôtie;* en behoort, zo wel als die van Letter H, *la Brulée* genaamd, tot de Brandarisſen. Wy hebben reeds opgemerkt, dat het getal van de ryën der Takken niet genoegzaam is, om dezelven van de Krulhoorens te onderſcheiden. Daar is zekere byzondere gedaante, meest beſtaande in het ſteil opſtaan en de puntigheid der Takken, die de Brandarisſen kenbaar maakt. Men heeft 'er ook, die *dubbelde* genoemd worden. Die van D'ARGENVILLE, Letter F, hadt zes ryën van Takken. Sommigen zyn wit van Grond en bruin getakt; anderen geheel zwart, en deeze zyn de gemeenſten. Sommigen hebben den Mond blaauw, anderen Purperagtig. Voorts zyn zy, ten opzigt van de Geſtalte, niet gemakkelyk van de Krulhoorens te onderſcheiden, tot welken de aangehaalde Afbeeldingen van SEBA behooren. Zy komen ook uit Oostindie.

DXXVI. *Murex Erinaceus.* Granaat-Appel.

(526) Stekelhooren, *die de Schaal veelvoudig Krulagtig gedoornd, de Gieren met ſtompe Puntjes gekroond heeft en de Staart kort.*

De

(526) *Murex* Testâ multifariam ſubfrondoſo-ſpinoſâ, Spiræ Anfractibus retuſo-coronatis, Caudâ abbreviatâ. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 49. f. H. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 30. f. 2: VI. D. Pl. 23. f. 3.

De aangehaalde van GUALTHIERI heeft weinig dat naar de Krulhoorens gelykt. Hy noemt het een groote Kinkhooren, en de Afbeelding is zeer klein. Hy merkt aan, dat het de Oppervlakte Netswyze oneffen heeft, door uitpuilende Streepen, en wit is van Kleur. Ik heb een bruingeel Hoorentje van dien aart, dat ronder is en hier fchynt t'huis te hooren. Doch niet ongevoeglyk kunnen wy tot deeze Soort betrekken, die voor weinige Jaaren aan de Magellaanfche Eilanden opgevifchte Hoorens, welke de Franfchen *Buccins Feuilletées* getyteld hebben, by fommigen thans de *Granaat-Appel* genaamd. Zy zyn rond van Geftalte, met een donker paarfchen Mond, van buiten groenagtig Afchgraauw, en hebben de Oppervlakte Netswyze bezet met verheven Plooijen, die meer of min Bladeragtig zyn. By geen Autheuren vindt men ze geboekt of afgebeeld.

III. Die Wrattig zyn, met dikke ronde Naaden.

(527) Stekelhooren, *die de Schaal ruuw heeft met* DXXVII. *Murex Rana.* Pad.

(527) *Murex* Testâ Varicibus oppofitis compresfis fcabrâ, Cingulis muricatis, Aperturâ fub-edentulâ ovatâ. M. L. U. 629. N. 298. BONANN. *Recr.* III. f. 182. PETIV. *Gaz.* T. 100. f. 12. RUMPH. *Rar.* T. 24. f. G. GUALTH. *Test.* T. 49. f. L. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. P, R. SEB. *Kab.* III. T. 60. f. 13-20. REGENF. *Conch.* T. 6. f. 64. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 13. f. 6, 7: III. D. Pl. 7. f. 5.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

met Knobbelige Naaden tegen elkander over en gedoornde Gordels; de Opening ovaal en byna Tandeloos.

Men noemt deeze *Padden*, *Paddetjes* of *Paddehoorens*, wegens de Wrattige Knobbeltjes op de Rug, en dat de Geſtalte eenigermaate zweemt naar die van een Pad. Men vindt 'er die Vleeſchkleurig wit, die vaal en die bruin zyn: ook ſterk gedoornde en zelfs die men *Getakte Padden* noemt. Sommigen zyn, op een graauwen Grond, met ryën bezet als van witte Pareltjes, 't welk dezelven grootelyks verſiert. Haare platheid onderſcheidtze genoegzaam van de Kinkhoorens, tot welken zy gemeenlyk betrokken worden, zo wel als van de andere Soorten van dit Geſlagt. Zy vallen aan de Stranden van Amboina.

DXXVIII. *Murex Gyrinus.* Vorſchen-Pop.

(528) Stekelhooren, *die de Schaal met dikke Naaden van aan één geſchakelde Knobbeltjes, met ronde Stippen gebandeerd heeft, de Opening rond en Tandeloos.*

Zekere kleine Hoorentjes, die in Geſtalte veel naar de Padden gelyken, doch naauwlyks de Grootte hebben van een Hazelnoot, worden

(528) *Murex* Testâ Varicibus oppoſitis continuatis, Punctis tuberculoſis faſciatâ, Aperturâ edentulâ orbiculari. *Syſt. Nat.* XII. SEB. *Kab.* III. T. 60. f. 25-27. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 25. f. 5, 6.

den hier, niet onaartig, voorgeſteld by den naam van *Gyrinus*, dat is *Vorſchen-Pop*. 't Is een geheel ander ſlag, dan die by RUMPHIUS Kikvorſch heeten, met een hoog opgewipt Staartje. Dit hebben deeze niet. De Kleur is witagtig met zwarte, bruine of geele Banden van dubbelde Stippen, over elke Winding één. Zy onthouden zig in de Middellandſche Zee, zegt LINNÆUS.

(529) Stekelhooren, *die de Schaal met de dikke Naaden omtrent tegen elkander over, bultig met Knobbels heeft, die wederom overlangs geknobbeld zyn, de Opening Tandeloos.* DXXIX. *Murex Lampas.* Oliekoek.

Van deeze zyn wit- en geelkleurige en ook ſchoon roode, die een Vuurigen glans in de Mond hebben. Van RUMPHIUS worden deeze laatſten *Ajax*, en de wit geknobbelde *Hector* getyteld; want de Indiaanen ſteeken ze uit bygeloof onder den Gordel, en verbeelden zig dan byna onkwetsbaar in 't Gevegt te zyn. Men kan dit vergelyken by de Hollandſche ſpreek-

(529) *Murex* Teſtâ Varicibus ſuboppoſitis, gibboſâ tuberibus longitudinaliter tubereuloſis, Aperturâ edentulâ. M. L. U. 630. N. 299. ROND. *Teſt.* 2. p. 81. GUALTH. *Teſt.* T. 50. f. D. Hector. RUMPH. *Rar.* T. 28. f. C. Ajax. RUMPH. *Rar.* T. 28. f. D. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 28. f. 1.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFDSTUK.

ſpreekwys, van iemand een Hart onder den Riem te ſteeken. Die ſterk geknobbeld zyn en groot, worden dubbelde, de anderen enkelde *Oliekoeken* genoemd. Hier van komen 'er voor, die meer dan een Vuist groot zyn. Zo zy zwarte Vlakken op de Knobbels hebben, dat doch zeldzaam gebeurt, dan heet men ze Oliekoeken *met Roſynen*, en anderen, die deeze Vlakjes kleiner hebben, *met Korenten*. Deeze benaaming heeft eenige overeenkomst met de Geſtalte. Zy vallen in Oostindie.

DXXX. *Murex Olearium*. Marshooren.

(530) Stekelhooren, *die de Schaal met een menigte van byna beurtlingſe Naaden geknobbeld, de Rug van agteren zonder Knobbels en geſtreept, de Opening Tandeloos heeft.*

De aangehaalde Afbeeldingen zyn hier zo ſchrikkelyk verſchillende, dat ik naauwlyks begrypen kan, welke Hooren LINNÆUS bedoele: doch zyn Ed. heeft ADANSON in deezen nagevolgd, die ook de twee gedagte Afbeel-

(530) *Murex* Testâ Varicibus ſubalternis numeroſo-tuberculatâ, Dorſo postice mutico ſtriato, Aperturâ edentulâ. *Syſt. Nat.* XII. ROND. *Test.* 2. p. 88. COLUMN. *Aquat.* T. 53. BONANN. *Recr.* III. f. 289, 105. LIST. *Conch.* T. 932. f. 27, 31, 32. ADANS. *Seneg.* I. T. 8. f. 12. SEB. *Kab.* III. T. 51. f. 29, 31. RUMPH. *Rar.* T. 49. f. H. GUALTH. *Test.* T. 50. f. A. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 24. f. 6.

beeldingen van BONANNI aanhaalt, waar van de eene, volgens VALENTYN, een Voethooren is, de andere, en wel de eerſte, een vreemde Soort van Oliekoeken, met een breede Lip en met groote dwars-Ribben, hem onbekend, ſchoon uit Indie afkomſtig. Ik geef 'er, derhalve, den naam van *Marshooren* aan, die ook wel aan de Oliekoeken gegeven wordt. De aangehaalde, immers, uit RUMPHIUS, welke I moet zyn, niet H, is een *ongemeene Oliekoek-Hooren* getyteld. ADANSON betrekt tot zyne *Vojet*, de *Buccinum* van RONDELETIUS, welke die Autheur *le Cor de Mer* noemt, dat is de Zee-Blaashoorn; gelyk men zegt *Cor de Chaſſe*, dat is Jagthooren. Hy getuigt 'er van, dat zy, wat de uitwendige gedaante aanbelangt, ongemeen verſchillende is, naar de grootte. Men vindt 'er, die in de volwaſſenheid agt Duimen, en anderen, die maar één Duim lang zyn. Het Haairige Vlies, dat haar bekleedt, raaken zy dan geheel kwyt. LINNÆUS ſtelt de woonplaats in de Zuidelyke deelen van Europa, in de Middellandſche en Afrikaanſche Zee.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

(531) Stekelhooren, *die de Schaal met dikke* DXXXI. *Naa-* *Murex Femorale.* Voethooren.

(531) *Murex* Teſtâ Varicibus decuſſatis trigonâ rugoſâ, antice noduloſâ, Aperturâ edentulâ, antice transverſâ. M. L. U. 680. N. 300. GREW. *Mus.* T. II. f. 7, 8. LIST. *Conch.*

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD. STUK.

Naaden kruislings gerimpeld, driehoekig, van vooren Knobbelagtig heeft, met de Opening Tandeloos, van vooren dwars.

Die Hooren, welke wy thans de *Voethooren* noemen, om dat zy als op het platte van den Voet nederlegt, heeft VALENTYN de *Varkens-Bek* getyteld: doch dit is hedendaags niet in gebruik: wy hebben andere Varkens-Snuiten. De aangehaalde van D'ARGENVILLE is geen regte Voethooren: men betrekte zo tot de Gebraade Peeren. Ik twyfel, of men van die van RUMPHIUS dit ook niet mag zeggen. De afgebeelde by BONANNI en GUALTHIERI zyn regte Voethoorens, meest aan haare Mond-Opening kenbaar en aan de dik geknobbelde Naaden. De Kleur is bruinagtig ros.

DXXXII. *Murex Cutaceus.* Velhooren.

(532) Stekelhooren, *die de Schaal met een enkelde dikke Naad, met Knobbels gehoekt en rimpelig, de Opening getand en de Spil met een Gaatje doorboord heeft.*

De

T. 941. BONANN. *Recr.* III. f. 290. Murex Saxatilis. RUMPH. *Rar.* T. 26. f. B. GUALTH. *Test.* T. 50. f. C. ARGENV. *Conch.* T. 13. (10) f. B. REGENF. *Conch.* 6. T. 2. f. 21. SEB. *Kab.* III. T. 63. f. 7, 8. KNORR *Vergnam.* IV. D. Pl. 16. f. 1.

(532) *Murex* Testâ Varice solitariâ, Nodis angulatis subrugosâ, Aperturâ dentatâ, Columellâ perforatâ. *Syst. Nat.* XII. SEB. *Kab.* III. T. 49. f. 72.

De Latynſche geeft aanleiding tot den Nederduitſchen bynaam. Mooglyk zal dezelve afkomſtig zyn van dat ruige Vlies, 't welk veelen der naastvoorgaande en volgende Hoorens omkleedt. Deeze is wit en van grootte als een Ockernoot, en heeft maar ééne Naad tegen de Lip over. De Staart is taamelyk lang.

(533) Stekelhooren, *die de Schaal door gekruiſte dikke Naaden hoekig heeft, de Knoopen overlangs geknobbeld, de Staart met Bogten, de Opening getand.* DXXXIII. *Murex Lotorium.* Gebraden Peer.

Hier toe behoort de *Gebraden Peer* van RUMPHIUS, en die van D'ARGENVILLE, by Letter B, zo wel als Letter M. Wegens de Geſtalte worden zy dus genoemd en verſchillen door den getanden Mond kenbaarst van de Voethoorens, aan welker figuur ſommigen nabykomen: des men ze dikwils met elkanderen verwart.

(534) Stekelhooren, *die de Schaal met gekruiſte* DXXXIV. *Murex Pileare.* Gedroogde Peer.

(533) *Murex* Testâ Varicibus decusſatis angulatâ, Nodis longitudinaliter tuberculoſis, Caudâ flexuoſâ, Aperturâ dentatâ. M. L. U. 631. N. 301. RUMPH. *Rar.* T. 26. f. B? ARGENV. *Conch.* T. 13. (10) f. M? KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 7. f. 2, 3: VI. D. Pl. 26. f. 2.

(534) *Murex* Testâ Varicibus decusſatis ſubnodoſis-rugoſâ, Aper-

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

ſte Naaden knobbelagtig gerimpeld heeft, de Opening getand, de Staart eenigermaate opgewipt.

Hier ſchynen die t'huis gebragt te moeten worden, welken men *Gedroogde Peeren* noemt; doch het is moeielyk deeze van de voorgaande en volgende naauwkeurig te onderſcheiden. Ook zyn de aangehaalde Afbeeldingen van SEBA geenszins overeenkomſtig. Deeze Hoorens vindt men, volgens LINNÆUS, in de Middellandſche Zee.

DXXXV. *Murex Pyrum.* Leeuwenkop.

(535) Stekelhooren, *die de Schaal met dikke Naaden, Eyrond, overdwars gegroefd en knobbelig, met eene lange bogtige Elsvormige Staart heeft.*

Deeze zou eigentlyk meest naar een Peer gelyken; weshalve 'er ook, niet ongevoeglyk, de Latynſche bynaam aan gegeven is; doch het ſchynt my toe, dat de genen, die men *Leeuwenkoppen* noemt, om dat zy zo dik van Top

Aperturâ dentatâ, Caudâ ſub-adſcendente. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 49. f. G. SEB. *Kab.* III. T. 57. f. 29, 31, 23, 24. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 21. f. 1.

(535) *Murex* Teſtâ Varicoſâ ovatâ, transverſim ſulcatâ nodoſâ, Caudâ longiore flexuoſâ ſubulatâ. *Syſt. Nat.* XII. Pyrum exſiccatum. RUMPH. *Rar.* T. 26. f. E? GUALTH. *Teſt.* T. 37. f. F. ARGENV. *Conch.* T. 13. (10) f. O. REGENF. *Conch.* T. 5. f. 50. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 7. f. 2, 3.

Top zyn, hier t'huis behooren. De aangehaalde Afbeeldingen, ten minſte, duiden de zulken aan. Zy vallen zeer ſchoon Vuurkleurig rood, doch men vindt 'er ook die geel en witagtig zyn.

(536) Stekelhooren, *die de Schaal met dikke kruislingſe Naaden, ſtomp met knobbelige Rimpels, het Lyf gelyk, de Opening getand heeft.* DXXXVI. *Murex Rubecula.* Livrey-Hooren.

't Zyn deeze, die men *Livrey-Hoorens* tytelt wegens de ſchakeering der Kleuren, die zig als een Livrey vertoonen. Men vindtze rood met geele en geel met witte: ook bruinagtig met zwarte Banden, en de Oppervlakte is egaal bezaaid met fyne Pukkeltjes. De dikke Naaden, die kruislings geplaatst zyn, maaken deeze Hoorentjes, die niet groot vallen, kenbaar.

(537) Stekelhooren, *die de Schaal met dikke ge-* DXXXVII. *Murex Scrobilator.* Dogger-zander.

(536) *Murex* Testâ Varicibus decuſſatis, obtuſâ rugis nodoſis, Ventre æquali, Aperturâ dentatâ. M. L. U. 631. N. 302. ARGENV. *Conch.* T. 12. f. K. GUALTH. *Test.* T. 49. f. I. SEB. *Kab.* III. T. 49. f. 1-5. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 13. f. 3, 4. III. D. Pl. 5. f. 2, 3.

(537) *Murex* Testâ Varicibus ſcrobiculatis ſub-oppoſitis, lævigatâ, Aperturâ dentatâ. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 49. f. B. SEB. *Kab.* III. T. 60. f. 13, 15. LIST. *Conch.* T. 939. f. 34, 39. PET. *Gaz.* T. 100. f. 12. ADANS. *Sen.* I. T. 8. f. 13. KNORR. *Verzam.* III. D. Pl. 9. f. 5.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

gegroefde Naaden, byna tegen elkander over, gladagtig heeft, en de Opening getand.

Volgens de Kenmerken ſchynen hier de Hoorens, die men *Doggerzanders* noemt, te behooren, hoewel zy van de aangehaalde Afbeeldingen verſchillen. LINNÆUS ſtelt de woonplaats in de Middellandſche Zee. Die van ADANSON, *Jabik* genaamd, aan de Kust van Afrika waargenomen, was vaal, ſomtyds omringd met twee bruine of Violette Banden. Hy merkt in 't byzonder aan, dat het Vlies, 't welk deeze Hooren omkleedt, geen Haairigheid hadt. Men neemt het tegendeel daar van waar in de Doggerzanders, die, als men ze uit Zee krygt, zeer Haairig zyn.

DXXXVIII. *Murex Reticularis.* Nethooren.

(538) Stekelhooren, *die de Schaal met byna tegenoverſtaande Naaden, Netswyze gegroefd, met knobbelige Vlakken, de Spil byna Tandeloos heeft en de Staart opgewipt.*

In het Diſtelhoorentje van RUMPHIUS, dat hier aangehaald is, zyn deeze Kenmerken niet

(538) *Murex* Testâ Varicibus ſub-oppoſitis reticulatâ, Maculis tuberculatis, Columellâ ſubedentulâ, Caudâ adſcendente. M. L. U. 632. N. 303. RUMPH. *Rar.* T. 29. f. N. BONANN. *Recr.* III. f. 193. GUALTH. *Teſt.* T. 49. f. M. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 24. f. 6. II. D. Pl. 27. f. 3.

niet te vinden. Het komt ook geenszins overeen met de aangehaalde Afbeelding van GUALTHIERI. Die van BONANNI, welke VALENTYN een vreemd Soort van Trompet noemt, voldoet aan den bynaam, als de Oppervlakte Netswys hebbende, en den Mond, die rond is, zo hy aanmerkt, met een dikken Zoom. LINNÆUS ſtelt de woonplaats in Karolina.

(539) Stekelhooren, *die de Naaden en de Lippen van de Schaal uitgebreid Vliezig heeft, zynde bultig en Netswyze geknobbeld, met eene hoekige Opening en hoog opgewipte Staart.* DXXXIX. *Murex Anus.* Grimas-Hooren.

Deeze noemt men wel *Oreiljes*, met een Franſchen naam, dat zo veel zegt als *Oorhoorens*, doch de gewoonlyke is *Grimace* of *Grimas-Hooren*, afgeleid van de zonderlinge figuur, welke de Opening maakt, als ware het een ſcheef getrokken Mond. *Haairige Ooren* worden zy genoemd by RUMPHIUS, om dat zy, uit Zee komende, over 't geheele Lyf, doch

(539) *Murex* Testâ Varice Labiisque dilatato-membranaceis gibboſâ, reticulato-tuberculatâ, Aperturâ ſinuoſâ, Caudâ erectâ. M. L. U. 632. N. 304. BONANN. *Recr.* III. f 279 280. Auris hirſuta. RUMPH. *Rar.* T. 24. f. F. PET. *Gaz.* T. 74. f. 9, vel T. 99. f. 10. GUALTH. *Test.* T. 37. f. B, E. la Grimace. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. H. SEB. *Kab.* III. T. 60. f. 6, 7. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 3. f. 5.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

doch voornaamelyk op de Rug, met ſtyve Haairtjes bekleed zyn, gelykerwys de Doggerzanders. De Hooren is, van binnen en van buiten, ongemeen Knobbelig. Zy hebben den Mond witagtig en glad, en de Oppervlakte, wanneer zy ſchoon gemaakt zyn, voor een gedeelte uit den geelen bruinagtig ros, 't welk haar niet onaanzienlyk maakt. De afkomst is uit Oostindie.

IV. Die Staarteloos zyn en eenigermaate gedoornd.

DXL. *Murex Ricinus.* Moerbey.

(540) Stekelhooren, *die de Schaal zonder Staart, Eyrondagtig met Elsvormige Doornen; de Opening en Lip getand heeft.*

De aangehaalde Afbeeldingen zyn in 't geheel niet toepaſelyk op deeze Soort, wyzende dat ſlag aan, die men Geelmonden noemen kan met RUMPHIUS, en welke grootelyks van de regte Moerbeijen, die de Mond-opening Violet hebben en wederzyds getand, verſchillen. Dat de Mond-Opening doorgaans geel en ſomtyds doch zelden Violet zou zyn, gelyk LINNÆUS in de beſchryving van 't Kabinet der Ko-

(540) *Murex* Testâ ecaudatâ obovatâ, Spinis ſubulatis, Aperturâ dentatâ, Labro dentato. M. L. U. 633. N. 305. Os luteum. RUMPH. *Rar.* T. 24. f. E. GUALTH. *Teſt.* T. 28. f. N. SEB. *Kab.* III. T. 60. f. 37, 39, 42. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 25. f. 5, 6.

Koningin van Sweeden zegt, kan ik ten opzigt van deeze zelfde Soort niet toeſtemmen. Hier getuigt zyn Ed. billyk, in 't algemeen, de Keel is Violet, en zegt, dat dit Hoorentje uit Oostindie afkomſtig is.

(541) Stekelhooren, *die de Schaal zonder Staart, Eyrondagtig met Kegelvormige Doornen, de Lip getand, de Spil glad en gekleurd heeft.* DXLI. *Murex Nodus.* Braamboos.

Deeze noem ik, wegens de Roozekleurige of rondagtige Mond-opening, en wegens de uitwendige gedaante, *Braamboos*. Men vindt van die Vrugt geele en roode, gelyk bekend is. Dit Hoorentje is van huiten geelagtig, geknobbeld, met ſcherpe Doornen. Waarſchynlyk zal het uit Westindie afkomſtig zyn.

(542) Stekelhooren, *die de Schaal zonder Staart, Eyrondagtig, met verſcheide ryën van Knobbeltjes, de Lip hoekig en de Spil byna vlak heeft.* DXLII. *Murex Neritoideus.* Witte Moerbey.

De-

(541) *Murex* Testâ ecaudatâ obovatâ, Spinis Conicis, Labro dentato, Columellâ lævi coloratâ. M. L. U. 635. N. 309. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 24. f. 7.

(542) *Murex* Testâ ecaudatâ nodoſâ plurimis ordinibus, Labro angulato, Columellâ planiusculâ. *Syst. Nat.* XII. Nerita nodoſa. *Syst. Nat.* X. p. 777. N. 628. BONANN. *Recr.* III. f. 173, 174. LIST. *Conch.* T. 304. f. 13. GUALTH. *Test.* T. 66. f. B, B. KLEIN *Oſtrac.* 17. T. 1. f. 30. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 6. f. 5.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

Dewyl 'er *witte Moerbeijen* zyn, zo is deeze benaaming niet oneigen voor die van deeze Soort, welke men gemeenlyk Moerbeijen noemt. Zy zyn geheel witagtig, met twee of drie zwarte Plekjes aan de Spil, zo GUALTHIERI aanmerkt. Onder de aangehaalde van BONANNI wyst de eerſte Afbeelding de regte Moerbey aan, hier voor beſchreeven, en de andere is deeze Soort, die hy getuigt of wit of Vleeſchkleurig voor te komen. De grootte is, gelyk die der voorgaande, byna als de eigentlyke Moerbeijen of Braamboozen.

DXLIII. *Murex Hyſtrix.* Getakte.

(543) Stekelhooren, *die de Schaal zonder Staart, Eyrondagtig met ſcherpe Doornen, de Opening wyd en Tandeloos heeft.*

Hier ſchynen, eigentlyk, die men *Getakte Moerbeijen* noemt, bedoeld te worden, waar aan men ook wel den naam kan geeven van Braamboozen. RUMPHIUS heeftze onder de *Pimpeltjes* geteld gehad. De afkomst is uit Oostindie.

DXLIV. *Murex Mancinella.* Geele Moerbey.

(544) Stekelhooren, *die de Schaal zonder Staart,*

(543) *Murex* Testâ ecaudatâ ſubovatâ, Spinis acutis, Aperturâ edentulâ repandâ. M. L. U. 635. N. 310. Heriſſon blanc. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. A. SEB. *Kab.* III. T. 60. f. 38.

(544) *Murex* Testâ ecaudatâ ovatâ, Spinis obſoletis, Aperturâ edentulâ, Columellâ transverſim ſtriatâ. M. L. U. 636. N.

Staart, Eyrondagtig met ſtaauwe Doornen, de Opening Tandeloos heeft, de Spil overdwars geſtreept. VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

Hier behooren eigentlyk de Geelmonden van RUMPHIUS, die men ook wel *Geele Moerbeijen* noemt, om dat zy van binnen en van buiten geelagtig zyn; doch met roode Knobbeltjes aan den Top en dergelyke Streepjes in de Keel: aan de Spil ontdek ik dezelven in de mynen niet.

(545) Stekelhooren, *die de Schaal zonder Staart, Eyrondagtig, geſtreept met vier ryën van Doornen, de Opening overdwars geſtreept heeft.* DXLV. *Murex Hippocastanum.* Pimpeltje.

Volgens de Afbeeldingen ſchynt LINNÆUS hier zo wel zodanige Hoorens, die voorheen onder den naam van Getakte Noote-Moskaat opgegeven zyn, te bedoelen, als de genen, welken RUMPHIUS voorſtelt onder den naam van

N. 311. RUMPH. *Rar.* T. 24. f. 5. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. H. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 29. f. 6. IV. D. Pl. 26. f. 2.

(545) *Murex* Testâ ecaudatâ ovatâ, ſtriatâ, quadriſariam ſubſpinoſâ, Aperturâ transverſim ſtriatâ. M. L. U. 636. N. 312. Pimpeltjes van Banda. RUMPH. *Rar.* T. 24. f. 4. GUALTH. *Teſt.* T. 31. f. F. ARGENV. *Conch.* T. 17. (14) f. L. KLEIN *Oſtrac.* T. 7. f. 112. REGENF. *Conch.* 12. T. 13. f. 32. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 2. f. 3.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

van *Pimpeltjes*, afgeleid van zekere ouderwetse geknobbelde Brandewyn-Glaasjes. Hier mede komen eenigen, die men *Getakte Schildpadſtaart of Beddetyk* tytelt, ook niet kwaalyk overeen. De Schaal is van buiten doodſch, zegt hy, Aardverwig en aan de Knobbels zwart: voorts zeer dik en hard, als of het een Knobbelige Steen was: aan den Mond zynze vuil wit, en het Dier fluit denzelven met een langwerpige *Unguis*, donker Honigkleur en tot Reukwerk eenigszins dienende. Zulks heeft in de meeſte Hoorens van dit Geſlagt plaats. Men vindtze aan Cerams Zuidkust, daar de Stranden vol kleine zwarte Steenen zyn. Die men getakte Moerbeijen noemt, zyn by hem de *Pimpeltjes van Banda*; want ieder Eiland van dezelven, zo hy aanmerkt, byna byzondere heeft.

DXLVI. *Murex Senticoſus.* Distelhoorentje.

(546) Stekelhooren, *die de Schaal zonder Staart, eenigermaate getoorend, overlangs geribd en overdwars getralied heeft, met de Opening geſtreept.*

De Distelhoorentjes, die wegens de ongemeene Stekeligheid deezen naam voeren, zyn hier

(546) *Murex* Testâ ecaudatâ ſubturritâ, longitudinaliter costatâ, transverſim cancellatâ, Aperturâ ſtriata. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. f. 35. GUALTH. *Test.* T. 51. f. G, I. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. O. SEB. *Kab.* T. 49. f. 45, 46, 47. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 23. f. 4, 5.

hier beſchreeven. Het is verkeerdelyk, gelyk ik aangemerkt heb, hier voor aangehaald. BONANNI getuigt, dat zy in de Adriatiſche Zee voorkomen: doch 't is zeker, dat menze ook in Oostindie vindt. De Kleur is in ſommigen bleeker, in anderen ſterker bruin. Ook ſchynen ſommigen, indien men de aangehaalde Afbeeldingen gadeſlaat, veel flaauwer gedoornd te zyn, dan anderen.

DXLVII. *Murex Melongena.* Beddetyk.

(547) Stekelhooren, *die de Schaal zonder Staart, Eyrondagtig, met de eenige Gier gedoorend, den Top een weinig verheven en de Opening effen heeft.*

De gelykenis, welke deeze Hoorens hebben naar de Staart van een Schildpad, heeft 'er den naam van *Schildpad-Staart* aan doen geeven; doch hedendaags noemt men ze meest *Beddetyken*, om dat de Oppervlakte dergelyke Streepen heeft. Men vindt 'er die met drie of vier ryën van ſterke Doornen op de grootſte Gier gewapend zyn: men vindt 'er met minder en in 't geheel zonder Doornen. Van ſom-

(547) *Murex* Teſtâ ecaudatâ obovatâ glaucâ, Anfractu ſubſpinoſo, Spirâ prominulâ, Aperturâ lævi. M. L. U. 637. N. 313. BONANN. *Recr.* III. f. 295, 186. RUMPH. *Rar.* T. 24. f. 2, 3. GUALTH. *Teſt.* T. 26. f. F. ARGENV. *Conch.* T. 18. (15) f. H. REGENF. *Conch.* 20. T. 5. f. 49. & T. 10. f. 36. SEB. *Kab.* III. T. 72. f. 1-8. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 17. f. 5; II. D. Pl. 10. f. 1.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

sommigen wordenze met de Noote Moskaaten verward; van anderen met de Hoogstaarten. Zy hebben de Kleur bruin, naar 't blaauwe trekkende, door 't afhaalen van het buitenste Vlies, dat deeze Hoorens, even als de meesten van dit Geslagt, wanneer zy uit Zee komen, omkleedt. Men krygtze uit de Westindiën.

V. Die een lange, Elsvormige, regte Staart hebben en ongedoornd zyn, genaamd

SPILLEN.

De naam van SPILLEN is wel hedendaags voor geen Geslagtnaam in gebruik. Men plaatstze onder de Kinkhoorens, in navolging van D'ARGENVILLE. ADANSON betrektze tot de Purperhoorens, die een Blaasagtig uitgezet Kanaal hebben. Van anderen, evenwel, schynen zy als een byzonder Geslagt voorgesteld te zyn *, en, als men aanmerkt, hoe zeer de Gestalte van sommigen verschilt van die der Kinkhoorens, zou 'er mooglyk, zo wel als van de Pennen, een byzonder Geslagt van kunnen gemaakt zyn; te meer nu men zo veele Soorten heeft van Spillen. De Latynsche naam is *Fusus*, de Fransche *Fuseau*. Men verstaat 'er zodanige Hoorens door, die in 't midden dik zyn en over 't geheel Cylindrisch rond, doch naar de beide Enden afloopende of tot in eene byna spitse Punt wederzyds ver-

* Zie 't XV. STUK bladz. 57.

verdunnende, of, wil men liever, die van Geſtalte als een Spinrok zyn. Dus behooren 'er dan ook de Gebandeerde Mooren, Agaate Peeren en veele anderen onder, welke door LINNÆUS tot deeze Afdeeling zyn t'huis gebragt. De meeſten hebben iets, dat haar naar de Stekelhoorens doet gelyken.

(548) Stekelhooren, *die de Schaal zonder Staart, eenigermaate geplooid, Eyrond, geſpitst, aan den Top Wormſteekig heeft.* DXLVIII. *Murex Carioſus.* Wormgatige.

Deeze ſchynt by tusſchen-invoeging hier geplaatst te zyn. Zy is in eene Waterleiding, by Sevilie in Spanje, door den Heer ALTSTROEM waargenomen. De grootte was als die van een Boon; de Kleur Aſchgraauw, doorſchynende.

(549) Stekelhooren, *die de Schaal getoorend, met ſcherpe gevlakte Gordels en een regte Staart heeft; de Lip geſpleeten.* DXLIX. *Murex Babylonius.* Babylonſe Tooren.

De

(548) *Murex* Testâ ecaudatâ ſubplicatâ ovatâ, acuminatâ, Apice carioſo. *Syst. Nat.* XII.

(549) *Murex* Testâ Turritâ, Cingulis acutis maculatis, recto-Caudatâ, Labro fiſſo. M. L. U. 639. N. 317. LIST. *Conch.* T. 917. f. 11. Turris Babylonica, RUMPH. *Rar.* T. 29. f. L. GUALTH. *Teſt.* T. 51. f. NN. la Tour de Babel. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. M. REGENF. *Conch.* T. 1. f. 9. SEB. *Kab.* III. T. 79. fig. later. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 13. f. 2.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

De zonderlinge naam, van *Babylonſe Tooren*, is door RUMPHIUS reeds aan deeze Spilagtige Hooren gegeven. Zy loopt met veele Gieren naar den Top ſpits toe, als de Pennen, en is langs dezelven diep gevoord; hebbende den Grond wit met zwarte vierkante Vlakjes, op ryën ſtaande, welke als de Gaten in een Tooren afſchetzen. Een byzonder Kenmerk is, die Keep of uitſnyding boven in den hoek van de Mond-opening, door welke de Lip zig dan geſcheurd vertoont. Het Dekzel is een zwartbruin Nageltje. Men vindtze zelden langer dan een Pink; het Staartje mede gerekend, dat Sleufswyze van den Mond afloopt. De afkomst is uit Oostindie.

DL. *Murex Javanicus.* Javaanſche Spil.

(550) Stekelhooren, *die de Schaal getoorend heeft met ongevlakte knobbelige Gordels, de Lip door eene Keep afgeſcheiden.*

Zeer veel gelykt deeze naar de voorgaande, uitgenomen de Kleur, als ongevlakt wit zynde, en de Gieren eenigermaate geſtreept hebbende, die met een Kiel omringd of knobbelig zyn of gehoekt. De Lip is by den Grondſteun geſpleeten, maar met een breedere ſtompere inſnyding. Sommigen hebben de Staart korter, anderen langer. Zekere NOORDGREEN nam deeze op Java waar.

(551)

(550) *Murex* Testâ Turritâ Cingulis nodoſis immaculatis, Labro Sinu ſeparato, *Syst. Nat.* XII.

(551) Stekelhooren, *die de Schaal getoorend, met eene byna regte Staart, ſtreepig, knobbelig, gekield heeft, de Lip gekarteld.*

VI. AFDEEL. LIV. HOOFDSTUK. DLI.

Murex Colus. Franſche Spil.

Hier ſchynen, in de eerſte plaats, de zogenaamde *Franſche Spillen*, en vervolgens ook die genen bedoeld te worden, welke men, wegens de ongemeene langte en dunte van de Staart, ten opzigt van het Lyf, *Tabakspypen* noemt. Zy vallen wel tot een Voet lang, en zyn aan de Enden bruin of zwartagtig, gelyk RUMPHIUS aanmerkt. Zodanigen heb ik 'er van vyf en gewoone Franſche Spillen van tien Duim lang, byna drie Duim op 't dikſte, met negen Gieren tot aan den Top. Deeze zyn geheel Sneeuwwit en ſterk geknobbeld. Anderen zyn ros en geelagtig bont, anderen bruin en van binnen geelagtig, behoorende altemaal tot deeze Soort.

Het Dier. Pl. CXXIII. *Fig.* 3.

Van de Spillen heeft men zo wel West- als Oostindiſche, en daar komen onder dezelven voor, die rond zyn en niet geknobbeld op de Gie-

(551) *Murex* Testâ Turritâ, ſubrecto-Caudatâ, ſtriatâ-nodoſâ carinatâ, Labro crenulato. M. L. U. 639. N. 317. BONANN. *Recr.* III. T. 360. Fuſus. RUMPH. *Rar.* T. 29. f. F. GUALTH. *Teſt.* T. 52. f. L. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. B. KLEIN *Oſtrac.* T. 4. f. 78. REGENF. *Conch.* T. 12. f. 62. SEB. *Kab.* III. T. 79. f. Centralis. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 5. f. 1: Pl. 14. f. 1.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

Gieren, hoedanig eene door D'ARGENVILLE ſchynt bedoeld te worden met de Afbeelding, welke hy van het Dier der Spillen geeft, onder den naam van *Buccinum*. Deeze Afbeelding is hier overgenomen in *Fig.* 3, doch, wat de Hooren belangt, naar een der mynen verbeterd.

„ Geen Dier, zegt hy, komt menigvuldiger uit zyne Schaal. Zyn witte Mantel, bezaaid met zwarte Stippen, ſtrekt zig aanmerkelyk verder uit dan de Punt van de Schaal, zo dat hy plooijen en golvingen maakt. In 't midden van deezen Mantel komt een rond Lighaam uit, 't welk zig gaat inplanten in een witte, gezwollene, en wederzyds verlangde Plaat, die den Voet maakt van het Dier, maar op hetzelve kruipt. Aan 't ééne End van deezen Voet is de Kop, welks Oogen klein zyn, de Hoorntjes dun, kort en zeer fyn, de Snuit dik, gezwollen en taamelyk lang, aan welker End men een gedeelte van den Bek ontdekt. Het Dekzeltje, aan 't andere End, is langwerpig en geſtraald".

„ Het Dier heeft eene byzondere Eigenſchap. In plaats van, gelyk de meeſte Schulpdieren, op de gantſche uitgeſtrektheid van zynen Voet voort te kruipen, rust het doorgaans alleenlyk op de agterſte helft, terwyl de voorſte opgeligt wordt, en geen Grond raakt. Dus draagt de geheele zwaar-

„ te

„ te van zyne Schaal niet dan op een Punt, VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.
„ het welke, uit aanmerking van de grootte
„ en 't gewigt van deszelfs Lighaam, niet ge-
„ noegzaam is, om het altoos in een behoor-
„ lyk Evenwigt te houden. Deeze omſtan-
„ digheid maakt hetzelve het omvallen onder-
„ hevig: maar het ſchynt niet dat de wry-
„ vingen, die het dus in zyn loop ondergaan
„ moet, 'er ongemak aan toebrengen: het her-
„ vat, in plaats van deswegen in zyne Schaal
„ te kruipen, zyn voorgaande postuur om
„ zynen gang te vervolgen".

(552) Stekelhooren, *die de Schaal breed geſtaart heeft en zwart met een witten Band, de Gieren eenigermaate knobbelig gerand, de Spil met rimpels.* DLII. *Murex Morio.* Gebandeerde Moor.

Om dat byna alle de Hoorens, van deeze Soort, zeer afſteekende Banden hebben, noemt men ze thans gemeenlyk *Gebandeerde*, en wegens de Kleur *Mooren*, doch die Kleur is byna nooit geheel zwart: men vindt 'er zelfs die rosagtig vaal zyn en ook een enkele

(552) *Murex* Teſtâ patulo-Caudatâ nigrâ Fasciâ albâ, Spiræ Anfractibus ſubnodoſis, Columellâ rugoſâ. M. L. U. 640. N. 319. BONANN. *Recr.* III. T. 357. REGENF. *Conch.* T. II. f. 61. ADANS. *Seneg.* T. 9. f. 31. SEB. *Kab.* III. T. 88. f. omnes & T. 52. f. 5, 6. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 20. f. 1: II. D. Pl. 6. f. 2.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD. STUK.

kele witte Moor. Daarom is evenwel die benaaming niet minder toepasſelyk. ADANSON, die deeze Hoorens overvloedig aan de Kust van Senegal vondt, noemt dezelven *Nivar*, en betrekt daar toe, doch ten onregte, de Hooren van Letter A, op de Negende Plaat van D'ARGENVILLE. De Afbeelding van BONANNI is naauwkeurig, om de regte Westindiſche of Kurasſauſche Moor, gelyk VALENTYN dezelve tytelt, uit te drukken. Hy ſpreekt 'er dus van.

„ De bruine Huid van een Moor wordt „ nage-aapt door deeze Hooren, die met twee „ Banden omgord is, waar van de eene twee„ maal zo breed als de andere. Beiden loo„ pen zy langs de Gieren heen, en worden „ langs hoe ſmaller, hoe meer zy den hoo„ gen Top naderen, waar de zeven Win„ dingen van de Schaal, opwaards, in eindi„ gen. Zy behoort tot het Geſlagt der *Tur„ bines*, en heeft een zeer naauwen, hoewel „ overlangs uitgerekten Mond. Van den „ Grondſteun tot aan den Top is zy in de „ langte gerimpeld, met zeer fyne Groefjes „ overdwars".

Ik kan 'er byvoegen, dat, gelykerwys in Kleur, zo ook in grootte, deeze Hoorens ongemeen verſchillen. Ik heb 'er van minder dan drie Duimen en van byna zes Duimen lang. Ook zyn de Banden in ſommigen geelagtig, ja byna Oranjekleurig.

(553) Stekelhooren, *die de Schaal breed geſtaart heeft, de Gieren van boven plat.*

DLIII. *Murex Cochlidium.* Indiaan.

De platheid der Gieren niet alleen, tot aan den Top, maar de langheid van de Staart, onderſcheidt deeze Oostindiſche Hooren genoegzaam van de Mooren. Zy is zeer juist by D'ARGENVILLE, op de zo even gemelde Letter, afgebeeld, en komt volmaakt met de aangehaalde by SEBA overeen. Zy is ros of roodagtig van Kleur en niet gemeen. Wy mogen 'er den naam van *Indiaan* aan geeven. Ik heb 'er één, van meer dan vier Duimen langte.

(554) Stekelhooren, *die de Schaal geſtaart heeft en de Gieren aan den Top verhevenrond met een Puntje.*

DLIV. *Murex Spirillus.* Lang geſtaarte Knol.

In Tranquebar is deeze door SPRENGLER waargenomen. Zy heeft het Lyf van onderen Buikig, van boven verhevenrond, met een ſtomp Puntje aan den Top uitſteekende: de Gieren aan de bovenkant ſcherp gerand: de Staart Rolrond en naar 't Lyf toe niet ver-

(553) *Murex* Testâ patulo-Caudatâ, Spiræ Anfractibus ſupra planis. M. L. U. 640. N. 320. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. A. SEB. *Kab.* III. T. 57. f. 27, 28. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 26. f. 1.

(554) *Murex* Testâ Caudatâ, Spiræ mucronatæ Anfractibus ſupra convexis. *Syst. Nat* XII. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 24. f. 3.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD. STUK.

verbreedende, maar met een dwarſe kreuk aan de Spil. Dit alles komt met de *Lang geſtaarte Knolletjes* overeen.

DLV. *Murex Canaliculatus.* Raap.

(555) Stekelhooren, *die de Schaal breed geſtaart heeft, de Gieren boven aan door een Geutje afgezonderd.*

Deeze verſchillen niet alleen door het zeer kennelyke Sleufje of Geutje, dat de Gieren van de Spil afzondert, maar ook door de grootte, van de voorgaande. Men noemtze *Raapen*, waar van zy de Geſtalte immer zo wel uitdrukken, als de voorgaande Soort die der Knollen of Papieren Knollen *. De eerst aangehaalde Afbeelding ſtelt de Geſtalte van deeze Hoorens onverbeterlyk voor. Als een by-Soort brengt LINNÆUS hier, onder den naam van *Granum*, en onder de Kenmerken van *Stekelhooren, die de Schaal half-Klootrond, glad, doorſchynende, met een regte Tregterswyze Staart, den Top Tepelagtig heeft*, de jonge kleine Hoorentjes ter baan, waar van ELLIS de afbeelding met het Eijernest geeft, welke door den Heer BASTER is overgenomen en door my beſchreeven †: doch 't is blykbaar, uit de nevens-

* zie bladz. 130.

† zie 't XV. STUK, bladz. 16.

(555) *Murex* Testâ patulo-Caudatâ, Spiræ Anfractibus ſupra Canaliculo diſtinctis. M. L. U. 641. N. 321. GUALTH. *Teſt.* 47. f. A. SEB. *Kab.* III. T. 68. f. 22. ELLIS *Corall.* 85. T. 33. f. *a*, *b*. BASTER *Uitſpann.* I. D. Pl. 6. f. 2, E. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 21. f. 2.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD. STUK.

vensgevoegde Afbeelding van 't Hoorentje door LISTER, dat het een ſoort van Vygen zyn, wordende door hem genoemd Fleſch- of Ampul-agtige Kinkhooren. Zo dit de oude van die Jongen in Natuurlyke grootte is, dan bereiken zy nagenoeg de langte van een Pink en komen dus nader aan de voorgaande Soort. Die, welke men *Getakte* noemt of *Gedoornde* Raapen, zyn misſchien tot deeze Soort betrekkelyk.

(556) Stekelhooren, *die de Schaal Tregters-wys' geſtaart heeft, en den Top met Doornen gekroond.* DLVI. *Murex Aruanus*; Getakte Vyg.

Zonderling is 't, dat LINNÆUS die, gelyk uit de beſchryving van 't Kabinet der Koninginne van Sweeden blykt, een *Getakte Vyg* gehad heeft, dezelve kon gelyk ſtellen met de *Trompet van Aru* by RUMPHIUS gemeld: als waar van zy, volgens de opgegevene Geſtalte, grootelyks verſchillen. Niet minder onovereenkomſtig is die Hooren, welke BONANNI afbeeldt, en eene Aroeeſche Trompet ſchynt te zyn, met de Getakte Vygen. Deeze Kinkhooren, naamelyk, beſtaat als uit twee met de

(556) *Murex* Testâ patulo-Caudatâ, Spirâ Spinoſo-coronatâ. M. L. U. 641. N. 322. Buccinum Aruanum. RUMPH. *Rar.* T. 28. f. A. GUALTH. *Teſt.* T. 47. f. B. BONANN. *Recr.* III. T. 101. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 27. f. 1.

VI. Afdeel. LIV. Hoofdstuk.

de Grondsteunen tegen elkander aan gevoegde Tollen; zo BONANNI aanmerkt, en is wel overdwars gestreept, doch niet geknobbeld; ten minste niet gedoornd of getakt. RUMPHIUS merktze aan, als de grootste en plompste van allen, die hy kende; zynde zwaar en dik van Schaal, ruim anderhalf Voet lang en een Span hoog, met weinige Gieren en een korte Staart. Zy was over 't geheele Lighaam Schilferig of geborsten, wit en zonder Glans; doch haar *Onyx* of Dekzeltje werdt geteld onder de beste Reukwerken. De Getakte Vygen vallen ook wel groot en ruuw van Schaal, maar zyn van een geheel andere Gestalte, gelyk de Afbeeldingen van GUALTHIERI aantoonen. Ik heb 'er één van zes Duimen lang en drie Duimen breed, met eene Mond-opening van anderhalf Duim wydte, en by de vyf Duimen langte, die geheel Oranjekleurig is. Ik heb een kleine, van anderhalf Duim lang, die sierlyk in de langte blaauwagtig bruin gestreept is en overdwars een breeden witten Band heeft. Dit heeft ook meer of min in de grootere plaats. Deeze Hoorens zyn nog ongemeen, en taamelyk hoog getopt, loopende de Doornswyze Takken opwaards, langs de Gieren, naar den Top.

DLVII. *Murex perversus.* Linkse Vyg.

(557) Stekelhooren, *die de Schaal Tregterswys*

(557) *Murex* Testâ patulo repandoque Caudatâ, Spirâ contrariâ subcoronatâ. M. L. U. 642. N. 323. GUALTH. *Test.* T. 30. f. B. l'Unique, ARGENV. *Conch.* T. 18. (15) f. F.

wys' en wyd gaapende geſtaart, links gedraaid en eenigermaate gekroond heeft. VI. AFDEEL. LIV. HOORN-STUK.

Deeze maaken een aanmerkelyke byzonderheid uit onder de Hoorens. Men noemt ze *l'Unique*, dat is de Eenige, zegt D'ARGENVILLE, om dat haar Mond, tegengewoonlyk, van de regter naar de ſlinkerzyde gedraaid is, en zy heeft haaren Top zo laag en plat, als de Staart lang en puntig is. Veel platter, inderdaad, is de Top in deeze dan in de voorgaande Soort, en naauwlyks getakt of gedoornd. LISTER ſchreef, dat deeze Vyg de eenigſte was, onder de Zee-Hoorens, hem bekend, die de Gieren van de regter naar de ſlinkerhand omloopende * hadden. * Zie bladz. 139.

Deeze kundige Heer moet dan de *Offerhooren* niet gekend hebben, van welke, zo wy weeten, ook linkſe zyn, en reeds lang bekend zyn geweest, doch ongemeen zeldzaam. Omtrent de Paarlvisſchery van Toetecoryn, aan de Kust van Ceylon, worden veelen van deeze Hoorens gevangen, zo VALENTYN meldt, die de Inlanders aan ſtukken ſnyden tot Arm- en Duim-Ringen, gebruikende de laatſten tot het ſchieten met de Boog; welke Ringen witter en ſchoonder dan het beste Yvoor zyn. Onder deeze nu, komt, mooglyk om de honderd Jaaren eens, een *Konings-Hooren* voor, die van Geſtalte wel eveneens is, doch anders om gedraaid, Offerhoorens.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

draaid, en van buiten groen, van binnen rood gekleurd. By de Jentieven plagt deeze linkſe *Sjanko*, (want zo noemen zy dezelven,) in zo veel agting te zyn, dat men 'er eenige honderd Ryksdaalders voor gaf, en de Koning van Golconda werdt oudtyds, toen dit een Ryk op zig zelve was, daar uit gezalfd. De regtſe of gewoone Offerhooren, die VALENTYN zelfs niet bezat, is ook niet gemeen. Zy behoort, wegens de geplooide Spil aan de Mond-opening, tot de Voluuten, en moest in de beſchryving van die Soort, welke LINNÆUS *Peer* noemt *, gemeld zyn, alwaar zy uit GUALTHIERI is aangehaald, zeggende die Autheur daar van, dat het een Hooren is van volmaakte of wel geproportioneerde Geſtalte. Zy vallen Sneeuwwit en ongemeen dik van Schaal; zo dat men 'er niet alleen een ſchoonen Glans aan geeft, door 't polyſten, maar zy laaten zig ook, op den Draaybank en met den Beitel, zeer fraay bewerken en verſieren.

* Zie bladz. 176.

DLVIII. *Murex antiquus.* Zee-Wulk.

(558) Stekelhooren, *die de Schaal Tregterswys' geſtaart heeft en langwerpig, met agt ronde Gieren.*

De *Zee Wulk* van onze Stroomen, daar wy reeds van geſproken hebben *, wordt hier beloeld. Zy gelykt wel eenigermaate naar de ge-

* Zie bladz. 232.

(558) *Murex* Teſtâ patulo-Caudatâ oblongâ, Anfractibus octo teretibus. *Faun. Suec.* 2165. GUALTH. *Teſt.* T. 46. f. E.

gewoone Strand-Wulken, doch is veel hooger getopt en ronder van Lyf: des ook VALENTYN haar, met de benaaming van *Knolhooren*, ſchynt te bedoelen, die hy zegt te vallen op het Doggerzand: want de zogenaamde Doggerzanders hebben gantſch geene Knolronde Geſtalte. Geen agt Gieren, evenwel, neem ik in de myne waar. VI. AFDEEL. LIV. HOOFDSTUK.

(559) Stekelhooren, *die de Schaal Tregterswys' eenigermaate geſtaart langwerpig; met agt Gieren heeft en twee verheven Streepen.* DLIX. *Murex deſpectus.* Noordſche Wulk.

Deeze noem ik, om dat zy in de Noorder Oceaan, en by Ysland zelf, zig onthoudt, de *Noordſche Wulk.* Het zou die zelfde zyn, welke LISTER afbeeldt, met zeven Gieren. Agt heeft 'er die, waar LINNÆUS de Afbeelding van geeft in zyn Westgothiſche Reistogt, merkende haar als de allergrootſte der aldaar vallende Conchyliën, en tevens als de zeldzaamſte, aan.

(560) Stekelhooren, *die de Schaal Buikig, lang-* DLX. *Murex Tritonis.* Triton.

(559) *Murex* Testâ patulo ſub-Caudatâ oblongâ, Anfractibus octo: lineis duabus elevatis. *Faun. Suec.* 2166. *It. Westgoth.* T. 5. f. 8. LIST. *Angl.* T. 3. f. 1.

(560) *Murex* Testâ Ventricoſâ oblongâ lævi, Anfractibus rotundatis, Aperturâ dentatâ, Caudâ brevi. M. L. U. 642. N.

VI. AFDEEL. LIV HOOFD. STUK.

langwerpig, effen, met ronde Gieren, de Opening getand heeft, en eene korte Staart.

Zeer bekend, en thans ook zeer gemeen, zyn deeze, die men *Tritons* of Trompethoorens noemt, komende uit de beide Indiën. De Oostindiſche zyn langwerpiger en zo Buikig of dik van Lyf niet als de Westindiſche, doch veel fraaijer gekleurd. Het byzondere Kenmerk van de Tritons is, dat haare Gieren door knobbelige Naaden van elkander afgeſcheiden zyn. De Tekening gelykt naar die van bruine Penneveeren op eenen geelagtig witten Grond of liever naar die van Turkſch Papier, zegt RUMPHIUS. Van binnen is de Mond of Keel ſchoon Oranjekleurig in de Oostindiſche, die den Top Vleeſchkleurig paarſch hebben en de Spil aartig bruin en wit bont geſtreept. Dat zy ongemeen groot vallen blykt, dewyl ik 'er heb van ver over den Voet lang, met tien Gieren, en eene Mondopening van zeven Duimen in de langte en vyf Duimen in de breedte: des men begrypt, dat de zodanigen een *Onyx* kunnen uitleveren, van grootte als een geheele platte Hand.

Het

N. 324. Buccinum. ROND. *Test.* 81. Buccinum Tritonis. RUMPH. *Rar.* T. 28. f. B. GUALTH. *Test.* T. 48. f. A. SEB. *Kab.* III. T. 81. f. omnes. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 16. f. 2, 3. V. D. Pl. 5. f. 1.

Het Dier heeft een grof ſterk Vleeſch, zegt RUMPHIUS, ter dikte van een Arm, rimpelig als de Hals van een Schildpad, bruin en ros geſpikkeld, waar aan vast is een langwerpig Schild vyf Duimen lang, drie Duimen breed, en een Mesrug dik, 't welk de *Onyx* is, zo even gemeld. Van zodanige Tritons echter, heb ik veel kleinere, ja kleintjes van naauwlyks een Vinger lang.

In Oostindie, zelfs, plagten deeze Hoorens onder de Rariteiten geteld te worden: op Amboina vondt men ze weinig: zy kwamen meest uit de Zuidooster Eilanden, onthoudende zig diep in Zee. De Alphoreezen van Ceram gebruikenze tot hunne Trompetten, maakende in de middelſte Kring een Gat, waar door zy blaazen, om de Negers by een te roepen, en dergelyke Hoornen Trompetten worden ook by de Tartaaren, in Afrika, en in de Westindiën gebruikt, om dat derzelver Geluid zig veel verder uitſtrekt, dan dat van Boks- of Ramshoorens. De Oorlogs-Trompet of Bazuin der Ouden (*) zal waarſchynlyk uit een dergelyke Hooren beſtaan hebben.

(561) Stekelhooren, *die de Schaal Buikig, lang-*

DLXI. *Murex pusio.* Gnemoe-Hooren.

(*) Buccina jam priscos cogebat ad arma Quirites.

(561) *Murex* Testâ Ventricoſâ oblongâ lævi, Anfractibus rotundatis Spirâ ſtriatâ, Aperturâ lævi, Caudâ brevi. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. T. 40. GUALTH. *Test.* T. 52. f. I. KNORR. *Verzam.* II. D. Pl. 3.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

langwerpig, effen, met ronde Gieren, d Spil geſtreept, de Opening ongetand heeft, met eene korte Staart.

De aangehaalde van BONANNI is, volgens VALENTYN, een *Gnemoe-Hooren.* De Schaal heeft de grootte van een Hazelnoot, zegt LINNÆUS, en is uit den Zeegroenen blaauwagtig, met graauwe gegolfde Banden overlangs en enkele Naaden. Zy valt in de Middellandſche Zee.

DLXII. *Murex Tulipa.* Agaate Peer.

(562) Stekelhooren, *die de Schaal Buikig, langwerpig, effen, de Gieren rond met eene dubbele Naad, de Opening met ééne Plooy, de Staart Tregterswyze en geſtreept heeft.*

Schoon VALENTYN de aangehaalde van BONANNI een korte dikke, hem onbekende, Trompet noemt, is het doch niet onwaarſchynlyk, dat dezelve die Hooren verbeeldt, daar wy den naam aan geeven van *Agaate Peer.* Zy heeft een zeer regelmaatige en fraaije Geſtal-

(562) *Murex* Testâ Ventricoſâ oblongâ lævi, Anfractibus rotundatis Suturâ geminatâ, Aperturâ uniplicatâ, Caudâ patulâ ſtriatâ. *Syſt. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. T. 187. LIST. *Conch.* T. 911. RUMPH. *Rar.* T. 49. f. H. GUALTH. *Teſt.* T. 46. f. A. ARGENV. *Conch.* T. 13. f. K. REGENF. *Conch.* T. 9. f. 35 SEB. *Kab.* III. T. 71. f. 23-31. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 18. f. 5. VI. D. Pl. 29. f. 1.

ſtalte, niet kwaalyk naar die van een Peer gelykende en de verſcheidenheid van Kleuren is ongemeen groot. Men vindt 'er, die, gelyk D'ARGENVILLE zegt, door eene ſchoone marmering, van bruin op een witten Grond, de Kleuren van de Tulpen naarbootzen; doch, gelyk men onder de Tulpen veelen met een enkele Kleur vindt, zo komen onder deeze Hoorens ook geele, roſſe, en bruine voor, in veelerley trappen van verhooging of verflaauwing. De Tekening der gemarmerde overtreft alles in deeze Agaate Peeren, wanneer zy gepolyst zyn. Dus kan men de Naamsreden ligtelyk bevroeden. Anderen noemenze ook wel *Gebande Agaat-Horens*, wegens de zwarte Streepjes, waar mede ſommigen omgord zyn: doch die benaaming is wa algemeen. Zy vallen wel een half Voet lang en komen uit Westindie.

(563) Stekelhooren, *die de Schaal langwerpig en geſtaart heeft, met veele Vliezige plooijen overlangs.* DLXIII. *Murex Clathratus.* Geplooide Schroef.

In Geſtalte en Grootte komt deeze naby aan de gemeene of Scheveninger Wenteltrapjes, maar heeft een klein Staartje. In de Zee,

(563) *Murex* Testâ oblongâ Caudatâ, Plicis longitudinalibus ſubmembranaceis ſulcatâ. *Syſt. Nat.* XII. KLEIN *Oſtrac.* T. 3. f. 67.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

Zee, aan de Kusten van Ysland, heeft men ze gevonden.

DLXIV. *Murex Polarium.* Bordes-Trappen.

(564) Stekelhooren, *die de Schaal Eyrond met eene Tregterswyze Staart, de Gieren met eenige verhevene ſtompe Gordels heeft.*

Hier ſchynen die Hoorentjes, welken men gemeenlyk *Bordestrappen* noemt, als mede de basterd-Bordes-Trappen bedoeld te worden. De eerſten zyn witagtig, de anderen rosagtig geel van Kleur. De grootte is omtrent als die van eene Moskaat-Noot of grooter in de laatſten. Zy hebben een Gaatje in de Spil. Die van BONANNI kwam van de Kust van Portugal.

DLXV. *Murex Corneus.* Hoornkleurige.

(565) Stekelhooren, *die de Schaal langwerpig ruuw met de Randen der Gieren plat, den Top knobbelig, de Opening Tandeloos heeft en een opgewipte Staart.*

In

(564) *Murex* Testâ patulo-Caudatâ ovatâ, Anfractibus Cingulis aliquot elevatis obtuſis. *Syſt. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. f. 347. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 24. f. 5: III. D. Pl. 7. f. 2: V. D. Pl. 3. f. 5.

(565) *Murex* Testâ oblongâ rudi, Anfractuum marginibus complanatis, Apice tuberculoſo, Aperturâ edentulâ, Caudâ adſcendente. *Syſt. Nat.* XII. Foſſilis, *It. Westgotsh.* p. 200. T. 5. f. 6. GUALTH. *Test.* T. 46. f. F. LIST. *Angl.* 157. T. 3. f. 4. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 33. f. 3.

In de Bergen van Westgothland worden een menigte van deeze Hoorentjes, onder andere Conchyliën, uitgegraven. Deeze Schulpbergen leggen, op veele plaatfen, wel een Kwartier gaans van de Zee, op 't Vaste Laad. Onder de Aardkorst, die zelden meer dan een half Voet dik is, komt een Bedding voor van Conchyliën, twee of drie Vademen diep, en daar onder legt een zuivere Kley. Deeze Bedding beflaat dikwils een uitgeftrektheid van verfcheide Snaphaanfchooten. De Schaalen, die men daar vindt, zyn geheel rein, wit en onveranderd, alleenlyk met eenig Zand en Gruis, gelyk zy door de Zee opgeworpen worden, vermengd. 't Zyn meest zodanige Hoorens en Schulpen, als aan de Stranden van Noorwegen en Sweeden in de Noordzee, aan de Kusten van Engeland, Holland en Vrankryk, voorkomen. Men gebruikt deze Schaalen, die eenigermaate verkalkt zyn, om de Vloeren, Muuren, en Wanden, door wryving of fchuuring, te witten: ook brengt menze op de Wegen, om den Grond vast te maaken; doch wel het voornaamfte is, dat zy dienen tot het branden van Kalk, die echter zo beftendig niet is in de open Lugt, als andere Kalk. De Lederbereiders maaken 'er het meefte gebruik van, om het Haair van de Huiden af te laaten byten.

Zodanig een Hoorentje, door LINNÆUS afge-

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

afgebeeld, is merkelyk verſchillende van die van LISTER, by Scarborough verzameld, welke agt Gieren op 't minſte hadden, en het andere maar vyf (*). Dit was zeer grof en die Engelſche fyn geſtreept; ook veel gedrongener van Lyf en minder ſpits. Het Snebagtig Staartje, dat zy beiden hebben, vind ik naauwlyks in de Afbeelding van GUALTHIERI, waar in de platheid van den Rand der Gieren zig duidelyk openbaart. Ik heb 'er zodanigen, die geheel wit en die bruinagtig zyn. De zynen waren met bruine Stippen en Golven geteekend op een witten Grond: zy hadden de Mondopening wit, doch de Keel zwartagtig of donkerbruin. De aangehaalde van LISTER, evenwel, wordt door nem ook daar mede vergeleeken.

DLXVI. *Murex Lignarius.* Houtagtige.

(566) Stekelhooren, *die de Schaal langwerpig ruuw, de Gieren ſtomp geknobbeld, de Opening ongetand heeft, met eene korte byna regte Staart.*

Deeze, zo wel als de voorgaande, aan de Kus-

(*) Cochlea Spiris quinque utrinque producta, Striis acutis imbricatis. *It. Westgoth.* Hoogd. p. 230.

(566) *Murex* Testâ oblongâ rudi, Anfractibus obtuſe nodoſis Aperturâ edentulâ, Caudâ brevi rectiusculâ. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. T. 32. GUALTH. *Test.* T. 52. f. S? SEB. *Kab.* III. T 52. f 4. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 27. f. 3.

Kusten der Zuidelyke deelen van Europa voorkomende, heeft naauwlyks de langte van een Vinger, met effene Gieren, en eene enkelde ry van ſtompe Knobbeltjes. De Kleur, mooglyk, geeft 'er den bynaam aan.

(567) Stekelhooren, *die de Schaal langwerpig en ſtomp gehoekt, de Gieren eenigermaate geknobbeld en de Opening getand heeft, met een kortere regte Staart* DLXVII. *Murex Trapezium.* Stompe Spil.

Die van deeze Soort worden *Stompe Spillen* geheten, om dat zy de Staart veel korter hebben dan de Franſche Spillen. Sommigen hebben dezelve zo kort, dat zy, met Staart en Top, in doorſnyding nagenoeg de gedaante uitdrukken van zulk een Scheefzydige Ruit, als men *Trapezium* noemt. Sommigen tytelt men Stompe *Bandſpillen*, om dat zy met dubbelde fyne Streepjes, die bruine Bandjes om de Hooren formeeren, getekend zyn. Zodanig is die van BONANNI, welke VALENTYN noemt *de Groote Basterd-Purpura*, uit den Golf van Per-

(567) *Murex* Testâ oblongâ obtuſe angulatâ, Anfractibus ſubnodoſis, Aperturâ dentatâ, Caudâ breviore rectâ. M. L. U. 643. N. 325. BONANN. *Recr.* III. f. 287. Pſeudo-Purpura. RUMPH. *Rar.* T. 29. f. E & T. 49. f. K. GUALTH. *Test.* T. 46. f. B. ARGENV. *Conch.* T. 13. (10) f. F, H. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 15. f. 3: IV. D. Pl. 20. f. 1: V. D. Pl. 10. f. 4: VI. D. Pl. 15. f. 5.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

Perſie. In 't Franſch heet menze *le Tapis* of *la Robe de Perſe*, om dat zy de Kleuren van een Perſiaanſch Kleed naarbootst. Zodanig eene is ook die van GUALTHIERI, en de aangehaalde op de Negenenveertigſte Plaat, in 't Werk van RUMPHIUS; die aldaar de *Gebande Knobbelhooren* geheten wordt; doch RUMPHIUS hadt de Oostindiſche, die ſterk geknobbeld is, de *Basterd-Purperſlak* getyteld. Hy ſpreekt 'er dus van.

Basterd Purper-Slak.

„ Deeze noem ik zoo, om dat zy eenigs-„ zins de gedaante van de Purperſlak uit de „ Middellandſche Zee, en van binnen een „ rood Bloedig Vleeſch heeft, gelyk men aan „ geen andere Slakken ziet, doch of daar uit „ een rood Sap te haalen zy, waar mede men „ zou kunnen verwen, is nog niet onderzogt. „ De langte is vyf of zes Duimen. Van voo-„ ren is de Hooren uitgeſpitst met veele Gie-„ ren en van agteren met eene taamelyk dun-„ ne Snuit. De randen der bovenſte Gieren „ zyn met Knobbelen bezet, ſomtyds als „ ſtompe Doornen: het overige van de Schaal „ is effen donkergraauw of Aardverwig, zon-„ der Glans. Als men het bovenſte Vliesje „ affchraapt, 't welk niet gemakkelyk ge-„ ſchiedt, dan is de Schaal wit, met zwart-„ agtige Draaden overdwars. De Rand van „ den Mond is dun, met ſcherpe Tanden „ Zaagswyze bezet: daar tegenover is hy glad „ en purperverwig: de binnenſte Vlakte met „ dun-

„ dunne Ribbetjes gevoord. Het Dier, daar VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.
„ in, is hard en rood als raauw Vleesch,
„ goed om te eeten. Het draagt op den Kop
„ een langwerpig Schildje, dat een Lid van
„ een Vinger lang is en krom als de Klaauw
„ van een Beest, met fluitende op den Mond,
„ van buiten vuilgraauw en effen, aan de bin-
„ nenzyde donkerbruin en wat gerimpeld." Dit Dekzel wordt van de Inlanders voor de beste *Onyx marina* gehouden, en *Unam Casturi*, dat is *Onyx Moschata* genoemd; doch zy hadt de minfte Geur niet van Moskeljaat, en hy zoude de *Unguis* van de Trompet van Aru boven deeze verkiezen.

Onder de Kinkhoorens, naamelyk, zyn de Spillen t'huis gebragt door RUMPHIUS, die aanmerkt, dat men deeze taamelyk veel in de Amboinfche Inham vindt. Zy komen by Troepen voor den dag, doch flegts in zekere Maanden, en vertrekken dan wederom naar de Diepte. Die men voor Rariteiten bewaaren wil, zegt hy, moet het gedagte Vliesje niet worden afgehaald, dewyl de Oppervlakte zig dan altoos ruuw vertoont.

Van dergelyke ftompe Bandfpillen heb ik 'er die Oranjekleurig zyn van Grond, fterk geknobbeld, en met Kastanjebruine Streepjes fierlyk gebandeerd. Deeze zyn aan 't Staartend zeer ftomp, doch hebben een hoogen Top. Een andere Soort is langs de Gieren met bruin-

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

bruine Sleuven en witte Ribbetjes fraay getekend, zynde ongemeen ſterk en als over de geheele langte van de Hooren geknobbeld, met diepe Groeven tuſſchen de Knobbels in. De plaats der afkomst is my onbekend.

DLXVIII. *Murex Syracuſanus.* Middellandſche.

(568) Stekelhooren, *die de Schaal langwerpig heeft, met geplooide en geſtreepte Gieren, die Knobbelagtig gekield zyn, de Opening ongetand en een korte Staart.*

Deeze, uit de Middellandſche Zee, heeft dit byzonders, dat de bovenkant der Gieren bruinrood is, de onderkant wit. VALENTYN zegt, dat de aangehaalde van BONANNI een ſoort van lange *Gnemoe-Hoorens* waren, hem onbekend. BONANNI zelf getuigt, dat zy veel voor komen in de Zee van Syracuſa, zynde wegens haar maakzel en de verſcheidenheid van Kleuren vermaard. Ieder Gier, naamelyk, ſchynt uit twee ſtukken van een Schaal te beſtaan, waar van het eene wit is, het andere uit den rosſen Purperagtig.

DLXIX. *Murex Craticulatus.* Hoekige.

(569) Stekelhooren, *die de Schaal langwerpig,*

(568) *Murex* Testâ oblongâ, Anfractibus ſtriatis plicatis, tuberculoſo-carinatis, Aperturâ edentulâ, Caudâ brevi. *Syſt. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III f. 80.

(569) *Murex* Testâ oblongâ, Anfractibus rotundatis plicatis transverſim reticulatis, Aperturâ dentatâ, Caudâ brevi. *Syſt. Nat.* XII. Turbo angulatus. ROND. *Test.* 89.

pig, de Gieren rond, geplooid, overdwars Netswyze geſtreept heeft, met een getande Opening en eene korte Staart. VI. AFDEEL. LIV. HOOFDSTUK.

Hier wordt de Hoekige *Turbo* van RONDELETIUS, aangehaald, uit de Middellandſche Zee. De Schaal, met verhevene Streepen langs de Gieren, is witagtig van Kleur, hebbende de Hoeken rosagtig, de Opening van binnen geſtreept.

(570) Stekelhooren, *die de Schaal byna ongeſtaart, Spilrondagtig, effen, en bleek van Kleur heeft, met verſcheiderley overlangſe bruine Streepen; de Lip getand.* DLXX. *Murex ſeriatus.* Geſtreepte.

Deeze, ook in de Middellandſche Zee voorkomende, is weinig grooter dan een Garſtekoorentje, overal effen, langwerpig, naauwlyks geſtaart, bleek witagtig, bevlekt met overlangſe kromme bruinagtig zwarte Streepen.

VI. Die Getoorend zyn en Elsvormig met een zeer kort Staartje.

(571)

(570) *Murex* Testâ ſub-ecaudatâ Fuſiformi lævi pallidâ, Striis fuscis longitudinalibus variis, Labio dentato. *Syst. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

(571) Stekelhooren, *die de Schaal getoorend, de Gieren aan de bovenzyde geplooid, en een opgewipte Staart heeft, de Spil van binnen met een Plooy.*

DLXXI. *Murex Vertagus.* Snuitpen. Pl. CXXIII. *Fig.* 4.

Onder de Naalden of Pennen komen 'er voor, die aan de Mond-opening een klein Snuitje of Tuitje hebben, 't welk zig als een Staartje vertoont, en zodanig opgewipt is, dat het byna dwars ſtaat. Deeze noemt men, om die reden, *Snuitpennen.* RUMPHIUS en VALENTYN heeten dezelven *Tuitjes.* Zy vallen omtrent van langte als een Vinger en zyn taamelyk dik, ſommigen op de Gieren maar weinig, anderen Knobbelagtig ingeſneeden en als gekarteld. Men vindtze, gemeenlyk, wit van Kleur, of geelagtig, ja bruingeel en ſomtyds met geele Streepen, of met roſſe en bruine Ringen, gelyk die van onze Afbeelding *Fig.* 4, zeer ſierlyk gebandeerd. Deeze is echter, op den Rand der Gieren, zeer weinig ingeſneeden.

DLXXII. *Murex Aluco.* Basterd-Pauſe-kroon.

(572) Stekelhooren, *die de Schaal getoorend heeft,*

(571) *Murex* Testâ turritâ, Anfractibus ſuperne plicatis, Caudâ adſcendente, Columellâ intus plicatâ. *Syſt. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. f. 84. Strombus Caudatus albus. RUMPH. *Rar.* 100. T. 30. f. K. PET. *Gaz.* T. 56. f. 4. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. P GUALTH. *Teſt.* T. 57. f. D. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 20. f. 3. V. D. Pl. 15. f. 6: VI. D. Pl. 40. f. 4, 5.

(572) *Murex* Testâ turritâ, Anfractibus tuberculatis, ſtriâ in-

heeft, de Gieren geknobbeld, met een Doornige ſtreep op 't midden, de Spil met ééne plooy en de Staart opgewipt.

Gedoornde Tuitjes worden deeze genoemd van VALENTYN, doch wy geeven 'er den naam van *Basterd-Pauſekroonen* aan, en de Franſchen heetenze *Chenilles*, dat is Rupſen. Hoe zeer ook deeze benaamingen uit malkander loopen, hebben zy allen doch eenige betrekking. Die, welke de Franſchen *Chenilles* noemen, om dat zy als zekere Rupſen getekend zyn, heeten wy *Basterd-Pauſekroonen*, dewyl zy naar de echte Pauſekroonen veel gelyken, en die andere, welke hier ook t'huis gebragt zyn, noemen wy, tot onderſcheiding, *Westindiſche* Basterd-Pauſekroonen, of *Taxis-Doornen Spillen*: want zy, door haare Knobbelagtigheid, veel naar een Taxis Boomſtam gelyken. Deeze beiden, hoewel door LINNÆUS tot ééne Soort betrokken, zyn echter grootelyks verſchillende. Ik begryp de reden van den Latynſchen bynaam niet; noch ook, hoe hy de woonplaats ſtellen kan in de Middellandſche Zee.

(573)

mediâ Spinoſâ, Columellâ uniplicatâ, Caudâ adſcendente. M. L. U. 643. N. 326. BONANN. *Recr.* III. f. 69, 83. Strombus anguloſus. RUMPH. *Rar.* T. 30. f. O, N. GUALTH. *Teſt.* T. 57. f. G, A. Chenille. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. H. SEB. *Kab.* III. T. 51. f. 25. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 16. f. 5: I. D. Pl. 16. f. 4.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD-STUK.

(573) Stekelhooren, *die de Schaal getoorend heeft, met de Gieren door Tandjes aan de bovenſte Streep gekarteld.*

DLXXIII. *Murex fuscatus.* Getakte Bezaanknoop.

Deeze, die naar de laatstgemelden veel gelyken, noemt men *Getakte Bezaanknoopen.* Doorgaans vallen zy bruin, en ſomtyds zyn ze geel gebandeerd langs de Gieren. Zeer dikwils komen zy aan de Puntjes der Takken of aan den Top, door afflyting van de buitenſte Korst, eenigszins witagtig voor. De afkomst is uit de Middellandſche Zee, zegt LINNÆUS.

DLXXIV. *Murex Toruloſa.* Gordelſen.

(574) Stekelhooren, *die de Schaal getoorend en de Gieren van boven met een dikken Gordel gezoomd heeft, de Staart kort.*

Deeze, zig in het Kabinet van den Heer GYLLENBORG bevindende, hadt de Schaal wit en maar weinig overlangs geſtreept, doch de Gieren met een dikken, ſtompen, Zoom gegordeld en den Top geplooid.

DLXXV. *Murex Radula.* Rasp.

(575) Stekelhooren, *die de Schaal getoorend, de*

(573) *Murex* Testâ turritâ, Anfractibus crenulatis, ſtriâ ſuperiore denticulatâ. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 56. f. H. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. &. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 26. f. 4, 5.

(574) *Murex* Testâ turritâ, Anfractibus ſuperne Zonâ toruloſâ, Caudâ brevi. *Syſt. Nat.* XII.

(575) *Murex* Testâ turritâ, Anfractibus tuberculatis, ſtriis duplici ſerie punctatis. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 58. f. F.

de Gieren geknobbeld heeft en geſtreept met eene dubbelde ry van Stippen.

Deeze, uit de Afrikaanſche Zee, heeft de Schaal roodagtig, van onderen ſtomp, de Stippen der Gieren dikwils wit getopt, en de Schaal zo oneffen, dat 'er de bynaam van *Rasp* aan gegeven wordt.

(576) Stekelhooren, *die de Schaal getoorend heeft, de Gieren met Sleuven, overdwars geſtreept en gedoornd, de Staart opgewipt.* DLXXVI. *Murex asper.* Ruuwe Pen.

Uit de Bogt van Guinée was deeze afkomſtig, hebbende de Schaal Melkwit, Elsvormig, met twaalf of veertien overlangſe Sleuven en korte Doorentjes aan den Mond: de Spil platagtig en met éene Plooy.

(577) Stekelhooren, *die de Schaal getoorend en kruislings bezaaid heeft met Knobbeltjes, de Staart ſpits en opgewipt.* DLXXVII. *Murex Granulatus.* Knobbel-Pen.

De

(576) *Murex* Testâ turritâ, Anfractibus ſulcatis transverſim ſtriatis muricatis, Caudâ adſcendente. *Syst. Nat.* XII.

(577) *Murex* Testâ turritâ, Tuberculis decusſatim adſperſâ, Caudâ acutâ adſcendente. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. f. 81. Strombus Caudatus anguloſus. RUMPH. *Rar.* T. 30. f. L. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. K. KLEIN *Oſtrac.* T. 7. f. 119. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 26, f. 3.

VI. AFDEEL. LIV. HOOFD. STUK.

De aangehaalde Afbeelding van BONANNI ſchynt de volgende te moeten zyn, naamelyk N. 82, zynde een ſoort van Gedoornde Tuitjes, volgens VALENTYN: want N. 81, met N. 120 van KLEIN overeenkomſtig, is een geribde Gnemoe-Hooren. De *Knobbelpen* van RUMPHIUS is aanmerkelyk van die van D'ARGENVILLE verſchillende, en heeft de Knobbeltjes zodanig niet in 't kruis geplaatst. Die ik van deezen aart heb zyn witagtig Vleeſchkleur en hebben op den bovenkant van ieder Gier een ry van groote, en daar tusſchen drie ryën van kleine Knobbeltjes. Zy zyn naauwlyks een halven Vinger lang, en gelyken veel naar de Basterd-Pauſekroonen. Nog kleineren heb ik, die zwart zyn. Beiden zyn zy uit de Westindiën afkomſtig.

DLXXVIII. *Murex decollatus.* Geknotte.

(578) Stekelhooren, *die de Schaal getoorend heeft, de Gieren overlangs met Plooyagtige Sleuven, aan den Top geknot.*

In het Kabinet van den Kamerheer DE GEER bevondt zig deeze, die naar een geknotte Topflak geleek, maar de Schaal aan den Grondſteun uitgerand hadt, zynde de bovenſte Rand dun van de Gieren, die overlangs geſtreept waren met Geutswyze Plooijen, en zwarte donkere Sleuven daar tusſchen. Zy heeft den Top geknot en de Opening ovaalagtig.

LV. HOOFD.

(578) *Murex* Testâ turritâ, Anfractibus longitudinaliter plicato-ſulcatis, Apice decollato. *Syſt. Nat.* XII.

LV. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* TOLLEN, *waaronder de* Zonnehoorens, Zee-Tonnen *en de eigentlyke* Pennen *of* Penhoorens, *begreepen zyn.*

Naam. Zodanige Hoorens, die van eene Kegelvormige Geſtalte zyn, en dus naar zeker Werktuig van 't Kinderſpel, dat men een Tol noemt, gelyken; voeren, in 't algemeen, den naam van TOLLEN. Men noemtze, in 't Franſch, om die zelfde reden, *Sabots*, en in 't Latyn *Trochi*. Deeze benaamingen zyn by de meeſte Autheuren in gebruik.

Kenmerken. De Schaal is Spiraal gedraaid en loopt van eenen breeden Grondſteun allengs opwaards, met byna regte Zyden, tot aan den Top, die wel niet ſcherp is, doch taamelyk ſpits in de meeſten. Zy hebben eene vierkantagtig geronde Opening, die als door neerdrukking vernaauwd is en de Spil ſtaat ſcheef. Het Dier is een Slak.

Soorten. Dit Geſlagt bevat niet zeer veele Soorten. Men heeft 'er maar zesentwintig in gebragt, welke in drie Afdeelingen onderſcheiden zyn, waar van de Eerſte de genen bevat, die de Spil met een Gat doorboord hebben; de Tweede de genen die digt zyn, en de derde de ei-

VI. AFDEEL. LV. HOOFD-STUK.

gentlyke Pennen of Penhoorens, als met de gedagte Kenmerken overeenkomende.

I. Genavelde met een doorboorde Spil.

DLXXIX. *Trochus Niloticus.* Bagyne Drol.

(579) Tol, *die de Schaal Kegelvormig, gladagtig, en eenigermaate genaveld heeft.*

Zonderling is de benaaming, die men aan dit flag van Tollen geeft, en niettemin eenigermaate overeenkomſtig met de Geſtalte, inzonderheid in de genen, die de ééne Gier als op de andere leggende en de onderſte veel breeder of grooter van omtrek hebben, dan de evenredigheid vordert in eene wel gefatzoeneerde *Pieramied*, gelyk ſommigen van deeze Soort ook wel genoemd worden. De *Bagyne-Drollen* vallen wel een Handbreed hoog, en niet minder, breed van Voetſtuk. Men heeft 'er ook die veel kleiner zyn. De Schaal is zwaarwigtig, niet zeer ſpits aan den Top, en aan de Zyden met gegolfde Streepen, of Baaren, in ſommigen wit en rood, in anderen wit, rood, bruin en groen, gemarmerd. Sommigen, en die aan den Top byna ongeſchonden

(579) *Trochus* Testâ conicâ lævisculâ ſubumbilicatâ, *Syst. Nat.* XII. OLEAR. *Mus.* T. 29. f. 5. BONANN. *Recr.* III. f. 102. RUMPH. *Rar.* T. 21. f. A. GUALTH. *Test.* T. 59. f. B, C. ARGENV. *Conch.* T. 11. (8) f. C. REGENF. *Conch.* T. 4. f. 42. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 12, f. 1. II. D. Pl. 5. f. 1; Pl. 6. f. 1: IV. D. Pl. 28. f. 1, 2.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

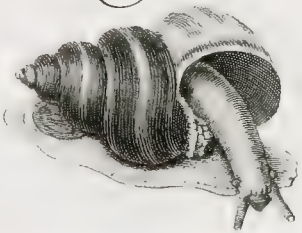

Fig. 5.

Fig. 7.

Fig. 6.

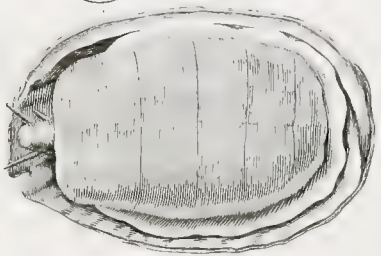

Fig. 8.

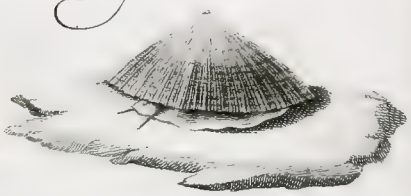

Fig.

Fig. 7.

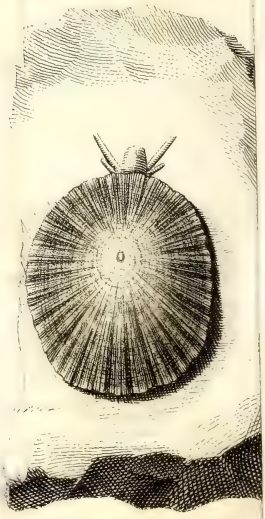

den zyn, neemen een ongemeen ſchoonen Glans door 't polyſten aan. In de meeſten zyn de Gieren, aan den Top, merkelyk geknobbeld. De Mond is heerlyk Paarlemoerkleur, en de geheele Hooren laat zig van buiten Paarlemoeren. D'ARGENVILLE zegt, dat men dezelve *Bouton de la Chine* noemt, 't welk mooglyk zien zal op de kleine Drolletjes. De afkomst is uit Oostindie. VI. AFDEEL. LV. HOOFDSTUK.

(580) Tol, *die de Schaal Kegelvormig en geknobbeld heeft, met een ſcheeven Navel, de binnenſte Lip flaauw tweekwabbig.* DLXXX. *Trochus maculoſus.* Getakte Pieramied.

Uit de Kenmerken is af te leiden, dat hier de *Getakte Pieramieden* bedoeld worden, welke men dus noemt, om dat zy aan alle de Gieren, en inzonderheid aan de onderſte, met Takagtige Knobbels bezet zyn. In de aangehaalde Afbeeldingen van BONANNI en GUALTHIERI is het gezegde blykbaar. Ik heb 'er zodanig eene, van drie Vingeren breed en hoog. De aangehaalde van RUMPHIUS behoo-

(580) *Trochus* Testâ Conicâ tuberculatâ, Umbilico obliquo, Labio interiore obſolete bilobo, M. L. U. 644. N. 327. BONANN. *Recr.* III. f. 96. Trochus maculoſus. RUMPH. *Rar.* T. 21. f. B, 4, 3. GUALTH. *Teſt.* T. 61. f. E. ARGENV. *Conch.* T. 11. f. C. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 12. f. 4: IV. Pl. 4. f. 5.

VI. AFDEEL. LV. HOOFDSTUK.

hooren tot de voorgaande Soort, welke LINNÆUS niet van naby ſchynt gekend te hebben, alzo alleenlyk deeze zig bevondt in het Kabinet van de Koningin van Sweeden. De kleintjes, die gegranuleerd zyn, hebben weezentlyk Tandjes aan de Spil, welke in de Getakte Pieramieden ontbreeken. Men vindt 'er die geel, Vleeſchkleurig, groen en rood, en op veelerley wyzen gemengeld zyn.

Het Dier. Pl. CXXIV. Fig. I.

Tot deeze of dergelyken moet het Dier behooren van onze Afbeelding PLAAT CXXIV, *Fig.* I, die uit het Werk van D'ARGENVILLE is ontleend. Want, ſchoon die Autheur meldt, dat het de Platmondige Slakhooren zyn zoude, die men in Bretagne *Sorciére* of Tovenaar noemt, blykt echter uit zyne aangehaalde Figuur S, Plaat 8, genoegzaam, dat dezelve een andere zy. Hier heeft hy een weezentlyke gegranuleerde Tol of Pieramied doen aftekenen, waar van het Dier volkomen met dat der drie volgende Geſlagten overeenkomſtig is, uitgenomen de Kleur en Grootte.

„ Deszelfs Vleeſch, zegt hy, vuilwit en naar
„ 't geele trekkende, wordt ingenomen van
„ een donkerbruine Zak of Beurs, met ee-
„ nen bruinen Mond. Het heeft groote zwar-
„ te Oogen, in de gewoonlyke plaatzing, en
„ Hoorntjes van de zelfde Kleur, die in de
„ geheele breedte door een bruine Streep ge-
„ ſneeden zyn, 't welk dezelven dik maakt
„ en zeer ſtomp van Punt.

„ Drie

„ Drie byzonderheden komen in dit Schulp- VI.
„ dier voor. De eerſte beſtaat in een klein AFDEEL. LV.
„ Vleezig Tongetje, dat vast en gegolfd is, HOOFD-
„ van eene witagtige Kleur. Het ſchynt aan- STUK.
„ gehecht te zyn en af te komen van den bo-
„ dem der Beurs, voegende zig langs den
„ Hals. Het vertoont zig niet, dan door een
„ gedeelte van de Schaal weg te breeken,
„ gelyk hier is geſchied. De tweede byzon-
„ derheid beſtaat daar in, dat de Vleezige
„ Grondſteun, waar op het kruipt, in zyn
„ omtrek een ſoort van Zoom heeft, ſamen-
„ geſteld uit kleine Sagrynagtige Stippen, die
„ bruin zyn, en dus als een Galon formee-
„ ren. Zyn Dekzel maakt het derde onder-
„ ſcheid. Dit is dunner dan in de anderen en
„ zeer glanzig. Volmaakt rond zynde, ſchynt
„ het een ovaale Opening niet volſtrekt te
„ kunnen ſluiten; maar het buigt zig om en
„ voegt zig dus gemakkelyk aan de Wanden
„ van de Schaal.

„ Het voordeel, welk dit Platmondige
„ Schulpdier boven de beide volgende heeft,
„ is, door de Geſtalte van de Schaal en de
„ evenredigheid van den Voet tot de zwaar-
„ te van zyn Lighaam, het omvallen niet zo-
„ danig onderhevig te zyn, wanneer het op
„ ſteile plaatſen kruipt: terwyl de anderen
„ door de overtreffende zwaarte van hunne
„ Schaal, weinig ge-evenredigd met de kragt en

VI. AFDEEL. LV. HOOFD-STUK.

„ grootte van den Voet, ligt omver tuimelen,
„ zig kwetzen en kneuzen; eer zy zig, door
„ het intrekken van hunnen Kop en Hoor-
„ nen binnen de holligheid van de Schaal,
„ daar voor hebben kunnen beveiligen. Dit
„ heb ik, met myn eigen Oogen, verſcheide
„ maalen gezien en waargenomen".

DLXXXI. *Trochus Perſpectivus.* Perſpectief-Hooren.

(581) Tol, *die de Schaal verhevenrond, ſtomp, gerand heeft, met eenen doorboorden gekartelden Navel.*

De zonderlinge gedaante van den Navel, wiens Opening allengs verkleinende inwaards loopt, tot aan den Top, geeft den naam van *Perſpectief-Hooren* aan deeze. Om dat haare Banden als in Graaden verdeeld zyn, noemt men ze, in 't Franſch, niet alleen *l'Escalier* of Wenteltrap, maar ook *le Cadran*, dat is de Zonnewyzer. In netheid van Tekening en Trekken is deeze Hooren, hoewel thans gemeen, een Pronkſtuk onder de Conchyliën. Haare breedte is vry grooter dan de hoogte.

't Is

(581) *Trochus* Testâ convexâ obtuſâ marginatâ, Umbilico pervio crenulato. M. L. U. 646. N. 329. GREW. *Mus.* T. 11. f. 3, 4. LIST. *Conch.* IV. S. 8. C. 3. T. 1, 2. BONANN. *Recr.* III. f. 27, 28. Umbilicata. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. L. PET. *Amb.* T. 2. f. 14. GUALTH. *Teſt.* T. 65. f. O. Solarium. ARGENV. *Conch.* T. 11. (8) f. M. REGENF. *Conch.* 26. T. 6. f. 61. SEB. *Kab.* III. T. 40. f. 1, 2, 13, 14, 28, 41, 42. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 11. f. 1, 2.

't Is geene Land- maar eene Zee-Slak, hebbende haar afkomst uit Oostindie, maar tevens veel by Alexandrie gevonden wordende, zo LINNÆUS meldt.

(582) Tol, *die de Schaal genaveld verheven-rond, de Spil met twee Tanden, de Navel gekarteld heeft.* DLXXXII. *Trochus Hybridus.* Wervelhooren.

Deeze heeft de Geſtalte van de Perſpectiefhooren, doch is kleiner en ongekield, en niet in 't ronde ſcherp gehoekt; effen, bont van Kleur, met de Opening rondagtig; de agterſte Lip uitloopende in een ſtompen rimpeligen Hoek. Zy heeft den Navel met een ſtompen Hoek omringd, en is mooglyk een loutere Verſcheidenheid van de voorgaande Soort, maar viermaal zo klein, geel en niet doorſchynende, met den Omtrek naauwlyks gerand en de Oppervlakte effen, zegt LINNÆUS. Zy onthoudt zig, volgens hem, in de Middellandſche Zee.

(583) Tol, *die de Schaal genaveld verheven-rond, met Streepen van Eeltagtige Stippen en de Spil met één Tandje heeft.* DLXXXIII. *Trochus Cruciatus.* Kruishooren.

Dee-

(582) *Trochus* Testâ umbilicatâ convexâ, Columellâ bidentatâ, Umbilico crenulato. M. L. U. 646. N. 330.

(583) *Trochus* Testâ umbilicatâ convexâ, Striis calloſo-punctatis, Columellâ unidentatâ. *Syſt. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LV. HOOFD-STUK.

Deeze hadt de Schaal kleiner dan een Hazelnoot, Roestkleurig, met vier Witagtige Banden overlangs getekend. Deeze Banden zullen waarſchynlyk het Kruis maaken, naar het welke dit Hoorentje den bynaam voert. Het was ook uit de Middellandſche Zee afkomſtig.

DLXXXIV. *Trochus Pharaonicus.* Prins Robberts Knoop.

(584) Tol, *die de Schaal Eyrondagtig geſtreept heeft, met aan elkander geſchakelde ronde Knobbeltjes, de Spil en Opening getand, de Navel gekarteld.*

De oirſprong van den Latynſchen bynaam is afkomſtig van BONANNI, die zegt, dat deeze Hooren, volgens den Autheur van t *Muſéum Cospianum*, in de Roode Zee gevonden, en van de Viſchers, aldaar, *Pharaoos-Slakhooren* getyteld wordt. De reden hier van zal waarſchynlyk toe te ſchryven zyn aan de ongemeene fraaiheid, waar mede de keurlykſten van deeze Soort praalen: dewyl Pharao met al zyn kostbaarheden in de Roode Zee ver-

(584) *Trochus* Testâ ſubovatâ ſtriatâ, Punctis concatenatis globoſis, Columellâ aperturâque dentatâ, Umbilico crenato. M. L. U. 647. N. 331. BONANN. *Recr.* 141. p. 3. f. 222. Umbilicus varius. ROND. *Test.* 104. LIST. *Conch.* IV. S. 8. C. 4. T. 1. PET. *Gaz.* T. 14. f. 10. GUALTH. *Test.* T. 63. f. B. Bouton de Camiſole. ARGENV. *Conch.* T. 11. (8) f. L, Q. ADANS. *Seneg.* I. T. 12. f. 2. KNORR *Verg.* I. D. Pl. 30. f. 6. IV. D. Pl. 26. f. 3, 4.

verzonk. Zy zyn, op eenen Purperagtig rooden Grond, als met Paarltjes verſierd, die in zwarte Snoertjes ſtaan. Deeze Hoorentjes, naamelyk, vallen niet veel grooter dan de naastvoorgaande Soort. BONANNI hadt, evenwel, van een geloofwaardig Man verſtaan, dat zy ook kwamen van de Kust van Braſil. ADANSON vondt dergelyken aan die van Senegal, in Afrika. Men noemtze in 't Franſch *Boutons de Camiſole*, in 't Neerduitſch *Prins Robberts Knoopen.*

(585) Tol, *die de Schaal ſcheef genaveld verhevenrond heeft, met de Gieren van boven ſtomp geknobbeld.* DLXXXV. *Trochus Magus.* Tovenaar.

Een platagtig Tolletje, dat geknobbeld is op een witten Grond, met Vleeſchkleurige Vlakken, wordt van de Inwooners in Bretagne *Sorciére* geheten, zegt D'ARGENVILLE, en daarom voert het den bynaam van *Magus*, dat is Tovenaar. Het is in Geſtalte ook eenigermaate Knoopagtig, en onthoudt zig, volgens LINNÆUS, in de Middellandſche Zee.

(586) Tol, *die de Schaal genaveld en geſtreept heeft,* DLXXXVI. *Trochus Modulus.* Malletje.

(585) *Trochus* Testâ oblique umbilicatâ convexa, Anfractibus ſupra obtuſe nodulosis. M. L. U. 647. N. 332. GUALTH. *Test.* T. 64. f. C. ARGENV. *Conch.* T. 11. (8) f. S. REGENF. *Couch.* 12. T. 3. f. 27. SEB. *Kab.* III. T. 75. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 27. f. 4.

(586) *Trochus* Testâ umbilicatâ ſtriatâ, ſupra plicatâ, ſub-

VI. AFDEEL. LV. HOOFD-STUK.

heeft, van boven plat en met Plooijen, van onderen ronder, de Opening ovaal, met een Tandje.

Uit het Kabinet van den Heer TESSIN was deeze ontleend. De Schaal, van grootte als die der Prins Robberts Knoopen, is witagtig, met Purperkleurige Vlakken, en byna van geſtalte als een Lens: gelykende hierom veel naar de Vorm van een Knoop.

DLXXXVII. *Trochus Muricatus.* Gedoornd.

(587) Tol, *die de Schaal eenigermaate genaveld Eyrond heeft, met gedoornde Knobbeltjes.*

Dit Hoorentje, de grootte van een Hazelnoot hebbende, witagtig van Kleur en ſpits getopt, is overal bezet met puntige Knobbeltjes, zo dat het zig, op 't gevoel, als Gedoornd voordoet. Het heeft een klein langwerpig Naveltje.

DLXXXVIII. *Trochus Scaber.* Ruuw.

(588) Tol, *die de Schaal genaveld en eenigermaate Eyrond heeft, met beurtlingſe ryën van groote en kleine Knobbeltjes.*

Dee-

tus convexiore, Aperturâ obovatâ unidentatâ. *Syſt. Nat* XII. SEB. *Kab.* III. T. 75.

(587) *Trochus* Testâ ſub-umbilicatâ ovatâ, tuberculis muricatis. M. L. U. 648. N. 333. GUALTH. *Teſt.* T. 64 f H.

(588) *Trochus* Testâ umbilicatâ ſub-ovatâ, Sulcis alternis majoribus Moniliformibus. M. L. U 648. N. 334. ARGENV. *Conch.* T. 11. (8) f. T. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 2. f. 4, 5.

Deeze, die zig in 't Kabinet van de Koningin van Sweeden bevondt, was van grootte als een Erwt en bruin. De aangehaalde van D'ARGENVILLE hadt veel meer grootte.

(589) Tol, *die de Schaal ſcheef genayeld verhevenrond, de Gieren eenigermaate gerand heeft.* DLXXXIX. *Trochus varius.* Bont.

Deeze uit de Middellandſche Zee, met een flaauwen Rand omringd, was bleek met Aſchgraauwagtige Banden.

(590) Tol, *die de Schaal ſcheef genayeld Eyrond, de Gieren rondagtig heeft.* DXC. *Trochus Cinerarius.* Aſchgraauw.

In de Middellandſche Zee en aan de Kust van Noorwegen komt dit Tolletje voor, dat ook geteld wordt onder de Sweedſche Dieren. Het heeft de Schaal Aſchgraauw, met ſchuinſe bleeke Banden.

(591) Tol, *die de Schaal eenigermaate genayeld Eyrond heeft, met de laagſte Gier verder af, en de Navel byna toegeſlooten.* DXCI. *Trochus divaricatus.* Losbandig

De Tolletje.

(589) *Trochus* Testâ oblique umbilicatâ convexâ, Anfractibus ſubmarginatis. *Syst. Nat.* XII.

(590) *Trochus* Testâ oblique umbilicatâ ovatâ, Anfractibus rotundatis. *Faun. Suec.* 2167.

(591) *Trochus* Testâ ſub-umbilicatâ ovatâ, Anfractu infimo remotiore, Umbilico ſubconſolidato. *Syst. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LV. HOOFDSTUK.

De Schaal van deeze is groen, gebandeerd met Bloedkleurige Stippen. Zy onthoudt zig in de Middellandſche Zee.

DXCII. *Trochus Umbilicaris.* Navelſlak.

(592) Tol, *die de Schaal Cylindriſch genaveld en Kegelvormig verhevenrond heeft, met de Gier eenigermaate getand.*

Deeze ſchynt veel naar de Perſpectief-Hooren te gelyken, die men ook wel Navelſlak genoemd heeft. De Schaal is gemeenlyk Roestkleurig gewolkt: de afkomst uit de Middellandſche Zee.

DXCIII. *Trochus Solaris,* Zonnehooren.

(593) Tol, *die de Schaal genaveld en Kegelvormig verhevenrond, de Gieren Doornagtig geſtraald, de Opening half Hartvormig heeft.*

In dit Geſlagt begrypt LINNÆUS niet alleen de Groote *Zonnehooren*, maar ook de kleinen, die men gemeenlyk *Spooren* noemt, in 't Franſch *Eperons*. Van deeze laatſten zyn 'er, volgens RUMPHIUS, Verhevene als de Aly-

(592) *Trochus* Testâ cylindrico umbilicatâ conico-convexâ, Anfractu ſubmarginato. *Syſt. Nat.* XII.

(593) *Trochus* Testâ umbilicatâ convexo conicâ, Anfractibus Spinoſo-radiatis, Aperturâ ſemi-cordatâ. M. L. U. 645. N. 328. BONANN. *Recr.* III. f. 366, 367, mala. Zonnehooren. RUMPH. *Rar.* T. 20. f. K. ARGENV. *Conch.* T. 9. (6) f. R. GUALTH. *Teſt.* T. 65. f. N, P. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 29, f. 1, 2: VI. D. Pl. 26.

Alykruiken, en Platte, die volmaakt naar het Radje van een Paardesspoor gelyken. De Groote Zonnehooren, hoedanig één ik 'er heb van twee Duimen middellyn, is veel zeldzaamer dan de Spooren of kleine Zonnehoorentjes, die veel langer Punten hebben. Men vindt ook dergelyk slag van Hoorens, als de groote, doch zonder Punten en hooger getopt of verhevenronder. De Navel-Opening is gantsch klein, doch zigtbaar, in dezelven. Zy komen uit Oostindie, en men gebruikt aldaar het Dier tot Spyze. VI. Afdeel. LV. Hoofd-stuk.

II. Die de Navel geslooten hebben en overend staan.

(594) Tol, *die de Schaal niet doorboord heeft en Kegelvormig verhevenrond, den Grondsteun met een Eeltagtige Bult, de Opening byna Hartvormig.* DXCIV. *Trochus Vestiarius.* Bultslakje.

Hier worden die kleine gladde Slakhoorentjes bedoeld, die meestal groenagtig zyn, en sommigen fraay Roozekleurig, van grootte als de Prins Robberts Knoopen of Roode Meir Hoorentjes en ook veel kleinder. Zy komen uit Oostindie, doch men vindtze, volgens Lin-

(594) *Trochus* Testâ imperforatâ conico-convexa, Basi gibbosо-callosâ, Aperturâ subcordatâ. *Syst. Nat.* XII. Pet. *Gaz.* T. II. f. 6. Gualth. *Test.* T. 65. f. E, F, G. Knorr *Verzam.* VI. D. Pl. 22. f. 7.

VI. AFDEEL. LV. HOOFD-STUK.

LINNÆUS, ook in de Middellandſche Zee. Deeze hebben van onderen, aan de Navel, dat Eeltagtige Bultje; weshalve wy ze *Bultſlakjes* mogen noemen.

DXCV. *Trochus Labio.* Tulband.

(595) Tol, *die de Schaal niet doorboord, Eyvormig, en eenigermaate geſtreept heeft, de Spil met een Tandje.*

Die Hoorens, welken wy *Turkſche Tulbanden* heeten, zyn in Geſtalte aanmerkelyk van de Pieramieden of Bagynedrollen verſchillende. Zy hebben de Gieren ronder, en meer gelykende naar den Wrong van zulk een Hoofddekzel: zynde ook, op ver naa, niet zo ſpits getopt. Van de Soldaaten verſchillen zy, zo wel als van de gemelden, doordien zy de Navel digt hebben. Men vindt 'er die laager en die hooger getopt zyn; doch gemeenlyk komt de hoogte omtrent met de middellyn der Grondvlakte overeen. Zy laaten zig zeer ſchoon Paarlemoeren, en de groene Rok, daar door ſchynende, verfraait haar niet weinig. De meesten zyn ſchuins over de Gieren geſtreept of geribd, en eenigermaate, doch anderen, en

(595) *Trochus* Teſtâ imperforatâ ovatâ ſubſtriatâ, Columeliâ unidentatâ. M. L. U. 649. N. 335. LIST. *Conch.* 4. S. 8. C. 4. T. 3. Labio. RUMPH. *Rar.* T. 21. f. E. GUALTH. *Teſt.* T. 63. f. D, E, G. ARGENV. *Conch.* T. 9. (6) f. N. REGENF. *Conch.* T. 10. f. 39. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 10. f. 6, 7: IV. D. Pl. 3. f. 2: V. D. Pl. 3. f. 1: Pl. 12. f. 3.

en wel de raarſten, zo ſcherp geknobbeld, dat men 'er den naam aan geeft van *Getakte Tulbanden.* Het Tandje, aan de Mond-opening, is altoos zo zigtbaar niet, en ontbreekt in ſommigen, zo wel als in eenigen der Prins Robberts Knoopen, die van dergelyke Geſtalte zyn, t'eenemaal. Men vindt de Tulbanden, volgens LINNÆUS, in de Afrikaanſche en Oostindiſche Zeewateren. Een menigte van Tulbandjes, die klein, ja zelfs zeer klein zyn, en veelen fierlyk getekend, behooren tot deeze Soort.

(596) Tol, *die de Schaal niet doorboord en laag getopt heeft, met de Gieren, die eenigermaate gekield zyn, aan den boven- en onder-Rand Knobbelig.* DXCVI. *Trochus Tuber.* Geknobbelde Tulband.

Zodanige Tulbanden, die op deeze manier geknobbeld zyn, kunnen van de anderen gevoeglyk onderſcheiden worden, te meer die de Mond-opening, welke in de voorgemelden ovaal is, rondagtig hebben. Gepaarlemoerd zyn deeze, wegens haare Knobbeltjes, zeer fraay, en ongepaarlemoerd, door eene mengeling van groen en bruin, niet minder fraay.

De

(596) *Trochus* Testâ imperforatâ depresſiusculâ, Anfractibus ſubcarinatis, Margine ſuperiore inferioreque nodulosis. *Syst. Nat.* XII. ARGENV. *Conch.* T. II. (8) f. R. REGENF. *Conch.* T. 3. f. 27. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 3. f. 2.

VI. De afkomst ſtelt LINNÆUS uit de Middel-
AFDEEL. LV. landſche Zee.

HOOFD-
STUK.

DXCVII. *Trochus ſtriatus.* Geſtreept. (597) Tol, *die de Schaal ondoorboord Kegelagtig, met de onderſte Gier eenigermaate hoekig, en de Opening ovaal heeft.*

Van daar was ook dit kleine Tolletje afkomſtig, dat de Schaal wit hadt met ſchuinſe zwarte Streepjes overlangs. Dat van GUALTHIERI is ongemeen klein. Mooglyk behooren ook anderen, die geſtreept of gebandeerd zyn, tot deeze Soort.

DXCVIII. *Trochus Conulus.* Geſnoerd. (598) Tol, *die de Schaal ondoorboord Kegelagtig, effen, de Gieren met een verheven Streep van één geſcheiden heeft.*

Deeze Kenmerken dienen genoegzaam tot onderſcheiding van de voorgaande en volgende Soort. Zulke geſnoerde komen dikwils zeer fraay bont voor.

(599)

(597) *Trochus* Testâ imperforatâ Conicâ, Anfractu infimo ſubangulato, Aperturâ obovatâ. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 61. f. N. KNORR *Verzam.* III. D. Pl 14. f. 2.

(598) *Trochus* Testâ imperforatâ Conicâ lævi, Anfractibus lineâ elevatâ interſtinctis. *Syſt. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. f. 91, 99. LIST. *Angl.* 166. T. 3. f. 15. GUALTH. *Teſt.* T. 61. f. N, M. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 25. f. 5.

(599) Tol, *die de Schaal ondoorboord Kegelagtig, blaauw en effen heeft, met gerande Gieren.*

DXCIX. *Trochus Zizyphinus.* Gerand Tolletje.

Deeze Tolletjes vallen somtyds Loodkleurig, somtyds schoon Hemelschblaauw, somtyds met bruin gewolkt. GUALTHIERI noemt het eene Jujuben-Besen-Kleur, en daar van is de Latynsche bynaam afgeleid. Hier toe evenwel worden ook andere Tolletjes, die rood en wit zyn, aan de Engelsche Kust voorkomende, t'huis gebragt. Dat by RUMPHIUS was heerlyk lichtbruin, met een dunnen witten Band, als van fyne Paareltjes, omringd. Die van KLEIN hadt, in 't midden van elke Gier, een smal Zoompje. Dit ontbreekt wederom in het aangehaalde Tolletje van D'ARGENVILLE, 't welk Vleeschkleurig was, met eenige flaauwe Streepen. De afkomst zou derhalve zyn van de Europische Kusten.

III. Die getoorend zyn met de Navel uitpuilende, zo dat zy niet overend kunnen staan.

(600)

(599) *Trochus* Testâ imperforatâ Conicâ lividâ lævi, Anfractibus marginatis. *Faun. Suec.* 2168. M. L. U. 650. N. 336. BONANN. *Recr.* III. f. 93. RUMPH. *Rar.* T. 21. f. 1. LIST. *Angl.* 166. T. 3. f. 14. GUALTH. *Test.* T. 61. f. B, C. ARGENV. *Conch.* T. 11. (3) f. N? KLEIN *Oftr.* T. 2. f. 36. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 14. f. 3. VI. D. Pl. 27. f. 5.

VI. AFDEEL. LV. HOOFD. STUK.

(600) Tol, *die de Schaal niet doorboord, getoorend, geſtreept heeft; met de Spil Spiraal uitſteekende.*

DC. *Trochus Telescopium.* Zee Ton.

Aan deeze geeven wy, wegens de Geſtalte, den naam van *Zee-Ton.* De Franſchen noemenze, misſchien om dat zy als uit in elkander geſchooven Leden beſtaat, doorgaans *le Telescope*, dat is de Verrekyker. BONANNI geeft 'er eene Paarlemoeragtige Kleur aan, na 't afhaalen van de buitenſte Schors. Wy hebbenze bruin met geelagtige Banden, en ook die geheel bruin, die rosagtig en ten deele wit zyn. De breedte der Leden, waar zy oogſchynelyk uit beſtaan, is zeer verſchillende. De grootſten vallen ongevaar een Vinger lang, en aan 't dikſte End anderhalf of twee Duim breed. Zy zyn volmaakt Kegelvormig, loopende aan 't andere End ſpits toe. Zy komen uit Oostindie.

DCI. *Trochus Dolabratus.* Vlaggetje.

(601) Tol, *die de Schaal genaveld, getoorend, glad*

(600) *Trochus* Testâ imperforatâ Turritâ ſtriatâ, Columellâ exſertâ Spirali. M. L. U. 650. N. 337. BONANN. *Recr.* III. f. 92. LIST. *Conch.* 4. f. 8. C. 1. T. 5. f. 1. RUMPH. *Rar.* T. 21. f. 12. GUALTH. *Test.* T. 60. f. D, E. le Telescope. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. B. SEB. *Kab.* III. T. 50. f. 1-12. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 22. f. 2, 3.

(601) *Trochus* Testâ umbilicatâ turritâ glabrâ, Columellâ exſertâ recurvato-contortâ, plicatâ. M. L. U. 651. N. 338. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. L. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 29. f. 2.

glad heeft, de Spil uitſteekende en krom omgedraaid met Plooijen. VI. AFDEEL. LV. HOOFD-STUK.

Deeze wordt ſomtyds geteld onder de Staaten Vlaggen, doch zy is daar van aanmerkelyk verſchillende, doordien zy alleenlyk geel, ros- en bruinagtige Banden heeft, die echter zodanig geſchikt zyn, dat men 'er den naam van *Vlaggetje* niet aan kan weigeren. De Staaten Vlaggen zyn, hier voor, tot ééne Soort met de Prinſe Vlaggen betrokken *. Het is een Land-Slakhoorentje, dat zig in Afrika onthoudt, volgens LINNÆUS.

* Zie bladz. 135.

(602) Tol, *die de Schaal ondoorboord, getoorend en glad heeft, de Gieren anders om gedraaid, met een dubbelde ry van uitgeholde Stippen.* DCII. *Trochus perverſus.* Verkeerd.

Dit Tolletje of Pennetje, uit de Middellandſche Zee, is weinig grooter dan een Garſtekoorntje en byna Hoornagtig van Kleur. Het heeft de Opening vierkant, de Spil van onderen uitſteekende en de Randen van de Gieren gekarteld.

(603) Tol, *die de Schaal ondoorboord, getoorend,* DCIII. *Trochus punctatus.* Geſtippeld

(602) *Trochus* Testâ imperforatâ turritâ glabrâ, Anfractibus contrariis ſerie duplici excavato punctatis. *Syst. Nat.* XII.

(603) *Trochus* Testâ imperforatâ turritâ, Anfractibus ſerie triplici punctorum prominentium. *Syst. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LV. HOOFD-STUK.

rend, de Gieren met drie ryën van uitpuilende Stippen heeft.

Dit is weinig grooter, Roestkleurig en heeft de Opening even als 't voorgaande, komende uit de Zuidelyke deelen van Europa.

DCIV. *Trochus Striatellus.* Geſtreept Pennetje.

(604) Tol, *die de Schaal getoorend en ondoorboord heeft, met evenwydige ſchuinsagtige Streepen overlangs.*

In de Middellandſche Zee onthoudt zig dit Pennetje, dat de Schaal ook zeer klein, Elsvormig wit heeft, aan den Top Violetkleurig.

LVI. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* MAANHOORENS, *die men ook* Rondmonden *zou kunnen noemen, en waar onder dus de* Wenteltrappen *en de* Trommelſchroeven *begreepen zyn.*

Naam.

Die Hoorens, welke naar de gewoone Slakhoorens meer of min gelyken, zyn door de Franſchen, zeer bekwaamelyk, naar de Geſtalte der Mond Opening verdeeld geworden. Dus

(604) *Trochus* Testâ turritâ imperforatâ, Striis longitudinalibus parallelis obliquatis. *Syst. Nat.* XII.

Dus heeft D'ARGENVILLE drie Geslagten geformeerd, waar van het eerste de genen bevat, die den Mond rond; het tweede die den Mond half rond; het derde die den Mond platagtig of plat gedrukt hebben *. Deeze laatsten zyn de Tollen of Navelhoorens van ons voorgaande Geslagt: de middelsten de Nerieten, verder volgende: de eersten die van dit Geslagt, welke men dus gevoeglyk *Rondmonden* zou kunnen heeten. Om dat, nogthans, die benaaming dezelven verwarren zou met de *Helices* of eigentlyke Slakhoorens van het naaste Geslagt, en om den gewoonen trant te volgen, zo heb ik 'er den gebruikelyken naam van MAANHOORENS, die reeds lang bekend geweest is, en op de rondheid der Mond-Opening ziet, met den Latynschen naam *Lunares* overeenkomstig, aan gegeven. LINNÆUS begryptze onder den naam van *Turbo*, welke van ouds bekend is in de Conchyliënkunde, doch niet te duidelyk van *Trochus* onderscheiden; dewyl dezelve, zo wel als die, een Tol betekent.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFDSTUK.

* Zie 't XV. STUK, bl. 64.

De Kenmerken der *Turbines*, welken ik dan Maanhoorens noem, zyn volgens LINNÆUS, dat zy de Schaal eenkleppig, Spiraal en stevig hebben. Dit laatste onderscheidtze van de Slakhoorens. De Opening hebben zy niet wyd uitloopende, gelyk veelen der voorgaande Geslagten; niet plat of hoekig, gelyk de

KENMERKEN.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFDSTUK. Soorten.

Tollen; maar rond en zonder eenige uitsnyding.

Zy worden in vyf Afdeelingen onderscheiden; waar van de eerste de genen bevat die Nerietagtig zyn: de tweede die geen gaatje in 't midden van den Grondsteun hebben: de derde die hetzelve al hebben: de vierde die getralied zyn, gelyk de zogenaamde Wenteltrappen: de vyfde, eindelyk, die men Pennen noemt en wel de zodanigen, daar van, als wegens de Vleugels, Stekels, Snuitje, of anders, niet tot de voorige Geslagten betrokken zyn, genaamd Trommelschroeven.

I. Nerietagtige; die de Opening met eenen Kolomswys' platten ondoorboorden Rand hebben.

DCV. *Turbo obtusatus.* Stompagtige Maanhooren.

(605) Maanhooren, *die de Schaal rondagtig en effen, van boven Buikagtiger en uitermaate stomp heeft, met eenen Kolomswys' platten Rand.*

Deeze onthoudt zig, volgens LINNÆUS, in de Noorder Oceaan.

DCVI. *Turbo Neritoides.* Nerietagtige.

(606) Maanhooren, *die de Schaal Eyrond glad*

(605) *Turbo* Testâ subrotundâ lævi, superne Ventricosiore obtusissimâ, margine Columnari plano. *Syst. Nat.* XII.

(606) *Turbo* Testâ ovatâ glabrâ obtusiusculâ, margine Columnari plano. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 45. f. F.

glad en ſtompagtig heeft, met eenen Kolomswys' platten Rand. VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

Deeze, uit de Middellandſche Zee, gelykt zeer naar de Nerieten, doch is ongemeen klein. Men kan 'er, ten opzigt van het Dier, de Afbeelding *Fig.* 2, op onze CXXIVſte Plaat, mede vergelyken. PL. CXXIV. *Fig.* 2.

(607) Maanhooren, *die de Schaal byna Eyrond, ſpits getopt en geſtreept heeft, met eenen Kolomswys' platten Rand.* DCVII. *Turbo Littoreus.* Aliekruik.

Naauwlyks zal men een Hoorentje vinden, dat gemeener is aan onze Kusten, en aan die der Noordelyke deelen van Europa, dan deeze, die men Aliekruiken noemt. LISTER getuigt, dat dezelven aan de Kusten van Engeland, inzonderheid op Klippige Gronden, ongemeen veel voorkomen. Zy bedekken, als 't ware, de Oevers van den Oceaan in Sweeden en Noorwegen, en, wanneer zy hooger dan gewoonlyk aan de Rotſen hangen, verbeeldt het Landvolk zig, dat 'er een Storm uit den Zuiden op handen zy. De Sweeden noemenze *Kupunge*; de Engelſche Visſchers, by

(607) *Turbo* Testâ ſubovatâ acutâ ſtriatâ, Margine Columnari plano. *Faun. Suec.* 2169. *It. Westgoth.* 169, 199. T. 5. f. 4. SWAMM. *Bibl. Nat.* 183. LIST. *Angl.* 162. T. 3. f. 9. GUALTH. *Test.* T. 45. f. G. Turbo littoralis. BAST. *Subs.* III. p. 110. f. 1.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

by Scarborough, *Couvins:* in Vrankryk worden dergelyke Zee-Hoorentjes *Vignot* of *Bigourneau* geheten (*).

Aliekruik.

Aan de Oevers van den Wester-Oceaan, by Marſtrand, vondt LINNÆUS, op zynen Westgothiſchen Reistogt, alle de Steenen daar mede zo digt bedekt, dat zy overal op niets anders dan dergelyke Hoorentjes traden. „ Zy „ zyn niet veel grooter, zegt hy, dan een „ Hazelnoot, byna Klootrond, met eene zeer „ korte doch tevens ſcherpe Punt. De dwars-„ ſtreepen hebben zy zo vlak, dat men die „ naauwlyks erkennen kan; zynde daarente-„ gen met veele bruinagtige Banden beſchil-„ derd, die den Slangtrekkigen draay van de „ Schaal volgen, welke van onderen niet „ doorboord noch genaveld is. Haare Ope-„ ning is geſlooten met een klein dun bruin „ Dekzeltje, of Zeenaveltje, dat in 't mid-„ den een Spiraalvormig teken heeft. De „ Rand, aan de Opening van de Schaal, is „ niet verwyd, doch heeft, als 't ware, een „ donker Boordzel. Van binnen is de Schaal „ bruin."

LISTER vondt de Schaal der grootſten een half Loot zwaar, zynde dezelven iets meer dan een Engelſche Duim lang. Hy nam waar, dat de Banden, langs de Gieren heen, in de jonge en kleine Kruikjes uitpuilden; en dus dee-

(*) Volgens ADANSON *Hist. des Coquill. au Senegal.* p. 170.

deeze Hoorentjes eenigermaate ruuw maakten. Die Streepen waren zwartagtig bruin, en de tusschenruimten witagtig. „ De Schaal „ heeft dit byzonders, dat de laagste Randen „ van de Opening een weinig over Zyde val- „ len; anders dan in de meeste overigen, „ waar zy byna regthoekig aangevoegd zyn (*)". Dit zal den Kolomswys platten Rand betekenen, waar van in de Kenmerken gesproken wordt. VI. AFDEEL. LVI. HOOFD. STUK. *Aliekruik.*

De Heer Doctor BASTER heeft eenige keurige Aanmerkingen voorgesteld aangaande de Zeeuwsche Aliekruiken. „ Het zyn, zegt „ hy, volmaakter Dieren dan de Oesters, „ Mosselen en andere tweeschaalige Schulp- „ visschen; want zy kunnen kruipen waar zy „ willen, en hebben twee Oogen om te kun- „ nen zien, die by haar niet boven op de „ Hoorntjes staan, gelyk in de Landslakken, „ maar een weinig laager op een byzonder „ klein Hoorntje, dat op zyde vast is aan „ het groote". In de Afbeelding, welke zyn Ed. van de Aliekruik, met het Dier daar in, geeft (†), vind ik deeze kleine Hoorntjes niet. Voortteeling.

(*) Illud in hâc Testâ singulare est, Aperturæ imas Oras paululum per Latus dimitti: aliter quam in aliis plerisque fieri solet, ubi eæ ad Angulos fere rectos committuntur. *Hist. Anim. Angl.* p. 162.

(†) *Natuurkundige Uitspanningen.* I. Deel. Pl. V. Fig. 5. A, noch ook op de zelfde Plaat, ingevoegd in 't IV. Deel der *Hollandsche Maatschappy*, bladz. 487.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK. *Aliekruik.*

niet. Dewyl haare Teeldeelen veel overeenkomst met die der Slakken hebben, zo ſtelt zyn Ed. waarſchynlyk, dat zy ook Hermaphrodieten zyn, en op gelyke manier als de Land-Slakken voortteelen: doch de Paaring hadt hy nooit kunnen waarneemen. De Heer JUSSIEU heeft aan den Heer ADANSON, gelyk wy gezien hebben *, de beide Sexen zeer duidelyk onderſcheiden getoond in de Aliekruiken. Het ſchynt my toe, dat hy daar mede zeggen wil, dat 'er Mannetjes en Wyfjes onder deeze Schulpdieren zyn. LISTER zelfs, die de Paaring van de Aliekruiken, in Juny, op het drooge, waargenomen heeft, verbeeldde zig, dat één van beiden maar een groote Schaft had (*).

* XV. STUK, bladz. 7.

Eijerlegging.

De Afbeelding van de Tong, zo als een leevende Aliekruik die uitſteekt, (welke beter zoude zyn dan de Tong der doode, uit SWAMMERDAM,) door onzen Vrind op zyne Vyftiende Plaat beloofd, vind ik nergens. Zyn Ed. heeft de Eijerlegging naauwkeurig nagegaan, en bevonden, dat zy de Eytjes niet hoops- of tropswyze, maar los nederleiden, zodanig, dat dezelven, door de ſchudding van het Glas, op den Grond vielen. Deeze vertoonden zig als fyne doorſchynende Zandkorreltjes, waar van ieder een graauwagtig Stipje in 't midden hadt. Wat moeite, echter, hy ook

(*) Coeuntium alteri tantum, ni fallor, inſignis Penis. *Utſupra.*

ook aanwendde, het was hem niet gelukt, die Eytjes te doen uitkomen, of leevende Jongen daar uit voort te krygen. VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

SWAMMERDAM merkt aan, dat deeze Dieren wel tien of twaalf Dagen in de open Lugt, buiten het Water, leeven kunnen. Ook ſchynt het, dat zy niet gaarn altoos daar mede bedekt willen zyn: want hy bevondt, te Petten zynde, dat zy, aan de Paalen, dageliyks droog wierden met het afloopende Water. Men vindtze, zegt hy, zeer overvloedig op de Mosſelbanken. Hy nam ook, zo wel als LISTER, waar, dat de jonge Schaalen veel rimpeliger dan de ouden zyn, welke tevens in Kleur verſchilden. Ten minſte vondt hy 'er die bruinagtig zwart waren, en die eene mengeling hadden van groen, aſchgraauw, paarſch, rood, blaauw, wit en andere Kleuren. Als iets byzonders merkt hy aan, hoe de Schaal van deeze Hoorentjes, aan den Top, dikwils doorknaagd wordt van zekere Wormpjes, dat Zee-Duizendbeenen zyn. Hy vondt 'er zeven in ééne Schaal. Zy zyn zigtbaar, doch zeer klein en dun. Deeze Wormziekte oordeelt hy aan die Schulpdieren gemeen te zyn; alzo men 'er weinigen vindt, wier Schaal niet aan den Top beſchadigd, of met eene Kalkagtige Stoffe, waar zy in nestelen, begroeid is. Mooglyk zal dit ook de reden zyn, dat men de minſte Zee-Hoorens van boven gaaf of Topſchoon aantreft. *Aliekruik.*

Het

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK. *Aliekruik.* Uitwendige deelen.

Het Lighaam van dit Schulpdier agt hy, in veele opzigten, met dat van de Jongwerpende Slak * overeenkomſtig te zyn. Het hadt, ten minſte, den Kop en Bek byna even-eens, als ook de Hoorntjes en Oogen. Alleen was de tekening van de Huid verſchillende, die uit zwarte Streepen en Vlakjes, welke op een witten Grond geplaatst waren, beſtondt. Dit neemen wy ook waar in de leevende Aliekruiken; hoewel zy niet allen van eene zelfde Kleur zyn. Agter op den Voet is het Dekzeltje geplaatst, waar mede de Slak zeer ſchielyk de Opening toeſluit, wanneer zy, door iets ongewoons gewaar te worden, of ſchielyk iets te zien, genoodzaakt is haar Lighaam binnen het Hoorentje in te trekken. Ook hadt hy, zeer duidelyk, het Gezigt der Aliekruiken waargenomen, 't welk hem niet gelukt was in andere Slakken; ſchoon de Oogen, in allen, van eenerley maakzel zyn *.

* Zie XV. STUK, bl. 13.

† Zie XIV. STUK, bl. 157.

„ Inwaards, tegen den Rand van de Hoo-
„ ren aan, is een Zoom, in de geheele om-
„ trek van het Lighaam geplaatst, die geene
„ Opening heeft voor de Lugt, gelyk ik (zegt
„ hy) in andere Soorten van Slakken heb aan-
„ getekend. Alleenlyk heeft dezelve, in de
„ regter zyde, twee andere Openingen, de
„ eene om de Uitwerpzelen door te loozen,
„ de andere om de Teelleden door uit te
„ brengen, welke, benevens de gemelden, al-
„ le de uitwendige Lighaamsdeelen in dit Dier
„ zyn".

Aan-

Aangaande de Inwendige deelen ſpreekt hy als volgt. De Deelen van de Keel en het Gehemelte zyn alle Bloedrood en Purperagtig gekleurd. In 't midden van den Mond ziet men de Tong geplaatst, die in een byzondere holligheid opgeſlooten is, en geheel buiten het Lighaam ſchynt gebragt te kunnen worden. Deeze verſchilt, in maakzel en kleur, niet veel van die der Zeekatten *: dan daar in, dat zy byna twee Duimen lang is, en binnen de gedagte holligheid als de Veer van een Orlogie opgewonden legt, gaande, te gelyk met de Keel, onder de Herſenen heen, die, agter de deelen van den Mond en het Gehemelte geplaatst zynde, aan de Tong als tot een Katrol dienen, om daar over te paſſeeren. Het maakzel van deeze Kraakbeenige Tong was zo verwonderlyk, dat hy dezelve in geen tien Dagen, by Vergrooting, zou hebben kunnen uit tekenen; doch aan het uiterſte was dezelve van een zagter zelfſtandigheid. Nevens de Tong lagen twee Kwylvaten, en onder de Keel zag men wederzyds de Zenuwen uit de Herſenen voortkomen, waar van de Gezigt-Zenuwen de aanmerkelykſten waren. Voorts waren de Oogen, Maag en andere Ingewanden, meest met die der Slakken overeenkomſtig.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD. STUK. *Aliekruik.* Inwendige deelen.

* Zie XIV. STUK, bl. 371.

Dat de Aliekruiken tot Spyze dienen is bekend. „ Alle tyden van het Jaar, evenwel, „ wor- Gebruik.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK. *Aliekruik.*

„ worden zy niet gegeten, maar alleen van
„ Paasch tot Pinksteren, of eenige Dagen
„ daar over. Geduurende dien tyd worden
„ zy, met geheele Tonnen vol, in de Steden
„ gevoerd, en aldaar, na dat zy in Water en
„ Zout gekookt zyn, by de maat verkogt.
„ De Zeelieden, en Menschen die gewoon
„ zyn hunne Dorst door een ziltig Kostje aan
„ te prikkelen, eeten dezelven het meeste,
„ hebbende de manier, om deeze Slakken met
„ een Naald of Speld uit haare Hoorntjes te
„ haalen, en dan een frisschen teug daar op
„ te zetten. Wat my belangt, ik vind in
„ haar Smaak geene aantrekkelykheid; maar
„ wel datze ziltig en ook een weinig garstig
„ in de Keel zyn. De Lever alleen is het
„ smaakelykste: voor 't overige verschaffen
„ zy slegts een taay en hard Voedzel, dat
„ meer tot verspapering dan tot Lighaams-
„ onderhoud gegeten wordt. Ook is haar In-
„ gewand met Kley en Zand vervuld, dat
„ tusschen de Tanden kraakt (*).

DCVIII. *Turbo muricatus.* Gedoornde.

(608) Maanhooren, *die de Schaal genaveld Eyrondagtig gespitst, met Streepen van uitpuilende Stippen omringd heeft en met eenen stompagtigen Kolomswyzen Rand.* Som-

(*) SWAMMERDAM *Bybel der Natuur.* I. DEEL, bladz. 180.

(608) *Turbo* Testâ umbilicatâ, subovatâ, acutâ, cinctâ Striis punctis eminentibus, margine Columnari obtusiusculo. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 45. f. E.

Sommigen geeven aan deeze, die in de Zuidelyke deelen van Europa voorkomen, den naam van Ryftenbry-Hoorentjes, doch, daar zyn andere, die deezen naam eigentlyk draagen, gelyk wy gezien hebben. Deeze zyn, fpits getopt en van figuur byna als de Aliekruiken, Afchgraauwagtig wit van Kleur, en van weinig meer grootte.

II. Die dik van Schaal zyn en geen open Navel hebben.

(609) Maanhooren, *die de Schaal Eyrond heeft, met gekruifte Streepen van uitpuilende Stippen.* DCIX. *Turbo Cimex.* Weegluis.

Dit is een zeer klein Hoorentje, uit de Middellandfche Zee, witagtig van Kleur, doch met bruine of roode Streepjes langs de Gieren, in dat aangehaalde Hoorentje van ADANSON, *Soni* genaamd, 't welk maar de langte hadt van een zesde Duims. Mooglyk zal de Geftalte naar die van een *Weegluis* gelyken; alzo het 'er den bynaam van draagt.

(610) Maanhooren, *die de Schaal ondoorboord* DCX. *Turbo Pullus.* Bokje.

(609) *Turbo* Testâ oblongo-ovatâ, Striis decusfatis, Punctis eminentibus. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 44. f. X. ADANS. *Senég.* I. T. 10. f. 6.

(610) *Turbo* Testâ imperforatâ ovatâ lævi, Aperturâ antice diductâ. *Syst. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

boord Eyrond en effen, met de Opening van vooren wyder heeft.

Dit Hoorentje is niet grooter, doch op verſcheide wyzen, met paarſchagtige, bruine, witte, Banden, Streepen en Vlakken getekend; des wy het *Bokje* noemen. Het gelykt in 't kleine veel naar de Nasſauwers. De afkomst is ook uit de Middellandſche Zee.

DCXI. *Turbo Perſonatus.* Zee-Slak.

(611) Maanhooren, *die de Schaal ondoorboord, verhevenrond en effen, met de Opening verwyd heeft.*

Volgens de aangehaalde Afbeelding uit het Werk van RUMPHIUS, worden hier de genen bedoeld, die men *Zee-Slakken* noemt, en van welken een ongemeene verſcheidenheid ten opzigt van de Kleur is: doch, die zig bevondt in het Kabinet der Koningin van Sweeden, hadt ſlegts de grootte van een Hazelnoot, was Aſchgraauw met bruine Stippen, taamelyk rond, en naar een Neriet gelykende, met de Mond-opening van binnen Paarlkleurig.

DCXII. *Turbo Petholatus.* Nasſauwer.

(612) Maanhooren, *die de Schaal ondoorboord,*

(611) *Turbo* Testâ imperforatâ convexâ lævi, Aperturâ diductâ. M. L. U. 652. N. 339. RUMPH. *Rar.* T. 19. f. 1. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 10. f. 3.

(612) *Turbo* Testâ imperforatâ ovatâ lævi nitidâ, Anfractibus

boord, Eyrond, effen en glanzig heeft, met de Gieren aan de bovenkant eenigermaate gehoekt.

De Latynſche bynaam van deeze Hoorens, is, volgens RUMPHIUS, afkomſtig van een Maleitſch Kleedje, genaamd *Pethola*, of van den grooten Slang *Oelar Pethola*, en hierom noemt menze ook wel *Petoolhoorens*. De algemeene Kleur is ſierlyk bruinrood; doch dezelve trekt, in ſommigen, naar hoog of Roozerood, in anderen naar Leverkleur, in anderen naar donkerbruin. Op zulk een Grond, nu, zyn zy of enkel met zwarte en witte Plekjes getekend, of gebandeerd. De Banden, die 'er om heen loopen, zyn of groen, of bruin met een Borduurwerk, van groene of andere Vlakjes en Stippen. Men vindt 'er ook, die geele of groene Banden hebben met zwarte Vlakjes: men vindt 'er die, bovendien, fraay gewolkt zyn: om kort te gaan, deeze Hoorens munten niet minder uit in verſchei-

bus ſurſum ſubangulatis. M. L. U. 652. N. 340. Cochlus ſive Umbilicus. BELLON. *Aq.* 340. Cochlea petholata. RUMPH. *Rar.* T. 19. f. D, N. 5, 6, 7. Cochlea variegata. ARGENV. *Conch.* T. 9. (6) f. K. KLEIN *Oſtrac.* T. 2. f. 51. SEB. *Kab.* III. T. 74. f. 23-29. REGENF. *Conch.* T. 8. f. 18. & T. 9. f. 25. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 7. f. 4: II. D. Pl. 22. f. 1, 2: III. D. Pl. 3. f. 3: Pl. 23. f. 4: Pl. 28. f. 2-5.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

ſcheidenheid dan in fraaiheid van Kleur en Tekening. Of dit de reden zy van den Nederduitſchen naam, kan ik niet verzekeren. De Mond is van binnen Paarlemoer, met eenen groenagtig geelen zoom. Het Dekzel is een van de ſchoonſte Venus-Navels, rond van omtrek, aan de eene zyde plat en aldaar, naar gewoonte, met een Navel getekend, aan de andere zeer verhevenrond, en groenglanzig als een Oog. Het Dier is wat hard van Vleeſch, taay en ſlymerig, en daarom tot Spyze niet bekwaam. Men plagtze zeldzaam te vinden, maar ſedert eenigen tyd zyn zy gemeener geworden. Die, evenwel, welke groot en ſchoon gekleurd zyn, blyven nog in veel agting. De afkomst was uit Oostindie. LINNÆUS ſtelt de woonplaats aan 't Eiland Barbados.

DCXIII. *Turbo Cochlus.* Groene Zilvermond.

(613) Maanhooren, *die de Schaal ondoorboord, Eyrond en geſtreept heeft, met eene dikkere Streep op de Rug.*

Hoewel veele Hoorens de Mond-opening Paarlemoer, en dus Zilverglanzig, hebben, zyn 'er doch eenigen, aan welken de benaaming van *Zilvermond*, deswegen, by uitſteekend-

(613) *Turbo* Testâ imperforatâ ovatâ ſtriatâ, Striâ unicâ Dorſali crasſiore. *Syst. Nat.* XII. LIST. *Conch.* T. 584. f. 40. RUMPH. *Rar.* T. 19. f. 4. ARGENV. *Conch.* T. 9. (6) f. 1. REGENF. *Conch.* T. 1. f. 12. SEB. *Kab.* III. T. 74. f. 20, 21, 6. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 3. f. 3.

kendheid wordt gegeven. Onder deeze is wederom een aanmerkelyke verſchil, zo ten opzigt van de Kleur, die eenigen ſchoon groen, anderen bont hebben, als ten opzigt van de Oppervlakte der Schaal, welke in ſommigen alleenlyk geribd of geringd, in anderen door dwarſe Streepen als geroosterd is. De laatſten, die een doorgeboorde of open Navel hebben, betrekt LINNÆUS tot een volgende Soort. De eerſten zyn gemeenlyk dan groen, of worden ook door afhaaling van buiten gepaarlemoerd. Zy zouden het, volgens hem, zyn, waar van de Venus-Navel der Apotheeken afkomſtig is; een rondagtig gebult Dekzeltje, op zyde geſtreept. Hy ſtelt de woonplaats in Oostindie, te Alexandria en aan de Kust van Ysland. Zy vallen klein en ook wel een Vuist groot.

(614) Maanhooren, *die de Schaal ondoorboord, Eyrondagtig, gerimpeld heeft, de Gieren met twee ryën van gewelfde Doorentjes omringd hebbende.* DCXIV. *Turbo Chryſostomus.* Goudmond.

Om

(614) *Turbo* Testâ imperforatâ ſubovatâ rugoſâ, Anfractibus bifariam ſpinulis fornicatis cinctâ. M. L. U. 653. N. 341. RUMPH. *Rar.* T. 19. f. E. GUALTH. *Test.* T. 62. f. H. Bouche d'Or. ARGENV. *Conch.* T. 9. (6) f. D. KLEIN *Oſtrac.* T. 7. f 126. SEB. *Kab.* III. T. 74. f. 9, 10, 11. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 14. f. 2; V. D. Pl. 13. f. 3.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

Om de zelfde reden wordt deeze de *Goudmond* en ook wel *Gloeijende Oven* getyteld. Van binnen naamelyk, heeft zy, zo RUMPHIUS aanmerkt, een geelagtig Paarlemoer, waar door zy naar een Gloeijende Oven gelykt. In volwassenen is de Keel doorgaans Goudglanzig zegt LINNÆUS. De Gloed, inderdaad, van haare Mond-opening inwaards, is ongemeen. Van buiten is de Schaal, schoon gemaakt zynde, bleek graauwagtig met bruine Plekken en ruuw wegens eenige ryën van uitsteekende Schubben, die op de Ribben staan, zo dat ze byna Stekelig zyn. Zy vallen in Oostindie.

DCXV. *Turbo Tectum Persicum.* Pagode.

(615) Maanhooren, *die de Schaal ondoorboord, Eyvormig, met stompe nedergedrukte Doornen, van onderen getepeld heeft.*

Waarom deeze van de volgende afgezonderd zy, verstaa ik niet: want, in de beschryving van 't Kabinet der Koningin van Sweeden, wordt zy ook Kegelvormig gezegt te zyn en spits van Top. D'ARGENVILLE merkt de zyne als een kleinere aan, en mooglyk kon het ook wel een jongere zyn. De Gestalte zweemt ruim zo veel naar die der *Pagoden* of Heidensche Tempelen. Het Dekzeltje is de roode Venus-Navel vol-

(615) *Turbo* Testâ imperforatâ ovatâ, Spinis obtusis depressis, subtus papillosâ. M. L. U. 653. N. 342. ARGENV. *Conch.* T. II. (8) f. P. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 25. f. 3.

volgens LINNÆUS: doch RUMPHIUS merkt aan, dat het Schildje der Langleevende Tollen, tot welken deeze behoort, zo wel als dat der Bagyne Drollen of Pieramieden en dergelyken, als een dun Blikje is.

(616) Maanhooren, *die de Schaal ondoorboord Kegelagtig, met ſtompe aan één geſchakelde Doornen, van onderen met Tepeltjes geſtreept heeft.* DCXVI. *Turbo Pagodus.* Langleevende Tol.

De Franſchen noemen deeze *le Toit Chinois*, *Pagode* of *Cul de Lampe*. De beide eerſte naamen hebben betrekking op Heidenſche Tempelen der Chineezen en Indiaanen: de laatſte ziet op het Onderſtuk of den Voet van eene Kerklamp. Wy geeven 'er den naam van *Langleevende Tol* aan, om dat haar Dier zo ongemeen taay van Leven is. Dus noemt RUMPHIUS haar *Trochus Papuanus ſive longævus*. De Papoewen, dat is de Ingezetenen der Papoes-Eilanden, zeggen, volgens hem, dat het Dier een geheel Jaar zonder Kost of Drank kan bewaard worden. Aan die Eilanden vindt men ze wel ter grootte van een Ryksdaalder, doch

(616) *Turbo* Testâ imperforatâ Conicâ, Spinis obtuſis concatenatis, ſubtus papilloſo ſtriatâ. M. L. U. 654. N. 343. Trochus Papuanus ſive longævus. RUMPH. *Rar.* T. 21. f. D. GUALTH. *Teſt.* T. 62. f. B, C. Pagode. ARGENV. *Conch.* T. 11. (8) f. A. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 25. f. 4.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

doch op Amboina komen zy niet grooter dan een kleine Schelling voor. Zy houden zig niet onder Water op, maar hangen aan de ſteile Klippen, daar de Zee tegen aan bruiſcht. Het Dier zelf is zeer hard en taay van Vleeſch, tot Spyze onbekwaam.

DCXVII. *Turbo Calcar.* Spoor.

(617) Maanhooren, *die de Schaal byna ondoorboord en platagtig, de Gieren ruuw, van boven met gewelfagtig ſamengedrukte Doornen heeft.*

Die Hooren, welke by RUMPHIUS *Spoor* genoemd wordt, is aanmerkelyk van de Zonnehooren verſchillende, en komt volmaakt overeen met die van KLEIN, welke hy zegt den naam te voeren van *Nerita parvulus* by LISTER. Hoe kan de Afbeelding H van D'ARGENVILLE, Plaat 11 (8), welke een Zonnehooren is, hier aangehaald zyn en als een goede Afbeelding te boek geſteld. Dat hier eenige verwarring plaats heeft, blykt, doordien op deezen naam, in de beſchryving van 't Kabinet der Koningin van Sweeden, niet de gedagte Afbeelding van D'ARGENVILLE,

(617) *Turbo* Testâ ſub-imperforatâ depreſſâ, Anfractibus ſcabris, ſupra Spinis fornicato-compreſſis. M. L. U. 654. N. 344. LIST. *Conch.* 4. S. 6. T. 1. f. 3, 4. Calcar. RUMPH. *Rar.* T. 20. f. I. l'Eperon. ARGENV. *Conch.* T. 11. (8) f. H. KLEIN *Oſtrac.* T. 1. f. 27. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 4. f. 3, 4: Pl. 6. f. 2.

LE, maar R, Plaat 9 (6), is aangehaald, die een weezentlyke Spoor affchetst. Mooglyk komt het van den naam, dewyl de Franſchen aan de Zonnehooren ook den naam van *Eperon* geeven, gelyk ik hier voor heb aangemerkt, en de kleine Zonnehoorentjes zeer naar de Spooren gelyken. Deeze laatſten zyn op Amboina gemeen.

(618) Maanhooren, *die de Schaal ondoorboord Eyrondagtig geſtreept heeft, met de Gieren van boven rimpelig.* DCXVIII. *Turbo rugoſus.* Gerimpelde Tulband.

Om dat LINNÆUS 'er dien bynaam aan geeft, noem ik ze ook *Gerimpelde Tulband;* alzo zy, wegens de Geſtalte, tot de Tulbanden behoort. De Schaal is van boven aartig gefronzeld, 't welk aan deeze Hoorens, wanneer zy gepaarlemoerd zyn, een groote fraaiheid byzet. Dus waren die der Afbeeldingen van GUALTHIERI; doch die van SEBA waren maar half gepaarlemoerd: in welk geval het groen, tusſchen de Ribbetjes, haar nog meer verſiert. Van binnen is de Mond ook Zilverkleurig. Zy komen uit Indie.

(619)

(618) *Turbo* Teſtâ imperforatâ ſubovatâ ſtriatâ, Anfractibus ſuperne rugoſis. *Syſt. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. T. 12. GUALTH. *Teſt.* T. 63. f. C, F, H. SEB. *Kab.* III. T. 74. f. 13, 14. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 20. f. 1.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

(619) Maanhooren, *die de Schaal ondoorboord Eyrondagtig en effen; de Gieren met drie ryën van Knobbels gerand heeft, de Staart van agteren plat uitgebreid.*

DCXIX. *Turbo marmoratus.* Slangen-velle Hooren.

Uit den bynaam blykt, dat LINNÆUS hier de zogenaamde *Slangevelle-Hoorens* bedoeld heeft, hoewel de Kenmerken met die der Knobbelhoorens door elkander loopen. KLEIN noemt de gene, die van hem aangehaald is, het *Groote Maans-Oog*, het *Reuzen-Oor*, de *bonte Knobbelhooren.* Die van SEBA en GUALTHIERI zyn eigentlyk zodanigen, als wy Slangevelle Hoorens noemen. Men vindt van deeze, die zo groot als een Vuist zyn. De eene Afbeelding van RUMPHIUS vertoont ook een zodanige, de andere een groene Knobbelhooren. Deeze beiden worden aldaar te ſamen beſchreeven, niet alleen, maar ook met de Reuzen-Ooren vermengd, zeggende.

„ De Schaal is gemaakt van twee dikke „ Huiden, waar van de buitenſte graauwag- „ tig is, doodsverwig, wat ruig en vol Scheu- „ ren, doch hier en daar geplekt als de Slan- „ gen;

(619) *Turbo* Teſtâ imperforatâ ſubovatâ lævi, Anfractibus triſariam marginato noduloſâ, Caudâ postice explanatâ. M. L. U. 655. N. 345. Cochlea Lunaris major. RUMPH. *Rar.* T. 19. f. A, B. GUALTH. *Test.* T. 64. f. A. KLEIN *Oſtrac.* T. 7. f. 124. SEB. *Kab.* III. T. 74. f. 1, 2. RE-GENF. *Conch.* 20. T. 5. f. 52. KNORR *Verzaml.* III. D. Pl. 26, 27. f. 1.

„ gen; met zwart, bruin, en ſomtyds ook
„ Spaanſch groen. Hoe kleiner de Hoorens
„ zyn, hoe fraaijer dat ze geplekt en hoe ef-
„ fener dat ze voorkomen. Men vindt 'er
„ ook ganſch graauwe, zonder Plekken, die
„ men voor ſlegt agt. De binnenſte Huid is
„ ſchoon Paarlemoer, niet blank, maar de
„ Kleuren van den Regenboog vertoonen-
„ de, te weeten, groen, rood en blaauw. Zy
„ laat zig ook in Schilfers verdeelen, als men
„ de Hooren aan ſtukken ſlaat, welke allen
„ de zelfde Kleur behouden. Deeze worden
„ van de Japanders gebruikt, om 'er de Bloe-
„ men, Starren en andere Sieraaden, in het
„ zwarte Lakwerk van Kaſſen, Kisten, Kof-
„ fers en Doosjes, uit te formeeren, dewyl
„ zy ſchoonder Kleuren geeven dan het op-
„ regte Paarlemoer."

(620) Maanhooren, *die de Schaal ondoorboord en Stomp verhevenrond heeft; de Gieren van boven Knobbelig en door een Groef van elkander geſcheiden.* DCXX. *Turbo Sarmaticus.* Knobbelhooren.

Dit heeft plaats in ſommige *Knobbelhoorens*, welke derhalve hier tot een byzondere Soort ge-

(620) *Turbo* Testâ imperforatâ convexâ obtuſâ, Anfractibus ſupra nodoſis Canali interſtinctis. *Syſt. Nat.* XII. ARGENV. *Conch.* T. II. (8) f. B. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 3. f. 1: II. D. Pl. 9. f. 1.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

gemaakt zyn. De aangehaalde van D'ARGENVILLE hadt den Top ſchoon Oranjekleurig. De Latynſche bynaam is afkomſtig van zekere *Cochlea Sarmatica*, dus genaamd naar de Zee, in welke die zoude gezien zyn. JONSTON heeft dezelve reeds, wegens de ongewoone figuur des Lighaams en de Pooten, die aan de overige Slakken ontbreeken, voor fabelagtig gehouden. Ondertuſſchen geeft hy 'er de beſchryving uit anderen van op; volgens welken dezelve een Lighaam heeft van grootte als een Ton, met Hoornen als een Hert, die oogſchynlyk met Paarlen getopt zyn; de Nek dik, Oogen als Vuurvlammen; de Neus rond en met Knevels gelyk aan de Katten; een wyden Bek, waar onder een afgryzelyke Vleeſchklomp hangt: vier Beenen, met breede kromme Voeten. THEVETUS meldt, in zyne *Cosmographie*, dat hy dit Monſters eens in Deenemarken hadt gezien. Het is ook by BONANNI afgebeeld (*).

DCXXI. *Turbo Olearius.* Reuzen-Oor.

(621) Maanhooren, *die de Schaal ondoorboord en ſtomp verhevenrond, hoekig, effen heeft.*

Hier zouden eigentlyk de zogenaamde *Reuzen-*

(*) *Recreat.* III. f. 230.

(621) *Turbo* Testâ imperforatâ convexâ obtuſâ angulato lævi. *Syſt. Nat.* XII ROND. *Teſt.* 96. BONANN. *Recr.* III. T. 9. GUALTH. *Teſt.* T. 68. f. A. ARGENV. *Conch.* T. 20. (17) f. B. KLEIN *Oſtrac.* T. 7. f. 125.

zen-*Ooren* ſchynen bedoeld te worden, aangezien LINNÆUS van de ongemeene grootte en zwaarte der Gepaarlemoerde, welken hy alleenlyk gezien hadt, gewaagt: doch de aangehaalde van D'ARGENVILLE, *le Cordon bleu* genaamd, is een geheel ander en zeldzaam Stuk. Die van BONANNI wordt een byna ongekleurde Petoolhooren genoemd door VALENTYN, van grootte als een Soldaat: maar die van GUALTHIERI is een regt Gepaarlemoerd Reuzen-Oor. Deeze vallen, gelyk wy weeten, van grootte als een Kinderen-Hoofd. Het Dier, daar in, is naar evenredigheid groot, van vooren een hard wit Vleeſch hebbende, doch de agterſte Krullen zyn enkel Vet, en tuſſchen beiden een groote Papaver of Zandzak. VI. AFDEEL. LVI. HOOFDSTUK.

De Knobbelhoorens, in 't algemeen, worden van de Maleijers *Maans-Oogen* genoemd, wegens het ronde, dikke, Steenharde Schild, dat het Dier op zynen Kop draagt, en, met zyne buitenſte Zyde, als de Volle Maan verbeeldt. Indien alle die van dit Geſlagt zulke Dekzels hadden, zouden zy dan te regt Maanhoorens genoemd zyn. Het komt ſomtyds een Handbreed in middellyn voor, zynde de grootſte en zwaarſte van alle Zee-Navels. Het Dier draagt dezelve op zyn Kop, doch komt zo ver niet uit de Schaal, dat de geheele Navel buiten de Opening zy; hebbende Venus- of Zee-Navel.

VI. de zo veel kragt, dat geen Menſch in ſtaat
AFDEEL. is, om hetzelve, aan dit Schild gevat zynde,
LVI. uit de Schaal te trekken.
HOOFD-
STUK.

Deeze Schulpdieren onthouden zig op Stranden, die ſteile Klippen hebben, waar de Zee ſterk tegen aan bruiſcht, en zyn derhalve moeielyk om naar te duiken, doch als menze vindt komen zy altoos by Troepen voor, gelyk men zegt van de Sjankoos of Offerhoorens aan de Kust van Koromandel. De Indiaanen maaken 'er veel werks van tot Spyze, kookende dezelven lang in heet Water, tot dat het Schild zig opent, en dan wordt het agterſte, of Vet, voor 't beste gehouden. De Koningen van Boeton eigenen zig deeze Spyze alleen toe; weshalve hunne Onderdaanen hun deeze Hoorens als eene Schatting brengen. Het Schild wordt, tot glad maaken van Linnen, als een Likſteen gebruikt.

III. Die dik van Schaal zyn met een open Navel.

DCXXII. (622) Maanhooren, *die de Schaal genaveld, Ke-*
Turbo Pica. Soldaat.

(622) *Turbo* Testâ umbilicatâ Conico-rotundâ lævi, Denticulo umbilicali. M. L. U. 655. N. 346. BONANN. *Recr.* III. T. 29, 30. RUMPH. *Rar.* T. 21. f. A. GUALTH. *Test.* T. 68. f. B. la Pie. ARGENV. *Conch.* T. 11. (8) f. G. PET. *Gaz.* T. 70. f. 9. LIST. *Conch.* T. 640. f. 30. ADANS. *Seneg.* I. T. 12. f. 7. REGENF. *Conch.* T. 6. f. 66. & T. 11. f. 57. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 10. f. 1: II. D. Pl. 21. f. 3.

Kegelagtig rond en effen heeft, met een Tandje by de Navel. VI. AFDEELS LVI. HOOFD-STUK.

De Kleur moet aan deeze den Franſchen naam van *Pie*, dat is Aakſter, geeven. Op een witten Grond is dezelve met zwarte Streepen en Vlakken, inzonderheid gepolyst zynde, ſierlyk uitgemonſterd. Van waar de zonderlinge Nederduitſche naam, van *Soldaat*, afkomſtig zy, is my onbekend. BONANNI zegt, dat zy van ſommigen de *Tyger* geheten wordt, en, wanneer men aanmerkt, dat de eigentlyke Tygers niet gevlakt zyn, gelyk de Luipaarden, maar geſtriemd, of breed geſtreept, zo is deeze benaaming niet oneigen. VALENTYN, evenwel, noemt dezelve een Groote gewaterde ſchoone *Doijer*, die zwart van breede dwarsbanden is, op een witten Grond. In 't Franſch noemt menze ook *Veuve*, dat is Weduw; als zynde oogſchynlyk in Rouwgewaad. ADANSON, dieze aan de Kust van Afrika, by de Eilanden van Magdaleen, overvloedig vondt, geeft 'er den naam van *Livon*, en de langte van vier Duimen, aan; doch ſtelt de Grondkleur zwart, met witte Vlakken. Dit maakt geen weezenlyk verſchil. De Navel, zegt hy, loopt tot aan den Top toe door, dat ook in de mynen plaats heeft, doch het dubbelde ſtompe Kanaal, daar LINNÆUS van ſpreekt, is niet zo blykbaar. Ook heeft

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

heeft de aanhaaling der Bagyne Drol, uit RUMPHIUS, geen eigenſchap. Daar zy, volgens BONANNI, voorkomt in de Inham van Malabar, is het te verwonderen, dat, by onzen Ridder, de woonplaats geſteld wordt in de Sardiniſche Zee.

DCXXIII. *Turbo Sanguineus.* Bloedje.

(623) Maanhooren, *die de Schaal eenigermaate genaveld, Kegelagtig verhevenrond, geſtreept en effen heeft, met de Gieren wat uitgegroéfd.*

In de Middellandſche Zee, aan de Oevers van Algiers, is deeze door BRANDER waargenomen. Zy heeft de Schaal van grootte als een Erwt, Bloedkleurig, verhevenrond, met de Gieren ſtomp geſleufd, de Navel in eenigen al, in anderen geenszins doorboord.

DCXXIV. *Turbo Argyroſtomus.* Geribde Zilvermond.

(624) Maanhooren, *die de Schaal genaveld, Eyrondagtig heeft, met verhevene Ribben op de Rug, die overdwars geſtreept zyn.*

De

(623) *Turbo* Testâ ſub-umbilicatâ Conico-convexâ, ſtriatâ lævi, Anfractibus ſubſulcatis. *Syſt. Nat.* XII.

(624) *Turbo* Testâ umbilicatâ ſubovatâ exaratâ lineis dorſalibus elatioribus transverſe ſtriatis. M. L. U. 656. N. 347. LIST. *Conch.* T. 584. f. 40. RUMPH. *Rar.* T. 19. f. 3. GUALTH. *Teſt.* T. 64. f. D. Bouche d'Argent. ARGENV. *Conch.* T. 9. (6) f. F. SEB. *Kab.* III. T. 74. f. 6. REGENF. *Conch.* T. 10. f. 43. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 15. f. 5.

De Navel-opening onderſcheidt deeze genoegzaam van de Groene Zilvermond, hier voor beſchreeven, en de zwaare Ribben doen 'er te regt den naam van Geribde Zilvermond aan geeven, maar of zy genoegzaam van de volgende onderſcheiden ware, om 'er twee Soorten van te maaken, is zeer twyfelagtig. Ik ontdek ten minſte in de mynen, of in de aangehaalde, gedagte dwars-Streepjes, die de Ribben oneffen zouden maaken, niet. De afkomst is uit Indie.

(625) Maanhooren, *die de Schaal genaveld, Eyrondagtig heeft met verhevene Ribben op de Rug, die effen zyn.* DCXXV. *Turbo Margaritaceus.* Bonte Zilvermond.

Deeze kunnen wy dan de *Bonte of Geplekte Zilvermond* noemen, als witagtig groen zynde met bruine Vlakken, volgens het Exemplaar, dat zig bevondt in de Verzameling van de Koningin van Sweeden. De voorgaande was Roestkleurig met witte Streepen overlangs. De manier en trap van afhaaling der buitenſte Korst maakt veel verandering in deeze Hoorens, wier Dekzel overeenkomt met dat van de Knobbelhoorens.

(626)

(625) *Turbo* Testâ umbilicatâ ſubovatâ, lineis Dorſalibus elatioribus lævibus. M. L. U. 656. N. 348. BONANN. *Recr.* III. f. 11. RUMPH. *Rar.* T. 19. f. 3. ARGENV. *Conch.* T. 9. (6) f. A. SEB. *Kab.* III. T. 74. f. 3.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

(626) Maanhooren, *die de Schaal Stekelig genaveld heeft, de Gieren voorzien met Takkige Doornen.*

DCXXVI. *Turbo Delphinus.* Getakte Dolphyn.

Deeze plagten weleer *Lobbetjes* genoemd te worden, doch die benaaming geeft men thans aan anderen, en deeze voeren den naam van *Getakte Dolphynen* of *Dolfyntjes*, want zy vallen niet zeer groot. Sommigen zyn zeer lang, anderen kort, anderen digt getakt. De Kleur is paarschagtig en de Mond sterk Paarlemoer. Haar Dekzel is een rond Schyfje, dun, donkerbruin, van buiten hol met een Kuiltje, van binnen uitpuilende; de grootsten van grootte als een Ryksdaalder, de gemeenen als een Schelling. Op de aangehaalde Plaat van SEBA worden veele Verscheidenheden van deeze Hoorentjes, die men aldaar ook *Baardmannetjes* noemt, vertoond.

DCXXVII. *Turbo distortus.* Geribde Dolphyn.

(627) Maanhooren, *die de Schaal genaveld en*

(626) *Turbo* Testâ umbilico hispido; Anfractibus Spinis ramosis. M. L. U. 657. N. 349. GREW. *Mus.* T. 11. f. 5, 6. BONANN. *Recr.* III. f. 31. Cochlea laciniata. RUMPH. *Rar.* T. 20. f. H. PET. *Amb.* T. 2. f. 1. GUALTH. *Test.* T. 68. f. C. le Dauphin. ARGENV. *Conch.* T. 9. (6) f. H. SEB. *Kab.* III. T. 59. f. 12-27. REGENF. *Conch.* T. 3. f. 14. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 22. f. 4, 5.

(627) *Turbo* Testâ umbilicatâ submucronatâ undique Spinis lævibus. M. L. U. 657. N. 350. LIST. *Conch.* 4. S. 6. C. 6. T. 1. f. 1, 2. GUALTH. *Test.* T. 68. f. D. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 7. f. 2, 3: Pl. 8. f. 1.

en eenigermaate gespitst, overal bezet heeft met effene Doornen.

Of deeze, die byna niet getakt zyn, een enkele Verscheidenheid van de voorgaande Soort uitmaaken, zou men mogen twyfelen. Zy komen zo wel als die, uit Oostindie, en deeze zyn het eigentlyk, daar men in 't Fransch ook wel den naam van *Lampe de Pagode* aan geeft. Dewyl de overlangse Ribben zig in dezelven sterker vertoonen, zo noemen wy ze *Geribde* of kort getakte Dolphynen. Zy hebben een paarschagtige Kleur, daar wit door speelt, en zyn van boven dikwils afgesleeten Paarlemoer. Dus komt ook de Mond-Opening met die der voorgaande Soort overeen.

IV. Die getralied zyn.

(628) Maanhooren, *die de Schaal platagtig heeft met een open Navel, de Gieren rond, met gekartelde Streepen.* DCXXVIII. *Turbo Crenellus.* Kartelhoorentje.

De Schaal van deeze, van grootte als een Erwt, is stevig, van boven platagtig verhevenrond, van onderen holrond, met een zeer wyden Navel. Zy heeft de Gieren rond, overlangs gestreept, en de Streepen gekarteld, waar van de naam.

(629)

(628) *Turbo* Testâ Umbilico patente planiusculâ; Anfractibus teretibus striis crenatis. *Syst. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

(629) Maanhooren, *die de Schaal genaveld, langwerpig, ſtomp heeft, met de Gieren rond en effen.*

DCXXIX. *Turbo Thermalis.* Badhoorentje.

By de Baden van Piſa, in de zoete Wateren, is dit Hoorntje gevonden, dat weinig grooter dan een Koolzaadje was en wit, met een ronde Opening en klein Naveltje.

DCXXX. *Turbo Scalaris.* Ambonſche Wenteltrap.

(630) Maanhooren, *die de Schaal getralied heeft en Kegelvormig, met de Gieren van elkander af.*

De trapswyze omwindingen geeven aan eenige Hoorens den naam van *Wenteltrappen*, en onder dezelven ſpant de *Ambonſche* ver de kroon. Men geeft 'er deezen naam wegens haare afkomſt aan; hoewel die zo zeker niet ſchynt te zyn, als men wel onverhoeds zou denken: des ſommigen deeze ſlegts *de Wenteltrap*, by uitmuntendheid, tytelen. Voor vyftig Jaaren was zy nog zeer zeldzaam: men vondt 'er, gelyk de Aantekenaar op 't Werk

(629) *Turbo* Testâ Umbilicatâ oblongiusculâ obtuſâ, Anfractibus teretibus lævibus. *Syſt. Nat.* XII.

(630) *Turbo* Testâ cancellatâ Conicâ, Anfractibus distantibus. M. L. U. 658. N. 351. Wenteltrap. Scalare. RUMPH. *Rar.* T. 49. f. A. PET. *Amb.* T. 2. f. 9. GUALTH. *Teſt.* T. 10. f. Z Z. Scalata. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. V. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 20. f. 2, 3. V. D. Pl. 23. f. 1: Pl. 24. f. 6.

Werk van RUMPHIUS meldt, maar drie, zo veel hy wist, in Europa, waar van de eene was in 't Kabinet van den GROOT HERTOG van Toskanen, de andere in dat van den Heer LA FAILLE, Hoofd-Officier der Stad Delft, en de derde ergens in Engeland, zynde gekomen uit het Kabinet van den Schilder OVENS. Men hadt toen, te vergeefs, vyfhonderd Guldens voor zulk een Hooren gebooden. Sedert zyn nog wel eenigen, uit Oostindie, overgebragt, doch, die compleet zyn, schoon van Kleur, en ongevaar twee Duimen lang, vallen nog zeer kostbaar, om dat zy zeldzaam voorkomen, en de meesten een Gaatje hebben of ergens beschadigd zyn. De witten worden zo veel niet geagt als de genen die de Gieren, tusschen de witte Traliën of opstaande Zoomen, bruin of roodagtig hebben. De kleinere zyn naar evenredigheid minder, doch niettemin ook kostbaar, en zeer duidelyk onderscheiden van de Europische of Scheveninger Wenteltrapjes; des D'ARGENVILLE t'onregte aanmerkt, dat de kleinen van weinig waarde zyn en zeer gemeen in de Adriatische Zee (*). Dit zyn de Europische, naast met de Scheveninger overeenkom-

(*) Il faut que la Scalata ait plus d'un Pouce de haut pour être reputée belle: il n'y a rien de si commun que les petites, qui se trouvent dans le Golfe Adriatique. Conch. Part. I. p. 233.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFDSTUK.

komſtig, gelyk uit de Afbeelding van BONANNI blykt (*).

De Ambonſche Wenteltrap is in verſcheide opzigten zo duidelyk en weezentlyk van de Europiſchen verſchillende, dat menze 'er geenszins volmaakt naar kan zeggen te gelyken; noch ook, met reden, dezelve voor eene Verſcheidenheid daar van houden. Behalve de afzondering der Gieren komt in dezelven een ronde Opening voor, daar men door heen kan zien tot aan den Top: terwyl de Scheveningers digt van Navel zyn. Deeze zyn ook byna driemaal zo lang als de breedte is aan 't dikſte End, en de Ambonſche nog niet tweemaal, ja ſommigen naauwlyks anderhalf maal. Wy hebben 'er hier één zien verkoopen, die twee Duim lang was en vyf Kwartier Duims dik, met agt Windingen, voor honderd Guldens, en een kleinere, die compleeter was, voor honderdtagtig Guldens (†). De myne heeft nagenoeg die zelfde grootte. Ik heb 'er nog ééne, van een Duim lang en omtrent drie Kwartier Duims breed. Die van GUALTHIERI was weinig grooter, doch zeer ſpits getopt.

DCXXXI. *Turbo Clathrus.* Gemeene Wentel-trap.

(631) Maanhooren, *die de Schaal getralied*, ge-

(*) *Recr.* III. f. 111.

(†) Verkooping van LEERS, in Mey, Anno 1767.

(631) *Turbo* Testâ cancellatâ turritâ exumbilicatâ, Anfractibus contiguis lævibus *Faun. Suec.* 2170. M. L. U. 658. N. 352. ROND. *Test.* 89. f. 5. LIST. *Conch.* T. 588. f. 51.

toorend en ongenaveld heeft, met de Gieren tegen elkander aangevoegd en effen.

De Europiſche of Gemeene Wenteltrap is op onze Plaat CXXIV, in *Fig.* 3, met het Slakje daar in, afgebeeld, volgens de Figuur, welke PLANCUS daar van aan 't licht gebragt heeft; zeggende, dat aan de Oevers van Rimini drie Soorten daar van voorkomen: de eene groenagtig met breeder Ribbetjes; de andere witagtig groen met ſmaller Ribbetjes; de derde uitermaate klein van Stuk. Hy noemtze *Turbines Virgati*, en merkt aan, dat derzelver Dier driehoornig is, en een platagtig Spiraal gedraaid Dekzeltje heeft, gelykende naar een Ammons-Hoorentje, welken men aldaar veel in 't Zee-Zand vindt, met anderen van grooter Hoorenſlakken. Voorts geeft hy berigt, dat dezelven zeker Vleeſchkleurig Sap bevatten, 't welk de Vingers en Papier met eene ſchoone Purperkleur beſmet. Dan ſpreekt hy verder aldus.

Pl. CXXIV. *Fig.* 3.

„ Weshalve, alzo het hedendaags niet regt „ bekend is, uit welk ſlag van Conchyliën „ voornaamentlyk de Ouden die kostbaare „ Pur-

Purperkleurig Vogt.

51. BONANN. *Recr.* III. f. 111. GUALTH. *Test.* T. 58. f. H. KLEIN *Oſtrac.* T. 3. f. 66. PLANC. *Conch.* T. 5. fs 7, 8. GINANN. *Adr.* II. T. 6. f. 54. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 11. f. 5: IV. D. Pl. 20. f. 4, 5, 6.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

„ Purperverw bereidden, daar de Gewaaden
„ der Koningen en Grooten mede gekleurd
„ werden, en het buiten kyf is, dat in dee-
„ ze Konst het Volk van Tyrie en Phenicie,
„ aan de Middellandſche Zee woonagtig, by-
„ zonder uitmuntte; welke Zee met de onze
„ overeenkomt, die 'er, als 't ware, een Arm
„ van is: zo moeten wy gelooven, dat die
„ Luiden uit verſcheide Soorten van Kink-
„ en Slakhoorentjes en andere Conchyliën,
„ de Purperkleur bereid hebben: niettegen-
„ ſtaande de beſchryvers der Natuurlyke His-
„ torie hedendaags een byzonder Geſlagt van
„ Hoorens daar door verſtaan, van het wel-
„ ke by ons ook verſcheide Soorten zyn;
„ gelyk die zeer gemeene, Kromſnuit ge-
„ naamd; welke doch het allerminſte niet van
„ dat vermaarde Sap vertoont. Onze Gis-
„ ſing wordt daar door niet weinig bevestigd,
„ dat eertyds ook te Ancona, een Stad ons
„ zeer nabuurig, Purperkleeden geverwd wer-
„ den, en dat de Inwooners daar in niet min-
„ der beroemd waren dan de Oude Pheni-
„ ciers, gelyk uit het Gedigt van *Silius Ita-*
„ *licus* blykt (*). Weshalve, aangezien te
„ Ancona byna de zelfde Conchyliën als by
„ ons voorkomen, zo is het geloofbaar, ge-
„ lyk ik gezegd heb, dat de Ouden uit ver-
„ ſchei-

(*) Stat fucare colus, nec Sidone vilior Ancon,
Murice nec Libyco. Libr. VIII. Vers. 437.

„ ſcheiderley ſlag van Hoorens die Purper- VI.
„ kleur vervaardigd hebben, waar van de AFDEEL. LVI.
„ Voetſtappen nog door my, zeer gelukkig, HOOFD-
„ in deeze Hoorentjes ontdekt zyn. Ten laat- STUK.
„ ſten moet men in aanmerking neemen, dat
„ derzelver Sap donkerrood van Kleur is,
„ waar uit blykt, dat men het voor de ech-
„ te *Purpura* der Ouden houden moet: want
„ by hun waren de Purpere Gewaaden niet
„ van die zelfde Kleur, als hedendaags de
„ *Viri Purpurati* mede praalen. Deeze onze
„ Kleur voerde by de Ouden den naam van
„ *Puniceus* of *Spadiceus:* maar hunne *Purpura*
„ was een donkeragtig Violette met rood ver-
„ mengde Kleur: in welke zin de diepe Zee,
„ van HOMERUS, *Mare purpureum* geheten
„ wordt, en deeze Kleur drukt men tegen-
„ woordig uit, met het Engelſche woord *blew*
„ of het Franſche *bleu*, [dat is blaauw of
„ donkerblaauw] Wy ontkennen nogthans
„ niet, dat by de Ouden de *Color Coccineus*,
„ die zeer naa komt aan *Puniceus*, ſomtyds
„ voor Purperkleur genomen wordt (*)".

Gebruik.

Of, nu, dit zelfde Purperkleurige Vogt ook gevonden worde in het Slakje, dat de Wenteltrapjes van onze Stranden bewoont, is het onderzoek van de Liefhebbers der Natuur ruim zo waardig, als het opzoeken van de ledige

(*) *De Conchis minus notis.* Cap. 22.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

dige Hoorentjes, die al vry overvloedig moeten zyn, aangezien menze, hedendaags, by 't Pond voor een Gulden kan koopen. Zonderling is 't, dat dezelven, onder de Gegravene Conchyliën, in ons Land, zo zeldzaam voorkomen, als de Heer Doctor BERKHEY meldt (*). Dat de *Entalia*, in de Apotheeken, eigentlyk deeze Wenteltrapjes zyn, kan ik niet toeſtemmen: ten minſte heeft men 'er anderen voor gehouden (†): doch het is wel mooglyk, dat zy daar voor geplaatst worden in ſommige Winkels en in ſommige Simplicie-Kabinetten; terwyl men hedendaags niet twyfelt of de kragten, die de *Dentalia* & *Entalia* hebben, komen nagenoeg, ten minſte wat het *Unguentum Citrinum* belangt, met die van andere Conchyliën overeen.

DCXXXII. *Turbo ambiguus.* Basterd-Wenteltrap.

(632) Maanhooren, *die de Schaal getralied, getoorend en genaveld, met de Gieren tegen elkander aan gevoegd en effen heeft.*

In de Middellandſche Zee, zegt LINNÆUS, ko-

(*) *Natuurl. Historie van Holland*, II. Deel, bladz. 1106.

(†) Antalium Tubulus est testaceus, in Mari prognatus, Digitum minorem longus, foris ſtriatus, intus lævis ac concavus. Pisciculus videtur is eſſe, quem ATHENÆUS Solenem nominavit, &c. RENOD. *de Mat. Medica.* Libr. III. Cap. 26.

(632) *Turbo* Testâ cancellatâ turritâ Umbilicatâ, Anfractibus contiguis lævibus. *Syſt. Nat.* XII.

komen Hoorentjes voor, die naar de laatstgemelde Wenteltrapjes zeer gelyken, doch door eens zo veel Vliezige Ribbetjes of Traliën verſchillen, hebbende ook de Gieren niet wit maar bleek, met twee of drie Roestkleurige Streepen langs de Gieren, en aan den Grondſteun genaveld zynde. Ik ken zodanigen niet; maar, indien het verſchil alleen beſtond in de menigvuldigheid der Traliën en de ſpitsheid van den Top, die in de Scheveninger altoos ſtomp is; dan zou ik hier de zogenaamde Oostindiſche *Basterd-Wenteltrapjes* t'huis brengen; hoedanig één by RUMPHIUS is afgebeeld, dat niet tot de voorgaande Soort behoort. Ik heb 'er van de zelfde grootte en geſtalte, uitgenomen de verkeerde Tekening, links in plaats van regts, welke alle Hoorens op die Plaat zeer mismaakt. Onze Scheveninger hebben, zo wel als de Ambonſche, dikwils ook maar agt en deeze Basterd-Wenteltrapjes zestien of zeventien Vliezige Ribbetjes, doch zy zyn, zo min als dezelven, genaveld.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD. STUK.

(633) Maanhooren, *die de Schaal eeniger-maate getralied en getoorend, met de Gieren tegen elkander aan gevoegd en van boven gekarteld heeft.* DCXXXIII. *Turbo Crenatus.* Gekartelde.

(634)

(633) *Turbo* Testâ ſubcancellatâ turritâ, Anfractibus contiguis ſupra crenatis. M. L. U. 659. N. 353.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

(634) Maanhooren, *die de Schaal getralied en getoorend heeft, met verhevene Streepen, digt aan elkander, overlangs.*

DCXXXIV. *Turbo Lacteus* Melkwitte.

Deeze, uit de Middellandſche Zee, gelykt veel naar de Wenteltrapjes, maar is kleiner dan een Gerſtekoorentje, met verhevene, niet Vliezige Streepen, en Sneeuw-wit van Kleur.

DCXXXV. *Turbo Striatulus.* Geſtreepte.

(635) Maanhooren, *die de Schaal eenigermaate getralied, getoorend; de Gieren tegen elkander aan gevoegd, met Knobbelige Banden omgordeld heeft.*

Deeze, van weinig meer grootte, kwam insgelyks uit de Middellandſche Zee. De Opening is niet volkomen rond, maar ovaalagtig en van onderen eenigermaate gehoekt.

DCXXXVI. *Turbo Uva.* Gebakerd Kindje.

(636) Maanhooren, *die de Schaal getralied, ſtomp Eyvormig, met de Gieren tegen elk-*

(634) *Turbo* Testâ cancellatâ turritâ, Striis longitudinalibus elevatis conſertis, *Syſt. Nat.* XII. GINANN. *Adriat.* II. T. 6. f. 55.

(635) *Turbo* Testâ ſubcancellatâ turritâ, Anfractibus contiguis Cingulisque Varicoſis interceptis, *Syſt. Nat.* XII.

(636) *Turbo* Testâ cancellatâ ovatâ obtuſâ, Anfractibus contiguis, Striis longitudinalibus imbricatis, M. L. U. 659. N. 354. Olivaris ſtriata fasciata. PET. *Gaz.* T. 27. f. 2. BONANN. *Recr.* III. f. 140. GUALTH. *Teſt.* T. 58. f. D. SEB. *Kab.* III. T. 55. f. 21. N. a—h. KNORR *Vergnam.* VI. D. Pl. 25. f. 4.

elkander aangevoegd heeft, en Dakpans-wyze Streepen overlangs.

Men zou deeze Hoorntjes *Byekorfjes* kunnen noemen of *Kinderwiegjes*, dewyl ſommigen derzelven naar t'een of andere gelyken; doch de algemeene naam is *Gebakerde Kindertjes*. Zy hebben, inderdaad, ook daar eenigermaate de Geſtalte van, en de Opening is met één Tandje gewapend; de Kleur graauwagtig wit; de langte ongevaar een Duim breed. Men krygtze uit Westindie.

(637) Maanhooren, *die de Schaal genaveld en ſpisagtig gerond heeft, met de Gieren rondagtig kruislings geſtreept, de Opening omgeboogen.*

DCXXXVII. *Turbo Corneus.* Hoornige.

(638) Maanhooren, *die de Schaal genaveld en verhevenrond uitpuilende heeft, met de Gieren rond en eenigermaate geſtreept, de Opening omgeboogen.*

DCXXXVIII. *Turbo reflexus.* Omgeboogene.

Deeze onthoudt zig in de Zuidelyke deelen van Europa.

(639) Maanhooren, *die de Schaal langwerpig ſtomp*

DCXXXIX. *Turbo Lincina.* Breed gerande Maanhooren.

(637) *Turbo* Testâ umbilicatâ rotundatâ acutiusculâ; Anfractibus teretibus decusſato-ſtriatis, Aperturâ reflexâ. M. L. U. 660. N. 355.

(638) *Turbo* Testâ umbilicatâ convexo-prominulâ, Anfractibus teretibus ſubſtriatis, Aperturâ reflexâ. *Syst. Nat.* XII.

(639) *Turbo* Testâ oblongâ obtuſâ rugoſo-ſtriatâ, Aperturâ limbo

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

ſtomp en rimpelig geſtreept, de Opening met een breeden platten gekartelden Rand heeft.

Dit is een Aard-Slakhooren, op 't Eiland Jamaika voorkomende, daar men by SLOANE en BROWN de Afbeeldingen van vindt. LISTER en KLEIN hebbenze ook in Plaat gebragt.

V. Die getoorend zyn als Pennen, of de zogenaamde

TROMMELSCHROEVEN.

Alzo de enkele uitwendige Geſtalte niet tot bepaaling der Geſlagten van LINNÆUS gebruikt is, zo heeft hy ook geen byzonder Geſlagt gemaakt van de PENNEN, of Penhoorens, die men in 't Franſch *Vis*, dat is Schroeven, noemt, en waar aan ſommigen ook wel den naam van Toorentjes plagten te geeven: maar dezelven t'huis gebragt in de Geſlagten van Stekel-, Lap-, Kinkhoorens, Tollen en Maanhoorens, naar dat zy, om de één of andere reden, tot deeze Geſlagten behoorden. Dus hebben wy, onder de Kinkhoorens *, reeds van de Pennen geſproken, en agter de Vleu-

* Bladz. 236.

limbo dilatato plano crenato. *Syst. Nat.* XII. LIST. *Conch.* T. 26. f. 24. SLOAN. *Jam.* II. T. 240. f. 12, 13. KLEIN *Oſtrac.* T. 3. f. 71. BROWN. *Jam.* T. 40. f. 5.

Vleugelhoorens Gevleugelde Pennen, agter de Stekelhoorens Stekelige Pennen beſchreeven. Het Hoofdſtuk van de Tollen is met de genen die Tolagtig zyn, en dit wordt met de overigen, of met de zogenaamde TROMMELSCHROEVEN, beſlooten. VI. AFDEEL. LVI. HOOFDSTUK.

(640) Maanhooren, *die de Schaal getoorend heeft, met de Gieren nederwaards geplooid.* DCXL. *Turbo imbricatus.* Platte bonte.

Dewyl deeze gemeenlyk bruin bont zyn, zo noemt men ze *bonte Trommelſchroeven.* De Gieren zyn plat, leggende als nederwaards over elkander, en dit geeft 'er den bynaam aan. De afkomst is, gelyk die van de volgende, uit Westindie.

(641) Maanhooren, *die de Schaal getoorend heeft, met de Gieren opwaards geplooid.* DCXLI. *Turbo replicatus.* Gladde ronde.

Deeze heeft, in tegendeel, de Gieren zeer rond, en knobbelagtig, leggende als opwaards over elkander. Veelen zyn, gelyk D'ARGENVILLE zegt, wit met geele Streepen, doch men vindt 'er ook die bruin zyn en niet dan naar

(640) *Turbo* Testâ turritâ, Anfractibus deorſum imbricatis. M. L. U. 660. N. 356. GUALTH. *Teſt.* T. 58. f. E. SEB. *Kab.* III. T. 56. f. 32. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 25. f. 2.

(641) *Turbo* Testâ turritâ lævi, Anfractibus ſurſum imbricatis. M. L. U. 661. N. 357. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. E. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 25. f. 3.

VI. Afdeel. LVI. Hoofdstuk.

naar de Punt geelagtig. De Gieren zyn geheel glad en effen. Men kanze de *Gladde ronde* tytelen.

DCXLII. *Turbo acutangulus.* Scherp geribde.

(642) Maanhooren, *die de Schaal getoorend heeft met éénen grooten ſcherpen kant aan de Gieren.*

Deeze heeft een ſcherpe kant of Rib langs de Gieren, en is witagtig geel of bruin van Kleur. Zy gelykt zeer veel naar een Schroef.

DCXLIII. *Turbo duplicatus.* Dubbelde.

(643) Maanhooren, *die de Schaal getoorend heeft, de Gieren met twee ſcherpe kanten.*

Volgens BONANNI werdt deeze gevonden in de Perſiaanſche Zee-Boezem, doch het ſchynt de zelfde te zyn, als LISTER eenige reizen kogt van de Visſchers van Scarborough, en hem derhalve toeſcheen in het diepſte van de Noordzee te huisvesten. De Kleur is witagtig, volgens D'ARGENVILLE naar geel en rood trek-

(642) *Turbo* Testâ turritâ, Carinâ unicâ majore acutâ. M. L. U. 661. N. 358. BONANN. *Recr.* III. f. 117. GUALTH. *Test.* T. 58. f. B. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 19. f. 5: Pl. 39. f. 2.

(643) *Turbo* Testâ turritâ, Anfractibus Carinis duabus acutis. M. L. U. 662. N. 359. BONANN. *Recr.* III. f. 114. LIST. *Angl.* 160. T. 3. f. 7. GUALTH. *Test.* T. 58. f. C. ARGENV. *Conch.* T. 14. (11) f. C. SEB. *Kab.* III. T. 56. f. 7, 8. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 19. f. 5.

trekkende. Zy vallen dik van Schaal en taamelyk groot.

(644) Maanhooren, *die de Schaal getoorend heeft, de Gieren met twee ſtompe Ribben ver van elkander.* DCXLIV. *Turbo exoletus.* Flaauw Geribde.

De Banden van deeze worden by die, daar men het Voetſtuk der Pylaaren, in de Korinthiſche Bouworde, mede verſiert, door BONANNI vergeleeken. Deeze Soort zou, volgens LINNÆUS, in de Zuidelyke deelen van Europa huisvesten.

(645) Maanhooren, *die de Schaal getoorend heeft, de Gieren met zes ſcherpe Ribben.* DCXLV. *Turbo Terebra.* Witte Trommelſchroef.

In Geſtalte gelyken deeze, door de rondheid van haare Gieren, veel naar de Tweede Soort van Trommelſchroeven; doch de veele Ribben of ſcherpe kanten, langs de Gieren heen, onderſcheidenze genoegzaam. Dewyl zy meestal wit of witagtig voorkomen, noemt men

(644) *Turbo* Testâ turritâ, Anfractibus Carinis duabus obtuſis distantibus. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. f. 113.

(645) *Turbo* Testâ turritâ, Anfractibus Carinis ſex acutis. *Faun. Suec.* 2171. M. L. U. 662. N. 360. COLUMN. *Aq.* T. 53. f. 2. BONANN. *Recr.* III. f. 115. RUMPH. *Rar.* T. 30. f. M. GUALTH. *Test.* T. 58. f. A. ARGENV. *Conch.* T. 14. (II) f. D. ADANS. *Seneg.* I. T. 10. f. 6. SEB. *Kab.* III. T. 56. f. 40. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 8. f. 6.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

men haar de *Witte Trommelſchroef:* alzo die *Dubbelde*, van de Vierde Soort, gemeenlyk bruiner en niet zo wit zyn. Ook geeft men aan deeze wel den naam van *Enkelde* Trommelſchroef. LINNÆUS ſtelt de woonplaats in de Europiſche Oceaan, doch ADANSON vondt dergelyken aan de Kust van Senegal en RUMPHIUS in Oostindie, alwaar zy aan de Kusten van Java en Sumatra grooter dan aan die van Amboina voorkwamen. Zodanigen heb ik van vier Duim, doch de Dubbelde wel eens zo lang.

Het Dier.

Van dergelyke geeft D'ARGENVILLE de Afbeelding met het Dier, zeggende dat het een zeer lange Pen of Schroefhooren is, hebbende zeventien Windingen of Gieren, die zeer uitpuilen en van elkander afgeſcheiden zyn, met verſcheide zeer diepe Streepen getekend. „ Deeze Pen kruipt op een Vleezi-„ gen Voet, gelykerwys andere Schulpdie-„ ren, die zig op een Voet voortſleepen; „ maar deeze Voet, in plaats van rond te „ zyn, is in zyn Omtrek uitgeſneeden, en „ het voorſte gedeelte, dat een Kraag draagt, „ is dwars afgeſneeden met kleine Rimpeltjes, „ die zig niet vertoonen, dan wanneer het „ Dier van zyn geheele uitgeſtrektheid ge-„ bruik maakt. Zyn Hals is zeer lang, en „ de Kop heeft twee Hoorntjes, die aan den „ Grondſteun taamelyk dik zyn, doch zeer „ dun aan de Enden. Onder aan deeze Hoorn-

„ tjes

„ tjes ziet men de Oogen, die vry groot zyn, VI. ABDEEL LVI. HOOFD-STUK.
„ als gewoonlyk geplaatst. De Snuit is uit-
„ waards gezoomd met een kleine bruine
„ Franje, welke een beurtlingfe beweeging
„ heeft, den Bek bedekkende en dien voor
„ alle Toevallen beſchuttende. Het Dekzel-
„ tje is uitermaate rond, bruin van Kleur en
„ gepaarlemoerd, vertoonende zig op Zyde
„ aan den Voet gehecht."

(646) Maanhooren, *die de Schaal getoorend heeft, de Gieren platagtig, met zeven flaauwe Streepen.* DCXLVI. *Turbo variegatus.* Bonte.

Deeze is wit, volgens BONANNI, met roode of rosſe Adertjes. De aangehaalde van SEBA ſchynen weinig van de eerſte Soort van Trommelſchroeven, dan door de kleinte, te verſchillen.

(647) Maanhooren, *die de Schaal getoorend heeft, de Gieren met tien flaauwe Streepen.* DCXLVII. *Turbo Ungulinus.* Nagelagtige.

Deeze, mooglyk wegens de grootte Nagelagtig

(646) *Turbo* Testâ turritâ, Anfractibus planiusculis, Striis ſeptem obſoletis. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. f. 112. SEB. *Kab.* III. T. 56. f. 26, 34, 33, 31. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 16. f. 8.

(647) *Turbo* Testâ turritâ, Anfractibus Striis decem exoletis. *Syst. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

agtig genoemd, onthieldt zig in de Europiſche Oceaan.

DCXLVIII. *Turbo Annulatus.* Geringde.

(648) Maanhooren, *die de Schaal getoorend heeft, met een uitpuilend Randje aan de Naad der Gieren.*

Dit uitpuilend Randje, in 't ronde omloopende, maakt dat het Hoorntje zig als Geringd vertoont. Het heeft, volgens GUALTHIERI, naauwlyks de grootte van een Garſtekoorentje. LINNÆUS hadt hetzelve niet gezien.

DCXLIX. *Turbo bidens.* Tweetandige.

(649) Maanhooren, *die de Schaal getoorend en doorſchynende heeft, met de Gieren links om gedraaid; de Naad eenigermaate gekarteld; de Opening van agteren tweetandig.*

Een rosagtig bruin Hoorntje wordt hier bedoeld, dat de grootte nagenoeg van een Haverkoorentje heeft, en tot de Land-Slakken behoort, voorkomende in de Zuidelyke deelen van Europa.

(650)

(648) *Turbo* Testâ turritâ, Anfractuum Suturâ marginatâ prominente †. GUALTH. *Test.* T. 58. f. L.

(649) *Turbo* Testâ turritâ pellucidâ, Anfractibus contrariis, Suturâ ſubcrenatâ, Aperturâ postice bidentatâ. *Syſt. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. f. 41. Vergroot. GUALTH. *Test.* T. 4. f. C.

(650) Maanhooren, *die de Schaal getoorend en doorſchynende heeft, met de Gieren links om gedraaid; de Opening Tandeloos.* DCL. *Turbo perverſus.* Verkeerde.

De bynaam past zo wel op de voorgaande als op deeze, die van LISTER, in het Landſchap omſtreeks Cambridge, dikwils aan de Stammen van oude Esſchenboomen was gevonden. Hy hadt, tegen 't End van Maart, veelen derzelven gepaard gezien, doch altoos de één grooter dan de andere; waar uit hy beſluiten wil, dat zy van verſchillende Sexe zyn. Het Hoorntje was geelagtig en zeer teer, en wat kleiner doch dikker dan het voorgaande; 't welk door hem als een links Hoorntje ook was waargenomen, komende aldaar in de Scheuren en holligheden van oude Boomen, en aan de Wanden of Muuren om de Tuinen voor.

(651) Maanhooren, *die de Schaal Eyvormig, ſtomp, doorſchynende, met zes regtſe Gieren, de Opening Tandeloos heeft.* DCLI. *Turbo Muſcorum.* Mos-ſlakje.

Die

(650) *Turbo* Testâ turritâ pellucidâ, Anfractibus contrariis, Aperturâ edentulâ. *Faun. Suec.* 2172. LIST. *Angl.* 124. T. 2. f. 11.

(651) *Turbo* Testâ ovatâ obtuſâ pellucidâ, Anfractibus Senis ſecundis, Aperturâ edentulâ. *Faun. Suec.* 2173. *It. Oel.* 99. LIST. *Angl.* 121. T. 2. f. 6.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

Die zelfde Autheur hadt deeze aan oude Tuin-Muuren, die met Mos begroeid waren, overvloedig in zeker Vlek of Gehugt van 't Land van Lincoln, waargenomen. Het Hoorentje was naauwlyks half zo groot als een Garſtekoorntje en groenagtig geel van Kleur. In een zeer oude Muur op Oeland vondt LINNÆUS, door 't afbreeken van eenige Steenen, dergelyke Slakhoorentjes, die in de Reeten zaten, van grootte als Tarwegraan.

DCLII. *Turbo Auriscalpium.* Oorlepeltje.

(652) Maanhooren, *die de Schaal getoorend, wit en zeer glad heeft, de Opening met een uitſteekende, platagtige, holronde, ſtompe Lip.*

Dit is een ſoort van zeer kleine Pennetjes, niet langer dan Haverkoorn en zeer dun, uit de Middellandſche Zee of ook uit Westindie. De Opening gelykt naar een Oorlepeltje.

DCLIII. *Turbo politus.* Likſteentje.

(653) Maanhooren, *die de Schaal getoorend ondoorboord en uitermaate glad heeft, met de Opening ovaal.*

In de Middellandſche Zee komt deeze voor, zeer

(652) *Turbo* Testâ turritâ albâ lævisſimâ, Aperturâ labio porrecto, planiusculo, concavo, obtuſo. *Syst. Nat.* XII. ARGENV. *Conch.* T. 32, (28) f. 19?

(653) *Turbo* Testâ turritâ imperforatâ glaberrimâ, Aperturâ ovatâ. *Syst. Nat.* XII.

zeer wit en glad, doch niet doorſchynende, hebbende de Gieren met een ſmal uitgehold Streepje onderſcheiden. De grootte is als een Gerſtekoorentje.

VI. AFDEEL. LVI. HOOFD-STUK.

(654) Maanhooren, *die de Schaal platagtig heeft, de Gieren geringd, met een Kammetje op de Rug.* DCLIV. *Turbo Nautileus.* Nautilus-Slakje.

Wegens de ronde Mond-Opening ſchynt dit zonderlinge Posthoorentje, dat men in ſtaande Wateren op een ſoort van Vyverkruid, *Ceratophyllon* genaamd, ontdekt heeft, hier t'huis gebragt te zyn. De Schaal is naauwlyks een twaalfde Duims breed, en op de Rug met Punten bezet. LINNÆUS hadt het, te vooren, in 't Geſlagt der Nautilusſen geplaatst.

LVII. HOOFD-

(654) *Turbo* Testâ planiusculâ, Anfractibus annulatis, Dorſo criſtatis †. *Syst. Nat.* XII. Nautilus criſta. *Syst. Nat.* X. p. 709. N. 234. *Act. Helvet.* IV. p. 212. T. 9. f. 21, 22. ROES. *Ins.* III. p. 599. T. 97. f. 7.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

LVII. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* SLAKHOORENS, *gemeenlyk zogenaamd en dergelyken, die byna altemaal op 't drooge, of in de Zoete Wateren, huisvesten.*

Naam. 't Woord *Helix*, dat LINNÆUS hier tot een Geſlagtnaam gebruikt, is door PLINIUS voor de Plant genaamd *Klimop* of Aardveil genomen, zo men in de Woordenboeken aangetekend vindt. Anders ſchynt het, by de Latynen, van geen gebruik te zyn geweest, doch by de Grieken hadt dit zelfde woord veelerley betekenisſen. Men noemde dus den binnenſten draay van het Oor: men nam het voor gekrulde Haairlokken, voor de Klaauwieren van den Wyngaard: om kort te gaan voor allerley dingen, die Schroefswyze gedraaid waren. Dus worden die Ornamenten der Kapiteelen in de Bouwkonst, welke men anders Voluuten noemt, ook wel *Helices* getyteld. Met reden dan kon dit Woord gebruikt worden om het Geſlagt der Slakhoorens te beſtempelen, die uit een zo zigtbaaren Krultrek beſtaan: want de Latynſche benaaming van *Cochlea* was, gelykerwys de Franſche *Limaçon*, wat algemeen.

Kenmerken. De Kenmerken, aan dit Geſlagt gegeven, beſtaan in eene Eenkleppige, Spiraale, eeniger-

germaate doorſchynende Schaal; die brooſch is, en eene vernaauwde Opening heeft, van binnen Maanswyze of rondagtig, met een ſtuk van den Cirkel afgenomen. VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

Het heeft zes Afdeelingen; waar van de eerſte de Tweeſnydende bevat; de tweede de Gekielde, dat is met ſcherpkantige Gieren; de derde de genen die de Gieren rond hebben, en genaveld zyn; de vierde zodanigen niet doorboord: de vyfde die Getoorend als de Topſlakken; de zesde die Eyvormig en ondoorboord zyn. De eerſte Afdeeling bevat ééne, de tweede vyftien, de derde zeventien, de vierde zeven, de vyfde vyf en de zesde vyftien: dus dit Geſlagt in 't geheel zestig Soorten. Soorten.

I. Tweeſnydende, met de Schaal overlangs aan beide zyden gehoekt.

(655) Slakhooren, *die de Schaal Eyrond en eenigermaate tweeſnydende, met de Opening getand heeft.* DCLV. *Helix Scarabæus.* Tovenaar.

Twee-

(655) *Helix* Testâ ovatâ ſub-ancipiti, Aperturâ dentatâ. Mſ. L. U. 663. N. 361. LIST. *Conch.* 4. S. 5. C. 5. T. 1. f. 1, 2. BONANN. *Recr.* III. f. 385. Cochlea Imbrium. RUMPH. *Rar.* p. 91. T. 27. f. I. PET. *Gaz.* T. 4. f. 10. GUALTH. *Teſt.* T. 4. f. S. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. T. KLEIN *Oſtrac.* T. 1, f. 23. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 19. f. 2, 3.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD. STUK.

Tweesnydende worden deeze genoemd, om dat de Opening aan beide kanten wat scherp is, volgens RUMPHIUS, die 'er den naam van *Cochlea Imbrium*, dat is Slagregen-Slak, aan geeft, als werde zy door zwaare Regens voortgebragt. Hy merkt aan, dat menze op de Bergen, in Oostindie, aantreft; hoewel zy ook aan den Zeekant, onder verrotte Bladen, stukjes Hout en andere Ruigte voorkomen. Het is een platagtige Slak, zegt hy, met een spits Hoofd en een naauwen Mond; van binnen diep gekarteld en aan de kanten opgeworpen; doodsch van Kleur met donkerbruin beschilderd, en aan de zyden met breede zwartagtige Streepen, als of het Voeten waren, zo dat zy naar een platte Kikvorsch gelyken; wordende, niettegenstaande zy gantsch niet mooy zyn, van sommigen bewaard, om dat men de gedaante van een Dier met Pooten daar uit kan bespeuren. Mooglyk is dit ook wel de reden van den naam van *Tovenaar*, die door sommigen aan deeze Hoorentjes, welke groot en klein vallen, en van de voor beschreevene Toverhoorentjes weinig verschillen, gegeven wordt.

BONANNI noemt het uit hem aangehaalde „ een Slakhoorentje, in de Indische Zee ge„ boren en zeer ligt, hebbende draaijen als „ een *Turbo*, doch een Schaal, die men uit „ twee samengevoegde helften zou zeggen te „ bestaan, vormende als de Gestalte van een „ Aman-

„ Amandel, Goudgeel van Kleur. Alleenlyk VI.
„ dat gedeelte, daar de Opening is, vertoont AFDEEL. LVII.
„ zig van binnen wit, met een verwonderlyk HOOFD-
„ geſtel van Tanden, die als tot haare be- STUK.
„ ſchutting ſtrekken."

II. Gekielde, met een ſcherpen kant aan de Gieren.

(656) Slakhooren, *die de Schaal gekield en genaveld, wederzyds verhevenrond, de Opening gerand en dwars ovaal heeft.* DCLVI. *Helix Lapicida.* Steenbikker.

Op Steenrotſen, in Westgothland, Oeland en elders, kwam deeze Slakhooren overvloedig voor. Zy hadt de Schaal bont, als een Schildpad, doch het Dier was witagtig, met twee zwarte Streepen, welke van de groote Hoornen af over de Rug liepen. Die van LISTER was drie vierden Duims breed, en bruin van Kleur, met een Gaatje in 't middelpunt der Gieren. Het is, zegt hy, een fraaije en aartige Schaal, welke hy in de Bosſchen van 't Land van Lincoln, 's Winters, onder den Bast van oude Boomen, by Zomer in het Kruid, menigmaal gevonden hadt, hebbende den uiterſten Rand der Gieren ſcherp. LINNÆUS merkt

(656) *Helix* Testâ Carinatâ Umbilicatâ, utrinque convexâ, Aperturâ marginatâ transverſali ovatâ. *Faun. Suec.* 2174. M. L. U. 362. *It. Westgoth.* 27. LIST. *Angl.* 126. T. 2. f. 14.

VI. AFDEEL. LVII HOOFD-STUK.

merkt aan, dat deeze Slakhooren, gelyk de Wormen 't Hout, den Kalkſteen knaagt.

DCLVII. *Helix Oculus Capri.* Belſlak.

(657) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate gekield, genaveld, verheyenrond heeft, met de Opening gerand.*

Deeze Oostindiſche voert den naam van *Belſlak* en onthoudt zig aldaar in het Geboomte.

DCLVIII. *Helix Albella.* Witagtige.

(658) Slakhooren, *die de Schaal gekield platagtig, van onderen bultig heeft, met de Opening half-Hartvormig.*

Op Oeland werdt deeze van LINNÆUS, doch zeldzaam, tusſchen Steenen gevonden, aanmerkelyk door haaren ſcherpen Rand. Die van GUALTHIERI was klein doch fraay van Kleur, wegens een band van rosſe Stippen over de Gieren loopende, en dergelyke Vlakken, op eenen witagtigen Grond.

DCLIX. *Helix Striatula.* Geſtreepte.

(659) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate*

(657) *Helix* Testâ ſubcarinatâ, Umbilicatâ, convexâ, Aperturâ marginatâ. M. L. U. 664. N. 363. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. O? ARGENV. *Conch.* T. II. (8) f. F. PET. *Gaz.* T. 76. f. 7.

(658) *Helix* Testâ Carinatâ Umbilicatâ planiusculâ, ſubtus gibbâ, Aperturâ ſemicordatâ. *Faun. Suec.* 2175. *It. Oeland.* 63. GUALTH. *Test.* T. 3. f. Q. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 16. f. 4.

(659) *Helix* Testâ ſubcarinatâ Umbilicatâ convexâ ſtriatâ, ſubtus gibboſiore, Aperturâ ſubrotundo-lunatâ. *Syst. Nat.* XII.

te gekield heeft en geſtreept, genaveld, verhevenrond, doch van onderen bultigst, met de Opening rondagtig Maanswyze.

Deeze, te Algiers door BRANDER waargenomen, heeft de Schaal graauw en de Gieren overdwars geſtreept, met eenen wyden Navel.

(660) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate hoekig, genaveld, verhevenrond, met zes Gieren en de Navel doorboord heeft.* DCLX. *Helix Algira.* Algierſche.

Deeze verſchilt, door het getal der Gieren, van de naastvoorgaande, die maar vier Gieren heeft. De Navel is zeer wyd, met een flaauwen hoek der Gieren, niet gaapende.

(661) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate gekield, genaveld, verhevenrond, effen heeft, van onderen bultig, met een zeer klein Naveltje: de Opening rondagtig Maanswyze.* DCLXI. *Helix Leucas.* Barbaryſche.

Deeze onthoudt zig in Afrika volgens BRANDER. Zy heeft de Schaal witagtig, van boven gebandeerd, van onderen met paarſchagtige

(660) *Helix* Testâ ſubangulatâ Umbilicatâ convexâ, Anfractibus ſenis, Umbilico pervio. *Syſt. Nat.* XII.

(661) *Helix* Testâ ſubcarinatâ, Umbilicatâ convexâ lævi ſubtus gibboſâ, Umbilico minutiſſimo, Aperturâ ſubrotundo-lunatâ. *Syſt. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

tige Streepen. De voorgaande was door hem in Barbarie waargenomen.

DCLXII. *Helix Planorbis.* Schyfje.

(662) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate gekield, plat, genaveld, van boven holrond heeft, met de Opening ſchuins ovaal en wederzyds ſcherp.*

Tot de inlandſche of Europiſche Posthoorentjes zou deeze te betrekken zyn, indien zy niet zo plat en ſcherp van Rand ware, dat menze, deswegen, *Planorbis* of Schyfje tytelt. LISTER geeft 'er de breedte maar van iets meer dan een half Duim, de dikte van een agtſte Duims aan, beſtaande het Hoorentje uit vier Gieren. Het is bruin van Kleur; zo hy aanmerkt, en het Dier zelf zwartagtig met twee zeer fyne roode Hoorntjes. In Engeland is het in Rivieren en Staande Wateren overal gemeen, en, omtrent het midden van Mey hadt hy deeze Soort gepaard gezien. Men vindtze in de ſtille Wateren, Vyvers, Slooten, Moerasſen of Meiren en Rivieren van Europa.

(663)

(662) *Helix* Testâ ſubcarinatâ Umbilicatâ planâ, ſupra concavâ, Aperturâ oblique ovatâ, utrimque acutâ. *Faun. Suec.* 2176. LIST. *Angl.* 145. T. 2. f. 27. ARGENV. *Conch.* 2. T. 138. f. 42. PET. *Gaz.* T. 10. f. 11. GUALTH. *Teſt.* T. 4. f. EE. KLEIN *Oſtrac.* T. I. f. 8.

(663) Slakhooren, *die de Schaal nederwaards gekield en genaveld, verhevenrond; van onderen plat heeft, met de Opening half Hartvormig.*

DCLXIII. *Helix complanata.* Ammons-Hoorentje.

Op de Waterplanten, in de Rivieren en Moerasſen van Sweeden, komt dit Hoorentje overvloedig voor. Het is uitermaate klein en zeer dun van Schaal, van onderen in 't midden een weinig uitgehold. Deeze en de voorgaande noemt men wel *Ammons-Hoorentjes.*

(664) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate gekield, ondoorboord, verhevenrond heeft, met de Opening omgeplooid, de Lip van agteren vierdubbeld.*

DCLXIV. *Helix ringens.* Oostindiſch Lampje

Tot deeze Soort zyn, buiten twyfel, die Posthoorn-Slakken betrekkelyk, welken men *Oostindiſche Lampjes* noemt, omze van de volgende te onderſcheiden. De Mond-Opening heeft aartig geplooide Lippen; die dezelven nog meer naar een Lamp doen gelyken, dan de enkele uitwendige Geſtalte. De Kleur is bruinrood en wit, met eenig geel of ros ge-

(663) *Helix* Testâ deorſum Carinatâ Umbilicatâ convexâ, ſubtus planâ, Aperturâ ſemi-cordatâ. *Faun. Suec.* 2177.

(664) *Helix* Testâ ſubcarinatâ imperforatâ convexâ, Aperturâ reſupinatâ, Labio postice quadruplicato. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* III. f. 330. ARGENV. *Conch.* T. 32. (28) f. 13. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 26, f. 5, 6, 7.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

gemengd, en Bandswyze volgens de Draaijen geschikt. Zy vallen wel een Duim of anderhalf breed, en hebben den Top wat verheven, doch zyn van onderen plat. LINNÆUS beschryftze uit het Kabinet van den Heer TESSIN, doch betrekt 'er ook een Europische toe, welke by D'ARGENVILLE is afgebeeld. Die van BONANNI hadt vier Tanden in de Mond.

DCLXV. *Helix Carocolla*, Basterd-Lamp.

(665) Slakhooren, *die de Schaal gekield en ondoorboord, wederzyds verhevenrond heeft.*

De grootte onderscheidt deeze van de gene, welke Steenbikker getyteld is, genoegzaam: want dezelve is somtyds als die van het Vlakke der Hand, zegt LINNÆUS. Wy geeven aan deeze Westindische, naar de voorgaande gelykende, doch de Opening eenvoudig hebbende, den naam van *Basterd-Lampjes*. Zy vallen bruin van Kleur en laaten zig heerlyk polyften, als wanneer zy glanzig paarschkleurig zyn.

DCLXVI. *Helix Cornu Militare*. Karkal.

(666) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate*

(665) *Helix* Testâ Carinatâ imperforatâ utrinque convexâ. M. L. U. 664. N. 364. Lampe antique. ARGENV. *Conch.* T. 11. (8) f. D. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 5. f. 2, 3: Pl. 13. f. 4.

(666) *Helix* Testâ subcarinatâ imperforatâ convexâ, Aperturâ patulo-marginatâ. M. L. U. 665. N. 365. GUALTH. *Test.* T. 3. f. I. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 32. f. 2.

te gekield en ondoorboord verhevenrond heeft, met de Opening wyd en gerand. VI. AFDEEL. LVII. HOOFD. STUK.

Deeze worden *Karkallen* genoemd. Zy zyn zeer fraay wit met de Opening vaal of bruinrood, even als of die geschilderd ware, en hebben ze Trompetswyze, waar van de bynaam.

(667) Slakhooren, *die de Schaal gekield en van boven holrond heeft, met eene platte ovaale Opening.* DCLXVII. *Helix Vortex.* Slangetje.

Dit is een klein Europisch Posthoorntje, dat van LISTER in sommige Staande Wateren of Meiren van Engeland overvloedig werdt gevonden. Het was maar een derde Duims breed en ongemeen dun; bruin van Kleur met vyf Windingen. Dergelyken komen ook voor in onze Staande Wateren.

(668) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate gekield heeft en ondoorboord, Eyvormig spits gestreept.* DCLXVIII. *Helix scabra.* Ruuwe.

De Schaal heeft bruine Banden, die verdeeld

(667) *Helix* Testâ Carinatâ, supra concavâ, Aperturâ ovali planâ. *Faun. Suec.* 2172. LIST. *Angl.* 145. T. 2. f. 28. GUALTH. *Test.* T. 4. f. G G.

(668) *Helix* Testâ subcarinatâ, imperforatâ, ovatâ, acuminatâ striatâ. *Syst. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

deeld zyn, en op de onderſte Gier een verheven Streep.

DCLXIX. *Gothica.* Gothiſche.

(669) Slakhooren, *die de Schaal gekield, wederzyds verhevenrond en Hoornagtig heeft, met Roestkleurige Banden.*

Deeze onthoudt zig in de Bosſchen van Sweeden.

DCLXX. *Gualtheriana.* Gualtheriaanſche.

(670) Slakhooren, *die de Schaal gekield en ondoorboord heeft, platagtig, kruislings geſtreept, met de Opening aan beide kanten ſpits.*

Zo gemeen als de drie voorgaande, zo aartig en zeldzaam is deeze Posthoorn-Slak, die, als nergens anders voorkomende, de *Gualtheriaanſche* genoemd wordt. Het is, volgens de beſchryving, een Zee-Slak, wel anderhalf Duim breed, veel naar de Lampjes gelykende, doch taamelyk dik, witagtig van Kleur, en als met Netwerk overtoogen.

III. Die de Gieren rond hebben en genaveld zyn.

(671)

(669) *Helix* Testâ Carinatâ utrinque convexâ Corneâ, Fasciis ſubferrugineis. *Syst. Nat.* XII.

(670) *Helix* Testâ Carinatâ imperforatâ depreſſâ, decuſſatim ſtriatâ, Aperturâ utrimque acutâ. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 68. f. E.

(671) Slakhooren, *die de Schaal van boven genaveld, plat en zwartagtig heeft, met vier ronde Gieren.*

Deeze worden eigentlyk *Posthoorns* of *Posthoorntjes* genoemd, naar dat zy grooter of kleiner vallen. Men heeft 'er die anderhalf Duim, en ook die naauwlyks een half Duim breed zyn. Zy woonen overvloedig in de Zoete Wateren, zo van Rivieren als Meiren en Slooten, in ons Wereldsdeel. LINNÆUS getuigt zulks aangaande zyn Vaderland, in de beschryving der Sweedsche Dieren. In Vrankryk komen zy ook, volgens D'ARGENVILLE, in menigte voor. De Modder van de Slooten, in onze Provintiën, is 'er mede opgevuld; doch vermengd met die van de voorgemelde Soort welke ik het Slangetje genoemd heb. Deeze, zelfs zeer klein zynde, zyn veel dikker, en aan den Mond ook een weinig uitgezet, en bruin van Kleur. LISTER vertoont de Gestalte zeer duidelyk en maakt van eene aanmerkelyk byzonderheid, aangaande deeze Posthoorentjes, welke ook in die Slangetjes plaats heeft, gewag.

DCLXXI. *Helix Cornea.* Europische Posthoorn.

„ Zo

(671) *Helix* Testâ supra Umbilicatâ planâ nigricante, Anfractibus quatuor teretibus. *Faun. Suec.* 2179. M. L. U. 665. N. 366. LIST. *Angl.* 143. T. 2. f. 26. *Exercit.* II. p. 59. GUALTH. *Test.* T. 4. f. DD. ARGENV. *Conch.* T. 31. (27) f. 8. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 22. f. 6.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD. STUK.

Hoogrood Vogt.

„ Zo men een Korreltje Zout, een weinig „ Peper of Gember, in de Opening doet van „ het Hoorentje, daar het leevende Slakje „ zig in bevindt, dan ſpuwt hetzelve een „ *Hoogrood Vogt* uit. Of nu dit Vogt uit de „ geheele zelfſtandigheid van het Lighaam „ voortkome, gelyk Bloed door een Aderlaa- „ ting, zou men mogen twyfelen; doch het- „ zelve ſcheen my zo wel voort te komen „ uit een Hoorntje, dat nevens den Kop af- „ geſneeden was, als uit een Wonde aan het „ Lyf; hoewel dat ſlag van Proeven niet ge- „ makkelyk werkſtellig te maaken is, zoda- „ nig, dat men zeker zy, of het uit de Won- „ de zelf uitbarſte of niet. Waarſchynelyker „ is 't, dat het of Kwyl zy, omtrent de „ Keel en Maag, of een byzonder Vogt in „ zyn eigen Vat begreepen. Getergd zynde „ geeft het Dier dit Vogt in 't geheele Jaar, „ zekerlyk in April en September, uit. Men „ kan dit Vogt gemakkelyk in groote veel- „ heid vergaderen; mids men een menigte van „ deeze Hoorentjes in een Linnen Zakje doe, „ en daar een weinig Zouts op ſprenge; dan „ zal aanſtonds dit Hoogroode Vogt rykelyk „ daar afdruipen. Maar, zo men daar een wei- „ nigje Poeijer van Aluin in ſprengt, dan zakt „ al het Kleurige naar den Grond, en het „ Vogt wordt helder als Water. Als men, „ op de zelfde wys, met Aluin en Zout, de „ proef neemt op het blaauwagtige Vogt, „ dat

„ dat ſommige Aardſlakken, door Inſnyding
„ gekwetst zynde, uitgeeven; zo zakt 'er
„ niets door, maar alles wordt tot een blaauw-
„ agtige Lym verhard. Bovendien kan het
„ gekleurde deel, uit het roode Vogt der
„ Posthoorentjes, door Vloeypapier worden
„ afgeſcheiden; doch dan gaat de ſchoonheid
„ van de Kleur weg, en zy wordt in vuil-
„ bruin veranderd. Indien men 'er Azyn on-
„ der mengt, of Brandewyn, of Loog van
„ Potaſch, of Pekel, zo raakt ook dat hoog-
„ roode Vogt zyne ſchoonheid, zo wel als
„ door den Aluin, kwyt. Op zig zelf be-
„ waart men die mede niet gemakkelyk. Ik
„ heb het te vergeefs getragt te doen, in
„ kleine Fleſchjes met een naauwen Hals,
„ digt geſlooten; maar het veranderde van
„ Kleur zelfs ſchoon ik 'er Olie op gedaan,
„ of om de Fleſchjes Honig gegooten had."

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD. STUK.

Deeze uitlaating van een hoogrood Vogt in onze Posthoorentjes, is, zo wel als die van een Purperkleurig Vogt in de Wenteltrapjes, het nader onderzoek der Liefhebberen en Natuurkundigen dubbel waardig.

(672) Slakhooren, *die de Schaal wederzyds holrond, plat, witagtig, met vyf ronde Gieren heeft.* DCLXXII. *Helix Spirorbis.* Dilzaadje.

(673)

(672) *Helix* Testâ utrinque concavâ planâ albidâ, Anfractibus quinque teretibus. *Faun. Suec.* 2180.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

(673) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate genaveld, plat, wederzyds gelyk, met eene ſmalle Boogswyze Opening heeft.*

DCLXXIII. *Contorta* Koolzaadje.

Deeze beiden, zeer klein van Stuk, zyn in de Staande Wateren van Sweeden gevonden. De laatſte Soort, ter groote van Koolzaad, kwam aan de Wortels der Waterplanten voor. Het Slakje heeft een zwart Lighaam, met lange dunne Hoorntjes. Wanneer het, onder Water, uit de Schaal kruipt, dan vertoont zig de Schaal, van boven beſchouwd zynde, als of zy verguld ware, zegt LINNÆUS.

DCLXXIV. *Helix Cornu Arietis.* Ramshoorn.

(674) Slakhooren, *die de Schaal genaveld platagtig, met eene ovaale Opening heeft.*

De ſamengedrukte Zee-Slak van LISTER wordt hier toe betrokken; daar het doch eene Rivier-Slak is, volgens KLEIN. In 't Werk van SEBA noemt menze een Navelhooren, die wit is, met ros-geele Banden, of Purperkleurig met zwarte en geele Banden omſlingerd. Zy is van beide zyden genaveld. Men kanze ook een gebandeerde Posthoorn noemen.

(675)

(673) *Helix* Testâ ſub umbilicatâ planâ utrinque æquali, Aperturâ lineari arcuatâ. *Faun. Suec.* 2131.

(674) *Helix* Testâ umbilicatâ planiusculâ, Aperturâ ovali. M. L. U. 666. N. 367. Cochlea marina compreſsa. LIST. *Conch.* T. 136. f. 40. KLEIN *Oſtrac.* T. 1. f. 7. SEB. *Kab.* III. T. 39. f. 14, 15. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 2. f. 4, 5.

(675) Slakhooren, *die de Schaal genaveld, verheven-rond, Stekelig, doorschynende, met vyf Gieren heeft, de Opening rondagtig Maanswyze.* VI. Afdeel. LVII. Hoofdstuk.

DCLXXV. *Helix hispida.* Stekelige.

Op de Boomen en Planten van Sweeden komt deeze Soort voor, die zeer klein is, van Hoornagtige Kleur, met zeer korte dunne Haairtjes, welke haar, als 't ware, Stekelig maaken.

(676) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate genaveld, bolrondagtig, effen, met de Gieren van boven gezwollen, de Navel omtrent toegedekt, en de Opening langwerpig ovaal heeft.* DCLXXVI. *Helix Ampullacea.* Osſen-Oog.

Dit zyn Zee-Aliekruiken, volgens 't Werk van Seba, komende uit Oost en Westindie. Men noemtze *Osſen-* of *Kalfs-Oogen*, naar de byzonderheden, die 'er onder deeze Hoorens voorkomen, en ſommigen naar het één, anderen naar het andere, meest doen gelyken. De

(675) *Helix* Testâ Umbilicatâ convexâ hispidâ diaphanâ, Anfractibus quinis, Aperturâ ſubrotundo-lunatâ. *Faun. Suec.* 2182.

(676) *Helix* Testâ ſub-umbilicatâ, ſubglobosâ glabrâ, Anfractibus ſupra Ventricoſioribus, Umbilico ſub-obtecto, Aperturâ ovato-oblongâ. M. L. U. 666. N. 368. Rumph. *Rar.* T. 27. f. Q. Gualth. *Test.* T. 1. f. R. Seb. *Kab.* III. T. 58. f. 1-5. Knorr *Verzam.* V. D. Pl. 5. f. 2.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

De Kleur is groen, geel en blaauwagtig of Purperkleurig, met de Gieren overdwars gestreept en overlangs ſmalle bruine Bandjes hebbende.

Slyk-Slak.

Hier mede ſchynen naast de *Slyk-Slakken* overeen te komen, daar RUMPHIUS van ſpreekt, als die men op Makasſer graaft uit het Slyk der Rystvelden, en op Tombocko uit de Slykerige Oevers der Rivieren, alwaar zy zo groot worden als een kleine Vuist. Men noemtze *Sisſo*, en zy worden niet alleen, gekookt zynde, tot Spyze, maar ook haar Dekzel tot Reukwerk gebruikt. Dit Dekzel, van de groote *Cochlea Lutaria*, is langwerpig als een ſtompe Halve Maan, ter dikte van een Mes, van buiten vuilgraauw, van binnen witagtig als ongepolyst Zilver. Men kanze, zegt hy, volgens het Griekſch *Pomatiæ* noemen, dat is Dekzel-Slakken, om dat zy, onder de Landſlakhoorens, alleen een dik Dekzel hebben. Men vindtze op de Oostindiſche Eilanden overal in de Slykerige Rystvelden, alwaar zy zig, als die uitdroogen, in de drooge Slyk verbergen, en daar blyven, tot het Regen-Saizoen wederkomt. In Waterbakken gedaan kan menze leevend houden en over Zee voeren, gelyk de Romeinen eertyds deeden met dergelyke, die voor hun uit Afrika gehaald werden. Zy worden inzonderheid als een goed Voedzel voor Koortſige Menſchen, en voor de genen, die het begin van de Teering

ring hebben, aangemerkt. Ook zyn zy, voor de Indiaanen, eene lekkerny.

(677) Slakhooren, *die de Schaal genaveld, Eyrondagtig, ſtomp en wankleurig heeft, met de Opening rondagtig Maanswyze.* DCLXXVII. *Helix Pomatiæ.* Wyngaard-Slak.

Niet minder werks wordt van deeze Soort, in ſommige Landen, tot Spyze gemaakt. GESNERUS noemde ze *Pomatiæ*, om dat zy Vrugten en Druiven eeten, doch haar gewoone Voedzel zyn Moeskruiden. In Duitſchland en Vrankryk worden zy gemeenlyk *Wyngaard-Slakken* genoemd, om dat men ze veel op de Wynbergen aantreft, en op zodanigen als deeze hadt de Pastoor SCHAEFFER gedeeltelyk zyne Waarneemingen, ten opzigt van de weder-aangroeijing van den afgeſneeden Kop, in 't werk geſteld, daar ik voorheen omſtandig berigt van gegeven heb *. * XIV. STUK bladz. 166, enz.

Deeze is ver de grootſte van alle Slakhooren in Groot Brittannie, zo LISTER aanmerkt, vallende ſomtyds byna zo groot als een middelmaatig Hoender-Ey. De Schaal heeft

(677) *Helix* Testâ Umbilicatâ ſub ovatâ, obtuſâ decolore, Aperturâ ſubrotundo-lunatâ. *Faun. Suec.* 2183. BONANN. *Recr.* pag. 221, cum fig. Pomatia. GESN. *Aq.* 255. Cochlea terreſtris Gypſo obſerata. ALDROV. *Exſang* 389 LIST. *Angl.* III. T. 2. f. 1. SWAMMERD. *Bibl. Nat.* T. 4. f. 2. GUALTH. *Teſt.* T. 1. f. A. Pomatia. ARGENV. *Conch.* T. 32. (28) f. 1.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

heeft eene Aſchgraauwe of witagtige Kleur en om de Gieren loopen breede bruinagtige Banden, die flaauw van Tekening zyn. Zy beſtaat ſlegts uit vyf Gieren. De Randen van de Opening zyn een weinig omgeſlagen, en bedekken ten deele de Navel, daar men een Provetje een half Duim diep kan inſteeken. Die van SCHAEFFER waren fierlyker rood en geel gekleurd, en niet langs de Gieren maar overdwars geſtreept of gebandeerd.

Wyngaard-Slak.

Kalkagtig Dekzeltje.

't Geen deeze Soort van de andere Hoornflakken onderſcheidt, en 't gene zy byzonder heeft, waar van zy ook wel den naam voert, is een Kalkagtig Dekzeltje, dat de Opening 's Winters fluit. Alle Land-Slakhoorens hebben dan wel een Dekzeltje, maar het is in dezelven dun en Vliezig, fluitende op ver naa niet zo digt en vast. Omtrent het begin van April, wat vroeger of laater naar 't Saizoen, wordt het los, en dan ſtoot de Slak het weg, om de Kost te zoeken; hebbende zig van het Najaar tot het Voorjaar, en dus by de zeven Maanden lang, zonder Voedzel of beweeging in die Gevangenis opgehouden.

SWAMMERDAM heeft zyne keurige Ontleeding in 't werk geſteld op deeze Wyngaard-Slakken. Ik heb van derzelver uit- en inwendige Lighaamsdeelen, meest met die der naakte of Kelder-Slakken overeenkomende, genoeg gezegd *, zo wel als van de Paaring, Eijeren, Teeldeelen, en wat meer tot de Slakken behoort.

* XIV. STUK bladz. 142, enz.

hoort. Alleenlyk zal ik hier, ten dienſte der Liefhebberen, die de beweeging der Ingewanden in de Slakhoorens mogten willen beſchouwen, de Handgreep melden, welke die ſchrandere Natuur-onderzoeker, ten dien einde, heeft gebruikt. „ Wanneer men de buitenſte Schaal *Wyngaard. Slak.*
„ afgenomen heeft, zegt hy, dan komt het
„ weeke Lighaam te voórſchyn, dat de zelf-
„ de figuur heeft als de Hooren, doch zagt
„ en buigzaam is, zonder de minſte hardig-
„ heid. Meest alle de Ingewanden vertoo-
„ nen zig door het doorſchynende Vlies, 't
„ welke het Lighaam van de Slak bekleedt,
„ en met veele Vaatjes doorweven is. Het
„ wordt zeer ligt gekwetst, en dan loopt het
„ bleekblaauwe Bloed van de Slak, als eene
„ lymige Vogtigheid, daar uit. Dit komt
„ daar van daan, dat het gantſche Lighaam,
„ overal, met veele Aderen en Slagaderen ge-
„ borduurd is. Derhalve, indien men met
„ een Schaartje een gedeelte van den Voet
„ der Slak vaardig affnydt, zal men Straalen
„ Bloeds daar zien uitſpringen. Om de Schaal
„ af te ligten moet men een Nyptangetje met
„ platte Lippen gebruiken, daar men de Hoo-
„ ren allengs mede breekt en afknypt, tot dat
„ men op de plaats komt, waar de Spieren
„ haar inplanting hebben. Derzelver Peezen
„ ſcheidt men dan met een plat Spadeltje af,
„ en breekt verder de Hooren, tot men digt
„ aan

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

„ aan den Top komt, alwaar zy nog maar „ één of twee draaijen heeft; dan volgt het „ Staartje, daar het Lighaam in uitloopt, „ zeer gemakkelyk."

Gebruik.

Deeze Slakhoorens zyn het eigentlyk, waar van het Dier, van ouds tot heden, in verſcheide deelen van Europa, gegeten wordt. Ik heb reeds daar van gewag gemaakt, en aangemerkt, hoe zy by de Romeinen gemest werden *. In Silezie leezen wy, dat de Ingezetenen de Slakhoorens thans nog voeden met zekere Planten, om ze vervolgens tot Spyze te gebruiken. Ook verſtaan wy, dat in zekere Tuinen van Brunswyk de Slakhoorens, in de Zomer vergaderd, gedaan worden in vierkante Greppels of Kuilen, waar van de kanten met Hout beſchooten zyn en de Opening gedekt met fyn Yzerdraadwerk, om dus de Slakhoorens te bewaaren tot Voorraad tegen den Winter (*). In de Zuidelyke deelen van Vrankryk worden deeze Wyngaard-Slakken ook genuttigd, en te Parys komen zy, in de Vasten, menigvuldig op de Markt. Men kooktze in Rivier-Water, en maakt 'er dan, met Olie, Zout en Peper, lekkere Geregten van, zegt LISTER, die ons verhaalt, dat het Dier zeer Vleezig en niet onaangenaam is van Smaak, komende in de Zuidelyke deelen van

* XIV. STUK, bladz. 176.

(*) *Hist. Nat. des Animaux*, par NOBLEVILLE & SALERNE, Medecins d'Orleans, a Paris 1756. Tom. I. p. 26.

van Engeland, doch niet in de Noordelyke deelen, overvloedig voor.

(678) Slakhooren, *die de Schaal genaveld rondagtig en geſpitst heeft, met de Lip gerand en de Opening ovaal.* DCLXXVIII. *Helix glauca.* Koe-Oog.

Deeze kan men, om dat zy eenigermaate naar de Osſe-Oogen, voorgemeld gelykt, den naam van *Koe-Oog* geeven. De wyde Navel doetze daar grootelyks van verſchillen. De Schaal is bleek Vleeſchkleurig, met eenige bruine Banden, langs de Gieren heen, en de Mond-Opening Oranjekleur.

(679) Slakhooren, *die de Schaal genaveld, verhevenrond, ſtomp geelagtig heeft, met een bruinen Band.* DCLXXIX. *Helix Citrina.* Navelſlak.

Van deeze, die men gemeenlyk doch ten onregte *Zee-Slakken* noemt, alzo het Westindiſche Landſlakken zyn, komen aanmerkelyke Verſcheidenheden voor, ten aanzien van de Kleur, welke zy, gelyk onze Slakhoorens, zeer

(678) *Helix* Testâ Umbilicatâ ſubrotundâ acuminatâ, Labro marginato, Aperturâ ovali. M. L. U. 668. N. 369. SEB. *Kab.* III. T. 38. f. 58, 59. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 5. f. 3.

(679) *Helix* Testâ Umbilicatâ convexâ obtuſâ flavescente, Fasciâ fuscâ. M. L. U. 667. N. 370. GUALTH. *Test.* T. 2. f. D. ARGENV. *Conch.* T. 32. (28) f. 10. SEB. *Kab.* III. T. 39. f. 1-6. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 22. f. 7.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

zeer verſchillende hebben. D'ARGENVILLE noemt die Agaatkleurig, met twee Streepen, de eene bruin, de andere wit, langs de Gieren. LINNÆUS zelf, ſchoon de Kenmerken dus bepaald hebbende, zegt, dat 'er Leverkleurige voorkomen met een witten Band, witte met een geelen, geele met een witten Band, in 't midden paarſchagtig, en geelagtige met een witten Band. Men vindt nog meer Verſcheidenheden van deeze *Navel-Slakken.* Zy zyn veel laager en vlakker getopt dan de voorgaande.

DCLXXX. *Helix Arbuſtorum.* Boom-Slak.

(680) Slakhooren, *die de Schaal genaveld verhevenrond en ſpits heeft, met de Opening rondagtig dubbeld gerand, van vooren uitgerekt.*

Een ſoort van Slakhoorens, zo fraay gebandeerd, geborduurd en gemarmerd, dat D'ARGENVILLE haar *la Livrée*, dat is Livrey-Slak, noemt, komt hier op het Tapyt. LISTER vondt deeze, in Engeland, meer op vogtige Velden, dan in lommerryk Geboomte. Hy onderſcheidtze van de gewoone Slakhoorens, met reden, ook daarom, dat zy niet met dezelven paaren. D'ARGENVILLE merkt aan,

(680) *Helix* Testâ Umbilicatâ, convexâ, acuminatâ, Aperturâ ſub-orbiculari bimarginatâ, antice elongatâ. *Faun. Suec.* 2184. M. L. U. 668. N. 371. LIST. *Angl.* 119. T. 2. f. 4. REGENF. *Conch.* I. N. 52. ARGENV. *Conch.* T. 32. (28) f. 8. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 27. f. 3.

aan, dat menze in Vrankryk op Heijen en op de Bergen vindt. LINNÆUS, niettemin, geeft 'er den naam van *Boomſlak* aan. Zy is door de Navel, welke zy, volgens hem, wyd heeft, wel duidelyk van de Tuin-Slakhoorens verſchillende; doch ik word zulks in de Afbeelding van LISTER niet gewaar, en vind by hem ook van den dubbelen Rand geen gewag gemaakt. 't Schynt dat men 'er een omgeſlagen Rand door moet begrypen.

(681) Slakhooren, *die de Schaal genaveld, en platagtig verhevenrond heeft, met eene langwerpige gerande Mond-Opening.* DCLXXXI *Helix Zonaria.* Gebanddeerde Posthoorn.

Deeze behoort onder de Land-Slakken, en komt in de Zuidelyke deelen van Europa voor. Zy heeft de grootte, ongevaar, van de gewoone Tuinſlak, maar is van boven plat, met eene wyde Trompetswyze Mond-opening, en de Navel van onderen tot aan den Top toe doorboord. De geheele Oppervlakte is zeer ſchoon glanzig, de Kleur wit of geelagtig, met twee breede bruine Banden op de onderſte Gier, waar van de eene over de andere Gieren voortloopt naar den Top. Wy noemenze

(681) *Helix* Testâ Umbilicatâ convexâ depresſiusculâ, Aperturâ oblongiusculâ marginatâ. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 3. f. L, LL. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 21. f. 3, 4.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

menze de *Gebandeerde* Posthoorn. Van Geſtalte zweemt zy veel naar de Belſlak, hier voor beſchreeven, doch heeft den Rand der Gieren niet ſcherpagtig.

DCLXXXII. *Helix Ungulina.* Indiſche Posthoorn.

(682) Slakhooren, *die de Schaal genaveld en verhevenrond, de Opening rondagtig, gerand, van boven uitgerekt heeft.*

Hier wordt een Hoorentje bedoeld, dat RUMPHIUS het Slangetje getyteld heeft, doch het verdient eigentlyk den naam van *Posthoorn*, en wel van *Indiſche*, tot onderſcheiding, als uit Indie afkomſtig zynde. Dat Exemplaar, 't welk zig in 't Kabinet van de Koningin van Sweeden bevondt, hadt eene geelagtige Nagelkleur, waar van de bynaam.

DCLXXXIII. *Helix Itala.* Italiaanſche.

(683) Slakhooren, *die de Schaal genaveld en ſtomp verhevenrond heeft, met vyf ronde Gieren, een open Navel en de Opening rondagtig.*

Dit is ook een Landſlak, uit de Zuidelyke dee-

(682) *Helix* Testâ Umbilicatâ convexâ, Aperturâ marginatâ ſub-orbiculatâ, ſupra elongatâ. M. L. U. 668. N. 372. RUMPH. *Rar.* T. 27. f. R. Planorbis Indica. PET. *Gaz.* T. 1. f. 6. KLEIN *Oſtrac.* T. 1. f. 11.

(683) *Helix* Testâ Umbilicatâ convexâ obruſâ, Anfractibus quinque teretibus, Umbilico patulo, Aperturâ ſuborbiculatâ. *Syſt. Nat.* XII.

deelen van Europa. Zy heeft de Schaal wit-agtig met éénen bruinen Band: de grootte is als die van een Hazelnoot.

(684) Slakhooren, *die de Schaal genaveld, doorboord, ſtomp verhevenrond heeft, met vyf ronde geelagtig witte Gieren, en een wyden Navel.* DCLXXXIV. *Helix Lu-ſitanica.* Portugeeſche.

Dit is een taamelyk groote Land-Slakhooren, uit de Zuidelyke deelen van Europa, wit, zonder Band, maar op de Rug een weinig geelagtig. De Navel-Opening is zo wyd, dat men alle de draaijen der vyf Gieren, tot aan den Top toe, daar in beſchouwen kan. LINNÆUS noemtze de *Portugeeſche.*

(685) Slakhooren, *die de Schaal genaveld Eyrond, met drie geſtreepte Gieren, en de Opening ovaal, aan den Top aan-gegroeid heeft.* DCLXXXV. *Helix Ma-millaris.* Getepelde.

In de Rivieren van Afrika onthieldt zig deeze, die eenigermaate naar een Neriet geleek, maar

(684) *Helix* Testâ Umbilicato-perforatâ convexâ obtuſâ, Anfractibus quinque teretibus flavescente-albidis, Umbilico patulo. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 2. f. T.

(685) *Helix* Testâ Umbilicatâ ovatâ, Anfractibus tribus ſtriatis, Aperturâ ovatâ, apici adnatâ. *Syſt. Nat.* XII. ARGENV. *Conch.* T. 31. (27) f. Lin. 2. N. 7, nimis mucronata.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

maar de Opening groot hadt, zynde overdwars zeer fyn en digt, overlangs wat ruimer geſtreept. De Opening was ovaal, met de binnenſte Lip van vooren aan de Gieren gehecht.

DCLXXXVI. *Helix Hiſpana.* Spaanſche.

(686) Slakhooren, *die de Schaal genaveld en verheyenrond heeft, met vyf ronde Gieren, de Navel fyn-doorboord, de Mond-Opening rondagtig.*

De Schaal van deeze is Hoornkleurig. Zy onthoudt zig in de Zuidelyke deelen van Europa.

DCLXXXVII *Helix Lutaria.* Slykerige.

(687) Slakhooren, *die de Schaal genaveld en langwerpig Eyrond heeft, van binnen Kleuriger, de Mond-Opening ovaalagtig.*

Van deeze is de Woonplaats, zo wel als de reden van den bynaam, onbekend.

IV. Die de Gieren rond hebben en geen open Navel.

DCLXXXVIII *Helix perverſa.* Topſlak.

(688) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate*

(686) *Helix* Testâ Umbilicatâ convexâ, Anfractibus quinque teretibus, Umbilico tenui perforato, Aperturâ ſuborbiculatâ. *Syſt. Nat.* XII.

(687) *Helix* Testâ Umbilicatâ ovato oblongâ, interne coloratiore, Aperturâ ſubovatâ. M. L. U. 669. N. 373.

(688) *Helix* Testâ ſub-umbilicatâ ovato-oblongâ, contrariâ, Sulphureâ. M. L. U. 669. N. 374. GREW. *Muſ.* T. 10. f. 9.

EO-

te genaveld, langwerpig Eyrond, dikwils links gedraaid en Zwavelgeel heeft. VI. AFDEEL. LVII. HOOFDSTUK.

Hier worden de *Topſlakken* bedoeld. LINNÆUS, ſchoon in de Kenmerken maar van Linkſe die geel zyn ſpreekende, heeft nogthans Verſcheidenheden daar van gekend: want hy verhaalt, in de beſchryving van 't Kabinet der Koningin van Sweeden, dat 'er ook Regtſe zyn, en dat de Kleur in ſommigen geel is; in anderen geel met een of twee Purperagtige Streepen; in anderen bleek met digte bruine Banden. De Roozekleurige evenwel, de groen- en bruinagtige, en van andere Kleuren, ſchynen hem niet bekend te zyn geweest. Veel hooger is ook dikwils de Kleur dan Zwavelgeel. Ik verwonder my, dat hy van de gerande of omgeboogene Mond-opening en van de aangezoomde Schaal niet ſpreekt. 't Is een Rivier-Slakhoorn, waar van de linkſe en fraay gekleurde nog in veel agting zyn. De witte Rand om den Mond is eigen aan deeze Hoorens. Sommigen hebben vyf, anderen zes Windingen of Gieren. Zo fraay als de Afbeeldingen van GUALTHIERI zyn, zo ſlegt zyn die van D'ARGENVILLE. LINNÆUS zegt

BONANN. *Recr.* III. T. 116. PET. *Gaz.* T. 44. f. 7. GUALTH. *Test.* T. 5. f. P, O. Unique. ARGENV. *Conch.* T. 12. (9) f. G. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 16. f. 5: IV. D. Pl. 28. f. 4, 5: V. D. Pl. 23. f. 4, 5.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

zegt met reden, dat de Topſlakken eenigermaate genaveld zyn; want zy hebben, by den Rand, een klein Navelgaatje. De Afbeelding van BONANNI vertoont de Topſlak niet.

DCLXXXIX. *Helix Janthina*, Kwallebootje.

(689) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate ondoorboord, rondagtig, ſtomp, doorſchynende en zeer brooſch heeft, met de Opening agterwaards breeder en de Lip uitgerand.*

Dit is een Zee-Slakhoorentje, dat alom aan de Kusten van de oude Wereld, doch byzonderlyk in de Middellandſche Zee voorkomt, zegt LINNÆUS. BONANNI verhaalt, dat 'er, na een geweldigen Storm, twee aan den Oever van den Kerkelyken Staat, by Rome, gevonden waren, die hem zyn Vrind gebragt hadt, zynde de eene geel, met een donkere Streep over 't midden van de Gieren, de andere uit den bleek Roozekleurige fraay paarſchagtig. Of dit nu de zelfden zyn, als die by RUMPHIUS, welken wy *Kwallebootjes* noemen,

(689) *Helix* Testâ ſubimperforatâ, ſubrotundâ, obtuſâ, diaphanâ fragilisſimâ, Aperturâ postice dilatatâ, Labro emarginato. M. L. U. 670. N. 375. COLUMN. *Aquat.* 23. T. 22. *Purp.* T. 13. f. 2. BONANN. *Recr.* III. T. 5. SLOAN. *Jam.* T. 1. f. 4. & T. 572. f. 23. RUMPH. *Rar.* T. 20. f. 2. GUALTH. *Test.* T. 64. f. O. Cochlea colore ſpecioſior. *Phil. Trans.* 301. p. 2051. Cochlea purpurea tenuis Ore ampliore, BROWN. *Jam.* 399. T. 39. f. 1. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 30. f. 2, 3.

men, kan ik niet zeggen. Men wil dat zy deezen naam hebben, om dat het Dier beſtaat in een Slymige Worm, naar de Kwallen gelykende, die met zyn End tot de Opening der Schaal uitſteekt, terwyl dezelve als een Bootje op het Water dryft, gelykerwys de Nautilusſen. Sommigen hebben 'er, om die reden, den naam van 't blaauwe Nautilusje aan gegeven. Zelden vallen zy een Duimbreed groot. Het Slakje, levendig zynde, is met een Violetkleurige Vogtigheid bekleed, welke de Handen, van de genen, die het behandelen, beſmet. VI. AFDEEL. LVII. HOOFD. STUK.

(690) Slakhooren, *die de Schaal ondoorboord, byna Eyvormig, ſtomp, Hoornagtig, met bruine Banden, de Opening eenigermaate rondagtig heeft.* DCXC. *Helix Vivipara.* Jongwerpende Slak.

Het eigentlyke Kenmerk van deeze Rivier-Slakhoorens beſtaat daar in, dat zy leevende Jongen voortbrengen, en dit geeft 'er den bynaam aan. Hier in zyn zy van de meeste andere Hoorens verſchillende, die altemaal Eijerſtokken, uit een menigte van Eijertjes ſamenge-

(690) *Helix* Testâ imperforatâ ſub-ovatâ, obtuſâ, Corneâ, Cingulis fuscatis, Aperturâ ſub-orbiculari. *Faun. Suec.* 2185. LIST. *Angl.* 133. T. 2. f. 18. *Exerc.* II. p. 17. T. 2. *Conch.* 2. T. 126. f. 26. GUALTH. *Test.* T. 5. f. 1. SWAMM. *Bibl.* T. 9. f. 5-13. SEB. *Kab.* III. T. 38. f. 12. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 17. f. 4.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

gesteld, of Eijertrosſen, of losſe Eijeren, baaren *. De Oesters en Mosſelen evenwel, en misſchien ook veele andere Doubletten, brengen insgelyks levendige Jongen voort †.

Jongwerpende Slak.

SWAMMERDAM heeft een geheel Vertoog over dit Schepzel uitgegeven, onder den naam van een *Wonderbaarlyke*, *leevendbaarende*, *Kristallyne Slak*. De andere Slakken, naamelyk, wel onderzogt hebbende, meende hy derzelver Eigenſchappen genoegzaam te kennen, om daar uit algemeene Regelen op te maaken; doch aan de Ontleeding van deeze Slak komende, ontdekte hy nieuwe Wonderen, die hem over de ondoorgrondelyke Wysheid van den Schepper deeden verbaasd ſtaan. „ Het „ is, zegt hy, een Waterſlakje, dat men in „ Holland in de Slooten, als ook in Rivieren „ en Zoet Water op Steenagtige en Zand„ gronden, menigvuldig vindt. In de Slooten „ kruipen dezelven op de Waterplanten en „ in de Modder, die zy tot haar Voedzel ge„ bruiken, als ook de Kley, daar ik ze de „ eerſte maal in gevonden heb: waar door zy „ zo vuil bekorst worden, dat alle de fraai„ heid van haare Hoorentjes verdwynt." Hierom hadt hy hetzelve naakt afgebeeld, zonder Huisje, dat men voorzigtig moet wegbreeken: want dit Slakje heeft, gelyk de Purperhoorens en anderen, een Dekzeltje, aan zyn Voet zittende, daar het, zo dra het de minſte beweeging in 't Water verneemt, de Opening

zo

* Zie 't XV. STUK, bladz. 12.

† bl. 419.

zo digt mede toesluit, dat men 'er geen Naald kan inbrengen, en overzulks niet in staat is om het Slakje uit zyn Hoorentje te krygen, zonder dat men 't zelve, van boven, aan stukken breekt, met een platten Nyptang, nee mende als dan het Slakje, zagtelyk, daar uit. Dus wordt men gewaar, dat het met zeer sterke Spieren of Peezen gehecht is aan zyn Hoorentje.

Jongwerpende Slak.

LISTER, die deeze Soort in 't eerst de zeer groote, bruin- of zwartagtige, gebandeerde Slakhooren, getyteld hadt, geeft 'er vervolgens den naam van *Groenagtige* aan. Mooglyk waren die eersten, als gemeld is, met een Korst van Vuiligheid begroeid. Hy vondtze ten minste zo groot als de gewoone Tuinslakken, dikker van Schaal en langwerpiger, somtyds anderhalf Duim hoog. In verscheide Rivieren, Meiren en Moerassen, van Engeland, waren zy hem overvloedig voorgekomen, aazende op het Fonteinkruid en andere Waterplanten. Den Afgang nam by waar, ongemeen klein te zyn, van grootte en gedaante als Zaad van St. Jans Kruid, die van het Dier, even als van de Schaapen en Konynen, by veele Keutels agtereen, uitgeworpen werdt.

De Hooren.

De Slak is geelagtig, met bruine Vlakjes digt besprenkeld. Zy heeft een breeden platten Voet, waar mede zy, even als de Aardslakken, op den bodem der Rivieren en Wateren kruipt. Ook gaat zy met dien Voet

Het Dier. Pl. CXXIV Fig. 4.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

somtyds aan de Oppervlakte van het Water hangen, en zwemt daar mede. Zy heeft de Hoorntjes, op den Kop, niet met Knopjes, maar spits, gelyk de Slakken der Zeehoorens, en de Oogen staan, even als in sommigen derzelven, onder aan de Hoorntjes. Tot den Bek geeft zy een Snuit uit, van taamelyke langte. Tanden zyn 'er niet in gevonden. Het Dier heeft witagtige Kieuwen, en werpt door zekere Opening, gelyk de Visschen, het ingenomen Water uit.

Jongwerpende Slak.

De Ingewanden.

Dit nam LISTER in deeze Slakken uitwendig waar, en dezelven openende, door het doorsnyden van het Ruggevlies, ontdekte hy een Saffraankleurig Tepeltje, dat de uitgang was van de Lyfmoeder, waar nevens die van den Endeldarm zig vertoonde, veel wyder dan de Keel. Dit schryft hy daar aan toe, dat het Dier door enkele zuiging zyn Voedzel nuttigt; hebbende, in tegendeel, een groote Maag, die van de Lever t'eenemaal omwonden wordt. Als menze in de Winter ontleedt, dan is de Maag, zo wel als het Gedarmte, geheel ledig: zo dat zy, in dit Jaargety, geen Voedzel schynen te gebruiken. Ook wierpen deeze Slakken, in Maart uit de Rivier gehaald zynde, en in witte Kommetjes gehouden, geen Excrementen in 't geheel uit. De Lever, die groenagtig geel is, beslaat de geheele Krul van de Hooren. Het Dier heeft een zeer klein Hartje, even als de andere Slakken.

De

De Lyfmoeder heeft dit byzonders, dat zy buiten de Slak geplaatst is en leevende Jongen bevat. Zy maakt een langwerpigen Zak uit, die bynа drie Gieren vult van de Hoo ren. Tegen 't end van Maart zodanig een Lyfmoeder van een gekookte Slak openende, vondt hy daar in vyftien Jonge Slakhoorntjes, die geheel los waren, zo van de Lyfmoeder als van elkander, en in 't klein volkomen geleeken naar de oude Slak, hebbende zelfs eene hardagtige en gebandeerde Schaal. Voorts bevonden zig daar in nog een menigte van Eytjes of onvolmaakte Jongen. In een andere, die ongekookt was, trof hy wel twintig Slakhoorentjes aan, van grootte tusſchen Maanzaad en Peperkorrels. In 't begin van April bragten zodanige Slakken, in Glazen bewaard zynde, twee of drie Jonge Hoorentjes voort. Op 't laatst van July 'er eenigen ontleedende, vondt hy in de Lyfmoeder omtrent dertig Slakhoorentjes: maar in 't begin van December zulks werkſtellig maakende aan een Slak, die een half Jaar van hem in Potjes was gehouden, beſpeurde hy dat de Lyfmoeder geheel vol was van kleine Hoorentjes. Zouden dit die Kryſtallyne Bolletjes niet zyn, waar mede SWAMMERDAM zeker Ingewand in deeze Slakken gevuld vondt? Hy twyfelde naderhand, o, het gene hy voor de Lyfmoeder hadt aangezien ook de Maag ware, en vondt die Bolletjes, als Zand, ook in de Lyfmoeder.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFDSTUK.

Jongwerpende Slak.

De Lyfmoeder.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFDSTUK.

De Nederduitſche Leezer kan dit in 't Werk van dien ſchranderen Natuur-onderzoeker zelf nazien. Ik vergezel gedagten Engelſchman, die tegen 't end van Juny, des Jaars 1694, in vyf Rivierſlakken van deezen aart, welke gekookt waren, te ſamen vondt 33 Jongen in de Schaal, en 241 nog in 't Ey begreepen: dat is in ieder tusſchen de vyftig en zestig Jongen. Hy oordeelt, dat de Winter de tyd der Vrugtmaaking in deeze Slakken zy, en de onvolmaakte Jongen houdt hy voor eene Overbevrugting. Eindelyk ſpreekt hy van den Eijerſtok als volgt. „ In dit Dier is zeker „ gevorkt Ingewand, of uit twee Zakken be„ ſtaande, op de wyze van de Kuit der Vis„ ſchen. Het is ſmal en van maatige uitge„ ſtrektheid, met een uitpuiling in 't midden. „ Het legt naast onder de Maag, en deszelfs „ ſpitſe deel is aan den bodem van 't Lyf„ moeder-Zakje gehecht: weshalve ik in 't „ vermoeden ben gekomen, dat het gemeen„ ſchap met de Lyfmoeder heeft, en dus de „ Eijerſtok zy. Ook wordt myn vermoeden „ daar door bevestigd, dat dit Deel alleenlyk „ in de Wyfjes plaats heeft, en in de Man„ netjes t'eenemaal ontbreekt."

Jongwerpende Slak.

De Eijerſtok.

Verſchil der Mannetjes van de Wyfjes. * Zie XV. STUK. bladz. 6, enz.

Dit verſchil van Sexe maakt eene andere byzonderheid in deeze Hoornſlakken uit, te aanmerkelyker, om dat men van weinigen maar, dienaangaande, zekerheid heeft *. „ De „ Mannetjes (zegt LISTER) zyn in deeze „ Ri-

„ Rivierſlakken door de Lyfmoeder en Teel- VI. Afdeel. LVII. Hoofd-stuk.
„ deelen gemakkelyk te onderſcheiden. Be-
„ geert men, echter, eenig uitwendig Ken-
„ merk, zo moet men weeten, dat de Man-
„ netjes doorgaans kleiner zyn, en dat in de- *Jongwerpende Slak.*
„ zelven het regter Hoorntje eens zo breed
„ is als het ſlinker en in een ſtompe Punt uit-
„ loopt. Dus ſchynt dan, in dezelven, de
„ regter Hoorn, om zo te ſpreeken, Manne-
„ lyk, de ſlinker Vrouwelyk te zyn, en nog-
„ thans zyn zy geenszins Hermaphrodieten of
„ van beiderley Sexe.

„ In het Mannetje loopt, ſchuins over den Saffraan-kleurig Vogt.
„ Kop en de Schouders heen, een ſoort van
„ Schaft (*Penis*) of zeer Vezelagtig Kanaal,
„ dat vol is van zeker Saffraankleurig Vogt,
„ zo dik als Honig, 't welk een ſchoone
„ Verwſtof is, wanneer men 't zelve op Pa-
„ pier ſtrykt. Zo men deeze Slakhoorens in
„ wit Porſelein houdt, dan zyn zy gewoon
„ eenige Druppeltjes neder te laaten van dit
„ geele Vogt, 't welk de Potten kleurt. Als
„ gy, anders, den geheelen Kop met de
„ Hoornen in eenig Mannetje doorgeſneeden
„ hebt, zo kunt gy, door dat Kanaal zagtjes
„ te drukken, het Saffraankleurige Vogt op-
„ waards doen ſtygen, en dan zult gy het-
„ zelve zien uitgaan door den Top van de
„ regter, maar geenszins door dien van de
„ ſlinker Hoorn, noch door de Snuit; 't welk
„ tot een klaar bewys verſtrekt, dat in die
„ Hoorn

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

„ Hoorn de Teeldeelen vervat zyn, waar van
„ 't gezegde Rugkanaal een groot gedeelte
„ is. In de Mannetjes van deeze Rivier-
„ Slakken, bovendien, is digt tegen de Darm-
Jongwerpende Slak. „ Lever een ander Ingewand, 't welk de
„ draaijen volgt van de Lever. Dit Ingewand
„ heeft een heldere Goudgeele Kleur, en ik
„ gis dat hetzelve de Hom zy, die in gedag-
„ te Vezelagtige Buis schynt uitgestort te
„ worden. Ja, in 't midden van Juny dat deel
„ in Mannetjes doorsnydende, vloeide daar
„ op staande voet een dik geelagtig Vogt uit,
„ even als uit de Hom der Visschen, wanneer
„ die gezwollen is, voortkomt. Dus schynt
„ de dikte van dat Saffraankleurige Vogt, in
„ het Vezelagtige Kanaal vervat, een groote
„ overeenkomst daar mede aan te wyzen."

Blaauw Levensvogt. Zo ziet men dan, dat SWAMMERDAM gelyk hadt, wanneer hy zig over de byzondere Eigenschappen van deeze Rivierslakken grootelyks verwonderde. Men kan zyn Vertoog dienaangaande nazien, en overweegen of de leevende Wormpjes, door hem in deeze Slakken gezien, ook tot het Mannelyk Zaad betrekking hebben. Leevende Jongen te baaren, terwyl de andere Hoorens Eijerleggende zyn, is het niet alleen, maar bovendien het verschil van Sexe, daar men die in de andere Slakhoorens vereenigd vindt, en het uitgeeven van een Saffraankleurig Vogt; 't welk dezelven aanmerkelyk maakt. Hier komt nog by, dat uit dee-

ze

ze Slakken, in 't midden van den Winter doorgesneeden, volgens de waarneeming van LISTER, een Levensvogt vloeide, 't welk schoon blaauw was, byna met den glans van een Elementsteen. Ongevaar een Once daar van op 't Vuur zettende, stolde het, door een zagte kooking, als Eywit, blaauwagtig van Kleur.

Jongwerpende Slak.

(691) Slakhooren, *die de Schaal ondoorboord, rondagtig, effen, doorschynendt, gebandeerd, met de Opening rondagtig Maanswyze heeft.*

DCXCI. *Helix Nemoralis.* Tuinslak.

Dit laatste heeft, volgens dien zelfden Autheur, ook plaats in de *Tuin-Slakken*, die door een Sneedje, in de Huid gemaakt, een bleekblaauw Vogt uitgeeven, 't welk stolt en hard wordt in Wyngeest. Schoon menze in de Tuinen aantreft, zyn zy doch in de Bosschen niet ongemeen, ja komen overal voor, daar men Geboomte en Groente vindt. In Westgothland vondt LINNÆUS haar op de Steenrotsen. Aangaande de ongemeene verscheidenheid van Kleur, die in dezelven plaats heeft, is door LISTER opgemerkt, dat zy niet zelden

(691) *Helix* Testâ imperforatâ subrotundâ lævi, diaphanâ fasciatâ, Aperturâ subrotundo-Lunatâ. *Faun. Suec.* 2186. M. L. U. 670. N. 376. *It. Oel.* 127. *It. Westgoth.* 84. LIST. *Angl.* 116. T. 2. f. 3. ARGENV. *Conch.* T. 1. N. 53. PET. *Mus.* 5. N. 14.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

Tuinſlak.

den eenkleurig Citroengeel zyn of Aſchgraauw, maar dikwils met één, twee, drie of vier en meest met vyf bruine Banden getekend. Zyne naauwkeurige onderſcheidingen, van die Tekening, zal ik niet ophaalen; maar alleen aanmerken, dat ik in de Kleur vry veel verſchil heb waargenomen, in byzondere deelen van ons Land. In vette Landsdouwen, Kleygronden en vrugtbaare Boomgaarden vond ikze grooter, op ſchraale Gronden kleiner, en in 't Zand der Duinen ledige Hoorens, byna Roozekleur. De Slak zelf is ook op de eerstgemelde plaatſen lyviger en vetter, op de laatsten ſchraalder.

Paaring.

LISTER, ondertusſchen, heeft opgemerkt, dat dit verſchil van Kleur geen Soortelyk onderſcheid uitmaakt, alzo hy geheel verſchillende, ja ongebandeerde met de genen die gebandeerd waren, gepaard vondt. Het zyn de eerſten, zegt hy, die na den Vorst te voorſchyn komen en gaan kruipen. Zy paaren in Mey, doch geenen doen dit, dan die volwaſſen zyn of van behoorlyke grootte. Haare Paaring geſchiedt, dewyl zy Hermaphrodieten zyn, op de manier der naakte of Kelderſlakken *. „ Indien gy, met een Pennemes, den „ geheelen Hals, die buiten de Schaal uitge„ ſtoken wordt, affnydt, dan zult gy (zegt „ LISTER) behalve het begin der Zwelgkeel „ ook de Teeldeelen en den Endeldarm heb„ ben. Dit was de reden, dat by de Romei-

„ nen,

* Zie 't XIV. STUK, bladz. 145.

„ nen de Halzen der Slakken onder de din- VI.
„ gen, die grootelyks tot opwekking van de AFDEEL. LVII.
„ Minnedriften ſtrekten, geteld werden. De HOOFD-
„ Lyſters hebben 'er grooten Smaak in: zy STUK.
„ pikken de Schaal van onderen met den Bek *Tuinſlak.*
„ door, en haalen 'er het Dier uit."

Gelyk onze Tuinſlakken, in de uitwendige Geſtalte, van de Wyngaardſlakken * verſchillen, zo hebben zy ook eenig verſchil in de inwendige deelen. SWAMMERDAM geeft ons daar van, door vergelykinge van de een met de andere, een omſtandig Berigt. Egter ſchynt dit onderſcheid niet van veel belang te zyn, doch in de manier van Paaring vondt hy een groot verſchil; „ alzo de Roede (*Penis*) in „ de Tuinſlakken veel verder omgeſtroopt en „ ge-erigeert wordt; weshalve zy ook aan „ haar begin mede bezet is met dergelyke „ Kliertjes als de Huid. De Paaring duurt „ by haar ook veel langer, dan in de Wyn- „ gaard-Slak, en de geheele Roede, tot haar „ uiterſte End toe, wordt van de eene Slak „ in het Lighaam van de andere ontvangen, „ die men dan, ſomtyds, zeer aartig door „ elkanderen geſtrengeld ziet. Het is ver- „ wonderlyk, hoe de Roede van de eene Slak „ zig, om de Roede van de andere Slak om- „ windende, in derzelver Lyfmoeder inplant; „ terwyl haare Lyfmoeder tevens die van de „ andere inneemt. Zoo men de Slakken op „ dien tyd van elkander trekt, dan ziet men „ de

verſchil van de Wyngaard-Slakken.
* Bladz. 425.

VI. Afdeel. LVII. Hoofdstuk. *Tuinflak.*

„ de wederzydſche Roeden uit de Opening
„ der Lyfmoeder van ieder Slak te voorſchyn
„ komen, welke zy dan, inwaards omſtroopende
„ en wonderlyk beweegende, weder bin-
„ nen een korten tyd in haar Lighaam trek-
„ ken. En, aangezien de beide Slakken haa-
„ re Teeldeelen in de regterzyde van den
„ Hals hebben, zo ſluiten de Koppen, ge-
„ duurende de Paaring, byna kruislings tegen
„ elkander; waar door ook het Lighaam en
„ de Hoorntjes van ieder Slak eene byzonde-
„ re plaatzing hebben."

DCXCII. *Helix Lucorum.* Boſch-Slak.

(692) Slakhooren, *die de Schaal ondoorboord, rondagtig, effen, gebandeerd heeft, met eene langwerpige bruine Opening.*

Gualthieri haalt de tweede Aardflak van Lister aan, die 's Winters huisvest in de Scheuren of holle Stammen van oude Boomen; doch 's Zomers het Moes en allerley Kruid in de Tuinen vreet, ja de Vrugten zelfs niet onbeſchadigd laat. Men zou ze derhalve zo wel een Tuinflak mogen noemen, als de voorgaande Soort en beiden komen zy ook in de Bosſchen voor. In de Boomgaarden is zy maar al te gemeen. Ik heb deeze, die veel groo-

(692) *Helix* Testâ imperforatâ, ſubrotundâ, lævi, fasciatâ; Aperturâ oblongâ fuscâ. *Syst. Nat.* XII. Gualth. *Test.* T. I. f. C.

grooter zyn dan de gewoone Tuinſlakken, hier buiten Amſterdam gevonden; twee daar van tot de Proefneemingen van SCHÆFFER gebruikt, en die eenige Weeken met Slaa-bladen gevoed. De uitſlag voldeedt my niet genoeg, om niet nog eens herhaald te worden. VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK. *Boſch-Slak.*

LISTER zegt, dat deeze naauwlyks half zo groot is als de Wyngaard-Slak; doch dan beoogt hy niet de hoogte en breedte, maar de Lighaamelyke grootte: want in zyne Afbeeldingen is de evenredigheid omtrent als drie tot vier. Ook zyn, noch deeze, noch de voorgaande, altoos net even groot, in haare Soort. De Kleur, zegt hy, is bruin of Kastanje; met eenige breede Banden en veele geelagtige of Afchgraauwe Vlakken als gemarmerd. De Randen der Opening zyn een weinig omgeboogen, wanneer de Hooren haare volkomene grootte bereikt heeft. De Schaal heeft vyf Gieren en haare Top puilt weinig uit. Het Dier komt met dat der andere Tuin- Boom- en Boſch-Slakken nagenoeg overeen. 't Verſchilt van de voorgemelde Rivierſlakken *, daar in, grootelyks, dat men 's Winters ook haare Darmen met Vuiligheden gevuld vindt, die hard zyn, en zekere figuur hebben. In 't end van Mey of in 't begin van Juny paaren zy, en men kanze, dus gepaard, opneemen, zonder dat zy elkander loslaaten. De Pyltjes van de Roeden, die in haar Halzen ingelaten waren, beſtonden uit

* Bladz. 440.

VI. AFDEEL. LVII HOOFD. STUK.

een brooſche Aardagtige zelfſtandigheid, van eene fraaije Geſtalte. De Eijeren vondt hy, in July, in de Tuin, overvloedig onder 't Kruid; zynde taamelyk groot, een weinig ſamenhangende, wit, met eene Vliezige zagte Schaal. In 't begin van de Herfst waren de Jongen reeds zo groot als Hazelnooten.

Boſch-Slak.

HET KWYL.

Omtrent het Kwyl, welk deeze en andere Slakken zo overvloedig uitwerpen, dat het den Weg, dien zy gegaan hebben, en dus haare verblyfplaats aantoont; nam gezegde Heer dit volgende waar. „ Het ſchynt een „ ander Vogt, en grootelyks verſchillende te „ zyn van dat gene, 't welk door een ſteek „ in 't Lighaam van de Slak, of door eene „ inſnyding in de Huid gemaakt, uitgelaten „ wordt: want dit laatſte is blaauwagtig en „ veel dunner. Dit Vogt, dat zy van zelf „ uitſpuuwen, is dikker, taaijer, en een wei„ nig meer gekleurd, naar 't geele trekkende; „ misſchien van de afgeknaauwde Kruiden in „ de Maag, uit welke het voortkomt, dus „ geverwd zynde." Van beide die Vogten deedt hy in een Fleſchje, en ſchuddende die wakker ondereen, ſtolden zy tot een Klomp, als van geele Lil. Het blaauwagtige Vogt, in tegendeel, op zig zelf alleen even zo geſchommeld, ſtolde nimmer. Eenige Slakhoorens in een Doek gedaan hebbende, beſtrooide hy die, nu en dan, met een weinig Zouts: dus gaven zy wel veel, doch geen ander dan taay

taay geelagtig Speekzel, en wederom van dit blaauwagtige Vogt tot een gemaakte Wonde uit. „ Hier uit blykt (zegt hy) dat het hoog- „ roode Vogt van eenige Rivierſlakken [gelyk „ van de Posthoorentjes, hier voor beſchree- „ ven *,] van zelf uitgekwyld, de natuur van „ Speekzel heeft, niet van Bloed: daar de Ou- „ den geheel anders oordeelden van de Pur- „ perverw."

VI. Afdeel. LVII. Hoofd-stuk. *Boſch-Slak.* * Bladz. 420.

„ Laat het blaauwagtige Vogt, [voor heen, „ in de Jongwerpende Slak, het blaauwe Le- „ vensvogt genoemd †,] door de Inſnyding „ van de Huid uitgelaten, in een Lepel, zag- „ telyk, een weinig op een gloeijende Kool „ uitdampen; zo verandert hetzelve, byna „ oogenblikkelyk, in een witte Lil, gelyk de „ Wey van Bloed; waar mede het, zo ik „ oordeel, een groote overeenkomst heeft. „ Men kan, in het ontleeden van deeze Die- „ ren, ontelbaare Melkaderen, die rondom „ de Darmen loopen, niet anders dan in de „ Bloedvoerende Dieren, waarneemen. Uit „ deeze Chyl, nu, door het Lighaam ver- „ ſpreid, zal, door de werking der Ingewan- „ den, waarſchynlyk, dit blaauwe Vogt ein- „ delyk bereid worden: te meer, dewyl het „ loopt door een ander ſlag van Vaten."

Het Bloed. † Bladz. 444.

Dan ſpreekt hy van eenige niet zeer beken- de Gebruiken, waar toe dit Vogt, en de Slak- ken zelf, door de Konſtenaars gebezigd wor- den, aldus. „ Het eerſte is, dat wy, in 't

Gebruik.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFDSTUK. *Boſch-Slak.*

„ wit maaken van Waſch, te Montpellier
„ met eigen Oogen gezien hebben. De Hou-
„ ten Vormen beſtryken zy met Gekneusde
„ Slakhoorens, en ſteeken die dan in de ge-
„ ſmolten Waſch: dus belet de Etter der
„ Slakken de al te ſterke aankleeving van de
„ Waſch, op dat zy, door een zagte Klop-
„ ping op de Vormen, een dun Vliesje van
„ Waſch bekomen mogen: terwyl het overi-
„ ge van die Konst door lang leggen in de
„ Zonneſchyn en geduurige beſproeijing wordt
„ volbragt. Het andere Gebruik is in de Beeld-
„ houwery. Neem ongeblufchte Kalk zo veel
„ gy wilt: meng dat met even veel wit van
„ Ey en Vogt van Slakken, dat door een ſteek
„ is uitgelaten, en laat het wryven op een
„ Marmerſteen. Dit wordt gehouden voor
„ een uitmuntend Middel, om gebroken Stee-
„ nen weder ſamen te lymen, alzo het als in
„ een oogenblik vast en hard wordt."

De Tanden.

Van de overige Gebruiken der Slakken en Slakhoorens, zo in 't algemeen als in 't byzonder, als mede van de Slakken Steentjes en Zoutbeentjes, die ook in ſommige Hoornſlakken voorkomen (*), reeds geſproken hebben-

* Zie XIV. STUK, bladz. 149, 175.

de *; zal ik hier nog maar verhaalen wat HOOK zegt van de Tanden deezer Slakken.

„ Uit het bovenſte gedeelte van den Bek heb
„ ik een hard, krom, Beentje genomen, dat
„ my

(*) SWAMMERDAM *Bybel der Natuur*, bladz. 156.

„ my toeſcheen gefatzoeneeed te zyn als een „ ry van Tanden, die op orde in de Kaak „ ſtaan, en verdeeld te zyn in verſcheide, klei- „ ne en groote, zwarte Tanden. Het was „ egter één onverdeeld Beentje, waar mede „ ik deeze Slak zelf Roozebladen zag eeten, „ en daar kleine halfmaanswyze Deeltjes uit- „ ſnyden, die van Geſtalte waren als een „ Kapitaale Letter C. Het bovenſte gedeel- „ te, nu, van dit Beentje, is veel witter dan „ het onderſte, 't welk zwarter is, en meer „ uitgeſneeden. Het heeft een ſcherpen Rand, „ en negen uitpuilende deelen, als Tanden, „ die in het Beentje ſamengevoegd zyn." Dit alles wordt, door een zeer fraaije Afbeelding, van gezegden Autheur opgehelderd (*).

VI. Afdeel. LVII. Hoofd-stuk.

(693) Slakhooren, *die de Schaal ondoorhoord, ovaalagtig, ſtomp en graauw heeft, met twee bleeke Banden, de Opening langwerpig.* DCXCIII. *Helix griſea.* Graauwe Slakhooren.

Dit is een Aardſlakhoorn, voorkomende in de Zuidelyke deelen van Europa, zegt LINNÆUS, en getuigt, dat die van Sweeden driemaal zo klein is als dezelve. Ondertuſſchen vind ik, dat zonderling is, door hem zyne beſchry-

(*) LISTER *Anim. Angliæ.* p 113—116.

(693) *Helix* Teſtâ imperforatâ ſub-ovatâ obtuſâ griſeâ, Fasciis duabus pallidis, Aperturâ oblongiusculâ. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. I. f. B.

VI. Afdeel. LVII. Hoofdstuk.

ſchryving der Sweedſche Dieren op deeze Soort niet aangehaald. GUALTHIERI geeft 'er den tytel van gewoone rosagtige, gebandeerde, Aardſlakhooren aan.

DCXCIV. *Helix Hæmaſtoma.* Roodmond.

(694) Slakhooren, *die de Schaal ondoorboord, rondagtig, bruin, met eenen witten Band overlangs, en de Opening Purperkleurig heeft.*

Van deeze was de plaats der afkomst onbekend. Zy bevondt zig in 't Kabinet der Koningin van Sweeden.

V. Die van figuur als Pennen of getoorend zyn.

DCXCV. *Helix decollata.* Geknotte.

(695) Slakhooren, *die de Schaal getoorend, niet doorboord heeft, den Draay als afgebroken geknot, de Opening ſcheef ovaal.*

GUALTHIERI geeft zeer fraaije Afbeeldingen van deeze Hoorentjes, waar van ik 'er één,

(694) *Helix* Testâ imperforatâ ſubrotundâ fuscâ, Fasciâ longitudinali albâ, Aperturâ purpureâ. M. L. U. 671. N. 377. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 21. f. 3.

(695) *Helix* Testâ imperforatâ turritâ, Spirâ mutilato-truncatâ, Aperturâ obovatâ. M. L. U. 671. N. 378. BONANN. *Recr.* III. T. 56. PET. *Gaz.* T. 66. f. 1. GUALTH. *Test.* T. 4. f. O, P, Q. ARGENV. *Conch.* T. 31. (27) f. 5. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 32. f. 3.

één, volmaakt met het eerſte der zynen overeenkomſtig, gekreegen heb, dat aan de Kusten van de Adriatiſche Zee gevonden was. BONANNI zegt van 't zyne, 't welk ook vry wel gelykt; dat zy van Elpebeen-Kleur zyn, en in de Sponſen huisvesten. D'ARGENVILLE getuigt van 't zyne, in de Seine gevonden, dat het wit en geheel effen is (*). De eerstgemelde geeft ze op voor Aard- of Land-Hoorentjes. 't Is zonderling, dat zy, dus geknot, haare volkomene Geſtalte hebben. Zy zyn ongevaar een Duim lang.

(696) Slakhooren, *die de Schaal getoorend, niet doorboord, Rolrondagtig, ſtomp, met vier Gieren en de Opening ovaal heeft.* DCXCVI. *Helix ſubcylindrica.* Rolrondagtige.

In de Zoete Wateren der Noordelyke deelen van Europa treft men dit Hoorentje aan, 't welk de grootte maar heeft van een Rogge-Graantje, Hoornagtig bleek zynde van Kleur. De Top is rondagtig, zeer ſtomp: de Opening heeft een omgeſlagen Rand.

(697) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate* DCXCVII. *Helix Stagnalis.* Dryfhoorentje.

(*) *Toute unie & toute fruſte.* Dit laatſte verſtaa ik niet.

(696) *Helix* Testâ imperforatâ turritâ ſubcylindricâ obtuſâ, Anfractibus quatuor, Aperturâ ovali. *Syſt. Nat.* XII.

(697) *Helix* Testâ ſubperforatâ, ſubturritâ, Anfractibus quinque, Aperturâ ovatâ. *Syſt. Nat.* XII. Turbo Stagnalis. BASTER *Uitſpann.* II. p. 81. T. 7. f. 4.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

te getoorend en eenigszins genaveld heeft, met vyf Gieren, de Opening ovaal.

Hier wordt dat Hoorentje bedoeld, 't welk de geleerde Heer Doktor BASTER in Zeeland gevonden, en op zig zelf beſchreeven heeft onder den naam van het *Dryvertje* of *Dryfhoorentje*. Dien naam geeft zyn Ed. daar met reden aan, dewyl het, zelfs in een Glas met Water, by het minſte goed Weer, altoos met den Voet om hoog, gaat dryven en zig dus als in de Zonneſchyn blakeren. Dit zelfde echter heeft ook, volgens LISTER (*), in de Jongwerpende Rivier-Slakhoorens plaats *. Zyn Ed. ſchryft 'er zes dikke Ringen of Draaijingen aan toe; doch de Heer LINNÆUS maar vyf: waarſchynlyk om dat 'er in de Afbeelding niet meer telbaar zyn. Het is ſlegts één of anderhalve Lyn lang, en derhalve nog kleiner dan 't voorgaande. Men vindt het in brakke Wateren, omtrent de Stad Zirikzee, menigvuldig, zynde de Schaal gemeenlyk met vuil begroeid, doch anders wit van Kleur. Het Slakje heeft de Snuit, naar evenredigheid der grootte, wat langer dan het Dier der Aliekruiken, en de Oogen ſtaan niet op zyde van de Hoorntjes, die het heeft, maar onder tegen dezelven aan, gelyk

* Zie bladz. 139, 140.

(*) Imo vero, expanſi Pedis virtute, ſummis Aquis ſeſe æque bene ſuſpendere ſolent, ac per medias Aquas natare perque Fundum repere. *Exercit. Anatom.* II. p. 19.

lyk in de Aliekruiken-Slakjes. Dit Dryfhoorentje is niet Rolrondagtig, maar veeleer Tolagtig of Pieramidaal.

(698) Slakhooren, *die de Schaal eenigermaate doorboord en getoorend heeft, met agt Gieren, de Opening rondagtig.* DCXCVIII. *Helix octona.* Agtdraay.

Volgens de Afbeelding is deeze nog kleiner dan de naastvoorgaande, en niet grooter dan een Kanarie-Zaadje. Men vindtze in de Moerasagtige plaatſen van Sweeden, ter grootte van een Rogge-Graantje, Hoornagtig van Kleur. Dat van GUALTHIERI was een Rivierhoorentje.

(699) Slakhooren, *die de Schaal ondoorboord, Eyvormig, geſpitst heeft, overdwars geſtreept en bruin, met geele Banden.* DCXCIX. *Helix pulla.* Bruintje.

De bynaam moet zekerlyk *pulla*, niet *pella*, zyn. Op Ysland is dit Hoorentje waargenomen, dat nog kleiner is, hebbende de grootte van Steenzaad *, en bruin van Kleur zynde uit den roſſen, met de Gieren overdwars geſtreept. De Opening is half ovaal. * *Sem. Lithoſpermi*

VI.

(698) *Helix* Testâ ſubperforatâ Turritâ, Anfractibus octo, Aperturâ ſubrotundâ. *Syst. Nat.* XII. GUALTH. *Test.* T. 6. f. BB.

(699) *Helix* Testâ imperforatâ acuminatâ ovatâ, transverſe ſtriatâ, fuscâ Fasciis flavis. *Syst. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

VI. Die Eyrondagtig zyn en ongenaveld.

DCC. *Helix Pupa.* Poppetje.

(700) Slakhoopren, *die de Schaal naauwlyks doorboord, langwerpig ovaal en ruuw heeft, met zes Gieren, de Opening ſmal Halfmaanswyze.*

DCCI. *Helix Barbara.* Barbaryſche.

(701) Slakhooren, *die de Schaal niet doorboord, langwerpig, ruuw heeft, met agt Gieren, de Opening rondagtig Halfmaanswyze.*

Deeze beiden zyn, in Barbarye, door den Heer BRANDER waargenomen. De Schaal der laatſte is aan die der andere gelykvormig, maar de helft kleiner, dat is, maar weinig grooter dan een Gerſte-Koorntje, hebbende de Mond-opening, aan den onderkant, dikwils omgeven met een graauwen Band.

DCCII. *Helix Amarula.* Rivier-Tauſe kroon.

(702) Slakhooren, *die de Schaal langwerpig, niet doorboord, de Gieren met Tandswyze Stekels bezet heeft.*

Wy

(700) *Helix* Testâ ſubimperforatâ ovato-oblongâ rudi, Anfractibus ſenis, Aperturâ Lunato oblongâ. *Syst. Nat.* XII.

(701) *Helix* Testâ imperforatâ oblongâ rudi, Anfractibus octonis, Aperturâ ſubrotundo-Lunatâ. *Syst. Nat.* XII.

(702) *Helix* Testâ imperforatâ oblongâ, Anfractibus ſpinoſo-dentatis. M. L. U. 672. N. 379. Voluta Fluviatilis. RUMPH. *Rar.* T. 33. f. FF. ARGENV. *Conch.* T. 31. (27) f. 6. N. 6.

Wy hebben, hier voor *, van de zogenaamde Pauſekroonen geſproken. De gelykenis van Geſtalte en de plaats der afkomst, geeft aan deeze den naam van *Rivier-Pauſekroontjes:* want zy vallen klein. De Kleur is zwartagtig bruin, en de Smaak van het Dier bitter; waar van de Latynſche bynaam. In Oostindie onthouden zy zig in de Mond van diepe Rivieren, volgens RUMPHIUS, die aanmerkt, dat de Doorntjes ſomtyds ſlap zyn, ſomtyds ſtyf en ſtomp. Men vindt witte van dit ſlag, die zeer raar zyn. Dat van D'ARGENVILLE, vuilwit van Kleur, ſchynt een ander te betekenen.

* Bl. 164.

(703) Slakhooren, *die de Schaal niet doorboord, Eyvormig met een ſpitſen Top, eenigermaate gehoekt heeft, met de Opening ovaal.* DCCIII. *Helix Stagnalis.* Spitſe Water-Slakhooren.

De bynaam geeft te kennen, dat deeze Soort zig in Moerasſen, Meiren, Vyvers, en andere Staande Wateren onthoude. Ik heb ze hier, by de Stad, in Slooten rykelyk aangetroffen, van anderhalf Duim lang, hebbende, gedroogd zynde, eene ongemeen brooſche, dun-

(703) *Helix* Teſtâ imperforatâ, ovato-Subulatâ, ſubangulatâ, Aperturâ ovatâ. *Faun. Suec.* 2188. PET. *Muſ.* 82. N. 805. LIST. *Angl.* 137. T. 2. f. 21. *Conch.* II. T. 123. f. 21. GUALTH. *Teſt.* T. 5. f. I. FRISCH *Inſ.* VIII. T. 7. *Alt. Helvet.* V. p. 283. N. 4. T. 3. f. 25, 26.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

dunne, Schaal, die aan de frisſche levendige geelagtig en doorſchynende was. Dit zelfde merkt GUALTHIERI, in de aangehaalde, aan, die echter veel te ſtomp van Top is, om deeze *Water-Slakhooren*, welke ik de *Spitſe* noem, te betekenen. Die van FRISCH, genaamd Rivier-Slak, *met het ſpits toegedraaide Huisje*, komt nader met de onze overeen. LISTER vondtze overvloedig in de Zuidelyke deelen van Engeland, en ſommigen zeer groot. Door Ontleeding van het Dier ontdekte hy, dat hetzelve de Maag uit zeer ſterke Spieren ſamengeſteld hadt, van grootte als een Peperkorreltje, en oordeelde zulks eigen te zyn aan die Slakken, welke Kruiden vreeten, 't welk uit de groenagtige Kleur der Excrementen blykt, die als Wormpjes zyn gefatzoeneerd.

Spitſe Water-Slakhooren.

Paaring.

„ In 't midden van September, (zegt hy) „ vond ik deeze gepaard, en bewaarde 'er „ eenigen in een wyd Glas; welke toen, „ door 't Water zwemmende, haare witte „ Teeldeelen uitſtaken uit de regterzyde van „ den Hals. Om dat zy de Schaft gelyk in „ de Landſlakken hebben, zo blykt het, dat „ zy ook Hermaphrodieten zyn (*). Zy paa„ ren insgelyks in 't Voorjaar, dat wy dikwils „ gezien hebben. In 't voorst van Mey heb„ ben

(*) Penis Claviculatus est, ut in Cochleis Terreſtribus dictum; ita has quoque Cochleas Fluviatiles Androgynas esſe ſatis conſtat. *Exercit. Anat.* II. p. 52.

„ ben wy in zekere Vyvers, daar deeze Slak- VI.
„ hoorens overvloedig geweest waren, en AFDEEL. LVII.
„ weinig anderen gevonden zyn, derzelver HOOFD-
„ Zaad in groote veelheid waargenomen. Het STUK.
„ kleefde aan alle Waterplanten, en hadt de *Spitse Water-*
„ volgende gedaante. De langte der Klomp- *Slakhoorens.*
„ jes was één of somtyds twee Duimen, de
„ dikte als die van een grootagtige Ganze-
„ Schaft: zynde zeer rond, doch aan beide
„ Enden wat dunner en stomp; als Krystal
„ doorschynende; vry vast op 't gevoel. Wan-
„ neer gy dit Zaad tusschen 't Licht en de
„ Oogen stelt, zullen zig daar in, aan Uw
„ Gezigt, ontelbaare kleine Lidtekentjes, van
„ ovaale figuur, openbaaren, die in orde ge-
„ schikt zyn, en allen, nevens den Rand van
„ het Lidtekentje, haare geelagtige Stipjes
„ hebben. Deeze Slakhoorens geeven, wan-
„ neer zy met een Naald gestoken of met een
„ Pennemes gesneeden zyn, geen Vogt uit
„ dat het Water kleurt."

FRISCH heeft ook zyn gedagten laaten gaan over het Schot van deeze Water-Slakken. Hy geeft 'er de Afbeelding van, en zegt dat het naar een Worstje gelykt, waar in, naar de grootte deezer Slakken, van twintig tot over de honderd Kogelronde Eytjes vervat zyn. „ De buitenste Stoffe, om deeze Eijeren, „ zegt hy, is dik en taay, gelyk Kikvorschen- „ Schot: de binnenste en naaste aan dezelven „ is helderer en dunner; zo dat ieder Eytje

„ zig,

VI. AFDEEL. LVII. HOOFDSTUK.

„ zig, als de Appel van het Oog in zyn Wit, „ van buiten vertoont."

Spitse Water-Slakhoorens.

„ In 't Voorjaar verzamelde ik van deeze „ Slakhoorens eenige Paaren, die ik aan el„ kander hangende, en dus Mannetje en Wyf„ je, aantrof. Ik voedde dezelven in een wit „ Suikerglas, in 't zelfde Rivierwater, waar „ in ik ze gevonden had, met een weinig „ Meel. Na verloop van weinige Dagen lei„ den de Wyfjes haar Schot tegen 't Glas „ aan. In Juny kroopen de Slakjes uit het „ zwarte Oog in het dunne Vogt, dat om de„ zelven was, en bewoogen zig eenigen tyd „ in dat Vogt, maar gingen 's anderen daags den „ naaften weg, door de beide Vogten heen, „ in 't Water. Het fchynt als of voor haar, „ in het Eijerleggen, een opening gelaten zy, „ om dus te kunnen doorkruipen. Nadat zy 'er „ alle uit waren, bleef doch het Worstje „ nog een geheele Maand, in zyn geheel, „ aan 't Glas hangen, eer het afviel, en al„ lengs in 't Water verfmolt. Ik kon de „ Slakhoorentjes in 't Glas niet meer zien, „ doch ftrooide fomtyds een weinigje Meel „ op het Water, en deed 'er geduurig eenig „ friſch Water by: waar door zy in weinige „ Dagen zodanig toenamen, dat menze over„ al zien kon: zy zwommen aan de Opper„ vlakte van 't Water en vraten het daar op „ leggende Meel. Naar maate de Slak in haar „ Huisje groeide, maakte zy een nieuw aan-

„ voeg-

„ voegzel aan de Opening van hetzelve, als VI.
„ een Zoom. Dit doen zy door middel van AFDEEL. LVII.
„ de taaije Slym, welke zy om en aan zig HOOFD-
„ hebben, en daar van formeeren ook de STUK.
„ Aardſlakken, tegen den Winter, een harde *Spitſe Water-Slakhoorens.*
„ Deur voor haare Huisjes. Het onderſte
„ deel, of de Punt, blyft, gelyk dezelve by
„ het komen uit het Ey geweest is: zo dat
„ men daar aan zien kan, hoe groot dit Slak-
„ hoorntje in 't eerst ware. Men kan alle
„ Aanvoegzels, gelyk in de andere Hoorens
„ en Schulpen, van 't Ey af tot aan den ui-
„ terſten Wasdom, tellen; doordien zy tel-
„ kens met een wat dikkere Streep eindigen,
„ die zig op de Oppervlakte als een Naad
„ vertoont. Het overige Werk is gantſch
„ fyn en doorſchynende; zo dat men het
„ blaauwagtige Slakje duidelyk in zyn Hoo-
„ rentje kan zien leggen en zig beweegen.
„ Ook maaken die witte Naaden het geelag-
„ tige Hoorentje, zo lang het vogtig blyft,
„ niet onaartig."

„ Om deeze Slakhoorens in 't leven te hou-
„ den, moet men ze dagelyks, ten minſte
„ driemaal, friſch Rivierwater geeven; want
„ door het Meel wordt het Water wel haast
„ troebel. Ander Voedzel, dat bekwaamer
„ voor dezelven ware, heb ik nog niet ge-
„ vonden. Men giet het met voorzigtigheid
„ af, om de kleine jonge Slakhoorentjes niet
„ te verliezen. Wanneer aan den Mond van
't

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK. *Spitſe Water-Slakhooren.*

„ 't Huisje wat afbreekt, zo blyft de Breuk
„ na verſcheide aanvoegingen nog zigtbaar.
„ De Slakken laaten, aan de ééne zyde van
„ haar Lyf, als zy tot aan de Oppervlakte
„ des Waters opwaards kruipen, om Lugt te
„ ſcheppen, eene ronde Opening, waar door
„ men ver in 't Huisje inwaards kan zien.
„ Dit openen geſchiedt dikwils met een hel-
„ der Geſnap, gelyk wanneer men de Lippen
„ met geweld van elkander doet. Zo dra zy
„ het Water aan dit Gat beſpeuren, wordt
„ hetzelve toe, en bygevolg de Lugt inge-
„ ſlooten, door middel van welke Lugt zy
„ vervolgens weder opwaards ſtygen, om het
„ gene op de Oppervlakte des Waters dryft,
„ en haar tot Voedzel dient, in te neemen.
„ Haare Hoorntjes op den Kop zyn plat en
„ maaken een ſpitſen Driehoek: het Lyf is
„ graauw met kleine zwarte Vlakken. In Au-
„ gustus zyn zy my altemaal, jong en oud,
„ afgeſtorven: waar tegen ik geen hulpmiddel
„ heb kunnen uitvinden."

Onder de grootſten van onze Waterſlakhoorens kan deeze geteld worden, zegt LINNÆUS. Zy heeft geen de minſte Tekening; maar is zeer veranderlyk in Kleur. Eenigen hebben de Schaal geheel zwart, anderen Aſchgraauw, anderen witagtig, anderen graauwagtig; doch in allen zyn de Gieren met kleine dwarsſtreepjes voorzien, naauwlyks zigtbaar voor het bloote Oog: met eene witagtige Vlak hier en

daar

daar, als werde dus de Jaarlykse groey aangeweezen.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

(704) Slakhooren, *die de Schaal niet doorboord, Eyvormig met een spitsen Top, Spilrond, doorschynende heeft, de Opening langwerpig ovaal.* DCCIV. *Helix fragilis.* Broosche.

Veel minder weet ik by te brengen aangaande deeze Soort, die in de Moerassen van Sweeden voorkomt, zynde ongemeen dun en broosch van Schaal. In Gestalte zweemt zy veel naar de Tuinslakken, doch is driemaal zo klein.

(705) Slakhooren, *die de Schaal niet doorboord Eyvormig stomp en geel heeft, met een ovaale Opening.* DCCV. *Helix putris.* Rottige.

In de Rivieren en Meiren van Sweeden kwam deeze voor, die geeler is van Schaal dan eenige andere, aldaar gevonden. De Schaal was doorschynende en byna zo dun als een Vliesje, hebbende een stompe Punt, en bestaan-

(704) *Helix* Testâ imperforatâ ovato-subulatâ, tereti, pellucidâ, Aperturâ ovato-oblongâ. *Faun. Suec.* 2187.

(705) *Helix* Testâ imperforatâ ovatâ, obtusâ flavâ, Aperturâ ovatâ. *Faun. Suec.* 2189. BONANN. *Recr.* III. T. 54. f. TULP. *Obs. Med.* p. 201. LIST. *Angl.* 140. T. 2. f. 24. *Conch.* T. 123. f. 23. KLEIN *Ostrac.* T. 3. f. 70. GUALTH. *Test.* T. 5. f. F.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD. STUK.

ſtaande uit drie Gieren, met zeer fyne ſchuinſe Streepjes. LISTER maakt van een dergelyk geelagtig Hoorentje gewag, ruim een half Duim lang zynde, met een zeer wyde Opening. Dit kwam in Rivieren van zeer helder Water menigvuldig, en ook in ſtilſtaande Wateren, in Engeland, niet zeldzaam voor. Het is, getuigt hy, een Dier, dat ook buiten 't Water leeven kan: alzo het by Zomer de Rivieren gaarn verlaat, aazende op 't Kruid, ja de hoogſte enden van de Takken der Wilgeboomen beklimmende.

„ Deeze Slakhooren is, zegt LISTER, zo „ van de Rug- als van de onderzyde, keurlyk „ afgebeeld door den zeer geleerden TULPIUS, die daar van iets wonderlyks ver„ haalt. Een Oude Vrouw, naamelyk, in „ haar negen-en-tagtigſte Jaar gaande, welke „ drie Jaaren lang met ongemeen geduld een „ Steen, die drie Oncen en twee Drachmen „ woog, in haare Waterblaas gedragen hadt, „ raakte denzelven eindelyk zeer gelukkig „ door de Waterloozing kwyt, met twee „ Hoorentjes, die ook van buiten met een „ Steenige Korst begroeid waren. Voorwaar, „ zo veel ik uit de Aftekening kan oordeelen, „ zyn deeze volſtrekt van onze Hoorentjes „ geweeſt." De Tekening, evenwel, verſchilt, myns oordeels, grootelyks van de zyne, en niet minder de grootte: daar niettemin die van KLEIN een namaakzel ſchynt te zyn

van

van de aangehaalde van LISTER, welke door onzen Ridder niet goed geoordeeld werdt. Die van BONANNI en GUALTHIERI zyn met deeze laatſte ook zeer overeenkomſtig. Ik begryp de reden van den bynaam niet; ten ware daar mede op 't Geval van TULPIUS ge-oogd mogt zyn.

(706) Slakhooren, *die de Schaal niet door-boord, eenigermaate langwerpig, door-ſchynend, ſpits heeft, en de Opening ovaal.*

DCCVI. *Helix Limoſa.* Moeras-ſlge.

De aangehaalde van GUALTHIERI is klein en zeer wyd van Mond, hebbende maar drie Gieren: deeze in Sweeden gevonden, heeft vyf Gieren. De Schaal is zeer dun en teder. Zy komt in de Moerasſen van Europa voor.

(707) Slakhooren, *die de Schaal niet door-boord, Eyrond, ſtomp, onzuiver, de Opening omtrent ovaal heeft.*

DCCVII. *Helix Tentaculata.* Geſpriette.

De

(706) *Helix* Testâ imperforatâ oblongiusculâ, pellucidâ, acutâ, Aperturâ ovatâ. *Faun. Suec.* 2190. GUALTH. *Test.* T. 5. f. H.

(707) *Helix* Testâ imperforatâ ovato obtuſâ impurâ, Aperturâ ſubovatâ. *Faun. Suec.* 2191. BONANN. *Recr.* III. f. 201. LIST. *Angl.* 135. T. 2. f. 19. *Conch.* 642. f. 33, 34, 35. KLEIN *Oſtrac.* T. 2. f. 53, 54. ADANS. *Seneg.* I. T. 12. f. 1. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 4. f. 3.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

De aangehaalde Afbeeldingen zyn hier dermaate verſchillende, dat ik uit dezelven niets weet op te maaken: te minder, dewyl in de beſchryving der Sweedſche Dieren gezegd wordt, dat deeze Soort viermaal kleiner is dan de voorgaande. Die van KLEIN en BONANNI, ondertusſchen, vertoonen zig zo groot als de gewoone Tuin-Slakhoorens, naar welken zy ook wel wat gelyken. Die van LISTER hadt maar de grootte van een Paardeboon en was geelagtig van Kleur, hebbende vyf Gieren. Men vondtze overvloedig in veele Rivieren en Staande Wateren. 't Schynt dat de dunne Hoorntjes op den Kop, grootelyks van die der andere Waterſlakken verſchillende, en naar de Sprieten der Inſekten gelykende, 'er den bynaam aan geeven. In de Afbeelding van ADANSON zyn deeze zeer blykbaar, doch de zyne behoort tot de Tollen of Maanhoorens, waar toe ook die van GUALTHIERI, door hem aangehaald, betrekkelyk zyn, en deeze waren wel fraay getekend (*).

DCCVIII. *Helix Auricularia.* Muizen-Oortje.

(708) Slakhooren, *die de Schaal niet doorboord*,

(*) Cochlea Trochiformis lævis albida, maculis interruptis, per ſeriem diſpoſitis, pullis, aliquando rufis, ſignata, & ſeu vermiculato quodam opere depicta, intus Argentea. *Teſt.* T. 63. f. D, E, G.

(708) *Helix* Testâ imperforatâ ovatâ obtuſâ, Spirâ acutâ brevisſimâ, Aperturâ ampliatâ. *Faun. Suec.* 2192. GUALTH. *Teſt.*

boord, Eyvormig, ſtomp, met eene zeer korte ſcherpe Spits, en de Opening wyd heeft.

De aangehaalde Afbeeldingen verſchillen hier wederom grootelyks. Die van D'ARGENVILLE; welke goed zou zyn, duidt een Hoorentje aan, uit de Marne, dat vaal was van Kleur, en wyd van Mond; weshalve het *Muizen-Oortje* geheten wordt. Onder de Meiren Kivier-Slakhoorens, in Sweeden, is deeze Soort, volgens LINNÆUS, de grootſte, en zou derhalve grooter moeten zyn dan de Spitſe Water-Slakhooren, hier voor beſchreeven *. Dit komt met de gezegde Afbeeldingen in 't allerminſte niet overeen. De onderſte en buikigſte Gier was overdwars zeer fyn geſtreept. Men hadt 'er tweederley in Sweeden, beiden van binnen Sneeuw-wit, doch de eene ſtomper de andere ſpitſer getopt; gelyk dit ook in de Franſche, by D'ARGENVILLE, blykbaar is. Volgens de aanmerking van den Heer Doktor BERKHEY, zyn deeze Muizen-Oortjes van de algemeenſten, onder de Water-Slakhoorentjes, in ons Land (*).

* Bladz. 459, enz.

LIS-

Teſt. T. 5. f. F. LIST, *Angl.* 139. T. 2. f. 23. *Exerc.* II. p. 54. *Conch.* II. T. 123. f. 32. ARGENV. *Conch.* T. 31. f. 7, bona. KLEIN *Oſtrac.* 54. T. 3. f. 69. *Act. Helvet.* V. p. 283. N. 5. T. 3. f. 27, 28.

(*) *Natuurl. Hiſt. van Holland.* II. Deel, bladz. 1104.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK. *Muizen-Oortje.*

LISTER betrekt de zyne onder de Kinkhoorens en geeft inzonderheid agt op de Mond-Opening, die, daar de geheele Hooren naauwlyks vyf Kwartier Duims lang is, de langte ongevaar van een Duim en de breedte van iets meer dan een half Duim heeft. Het Dier zelf is geelagtig, gelyk de Schaal, en heeft twee breede, platte, geſpitſte Hoorentjes, welke hier den dienst van Vinnen ſchynen te verrigten. Aan derzelver Wortels ſtaan wederzyds de Oogjes, als zwarte Stippen met een Pen gemaakt. Het Vogt, door een Kwetzuur uitgelaten, geeft geen Kleur.

Het Schot.

Deeze Slakhoorens menigvuldig, in de Rivieren en Staande Wateren, door geheel Engeland voorkomende, hadt LISTER, in de Maand April, een groote veelheid van derzelver Schot, aan allerley Waterplanten zittende, gevonden, dat met kleine bruinagtige Oogjes bezet was, gelykerwys het Schot der Kikvorſchen. Hy kreeg daar, even als FRISCH uit dat der Spitſe Water-Slakhoorens, voorgemeld, jonge Slakjes uit. Naderhand, dit Schot nader onderzoekende, ſpreekt hy 'er aldus van.

De Jongen.

„ Het is ongevaar van dikte als een Een-„ den-Schaft; en byna een half Duim lang, „ Spilrond, aan de beide Enden wat ſpits; „ ſomtyds regt, ſomtyds krom geboogen. In „ de Mey-Maand is 't veel dikker, en dan „ komen 'er, zeer duidelyk, kleine Hooren-

„ tjes,

„ tjes, als Papaver-Zaad, in voor, die 'er in
„ beſlooten zyn, ja wier Schaal, en derzelver
„ Geſtalte, ligt te onderſcheiden is met het
„ bloote Oog. Na de uitwerping, derhalve,
„ worden zy in 't Water allengs grooter:
„ want, zo men het verſch geſchooten Zaad,
„ van deeze Slakhoorens, met een Mikros-
„ koop beſchouwt, dan zal het uit zo veele
„ Slakhoorentjes, die aan elkander hangen,
„ ſchynen te beſtaan: als zig, voor 't bloote
„ Oog, Wolkjes of Stippen daar in vertoon-
„ den. In 't end van April, wanneer zy reeds
„ al haar Zaad geſchooten hebben, is deeze
„ Lyfmoeder geheel verdroogd, en daar blyft
„ niets over, dan een aanzienlyke Hom, van
„ Nieragtige figuur en Vleeſchkleurig: ter-
„ wyl, niettemin, het beſtaan van de Lyf-
„ moeder, door haare zwelling in 't Water,
„ waar in menze weekt, genoegzaam blykt.
„ Uit deeze Slakken, naamelyk, doorgeſnee-
„ den en in Koud Water geweekt zynde,
„ ontſtaat zo veel Slym, dat men 'er Draa-
„ den uit kan trekken tot de langte van een
„ Voet, en dit Vogt moet men voor Lyf-
„ moederlyk houden. De Slak is Hermaphro-
„ diet, gelyk die der Spitſe Water-Slakhoo-
„ rens, en derhalve kan men de Teeldeelen
„ daar mede overeenkomſtig agten."

VI. Afdeel. LVII. Hoofd-stuk.

Muizen-Oortje.

„ Hier zou de Vraag in aanmerking kunnen
„ komen; waarom deeze Hooren, en die haar
„ gelyken, een zo groote Opening hebben: als
„ ook,

Reden der Dekzeltjes.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

„ ook, waarom in de meeſte Waterſlakken „ geen Dekzeltje plaats heeft, dat aan naauw- „ lyks eene Zee-Slak, zo veel ik weet, ont- „ breekt *? Ik antwoord, dat de Dekzeltjes „ inzonderheid tot beveiliging, om niet ge- „ duurig van ſchadelyke Water-Diertjes ge- „ plaagd te worden, aan deeze Dieren „ moeten gegeven zyn. Hier uit kan men „ giſſen, dat de Hoorens in Zee veel meer „ last ten dien opzigte lyden, dan in Rivie- „ ren, wegens de menigte en verderflykheid „ haarer Vyanden. Dat ook dezelven in de „ Jongwerpende dienen kunnen, om het Kroost „ by zig te houden: als ook in ſommige an- „ deren, die van byzondere Sexe zyn, om te „ maaken, dat het Wyfje niet ontydig be- „ kroopen worde van het Mannetje.

„ Wat de wyde Opening aangaat: men ziet „ dat in de genen, die zulk een wyde Ope- „ ning hebben, de Spil kort, dun is en van „ weinig Gieren. In de Patellen heeft, om „ die zelfde reden, in 't geheel geen Spil „ plaats. In die, welke een zeer naauwe „ Opening hebben, daarentegen; gelyk in de „ ſamengedrukte Purperhooren van onze Ri- „ vieren, [welke men Posthooren noemt,] „ is de Draay zeer lang."

* Zie XV. STUK, bladz. 46. & XVI. ST. bl. 180, 263.

DCCIX. *Helix lævigata.* Erwt.

(709) Slakhooren, *die de Schaal niet door-*
boord,

(709) *Helix* Testâ imperforatâ, obovatâ, obtuſisſimâ, pellucidâ, lævisſimâ, *Syst. Nat.* XII. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 23. f. 8, 9.

boord, ſcheef Eyrond, uitermaate ſtomp, doorſchynende en zeer effen heeft.

Deeze heeft de grootte van een Erwt, is doorſchynende zeer glad en glanzig, naauwlyks genaveld, met een groote Maanswyze Opening; Hoornkleurig met flaauwe Streepen overlangs en de Lip van binnen wit. Die, welke men *Geele Weſtindiſche Erwten* noemt, ook aan onze Kusten voorkomende, ſchynen byna hier t'huis gebragt te kunnen worden.

(710) Slakhooren, *die de Schaal niet doorboord, Eyvormig, geſpitst heeft, met verheven Rimpels, de Opening ovaal en wyd.* DCCX. *Helix Balthica.* Oostzeeſche.

Op de Oevers van Gothland, aan de Oostzee, is deeze waargenomen door LINNÆUS. De Schaal is klein en buikig, met drie of vier Gieren, en heeft op 't midden der bult een Naad. Het Slakje, daar in huisvestende, was zwart.

(711) Slakhooren, *die de Schaal niet doorboord,* DCCXI. *Helix Neritoidea.* Neriet-agtige.

(710) *Helix* Testâ imperforatâ ovatâ acuminatâ, Rugis elevatis, Aperturâ ovatâ ampliatâ. *Faun. Suec.* 2193. *It. Gothland.* 261.

(711) *Helix* Testâ imperforatâ convexâ, longitudinaliter ſtriatâ, rimâ Umbilicali, Aperturâ ſubrotundâ. M. L. U. 672. N. 380. GUALTH. *Teſt.* T. 64. f. I.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFDSTUK.

boord, verhevenrond, overlangs geſtreept, met een Spleetje genaveld, en de Opening rondagtig heeft.

Deeze kan men, te regt, onder de Oorhoorens betrekken; alzo de Opening zig byna gelyk de Opening van een Oor vertoont. Men zouze dan, om dat zy dik van Schaal en geſtreept zyn, de *Nerietagtige Oorhooren* kunnen noemen. De Schaal is wit, doch aan den Top, en in de Mond, blaauwagtig. De Draay loopt uit in een Eeltagtige Stip. GUALTHIERI noemtze Neriet met Tepelagtige of zeer fyn gekartelde Streepen, zeer netjes getralied, platagtig, met een wyden Mond en wit van Kleur.

DCCXII. *Helix perſpicua*, Doorſchynende.

(712) Slakhooren, *die de Schaal niet doorboord, verhevenrond Eyvormig heeft, zonder Lip, de Opening aan den Top toe gaapende.*

De Schaal is Melkwit, zeer brooſch, doorſchynende, en gelykt veel naar die der Zee-Ooren, doch is niet doorboord. Tuſſchen de Slak- en Blaashoorens kan menze in 't midden plaatzen. De afkomst is uit de Middellandſche Zee.

(713)

(712) *Helix* Testâ imperforatâ, convexo-ovatâ, Labro nullo, Aperturâ ad apicem usque hiante. M. L. U. 673. N. 381.

(713) Slakhooren, *die de Schaal niet doorboord, nedergedrukt platagtig heeft, met gegolfde Streepen, de Opening ovaal, wydmondig tot aan den Top.* VI. AFDEEL. LVII. HOOFDSTUK.

DCCXIII. *Helix Haliotoidea.* Oorſtelp.

Bekender is deeze, die men gemeenlyk *Oorſtelp* noemt of 't *Melk-napje*, wanneer zy wit zyn. Zodanig was die van RUMPHIUS en GUALTHIERI; doch D'ARGENVILLE merkt aan, dat de Kleur van boven, in 't algemeen, vuil graauw en vaal is. Wy hebbenze bleeker en byna wit. ADANSON, die deeze onder den naam van *Sigaret* opgeeft, ſpreekt 'er dus van.

„ Haar Schulp is niet gepaarlemoerd noch „ doorboord, gelyk die der Zee-Ooren; maar „ derzelver Opening is byna even zo wyd, „ doch minder lang. De ſlinker Lip heeft „ een veel breeder en minder dikken Rand, „ en aan derzelver begin wordt men ſomwy„ len een klein Naveltje gewaar. Zy is ge„ formeerd door vier zeer duidelyke Gieren, „ die omgeven zyn met een groot getal „ zeer fyne digt geplaatſte Groefjes, welke „ van

(713) *Helix* Testâ imperforatâ, depreſſo-planiusculâ, Striis undatis, Aperturâ ovali dilatatâ usque in Apicem. M. L. U. 673. N. 382. PET. *Gaz.* T. 12. f. 4. RUMPH. *Rar.* T. 40. f. R. GUALTH. *Test.* T. 69. f. F. ARGENV. *Conch.* T. 7. f. C. LIST. *Conch.* T. 570. f. 21. BONANN. *Recr.* 475. N. 404. KLEIN *Oſtrac.* T. 7. f. 114. ADANS. *Seneg.* T. 2. f. 2. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 17. f. 5.

VI. AFDEEL. LVII. HOOFD-STUK.

„ van andere byna onzigtbaare Groefjes over-
„ dwars gefneeden worden. De Kleur is fom-
„ tyds wit, en fomtyds, zo van binnen als
„ van buiten, vaal. Vaal zynde wordt zy
„ gekruist door vyf of zes minder donkere
„ Banden. Ik heb deeze Soort, vry over-
„ vloedig, in het Zand aan den Mond van
„ de Niger-Stroom gevonden."

DCCXIV. *Helix ambigua.* Wit Halfmaantje.

(714) Slakhooren, *die de Schaal niet doorboord verhevenrond heeft, met famengedrukte Ribben ver van elkander; de Opening halfrond.*

De Schaal van deeze is zeer klein en Nerietagtig, wit, verhevenrond. De zydelingfe Draay, die ftomp is, wordt geheel omringd door zes tot agt fcherpe, verhevene Ribben. De Opening is halfrond en dus ook als in de Nerieten, maar met de binnenfte Lip omgeflagen. In Jongere heeft een open Navel, doch in volwasfene geen Navel in 't geheel plaats, zegt LINNÆUS. Het aangehaalde Hoorentje van ADANSON, *Fosfar* genaamd, was niet meer dan een zesde of een vyfde Duims breed, en Melkwit zo wel als het Dier. Niettegenftaande gedagte Rimpels of Ribben, fchynen my doch onze *Witte Halfmaantjes* tot deeze Soort te behooren. LVIII. HOOFD-

(714) *Helix* Testâ fub-imperforatâ convexâ, Sulcis remotis compresfis, Aperturâ femi orbiculari. *Syst. Nat.* XII. ADANS. *Seneg.* I. T. 13. f. 1. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 6. f. 6. 7.

LVIII. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* NERIETEN, *of* Halvemaan Hoorens, *waar onder de* Eijer-doijers *begreepen zyn.*

Naam.

't Geeft weinig bedenken, den Latynſchen naam *Nerita* door het basterd-woord *Neriet*, dat met het Franſche woord *Nerite* overeenſtemt, uit te drukken. Hoewel, naamelyk, ſommigen hier, uit hoofde der Halfmaanswyze Mond-opening, de benaaming van *Halve Maan Hoorens* gebruiken, ſchynt doch die van Nerieten meer gewettigd te zyn, en de Geſtalte genoegzaam aan te duiden. Men plagtze weleer, altemaal, onder den naam van *Doijers* te begrypen. Ik ontken ook niet, dat 'er in dit Geſlagt voorkomen, die men naauwlyks Nerieten noemen kan; maar zulks heeft hetzelve gemeen met andere Geſlagten. Ook wil ik zo ver niet gaan, van met de Duitſchers 'er den naam van *Schwim-Schnecken*, dat is Dryf-Slakhoorens, aan te geeven; uit hoofde, dat de Neriden Water-Nymphen waren; of ook, om dat zy met de Opening om hoog op 't Water dryven zouden, gelykerwys de Nautilusſen (*). Nog min-

(*) Navigant ex his Neritæ, præbentesque concavam ſui partem, et alteram Auræ opponentes, per ſumma æquorum ve-

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD. STUK.

minder behaagt my de benaaming van *Viſch-Muil*, of die van *Lip-Hoorens*, door de Duitſchers uitgedagt, ziende op de gedaante van den Mond. Ook zullen wy op de overtreffende grootte of ſchoonheid der Conchyliën, die men Nerieten noemt, waar van ſommigen dit woord insgelyks afleiden (*), niet ſtaan blyven (†).

Kenmerken.

De Kenmerken van dit Geſlagt zyn, eene Spiraale, Bolrondagtige, van onderen eenigszins platte Schaal, die eene halfronde Opening heeft, en de Lip, aan de Spil, dwars afgeſneeden en platagtig. In de Mond der Nerieten, naamelyk, vertoont zig, aan de binnenzyde, een platte, regte, in ſommigen als met Tandjes gewapende Lip, die een Kenmerk van onderſcheiding uitlevert. Zy hebben

velificant. PLIN. *Hiſt. Nat.* Libr. 9. Cap. 33. Neritas apud Ariſtotelem Gaza *Natices* convertit. Natice Piscis a natando dictus videtur. ALDROV.

(*) Ergo, ſiquis Neriten Cochleam a magnitudine vel pulchritudine, qua alias ejusdem Generis excellat, nominatam velit, bene Judicat Zoographus. *Idem.* De Testaceis. *Libr.* III. Cap. 26.

(†) BONANNI, van de ongemeene fraaiheid der Nerieten ſpreekende, hadt niet dezelven in 't algemeen op 't Oog, gelyk D'ARGENVILLE zulks verſtaan heeft, maar alleenlyk een byzondere Soort, die veel voorkomt aan de Oevers van Braſil, by de Indiaanen *Caramugio*, by de Italiaanen *Fragà* genaamd, die als met zwarte en roode Bandjes en Snoertjes van witte Paarlen, gelykerwys de Prins Robberts-Knoopen, is omgeven. *Recr.* p. 56.

ben tot haar Dekzel een Halfmaanswys Schild- VI.
je, dat aan de gekookten zig niet intrekt, AFDEEL. LVIII.
maar ter zyden afwykt. Hierom worden zy, HOOFD-
van de Amboineezen, *Matta Cahettul*, dat is STUK.
van zelf open gaande, geheten, zegt RUMPHIUS, die ze, wegens dit Klepje, *Valvatæ* noemt, om dat hetzelve, als een Valdeur, de Opening volkomen fluit; terwyl de andere Hoorens haare Dekzeltjes, die veel kleiner dan de Opening zyn, ver moeten intrekken, willen zy zig daar mede beschutten voor uiterlyk geweld. Men noemtze in 't Maleitsch *Bia Tsjonckil*, dat is Peuter-Schulp, om dat men 'er, wanneer zy gekookt zyn, het Dier, dat een Slak is, met een Speld moet uithaalen, gelyk hier te Lande geschiedt met de Aliekruiken.

Drie Afdeelingen zyn in dit Geslagt gemaakt. SOORTEN.
De eerste derzelven bevat de genen die *Genaveld* zyn, dat is een Opening, als een Navel, van onderen hebben: de tweede die dezelve niet hebben en eene *Ongetande:* de derde aan wien de Navel ook ontbreekt, met eene *Getande* Lip. In de eerste Afdeeling zyn vyf, in de tweede zes, en in de derde veertien Soorten: zo dat dit Geslagt in 't geheel begrypt vyfentwintig Soorten.

I. Die genaveld zyn, dat is een Gat by de Opening van onderen hebben.

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD-STUK. DCCXV.

(715) Neriet, *die de Schaal genaveld effen; den Top eenigermaate gespitst, de Navel Knobbelig en in tweeën verdeeld heeft.*

Nerita Canrena. Eijerdojer met het Klootje.

De bynaam is afkomstig van RUMPHIUS, die deeze Soort *Canrena* noemt. Hy betrekt ze onder de *Valvatæ*, en wy geeven 'er, wegens de Knobbelagtigheid van de Navel, den naam van *Eijerdojer met het Klootje* aan. Sommigen betrekkenze tot de Slakhoorens, gelyk BONANNI, wiens eene Soort, hier aangehaald, ros was van Kleur, met Waschagtige Stippen en witagtige Vlakken; de andere, van den Oever by *Syracusa*, Goudgeel met vaale Stippen, en als met een blaauwagtig Vlies overtoogen. Die van ADANSON aan de Kust van Senegal waargenomen, en *Fanel* genaamd, was wit van Grond, met bruinagtige Stippen digt besprengd. Het dubbelde Klootje, weshalve zy, in 't Fransch, ook *les Testicles* genoemd worden, maakt het voornaamste Kenmerk uit van deeze Soort. Zy valt ook in Oostindie.

(716)

(715) *Nerita* Testâ umbilicatâ lævi, Spirâ submucronatâ, Umbilico gibbo bifido. M. L. U. 674. N. 383. BONANN. *Recr.* T. 224, 228. Valvata. RUMPH. *Rar.* T. 22. f. C. GUALTH. *Test.* T. 67. f. E, Q, R, S, V, X. ARGENV. *Conch.* T. 10. (7) f. C. REGENF. *Conch.* 10. T. 3. f. 34. ADANS. *Seneg.* I. T. 13. f. 3. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 15. f. 4: Pl. 20. f. 4.

(716) Neriet, *die de Schaal genaveld effen, den Top taamelyk ſtomp, de Navel half geſlooten heeft, met eene bultige Lip van twee Kleuren.*

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD-STUK. DCCXVI. *Nerita glaucina.* Geſtreepte.

Volgens de aanhaalingen worden hier Geſtreepte, Geſtippelde Eijerdoiren, of dergelyke Hoorentjes bedoeld, zelfs die aan onze Stranden en aan de overige Kusten van Europa gemeen zyn. Dit toont duidelyk de aangehaalde van LISTER, welke byna rond was, op 't grootſte naauwlyks een Duim lang, met vyf Gieren. „ Deeze, (zegt hy) is uit „ den witten rosagtig, doch heeft aan het „ laagſte gedeelte, voornaamelyk van de eer„ ſte en tweede Draay, als eene rosſen Band, „ die uit eenige ſcheeve rosſe Vlakken be„ ſtaat, en zodanigen zouden 'er veelen kun„ nen zyn, over 't geheele bovenſte gedeel„ te: maar van de Kleur, in 't leevende Dier, „ kan ik niets zeggen, als hebbende alleenlyk „ oude Schaalen, die door de beweeging der „ Zee ſterk afgeſleeten waren, daar van ge„ zien,

(716) *Nerita* Teſtâ Umbilicatâ lævi, Spirâ obtuſiuſculâ, Umbilico ſemiclauſo, Labio gibbo dicolore. *Faun. Suec.* 2197. M. L. U. 674. N. 384. Valvata lævis. RUMPH. *Rar.* T. 22. f. A. GUALTH. *Teſt.* T. 67. f. M, P, T. LIST. *Angl.* 163. T. 3. f. 10. ADANS. *Seneg.* I. T. 13. f. 4. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 10. f. 3, 4, 5: VI. D. Pl. 16. f. 7.

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD-STUK.

„ zien, en eenigen daar van, doch zeldzaam, „ aan 't Strand gevonden." Die van ADANSON was zeer fraay, en met rosse Streepjes Golfswyze getekend. Het Slakje was wit en hadt een wit Steenagtig Dekzeltje. De drie van GUALTHIERI, hier aangehaald, verschillen zeer van elkander, en die van RUMPHIUS gelykt naar de één noch de andere.

DCCXVII. *Nerita Vitellus.* Eijerdoijer.

(717) Neriet, *die de Schaal genaveld en Bolrondagtig heeft, het Gat van de Navel zonder oneffenheden.*

Dit zyn de gewoone *Eijerdojers*, die men doorgaans uit den rosen Goudgeelagtig, met bruiner Band en witte Stippen getekend aantreft. Zy vallen veel grooter dan de grootste Land-Slakhoorens. Men vindt 'er ook die Leverkleurig zyn, met witte Banden, of anders op verscheide manieren getygerd en gestreept. De afkomst is uit Oostindie.

DCCXVIII. *Nerita Albumen.* Platte.

(718) Neriet, *die de Schaal genaveld verhe-*

ven-

(717) *Nerita* Testâ Umbilicatâ subgloboså, Umbilico perforato æquali. *Syst. Nat.* XII. Valvata quinta. RUMPH. *Rar.* T. 22. f. D. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 7. f. 2: II. D. Pl. 8. f. 5: Pl. 10. f. 5: Pl. 11. f. 1.

(718) *Nerita* Testâ Umbilicatâ convexâ, Umbilico subcordato, Lobo explanato. M. L. U. 675. N. 385. LIST. *Conch.* 4. S. 5. C. 3. f. 1, 2. Vitellus compressus. RUMPH. *Rar.* T. 22. f. B. GUALTH. *Test.* T. 67. f. A, B. ARGENV. *Conch.* T. 10. (7) f. T. REGENF. *Conch.* 20. T. 5. f. 52. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 7. f. 4, 5.

venrond heeft, de Navel Hartvormig met een vlak uitgebreide Kwab.

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD-STUK.

De platheid, om welke RUMPHIUS haar *Vitellus compressus* noemt, onderscheidt deeze ten duidelykste van de andere Eijerdoiren. In de andere aangehaalde Afbeeldingen, evenwel, is dezelve niet zeer blykbaar. „ Deeze „ gelykt best naar een leggende Doijer (zegt „ RUMPHIUS,) want hy is platter dan de „ voorgaande, plat, Leververwig, zonder „ Spikkels, de Mond langagtig smal, met een „ dun donker bruin Schildje." Wy hebbenze, die zeer plat zyn, en van aanzienlyke grootte, bleeker of bruiner Leverkleurig. De afkomst is uit Oostindie.

(719) Neriet, *die de Schaal genaveld, Eyvormig, glad heeft, met een gedekte Navel, de Opening ovaal.*

DCCXIX. *Nerita Mammillaris* Getepelde.

Te regt kan deeze *Getepelde Eijerdoijer* geheten worden, alzo haar sterk uitpuilende Top een

(719) *Nerita* Testâ Umbilicatâ ovatâ glabrâ, Umbilico obtecto, Aperturâ ovatâ. M. L. U. 675. N. 386. Cochlea nivea. COLUMN. *Aq.* T. 52. f. ult. LIST. *Conch.* 4. S. 5. C. 3. T. 1. f. 3, 4. Valvata septima, albula. RUMPH. *Rar.* T. 22. f. F. GUALTH. *Test.* T. 67. f. C, D. Mammelon blanc. ARGENV. *Conch.* T. 10. (7) f. X. SEB. *Kab.* III. T. 38. f. 9, 10. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 6. f. 3, 4: Pl. 8. f. 4: VI. D. Pl. 40. f. 2, 3.

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD-STUK.

een Tepelagtige gedaante heeft. RUMPHIUS, die ze als zyne zevende *Valvata*, Klephooren, of *Albula*, dat is Witagtige, beſchryft, merkt aan, dat dezelve weinig Gieren heeft, de Punt wat verheven, met een wyden Mond, daar een donker bruin of Honigverwig dekzel op zit, dun als een Hoorne blik. De meeſten, zegt hy, zyn ſpierwit; eenigen hebben alleenlyk aan den Mond een zwarte Plek; doch anderen zyn ronder, en over 't geheele Lyf Oranjegeel, met dergelyke Dekzels. Wy hebben 'er die geheel wit zyn, om die reden wel *Eijerſchaal* getyteld, en die geheel rosagtig geel of Vuurkleurig zyn, als ook bruiner en Leverkleurige, altemaal aan de Tepelagtige uitpuiling van den Top, en aan de langwerpigheid van het Lyf te onderſcheiden. Zy voeren een byzonderen naam by de Amboineezen, als meer Vleeſch hebbende dan zy bergen kunnen; dewyl de Slak uit de Hooren te voorſchyn komt met veel grooter Lighaam, dan de vatbaarheid ſchynt te zyn van de Hooren: doch zy kruipt niettemin t'elkens daar weder in, en ſluit de Schaal met het gezegde bruine Dekzeltje. Sommigen hebben de Navel doorboord: by anderen is dezelve digt of toegedekt. Voor de woonplaats vind ik Barbados en Alexandria aangetekend: doch de voornaamſte afkomst is uit Oostindie.

II.

II. Die geen Navel-Opening hebben en niet getand zyn.

VI. Afdeel. LVIII. Hoofd-stuk.

(720) Neriet, *die de Gieren van de Schaal met Doornen gekroond heeft en de Lippen Tandeloos.*

DCCXX. *Nerita Corona.* Rivier-Doorntje.

Hier wordt een zeer aartig Hoorentje bedoeld, dat men *Rivier-Doorntje* noemt, volgens Rumphius. Hetzelve is in alle Rivieren van Amboina gemeen, en plaagt de genen zeer, die met bloote Voeten daar in gaan baaden. Wat de grootte aan belangt, dezelve is als een Erwt: de Kleur bruinagtig of bleek groen. De Gieren zyn gekroond met kleine Doorntjes. Het wordt door de Amboineezen *Hehul* geheten.

(721) Neriet, *die de Schaal geribd heeft met gelyke Knobbels, de Lippen Tandeloos.*

DCCXXI. *Nerita Radula.* Ruuw.

De Schaal van deeze is verhevenrond, ongevlakt wit en zeer ruuw, doordien zy zesentwintig Ribben heeft, van uitpuilende Knobbeltjes, die van gelyke grootte zyn. Dit doet-

(720) *Nerita* Testâ Anfractibus coronatis Spinis, Labiis edentulis. M. L. U. 676. N. 387. Valvata ſpinoſa. Rumph. *Rar.* T. 22. f. O. Pet. *Amb.* Tab. 3. f. 4. Argenv. *Conch.* T. 10. (7) f. N. 2.

(721) *Nerita* Testâ ſulcatâ tuberculis æqualibus, Labiis edentulis. M. L. U. 676. N. 388.

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD-STUK.

doetze naar een Rasp gelyken, waar van de bynaam.

DCCXXII. *Nerita Cornea.* Dunne Neriet.

(722) Neriet, *die de Schaal met flaauwe Streepjes heeft en de Lippen Tandeloos.*

Deeze komt van verſchillende Kleuren voor: geheel wit of paarſchagtig met witte of roodagtige Banden, of ook zeer fraay geſtippeld en gevlakt; ja ſomtyds geheel bruin. Zy heeft de Schaal zo dun als Hoorn. De aangehaalde van D'ARGENVILLE, die geel van Grond was met drie zwart geſtipte Banden, ſchynt veeleer een Eijerdoijer of Maanhooren te zyn. Zy komen uit Westindie.

DCCXXIII. *Nerita Fluviatilis.* Rivier-Neriet.

(723) Neriet, *die de Schaal rimpelig heeft en de Lippen Tandeloos.*

Tot deeze Soort wordt die van LISTER betrokken, welke hy noemt, *Rivier-Neriet*, die uit den blaauwen groenagtig met Vlakken is, hebbende een rosagtig, Maanswys en ſtekelig Dekzeltje: als ook een andere, met het Dekzeltje Saffraankleurig, en die van PETIVER, genaamd Klein Netswys bont Nerietje uit de Theems. Een dergelyke komt voor in

(722) *Nerita* Testâ obſolete ſtriatâ, Labiis edentulis. M. L. U. 677. N. 389. ARGENV. *Conch.* T. 10. (7) f. M. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 17. f. 8.

(723) *Nerita* Testâ rugoſâ, labiis edentulis. *Faun. Suec.* 2194. LIST. *Angl.* 136. T. 2. f. 20. *Conch.* II. p. 1. f. 38. PET. *Mus.* 67. N. 718.

in de Rivieren van Sweeden, doch de Oppervlakte met putjes, en van eene blaauwagtige Hoornkleur; de Opening byna zo groot als de Schaal, de binnenſte Lip plat, het Dekzeltje half-ovaal hebbende.

Volgens LISTER is deeze Neriet iets langer dan een Kwartier Duims, doch niet zo breed, hebbende de Schaal, hoe klein ook, veel dikker en ſterker dan alle andere Rivier-Hoorens, zeer laag getopt, en maar uit twee of drie Draaijen beſtaande. De Opening is halfrond: het Dier witagtig, met twee Draadwys dunne Hoorntjes. Men vindtze, in Engeland, op Steenige Ondiepten in de Rivieren.

(724) Neriet, *die de Schaal effen heeft, den Top ingevreeten, de Lippen Tandeloos.* DCCXXIV. *Nerita Littoralis.* Strand-Neriet.

Deeze *Strand-Nerieten*, dus genaamd, om dat zy aan de Oevers van ons Wereldsdeel menigvuldig voorkomen, zouden, volgens de aangehaalde Afbeeldingen van GUALTHIERI maar zeer klein zyn, doch LISTER merkt aan, dat zy ongevaar de grootte hebben van een Hazelnoot, zynde de Schaal zeer dik en zwaar, ongevaar een half Duim lang. Somtyds,

(724) *Nerita* Testâ lævi, Vertice carioſo, Labiis edentulis. *Faun. Suec.* 2195. *It. Oel.* 261. LIST. *Angl.* 164. T. 3. f. 11. *Conch.* T. 4. S. 8. f. 89. PET. *Mus.* 67. N. 717. GUALTH. *Teſt.* T. 4. f. L L.

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD-STUK.

tyds, zegt deeze Autheur, zyn zy geheel geel; somtyds sterk naar 't rosse trekkende, en somtyds uit den bruinen groenagtig. Op alle Steenige Stranden van Engeland, zegt hy, komen zy menigvuldig voor. Hy hadtze, in 't begin van Juny, nu eens twee geelen, dan een geele en bruine, op 't drooge, na 't afloopen van de Zee, gepaard gezien.

Niets meldt deeze Autheur van den ingevreten Top, waar van ook GUALTHIERI geen gewag gemaakt, en de uit hem aangehaalde waren Rivier-Nerieten, van allerley Kleur, 't welk LINNÆUS ook aangaande deeze Soort getuigt, zeggende dat men een kleinere vindt, in de Zoete Meiren, van de zelfde Soort. Die genen, welken hy aan 't Strand van Gothland vondt, waren gedekzeld, en het Dier, dat zwart was, gaf twee Borstels, als Pooten, aan ieder zyde uit.

DCCXXV. *Nerita Lacustris.* Meir-Neriet.

(725) Neriet, *die de Schaal gladagtig Hoornig heeft, met eenen volmaakten Top, de Lippen Tandeloos.*

Deeze, wier Schaal naar de voorgaande wel gelykt, doch zeer blykbaar getopt zynde, is brooscb, zwart met witte Stippen, volgens GUALTHIERI, door wien dezelve, naauwlyks

(725) *Nerita* Testâ læviusculâ Corneâ, apice exquisito, Labiis edentulis. *Faun. Suec.* 2196. GUALTH. *Test.* T. 4. f. MM.

lyks een Peperkorrel groot, in zekere Bad-wateren was waargenomen. LINNÆUS ſchynt dergelyke gevonden te hebben in Sweedſche Meiren.

III. Die ongenaveld zyn met een getande Lip.

(726) Neriet, *die de Schaal effen heeft doch niet glad, met een uitgeholde Draay ge-oogd, de binnenſte Lip effen en gekarteld.* MCCXXVI. *Nerita Pulligera.* Jongdraagende.

Deeze heeft haaren bynaam van een zonderlinge eigenſchap, welke in geen andere Hoorens, die gedraaid zyn, maar wel in de Patellen plaats heeft. Op haare Rug is zy dikwils bezet met zo veele vuilwitte Wratten, als Korrels, dat men de Schaal naauwlyks bekennen kan; 't welk haare Jongen zyn, die daar op blyven zitten, en daar aan vast beſterven. Wanneer men deeze Wratten aan ſtukken drukt, vindt men reeds een Slymerig Diertje daar in. Hierom, dan, wordt zy de *Jongdraagende Neriet* getyteld. De Jongen, wat grooter geworden, verlaaten de Schaal van de Moer, en kruipen aan de Klippen. Men vindt

'er

(726) *Nerita* Testâ lævi rudi, Spirulâ excavato-oculatâ, Labio interiore lævi crenulato. *Syst. Nat.* XII. Valvata decima, fluviatilis, ſive rubella. RUMPH. *Rar.* p. 76. T. 22. f. H. KNORR *Verzam.* VI. D. Fl. 13. f. 3.

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD-STUK.

'er ook, aan welken deeze Wratten afgewreeven zyn, nalaatende veele geele Kringetjes, die haar dan verfieren. Anderszins is de Schaal ruuw en doodfch, zwartagtig van Kleur, dun met eenen wyden Mond, die aan de kanten ros is, en daar van worden zy, in 't Maleitfch, *Bia mattacou*, dat is Rood-Oog, getyteld. Het Schildje is halfmaanswyze, glad en blinkende, met een uitfteekend hoekje als een Tand. Aan den Mond van groote Rivieren komen zy in redelyke overvloed voor; doch de regte Roodmondjes groeijen aan harde rosfe Klippen of ook in Kuilen van roodagtige Aarde. Die men in Moerasfige Rivieren vindt hebben weinig of geen rood aan den Mond, offchoon zy mede aan harde Steenen zitten, waar zy aan kleeven, gelyk de Patellen, doch men kanze 'er gemakkelyker af krygen. 't Geheel Strand op Hitoe, by Amboina, wordt, wegens zulke roodagtige Steenen en deeze Hoorentjes, *Mattacou* genoemd. Zy zyn zeer bekwaam tot Spyze en zoet van Smaak, wordende deswegen ook op de Markt te koop gebragt, en die van Moerasfige Rivieren houdt men voor de lekkerften. Dit meldt ons RUMPHIUS aangaande deeze zonderlinge Jongdraagende Nerieten, welke hy onder den naam van Aliekruiken tot de ongeftreepte *Klephoorentjes* t'huis brengt. De aangehaalde van GUALTHIERI is een Rivier-Neriet, geel van Mond met een zwarte Vlak, en wit van Schaal.

(727)

(727) Neriet, *die de Schaal effen, rondagtig, Melkwit heeft, de Gieren met evenwydige zwarte dwars Streepen.*

Een middelflag is deeze tusſchen de zeven honderd-vierentwintig en dertigſte Soort, zegt LINNÆUS. Zy is van grootte als de Strand-Neriet, met de Lip geheel plat en effentjes getand. Zodanige kleintjes heb ik, onder het Speculatie-Goed, doch dezelven zyn geel van Mond.

DCCXXVII. *Nerita Papa.* Poppetje.

(728) Neriet, *die de Schaal effen, groen, de binnenſte Lip tweetandig heeft.*

In het Kabinet van de Koningin van Sweeden kwam deeze, de grootte van een Erwt hebbende, en, dat zonderling is, eenkleurig, of zwart of geel voor. 't Woord *groen* zal derhalve hier, by misvatting, onder de Kenmerken ingevoegd zyn.

DCCXXVIII. *Nerita bidens.* Tweetandige.

(729) Neriet, *die de Schaal effen, groen; de binnenſte Lip in 't midden gekarteld heeft.*

Die Groene.

DCCXXIX. *Nerita viridis.*

(727) *Nerita* Testâ lævi ſubrotundâ Lacteâ, Anfractuum Striis transverſis nigris parallelis, *Syst. Nat.* XII.

(728) *Nerita* Testâ lævi viridi, Labio interiore bidentato, M. L. U. 677. N. 590.

(729) *Nerita* Testâ lævi viridi, Labio interiore medio crenulato, *Syst. Nat.* XII. Nerita minima viridis. BROWN, *Jam.* 399.

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD-STUK.

Die kleine, groene, gladde Nerietjes, welke men ook onder het Speculatie-Goed plaatst, worden hier bedoeld. Zy hebben naauwlyks de grootte van een Peperkorrel en zyn ongemeen dun van Schaal.

DCCXXX. *Nerita Virginea.* Bloedige Tanden.

(730) Neriet, *die de Schaal effen, Eyvormig, de binnenſte Lip bultig en met Tandjes heeft.*

Zo LINNÆUS hier die gene bedoelen mogt, welke wy Bloedige Tanden noemen, dan vond ik eenige reden voor den Latynſchen bynaam. Die ik van deezen aart heb, voldoen nagenoeg aan de opgegevene Kenmerken. Zy zyn ook met veele Streepen, Zigzagswyze, op eenen witagtigen Grond getekend, byna gelyk D'ARGENVILLE meldt, ten opzigt van de aangehaalde, Letter P. Die, daar ik van ſpreek, is echter by hem, op Letter H, afgebeeld, onder den naam van *Quenotte*, met een Mond vol Tanden. De mynen hebben maar twee Tanden aan de binnenſte Lip, die als in bloedig Tandvleeſch ſtaan. Hoe 't zy, de Afbeelding van BONANNI verſchilt grootelyks, en LINNÆUS telt verſcheidenheden op van Kleur en Tekening, in deeze Soort: als,

(730) *Nerita* Testâ lævi ovatâ, Labio interiore gibbo denticulato. M. L. U. 678. N. 391. BONANN. *Recr.* III. T. 204. FET. *Gaz.* T. II. f. 3. ARGENV. *Conch.* T. 10. (7) f. P. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 3. f. 2.

als; 1. een bruine met witte Banden overdwars: 2. een bruine met witte bogtige dwarsStreepjes: 3. een bruine met geele gegolfde dwars-Streepjes: 4. een andere met zwarte Banden en bleeke Streepjes. De afkomst was uit de Middellandsche Zee.

(731) Neriet, *die de Schaal effen, byna zonder Top; de beide Lippen getand heeft.* DCCXXXI. *Nerita polita.* Gladde Neriet.

De aangehaalde van RUMPHIUS is rond, en dik van Schaal, met een wyden Mond; zonder verheven Top, en zeer fraay als met Bergjes getekend. Deswegen noemt hy dezelve *Alpina.* De Schaal, naamelyk, is naauwlyks geſtreept, maar met zwart aartig geſchilderd, als of het verwarde Takkebosſchen, zegt hy, of een wild Gebergte ware. De Mond heeft een dikke Lip, die aan de kanten lichtgeel is. Het Schildje is lichtgraauw, blinkend, Steenhard en gegranuleerd, aan de kant met een Tandje. Drie verſcheidenheden, daar van, geeft hy op, die altemaal zwartagtig waren: des het verwonderlyk vooorkomt, dat LINNÆUS hier Nerieten van zo veelerley

(731) *Nerita* Testâ lævi, Vertice obliterato, Labiis utrisque dentatis. M. L. U. 678. N. 392. BONANN. *Recr.* III. T. 221. Valvata Alpina. RUMPH. *Rar.* T. 22. f. I. N. 2. GUALTH. *Test.* T. 66. f. G. ARGENV. *Conch.* T. 10. (7) f. K. REGENF. *Conch.* 16. T. 4. f. 43. SEE. *Kab.* III. T. 59. f. 1-3.

VI. ley Kleuren, Aſchgraauwe, witte, roſſe, met
AFDEEL. donkere, witte of roode Banden, t'huis brengt:
LVIII. die veeleer zouden ſchynen tot de volgende
HOOFD- Soort te behooren.
STUK.

DCCXXXII. (732) Neriet, *die de Schaal geſtreept en de*
Nerita *Lippen getand heeft, de binnenſte plat-*
Poloronta. *agtig, gerimpeld.*
Poeloron-
tje.

De aangehaalde noemt RUMPHIUS *Poeloron-tjes*, om dat zy weinig anders dan op Poeloron en andere Bandaſche Eilanden voorkomen. Zy zyn op de zelfde manier, zegt hy, als de voorigen geſchilderd, doch met één, twee of drie, roode Banden. De fraaiſten, die wy hebben, zyn op een witten Grond groenagtig gemarmerd, met Roozekleurige Banden. De Mond-opening vind ik in de mynen, wat de buitenſte Lip aangaat, niet, en de binnenſte maar weinig getand.

DCCXXXIII. (733) Neriet, *die de Schaal geſtreept heeft en*
Nerita *de Lippen eenigermaate getand, de bin-*
Albicilla, *nenſte Lip met Knobbeltjes.*
Zwart
bonte.

Dee-

(732) *Nerita* Teſtâ ſtriatâ, Labiis dentatis interiore planiusculo rugoſo. M. L. U. 679. N. 393. Valvata ſecunda, fasciata. RUMPH. *Rar.* T. 22. f. K. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 1. f. 4.

(733) *Nerita* Teſtâ ſtriatâ, Labiis ſubdentatis, interiore tuberculato. M. L. U. 679. N. 394. RUMPH. *Rar.* T. 22. f. N. 8. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 13. f. 4.

Deeze, die men eigentlyk *Zwart bonte* kan noemen, hebben den Grond, zo wel als de Opening, geheel Melkwit, met git zwarte Vlakken, 't welk dezelven, hoe gemeen ook zynde, niet onaartig maakt. De Tandjes van de Mond-opening zyn niet zeer blykbaar. Zy komen ook uit Indie; maar LINNÆUS schynt zig door schielykheid vergist te hebben, met dezelven voor de Agtste Soort van RUMPHIUS aan te zien, en op Hitoe te plaatzen.

(734) Neriet, *die de Schaal gegroefd heeft en overdwars gestreept, met de binnenste Lip getand.* DCCXXXIV. *Nerita Histrio.* Veelkleurige.

Dertig overlangse Groeven heeft de Schaal van deeze, met zeer fyne dwars-Streepjes. De Kleur was, of bleek Aschgraauw met drie bruine Banden in de langte, of roodagtig met kromme, of geelagtig met bogtige witte Banden overdwars. Dit zal aanleiding gegeven hebben tot den bynaam.

(735) Neriet, *die de Schaal gegroefd heeft en* DCCXXXV. *Nerita plicata.* Geplooide.

(734) *Nerita* Testâ sulcatâ transversèque striatâ, Labio interiore dentato. M. L. U. 680. N. 395. RUMPH. *Rar.* T. 22. f. N. 6.

(735) *Nerita* Testâ sulcatâ, Labiis dentatis, interiore rotundato, exteriore utrinque Dentibus acutis conicis. M. L. U. 680. N. 396.

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD-STUK.

de Lippen getand, de binnenſte rondagtig, de buitenſte wederzyds met Kegelvormig ſpitſe Tanden.

Deeze Soort, zig in 't Kabinet der Koninginne van Sweeden bevindende, was ongevlakt wit, en hadt omtrent twintig diepe Groeven. De buitenſte Lip hadt in 't midden vier platagtige, op ieder zyde een Kegelvormigen grooteren Tand; de binnenſte was verhevenrond, overlangs gerimpeld met yle uitſteekende Knobbeltjes: de Rand inwaards gerond, met drie of vier diep ingeſneeden Tanden. Ook vondt men 'er Verſcheidenheden van, met kleine bruine en eenige roodagtige Vlakjes, over de Ribbetjes der Groeven verſpreid.

DCCXXXVI. *Nerita groſſa.* Geſpikkelde.

(736) Neriet, *die de Schaal gegroefd heeft, en de Lippen getand, de binnenſte rimpelig verhevenrond.*

De aangehaalde van RUMPHIUS is diep gevoord of ingegroefd, met uitſteekende ronde Ribben, zwart van Schaal en Mosagtig, maar, als men ze zuivert, komen 'er witte Streepjes op de Ribben voor den dag, waar door ze *Geſpikkeld* worden, doch altyd blyft het zwarte mees-

(736) *Nerita* Testâ ſulcatâ, Labiis dentatis, interiore convexo rugoſo. M. L. U. 681. N. 397. RUMPH. *Rar.* T 22. f. N. GUALTH. *Teſt.* T. 66. f. V. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. I. f. 5.

meester. Deeze Groefjes maaken dat de Rand der buitenſte Lip ook gekarteld is: de Top ſteekt niet uit. Het Schild is zwartagtig, aan de buitenzyde met een Tandje. De Amboineezen noemenze *Kima Alhoesſen*, om dat de Slak, te veel gegeten, eenige Jeukt of prikkeling in de Keel veroirzaakt, en dus lastig is voor de genen, die met Hoest bezet zyn.

(737) Neriet, *die de Schaal gegroefd heeft met twintig Ribben, de Lippen getand, de binnenſte rimpelig geknobbeld.* DCCXXXVII. *Nerita Chamæleon.* Kamelotje.

De naam van *Kamelotje*, welken RUMPHIUS aan zyne derde der Geribde Nerieten geeft, is daar van afkomſtig, dat zy overdwars geſchilderd zyn met zwarte Golven; doch ſommigen, zegt hy, zyn geelagtig gegolfd, in plaats van zwart. Mooglyk zal hier de bynaam, *Chamæleon*, van ontleend zyn. LINNÆUS geeft 'er twintig Ribben of Groeven aan, en zo veel tel ik 'er omtrent in een Roozekleurige, met zwarte Golven en wit, doch geel getopt, nagenoeg met de aangehaalde van D'ARGENVILLE overeenkomende,

(737) *Nerita* Testâ ſulcatâ Sulcis viginti, Labiis dentatis, interiore rugoſo tuberculato. M. L. U. 681. N. 398. Valvata tertia undulata. RUMPH. *Rar.* T. 22. f. L. ARGENV. *Conch.* T. 10. (7) f. Q. REGENF. *Conch.* 22. T. 3. f. 26. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 15. f. 4.

VI. AFDEEL. LVIII. HOOFD-STUK.

de, en dus ook zeer fraay. Deeze, en de drie of vier voorgaande, vallen zo groot niet als de volgende. De twee laatſten komen zekerlyk uit Oostindie. In deeze Roozekleurige is het Mondje, wegens zyne Tandjes, aartig te beſchouwen.

DCCXXXVIII. *Nerita Undata.* Gegolfde.

(738) Neriet, *die de Schaal gegroefd heeft met dertig Ribben, de Lippen getand, de binnenſte rimpelig geknobbeld.*

Deeze verſchilt van de voorgaande, ook, doordien haar Top meer uitſteekt, en doordien zy de Banden breeder heeft, zegt onze Ridder, die deswegen haar dan de *Gegolfde* zal genoemd hebben, welke benaaming zo wel op de voorgaande past als op deeze. Ook is de Kleur in de myne, die dertig Ribbetjes heeft, byna geheel zwart, met Golfswyze geele Streepen, en zou men ze, derhalve, wel tot de Kamelotjes betrekken mogen. De aangehaalde van GUALTHIERI ſchynt veel minder geribd te zyn.

DCCXXXIX. *Nerita Exuvia.* Wrattige.

(739) Neriet, *die de Schaal gegroefd heeft, met*

(738) *Nerita* Testâ ſulcatâ Sulcis triginta, Labiis dentatis, interiore rugoſo tuberculato. M. L. U. 682. N. 399. RUMPH. *Rar.* T. 22. f. 4. GUALTH. *Test.* T. 66. f. X. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 13 f. 2.

(739) *Nerita* Testâ ſulcatâ, Labiis dentatis, interiore tuberculato. M. L. U. 682. N. 400. BONANN. *Recr.* III. f. 220. LIST. *Conch.* IV. S. 1. C. 1. T. 2. f. 5. RUMPH. *Rar.* T.

met getande Lippen, de binnenſte geknobbeld.

De *Valvata granulata* van RUMPHIUS, hier aangehaald, is wit van Schaal, maar doorgaans met ruige Wratten of Korreltjes bezet, welke op ryën ſtaan, en tuſſchen beiden, langs de Gieren, Vooren maaken. Die ruuwheid, zeer aanmerkelyk in deeze Soort, doet 'er ons den naam van *Wrattige Neriet* aan geeven. Haare Mond-Opening komt volmaakt met die van GUALTHIERI overeen, de Rugzyde met die van BONANNI, doch de aangehaalde van D'ARGENVILLE ſchynt tot de voorgaande Soort te behooren. Volgens RUMPHIUS zyn 'er nog twee verſcheidenheden van, aan de Stranden van Amboina gemeen; maar de eerſte, zegt hy, wordt zelden gevonden. Tuſſchen de Korreltjes of Wratten ziet men aan de verſche eenige korte Borſteltjes of Haairtjes; dat 'er mooglyk den bynaam van *Exuvia* aan heeft doen geeven.

LIX. HOOFD-

T. 22. f. M. PET. *Gaz.* T. 100. f. 6. GUALTH. *Teſt.* T. 66. f. CC. ARGENV. *Conch.* T. 10. (7) f. I. SEB. *Kab.* III. T. 59. f. 4—9.

VI. AFDEEL. LIX. HOOFDSTUK.

LIX. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* ZEE-OOREN.

Naam.

Thans komen wy tot de ZEE-OOREN, in 't Franſch *Oreilles de Mer* genaamd, dat van gelyke betekenis is, en waar voor LINNÆUS 't Griekſche woord *Haliotis* tot een Geſlagtnaam gebruikt. Deeze benaaming is thans algemeen: des ook de Duitſchers *Meer-Ohren* zeggen, niet *Meer-Chreen*, gelyk ADANSON, uit LANGIUS, zeer grappig aanhaalt. Dit zal een Drukfeil zyn; doch van waar D'ARGENVILLE het heeft, dat wy Hollanders dezelven *Stockfiche*, of, gelyk het elders overgenomen is (*), *Stockfiſche* noemen zouden, kan ik niet begrypen. Geloofbaarer is 't, dat menze, op ſommige plaatſen van Vrankryk *Ormeau*, *Ormier* of *Bourdin* noemt. Zo de Engelſchen den naam van *Mother of Pearl*, in 't afgetrokkene, daar aan geeven, ſlaan zy zekerlyk den bal mis: want deeze Conchyliën zyn noch Paarlemoer, noch de regte Paarlemoer-Schulpen, en, hoewel 'er dikwils Paarlen, Paarlgewaſſen of Zaad van Paarlen, in voorkomen, zyn het doch de Paarl-Oesters of Moſſelen niet, die men eigentlyk noemen kan, *Moeders van de Paarlen.* Zodanigen, die van

(*) *Dictionn. des Animaux.* Tom. III. p. 280.

van binnen zeer glanzig Paarlemoer zyn, worden echter in onze Taal nog wel *Paarlemoer-Schulpen* getyteld. Het Paarlemoer is in dezelven ſlegts een dun Vliesje, dat de Schaal van binnen bekleedt, en ten opzigt van den weerſchyn, dien het heeft, naast overeenkomt met het Paarlemoer van de Knobbelhoorens en Reuzen Ooren *. Oudtyds plagt menze, in navolging van ARISTOTELES, die den naam van Λεπὰς ἀγρία gebruikte, Wilde Patellen of Groote Patellen te heeten, en zy ſchynen ook, van hem, met het woord *Aporrhais* bedoeld te zyn (*). VI. AFDEEL. LIX. HOOFDSTUK.

* Zie bladz. 379.

De Kenmerken van de Zee-Ooren zyn zeer blykbaar. De Schaal heeft eenigermaate de figuur van de Schulp van eens Menſchen Oor, en heeft op zyde een verborgen Krulletje, dat de Draaijen der Hoorens eenigermaate uitdrukt. Bovendien is het vlakke der Schaal, overlangs, met een reeks van Gaatjes, waar van altoos vyf of zes open zyn, doorboord. D'ARGENVILLE merkt aan, dat het Dier, de Schaal wegens zyne vergrooting uitbreidende, t'elkens een nieuw Gaatje aanvoegt en een ander ſluit. Kenmerken.

Die zelfde Autheur geeft ons de Afbeelding van het Dier der Zee-Ooren, zo als hetzelve in Het Dier.

(*) Natices Saxis adhærescunt more Patellarum & Aporrhaidum. *De Hist.* Libr. IV.

VI. AFDEEL. LIX. HOOFD-STUK.

in de Schaal zit en langs Steenen of Rotſen kruipt, en in een omgekeerd postuur; gelyk wy dit in *Fig.* 5, 6, op Plaat CXXIV vertoonen. De Zee Oor, door hem afgebeeld, is een Europiſche of Franſche, van de Kusten van Bretagne. „ Men heeft ze anders, „ zegt hy, in Vrankryk niet. Doorgaans zyn „ zy aan de Rotſen gehecht, ſtrykens met de „ Oppervlakte der Zee, en houden 'er zig zo „ vast aan, dat men nog meer moeite heeft „ om ze 'er af te krygen, dan tot de Patel- „ len. Op ſtaande voet, na dat menze daar „ af gewrikt heeft, ſterft de Viſch of Slak, „ maakende ſlegts, door het uitſteeken van „ den Kop en van de Hoorntjes, eenige be- „ weeging. Het Vleeſch is geelagtig en ſtrekt „ tot Spyze voor de Menſchen. Men wordt „ daar aan een ronden Kop gewaar, benevens „ een Bek die met vier Hoorntjes is voor- „ zien, welker twee grootſten weinig afſtan- „ dig zyn van de twee anderen. De twee „ Oogen, of twee zwarte Stippen, ſtaan op „ den Top der twee kleinſte Hoorntjes. Het „ Dier ontlast zyne Vuiligheid door de Gaten, „ die in de Oppervlakte van de Schaal zyn, en „ zyne voornaamſte Ingewanden zyn gehuis- „ vest op den rand der Schaal, die inwaards „ uitſpringt. Wanneer de Zee Oor kruipt, „ ſteekt haare Voet ver buiten de Oppervlakte „ van de Schaal uit, welke bekleed is met „ flaauw uitgeholde Groefjes, die langs heen „ loo-

Pl. CXXIV. *Fig.* 5, 6.

„ loopende in den Spiraalen top verdwynen. VI.
„ Dit openbaart zig duidelyk in *Fig.* 5, wel- AFDEEL. LIX.
„ ke de Zee-Oor aan een ſtuk Rots kleevende HOOFD-
„ voorſtelt. In *Fig.* 6 ziet men dezelve daar STUK.
„ af genomen en omgekeerd, als wanneer zig
„ de Voet ingekrompen en het Lighaam gely-
„ kerwys een Zak vertoont. Ook zyn aldus
„ de vier Hoorentjes, benevens de ingetrok-
„ ken Kop, nog zigtbaar."

De Zee-Ooren, merkt LINNÆUS aan, zyn elkander zo gelyk, dat men ze naauwlyks door bynaamen onderſcheiden kan. Veele nogthans, ja wel de meeſten van zyne zeven opgegevene Soorten, hebben haare blykbaare Kenmerken, gelyk wy thans zien zullen. SOORTEN.

(740) Zee-Oor, *die de Schaal rondagtig en wederzyds glanzig heeft.* DCCXL. *Haliotis Mida.* Groot hol Zee-Oor.

Hier moeten wy die *Groote holle Zee-Ooren* plaatzen, welke van de anderen zo blykbaar verſchillende zyn. GUALTHIERI geeft 'er een zeer goede, fraaije, Afbeelding van, en meldt, dat de Schaal, zo wel van binnen als van buiten, blaauw Zilverkleurig is; zo dat de zyne dan, van buiten, is gepaarlemoerd geweest. Daar op doelt zekerlyk onze Ridder in zyne Kenmerken: doch dit ſlag van Zee-Ooren heeft Natuurlyk de

(740) *Haliotis* Testâ ſubrotundâ, utrinque nitidâ. M. L. U. 683. N. 401. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 336. GUALT. *Teſt.* T. 69. f. B.

VI. AFDEEL. LIX. HOOFDSTUK.

de Schaal zodanig niet. Door Wormgatigheid valt dezelve doorgaans zo ruuw en leelyk, dat menze moet afschraapen, en dan komt het Paarlemoer Wolkagtig en Schilferig, doch met fraaije verandering van Kleuren, te voorschyn. Ik heb verscheide zodanigen, van vyf of zes Duim lang en over de vier Duimen breed, wier holte of diepte meer dan anderhalf Duim bedraagt. De Wormgatigheid geeft oorzaak tot de groeijing van Paarlen, Zaad van Paarlen of Paarlgewassen, die zeer menigvuldig en groot voorkomen in deeze Zee-Ooren. Ik heb 'er zodanig één met een Paarlgewas, dat de grootte van eens Mans Duim te boven gaat. De Schaal van deeze, deerlyk ingevreeten; waar door myn denkbeeld, ten opzigt van de groeijing der Paarlen, nog meer bevestigd wordt *, is vyf Duim lang, vier Duim wyd en byna twee Duimen diep.

* Zie 't XV. STUK, bladz. 389.

DCCXLI. *Haliotis tuberculata.* Knobbelige.

(741) Zee-Oor, *die de Schaal langwerpig rond, met de Rug overdwars gerimpeld en geknobbeld heeft.*

Van

(741) *Haliotis* Testâ subovatâ, Dorso transversim rugoso, tuberculato. *Faun. Suec.* 2198. Haliotis striata rugosa. *Faun. Suec.* 1326. Auris marina. ROND. *Pisc.* 5. BELL. *Aq.* 395. Patella major sive fera. GESN. *Aq.* 808 & 807. ALDR. *Exsang.* 551. f. 1, 2. RUMPH. *Rar.* T. 40. f. G, H. BONANN. *Recr.* I, T. 10, II. LIST. *Angl.* 167. T. 3. f. 16. *Conch.* T. 611. f. 2-6. GINANN. *Adr.* II. T. 3. f. 27. ADANS. *Seneg.* I. T. 2. f. 1. KNORR *Verzam.* I, D. Pl. 27. f. 2, 3.

Van de voorgaande Soort zyn de gewoone *Europiſche Zee-Ooren*, hoedanigen aan de Franſche Kust en elders voorkomen, door de ſi guur en gedaante aanmerkelyk verſchillende. Derzelver langte, naamelyk, ſtaat tot de breedte, als drie tot twee. De uitwendige Ribben, die Spiraalswyze naar den Top loopen, vertoonen zig ook van binnen, en maaken aldaar het Paarlemoere bekleedzel geribd. Uitwendig worden zy van dwarſe Rimpeltjes geſneeden, waar door de Schaal wat *Knobbelig* is. In dezelven groeijen ook Paarlen en Paarlgewasſen of Zaad van Paarlen. De Rok van buiten, ſchoon gemaakt zynde, is groenagtig bont met bruinroode en bruine Vlakken, doch deeze afgehaald zynde worden zy van buiten ook gepaarlemoerd.

Zie hier wat ADANSON aangaande de verblyfplaats van dergelyke Zee-Ooren zegt. „ Alle Rotſen, aan de Kust van Senegal, „ voeden eene verbaazende menigte van dee„ ze Schulpdieren. Ik hebze vergeleeken met „ de genen, die op de Kusten van Vrankryk „ voortkomen en geen verſchil, noch in de „ Schaal, noch in het Dier, dat dezelve be„ vat, gevonden. De Smaak is ook de zelf„ de, en de Negers, die aan 't Strand woo„ nen, gebruiken 't zo wel tot Spyze, als „ de Franſchen van onze Kusten. Zie daar „ één ſlag van Schulpdieren, dat wel ver„ ſchillende Klimaaten bewoont. Ik hebze

VI. Afdeel. LIX. Hoofd-stuk.

„ aan de Kanarifche en Vlaamfche Eilanden
„ waargenomen: men heeftze in Sweeden ge-
„ zien: zy bevinden zig dan aan alle Kusten,
„ van de Linie tot den negen en zestigften
„ Graad Pools hoogte, en misfchien nog ver-
„ der. Moet dit niet doen vermoeden, dat
„ 'er eene byna gelyke trap van Warmte plaats
„ heeft in de Zee, onder zeer verfchillende
„ Lugtftreeken? Deeze gemaatigdheid zou
„ misfchien te vinden zyn op zekere Diepte,
„ welke het niet onbillyk was dat de genen,
„ die aan de Kust woonen, zig de moeite ga-
„ ven te onderzoeken."

Dat deeze gemaatigdheid op zekere Diepte in de Zee te vinden zy, is niet ongeloofbaar; doch dat zy in de Oppervlakte plaats zou hebben, aan de Rotfen, waar de Zee-Ooren zig onthouden, valt niet ligt te begrypen. Ook meldt LINNÆUS maar, dat hy ze met de Schaalen uit den Wester-Oceaan, aan den Oever van Sweeden opgeworpen, hadt gekreegen (*). Zy moeten aan de Engelfche Kust vallen, alzo PETIVER 'er onder den naam van Engelfche, en SIBBALD, onder dien van Schotfche Zee-Oor, van gewagen. LISTER, nogthans, fchyntze aldaar niet gevonden te hebben: want hy zegt alleenlyk, dat menze op de Eilandjes, by Guernsey, dat is aan de Kust van Vrankryk, overvloedig vindt, en dat

(*) Habitat in Mari Occidentali, cum Testis ad littora repertis habuimus. *Faun. Suec.* Ed. II. p. 534.

dat hy 'er ook op den Italiaanſchen Oever, by Pozzoli, hadt verzameld. Mooglyk zullen zy aan de Wester-Kusten en Eilanden van Groot Brittannie, die Klipagtiger zyn, meer voorkomen, dan aan die van de Noord-Zee. VI. AFDEEL. LIX. HOOFD-STUK.

LISTER zegt, dat de langte vier, de breedte byna drie Duimen is, en dat zy dertig Gaten hebben, waar van in ſommigen zes, in anderen, en wel in de grootſten, zeven altoos open zyn. ADANSON getuigt dat de grootſten van de Zee-Ooren, die hy gezien hadt, over de vier Duimen lang waren, twee en een Kwartier Duims breed, en ongevaar een Duim diep. Hy moet dan die Groote holle, van de voorgaande Soort, niet gezien hebben, als welke veel grooter en dieper valt: ofſchoon de gedagte Afbeelding van GUALTHIERI door hem is aangehaald. En, wat de gelykheid van de Senegalſche met de Franſche of Europiſche aangaat, die kan ik niet beſpeuren: want de zyne hadt drie groote Ribben, van buiten, in den Top uitloopende, en van binnen ook aan diepe Groeven zigtbaar; 't welk geenszins in de Europiſche plaats heeft. Voorts was de Kleur van zyne Senegalſche Zee-Oor, uitwendig, Vleeſchkleurig rood, ſomtyds met eenig wit gemarmerd. Het een en andere is blykbaar in die Zee-Ooren, welken wy krygen van Guinee of van de Afrikaanſche Kust.

(742)

VI. ARDEEL. LIX. HOOFD-STUK.

DCCXLII. *Haliotis Striata.* Rimpelige.

(742) Zee-Oor, *die de Schaal ovaal, Roest-kleurig, overdwars gerimpeld en overlangs geſtreept heeft.*

DCCXLIII. *Varia* Bonte.

(743) Zee-Oor, *die de Schaal ovaal heeft, met Streepen overlangs, de grootſten geknobbeld.*

DCCXLIV. *Marmorata.* Gemarmerde.

(744) Zee-Oor, *die de Schaal ovaal heeft, met Streepen overlangs en zeer flaauwe dwars-Streepen.*

Deeze drie ſchynen als Verſcheidenheden aangemerkt te kunnen worden van Indiſche Zee-Ooren. Of 'er die Soort, welke D'ARGENVILLE by Letter D afbeeldt, hebbende zeer verheven Rimpels volgens den Draay, ook onder begreepen zy, zou men mogen twyfelen. Deeze is buitendien kenbaar, door de vlakheid van de Zyde tegens den Top over, welke een ongelyken Rand maakt; door de Knobbeligheid van het Paarlemoere bekleedzel inwendig; de platheid van den anderen Rand en de Kleur van buiten, zynde roodagtig

(742) *Haliotis* Testâ ovatâ Ferrugineâ, transverſim rugoſâ, longitudinaliter ſtriatâ. M. L. U. 684. N. 403.

(743) *Haliotis* Testâ ovatâ, Striis longitudinalibus, majoribus tuberculatis. M. L. U. 684. N. 404. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 20. f. 3.

(744) *Haliotis* Testâ ovali, Striis longitudinalibus, transverſis obſoletis. M. L. U. 685. N. 405. ARGENV. *Conch.* T. 7. (3) f. B. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 17. f. 4, 5.

agtig of uit den groenen gemarmerd. Tot de middelſte Soort zou deeze naast te betrekken zyn, wegens den ongelyken Rand: maar van deeze en de laatſte meldt LINNÆUS, dat zy beiden klein vallen; daar ik doch van deeze heb, meer dan een Handpalm groot. Nog vind ik 'er aanmerkelyk in, dat zy zeven of agt Gaten open hebben. Aangaande de Gemarmerde tekent onze Ridder aan, dat dezelve dertig open Gaten heeft, doch dit ſchynt een Drukfeil te moeten zyn, ten ware men die Gaten opgeboord had. Deeze laatſte zou aan de Kust van Afrika, de eerſte van de drie in Oostindie zig onthouden, 't welk D'ARGENVILLE toeſchryft aan de gene, die uit hem aangehaald is op de laatſte Soort.

VI. AFDEEL. LIX. HOOFDSTUK.

(745) Zee-Oor, *die de Schaal gladagtig, langwerpig, aan den Rand eenigermaate Zeisſenswyze, en de Rug met verheven Streepen heeft.* DCCXLV. *Haliotis Aſinina.* Lange Zee-Oor.

De langte, die in deeze meer dan tweemaal de breedte overtreft, doet 'er met regt den naam aan geeven van *lange* Zee Ooren. Sommigen

(745) *Haliotis* Testâ lævisculâ oblongâ, Margine ſubfalcato, Dorſo nervis elevatis. M. L. U. 685. N. 406. RUMPH. *Rar.* T. 40. f. E, F. GUALTH. *Test.* T. 69. f. D. ARGENV. *Conch.* T. 7. (3) f. E. REGENF. *Conch.* T. 9. f. 20. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 15. f. 1.

VI. AFDEEL. LIX. HOOFD-STUK.

migen noemenze, wel is waar, lange Paarlemoer-Schulpen, doch die benaaming is te algemeen en heeft weinig eigenſchap. RUMPHIUS rekent deeze voor de mooiſte en grootſte Soort. Zy zyn tevens zeer dun en fyn van Schaal, en haar Paarlemoer is ongemeen helder Zilverkleurig, niet met een zodanigen groenen en purperen weerſchyn, als in de andere Soorten. Van buiten zyn zy byna effen en als een Slangevel bruin gemarmerd. Deeze vallen in Oostindie.

DCCXLVI. *Haliotis parva.* Rood Zee-Oortje.

(746) Zee-Oor, *die de Schaal ovaal, van buiten rood heeft, den Buik met een verheven hoek.*

Door den verheven hoek, hier gemeld, verſtaat onze Ridder dien uitwaards verheven Band, welke nevens de Gaten heen loopt, en Spiraal in den Top eindigt. Zodanig een Band, echter, hebben deeze Zee-Ooren aan beide zyden van de verheven Rib, waar in de Gaten ſtaan, en draagen dus de eigen Kenmerken van die Senegalſche of Guineeſche, waar ADANSON van ſpreekt *, welke van binnen, in het Paarlemoer, aan diepe Sleuven ook zeer kenbaar zyn. Dit onderſcheidtze, zo wel als de Kleur van buiten, die in ſommigen Menie-

* Zie bladz. 507.

(746) *Haliotis* Testâ ovatâ rubrâ, Ventre angulo elevato. M. L. U. 686. N. 407. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 20. f. 5.

Menie-rood is, van alle anderen. Om dat wy 'er maar kleinen van hebben, kunnen wy 'er den naam van *Rood Zee-Oortje*, billykerwys, aan toe-eigenen. Ik vind in de mynen zeven open Gaatjes. VI. AFDEEL. LIX. HOOFD-STUK.

Dus hebben wy gezien, dat 'er vyf wel onderſcheidene Soorten van Zee-Ooren zyn; te weeten de Groote Holle, de Europiſche of Franſche, de breede geribde en de lange ſmalle effene Oost-Indiſche, benevens de roode Guineeſche of van de Afrikaanſche Kust.

LX. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* PATELLEN, Schilden, Kapjes *en dergelyken.*

De benaaming van *Patellen*, die het Latynſche woord *Patella* uitdrukt, in 't Franſch *Patelles*, is in algemeen gebruik, en veel duidelyker dan die van *Schottels* of *Schotteltjes*, gelyk ſommigen dit woord verduitſchen. Zodanig Huisraad, immers, is door zyne platheid kenbaar, welke geenszins in alle, ja mooglyk wel in de minſte Patellen plaats heeft (*). Naam.

Men

(*) Patella, reduit en François, ſignifie un petit Plat; or il y a peu de Lepas, dont la Coquille ait cette figure; la plupart même s'en eloignent aſsez, les unes etant percées, les autres ecailleuſes, ou faites en bateau, &c. ADANS. *Seneg.* I. p. 26.

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

Men zoude ze dan veeleer *Kommetjes* mogen noemen; alzo zy allen meer of min hol zyn, en ſommigen zeer diep: of *Schilden*, of *Kapjes*, naar welken de meeſten meer gelyken dan naar Schottels. Ook betekende eigentlyk *Patella*, by de Romeinen, meer een Drink- of Offerſchaaltje met eene aanmerkelyke holte *, dan een Schotteltje of Tafelbord. De Griekſche naam *Lepas*, welken 'er de Franſchen aan geeven, die daar van afkomſtig zou zyn, dat zy als Schubben aan de Rotſen kleeven, is tot een ander Geſlagt gebruikt †. Men noemtze in 't Franſch, volgens TOURNEFORT, ook wel *Oeil de Bouc*, dat is Bokken-Oog (*); doch, in de beſchryving van zyne Reize naar de Levant, voeren zy den naam van Osſe-Oogen. In Provence noemt menze *Arapede*, in Normandie *Berdin* of *Berlin*; *Jantble* in Poitou en in het Land van Aunis; op andere plaatſen *Bernicle*, zegt D'ARGENVILLE. Zouden, echter, hier ook de regte Lepaden, die men Ganzen-Mosſelen tytelt, en anderen, te verſtaan zyn. De Venetiaanen noemen ze *Pantalena*, de Engelſchen *Limpetfish* (†), de Duitſchers *Schusſel-Muſchlen*. Andere benaamingen, welke zeer dubbelzinnig zyn,

* Zie X. STUK bladz. 457.

† Zie XV. STUK bladz. 97.

(*) *Mem. de L'Acad. Royale des Sc. de Paris*, 1700. p. 87. Octavo.

(†) Dat Schepzel echter, 't welk onder den naam van *Patella* of *Limpetfish*, *Phil. Trans. Vol.* L. p. 859, is voorgeſteld, ſchynt niet tot onze Patellen te behooren.

zyn, gelyk die van *Klipkleevers*, hoe eigen ook, gaa ik voorby; om dat zy of te algemeen zyn, of ten opzigt van andere Conchyliën in gebruik. VI. AFDEEL. LX. HOOFDSTUK.

De Patellen zyn, om dat zy geen Spiraale Draay hebben, van ſommigen tot de Schulpen t'huis gebragt geweest. ALDROVANDUS rekende, dat de Oppervlakte van de Rots, waar zy zodanig aan vast kleeven door middel van het Dier, dat menze niet dan met een Mes of iets dergelyks daar af kan krygen, haar tot een wederhelft verſtrekte, omze Doublet te maaken. Hoewel dit ver gezogt is, zou men daar door echter myn voorgeſtelde denkbeeld, dat zy gevoeglyk tusſchen de Hoorens en Doubletten geplaatst konden worden *, mogen billyken. Het gemis der Draay, naamelyk, onderſcheidtze van de Hoorens genoegzaam, en de Eenſchaaligheid van de Doubletten. Haar Schaal is, in 't algemeen geſproken, meer of min Kegelvormig: voor 't overige ten opzigt van de Oppervlakte, den Rand en den Top, zeer verſchillende. Men heeft 'er wel enkelde onder, ik beken 't, die aan den Top wat krom of Spiraal gedraaid zyn; maar zulks maakt weinig ten opzigt van 't algemeen. KENMERKEN. * XV. STUK, bladz. 76.

Het Dier, dat in de Patellen huisvest, en zig zo vast aan de Rotſen, Klippen en Steenen zuigt, is, zo wel als dat der Zee-Ooren, een Slak. Dit blykt uit de naauwkeurige Af- HET DIER. PL. CXXIV. *Fig.* 7, 8.

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

beelding van hetzelve in de gedagte Reize van TOURNEFORT naar de Levant, in 't voorſte deezer Eeuw, en uit de omſtandige beſchryving (*); waar men tevens uit ziet, dat het op de Griekſche Eilanden gegeten wordt. Behalve de Slak der gewoone Europiſche Patellen; vertoont hy ook die van een andere Soort, welke den Top doorboord heeft. Onze Afbeelding *Fig.* 7, 8, Plaat CXXIV, naar de Franſche Patellen verbeterd, is voor 't overige van D'ARGENVILLE ontleend; doch men kan 'er maar weinig van het Dier in beſchouwen; dat hy in een andere Afbeelding, van onderen, vertoont. Zie hier hoe hy daar van ſpreekt.

„ Men vindt het overal aan de Rotſen zit-
„ ten, die van de Zee beſpoeld worden, en
„ veel Strandvolk gebruikt het tot zyn ge-
„ woone Spyze. Het Dier beſlaat de hollig-
„ heid van de Schulp, en, wanneer men die
„ omkeert, dan legt hetzelve van onderen
„ bloot, zonder Dekzel. De Kop heeft eene
„ Peeragtige figuur, met een Bek, die van
„ Lippen, Kaaken en Tanden voorzien is,
„ aan het Puntigſte gedeelte. De twee Hoor-
„ nen met twee zwarte Stippen, welke zyne
„ Oogen zyn, aan derzelver binnenkant ge-
„ plaatst, dienen het om den Grond te be-
„ voelen, waar het op gaat. Door dit Ka-
„ naal

(*) In 't I. Deel, bladz. 99, van 't vertaalde Werk.

„ naal zuigt en drukt het zyn gewoone Voed-
„ zel in, dat niet is dan Slyk, kleine Wormp-
„ jes benevens een groenagtig Zee-Kruid, dat
„ men Wier noemt. De Vuiligheden werpt
„ het boven den Kop uit door het Aarsgat,
„ dat aan de zyde van de deelen der Voort-
„ teeling en op een kleinen afstand van dee-
„ ze twee Hoornen geplaatst is. Een groot
„ Vleezig deel, in 't midden, de Voet ge-
„ naamd, dient tot zynen voortgang langs
„ de Rotsen en Klippen. Het heeft eene
„ langzaame beweeging, gelyk de Slakken,
„ die hetzelve noodig is tot de Ademhaaling
„ en tot het opzoeken van zyn Aas. Men
„ ziet het, inderdaad, zig losmaaken, lig-
„ tende zyne Schulp twee of drie Lynen op,
„ en kruipen op een Soort van Tepel of Vlee-
„ zigen Voet, donkerer van Kleur dan het
„ overige des Diers. Zyn Mantel is voorzien
„ met drie ryën van platte Vleezige Draa-
„ den, welke 'er een soort van Franje aan
„ geeven, in de geheele Omtrek van de Schaal,
„ waar het Lighaam met verscheide Banden
„ aan gehecht is. De Schaal sluit zo digt
„ aan de Klippen, dat men den tyd dient
„ waar te neemen, wanneer het gaapt, dat
„ is de Schaal opligt, als gezegd is, om 'er
„ een Mes of ander scherp Werktuig tus-
„ schen te kunnen steeken, en het dus daar
„ af te wrikken. De Voet, daar het op kruipt,
„ vertoont zig Sagrynagtig ruuw, doch heeft

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

„ zyne Oppervlakte flegts bezet met een me-
„ nigte van Slymkliertjes en Waterblaasjes,
„ welke beurtlings tot aankleeving dienen,
„ en tot losmaaking door verdunning van die
„ Lym." In *Fig.* 7. wordt de Schaal van boven gezien, met den uitgeftoken Kop en Hoornen, en dus in een loopend postuur: in *Fig.* 8, ziet men ze van ter zyde, zo als het Dier de Schaal opligt, en daar zyn Kop benevens een gedeelte van zyn Lighaam uitbrengt, om voort te kruipen; beiden op een Steen verbeeld.

De Schaal.

„ Deeze Schulp overtreft, op haar aller-
„ grootfte, de maat van twee of drie Dui-
„ men niet. Zy is ovaal van Omtrek en
„ heeft ondiepe Streepen, met eenige dwarfe
„ Banden, welke een Kegel formeeren, waar
„ van het middelpunt niet regt in 't midden
„ is, maar wat nader aan het Kop-end, om-
„ trent op een derde van de langte. Van
„ binnen is zy glad, met een Afchgraauw
„ Paarlemoer." Men heeft Patellen die hoog, men heeft 'er die laag getopt en byna vlak zyn. In fommigen is de Omtrek effen rond, in anderen fterk getand of diep uitgefneeden. De Oppervlakte is in eenigen, van buiten, fterk geribd, gebladerd of als met Doornen gewapend. Sommigen en wel de meeften hebben den Top ftomp, in eenigen is dezelve als afgefneeden en met een open Gat doorboord: ook zyn 'er die aan den Top een kromme,

Haaks-

Haakswyze of gekrulde Punt hebben. De Kleur aangaande, die is groenagtig, rood, bruin, geel; in ſommigen met eene onverbeeldelyke mengeling van Roozekleur, by Streepen, Stippen, op alle bedenkelyke wyzen gemarmerd. VI. AFDEEL. LX. HOOFDSTUK.

Niet minder verſchil heeft, volgens de Waarneemingen van den Heer ADANSON, plaats in de Slakken van verſchillende Patellen. Verſchillendheden.

„ Dit Geſlagt, (zegt hy,) bevat Dieren, zo „ wonderlyk en zo weinig beſtendig, zo wel „ in hunne figuur als in hunne Schaal, dat „ men het nooit tot een vaſtſtelling zou kun„ nen brengen, indien men niet agt gaf op „ het ſamengevoegde van derzelver betrek„ kingen, en, dat ik het naast aan de Zee„ Ooren geplaatst heb, is zo zeer niet om „ dat zy naar dezelven in zekere opzigten ge„ lyken, als om dat 'er geen Schulpdier is, „ waar mede zy nader overeenkomen. Het „ Dier der Patellen heeft ſomtyds twee Oo„ gen en twee Hoorntjes, ſomtyds ontbree„ ken 'er die aan (*): ſomtyds zyn deszelfs „ Oogen aan den binnenkant der Hoorntjes „ geplaatst, ſomtyds bevinden zy zig aan „ derzelver agterzyde. De Schaal is dik„ wils geheel, dikwils van boven open, ge„ kamerd of Schubagtig.“ Hy maakt 'er dus vier

(*) Te weeten in de Zee-Piſſebedden, *Chitons*, die hy tot de Patellen betrekt.

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

vier Afdeelingen van, welker laatſte de Zee-Piſſebedden, die onder de Veelſchaaligen betrokken zyn *, begrypt (*).

Onze Ridder ſtelt vyf Afdeelingen onder de Patellen. In de eerſte ſtaan, die van binnen een foort van Lip hebben, welke 'er als een Kamertje in maakt; in de tweede die den Omtrek getand; in de derde die den Top ſpits en omgekromd; in de vierde die denzelven ſtomp en geſlooten; in de vyfde die hem met een Gat doorboord hebben, waar door het Dier, zo ſommigen willen, Water ſpuit. De eerſte Afdeeling heeft vyf, de tweede negen; zo ook de derde; de vierde agt, de vyfde vyf Soorten: des dit Geſlagt in 't geheel bevat zesendertig Soorten.

* Zie 't XV. STUK, bladz. 88.

Soorten.

I. Die van binnen met een Lip voorzien zyn.

DCCXLVII. *Patella Equestris.* Viſchhuifje.

(747) Patelle, *die de Schaal geheel en rondagtig, van buiten doorgebladerd heeft, met de Lip loodregt aan 't Gewelf.*

Voor deeze is de gebruikelyke naam *Viſch-huif-*

(*) *Coquill. de Senegal.* p. 26.

(747) *Patella* Testâ integrâ orbiculatâ extus perfoliatâ, Labio fornicali perpendiçulari. *Syst. Nat.* XII. Gen. 331. M. L. U. 687. N. 408. RUMPH. *Rar.* T. 40. f. P. Q. PET. *Amb.* T. 16. f. 28. GUALTH. *Test.* T. 9. f. X. Cabochon. ARGENV. *Conch.* T. 6. (2) f. K. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 35. f. 4, 5.

huifjes, om dat zy naar zeker ouderwets Hulzel of Regenkap der Vischwyven gelyken. Men heeft daar, ten onregte, *Vischkuifjes* van gemaakt, 't welk geene eigenschap nog beteekenis heeft. „ *Orlamjes* of Vischhuiven, (zegt „ RUMPHIUS op de aangehaalde Afbeeldin„ gen,) zyn vuilwitte Wratjes, met de Tuit „ wat overhangende, gelyk de Orlamsche „ mitjes der Matroozen of de Huiven der „ Vischwyven. Binnen hebbenze een rond „ Beentje, gelyk een halve Pyp en met de „ opene zyde zittenze vast tegen de Klippen." Zo de Fransche naam, *Cabochon*, een Ruiters-Kap mogt kunnen betekenen, dan zou ik hebben kunnen begrypen, van waar de bynaam *Equestris*, die op dit kleine Goedje niet zeer toepasselyk schynt, afkomstig ware. Ook zie ik niet, dat RUMPHIUS 'er den naam van *Lams-Ooren* aan geeft, volgens de beschryving van 't Kabinet der Koningin van Sweeden, alwaar men van *Cabochon* gemaakt heeft *Chabachon*.

In dat Kabinet bevonden zig vier Verscheidenheden van deeze Soort. De eene hadt Horizontaale Plaatjes over elkander: ik denk, gelyk die van Letter S, by D'ARGENVILLE, hoedanige ik ook heb: de tweede hadt dwarse Rimpels, gelyk die van RUMPHIUS; de derde overlangse Streepen en was aan den Rand getand, als die van GUALTHIERI, T. 9, Letter X: de vierde overdwars effene

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

Streepen, gelyk het Borneoſch dun geoord Patelletje van PETIVER. Deze laatſten worden ook wel Sotskapjes of Mutsjes genoemd. Zy zyn altemaal klein, dun van Schaal, en hebben eenig blyk van de gezegde Lip of Buisje, in de Top.

DCCXLVIII. *Patella Neritoidea.* Roodlip.

(748) Patelle, *die de Schaal geheel, Eyvormig, aan den Top eenigermaate Spiraal, de Lip op zyde heeft.*

Een *Nerietagtige* Patelle, uit het Kabinet van de Koningin van Sweeden, gaf aanleiding tot deeze Soort. Dezelve heeft de Schaal ruuw, van grootte als een Kers, en wit. De Top is ſtomp en vertoont zig eenigszins Spiraal. Van binnen, aan de zyde, heeft, gelykerwys in de Nerieten, een roode Lip plaats, welke de helft van de Schaal, overdwars, inneemt: weshalven ik ze *Roodlip* noem.

DCCXLIX. *Patella Chinenſis.* Chineeſche Muts.

(749) Patelle, *die de Schaal geheel, byna Kegelvormig, effen heeft, met een ſoort van Lipje aan de binnenzyde.*

Schoon

(748) *Patella* Testâ integrâ ovatâ, apice ſubſpirali, Labio laterali. M. L. U. 688. N. 409.

(749) *Patella* Testâ integrâ ſubconicâ lævi, Labio ſublaterali. M. L. U. 688. N. 410. BONANN. *Recr.* I. T. 12: LIST. *Conch.* 4. §. 1. C. 7. f. 3. Bonnet Chinois: ARGENV. *Conch.* T. 6. (2) f. F. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 22. f. 1.

Schoon wy deeze *Chineesche Muts* noemen, om dat zy daar de Gedaante zeer wel van uitdrukt, moet men doch daarom niet denken, dat zy uit China afkomstig is. De woonplaats stelt LINNÆUS in de Middellandsche Zee; maar BONANNI verzekert, dat men dit slag van Kapjes, die naar een Tepel gelyken, van binnen en van buiten Melkwit zynde, aan de Kanarische Eilanden vindt. Nooit worden zy grooter, zegt hy, dan omtrent een Duimbreed; volgens de maat van zyne Afbeeldingen. VI. AFDEEL. LX. HOOFDSTUK.

(750) Patelle, *die de Schaal geheel en ovaal heeft, met den Top omgekromd en van agteren een platte Lip.* DCCL. *Patella Porcellana.* Nootedop.

Volgens de aangehaalde Figuur noemt men deeze *Nootedop*, doch de Tekening geeft 'er den Latynschen bynaam aan. RUMPHIUS zegt, dat zy naar een holle Schulp gelyken, en op de Rug als met Hoenderveertjes zyn beschilderd. De Schaal van 't Exemplaar, dat zig bevondt in 't Kabinet van de Koningin van Sweeden, was Eyrondagtig verhevenrond, met witte Kegelvormige als over elkander leggende Vlakken, de Oppervlakte met blaau-

(750) *Patella* Testâ integrâ ovali, Apice recurvo, Labio postico plano. M. L. U. 689. N. 411. RUMPH. *Rar.* T. 40. f. O.

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

blaauwe Golfswyze Streepjes overdwars getekend. De Opening heeft aan 't End een kromme ſtompe geele Punt, die voor Top verſtrekt. De holligheid is wit, en heeft aan den Grondſteun een dwarſe nagenoeg horizontaale Lip.

DCCLI. *Patella Fornicata.* Pantoffeltje.

(751) Patelle, *die de Schaal geheel en ovaal, van agteren ſcheef omgekromd heeft, met eene holronde Lip.*

Tot deeze Soort behooren zekerlyk die Kapjes, welke wy niet oneigen *Pantoffeltjes* noemen: want zy hebben nagenoeg de figuur van Vrouwen Muilen en de gedagte Lip, waar onder, als 't ware, een Opening om den Voet in te ſteeken is, maakt de gelykenis nog grooter. De aangehaalde van D'ARGENVILLE drukt 'er volmaakt de Geſtalte van uit, zo wel als die van ADANSON, *Sulin* genaamd, welke deeze Autheur overvloedig vondt aan de Klippen van 't Eiland Goeree, by Kaap Verde. „ Het ſchynt, zegt hy, dat dezelve „ 't meeſte behaagen heeft in plaatſen, daar „ de Zee met het grootſte geweld tegen aan „ bruiſcht. Ik ken geen Soort van Patellen, „ wel-

(751) *Patella* Teſtâ integrâ ovali, poſtice oblique recurvâ, Labio poſtico concavo. *Syſt. Nat.* XII. LIST. *Conch.* T. 545. f. 34. ARGENV. *Conch.* T. 6. (2) f. N. ADANS. *Seneg.* I. T. 2. f. 8. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 11. f. 5: Pl. 21. f. 3.

„ welke men meer moeite heeft van de Stee- VI.
„ nen los te maaken: zy kleeft 'er zo vast AFDEEL. LX.
„ aan, dat men 'er dikwils brokken afrukt HOOFD-
„ van de Schaal, met het Dier, welks Lig- STUK.
„ haam grootendeels in het Kamertje gehuis-
„ vest is. Hetzelve heeft de Hoorntjes geel
„ en de Oogen zwart. Zyn Voet is van on-
„ deren vuil wit en met een groot getal van
„ zwarte Stipjes getekend, zynde het overige
„ van zyn Lighaam Afchgraauw, naar 't zwar-
„ te trekkende."

„ Wat de Schaal belangt, die is een Ovaal
„ Bekken, van vier derden Duims lang, een
„ Duim breed, en byna een half Duim diep-
„ te. Zy is taamelyk dik, van binnen en van
„ buiten glad, met de Randen zeer ſcherp.
„ Zeker middelſchot daar in, evenwydig
„ aan den Grondſteun, doch wat naar binnen
„ ſtaande, bedekt de halve Holligheid, wor-
„ dende van den Voet des Diers, terwyl het
„ voortgaat, t'eenemaal gedekt. Dit middel-
„ ſchot, hoewel dun zynde, is zeer hard.
„ De Kleur van de Schaal is zeer veranderlyk: nu eens bruin, nu eens ros, zo in- als
„ uitwendig: ſomwylen groen, met kleine
„ bruine Stippen. Het grootſte getal heeft
„ van buiten een witten Grond, doorzaaid
„ met lange Vlakken die roodagtig bruin zyn,
„ en van binnen den Grond wit of Vleeſch-
„ kleurig, zonder eenige mengeling."

Deeze Soort, merkt LINNÆUS aan, verſchilt

VI. Afdeel. IX. Hoofdstuk.

schilt van de voorgaande, door den Draay of Top op zyde te hebben en eene holronde witte Lip. Het een en andere is in de mynen zeer blykbaar, doch ik verwonder my, dat onze Ridder de woonplaats aan 't Eiland Ilva, en doorgaans in de Middellandsche Zee, stelt; spreekende aan den eenen kant niet van 't gedagte Eiland aan de Kust van Afrika, by Kaap Verde, en aan den anderen kant die van GUALTHIERI (*), daar dit zekerlyk van afgeleid is, tot de naastvolgende Soort betrekkende, en daar den naam van *Crepidula* of Muiltje aan geevende. Hoe 't zy, die van GUALTHIERI komt, volgens de Afbeelding, volmaakt met deeze Soort overeen, en de Heer ADANSON heeft niet alleen dezelve, maar ook die van RUMPHIUS, Nootedop genaamd, tot de Soort van zyne *Sulin* t'huis gebragt.

II. Die Getand zyn, of den Omtrek, aan den Rand, met Hoeken hebben.

DCCLII. *Patella Crepidula.* Schuitje.

(752) Patelle, *die de Schaal ovaal, platagtig, effen heeft, met een platte Lip van agteren.*

Ik

(*) Patella structura peculiari donata, satis depressa, lævis, fragilis, pellucida, candidissima, PETRO MICHELIO *Crepidula* dicta, ex Insula Ilvæ. *Test.* ad Tab. 9. fig. T. 69. H.

(752) *Patella* Testâ ovali planiusculâ lævi, Labio postice plano. M. L. U. 689. N. 412. Crepidula Michalii. GUALTH. *Test.* 9. T. 69. f. H. ADANS. *Seneg.* 3. T. 1. f. 1.

Ik kan deeze Soort, om dat ADANSON de aangehaalde in zyn Eerſte Geſlagt, dat den naam van *Cymbium* of *la Gondole* voert, geplaatst heeft, met reden *Schuitje* heeten. „ Haar „ Schaal, zegt deeze Heer, gelykt ongemeen „ naar de Nagel van een's Menſchen Hand. „ Zy is ovaal, uitermaate dun, en zeer klein „ naar het Lighaam van het Dier te rekenen, „ dat van dezelve naauwlyks half bedekt „ wordt, zynde op deszelfs agterſte gedeelte „ aangehecht. Van buiten is zy verheven, „ van binnen een weinig hol, byna rond van „ Omtrek en doorſchynende als een Viſch- „ ſchubbetje. Haar langte is omtrent een „ half, de breedte een vierde Duims. Men „ wordt in dit Dier niets gewaar, dat naar „ Kop, Hoorntjes, Oogen, Mantel, gelyk in „ de andere Hoorenſlakken, zweemt. Zyn „ geheele Lighaam is, eigentlyk geſproken, „ niets dan een ſtuk Spieragtig taamelyk vast „ Vleeſch, als een halve Rol, die aan de bei- „ de Enden rond afgeſneeden is, van boven „ verhevenrond, van onderen plat zynde. Het „ ſtrekt zig, in langte, byna een Duim uit, „ en heeft de breedte van de Schaal. Aan 't „ voorſte End wordt men een groot rond Gat „ gewaar, dat voor Mond verſtrekt: op de „ zyde is een dergelyke Opening tot Adem- „ haaling en Ontlasting. De Voet is alleen „ door twee diepe zydelingſe Sleuven van het „ overige des Lighaams afgezonderd. Het „ heeft

VI. AFDEEL. LX. HOOFD. STUK.

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

„ heeft eene vuil witte Kleur, en de Schaal „ trekt een weinig naar Hoorn. Het leeft in „ Zeewater, omtrent twee Duimen diep on- „ der 't Zand."

Dit *Schuitje* verdiende, om zyne zonderlingheid, onze aanmerking; alzo LINNÆUS hetzelve, by naame, aangehaald heeft op deeze Soort: doch ik kan niet zien, in wat opzigt het tot dezelve, of tot deeze Afdeeling, betrekkelyk zy, en nog minder, hoe het geplaatst kome by de gedagte Patelle van GUALTHIERI, daar het Hemelsbreedte van verſchilt. In dat Voorwerp, 't welk zig bevondt in het Kabinet der Koninginne van Sweeden, was de Schaal wit, doorſchynende platagtig; van agteren en van onderen met eene Halfmaanswyze platte Lip, tusſchen welke en de Schaal een zeer kleine ſcheeve Holligheid plaats hadt. De woonplaats wordt door onzen Ridder geſteld in de Middellandſche Zee, en voornaamelyk aan de Barbaryſche Kust. Hier vind ik ook, van Tandjes of Hoeken aan den Omtrek van de Schaal, een diep ſtilzwygen.

DCCLIII. *Patella laciniosa.* Medusa-Hoofd.

(753) Patelle, *die de Schaal heeft met verhevene ongelyke Straalen, welke uitwaards dikker en ſtomp zyn.*

Aan

(753) *Patella* Testâ Radiis elevatis inæqualibus, extus crasſioribus obtuſis. *Syst. Nat.* XII. RUMPH. *Rar.* T. 40. f. C. ARGENV. *Conch.* T. 6. (2) f. O. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 30. f. 1.

Aan deeze geeft men, wegens de zonderlinge Vertooning, den naam van *Meduſa-Hoofd*. Onder de Zee-Sterren hebben wy ook die benaaming gebruikt gezien, en van derzelver afleiding omſtandig geſproken *. Niet minder ſchynt dezelve op dit ſlag van Patellen toepaſſelyk te zyn, doordien men 'er, behalve de Schildvormige platte gedaante, en de ongelyke dikke Punten, ook aan den Top twee Oogen in waarneemt, in plaats van één, zo D'ARGENVILLE zegt, en uit zyne Afbeelding, zo wel als uit die van RUMPHIUS, blykt: Hy meldt echter niet, of die Oogen open Gaten zyn, dan niet: maar zegt, dat deeze Patelle dit byzonders heeft. Zy komt uit Oostindie en wordt, groot en fraay getekend zynde, in veel waarde gehouden. Men heeft 'er voor één, dat wit en bruin geribd was, op de Verkooping van 't Kabinet van LEERS, in 't jaar 1767, betaald dertig Gulden.

VI. AFDEEL. LX. HOOFDSTUK.

* zie IV. STUK, bl. 475.

(754) Patelle, *die de Schaal hoekig heeft, met zeven gekielde ſtompe Ribben.* DCCLIV. *Patella Sacharina*, Bonetje.

De

(754) *Patella* Testâ angulatâ, Costis ſeptenis carinatis obtuſis M. L. U. 690. N. 413. BONANN. *Kirch.* I. T. 32. LIST. *Conch.* IV. S. 1. C. 3. T. 1. f. 1, 2. RUMPH. *Rar.* T. 40. f. B. PET. *Amb.* T. 3. f. 3. GUALTH. *Teſt.* 9. f. I, M, O. ARGENV. *Conch.* T. 6. (2) f. M. KLEIN *Oſtr.* T. 8. f. 4. KNORR *Verzam.* III. D. Pl. 29. f. 3.

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

De Latynſche bynaam ſchynt daar van afgeleid te zyn, dat deeze veel naar een Klontje Suiker gelyken zoude. Het is een Kapje met zeven Ribben, die aan den Omtrek als een Ster formeeren, en daar van wordt zy ook *Aſtrolepas* geheten, doch wy noemenze, om dat zy, door haare hoogte, naar ſommige hoekige Bonetten gelykt, het *Bonetje*. Zy valt zo groot niet als de voorgaande Soort. De Schaal is Melkwit, zegt onze Ridder, en hy geeft 'er van zeven tot elf ſcherpe Straalen aan, met zeven kleinere Tanden daar tuſſchen, die met Roestkleurige Vlakken beſprengd zyn. Hy zegt, dat dezelve aan 't Westindiſch Eiland Barbados zig onthoudt.

DCCLV. *Patella Barbara*, Grasje.

(755) Patelle, *die de Schaal getand heeft, met negentien verhevene Gewelfswys' gedoornde Ribben.*

Dewyl deeze veel naar zekere ruige Mutſen, die men *Grasjes* noemt, gelykt, kan men 'er, in vergelyking met de voorgaande, dien naam aan geeven. De Schaal is witagtig geel, verheven, en heeft den Rand naauwlyks uitgeſneeden, maar ſterk getand.

(756)

(755) *Patella* Testâ dentatâ, Costis novendecim elevatis, fornicato-muricatis. M. L. U. 690. N. 414. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 13. f. 5.

(756) Patelle, *die de Schaal getand, met verhevene, hoekige, Geutswyze Streepen heeft.* DCCLVI. *Patella Granularis.* Fortres.

Men kan deeze, wegens de Geſtalte en Tekening, met ſommigen de *Fortres* noemen, of het *Sterre-Schild;* want zy verdient den naam van Schotel niet, als te hol daar toe zynde. In ſommigen is de Rand maar weinig; in anderen zeer ſterk, en op een regelmaatige wyze, getand. Een groote bruine Vlak, die den Top van binnen en van buiten kleurt, maakt bovendien een Kenmerk van deeze Kapjes uit. Zy zyn op een witten Grond, met zwarte hoekige Streepjes, inzonderheid aan den Rand, getygerd en als gevlamd of geborduurd: 't welk haar, hoe gemeen ook zynde, een fraay aanzien geeft. Men vindtze aan de Kusten der Zuidelyke deelen van Europa, volgens LINNÆUS. Zy vallen zeer groot.

(757) Patelle, *die de Schaal hoekig heeft, met menigvuldige gedoornde Streepen.* DCCLVII. *Patella Granatina.* Gedoornd Kapje.

Het

(756) *Patella* Testâ dentatâ, Striis elevatis, angulatis, imbricatis. M. L. U. 691. N. 415. LIST. *Conch.* IV. S. 1. C. 3. T. 3. f. 2. GUALTH. *Test.* T. 9. f. F. ARGENV. *Conch.* T. 6. (2) f. G. REGENF. *Conch.* 8. T. 2. f. 24. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 30. f. 2.

(757) *Patella* Testâ angulatâ Striis numeroſis muricatis. M. L. U. 691. N. 416. LIST. *Conch.* IV. S. 1. C. 3. T. 2. f. 3, 4. ARGENV. *Conch.* T. 6. (2) f. H. REGENF. *Conch.*

VI. AFDEEL. LX. HOOFDSTUK.

Het aangehaalde van D'ARGENVILLE was bruin, hebbende de Streepen met kleine witte Puntjes gewapend. Dit is de reden, dat wy 't zelve *Gedoornd Kapje* noemen. In het Kabinet van de Koningin van Sweeden was de Kleur als Hoorn, gewolkt met bruine Vlakken, den Top van binnen geelagtig ros, glinsterende. Hier noemt onze Ridder het geel met witte Puntjes op de Streepen en ſtelt de Woonplaats aan de Kusten der Zuidelyke deelen van Europa.

Geribd Kapje.

Tot deeze Soort ſchynen my naast de *Geribde* Patellen te behooren, waar D'ARGENVILLE, by Letter B, een goede Afbeelding van geeft, zeggende dat het groote Streepen of Ribben heeft, die vaal zyn en den Omtrek getand maaken: maar de Top is geheel wit en getepeld. Men noemtze, voegt hy 'er by, *Bokken-Oog*. Of deeze de genen zyn, daar TOURNEFORT van ſpreekt *, kan ik niet verzekeren. Ik heb 'er een, dat geheel wit is, van dergelyke figuur en grootte.

* Zie bladz. 512.

Magellaanſche.

Ook zal ik hier de fraaije Kapjes t'huis brengen, welke wy de *Magellaanſche* noemen. Deeze zyn ſedert weinige Jaaren bekend geworden, na dat zy door de Franſchen, aan de Eilanden by de Straat van Magellaan, gevifcht waren. Natuurlyk zyn zy Hoornkleurig

T. 9. f. 31. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 9. f. 1, 2: Pl. 29. f. 3: Pl. 30. f. 5. V. D. Pl. 8. f. 4, 5, 6: Pl. 19. f. 2, 3. VI. D. Pl. 23. f. 4.

rig en ſterk geribd, doch door afſlypen en polyſten worden zy doorſchynende, met een Glans van buiten; als of zy bruin gebronst waren, en van binnen Paarlemoeragtig glinſterende. De Top heeft inzonderheid die doorſchynende Bronskleur. Ik heb 'er van drie Duimen lang, twee Duimen breed en omtrent een Duim diep: men vindt ook kleinere, die ſierlyk geſtreept zyn: zo dat deeze Kapjes in fraaiheid byna alle anderen overtreffen. VI. AFDEELING LX. HOOFDSTUK.

In dit opzigt moeten wy, evenwel, ook geen geringe plaats vergunnen aan die Roozekleurige Kapjes, ſedert twee Jaaren eerst hier gemeen geworden, en waarſchynlyk van de Kaap der Goede Hope afkomſtig. Dezelve kunnen niet nader betrokken worden dan tot deeze Soort, alzo zy den Rand ongelyk hebben, en geribd zyn, met een geſlooten Top. De grootſten, die ik daar van heb, zyn drie Duim lang, twee Duim breed en één Duim diep; doch ik heb 'er ook die vlakker zyn, of laager getopt, en van allerley mindere grootte, tot die van een Duim en kleinder. Tegen 't licht gezien vertoonen zy zig van binnen wit, met roode en geele Straalen; doch van buiten heerſcht by dezelven een ongemeene verſcheidenheid van Kleuren, wel meest in die van minder grootte. Het Appelbloeſem of Roozerood, met wit, geel, bruin en andere Kleuren gemengeld, verfraait de Rooze-kleurige.

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

Tekening derzelven onverbeeldelyk, en boven alle beſchryvinge.

DCCLVIII. *Patella vulgata.* Gemeene Patelle.

(758) Patelle, *die de Schaal eenigermaate gehoekt heeft, met veertien flaauwe hoeken, den Rand verbreed en ſcherp.*

Met regt voeren deeze den naam van *Gemeene Patellen*, alzo zy op alle Kusten van Europa, die Rots- of Klipagtig zyn, aan den Oceaan, voorkomen. Buiten twyfel zyn het deeze, daar D'ARGENVILLE zyne Afbeeldingen van ontleend heeft, om het Dier der Patellen te vertoonen; zie *Fig.* 7 en 8 van onze Plaat CXXIV. Men noemtze in Engeland *Flither*, *Limpet* of *Papshell* volgens LISTER, wiens Afbeelding echter niet al te veel overeenkomst ſchynt te hebben met de Franſche Patellen. Hy geeft 'er eene geſtreept Aſchgraauw blaauwagtige of gevlakte en bonte Kleur aan. 't Voornaamſte gebruik van den daar in zittende Viſch, by de Engelſche Visſchers is, volgens hem, dat zy dien voor Lokaas aan den Hoek ſlaan.

LINNÆUS beſchryftze aldus en zegt. „ De „ Schaal is Kegelvormig, met veertien ver- „ he-

(758) *Patella* Teſtâ ſubangulatâ, Angulis quatuordecim obſoletis: Margine dilatato acuto. *Faun. Suec.* 2199. LIST. *Angl.* 195. T. 5. f. 40, mala. GUALTH. *Teſt.* T. 8. f. L. GUALTH. *Adr.* II. T. 2. f. 17. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 27. f. 8.

„ hevene en geknobbelde hoeken uitgewerkt, VI. AFDEEL. LX. HOOFD. STUK.
„ waar tusſchen in even zo veel kleinere ver-
„ vat zyn. De Top is zeer ſtomp, niet in
„ 't Middelpunt, maar nader aan het ſmalſte
„ End: de Rand van onderen zwartagtig met
„ witte Tandjes." Dit laatſte neem ik niet zodanig in de gemeene Franſche Patellen waar. Veeleer zou ik zeggen, dat die den Rand breed hebben, van onderen blaauwagtig met witte Streepjes: maar mooglyk behooren zy tot de volgende Soort.

(759) Patelle, *die de Schaal eenigermaate hoekig uitgeknaagd heeft, met menigvuldige ongelyke Streepen, van onderen blaauw.* DCCLIX. *Patella cærulea.* Blaauwe.

Van deeze wordt alleenlyk gezegd, dat zy zig in de Middellandſche Zee onthoudt. Mooglyk zullen die, welken TOURNEFORT op de Griekſche Eilanden waarnam, hier t'huis behooren.

(760) Patelle, *die de Schaal eenigermaate getand, Kegelvormig met Knobbeltjes, van agteren ſtomp heeft.* DCCLX. *Patella tuberculata.* Geknobbelde Patelle.

Dee-

(759) *Patella* Testâ eroſo ſubangulatâ, Striis numeroſis inæqualibus, ſubtus cæruleâ. *Syst. Nat.* XII.

(760) *Patella* Testâ ſubdentatâ, Conico tuberculatâ, postice retuſâ. M. L. U. 692. N. 417.

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

Deeze hadt de Schaal bleek, met witagtige Knobbeltjes, die op ryën geſchikt waren; den Top regt overend: den Rand een weinig getand, meest van vooren en van agteren, met den agterſten Rand korter en opgewipt: volgens het Exemplaar, dat zig in 't Koninglyk Sweedſche Kabinet bevondt.

III. Die den Top ſpits en omgekromd hebben.

DCCLXI. *Patella Ungarica.* Zotskap-Patelle.

(761) Patelle, *die de Schaal niet getand, Kegelvormig ſpits, geſtreept, met den Top Haakswyze omgekruld heeft.*

Van waar de bynaam *Ungarica* in deezen afkomſtig is, begryp ik niet; ten ware het op een ſoort van Kap of Huik, in Hongarye gebruikelyk, mogte zien. Wy noemenze, wegens de zonderlinge Geſtalte, *Zotskap-Patelle.* Die van binnen Appelbloesſem-rood zyn, komen zeer zeldzaam voor. De Kleur van buiten is geelagtig. Men vindt 'er in de Middellandſche Zee, die van binnen wit zyn.

DCCLXII. *Patella antiquata.* Verouderde.

(762) Patelle, *die de Schaal niet getand, lang-*

(761) *Patella* Testâ integrâ, Conico acuminatâ ſtriatâ, Vertice hamoſo revoluto. GUALTH. *Teſt.* T. 9. f. V, W. XLEIN *Oſtrac.* T. 8. f. 10. GINANN. *Adr.* II. T. 3. f. 24. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 16. f. 3.

(762) *Patella* Testâ integrâ oblongâ imbricatâ, Vertice poſtico recurvato. *Syſt. Nat.* XII.

langwerpig, Dakpanswyze, met den agterſten Rand omgekromd heeft.

Deeze heeft de Schaal Melkwit, ondoorſchynende, de Opening ovaal, zegt LINNÆUS.

(763) Patelle, *die de Schaal niet getand, Kegelvormig, geſtreept en eenigermaate doorſchynende heeft, met den Top effen en omgeboogen.* DCCLXIII. *Patella Mammillaris.* Getepelde.

Deeze heeft den Top maar weinig omgekruld. Die van LISTER was uit Afrika afkomſtig. LINNÆUS ſtelt de woonplaats in de Middellandſche Zee.

(764) Patelle, *die de Schaal eenigermaate geſtreept, van vooren met drie Kielen; den Top agterwaards omgekromd heeft.* DCCLXIV. *Patella Tricarinata.* Driekielde.

De Schaal van deeze is Eyvormig, van grootte als een Hazelnoot, wit, van buiten geſtreept, van vooren drie onderſcheiden Kielen hebbende, die in een Rand uitloopen, welke van daar hoekig is. Den Top heeft zy krom en van agteren geplaatst.

(765)

(763) *Patella* Testâ integrâ Conicâ ſtriatâ ſubdiaphanâ, Vertice reflexo lævi. *Syst. Nat.* XII. LIST. *Conch.* T. 537. f. 17. KLEIN *Oſtrac.* T. 8. f. 1.

(764) *Patella* Testâ ſubſtriatâ, antice tricarinatâ, Vertice revoluto. *Syst. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

DCCLXV. *Patella pectinata.* Gekamde.

(765) Patelle, *die de Schaal niet getand, Eyvormig heeft, met eenigermaate Takkige rimpels, den Top, die een omgeboogen Spits heeft, byna in 't middelpunt.*

In de Middellandſche Zee woont deeze, die de Schaal ondoorſchynende, van binnen effen en Schildpadagtig, van buiten met ontelbaare Streepjes heeft, die van ongelyke langte zyn.

DCCLXVI. *Patella lutea.* Geelagtige.

(766) Patelle, *die de Schaal niet getand, ovaal, verhevenrond, geſtreept heeft, den Top met een omgeboogen Spits, by den Rand.*

Deeze hadt de grootte van Pompoenen-Zaad, en was aan den Top met een rood Streepje omringd. Hy is geheel naby den Rand geplaatst. De Kleur is geelagtig bruin. Men vindtze in Oostindie.

DCCLXVII. *Patella Unguis.* Nageltje.

(767) Patelle, *die de Schaal niet getand, lang-*

(765) *Patella* Testâ integrâ ovatâ, Striis rugoſis ſubramoſis, Vertice ſubcentrali reflexo mucronato. *Syst. Nat.* XII.

(766) *Patella* Testâ integrâ ovali convexâ ſtriatâ, Vertice ſubmarginali reflexo mucronato. M. L. U. 692. N. 418. RUMPH. *Rar.* T. 40. f. 1.

(767) *Patella* Testâ integerrimâ oblongâ, margine antico retuſâ, Vertice mucronato carinato. M. L. U. 693. N. 419. RUMPH. *Rar.* T. 40. f. L. PET. *Gaz.* T. 22. f. 9.

langwerpig, met den voorſten Rand ſtomp, den Top ſpits en gekield heeft. VI. AFDEEL. LX. HOOFD. STUK.

Deeze heeft van haare gelykenis naar eens Menſchen Nagel den bynaam. Men vindtze op den Oever van Amboina, in het Zand.

(768) Patelle, *die de Schaal met een omgeboogen Top, de Rug gekuifd heeft en gekield.* DCCLXVIII. *Criſtata.* Gekuifde.

Deeze, in het Kabinet van den Heer LYONNET zig bevindende, heeft de Schaal doorſchynende, Kegelvormig omgewonden, ſamengedrukt en zeer dun, met talryke dwarſe Sleuven, als Ribben. De Rug is gekield met een zeer dun dubbeld Vliesje, met Tandjes uitgeſneeden. De Schaal heeft een bogtige Zoom, en de Opening aan de Rug met een ſcherpen hoek. 't Gedagte Vliesje, als een opſtaande Kuif of Kam, geeft 'er den naam aan.

(769) Patelle, *die de Schaal niet getand, ovaal heeft en Vliezig, den Top met een omgeboogen Spits.* DCCLXIX. *Lacuſtris.* Moeras-Patelle.

Dit

(768) *Patella* Testâ Vertice revoluto, Dorſo criſtato carinato. *Syst. Nat.* XII.

(769) *Patella* Testâ integerrimâ ovali Membranaceâ, Vertice mucronato reflexo. *Faun. Suec.* 2200. LIST. *Angl.* 151. T. 2. f. 32. GUALTH. *Test.* T. 4. f. AA.

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

Dit is een klein Patelletje, dat in de zoete Wateren van Europa zig onthoudt, aan de Waterplanten kleevende. LINNÆUS heeft het, in Sweeden, voornaamelyk op het Ruiterskruid waargenomen. GUALTHIERI geeft een dergelyke Rivier-Patelle, in Italie, op. LISTER beſchryft omſtandig de zyne in Engeland, alwaar hy ze op Ondiepten in de Rivieren vondt. De grootſten hadden iets meer dan een derde Duims langte; de Top was als een Haak geboogen: de Kleur was in de leevende bruin; doch de ledige Schaaltjes waren doorſchynende, dun en uitermaate brooſch. De Voet van het Dier, dat in dezelven huisveste, was rond. Voorts ſpreekt hy aldus. „ In 't laatst van September heb ik daar van „ het Schot, overvloedig aan de Steenen klee„ vende, waargenomen. Dit was in kleine „ Bolletjes als Lil verſpreid; kunnende ik „ reeds in ieder Bolletje verſcheide kleine Pa„ tellen, uit de Geſtalte zelve, onderſcheiden „ en erkennen. In de Paaring klimt de eene „ op den Top van de andere, en blyft 'er op „ zitten. Op zodanig eene wyze heb ik dies„ tyds veelen gepaard gezien."

IV. Die gelyk van Rand en digt van boven zyn, met den Top niet geſpitst.

DCCLXX. *Patella pellucida.* Doorſchynende.

(770) Patelle, *die de Schaal geheel heeft en ſcheef*

(770) *Patella* Testâ integerrimâ, obovatâ, gibbâ, pellucidâ, Radiis quatuor cæruleis. *Syst. Nat.* XII.

ſcheef ovaal is, bultig, doorſchynende, met vier blaauwe Straalen. VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

Deeze, in de Middellandſche Zee door den Heer BRANDER, in Noorwegen door den Heer MARTIN waargenomen, komt in Geſtalte met de naastvoorgaande Zoet Water Patelle overeen, maar is grooter en niet geſpitst; Loodkleurig, zeer glad met heldere Hemelſchblaauwe Straalen, hebbende aan den agterſten Rand als een flaauw Topje.

Hier uit blykt, zo LINNÆUS aanmerkt, dat de blaauwe Kleur ook, Natuurlyk, plaats heeft in de Hoorens. Zyn Ed. hadt evenwel, een weinig voorlyker, reeds eene Soort van Patellen blaauw genoemd *; om niet te ſpreeken van de Kwallebootjes, die Purperagtig blaauw zyn †, noch van het Mondſtuk der Menniſte Tooten, dat ook blaauwagtig is. 't Is bekend, dat men veele Schaalen, door Sterk Water, blaauw kan maaken, gelyk men dus geheele Tootjes, die fierlyk blaauw zyn, aantreft. Ondertusſchen blyft het zeker, dat de regt blaauwe Kleur, van Natuure, onder de Hoorens zeldzaamer is dan onder de Schulpen, hoewel men die onder de Mosſelen aantreft §. Ik heb een Oostindiſch Mosſeltje, omtrent een Duim lang, van buiten rood, dat de Randen van binnen het allerheerlykst Hemelſchblaauw heeft, welk men beſchouwen kan.

* Zie bladz. 533.

† Zie bladz. 436.

§ Zie XV. STUK, bl. 411.

VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

(771) Patelle, *die de Schaal geheel heeft, en Eyvormig, effen, zeer glad.*

DCCLXXI. *Patella Testudinaria.* Getygerd Schild.

Deeze heeft volkomen de gedaante van een Schild, en de Kleur niet alleen, maar ook de Tekening, doen haar naar eene Schilpad-Schaal gelyken, doch men noemtze, gemeenlyk, *Getygerd Schild*, in 't Franſch *Bouclier de Tortue.* Zy vallen vry groot en zyn van de fraaiſten onder de Patellen.

DCCLXXII. *Patella compreſſa.* Geel Kapje.

(772) Patelle, *die de Schaal geheel heeft, langwerpig ovaal, fyn geſtreept en effen, met eene ſamengedrukte Rug.*

De geele Kleur en de diepe Schuitswyze holte, doet aan deeze den naam van *Geele Kapjes* toe-eigenen. Zy behooren onder de grootſten van alle Patellen, zegt LINNÆUS, en beſchryft 'er één, uit het Kabinet van den Heer Ryksraad TESSIN, dat vier Duimen lang, drie Duimen breed en even zo hoog was. De mynen zyn meer ſamengedrukt. Ik heb 'er een, dat omtrent vier Duim lang is, en

(771) *Patella* Teſtâ integerrimâ, ovatâ, lævi, glaberrimâ, M. L. U. 693. N. 420. LIST. *Conch.* IV. S. 1, C. 2. T. 2. GUALTH. *Teſt.* T. 8. f. B. Bouclier de Tortue. ARGENV. *Conch.* T. 6. (2) f. P. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 21. f. 1.

(772) *Patella* Teſtâ integerrimâ ovali oblongâ, ſtriatâ, lævi; Dorſo compreſſâ. *Syſt. Nat.* XII. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 28. f. 1.

en een Kwartier minder dan twee Duimen breed, anderhalf Duim hoog. De Oppervlakte is geſtreept, doch niet ruuw: de Kleur bruinagtig geel: de afkomst uit Oostindie. VI. AFDEEL. LV. HOOFD. STUK.

(773) Patelle, *die de Schaal geheel heeft, Kegelvormig, met vyftig ſtompe Streepen.* DCCLXXIII. *Patella Ruſtica.* Plompe.

Volgens de beſchryving van 't Kabinet der Koningin van Sweeden was de Schaal van deeze grooter dan een Kinderen-Hoofd, des men haar dan wel onder de allergrootſte Patellen mag betrekken. Zy is uitgeploegd met een menigte van Sleuven, waar tusſchen ſtompe Ribben zyn, doch heeft niettemin den Rand geheel. De aangehaalde van GUALTHIERI hadt de Streepen gekarteld, en was Aardkleurig met drie bruine Banden.

(774) Patelle, *die de Schaal geheel, Eyvormig en ſtomp heeft, met verheven Streepen.* DCCLXXIV. *Patella fuſca.* Bruine.

De Schaal van deeze heeft den Top zeer verheven, byna Kegelvormig: de Kleur is uit den

(773) *Patella* Testâ integerrimâ Conicâ, Striis quinquaginta obtuſis. M. L. U. 694. N. 421. LIST. *Conch.* IV. S. 1. C. 4. T. 1. GUALTH. *Teſt.* T. 8. f. P; T. 9. f. C?

(774) *Patelle* Testâ integerrimâ ovatâ obtuſâ, Striis elevatis. M. L. U. 694. N. 422. KNORR *Verzam.* VI. D. Pl. 28. f. 9.

VI. Afdeel. LX. Hoofd-stuk.

den Afschgraauwen zwartagtig, met ongevaar negen-en-dertig, zeer fyne, Draadswyze, Afschgraauwe Straalen. Men vindt doorgaans den Top als met een Band omringd.

DCCLXXV. *Patella notata.* Geteken-de.

(775) Patelle, *die de Schaal geheel, en gestreept heeft, den Top eenigermaate gespitst en overend staande, van binnen wit, met een zwarte Hartvormige Vlak, die in 't midden witagtig is.*

In de Middellandsche Zee komt deeze voor, die de Schaal heeft met verhevene effene bruine Streepen, van binnen wit, met een bruinen gevlakten Rand.

DCCLXXVI *Patella Cruciata.* Gekruiste.

(776) Patelle, *die de Schaal geheel, ovaal, eenigermaate verhevenrond heeft en bruin, met een wit Kruis getekend.*

De Schaal van deeze Soort, niet grooter dan een Erwt, is bruin, doch aan den Top bleek, en met een Kruis, dat uit gegolfde witte Banden bestaat, geschilderd.

DCCLXXVII *Patella Reticulata.* Netswys' Geaderde.

(777) Patelle, *die de Schaal geheel, Kegelvor-*

(775) *Patella* Testâ integrâ striatâ, Vertice submucronato erecto, intus albâ, Maculâ atrâ Cordatâ medio albidâ. *Syst. Nat.* XII.

(776) *Patella* Testâ integerrimâ ovali subconvexâ fuscâ, Cruce albâ pictâ. M. L. U. 695. N. 423.

(777) *Patella* Testâ integrâ Conicâ compressa, Venoso-reticulatâ. M. L. U. 695. N. 424.

vormig ſamengedrukt, Netswyze geaderd heeft. VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

Van deeze, uit de Middellandſche Zee, is de Oppervlakte doorweven met ronde witte Vezelen, die Netswyze, Loodregt en waterpas, door malkander loopen.

V. Die aan den Top doorboord zyn.

(778) Patelle, *die de Schaal ovaal, Netswyze geſtreept heeft, met den Top omgekromd, en van vooren geſpleeten.* DCCLXXVIII. *Patella Fiſſura.* Geſpleetene.

Deeze is aanmerkelyk wegens een Streepwys Spleetje, dat van den voorſten Rand tot het midden van de zyde loopt. Het is een klein Patelletje, dat aan de Kusten van Engeland, volgens LISTER, zeldzaam, doch, volgens den Heer BRANDER, overvloediger voorkomt by Algiers.

(779) Patelle, *die de Schaal ovaal, bultig verhevenrond en Netswyze geſtreept heeft, met den Top doorboord en den Rand gekarteld.* DCCLXXIX. *Patella Puſtula.* Puist.

Dee-

(778) *Patella* Testâ ovali ſtriato-reticulatâ, Vertice recurvo, antice fiſſâ. *Syst. Nat.* XII. LIST. *Conch.* T. 543. f. 28. PET. *Gaz.* T. 75. f. 2. Patella reticulata, exigua alba, Feſſurâ notabili in margine. KLEIN *Oſtr.* p. 116.

(779) *Patella* Testâ ovali gibboſo convexâ, ſtriato-reticulatâ, Margine crenulato, Vertice perforato. *Syst. Nat.* XII. PET. *Gaz.* T. 3. f. 12. KLEIN *Oſtr.* T. 3. f. 3.

VI. AFDEEL. LX. HOOFDSTUK.

Deeze is, in Geſtalte en groótte, aan de voorgaande zeer gelyk, doch heeft de Opening nader aan den agterſten Rand. Men vindtze in de Middellandſche Zee, volgens BRANDER.

DCCLXXX. *Patella Græca*, Griekſche.

(780) Patelle, *die de Schaal Eyvormig verheven rond, met den Rand inwaards gekarteld en den Top doorboord heeft.*

Hier wordt die Soort van *Oſſe-Oogen* aangehaald, welken TOURNEFORT op een Griekſch Eiland at, en dezelve afbeeldde, noemende die *Lepas met den doorboorden Top.* Zy heeft de Schaal Netswyze geſtreept, doch zeer gemeen van Kleur. Dit getuigt ook ADANSON van de zyne, zeggende dat men, deswegen, gemeenlyk den naam van *Treillis* geeft aan de Schaal van deeze Soort. Hy noemtze, om dat die byzonderheid aan veele andere Conchyliën gemeen is, liever *Gival*, en haalt verſcheide Autheuren aan; zelfs PETIVER, die zodanig eene aan 't Eiland Barbados waargenomen hadt. Die van LISTER was aan de Kusten van Jamaika gevonden. Dus ſchynt het zo wel een Afrikaan-

(780) *Patella* Testâ ovatâ convexâ, margine introrſum crenulato, Vertice perforato. *Syst. Nat.* XII. BONANN. *Recr.* I. T. 6. TOURNEF. *It.* I. p. 94. LIST. *Conch.* T. 527. f. 1, 2. ARGENV. *Conch.* T. 6. (2) f. I. KLEIN *Oſtrac.* T. 8. f. 3. ADANS. *Senég.* I. T. 2. f. 7. GUALTH. *Test.* T. 9. f. N. REGENF. *Conch.* VI. T. 2. f. 23. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 30. f. 2.

kaanſche en Westindiſche te zyn, als eene Europiſche Patelle. VI. AFDEEL. LX. HOOFDSTUK.

De grootſten, hier van, door ADANSON aan de Kust van Senegal waargenomen, hadden anderhalf Duim langte, en de helft minder hoogte. „ De Kleur (zegt hy) lydt groote verscheidenheden. Men heeft 'er witagtige, graauwe, bruine: ik bezit zelfs een kleintje dat blaauwagtig is. De bruine zyn gemeenlyk met wit getygerd. De witte hebben doorgaans roode Vlakken, hier en daar zonder orde verſpreid, maar het is gewoonlyker, haar zeven breede Banden te zien hebben, die bleek graauw zyn, welke zig als Straalen van den Top naar de Randen van de Schaal uitſtrekken, alwaar zy breeder zyn dan by den Top. De Mantel van het Dier is niet gefalbalaad, maar alleenlyk gezoomd met een ry van dertig kleine Knobbeltjes, welke zig als zo veele witte Stippen vertoonen. De Kleur van het Dier is bleekwit. Deeze Soort is vry zeldzaam. Ik hebze, in Mey, aan 't Eiland Goeree gevonden."

(781) Patelle, *die de Schaal Eyvormig, gestreept,* DCCLXXXI. *Patella Nimbosa* Geſtraalde.

(781) *Patella* Testâ ovatâ ſtriatâ rugoſâ fuscâ, Vertice oblongo perforato. M. L. U. 696. N. 425. LIST. *Conch.* IV. S. 1. C. 1. T. 1, 2. GUALTH. *Test.* T. 9. f. P, Q, R, S, T. ARGENV. *Conch.* T. 6. (2) f. C. COLUMN. *Aq.*

VI. AFDEEL LX. HOOFD-STUK.

ſtreept, gerimpeld, bruin heeft, met den Top langwerpig doorboord.

Tot deeze Soort betrekt LINNÆUS de Zesde Soort van ADANSON, *Daſan* genaamd, op welke door dien Heer de gedagte van TOURNEFORT en van andere Autheuren worden aangehaald, welken onze Ridder tot de voorgaande Soort betrokken hadt. De Schaal was kleiner dan in de voorgaande Soort, zeer dik, met een ovaale Opening, veel naar een Sleutelgat gelykende, in de Top. Zy hadt vyftig Ribben, waar van de helft dikker, de helft dunner waren, naar den Omtrek geſtrekt. Haar Grondkleur was van binnen groenagtig wit; van buiten, nu eens wit, dan graauw, dan rood, inzonderheid in de Jonge Schaalen; want die der Ouden waren altoos witagtig, zelfs ſchoon de Kalkagtige Korst weggenomen werdt; ſomtyds aan den Top een weinig rood.

Het Dier. „ De Voet van het Dier, zegt ADANSON, „ heeft eene byzonderheid, welke ik niet „ waargenomen heb in de andere Soorten van „ dit Geſlagt. Deszelfs Randen, zo wel als „ die van de Sleuf, welke 'er in de geheele „ Omtrek plaats heeft, zyn verſierd met ee-

„ ne

Aq. II. T. 12. f. 3. BONANN. *Recr.* I. N. 3. PET. *Gaz.* T. 3. f. 11. & T. 85. f. 8. GINANN. *Adr.* II. T. 2. f. 19. ADANS. *Seneg.* I. T. 2. f. 6. KNORR *Verzam.* IV. D. Pl. 29. f. 4.

„ne ry van zeer kleine Vezeltjes, digt aan VI.
„ elkander. De Franje, die den Mantel AFDEEL. LX.
„ zoomt, beſtaat alleenlyk uit eene ry van HOOFD.
„ Takkige Vezelen, welke van drie tot vyf STUK.
„ Punten hebben. De twee voorſte Enden
„ van den Mantel pasſeeren over den Hals
„ van het Dier, om de Opening te bezoo-
„ men, die in de Top van de Schaal is door-
„ geboord: zy formeeren, zonder daar buiten
„ te gaan, een ſoort van Kanaal, daar men
„ dikwils Water ziet uitkomen met de Vui-
„ ligheden."

Dus vinden wy dan het denkbeeld van ſommigen, ten opzigt van dit ſlag van Patellen, aangaande het gebruik der Opening, bevestigd. Die van BONANNI *Cypria* getyteld werdt, om dat zy meest voorkwam in de Zee by 't Eiland Cyprus, in de Middellandſche Zee, hadt de zelfde Eigenſchap, doch ſchynt my ſterk geribd en geſleufd te zyn. Hier wordt ook de Kaapſche van PETIVER t'huis gebragt, en wy moeten 'er nog anderen toe betrekken, die voor weinige Jaaren eerst ontdekt zyn.

Die Magellaanſche, heb ik op 't oog, welke de Franſchen, met en benevens de voorgemelden *, nu zeven of agt Jaaren geleeden, op de Malouines Eilanden, by de Straat van Magellaan, viſchten, vindende daar van die zeer groot en ſchoon waren. Deeze mogen te regt den naam van *Geſtraalde* voeren, Magellaanſche. * Bladz. 530.

VI. Afdeel. LX. Hoofdstuk.

alzo zy, op eenen vuilwitten Grond, met paarschagtige, donkerblaauwe of zwarte Banden, die als Straalen van den Top naar den Omtrek loopen, versierd zyn. 't Getal deezer Straalen in drie zodanige Kapjes, die ik thans voor my heb, is veertien of vyftien. Zy verbreeden zig zodanig, dat veelen aan den Omtrek een Kwartier Duims breed zyn, en het witte, daar tusschen, heeft ook omtrent die breedte. Voorts zyn deeze Kapjes zeer dik van Schaal en van binnen wit. De Opening in de Top is wel een Kwartier Duims lang en half zo breed, en heeft van binnen een byzonderen Zoom. De Gestalte is in sommigen platter, in anderen verhevener. Ik heb 'er één, van drie Duim lang en twee Duim breed, die een Duim diep is. Deeze vindt men in 't Werk van KNORR afgebeeld. Anderen, van de zelfde langte en wat minder breedte, zyn maar een half Duim diep. Zy zyn veel zeldzaamer, dan de Geribde en Gebronste Magellaansche, met een geslooten Top.

DCCLXXXII. *Patella Nubecula.* Gewolkte Patelle.

(782) Patelle, *die de Schaal Eyrondagtig gerimpeld, wit met roode Straalen, den Top met een ovaale Opening heeft.*

Met deeze Soort besluit LINNÆUS zyn Ge-

(782) *Patella* Testâ subovatâ, rugosâ, albâ rubro radiatâ, Vertice ovato-perforato. *Syst. Nat.* XII.

Geslagt van Patellen. Hy geeft 'er den naam van *Wolkje* of *Gewolkte* aan, en zegt, dat zy van de voorgaande verschilt, doordien de Schaal kleiner, hooger, wit met roode Straalen is; de Opening minder langwerpig en van binnen bruin. Zy zou menigvuldig voorkomen in de Middellandsche Zee. VI. AFDEEL. LX. HOOFD-STUK.

LXI. HOOFDSTUK.

Beschryving van 't Geslagt *der* TANDHOORENS, *dat de* Olyphants-Tanden *en* Wolfstanden *beyat.*

Aan die Schulpdieren, wier bekleedzels somtyds onder den naam van *Pypagtige Kokers*, anderen onder dien van *Pypen* of Zee-Pypjes, *Tuyaux de Mer*, *Tubuli Marini*, begrypen, geeft LINNÆUS den naam van *Dentalium.* Die benaaming is oudtyds in de Apotheeken bekend geweest. Men verstondt 'er eene Schaal door, naar een Tand gelykende, waar in een Worm huisvestte, die 'er somtyds zyn Kop uitbragt om Aas te zoeken of Water in te neemen. Zulke Pypjes hadden haare aanhechting op Steenen in de Zee, en op de oude Schaalen van Schulpdieren. Van deeze Tandswyze Gestalte hadden zy zekerlyk den naam bekomen. Ik geef derhalve dien van TANDHOORENS aan dit Geslagt. Naam.

VI. AFDEEL. LXI. HOOFD-STUK.

De Kenmerken beſtaan in eene eenkleppige, Pypagtige regte Schaal, die niet in Celletjes is verdeeld, aan beide Enden open. Het Dier is een Boorworm.

Kenmerken.

Soorten.

't Getal der Soorten in dit Geſlagt is agt, waar van ſommigen in de Europiſche, anderen in de Indiſche Oceaan, of in de Middellandſche Zee, gevonden zyn, als volgt.

DCCLXXXIII *Dentalium Elephantinum*, Olyphants-Tand.

(783) Tandhooren, *die de Schaal tienhoekig heeft, eenigermaate krom en geſtreept.*

Dit Hoorentje wordt gehouden voor het regte *Dentalium*, in 't Franſch *Dentale*, en men noemt het *Olyphants-Tand*, om dat de Geſtalte eenigermaate met de kromte en figuur daar van overeenkomt; hoewel het nogthans, door zyne Ribbetjes en Kleur, grootelyks daar van verſchilt. „ De grootſten vallen ruim „ een middelſten Vinger lang, beneden ſchaars „ een Pink breed, boven ſpits, doch zoda- „ nig, dat 'er altoos een Opening blyft. Zy „ zyn een weinig gekromd als Bokshoornen „ of wat regter als Olyphants-Tanden, zegt „ RUM-

(783) *Dentalium* Teſtâ decem-angulatâ, ſub-arcuatâ, ſtriatâ. M. L. U. 699. N. 426. BONANN. *Recr.* I. N. 8. LIST. *Conch.* IV. S. 2. f. 3. Olyphants Tand. RUMPH. *Rar.* T. 41. f. I. PET. *Amb.* T. 16 f. 33. *Gaz.* T. 13. f. 9. GUALTH. *Teſt.* T. 10. f. I. Dentale. ARGENV. *Conch.* T. 7. (3) f. H. GINANN. *Adr.* II. T. 1. f. 1. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 29. f. 3.

Fig. 1.

Fig. 2.

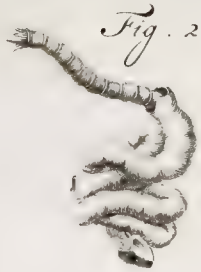

Fig. 3.

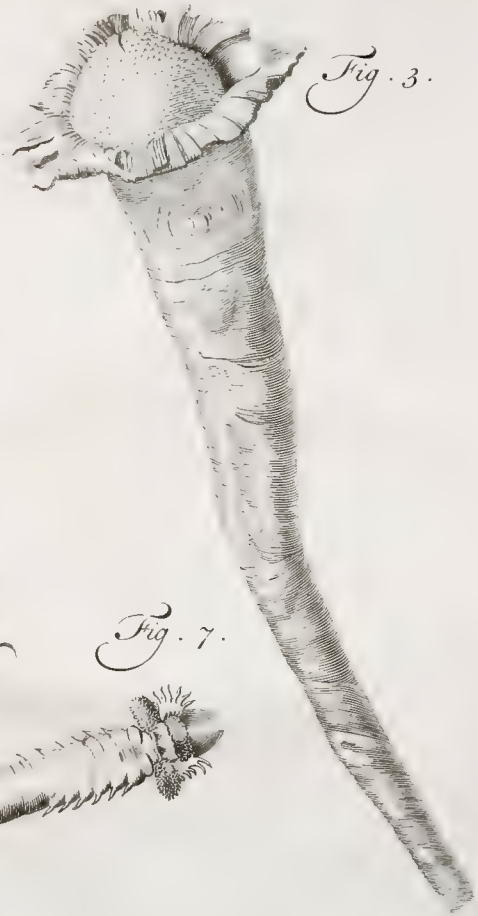

Fig. 4.

Fig. 5.

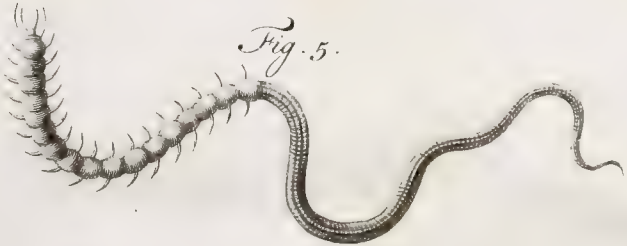

Fig. 6.

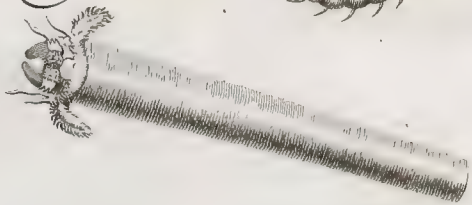

Fig. 7.

. 2 .

. 4 .

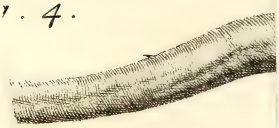

. 5 .

„ RUMPHIUS, en hebben uitſteekende Rib- VI.
„ ben: de Kleur is groen, aan 't dunſte End AFDEEL. LXI.
„ witagtig. Een tweede Soort is dunner, lan- HOOFD-
„ ger en bleeker groen. In alle zit van bin- STUK.
„ nen een Slymerig Dier, en, als menze weg
„ legt, verſmelt al het Vleeſch, dat geen
„ Tandjes heeft, maar een rond Mondje,
„ waar van een Buisje afgaat, daar men een
„ Rysje in kan ſteeken. Door dit Mondje
„ zuigenze het Slyk en vuile Zand binnen: in
„ Water gelegd willen zy het niet uitſteeken.
„ Men vindtze op vlakke Stranden, daar een
„ harde Grond en ſtille Zee is, ſteekende het
„ dikſte End in 't Zand en het dunſte daar
„ buiten uit. Wegens haare kleinheid wor-
„ den zy van de Inlanders tot Spyze niet ge-
„ zogt."

De Franſche Heer D'ARGENVILLE ſpreekt Het Dier. Pl. CXXV. *Fig.* 1.
van het Dier wat omſtandiger, gelyk wy dan ook de Afbeelding van hetzelve, in zyn Pypje of Kokertje, naar één der mynen verbeterd, van hem ontleend hebben: zie onze Plaat CXXV, *Fig.* 1. Hy merkt, in de eerſte plaats, aan, dat het Dier zeer los zit in deeze Kokertjes. „ Het grootſte deel van deszelfs Lig-
„ haam, (zegt hy,) is bedekt met eene witte
„ Kleur, waar verſcheide kleine Darmvaatjes,
„ die donkergeel zyn, doorblinken. Wanneer
„ het zig in het Kokertje verbergt, dan trekt
„ het den Kop geheel binnen; maar, als het
„ denzelven uitſteekt, dan vertoont het zig,

VI. AFDEEL. LXI. HOOFD-STUK.

„ gelyk in de Afbeelding. Als dan formeert „ zig een Pieramiedaale Knop, die een foort „ van Kap heeft, welke hem omkleedt, en „ aan 't End een zeer klein Gaatje, waar „ door het Dier zyn Voedzel inneemt. On- „ der dien Kap ziet men een Zoom, die als „ gefalbalaad is, met zwarte Stippen, doch „ niet buiten de Opening van het Kokertje „ uitſteekt, om 'er des noods weder in te „ kunnen gaan. Alzo dit Schulpdier byna al- „ toos in 't Zand begraven blyft, in een lood- „ regt postuur, verlangt het zig van de eene „ en andere zyde tot aan de Oppervlakte van „ den Grond, zonder dat de Golven het kun- „ nen verwrikken. Maar, buiten 't Zand zig „ bevindende, doet het uit het dunſte End „ van zyne Koker een foort van Voetje uit- „ komen, dat hy in den Grond ſteekt, om „ zyne Schaal vast te zetten, en dan breidt „ hetzelve zig uit, byna als eene Bloemkelk, „ met vyf Punten. Dit Lighaamsdeel, dat „ ongevaar een half Duim breed mag zyn, „ en door het welke, zo het te denken is, „ zyn Voedzel pasſeert, is zeer wit en ver- „ toont zig van buiten in zyne geheele uit- „ geſtrektheid niet, dan in zo verre het Dier „ geen volkomen vry gebruik kan maaken van „ zyn Kop. Het Dier heeft geen Dekzeltje, „ en, om zig niettemin voor beſchadiging van „ buiten te beveiligen, duikt het zo diep in „ zyn Kokertje, dat men het onmooglyk kan „ bereiken."

De-

Dewyl de Olyphants Tanden, zogenaamd, in de Europiſche Oceaan zo wel als in de Indiſche gevonden worden, zal dit mooglyk door dien Heer zelf waargenomen zyn.

(784) Tandhooren, *die de Schaal tienhoekig, eenigermaate krom en effen heeft.* DCCLXXXIV *Dentalium Aprinum*, Zwyns-Tand.

De Schaal van deeze, uit Oostindie afkomſtig, is ſmaller of dunner dan die der gewoone Olyphants-Tanden, zegt LINNÆUS, en wit van Kleur, met dieper Groeven zonder Streepen.

(785) Tandhooren, *die de Schaal met twintig Streepen eenigermaate krom en afgebroken heeft.* DCCLXXXV. *Dentalis*, Roode.

In de Middellandſche Zee komt deeze voor, hebbende de Punt der Schaal zeer ſpits en rood.

(786) Tandhooren, *die de Schaal Spilrond, eeni-* DCCLXXXVI *Entalis*. Witte Wolfstand.

(784) *Dentalium* Testâ decem-angulatâ ſub-arcuatâ lævi. *Syst. Nat.* XII.

(785) *Dentalium* Testâ viginti-ſtriatâ, ſub-arcuatâ, interruptâ. *Syst. Nat.* XII. RUMPH. *Rar.* T. 41. f. 6.

(786) *Dentalium* Testâ tereti ſub-arcuatâ, continuâ, lævi. *Faun. Suec.* 2201. M. L. U. 669. N. 427. BONANN. *Recr.* I. N. 9. LIST. *Conch.* IV. S. 2. f. 3. RUMPH. *Rar.* T. 41. f. 5. GINANN. *Adr.* II. T. 1. f. 2. GUALTH. *Test.* T. 10. f. F. Antale. ARGENV. *Conch.* T. 7. (3) f. C. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 29. f. 4.

VI. AFDEEL. LXI. HOOFD-STUK.

eenigermaate krom, niet afgebroken en zonder Streepen heeft.

Deeze noemen wy *Witte Wolfstanden.* Zy zouden de *Entalia* zyn, die kleiner vallen dan de *Dentalia*, voorgemeld. Zulks ſteunt op het Berigt der Autheuren, ſchoon D'ARGENVILLE het tegendeel ſchynt te ſtellen (*); doch hy overtuigt zig zelven wel dra, zo door de Afbeelding, als door de beſchryving, daar hy van de Wormen, in deeze Kokertjes huisvestende, ſpreekt (†). Ook hebben ſommigen het *Entalium*, alleenlyk door de kleinte, van het *Dentalium* onderſcheiden. In Duitſchland vertoonden de Apothekers daar voor zekere Pypjes, als Been, wit van Kleur en rond, geſtreept, ongelyk door een of twee dwars-Streepjes, de grootſten vier Vingerbreedten lang. Zy waren niet geheel regt, maar taamelyk geboogen als een Hondstand, van eene Schulpagtige zelfſtandigheid. CORDUS zegt, dat het *Entalium* een Pypagtig Schaalig Zee-Schepzel is, van een Vinger lang, uitwendig geſtreept (§). Zo ſchynen dan de Olyphants-Tanden, voorgemeld, en wel misſchien

(*) l'Antale est plus gros que le Dentale, &c. *Conch.* I. Part. p. 193.

(†) On a deja dit, qu'il etoit moins gros que le Dentale, & c'est la ſeule difference, qu'on peut y trouver. *Conch.* II. Part. p. 25.

(§) ALDROVANDUS *de Test.* Libr. III. Cap. V. de Purpura: *in Æquiv. Synon.*

ſchien verkalkt zynde, hoedanigen ik 'er uit Piemont heb, voor de *Entalia* te zyn gehouden. Ik heb Verſteende Witte Wolfstandjes, van ongevaar een Duim lang, uit den St. Pietersberg, by Maaſtricht. Ook komen deeze onder de Verkalkte Hoorentjes, in Vrankryk, voor.

(787) Tandhooren, *die de Schaal Spilrond en eenigermaate Boogswyze krom heeft, doch afgebroken en ondoorſchynende.* DCCLXXXVII *Dentalium Corneum.* Hoornkleurige.

Deeze was de voorgaande zeer gelyk, maar donker Hoornkleurig, en door verſcheide dwars-Streepjes als afgebroken. Zy kwam voor in de Afrikaanſche Zee; de naastvoorgaande in de Europiſche en Indiſche; de naaſte op één naa in de Middellandſche Zee. Ik geloof dat men deeze drie Soorten, zeer gevoeglyk, tot de Wolfstanden kan betrekken.

(788) Tandhooren, *die de Schaal eenigermaate Boogswyze krom heeft, onafgebroken; zeer digt bezet met Ringswyze Streepen.* DCCLXXXVIII *Politum.* Gepolyſte.

De

(787) *Dentalium* Testâ tereti ſub-arcuatâ interruptâ opacâ. *Syſt. Nat.* XII.

(788) *Dentalium* Testâ tereti ſub-arcuatâ continuâ; Striis Annularibus confertiſſimis. *Syſt. Nat.* XII. GUALTH. *Teſt.* T. 10. f. F.

VI. AFDEEL. LXI. HOOFD. STUK.

De aangehaalde van GUALTHIERI was een Roozerood Buisje, van grootte en geſtalte als de gewoone Wolfstanden, zogenaamd, en met eenige rondgaande Kringetjes flaauwtjes onderſcheiden. LINNÆUS zegt, dat het Melkwit en glanzig is, met ontelbaare Ringswyze Streepjes, zeer digt aan elkander. Ik heb 'er van deezen aart.

DCCLXXXIX *Eburneum.* Elpebeene.

(789) Tandhooren, *die de Schaal eeniger-maate Boogswyze krom heeft, onafgebroken, met de Ringetjes ver van elkander.*

Deeze, zo wel als de voorgaande, uit Indie afkomſtig, is wit als Elpebeen, en heeft ontelbaare verhevenronde Ringetjes, op gelyke afſtanden.

DCCXC. *Minutum.* Zeer kleine.

(790) Tandhooren, *die de Schaal Spilrond, byna regtop ſtaande, glad en zeer klein heeft.*

De Schaal van deeze is zo klein, dat men het Geſlagt daar van niet dan met een gewapend Oog kan ontdekken, zegt onze Ridder. Ik vind dit echter in de Afbeeldingen van PLAN-

(789) *Dentalium* Testâ tereti ſubarcuatâ continuâ, Annulis remotis. *Syst. Nat.* XII.

(790) *Dentalium* Testâ tereti erectiusculâ, lævi, minutâ. *Syst. Nat.* XII. PLANC. *Conch.* T. 2. f. 2.

PLANCUS niet. Het kleinſte Hoorentje, derzelven, was nog een Kwartier Duims lang, en met het bloote Oog zeer wel te onderſcheiden; en de grootſten in de Adriatiſche Zee, inzonderheid aan de Oevers van Iſtrie, gevonden, hadden de langte van drie Kwartier Duims, en waren aan 't dikſte End ongevaar zo dik als een vierde van de langte. „ Verſteend, zegt hy, of in de Natuurlyke „ ſtaat bewaard, komt dit Hoorentje byna „ op alle Bergen voor, en wordt van ſommi„ ge zeer gemeene Artſen, by ons, als een „ uitmuntend Middel tot wegneeming en voor„ behoeding van de Keelziekte aangeprèezen; „ mids men het, als een Bewaarmiddel, aan „ den Hals hangende draage. Van de Au„ theuren wordt hetzelve, gemeenlyk, *Denta„ lis* of *Antalis* geheten. Altemaal zynze „ glad, en niet overlangs uitgegroefd, gelyk „ de meeſten, die onder de Delfſtoffen voor„ komen. Hoedanig de ſtructuur zy van het „ Diertje, dat binnen de Schaal zig onthoudt: „ of het Hoorntjes en een Dekzeltje heeft, „ gelyk de meeſte Hoorens onder de Con„ chyliën; kan ik niet zeggen: want leven„ dig heb ik het nooit gezien."

Voorts verhaalt die Autheur, dat in de Bergen by Rimini dikwils *Dentalia* voorkomen, die de grootſten zyn onder alle Conchyliën, welken men aldaar aantreft. Een derzelven bezat hy, van vier Parysſche Duimen lang, met

VI. AFDEEL. LXI. HOOFD-STUK.

met eene Mond-Opening van twee derden Duims. In de Bergen omſtreeks Bononie hadt hy zodanigen, toen hy aldaar op de Studie lag, ook gevonden, beſtaande, zo wel als veelerley andere Hoorens, van binnen uit een zeer harde glanzige Agaat (*). Schoon hy niet meldt, dat dezelven uitgegroefd waren, denk ik doch dat deeze van die Hoorentjes, welke men Olyphants-Tanden noemt, zullen zyn geweest.

LXII. HOOFDSTUK.

Beſchryving van 't Geſlagt *der* WORMBUIZEN, *waar onder ook de* Neptunus-Schaft *is t'huis gebragt.*

Naam.

't Woord *Serpula* van het kruipen (*a ſerpendo*), of van een Slang (*Serpens*,) afgeleid, wordt hier door LINNÆUS, niet onaartig, tot een Geſlagtnaam gebruikt voor de WORMBUIZEN of Wormbuisjes, die men ook (*Tubuli Vermiculares*) Wormagtige Kokers, (*Vermiculi*) Wormen, of Zee-Wormpjes (*Vermiſſeaux de Mer*) tytelt.

Kenmerken.

De Kenmerken van dit Geſlagt zyn niet tot de Wormagtig gedraaide of gekrinkelde Pypjes,

(*) *De Conchis*, p. 25. Cap. 18, ſub titulo. *Dentales ſeu Antales minimi glabri Littoris Arimini.*

jes, die men gemeenlyk door Wormbuisjes verſtaat, alleen bepaald. Onze Ridder zegt, dat zy de Schaal eenkleppig, Pypagtig en aankleevende hebben; zynde de holte, in veelen, hier en daar door Verſtoppingen afgebroken. Het Dier is ook een Boorworm. VI. AFDEEL. LXII. HOOFDSTUK.

In dit Geſlagt komen zestien Soorten voor, als volgt. Soorten.

(791) Wormbuis, *die de Schaal regelmaatig, Eyrond, glad en niet aangehecht heeft.* DCCXCI. *Serpula Seminulum*, Zaadje.

Het aangehaalde van GUALTHIERI is een onregelmaatig gedraaid Wormbuisje, witagtig van Kleur, waar in de ſamenvoegingen der Draaijen een langwerpige Opening maaken, die naar den Mond der Porſeleinhoorens gelykt. PLANCUS beſchryft een zeer klein Hoorentje van den Oever van Rimini, dat digt in één gedraaid is, zeer wit en glad, uitwendig naar de gedagte Hoorens gelykende. Dit Hoorentje hadt eene zeer kleine Opening aan 't End, en was in zyn geheel niet grooter dan een Koolzaadje. Dit verſchilt van de volgende Soorten, doordien het los en vry legt in het Zand der Zee.

(792)

(791) *Serpula* Testâ regulari, ovali, liberâ, glabrâ. *Syst. Nat.* XII. Gen. 333. PLANC. *Conch.* T. 2. f. 1? GUALTH. *Test.* T. 10. f. S.

VI. AFDEEL. LXII. HOOFD-STUK.

(792) Wormbuis, *die de Schaal regelmaatig rond, gelyk en plat heeft.*

DCCXCII. *Serpula planorbis.* Stipje.

Op de Hoorens en Schulpen, in Zee gevischt zynde of aan Strand gevonden, komen dikwils een menigte van witte *Stipjes* voor, die men door beschouwing met het Mikroskoop of met een goed Vergrootglas, ontdekt, rond gedraaide doch tevens platte Wormbuisjes te zyn. Inzonderheid openbaart zulks, wanneer men de Plekjes, daar zy afgegaan zyn, naauwkeurig bekykt, als waar op zig evenwydige Kringetjes vertoonen. Anderszins, naamelyk, belet het Kalkagtig aangroeizel dezelven te onderscheiden. Dus zyn deeze dan ook de blykbaare oirsprong van die holle Stipjes, welke men in sommige Versteende Conchyliën waarneemt.

DCCXCIII. *Serpula Spirillum.* Draaitje.

(793) Wormbuis, *die de Schaal regelmaatig Spiraal, rondagtig, doorschynende; met ronde Gieren, die allengs verkleinen, heeft.*

Deeze Soort vindt men op Koraalgewassen en andere Plantdieren in de Oceaan, zegt LIN.

(792) *Serpula* Testâ regulari, orbiculatâ, planâ, æquali. *Faun. Suec.* 2202.

(793) *Serpula* Testâ regulari Spirali orbiculatâ pellucidâ, Anfractibus teretibus senfimque minoribus. *Faun. Suec.* 2203. PLANC. *Conch.* T. I. f. 8. GINANN. *Adr.* II. T. I. f. 7.

LINNÆUS. De aangehaalde van PLANCUS is een Hoorentje uit het Zee-Zand van Rimini, byna van grootte als een Koolzaadje, en zeer gelykende naar de Ammons-Hoorentjes, maar niet gekamerd of in Celletjes verdeeld zynde. Van buiten is het, gelyk dezelven, ook rimpelig en geſtreept. Aan Steenen en Hout kleevende wordt hetzelve, zo hy aanmerkt, byna zo groot als de Nagel van een Vinger. Hy meent, dat deeze van den zelfden aart zyn, als de genen die tot de dikte van een Duim groeijen, en dus, na dat 'er een Marmeren Kop aan gemaakt is, van ſommige bedriegers voor Verſteende Slangen aan 't Gemeen vertoond worden. Hier in zal hy meer geloof vinden, dan wanneer hy oordeelt dat de Wormen, die zo veel ſchade aan het Paalwerk van onze Dyken hebben toegebragt, niet anders zouden zyn dan de genen, die in zodanige Wormbuisjes huisvesten. Wy zullen daar van ſtraks, in 't volgende Hoofdſtuk, ſpreeken.

(794) Wormbuis, *die de Schaal regelmaatig Spi-* DCCXCIV *Serpula Spirorbis*, Rond Wormbuisje.

(794) *Serpula* Testâ regulari Spirali orbiculatâ, Anfractibus ſupra introrſum ſubcanaliculatis ſenſimque minoribus. *Faun. Suec.* 2204. *It. Westgoth.* p. 170. PET. *Gaz.* T. 35. f. 8. BASTER *Uitſpann.* I. D. bl. 91. T. 9. f. 3. PLANC. *Conch.* p. 18. N. 3. GUALTH. *Teſt.* T. 10. f. O. GINANN. *Adr.* II. T. 1. f. 8. LIST. *Conch.* IV. S. 3. T. 2.

VI. AFDEEL. LXII. HOOFD-STUK.

Spiraal rondagtig heeft, met de Gieren van boven inwaards eenigermaate Buisagtig gewonden en allengs verkleinende.

Zeer kleine platagtige Wormbuisjes, maar dunner, hadt PLANCUS menigvuldig aan het Wier of Zee-Ruy, in de Adriatiſche Zee, waargenomen. Deeze zouden echter naauwlyks betrokken kunnen worden tot deeze Soort, indien dezelve driemaal zo groot als de voorgaande is, gelyk LINNÆUS zegt. Aan den Zee-Oever van West-Gothland, by Marſtrand, vondt zyn Ed. het Blaasdraagende Zee-Ruy, dat by hoopen op het Strand geſmeeten lag, ten deele met een Korstagtig Gewas begroeid, ten deele als met witte Korreltjes beſtrooid, die men by naauwkeurig onderzoek bevondt een ſoort van Slakkenhuisjes te zyn. De Schaal formeerde een Ring van vier Draaijen; zy wierdt inwaards ſmaller, en bygevolg in 't midden der Oppervlakte wat holrond; doch de onderſte zyde was geheel vlak, en aan het Blad zodanig vastgegroeid, dat men moeite moest aanwenden, om dezelven los te maaken.

Dergelyke Korſtige en Pukkelige begroeizels heb ik ook genoeg aan het Zee-Ruy van onze Stranden waargenomen; doch merk die niet anders aan, dan als behoorende tot de tweede of derde Soort van dit Geſlagt. Zy ſchynen my aanmerkelyk te verſchillen van die taamelyk groote ronde Wormbuisjes, welken

ken ik aan ſommige Hoorens en Schulpen aangegroeid vind, nader overeenkomende met die van den Heer Doktor BASTER afgebeeld, welke hier aangehaald zyn. Deeze worden beſchreeven als Wormpjes, die in Steenen Kokertjes huisvesten, welke men, in de gedaante van Steenagtige Pypjes, op uit Zee geviſchte Steenen, Schulpen, Hoorens en andere dingen, in Zeeland, aantreft. „ By ſommige Soorten, zegt zyn Ed., zyn deeze „ Kokertjes rond, en als een Krulletje ge„ draaid. De Diertjes, in dezelven, zyn aan „ haar Kop ſchoon rood of Oranje-Kleur, „ hebbende wederzyds twee Pluimpjes, tus„ ſchen welken zy, één of twee Liniën ver, „ een Lid kunnen uitſteeken, dat als een Be„ kertje gefatzoeneerd en boven aan den Rand „ met Tandjes bezet is. De Hals, agter den „ Kop, is graauwagtig wit, doch het overi„ ge van het Lyf Oranjeagtig rood. Het „ heeft aan ieder zyde tien Pooten, op de „ wyze der Rupſen." Dit Diertje ſchynt derhalve meer naar de Zee-Duizendbeenen (*Nereïdes*) te gelyken, dan naar de Boorwormen (*Terebellæ*,) hier voor als inwooners van de Wormbuizen opgegeven.

VI. AFDEEL. LXII. HOOFDSTUK.

(795) Wormbuis, *die de Schaal kruipend, bogtig en driekantig heeft.* DCCXCV. *Serpula triquetra*, Driekantig Wormbuisje.

(795) *Serpula* Testâ repente flexuoſâ triquetrâ. *Faun. Suec.* 2266.

VI. AFDEEL. LXII. HOOFD-STUK.

By Marſtrand, aan den Wester-Oceaan, in Sweeden, vondt onze Ridder dit ſlag van Wormbuisjes op de Rug der Zee-Krabben. Zy zagen 'er uit, als of witte Wormen krom daar op lagen, en met de Schaal ſamengegroeid waren; doch, als men naauwkeurig toekeek, waren het Buisjes, van binnen hol en dunner aan 't eene End dan aan het andere. De Opening was rond, offchoon de Schaal driekantig ware, ten minſte aan de bovenzyde met een ſcherpe Rug. De Heer BASTER vondt deeze driekantige Zee-Kokertjes regt of maar toevallig met een Bogt, en merkt aan, dat het Diertje een weinig van dat der anderen verſchilde. Ik vind, dat zonderling is, op ronde Mantel-Schulpen, dergelyke Wormbuisjes, van niet minder grootte, driekantig en Spiraal gedraaid, wit van Kleur; en, op een zelfde Schulp, Wormbuisjes, die dikker zyn, en volkomen rond, byna regt, of een weinig geboogen, zynde Roozekleurig. Hierom zou ik denken, dat de gezegde driekantige figuur toevallig is, zo wel als de meer of minder bogtigheid en draaijing. LINNÆUS merkt aan, dat de driekantige op Schaalen, Steenen, aan Schepen en Planten, in de Oceaan, voorkomen.

(796)

2206. M. L. U. 698. N. 428. *It. Westgoth.* p. 170. GUALTH. *Test.* T. 10. f. P. *Eph. Nat. Cur.* Ann. 1727. p. 315. T. 10. BASTER *Uitſpann.* I. D. bl. 92. T. 9. f. 2. KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 28. f. 4.

(796) Wormbuis, *die de Schaal Draadvormig, ruuw, Spilrond en bogtig heeft.* VI. Afdeel. LXII. Hoofdstuk. DCCXCVI. *Serpula intricata.* Verward.

Deeze onthoudt zig, in de Middellandſche Zee, op de Ham-Doubletten en andere dingen, die aan 't Strand opgeſmeeten worden, door de Baaren. De Schaal is als een dunne Draad op verſcheide manieren geboogen, Aſchgraauw, en vertoont zig zeer ruuw, wanneer menze door 't Mikroskoop beſchouwt.

(797) Wormbuis, *met Haairagtige, aan bondeltjes vereenigde, Takkig ſamengerolde en Netswys gevlogtene Schaalen.* CCCXCVII. *Serpula Filograna.* Gevlogten.

Plancus vondt in de Adriatiſche Zee, menigvuldig, zekere Klompen van Haairagtig dunne Wormbuisjes, die niet gelyk de voorgaande Spiraal gedraaid waren, maar regtuit liepen, en eindigden in Bondeltjes, waar zig derzelver Mondjes vertoonden. „ Deeze ver„ wonderlyke ſamenhooping van Buisjes, zegt „ hy „

(796) *Serpula* Testâ Filiformi ſcabrâ tereti flexuoſâ. *Syſt. Nat.* XII.

(797) *Serpula* Testis Capillaribus fasciculatis ramoſo glomeratis cancellatisque. *Syſt. Nat.* XII. Reticulatum tophaceum. Raj. *Hist.* I. p. 65. Rete Marinum. Bocc. *Mus.* p. 228. T. 7. f. 2 & T. 2. f. 13. Tubularia filograna. Planc. *Conch.* add. ad p. 18. Seb. *Kab.* III. T. 100. f. 8. Tubipora. *Act. Petropol.* Vol. VII. p. 374. T. 16. f. 3. Serpula Corallifica. Pall. *Zooph.* p. 239.

VI. AFDEEL. LXII. HOOFD-STUK.

„ hy, wordt, wegens derzelver fynheid en „ verſcheiderley dooreenvlegtingen, gemeen- „ lyk *Filograna* geheten. Naderhand bevondt „ hy, dat deeze Buisjes het Aas der Zee- „ Appelen waren, en nam Diertjes waar, die „ uit de Mondjes van deeze Buisjes uitſtaken." *Filograna* zal het zelfde zyn, dat men *Filagramme* of *Filigrein* noemt, zynde een gevlogten Werk van Goud- of Zilverdraad. Daarom wordt deeze ſamenhooping van Wormbuisjes, door ſommige Autheuren, ook onder den naam van *Zee-Net* beſchreeven: anderen maaken 'er een Pypkoraal van, en de Heer PALLAS, die dezelve *Serpula Corallifica* noemt, is van oordeel, dat de oirſprong der Pypkoraalen hier door opgehelderd worde.

DCCXCVIII. *Serpula Granulata.* Gekorreld.

(798) Wormbuis, *die de Schaal Spilrond, Spiraal gekluwend heeft, den bovenkant met drie verheven Ribben.*

In de Noordzee, op Steenen en Schaalen, onthoudt zig deeze, wier Schaaltjes van grootte als Korianderzaad, digt aan elkander, maar onregelmaatig gedraaid zyn, zegt LINNÆUS.

DCCXCIX. *Contortuplicata.* Samengedraaid.

(799) Wormbuis, *die de Schaal halfrond, rimpelig, gekluwend en gekield heeft.*

Dee-

(798) *Serpula* Testâ tereti ſpirali glomeratâ, Latere ſuperiore Sulcis tribus elevatis. *Syſt. Nat.* XII.

(799) *Serpula* Testâ ſemitereti, rugoſâ, glomeratâ carinatâ. *Faun. Suec.* 2205. M. L. U. 698. N. 429. ARGENV. *Conch.* T. 29. (4) f. D.

Deeze, die maar de dikte van een dikken Draad heeft, welke wonderlyk door een gedraaid en geboogen is, komt voor in de Europiſche Oceaan.

(800) Wormbuis, *die de Schaal rond, kruislings gerimpeld en ſamengekluwend heeft.* DCCC. *Glomerata.* Gekluwend Wormbuisje.

Deeze komt, zo LINNÆUS aanmerkt, van de dikte van een Draad tot die van een gewoone Schryfpen, voor. GUALTHIERI heeft 'er een Klomp van gezien, die drie Palmen dik was en vierentwintig Ponden zwaar. Zy valt in de Europiſche Oceaan.

Of deeze drie Soorten van dooreengedraaide en gevlogtene, dikwils als ſamen gekluwende Wormbuisjes, 't zy dan de dikte van een Draad of van een Schryfpen hebbende, zo weezentlyk in Soort verſchillen, als onze Ridder dezelven hier voorſtelt, heeft zyn bedenken. De Heer REAUMUR ſchynt haare Geſtalte als toevallig aan te merken. Hy zegt, „ dat zy „ niet alleen de kromte aanneemen van de Lig„ haamen, waar aan zy gehecht zyn of vast „ kleeven; maar bovendien verſcheide Bogten „ maaken, die zo verſchillend van elkander „ zyn, als de verſcheiderley postuuren, wel„ ken

(800) *Serpula* Testâ tereti decusſato-rugoſâ glomeratâ *Faun. Suec.* 2207. M. L. U 699. N. 430. GUALTH. *Test.* T. 10. f. T. ARGENV. *Conch.* T. 29. (4) f. B.

VI. AFDEEL. LXII. HOOFD-STUK.

„ ken een Aardworm, in beweeging zynde, „ maakt (*)." Ik oordeel, echter, dat 'er meer beſtendigheid in de figuur van haare Buisjes zy: zo ziet men de Hoornſlangetjes, voorgemeld, altoos een Kegelagtig gedraaid Puntje of Top-end hebben, het welk dezelven kenbaar maakt: doch ten opzigt van deeze drie laatſte Soorten kan de Stelling van REAUMUR wel plaats hebben. Dan gaat hy voort en ſpreekt aldus.

Oirzaak der kleeving aan Hoorens, Schulpen, enz.

„ Om te verklaaren, hoe deeze Schaalige „ Buisjes zig zo naauwkeurig vast lymen op „ de Oppervlakte der Lighaamen, waar zy „ aangevoegd zyn, is het genoeg dat men „ weete, hoe de aangroeijing der Schaalen „ geſchiedt. Dit kunnen wy aanmerken als „ een bekende zaak, na de verklaaring door „ ons daar van gegeven, welke wy door zeer „ beſlisſende Proefneemingen betoogd hebben „ (†). Wy merken het Schulpdier, kort na „ zyne Geboorte, of hoe klein het ook zy, „ als met eene Schaal bedekt aan. Zo dra „ het begint te groeijen, is het niet meer ge„ heel door zyne Schaal bedekt, en een klein „ gedeelte des Lighaams, niet omkleed zynde, „ komt alsdan door den Mond van de Schaal „ uit. Dit gedeelte, nu, geeft een Steenwor„ dend

(*) *Mem. de l'Acad. Royale des Sciences*, de l'An 1711. Octavo. p. 166.

(†) *Mem.* de 1709, p. 477. Quarto. Zie ons XV. STUK, bladz. 20, enz.

„ dend Lymig Sap uit, 't welk verdikkende VI.
„ een nieuw Stuk Schaal rondom het Dier AFDEEL. LXII. HOOFD-
„ aanvoegt. Zulks onderſteld zynde, dan is STUK.
„ het klaar, dat, zo het gedeelte, 't welk
„ de oude Schaal verlaat, en daar nieuwe
„ reepen by doet, zig op eenig Lighaam aan-
„ voegt; (gelyk het doet in de Wormen,
„ die geduurig in een kruipende beweeging
„ zyn:) 't is klaar, zeg ik, dat het zelfde
„ Lym, ('t welk dit gedeelte verſchaft om
„ deszelfs Deeltjes, die de nieuwe ſtrook
„ Schaal ſamenſtellen, aan elkander te ver-
„ binden, en om dit nieuwe ſtuk aan de ou-
„ de Schaal te hechten;) de nieuwe Schaal
„ vast hechten zal aan het Lighaam, dat het
„ ontbloote deel des Diers aanraakte. Zoda-
„ nig, dat, indien dit gedeelte in 't groeijen
„ altoos de Oppervlakte van dit Lighaam
„ volgt, en daar kromme Lynen op beſchryft,
„ de Schaal in 't groeijen de zelfde Opper-
„ vlakte insgelyks volgen zal en daar aange-
„ hecht zyn, in haar geheele uitgeſtrektheid.
„ Op die manier is het, zonder twyfel, dat
„ de Schaalen der Wormbuisjes zig vast ly-
„ men aan de verſcheiderley Lighaamen, waar-
„ op deeze Wormen zig, kort na hunne Ge-
„ boorte, bevonden hebben."

Dit geſtelde van den grooten REAUMUR gaat niet in alle Wormbuizen door. Die geheel kleine, welke ik Stipjes genoemd heb, ſchynen als het Spat te zyn of Zaad der groo-

VI. AFDEEL. LXII. HOOFD-STUK.

tere, even als met de Oesters plaats heeft, en dus wordt tot de verlanging van de Buis ook eene verdikking vereiſcht, welke insgelyks plaats heeft in alle Conchyliën. Zo zullen dan, in 't Leven, de Wormbuisjes ook, door de geheele Schaal, een Lymig Vogt uitzweeten, dat eigentlyk niet volkomen hard wordt, voor dat zy dood of door 't Dier verlaten zyn: ten minſte, (even als, in de aankleeving van den Voet der Patellen, door REAUMUR zelf aangemerkt wordt,) voor verdunning en weekmaaking vatbaar zyn; en dus kan het Wormbuisje zig niet alleen in langte, maar ook in dikte uitzetten, als mede zig verplaatzen, om die Geſtalte en Kromte, hun eigen, aan te neemen, welke men op zo veelerley wyzen aantreft. Bovendien kan het Levens Vogt zelf, dat de Hoorens en Schulpen, zo lang zy tot het leevende Dier behooren, uit de Oppervlakte van de Schaal uitgeeven, een voornaame oirzaak van de aanhechting deezer Wormbuisjes zyn (*).

DCCCI. *Serpula Lumbricalis.* Hoornſlangetje.

(801) Wormbuis, *die de Schaal Spilrond en bog-*

(*) Vergelyk ons XV. STUK, bladz. 27.

(801) *Serpula* Testâ tereti flexuoſâ, Apice Spirali-acuto. M. L. U. 699. N. 431. LIST. *Conch.* IV. S. 3. f. 1. RUMPH. *Rar.* T. 41. N. 1. GUALTH. *Test.* T. 10 f. Q. ARGENV. *Conch.* T. 29. (4) f. 1. GINANN. *Adr.* II. T. 2. f. 14. KNORR *Verzam.* II. D. Pl. 13. f. 1: IV. D. Pl. 17. f. 2.

bogtig, aan het End Spiraal ſpits gedraaid heeft.

Geſproken hebbende van die Wormbuisjes, welken men zelden dan veelen by elkander en ergens aangehecht vindt, gaan wy thans over om die te beſchouwen, waar van men meest enkelde Stukken los aantreft. Hier komt, in de eerſte plaats, dat ſlag van Wormbuisjes in aanmerking, die men *Hoornſlangetjes* noemt, om dat hun Lighaam als Slangswyze gedraaid is, en aan 't End zodanig, dat het als een Hoorn zig vertoont. Dit heeft, dat zonderling is, in zeker ſlag van Wormbuisjes en in geene anderen plaats. Zy komen uit Oostindie, en zyn doorgaans wat geelagtig, maar ook op andere wyzen, doch altoos eenigermaate Slangswyze geboogen. Dus vindt men 'er, die Gekrulde Hoornſlangetjes geheten worden. Zodanig één is in *Fig.* 2, op onze CXXV. Plaat afgebeeld, om daar in een Dier der Wormbuisjes te vertoonen, volgens den Heer D'ARGENVILLE, die 'er dus van ſpreekt.

„ Het is van Geſtalte als een gewoone Het Dier. PL. CXXV. *Fig.* 2.
„ Worm, maar van het eene End tot het
„ andere in Ringen verdeeld, die van elkan-
„ der afgeſcheiden zyn. Zyn Kop verbeeldt
„ de Knop van een Eikel, en heeft aan zyne
„ Punt een ongewaarwordelyk klein Gaatje,
„ dat den Mond formeert, die met Haairtjes
„ om-

VI. AFDEEL. LXII. HOOFD-STUK.

„ omringd is, welke dienen om den Grond te
„ betasten. Om zig in te trekken krimpt dit
„ Kopje ſamen, de Haairtjes leggen zig tegen
„ den Mond aan, het Dier ontlast zig en
„ kruipt door dit middel weder in zyn Buisje."

DCCCII. *Serpula polythalamia*, Venus-Schaft.

(802) Wormbuis, *die de Schaal Spilrond, doorſchynende, effen, byna regt en in Vakken verdeeld heeft.*

Onder den naam van *Zandpypen* ſtelt RUMPHIUS zekere Wormbuizen voor, die in Vakken verdeeld zyn, en ſommigen byna regt, anderen krom. Derzelver dikte is, zegt hy, omtrent als een Vinger, en zy zyn in Vakken verdeeld ter langte van een Vinger, door zekere Middelſchotten, die geen doorgang toelaaten. De Schaal is ruim een Stroohalm, ſomtyds ook een Penne-Schaft dik, en overdwars met Kringen getekend, of met Scheuren, die niet doorgaan. Omtrent den Mond zyn zy altoos witst en zuiverst, maar by de Staart vuil, zwartagtig en begroeid. Men vindt het op weinige plaatſen aan onze Oostindiſche Eilanden. Volgens de Afbeelding moet het dat gene zyn, 't welk ik onder den naam van *Venus-Schaft* bezit, zynde ongevaar drie vierde van een Voet lang, een Vinger dik, de hol-

(802) *Serpula* Testâ tereti diaphanâ lævi rectiusculâ polythalamiâ. *Syst. Nat.* XII. Solen Arenarius, RUMPH. *Rar.* T. 41. f. E.

holte aan 't eene End als een Penneſchaft, aan 't andere drie agtſten Duims wyd, en in Vakken van een Vinger langte verdeeld. Van buiten is de Kleur vuilwit en geelagtig. Doch deeze Pypen zyn op ver naa niet doorſchynende. VI. Afdeel. LXII. Hoofdſtuk.

(803) Wormbuis, *die de Schaal zonder Leedjes, eenigermaate hoekig en van onderen platagtig heeft.* DCCCIII. *Serpula Intestinalis.* Oſſe-Darm.

In de Kenmerken van deeze Soort ſchynt eenige tegenſtrydigheid plaats te hebben: des omze niet te verwarren met de voorgaande Soort, gelyk in de beſchryving van 't Kabinet der Koninginne van Sweeden geſchiedt, hier dezelven en de bynaam zyn veranderd. Aldaar, naamelyk, blykt ten duidelykſte, dat men onze Oſſe-Darmen, zogenaamd, op 't Oog heeft, die ook, ik beken 't, volgens de beſchryving van RUMPHIUS, ſlegts toevallig van de voorgaande verſchillen zouden. De bogtigheid van deeze Zandpypen, merkt hy aan, wordt door den tegenſtand van Steenen en Boomwortelen, dien zy in 't voortgroeijen ontmoeten, veroirzaakt. Zy komen in Oostindie tot eene aanzienlyke grootte, zo dat ſom-

(803) *Serpula* Teſtâ articulatâ integrâ diſtinctâ ſubtus planiuſculâ, M. L. U 700. N. 432. BONANN. *Recr.* I. T. 20. f. C, B. GUALTH. *Teſt.* T. 10. f. L, N. ARGENV. *Conch.* T. 29. (4) f. H.

VI. AFDEEL. LXII. HOOFD-STUK.

sommige Indiaanen dezelven voor Trompetten gebruiken; waar uit dan ook blykt, dat deeze Osse-Darmen niet door Middelschotten geslooten moeten zyn. Zy zyn, waarschynlyk, gedeelten of Mondstukken van deeze Zandpypen, van wier manier van groeijing hy het volgende verhaalt.

Het Dier.

„ Het breedste of dikste deel, dat dunst van „ Wanden is, staat onder, en is geslooten met „ een dunne Schaal, die zeer ligt breekt, waar „ uit men besluit, datze nederwaards groeijen. „ Het smalste deel staat boven, alwaar het „ door een scheiding in twee-en is gedeeld, en „ uit ieder Opening gaat een Pyp opwaards, „ wel twee Spannen lang, dewelke een weinig „ boven den Grond komen, kunnende uitgestoken en weder ingehaald worden, naar „ believen van het Dier. Uit ieder Pyp hangt „ een klein Stukje Vleesch, waar door hetzelve zyn Voedzel zuigt: doch, als men 'er by „ komt, trekt het die in, en spuuwt het Water „ wel een Vadem hoog uit. Deeze Pypen zyn „ zeer broosch en breeken ligt af, doch groeijen weder aan. Dezelven uit het Zand graavende, bevindt menze twee of drie Voeten „ lang, aan 't voorste End twee of drie Vingerbreedten middellyns. Daar binnen zit een „ Slymerige Worm, die door kooken wat hard „ wordt en bekwaam om te eeten, zynde dan „ van Smaak als de beste Mosselen. Voor in „ de Mond heeft hy twee Beentjes, als een „ My-

„ Myter tegen elkander ſluitende, niet aan de Schaal maar aan 't Vleeſch vast, 't welk de Tanden zyn, waar mede hy zig den weg bereidt om de Schaal voort te zetten. De Indiaanen plagten 'er weleer, als Geneesmiddelen, of als Tegengiften, een bygeloovig gebruik van te maaken, inzonderheid tot Behoedmiddelen in hunne Oorlogen onder elkander." VI. ARDEEL. LXII. HOOFDSTUK.

(804) Wormbuis, *die de Schaal Spilrondagtig en eenigermaate Spiraal heeft, met eene overlangſe Spleet, welke als uit Leedjes beſtaat.* DCCCIV. *Serpula Anguina.* Hoender-Darmen.

Aangaande de Oostindiſche Wormbuisjes, *Solen Anguinus* genaamd, vind ik by RUMPHIUS aangemerkt, „ dat zy de dikte van „ eene Penneſchaft op 't meeſte hebben, zynde met veele zeldzaame Krullen in één gedraaid als een Slang; van buiten wit, wat „ hoekig en met Korreltjes bezet, van binnen „ met een dergelyk Slymerig Dier, dat ook „ een getand Mytertje voor aan den Mond „ heeft. Zy groeijen niet in 't Hout, noch in „ de

(804) *Serpula* Testâ teretiusculâ ſubſpirali, Fiſſurâ longitudinali ſubarticulatâ. M. L. U. 701. N. 433. Solen Anguinus. RUMPH. *Rar.* T. 41. f. H. Var. *b.* LIST. *Conch.* IV. S. 3. f. 2. RUMPH. *Rar.* T. 41. N. 2. GUALTH. *Teſt.* T. 10. f. Z. KNORR *Verzam.* I. D. Pl. 29. f. 5: VI. D. Pl. 28. f. 5.

VI. AFDEEL. LXII. HOOFD-STUK.

„ de Grond, maar aan zodanige Klippen, die „ vol Kuilen zyn en uitſteekende Knobbels „ hebben, daar zig deeze Slangetjes om win- „ den, met den Mond zig vast zuigende aan „ de Klippen." Die Knobbeltjes zouden dan de gedagte Leedjes vertoonen. By GUALTHIERI vind ik, ten opzigt van de aangehaalde Figuur, alleen van zwarte Stippen melding gemaakt. In 't Exemplaar van 't Sweedſche Kabinet wordt geſproken van een naauwe Spleet overlangs, doorgaans aan een geſchakeld, en als met Gaatjes doorboord. De grootte is niet alleen zeer verſchillende, maar de Buis ook ſomtyds hoekig, ſomtyds rond; zo LINNÆUS aanmerkt.

DCCCV. *Serpula Vermicularis.* Slangepyp.

(805) Wormbuis, *die de Schaal Spilrond, ſpits uitloopende, krom en gerimpeld heeft.*

De Heer ELLIS heeft, in de van hem aangehaalde Afbeelding, niet bedoeld een byzondere Soort van Wormbuizen voor te ſtellen. Hy ſpreekt 'er dus van „ Fig. 2 vertoont één „ van die Buisagtige Schaal Wormen, welke „ men in menigte, op onze Kusten, vindt „ vast zitten aan andere Conchyliën, en dik- „ wils

(805) *Serpula* Testâ tereti Subulatâ, curvatâ, rugoſâ. *Syst. Nat.* XII. Tubus Vermicularis. ELL. *Corall.* T. 38. f. 2? KNORR *Verzam.* V. D. Pl. 22. f. 1.

„ wils ook in Klompen vereenigd, die uit haar VI.
„ eigen Schaalen ſamengeſteld zyn. Fig. S is AFDEEL. LXII.
„ het Dier, dat daar in zyn verblyf houdt en HOOFD-
„ van het ſlag der Duizendbeenen ſchynt te STUK.
„ zyn. Het heeft twee Armen, die ieder
„ voorzien zyn met verſcheide Klaauwen, aan
„ de bovenkanten met Franje bezet. By de
„ inplanting van den ſlinker Arm ziet men
„ zig een Figuur verheffen, die naar een reg-
„ te Trompet gelykt, welke den geheelen
„ Rand met Tandjes heeft. Aan de andere
„ zyde is een klein Buisagtig regt Figuurtje,
„ een weinig gezwollen en naby den Top
„ ſpits. Het deel, dat in de Schaal beſlooten
„ is, gelykt naar een uitgeſtrekte Bloedzui-
„ ger; maar, het gene de ſchoonheid van dit
„ Dier vermeerdert, is, dat zyne Kleur den
„ volkomen Glans heeft van het ſchoonſte
„ Scharlaken, dat men zig kan verbeelden."

Zo dat dit Dier dan aanmerkelyk, niet alleen van die van D'ARGENVILLE, maar ook van die van RUMPHIUS, ſchynt te verſchillen; en waarſchynlyk zou men uit het onderſcheid deezer Dieren, indien zy allen bekend waren, beter het verſchil der Wormbuizen opmaaken kunnen, dan uit derzelver Geſtalte en Grootte. Hoe 't zy, tot deeze Soort ſchynen my een Soort van *Zwarte Wormbuizen* betrekkelyk te zyn, welke men, wegens de Gedaante, met regt *Drollen* zou kunnen noemen of *Wormdrollen*, van buiten gerimpeld,

VI. AFBEEL. LXII. HOOFD. STUK. van binnen glad en zo wyd, dat men in de Opening van de genen, die ik heb, ordentlyk den Vinger kan insteeken. De plaats, van waar deeze afkomstig zyn, is my onbekend.

DCCCVI. *Serpula Penis.* Neptunus-Schaft. (806) Wormbuis, *die de Schaal Spilrond en regt heeft, aan het End gestraald en aldaar op de Schyf doorboord met Rolronde Gaatjes.*

PL. CXXV. *Fig.* 3. Deeze Kenmerken zyn niet zeer duidelyk, om de regte Gestalte te beschryven van die Stukken, daar men den naam aan geeft van *Neptunus-Schaft.* Ik zou dezelve liever met GUALTHIERI noemen, *Zee Buis, die regelmaatig gedraaid is en naar een Wortel gelykt, hebbende een soort van Aangezigt met een verhevenronden Kop, welke gekranst is en met kleine Gaatjes doorboord; zeer wit en zeldzaam.* Evenwel valt op die beschryving ook nog wel iets aan te merken. Men maakt van het Spleetje, boven in de Top, geen gewag, dat zo blykbaar is, gelyk men in onze Afbeelding, van een der heerlykste Neptunus-Schaften, in *Fig.* 3, Plaat CXXV, bespeurt. D'ARGEN-

(806) *Serpula* Testâ tereti rectâ, extremitate radiatâ, Disco poris cylindricis. M. L. U. 702. N. 434. BONANN. *Kirch.* I. f. 38. LIST. *Conch.* IV. *S.* 3. f. 3. RUMPH. *Rar.* T. 41. f. 7. GUALTH. *Test.* T. 10. f. M. Pinçeau de Mer. ARGENV. *Conch.* T. 7. (3) f. G. KNORR *Vergnam.* IV. D. Pl. 28. f. 1: VI. D. Pl. 40. f. 1.

GENVILLE heeft hier, inderdaad, de Geſtalte het naaſte getroffen, wanneer hy 'er aldus van ſpreekt.

„ Deeze Zee-Buis wordt het *Zee-Penſeel* „ genoemd. Haar Kop, inderdaad, is voor„ zien met eene Kraag, en met een Eikel, „ die doorboord is met kleine Gaatjes, gevuld „ met oneindig veele Draadjes, welke taame„ lyk naar de Haairtjes van een Penſeel gely„ ken. Zo dra de Viſch buiten 't Water is, „ vallen alle zyne Draaden, en gy ziet als„ dan een witte, dunſchaalige, holle Buis, „ die allengs ſmaller wordt naar het ééne „ End, formeerende hier en daar eenige Plooi„ jen. Alzo zy aan 't dikſte End met onein„ dig veel Gaatjes doorboord is, kan menze, „ zeer wel, de *Gieter* (*l'Arroſoir*) noemen, en „ niet, gelyk ſommigen gewild hebben, de „ Toorts van Cupido (*le Brandon d'Amour*), „ zynde een oneigene en aanſtootelyke naam."

Dit geeft eenig Licht ten opzigt van den Worm, die huisvest in deeze Koker, of het Dier, dat LINNÆUS zegt tot nog toe geheel onbekend te zyn. Verwonderlyk is 't, dat men by RUMPHIUS een diep ſtilzwyen van dit ſlag van Wormbuizen vindt, daar zy doch uit Oostindie afkomſtig zyn. De Afbeelding is 'er, door den Uitgeever, ingevoegd. VALENTYN bezat reeds drie Neptunus- of Venus-Schaften, gelyk hy ze tytelt. Niettemin zynze, zo 't ſchynt, in 't Kabinet

VI. AFDEEL. LXII. HOOFD. STUK.

van SEBA, dat zo oneindig veele Zeldzaamheden bevatte, niet geweest: want in deszelfs beschryving, of op de Plaaten, inzonderheid Pl. XCIII en XCIV, de Osse-Darmen en zo veele gekrinkelde Wormbuisjes bevattende, komen zy niet voor. Die gene, welke een breede Kraag hebben, gelyk die van onze Afbeelding, voorgemeld, worden nog in veel waarde gehouden.

LXIII. HOOFDSTUK.

Beschryving van 't Geslagt *der* ZEE-HOUTWORMEN, *ook wel* Paalwormen *en* Kokerwormen *of* Boorwormen *genaamd, om dat zy de Paalen of ander Hout, en de Huid der Schepen, in* Zout Water, *doorknaagen.*

Verwonderlyk zal het, in de eerste opslag, veelen voorkomen, dit Ongediert, 't welk ons Land, voor omtrent veertig Jaaren, in zulk een ongerustheid bragt, dat men het als een Plaag des Hemels aanmerkte, onder de Conchyliën betrokken, of een Geslagt bekleedende te zien onder de Hoorens en Schulpen. Indien men, echter, eenvoudiglyk zig erinnert, hoe men hetzelve *Kokerwormen* plagt te noemen, om dat zy nooit dan in Kokers leevende gevonden zyn, die zy zig in 't Hout hadden gefabriceerd; zo zal men moeten erkennen, dat

dat zy nies bekwaamer geplaatst konden worden, dan alhier; tusschen die Wormen, naamelyk, welke de Kokers of Buizen, daar zy in huisvesten, Schaalswyze hard en byna Kalk of Steenagtig, en die Wormen, welke haare Scheeden uit Zand of Gruis van Steenen, Schulpen en Aarde samengesteld hebben. De Houtige Kokers, naamelyk, hoewel niet tot haar Lighaam behoorende, schynen zy zo wel noodig te hebben tot hun bestaan en leven, als die andere Wormen hunne Pypagtige Schaalen of Scheeden. Dewyl zy, nogthans, een geheel andere Levensmanier hebben, inzonderheid wat het maaken van hunne Wooning betreft, dan de gedagte Wormbuis-Dieren, en nooit anders dan in Hout voorkomen; zo behoorden zy van de anderen, in een byzonder Geslagt, te worden afgescheiden.

Naam.

Weinigen, die over dit Schepzel geschreven hebben, schynen bedaardelyk hunne gedagten te hebben laaten gaan, over een behoorlyke Benaaming. Dit stuk, dat weezentlyk het moeielykste is, wordt veelal als een beuzeling over 't hoofd gezien. Sommigen noemenze eenvoudig *Zee-Wormen*, anderen *Houtwormen* of *Houtvreeters*, eenigen *Paalwormen*. Alle deeze Benaamingen, ziet een oplettende ligt, zyn veel te algemeen. Daar zyn veelerley Zee-Wormen, en deeze kunnen eigentlyk geen Zee-Wormen genoemd worden, dewyl menze niet vindt zwerven in de Zee.

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

Houtwormen en Houtvreeters zyn 'er ook van een geheel anderen aart; zo wel als Koker-wormen, gelyk uit het voorgaande en volgende Hoofdſtuk blykt. Men heeftze dan *Paalwormen* genoemd, en die benaaming zou zeer eigen zyn, indien zy geen ander Hout, dan Paalen, doorknaagden: doch 't is bekend, dat zy ook groot nadeel doen aan de Huid der Schepen en ander Houtwerk in Zee. In het vertaalde Woordenboek van BOMARE vind ik, op 't Artikel der Houtwormen, gewag gemaakt van *Wormen*, die zig in Zee onthouden, *knaagende en doorboorende de Schepen en Dyken*; waar van men nader, als van den regten *Boorworm*, ſpreeken zou. Ik hoopte ergens eenig Berigt te vinden van die zonderlinge Eigenſchappen deezer Zee-Wormen; doch het is voor my, noch op den Tytel van Wormen, noch op eenigen anderen der voorgemelden, te vinden geweest. Ook vind ik het Artikel van Boorworm in dat Werk niet; 't welk de eigentlykſte Vertaaling zou zyn van 't Latynſche Woord *Teredo* en van 't Franſche *Taret*, dat de Benaaming is, die men aan deeze Wormen geeft Boorwormen, evenwel, kunnen zy ook niet met regt genoemd worden, alzo 'er veelerley andere Boorwormen zyn. De Aardwormen doorbooren de Aarde, de Maaijen het Vleeſch en Kaas; de Wormen der Doodgraaver-Torren de Krengen; de Motwormen veelerley Stoffen; de Wormen der Bok-

Bokken en Hout-Torretjes het drooge Hout, enz. Geen Benaaming, derhalve, is my bekwaamer voorgekomen, dan die van ZEE-HOUTWORMEN: waar door aan den eenen kant hunne voornaame Eigenſchap beſchreeven wordt, van Houtwormen of Houtboorders te zyn in Zee-Water; aan den anderen kant hunne Woonplaats bepaald wordt tot Hout; alzo menze, myns weetens, in geen andere Stoffen vindt. Waarlyk, indien die Benaaming altoos gebruikt, en wel overwoogen was, zou men niet tot de grappige Onderſtelling zyn gekomen, dat deeze Zee-Wormen de Dyken doorbooren (*). VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD. STUK.

By de Romeinen, lees ik, is het woord *Teredo* reeds gebruikt voor eenen Worm, die 't Hout van Schepen knaagde en doorboorde (†). PLINIUS zegt, dat de eigentlyke *Teredines* niet vernomen worden dan in de Zee, dat zy den Kop zeer groot hebben, en met de Tanden knaagen (§). THEOPHRASTUS was hem ten opzigte van den Worm, dien men in 't Griekſch Τηρηδὼν noemde, daar in voorgegaan. Voor den aanvang deezer Eeuw, ech- Oude Historie.

(*) Zie *Europiſche Mercurius* XLIII. Stuk. II. D. bladz. 307.

(†) Occultâ vitiata Teredine Navis. OVID.

(§) Teredines, Capite ad portionem gravisſimo (*leg.* grandisſimo) rodunt Dentibus. Hæ tantum in Mari ſentiuntur, nec aliam putant Tevedinem proprie dici. *Hist. Nat.* Libr. XVI. Cap. 41.

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD. STUK.

echter, schynt men niet zeer opmerkzaam te zyn geweest op de Huishouding van dit Ongedierte. In de Werken van VALISNIERI, die in 't jaar 1710 en 1715, te Venetie, uitgegeven zyn, vindt men een Worm, die in eenige opzigten naar onze Zee-Houtwormen gelykt, doch in anderen wederom daar van verschilt, afgebeeld en beschreeven. Behalve deezen Europischen heeft de geleerde Heer SLOANE, in zyne Natuurlyke Historie van Jamaika, ook van een Westindischen gewag gemaakt. De vermaarde RUMPHIUS geeft, in zyn Werk genaamd de Amboinsche Rariteitkamer, insgelyks berigt van zekere Oostindische Wormen, die in 't Hout booren.

De Hout-Boorworm van RUMPHIUS.

Ik haal dit laatste alleenlyk aan, om dat RUMPHIUS, door den geleerden SELLIUS, bygebragt is onder de Autheuren, die van den Zee-Houtworm gehandeld hebben. Want, zo men de aangeweezen plaats van de Amboinsche Rariteitkamer (*) wel inziet, zal 'er duidelyk uit blyken, hoe hy door den *Solen Lignorum*, in 't Neerduitsch *Boorworm* genaamd, een Dier of Schepzel verstaan heeft, dat een Schaal van aanmerkelyke dikte, als dubbeld Parkement hadt, van buiten schoon wit zynde, met fyne Kringetjes en op verscheide manieren door malkanderen gekrinkeld, maakende een soort van Wormbuisjes van

(*) II. Boek, 27 Hoofdst. bladz. 125.

van dikte als een Tabakspyp, ook dikker en dunner. „ De grootſten van deeze Worm-„ buizen, zegt hy, worden een Vinger dik. „ Zy groeijen in rottig Hout, zo van Boo-„ men, die in de Zee dryven, als van Sche-„ pen, inzonderheid die van inlandſch Hout „ gemaakt zyn, welke van deezen Worm zo-„ danig doorboord worden, dat zy zinken „ moeten; indien men 'er, door dezelven vly-„ tig met Kalk en eenige Olie te beſmeeren, „ geen zorg voor draagt. Onder het dryvend „ Hout vindt men geheele Boomen met Py-„ pen van deeze Wormen opgevuld, die ech-„ ter doorgaans ledig zyn, om dat het Dier „ verrot, wanneer het de Schaal niet verder „ kan voortzetten. Het is een Slymige Worm, „ die voor in den Mond twee Beentjes als „ een Myter heeft, tegen elkander ſluitende"; gelyk die der Wormbuizen voorgemeld. VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

Deeze hardheid van de Schaal onderſcheidt den onzen ook van dien van VALISNIERI, welke Autheur getuigt, „ dat zy zig een ei-„ gen Buis maaken of een Kanaal van eene „ Schulpagtige zelfſtandigheid en van Kegel-„ vormige gedaante, aan beide Enden open „ en zo lang als de Wormen zelf zyn." Dus ſchynt 'er insgelyks die van ADANSON wat van te verſchillen, welke hy *Teredo*, in 't Franſch *Taret* noemt, zynde zeer gemeen in de Wortels der Mangles-Boomen, in 't Franſch *Mangliers*, in 't Engelſch *Mangroves* genaamd, De Houtboorworm van ADANSON.

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

aan de Oevers der Rivieren Niger en Gambia, aan de Kust van Afrika by Senegal. Deeze Boomen, zelf in 't Water ſtaande of over 't Water hangende, laaten Wortels uit haare Takken neder, die in 't Water zakken, en, aldaar grond vattende, tot nieuwe Stammen worden; zo dat men ze, te Suriname, *Duizendbeenen* noemt. Zulke Wortels worden, op en neer, ſomtyds tot twee of drie Voeten, maar gemeenlyk zes Duimen boven den Grond, en zelden daar onder, van deeze Wormen doorboord, die hy aldus beſchryft (*).

Zyne Schaal of Pyp.

„ Hunne Schaal is ſamengeſteld uit vyf „ zeer ongelyke Stukken, waar van het voor„ naamſte en grootſte een byna Rolronde Pyp „ is, die alle de anderen omkleedt en ver„ bergt. Deeze Pyp is aan de twee Enden „ zodanig doorboord, dat de onderſte Ope„ ning, welke rond is, twee of driemaal meer „ grootte heeft dan de bovenſte, die ovaal „ is en in 't midden vernaauwd, door twee „ Ribben, welke inwaards uitſpringen. De „ breedte van de Pyp verſchilt van drie tot „ zes Liniën, en is doorgaans omhoog een „ weinig minder dan omlaag; zynde ongevaar „ twintigmaal zo lang. Haare Wanden heb„ ben, inzonderheid naar beneden toe, wei„ nig dikte; doch zyn *ongemeen hard* van zelf„ ſtandigheid. De uitwendige Oppervlakte is „ door-

(*) *Coquillages de Senegal*, p. 264.

„ doorgaans glad, om dat zy van het Hout
„ geſcheiden wordt door eene Soortgelyke
„ Buis, die uitermaate dun is en zeer glim-
„ mende; welke het Dier te vooren aan het
„ Hout gelymd hadt. Somtyds is deeze eer-
„ ſte Buis niet afgezonderd noch onderſchei-
„ den van de gene, die het Lighaam van het
„ Dier onmiddelyk omkleedt; en alsdan draagt
„ derzelver uitwendige Oppervlakte de in-
„ drukzels van de Houtvezelen, tegen welken
„ zy was aangevoegd geweest. De plaatzing
„ van deeze Pyp, door my waargenomen,
„ was op en neer in overendſtaande, en by-
„ na waterpas in leggende ſtukken Houts,
„ maar, zy is 'er zodanig ingeſtoken, dat,
„ ſchoon zy dikwils een weinig bogt heeft,
„ haar bovenſte End altoos een weinig buiten
„ het Hout uitkomt, en met het Water ge-
„ meenſchap heeft, terwyl het onderſte End
„ verborgen blyft in het hart van 't Hout.
„ Dit laatſte wordt in Boorwormen, die hun-
„ ne volle grootte bereikt hebben, t'eene-
„ maal verſtopt door eene Steenige of Schulp-
„ agtige zelfſtandigheid."

„ De vier andere Stukken van de Schaal, Twee Stuk-
„ zyn twee aan 't eene, twee aan 't andere ken aan den Kop.
„ End van de Pyp geplaatst. Wanneer men
„ dezelve opent of met voorzigtigheid breekt,
„ wordt men, aan haar onderſte End, twee
„ kleine Schulpjes gewaar, die zeer dun en
„ vry egaal zyn, volmaakt gelykende naar
„ twee

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

„ twee Kleppen van de Pholade en Doublet-
„ ſchulpen. Deeze Kleppen hebben ieder de
„ gedaante van een Bolſtuk, van binnen hol
„ en aan 't End puntig zynde. Zy ſluiten
„ nooit volkomen, laatende aan ieder zyde
„ een taamelyk groote Opening. Haar uit-
„ wendige Oppervlakte is verhevenrond, en
„ in de langte ruuw door vyfentwintig ryën
„ van Tandjes, taamelyk naar die van een
„ Vyl gelykende, door middel van welken het
„ Dier zyne Holligheid uitraspt in het Hout.
„ Van binnen zyn zy glad, hebbende alleen-
„ lyk een dun Uitſtekje, dat dient, omze aan
„ 't Lighaam van het Dier te hechten. Aan
„ het onderſte End van ieder Klepje wordt
„ men een kleine uitpuiling gewaar, die voor
„ Top verſtrekt. Zy is van onderen uitge-
„ ſneeden, en voert van binnen twee kleine
„ Kegelvormige Tanden, die ſpits en taame-
„ lyk hard zyn, leggende kruislings over el-
„ kander. Men zou ze als het Scharnier der
„ Kleppen kunnen aanmerken, maar men wordt,
„ daar beneden, nog twee anderen gewaar,
„ die vry lang zyn en krom, byna als die der
„ Pholade; in welke zy, ſchoon elkander nooit
„ raakende, voor Scharnier verſtrekken.

Twee Kleppen aan de Staart.

„ Aan 't bovenſte End van de Pyp vindt
„ men de twee laatſte Schaalige Stukken, ge-
„ lykende naar twee taamelyk dikke Paletten,
„ welke plat zyn en ſomtyds van binnen een
„ weinig hol, flaauw uitgeſneeden of gerond

„ aan

„ aan haar End, en rustende op een Rolrond
„ Steeltje, dat gelyk is aan haare langte.
„ Deeze Paletten zyn aan de bovenſte Spier
„ van den Mantel aangehecht, waar van ik
„ in 't vervolg zal ſpreeken. Zy wyken af,
„ wanneer het Dier zyne twee Lugtpypen
„ uitbrengt, maar, als het die weder intrekt
„ binnen de Schaal, dan naderen zy elkan-
„ der, en bedekken dezelven, voegende zig
„ naauwkeurig genoeg ſamen, om deeze Lugt-
„ pypen alle gemeenſchap met het Water,
„ dat buiten is, te beneemen.

De Lugtpypen van het Dier.

„ Het eenigſte deel, dat het Dier buiten
„ zyne Schaal doet komen, zyn twee Lugt-
„ pypen in de gedaante van Buizen, en gely-
„ kende naar die der Tweekleppige Schulpen.
„ Deeze Buizen zyn Rolrond en zeer kort, by
„ hunnen oirſprong met elkander vereenigd, en
„ zy komen naauwlyks een twaalfde Duims, dat
„ haar geheele langte is, buiten de Schaal. Die
„ om laag geplaatst is, of van vooren, is een
„ weinig grooter dan de andere, en gezoomd
„ met drie ryën van Draadjes, welke in 't ge-
„ heel een getal van veertig uitmaaken. De
„ eerſte of binnenſte ry beſtaat uit negen
„ Draadjes, welke eens zo lang zyn als de an-
„ deren. De bovenſte Buis is eenvoudig en
„ zonder boord. Zy dient om den Afgang van
„ het Dier te loozen en het Water, dat de an-
„ dere Buis op nagenoeg gelyke tyden in-
„ neemt.

„ Wan-

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

De Mantel en Spieren.

„ Wanneer men de Schaal van deezen
„ Boorworm open breekt, dan ziet men,
„ dat de twee gedagte Pypjes zig, op eenen
„ afſtand twee of drie maal zo groot als
„ haare langte, met den Mantel vereenigen.
„ Dit is een ſoort van Vliezige zeer dunne
„ Buis, welke, gelyk wy in het Dier der
„ Scheeden gezien hebben, de uitwendige
„ deelen van het Lighaam des Diers omkleedt.
„ Hy is niet aangehecht, dan by de twee
„ Enden van de Schaal, met twee Spieragti-
„ ge Vliezen, waar van de bovenſte Cirkel-
„ rond, een weinig dikker en naauwer is dan
„ de onderſte, die naar een klein rond Plaat-
„ je gelykt, en de plaats bekleedt van het
„ Ligament der Doubletten. Deeze Spieren
„ maaken, dat de Mantel zig niet op en ne-
„ der beweegen kan in de Schaal, die tot
„ zyne verblyfplaats is beſtemd.

Het Lyf, de Maag en Voet.

„ In de geheele langte, tuſſchen deeze
„ twee Spieren, hangt de Mantel los in de
„ Schaal, en die uitgeſtrektheid kan men voor
„ het Lighaam des Diers neemen, waar van
„ de bovenſte helft dunner, ſlap en grysagtig
„ of Aſchgraauw op zekere plaatſen is; de
„ andere helft gezwollen, rond en witagtig;
„ zynde de Kleur van de Schaal doorgaans
„ wit. Wegens de doorſchynendheid van den
„ Mantel kan men 'er de Ingewanden, te
„ weeten de Maag en Darmbuis, in zien,
„ waar van de laatſte zig door de agterſte

„ Lugt-

„ Lugtpyp ontlast. Door de onderſte Ope-
„ ning van den Mantel, en tuſſchen de Klep-
„ jes, komt nog een klein, rond, Vleezig
„ Deeltje uit, dat overeenkomst heeft met
„ den Voet der andere Schulpdieren. Deeze
„ Voet is Lymerig, zeer week, en van eene
„ Aſchgraauwe Kleur."

„ Het Schulpdier, daar ik van heb geſpro-
„ ken, is een Soort der genen, die het Hout
„ der Schepen doorknaagen, en zo veel ver-
„ woeſtingen, in de Zeehavens en aan de Dy-
„ ken, hebben veroirzaakt. Het boort niet
„ in het Hout om zig te voeden, gelyk alle
„ de Autheuren, die 'er van geſchreeven
„ hebben, zig verbeeldden, maar alleen, om
„ zig daar in te huisvesten; 't gene door my
„ beweezen is in een Vertoog, dat voorlee-
„ den Jaar in de Vergadering van de Koning-
„ lyke Akademie is geleezen. De manier
„ zelfs, op welke dit Dier het Hout door-
„ boort, ſchynt niet zo zeer eene uitwerking
„ van zyn begrip te zyn, als van een Werk-
„ tuigkonſtig Geſtel, afhangende van een
„ Natuurlyke beweeging, welke door den in-
„ gang en uitgang van het Water, daar het
„ zyn Voedzel uit hebben moet, wordt ver-
„ oirzaakt. Men kan het Vertoog nazien,
„ waar in ik dit Werktuiglyk Geſtel verklaard
„ heb, en de verſcheiderley Gevoelens der
„ Autheuren overwoogen, raakende de Eigen-
„ ſchappen, Voortteeling, Manier van leeven

„ en

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD. STUK.

„ en werken van den Europiſchen Hout-Boor-
„ worm, met dien, welken ik te Senegal
„ waargenomen heb, vergeleeken."

De Kenmerken van den Zee-Houtworm, volgens onzen Ridder, zyn, dat het Dier een Boorworm is, die twee Kalkagtige, half bolronde Kaaken heeft, welke van vooren uitgeſneeden, van onderen gehoekt zyn: zittende in een Spilronde, bogtige Schaal, welke het Hout doordringt.

Kenmerken van den Zee-Houtworm.

Soorten.

Dat LINNÆUS, door de eenigſte Soort in dit Geſlagt, den Europiſchen Zee-Houtworm op 't Oog heeft, dien hy echter uit de Indiën in ons Wereldsdeel agt overgebragt te zyn; is blykbaar uit zyne aanhaaling van SELLIUS, door wien dat Ongediert wel het uitvoerigſte is beſchreeven. Zie hier de Benaaming, daar aan te geeven, mooglyk in een Nieuwe Druk van de beſchryving der Sweedſche Dieren.

DCCCVII *Teredo Navalis*, Scheeps-Boorworm.

(807) Zee-Houworm, *die eene bogtige Schaal maakt in het Hout.*

In onze Scheeps-Boorwormen of Paalwormen, dan, heeft SELLIUS waargenomen, dat zy binnen de Holligheid, door hun in het Hout

(807) *Teredo, Syſt. Nat.* XII. Gen. 334. Teredo intrà Lignum Testâ flexuoſâ. *Faun. Suec.* VALLISN. *Nat.* II. T. 4. SELL. de Teredine Marina, Ultraj. 1733. Quarto. T. I. PLANC. *Conch.* p. 17. N. 2.

Hout geboord, die niet regt en ook niet altoos volgens den Draad van 't Hout loopt, maar nagenoeg van wydte is als de dikte van haar Lyf, in een Schaalagtige Koker zitten. Deeze Koker is dun en brooſch, zo dat men dezelve niet dan by brokken uit het Hout kan krygen; uitgenomen aan het Staart-end, alwaar zy zo hard en dik van Wanden is, dat men ze naauwlyks met Duim en Vinger aan ſtukken kan drukken, maar verder gaat zy met dunne Schilfers voort. Zy is niet aan het Hout, noch aan het Lyf van den Worm vast, maar geheel los en vry, bevattende tusſchen zig en den Worm veel Vogtigheid. In alle Houtwormen is deeze Schaalagtige Koker niet eveneens; in de grootſten dikwils zeer zwak, week en byna buigzaam; in kleinere en jongere ſomtyds zeer ſtevig; altoos eenigermaate uit Ringen beſtaande, en geevende, wanneer menze onderzoekt, Kentekenen van eenen Schulpagtigen aart. Zo dat zy dan, van die der gedagte Hout-Boorwormen van RUMPHIUS en VALISNIERI, als ook van ADANSON, meest in den trap van hardheid ſchynt te verſchillen. VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

PLANCUS wil deeze Houtwormen tot een zelfde Soort brengen als de Dieren der gewoone Wormbuisjes. „ De Boorworm (zegt „ hy) der Schepen, die tot vernieling van de„ zelven ſtrekt, gelyk ook van alle Hout, „ dat wy tot bedwang der Zee-Baaren ge„ bruik- Overeenkomst met de Dieren der Wormbuizen.

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

„ bruiken; dien VALISNIERIUS *Bruma* ty-
„ telt, waar van, in de voorgaande Jaaren,
„ in de Nederlanden zo veel gerugts gemaakt
„ werdt, wegens het doorgevreeten Paalwerk
„ der Dyken; agt ik een zelfde ſlag van
„ Wormpjes te zyn. Indien, naamelyk, het
„ Wormpje aan Steenen en hard Hout komt
„ te kleeven, dan wordt het wel omwonden
„ en plat, gelyk men in onze Afbeeldingen
„ ziet; maar, zo het in weeker Hout byt,
„ en daar in dringt, fabriceert het voor zig
„ een Schulpagtig Kanaal. Dit verſch zynde,
„ gelyk in de Schepen, wordt het *Bruma* en
„ Zee-Boorworm geheten; maar lang blyven-
„ de, gelyk in rottig Hout, dat op den Grond
„ der Zee legt, dan wordt het een Worm,
„ met een wydere en hardere Schaal. Ik heb,
„ naamelyk, in Planken van Schepen, en in
„ ander Hout, waargenomen, dat deeze Buis-
„ jes in geen ander opzigt verſchillen, dan
„ dat in de Houten, door langheid van tyd,
„ de Buisjes wyder en dikker worden, zo dat
„ menze ongebroken daar uit kan haalen, 't
„ welk niet geſchieden kan met de Kokertjes
„ van de Scheeps Boorwormen."

De brooſchheid der Kokers van deeze laat-ſten, naast met die van ons Paalwerk over-eenkomende, hadt die Heer in Italie dan ook ondervonden. Voor 't overige zal, waar-ſchynlyk, in de aart van ſommige Zeewate-ren de voornaame oirzaak ſchuilen van de hard-

hardheid der Kokers of Buizen, die van deeze Wormen gemaakt worden. In heete Landen, immers, is de Zee bekwaamer tot Kalkagtige aangroeijingen; gelyk men dit ziet aan de Zeegewasſen. Ook broeit de Hitte van 't Klimaat het Ongediert kragtig uit, en zet hetzelve in zyne Wasdom voort. VII. AFDEEL. LXIII. HOOFDSTUK.

De Geſtalte van onzen Paalworm is zo omſtandig voorgeſteld door gedagten SELLIUS, de Heeren ROUSSET, MASSUET, en anderen, wier Werken meestal in 't Nederduitſch vertaald zyn (*), dat myn Beſtek niet toelaat hun na te volgen. Men zoude noodwendig hunne Afbeeldingen moeten inzien, om my te begrypen, en dan kan men ook zeer wel de eigen Werken van deeze Heeren doorbladeren, en hunne beſchryving der Lighaamsdeelen van den Worm met die van ADANSON, hier voor woordelyk ingevoegd, vergelyken. Alleenlyk zal ik uit de Verhandeling van den eerstgemelden, over dit Onderwerp, zo veel ontleenen, als tot eenige verklaaring en begrip kan dienen van onze Afbeelding van een dergelyken Worm, welke in Fig. 4, PLAAT CXXV, vertoond wordt. Geſtalte van onzen Paalworm. Pl. CXXV. Fig. 4.

De Zee-Houtworm heeft eenen Schulpigen Kop, uit twee deelen beſtaande, die van vooren, onder aan, zodanig uitgeſneeden zyn, dat zy

(*) Men vindtze opgeteld in de Voorreden van SELLIUS, op de Agtſte en Negende Bladzyde in Octavo.

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

zy hem als met eenen Helm gewapend voorſtellen, De kanten en punten van deeze deelen zyn op het gevoel byzonder ſcherp. De Hals is Vleezig en taaijer dan het overige des Lighaams, 't welk met een doorſchynende Huid omgeven is; zodanig dat men 'er, met gemak, de Ingewanden, als hy leeft, door heen kan zien. Aan de regter zyde vertoont zig, in een voorover leggende Worm, kort agter den Hals, een zwartagtig Ingewand; in 't midden van 't Lyf een ander, dat grooter en rood- of ook ſomwylen geelagtig is, en daar nevens eene vuil witte, naar Vet gelykende Stoffe. Daar tuſſchen loopen twee Pieramiedaale Vaten, waar in zig eene bruine of zwartagtige Stoffe, in de leevende Worm, vry gezwind beweegt. Deeze Vaten, naar de Staart toe allengs verdunnende, verdwynen eindelyk in dergelyk eene, naar Vet gelykende, zelfſtandigheid. De Staart, die ver de grootſte langte heeft, is wederzyds als met een Streng geſchoord, en dus dikker en vaster, dan in het midden, alwaar menze eenigermaate ingezakt en ſlapper vindt. Somtyds, echter, komt de geheele Staart ledig voor, en gelykt niets te zyn, dan eene Blaas of Zak, met Water opgevuld. Hoe meer vastigheid de Staart heeft, hoe meer zy trekt naar 't bruine, en, hoe ſlapper zy is, hoe meer naar eene witagtige Kleur. Haar uiterſte End, dat byna Kraakbeenig is, heeft eene Vleeſchkleur, en is met twee Pypjes voorzien,

zien, die aan de Enden rood zyn, zeer zelden bleek, het eene langer dan het andere, dat ook veel naauwer Opening heeft. In de leevende Worm, maar zagtelyk aangeroerd zynde, trekken zy zig zeer vlug in. Ter wederzyde van het gedagte End der Staart vertoonen zig de twee Schaalagtige Paletten, daar ADANSON van ſpreekt, die op Styltjes ſtaan, en voor een gedeelte geelagtig, voor 't overige Paarlemoer-Kleur zyn. Van het kleine Doorntje of Haakje, op de Rug van onzen Worm, heb ik nergens gewag gemaakt gevonden. VI. AFDEEL. LXIII. HOOFDSTUK.

Het geheele Lighaam der Zee-Houtwormen is Slymagtig en heeft een dergelyken Reuk als Oesters, Mosſelen en andere uit Zee gehaalde Schulpdieren. De grootte verſchilt zeer; doch, ten opzigt van de genen, die in Paalen gevonden zyn, bepaalt zig de dikte, in 't algemeen genomen, omtrent tot die van een Tabakspyp, en de langte tot een halven of geheelen Voet. Men heeft, evenwel, van geloofwaardige Menſchen hooren verhaalen, dat 'er gevonden zyn van twee en drie Voeten lang. Indien de zodanigen naar evenredigheid dik zyn geweest, mogen zy wel de dikte gehad hebben van een Vinger. Grootte.

Niettegenſtaande dat dergelyke Wormen, in het Houtwerk der Schepen, gelyk wy gezien hebben, reeds lange Jaaren bekend zyn geweest, inzonderheid in Landen van een heeter Klimaat; heeft derzelver verſchrikkelyke Nieuwe Historie.

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD STUK.

uitwerking op het Paalwerk, dat de Voormuur van onze Dyken was in de Vereenigde Nederlanden, zig niet dan nu ruim veertig Jaaren geleeden geopenbaart. Uit Zeeland kreeg men daar van de eerſte berigten. Wanneer in de Maanden September en Oktober, des jaars 1730, eenige Paalen van den Westkappelſchen Dyk, door een kleinen Stormwind, omver geſlagen werden, en, toen men dezelven van Wormen doorknaagd vondt, werdt verder onderzoek gedaan, en waargenomen, dat de meeſte Paalen en Ryswerken, rondom het Eiland Walcheren, van dit Gedierte waren aangetast. In Holland werdt dit kwaad eerst in de Nazomer van het volgende Jaar, 1731, aan het Paalwerk van den zwaaren Weſtfrieſchen Zeedyk, omtrent Medenblik, ontdekt; zynde voorts door een Storm en hoogen Vloed, op Kerstyd van dat Jaar, een groot gedeelte der Paalen, met Krebbingen en al, weggerukt: zo dat die van de Vier Noorder Koggen, alleen, meer dan dertigduizend Guldens, zo aan Houtwerk als anders, in en na dien Storm, hadden moeten te koste leggen; om den Dyk, waar van Westfrieslands behoud afhing, voor Doorbraak te bewaaren. Men bevondt vervolgens, wel haast, dat nagenoeg al het Paal- en Houtwerk van onze Dyken, door dit ſchadelyk Ongediert, zyne kragt benomen ware: een Slag, te zwaarder, om dat men 'er te vooren nooit eenig bedenken op had-

hadt gehad! Men verbeeldde zig, in 't eerst, dat de Ouderdom der Paalen mooglyk aanleiding hier toe gegeven had; gelyk men dit in rottige Boomen ziet; maar, hoe ſtond men verbaasd te kyken, wanneer onder de uitgeſlagen Paalen zodanigen gevonden werden, die, niet langer dan omtrent zeven of agt Weken te vooren, gantſch nieuw, in den Grond geheid waren, zynde ter hoogte van het dagelykſch Ty en nederwaards geheel doorboord van deeze Wormen. De harde Vorst, van December des Jaars 1732, nam dit kwaad, gelyk veelen gehoopt hadden, in Holland en Zeeland geenszins weg. Het openbaarde zig, in de Zomer van dat Jaar, ook aan de Dyken van de Frieſche Kust. Zelfs werdt het Houtwerk der Havens van Ooſtende, en andere Zeeplaatſen in Vlaanderen, daar van aanmerkelyk beſchadigd.

De Paalen van onze Dyken dus vernield zynde, zo zyn dezelven, niet zonder byſter zwaare Kosten, eerst op de noodigſte plaatſen, en verder alom, met een Steenen Voormuur bezorgd geworden, en dus veel beter en duurzaamer beſchut voor den ſlag der Zee, dan zy te vooren geweest waren. Ondertusſchen was dit Gewormte nog niet uit onze Wateren: want men heeft van tyd tot tyd bevonden, dat hier en daar Paalen en Houtwerk, aan Havens en Hoofden, van dezelven doorknaagd werden. In 't Jaar 1751 ſcheenen

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

zy zig, op nieuws, aan de Noordhollandſche Dyken, in menigte, te openbaaren. Op de Schepen vielen zy met niet minder woede aan; zo dat men dezelven, tot heden toe, op de een of andere manier daar voor moet beveiligen.

Voortteeling.

De gedagten der Natuurkundigen vielen ten deezen tyde niet alleen op het onderzoek van de uitwendige Geſtalte en inwendige Deelen van den Zee-Houtworm, maar óok op zyne Voortteeling, om de Behoedmiddelen tegen deeze Plaag te ontdekken. Geenerley Hout, hoe hard ook, mids van Zeewater doorweekt zynde, bleef van dit Ongediert onaangetast. Aan onze Dyken hebben zy de Eiken Paalen, en vervolgens ook Greenen en Elzen Hout, doorgevreeten. Men zag aan dit Hout van buiten niets dan eenige kleine Gaatjes, door welken de Staartjes uitſtaken der leevende Wormen. Zy konden derhalve van die grootte, als menze binnen de Paalen vondt, niet daar in gekroopen zyn. In Zeeland hadt men opgemerkt, dat by Zomer zekere Diertjes, als Watervlooijen, aan de Paalen kwamen, die eenige Kuiltjes daar in ſcheenen te maaken. Men dagt of deeze ook hun Zaad wierpen in zodanige of andere Gaatjes en Scheurtjes van het Hout, en dat dan deeze Wormen daar uit geboren werden. Zulk eene Voortteeling hadt niets ongerymds in gehad, wanneer 'er ſlegts eenige evenredigheid van groot-

grootte ware geweest, tusschen die Diertjes en de gezegde Wormen, of dat 'er eenige schyn ware, dat dezelven weder in zodanige Diertjes konden veranderen. Maar, dit zo niet zynde, verviel deeze bedenking t'eenemaal. VI. AFDEEL. LXIII. HOOFDSTUK.

Wylen de Heer BELKMEER, diestyds Doktor in de Geneesknnde te Enkhuizen, en dus op eene plaats, alwaar hy de schoonste gelegenheid hadt, om dit haatelyk Gedierte te onderzoeken, gaf daar over ook een uitgebreide Verhandeling uit. Hy vondt in het Slym, waar de Paalen mede begroeid waren, met het Mikroskoop veele kleine witte Stipjes, die hy voor de Eijertjes hieldt van deeze Wormen, en zodanig Hout, waar aan hy dit waarnam, hadt gemeenlyk ook byna onzigtbaar kleine Wormpjes in, doch welken het hem zeer zelden gelukt was te beschouwen. Voorts hadt hy gezien, dat van de Staartjes der Wormen, door de kleine Gaatjes, die 'er menigvuldig in de Oppervlakte van het verwormde Hout zyn, uitkomende, zig somtyds dat van den eenen Worm met dat van een anderen Worm samenvoegde; waar door die Staartjes niet alleen dikker en dunner wierden, maar ook van Kleur veranderden. Dit scheen een duidelyke blyk te zyn van hunne Paaring (*), en schoon zy al

(*) Dergelyke samenvoeging der Staarten heeft de Heer ROUSSET ook aan een Fregatschip in de Haven van Medenblik, zo hy verhaalt, waargenomen.

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

al Hermaphrodieten waren, gelyk sommigen onderstellen, zou doch in dezelven eene dergelyke Paaring, als in de Slakken, kunnen plaats hebben, door welke zy elkander wederzyds bevrugtten. Voorts heeft men een menigte van Eijertjes in derzelver Lighaam, gelyk in dat der Aardwormen, ontdekt, die, waarschynlyk, in 't Water uitgeworpen en door de Slymigheid der Zee her en derwaards gevoerd worden, tot dat zy aan de Oppervlakte van het Houtwerk uitgebroeid, als byna onzigtbaare Wormpjes, door deszelfs Poren ingang vinden. Maar hoe kunnen onze Wormen huisvesten in Openingen en Kanaalen, die gemaakt zyn door zulke byna onzigtbaar kleine Wormpjes? Men zou dit aan de Kegelvormigheid van deeze Loopgraaven kunnen toeschryven, indien zy geduurig voortgingen in het Hout: doch de Staart blyft, als gezegd is, in het uitwendige Gaatje: zo dat men onderstellen moet, dat de Worm, toen hy in 't Hout boorde, reeds een Kop hadt van omtrent die grootte, als de uitwendige Gaatjes zyn, en dat hy die Gaatjes van buiten in het Hout geboord heeft: want daar eens binnen zynde kan hy zig niet omkeeren of terug gaan.

Voedzel.

De Heer BELKMEER was van oordeel, dat het Hout wel degelyk tot Voedzel strekt van deeze Wormen; 't gene de Heer ADANSON, als gezegd is, volstrekt ontkent. Zo lang ik de reden van dit laatste niet vernomen heb,

moet

moet ik het eerſte toeſtemmen, en met gezegden Doktor het beſluit dus opmaaken. Dat de Worm het Hout, tot vergrooting van zyn Holligheid, met zynen Schulpagtigen Kop afraspt, is zeker. Dit afgeraspte Hout moet door zyn Lighaam pasſeeren; alzo men in de Holligheid, buiten om den Worm, niets vindt dan ziltig Water. Nu zou het de grootſte onwaarſchynlykheid zyn, dat eene Stoffe, tot Voeding bekwaam, door het Lighaam van den Worm pasſeerde, zonder dat hy 'er Voedzel van trok: te meer, om dat geen ander Aas blykbaar is, dat hem daar toe zoude kunnen ſtrekken. En, dewyl in de Huishouding der Natuur niets dan tot zeker Einde geſchiedt, en ten dienſte van het Schepzel; zo is de Vraag, wat nuttigheid de Zee-Houtworm anders van die doorbooringe des Houts zou kunnen hebben. Waarlyk, indien hy zyn Voedzel uit de Zee of uit het Water trekken moest, dan was zyn Staart geheel verkeerdelyk buiten, en de Kop binnen in het Hout geplaatst.

De Almagtige Schepper heeft zig alom van Werktuigen voorzien, om de Huishouding der Natuur in evenwigt te houden. Op dat het tam Gedierte niet, tot elkanders nadeel, te veel vermeerderen zoude, zyn 'er Roofdieren: op dat de Rupſen niet altoos tot eene Plaag zouden ſtrekken, zyn 'er Vogeltjes en Weſpen, die daar van zelfs de Poppen en Eytjes vernielen. Dus heeft Zyne aanbiddelyke Wysheid

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

heid ſteeds Natuurlyke middelen aan de Hand, om de onmaatige Voortteeling der Schepzelen in te binden. Hy kan het Menſchdom ſtraffen met allerley Plaagen, zonder dat 'er een Wonderwerk gebeurt. Hy kan ons daar van wederom op 't onvoorzienst ontlasten, zonder dat het Menſchelyk Oog de reden of manier, in de eerſte opſlag, uitvindt.

Vyand der Zeehoutwormen.

Dit blykt daar in, dat zulk vernielend Ongediert, als deeze Zee-Houtwormen zyn, ook zyne Vyanden heeft. Gedagte BELKMEER beſchryft ons en geeft de Afbeelding van een „ zwemmend en kruipend Dier, dat gevonden „ wordt in de Gaten door den voorigen Worm „ in het Hout gemaakt, of buiten aan hetzel„ ve. Het oefent zyne Vyandſchap daar te„ gen op deeze twee manieren. Als het Hout „ van buiten is afgemorteld, dan kruipen zy „ in de Holligheden, door de eigentlyke Hout„ wormen gemaakt, de Wormen, die daar in „ zyn, aan ſtukken ſnydende en verpletterende „ met hunne Nypers. Buiten aan het Hout „ zynde, en in deszelfs wydſte Openingen in„ dringende, kerven en vernielen zy de Staar„ tjes of uiterſte Enden der Houtboorwor„ men, waar door zy de Voortteeling van dit „ Ongediert niet alleen beletten, maar zelfs „ de Wormen dooden, die dan een leelyken „ Stank van zig geeven."

Uit de Afbeelding en beſchryving blykt, dat dit een Soort van Zee-Duizendbeenen is, en wel

wel juist dergelyk Dier; als de Heer DESLANDES voor den Houtboorenden Worm heeft aangezien (*). De Historieschryver der Akademie getuigt, immers, dat de Wormen, welken deeze Heer in de Holligheden van het doorboorde Hout der Schepen te Brest vondt, hun geheele Lighaam uit Ringen famengesteld hadden, en ter wederzyde van het Lyf ontelbaare Klaauwtjes of Pooten met Haakjes; hebbende aan den Kop twee Schulpjes, ieder met een Punt als een Boor- of Dril-Yzer gewapend. „ Deeze Worm, (zegt hy verder) „ gebruikt de verbaazende menigte van zyne „ Pooten of derzelver Haakjes, om zig vast „ te krammen aan de Vezels van het Hout, „ op dat hy dus, een Steunpunt hebbende, „ te sterker met zyn Kop zou kunnen werken." Dit strydt geheel tegen de Gestalte en Levensmanier van den waaren Zee-Houtworm, door zo veel Autheuren nagegaan. VI. AFDEELING LXIII. HOOFDSTUK.

Middelen tegen dit Ongedierte.

Geene nuttigheid van deeze Wormen kunnende aanwyzen, gaa ik over tot de Middelen, die men in 't werk gesteld heeft, om het Houtwerk voor derzelver aanranding te beschutten. Tot behoud van de in den Grond geslagen Paalen heeft men geen voldoenend Middel kunnen uitvinden, zynde alles, wat daar omtrent in 't werk gesteld werdt, of onnut, of veel te kost-

(*) *Hist. de l'Acad. Royale des Sciences*, de 1710, p. 24. Octavo.

VI. AFDEEL. LXIII. HOOFD-STUK.

kostbaar geweest, en het beſtryken met Teer of Harpuis, als ook het branden van buiten, met Vuur, bewaarde die ſlegts eenigen tyd. Ik denk, nogthans, dat, indien dezelven in 't Voorjaar en in de Zomer eens ſtyf afgeboend werden, zulks van geen minder dienst zou zyn, dan het ſchoon maaken der Schepen, 't welk men tegen de Wormen zo nuttig bevindt. BELKMEER wilde, dat dergelyk Houtwerk, in Zee ſtaande, in de Zomermaanden om de twee of drie Weeken, en 's Winters om de twee of drie Maanden, met Yzeren Schraapers zou worden afgeſchraapt en dan met ſtyve Borſtels gezuiverd. De Huid der Schepen wordt, wanneer dezelven op zyde gekrengd en dus afgeſchraapt zyn, met zekere Harpuis of Teer, daar Vergiftige Stoffen in gedaan zyn, beſtreeken. Bovendien heeft men ten uiterſte noodig gevonden, de Schepen, om die reden, met een dubbelen Huid te voorzien; gelyk door den Hiſtorieſchryver van de Akademie der Weetenſchappen van Parys berigt wordt, dat men voor vyftig Jaaren reeds, daar tegen, den binnen-Huid der Schepen, wanneer die verſch gekielhaald, ſchoon gemaakt en geteerd zyn, bezorgde met geſtooten Glas in Koehaair, leggende daar dan den buiten-Huid, van Greenen Planken, die ongevaar een Duim dik zyn, om heen, welke men aanhecht met Yzeren Spykers, wier Koppen byna een Duim breed zyn.

LXIV. HOOFD-

LXIV. HOOFDSTUK.

Beschryving van 't Geslagt *der* ZANDKOKERS, *wier Dieren een Soort van* Zee-Duizendbeenen *zyn.*

Naam. 't Woord *Sabella*, anders niet bekend in de Natuurlyke Historie, is door LINNÆUS hier, niet oneigen, tot een Geslagtnaam gebruikt voor Dieren, die hunne Wooningen van Zand of Steengruis samenstellen (*). *Sabulum*, naamelyk, waar van het afgeleid is, betekent, in 't Latyn, Zavel of grof Zand. Ik geef 'er, derhalve, in vergelyking met de Wormbuizen, den naam van ZANDKOKERS aan.

De

(*) De Heer ADANSON verwerpt de Naamen die van eenige betekenis zyn, ten opzigt van de Hoorens en Schulpen, en heeft voor dezelven, met opzet, nieuwe Naamen, die nooit in gebruik waren geweest, gefabriceerd; niet twyfelende, of dezelven zouden door de gewoonte gemakkelyker worden, dan de oude Naamen. Ik denk dat het lang zal duuren, eer men zyne Verkiezing hier in navolge, en dat hy dus niet ligt het genoegen zal hebben, van zyne verwagting in deezen vervuld te zien. Hy geeft van ter zyden een steek aan den Heer LINNÆUS, die echter, myns oordeels, veel verstandiger hier in gehandeld heeft, met niet alleen de Geslagtnaamen, maar ook de Bynaamen der Soorten, van de voornaamste Hoedanigheden af te leiden, en de genen, die in gebruik zyn, zo veel mooglyk te behouden. Zie ADANS. *Preface des Coquill.* p. XIV-XVI.

VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK.

De Kenmerken zyn dus bepaald. 't Dier is een Zee-Duizendbeen, die den Bek met Nypers heeft, en twee dikkere Voelers agter den Kop. Het huisvest in eene Pypagtige Schaal, uit Zandjes samengesteld, welke digt gedrongen op het Scheede-Vlies geplaatst zyn.

Kenmerken.

Vorming der Zandkokers.

Aangaande de manier, op welke deeze Zandbuisjes geformeerd worden, geeft REAUMUR de volgende bedenkingen op. „ Zy woonen „ in het Zand, gelyk de Aardwormen in de „ Aarde. Het Vogt, dat uit hun Lighaam „ gaat, is niet in genoegzaam groote veel- „ heid, of niet dik genoeg, om hun eene „ Schaal te vormen: maar het is Lymig ge- „ noeg, om de verscheiderley Zandkorreltjes „ en brokjes Schaal, die hun omringen, aan „ elkander te hechten: het doet den dienst „ van een soort van Kalk of Sement, welke „ de Zandkorreltjes en brokjes van Schulpen „ als zo veele Steentjes samen verbindt. De „ kragt van dit Lymige Vogt is zeer kenbaar „ wanneer de Zee, geduurende haare Ebbe, „ zekere Zandbanken bloot laat, daar zulk „ slag van Wormen huisvesten. Alsdan ver- „ toont de Oppervlakte van deeze Banken een „ byzondere manier van Stekeligheid. De „ Openingen van de Buisjes, waar in de Wor- „ men woonen, steekt een Lyn of halve Lyn „ buiten 't Zand uit, en deeze Buisjes zitten „ digt nevens elkander." Dat deeze Buisjes zo veel uitsteeken, schryft hy daar aan toe, dat

dat het Zand, daar tusschen, van de Zee is weggespoeld, en merkt aan, dat men 'er somtyds geheele Klompen van vindt, gelyk hy 'er eene afbeeldt; welke blykbaarlyk zyn samengesteld uit dergelyke Wormbuisjes, waar van men 'er ook somtyds los op 't Strand vindt leggen, die niet dikker dan een blad Papier zyn. Hier uit, en tevens uit de Afbeelding van het Dier, in deeze Wormbuisjes huisvestende, schynt hy dat op 't oog te hebben, 't welk door den Heer BAKER, onder den naam van Pypdiertje, is beschreeven, en zodanig, als men het aan de Kust van Engeland gevonden hadt, afgebeeld (*); zynde op eene volgende Soort van dit Geslagt aangehaald: doch het Dier van REAUMUR, met een dik Lyf, een dunne Staart en een platten Kop, schynt weinig te gelyken naar de Zee-Duizendbeenen (†). VI. AFDEEL. LXIV. HOOFDSTUK.

Nader komt met dezelven dat Dier van sommige Wormbuisjes overeen, waar van ik de Afbeelding ontleend heb uit het Werk van den Heer D'ARGENVILLE, gelyk die op onze Plaat CXXV, in *Fig.* 5, vertoond wordt. „ Men zou hetzelve (zegt hy,) voor een „ waare Duizendbeen neemen, indien het niet „ slegts, Gestalte van het Dier. Pl. CXXV, *Fig.* 5.

(*) Zie *Nuttig Gebruik van 't Mikroskoop*, Amsterd. 1756, bl. 358. Pl. 13. f. 2, 3.

(†) Zie zyn Vertoog, *Mem. de l'Acad. Royale des Sciences de l'An* 1711, p. 167.

VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK.

„ flegts, van den Kop af te rekenen, tot een „ derde deel van zyne langte met Pooten was „ voorzien. Aan dat gedeelte telt men vyf- „ tien [zeventien] Ringen, die ieder op zyde „ een paar Pooten hebben. Het Dier komt „ door behulp van deeze Pootjes uit de Schaal, „ daar het ander gedeelte van zyn Lyf in „ blyft, en zyn Kop vertoont zig, onder de „ gedaante van een langwerpig Halfmaantje, „ voor aan den eerſten Ring. Deeze Kop is „ zeer klein, en heeft van onderen een lood- „ regt Streepje, dat den Bek maakt, die met „ verſcheide ryën van Haakswyze Tanden is „ gewapend. Hy is omringd met vier Hoor- „ nen, die van elkander wyken en elkander „ naderen." Dit zullen de gedagte Nypers en Voelers zyn. „ De twee derden van het „ Lighaam, die niet uit de Pyp komen, zyn „ effen en glad, en de Ringen, die hetzelve „ ſamenſtellen, zo fyn, dat menze naauwlyks „ kan onderſcheiden. Dit gedeelte, vol van „ Ringen, is op zyne kanten donker wit; het „ overige is bleekrood, wordende in de ge- „ heele langte doorloopen van een groot Bloed- „ vat, welks ſcherpe Kleur door de Opper- „ vlakte heen ſchynt en dezelve rood maakt. „ Het is te vermoeden, dat deeze Wormen „ gemakkelyk uit hunne Pypjes komen, om „ hun Aas te zoeken: men wordt in hun maak- „ zel niets gewaar, 't welk hun zulks zou kun- „ nen beletten" (*). Ze-

(*) *La Conchyliologie*, II. Part. p. 26.

Zeven Soorten komen in dit Geſlagt voor, waar onder twee uit de Indiën, en één van de Kaap der Goede Hope; drie uit de Zee rondom ons Wereldsdeel afkomſtig. Voorts vindt men 'er nog één Soort onder, die ongemeen klein is, voorkomende in de Staande Wateren van Europa.

(808) Zandkoker, *die de Schaal op zig zelf, los en vry, enkeld, gekromd heeft, beſtaande uit glinſterende Linsvormige Korreltjes.* DCCCVIII. *Sabella ſcrupoſa.* Grofkorrelige.

Deeze, in de Indiën huisvestende, heeft de Schaal Elsvormig, ſtomp, taamelyk krom, van dikte als een Zwaanen Veder Schaft en daar boven; ſamengeſteld uit Linsvormig Zaad, dat wit en gepolyst is, en van egaale grootte.

(809) Zandkoker, *die de Schaal op zig zelf, los en vry, enkeld, gekromd heeft, beſtaande uit bruine Zandagtige Korreltjes.* DCCCIX. *Sabella Granulata.* Fynkorrelige.

In de Noorder-Oceaan, op diepe plaatſen, onthoudt zig deeze, volgens J. G. Könic.

Zy

(808) *Sabella* Teſtâ ſolitariâ liberâ ſimplici curvatâ, Granis Lentiformibus nitidis. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 335. Sp. 1.

(809) *Sabella* Teſtâ ſolitariâ liberâ ſimplici curvatâ, Granis Arenaceis fuscis. *Syſt. Nat.* XII.

VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK.

Zy heeft de Schaal van dikte als een Ganzen Veder Schaft, van eene donkere Kleur. Dergelyke Kokertjes, van Zand en Schulpgruis ſamengeſteld, komen ook aan onze Stranden voor.

DCCCX. *Sabella ſcabra.* Ruuwe.

(810) Zandkoker, *die de Schaal op zig zelf, met haar Grondſteun vastgehecht, enkeld en gekromd heeft, uit Korrels beſtaande, welke Straalagtig ruuw zyn.*

In de Verhandelingen der Keizerlyke Akademie van Petersburg, op het Jaar 1766, komt de Afbeelding van deeze Soort voor, onder den naam van *Dentalium*, dat boogswyze krom is en ſpongieus, hebbende de Oppervlakte ruuw wegens veele digt aan elkander geplaatſte Knobbeltjes. Men vindt het in de Amerikaanſche Oceaan.

DCCCXI. *Sabella ringens.* Bloemen-Polypen.

(811) Zandkoker, *die de Schaal eenigermaate Tak-*

(810) *Sabella* Testâ ſolitariâ Baſi fixâ, ſimplici curvatâ, Granis radiato-ſcabris. *Syſt. Nat.* XII. Dentalium arcuatum ſpongioſum, Superficie Tuberculis contiguis exasperatâ. *Act. Petropol.* 1766. p. 353. T. 9. f. 1, 2.

(811) *Sabella* Testâ ſubramoſâ fixâ erectâ. *Syſt. Nat.* XII. Serpula ringens. *Syſt. Nat.* X. p. 788. N. 703. BAKER *Mikrosk.* T. 13. f. 2, 3. BASTER *Uitſpann.* I. D. p. 91. T. 9. f. 4. Blumen-Polypen von ſuſſen Waſſer. SCHÆFF. *Monogr.* 1755. *Abhand. von Inſecten* I. D. N. VI. Pl. 1, 2. Brachionus tubiſex, PALLAS *Zoöph.* p. 46. *Lyſt der Plantdieren* bladz. 112.

Takkig, vast zittende en regtopſtaande heeft. VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD. STUK.

Het *Koker-Diertje* van den Heer BASTER, hier aangehaald, was, zo wel als het *Pypdiertje* van den Heer BAKER, uit Zeewater afkomſtig, en zy ſchynen beiden aanmerkelyk te verſchillen van de *Bloemen Polypen* van Zoet Water, daar de Pastoor SCHÆFFER zulk eene uitvoerige beſchryving en zo fraaije Afbeeldingen van geeft, wordende van den Heer PALLAS de *Pypmaakende* Arm-Polypus getyteld.

Deeze is ongelyk kleiner dan de gemelde Koker- en Pyp-Diertjes. SCHÆFFER, die ze by geval, terwyl hy zyne Groene Arm-Polypen nazag, ontdekte, ſtelt de langte op ongevaar een twaalfde Duims en de dikte als die van het fynſte Paardehaair. By naauwkeurige beſchouwing bleek, dat zy Kegelvormig waren, dunst aan het onderſte End, waar op zy ſtonden. De Kleur was meeſtendeels bruinagtig, doch eenigen trokken ook naar 't geelagtig groene, ja verſcheidene waren geheel wit en half doorſchynende. Wanneer hy het Glas een weinig bewoog, of op een andere manier het Water deedt ſchommelen, zo bewoogen zig ook deeze Steeltjes heen en weder, of op en neer, naar dat zy geplaatst waren, en konden ook door de ſterk-

VI. ARTEEL. LXIV. HOOFD-STUK. *Bloemen-Polypen.*

ſte ſchudding niet los gemaakt worden van hunne Zitplaats.

Het Mikroskoop hielp den Pastoor wel haast uit de onzekerheid, waar in hy zig ten opzigt van deeze, nooit te vooren door hem geziene Voorwerpen, bevondt. Hy wierdt gewaar, dat zyne Steeltjes Kegelagtig ronde, holle Pypjes waren, van eene regelmaatige ſtructuur. De meeſten waren enkeld, doch eenigen hadden Zytakken, waar van ſommigen regte, anderen ſcheeve hoeken maakten met den Hoofdſtam. De Pypjes zelf waren gemeenlyk een weinig over den eenen kant geboogen. Haare Oppervlakte beſtondt uit eene byna ontelbaare menigte van kleine Lighaampjes, die zig als ronde Korreltjes vertoonden, zynde evenwel zodanig tegen elkander aangevoegd, dat 'er geene tusſchenruimte overbleef. Ook ſcheenen meest alle Pypjes aan 't boven end of Mondſtuk nog onvoltooid te zyn, en ſommigen hadden Knobbeltjes, Ringen of Uitſtekken, waar uit derzelver aangroeijing blykbaar was.

Hoe zonderling, nu, dit maakzel van de Kokertjes aan hem voorkwam, niet minder aartig was de Vertooning van het Diertje. By de minſte beweeging van het Water kwam iets te voorſchyn, dat blyk van Leven gaf; doch met zo oneindige veranderingen, dat men 'er naauwlyks iets van wist te maaken.

„ Ten minſten moet ik bekennen, (zegt

„ SCHÆF-

„ SCHÆFFER,) dat my tot heden toe geen VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK. *Bloemen-Poypen.*
„ Diertje in de Natuur bekend geworden is,
„ 't welk zig zo menigmaal veranderen kan
„ als deeze Soort, en alle oogenblikken een
„ andere Geſtalte aanneemen en onder dezel-
„ ve zig vertoonen. Men mag daar van uit
„ de volgende Waarneemingen zelf oordee-
„ len".

Dikwils zag men alleen maar een ſoort van Draaikolk in het Water, aan de Opening van het Pypje, daar ſomwylen iets witagtigs uitpuilde; doch dit laatſte kwam byna nooit tweemaal onder een zelfde Gedaante voor. Derzelver verſchillende Vertooningen.

„ Somtyds wierdt men ſlegts twee kleine
„ ſcherp toeloopende Punten gewaar, die bui-
„ ten de Pyp uitſtaken. Dan, wederom, ver-
„ toonden zig, in plaats van deeze Punten,
„ een of twee Rolronde Staafjes, als Slakken-
„ hoornen, doch grootelyks verſchillende in
„ plaatzing. Den eenen tyd kwamen zy naar
„ elkander toe, een anderen tyd ſtonden zy
„ evenwydig, een anderen, wederom, wee-
„ ken zy ver van één, en maakten dus byna
„ de figuur van een V. Ook kwamen de ge-
„ dagte Punten en de Staafjes wel eens ge-
„ zamentlyk te voorſchyn, en zulks met on-
„ telbaare veranderingen. In plaats van dee-
„ ze Punten en Staafjes zag men ſomwylen
„ een doorſchynend, Lilagtig, mismaakt Lig-
„ haam, dat zig als een Vierhoek of ſcheeve
„ Ruit, of rond-Bladerig en ook wel Hartvor-

VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK. *Bloemen-Pypen.*

„ mig vertoonde. Dit ronde Hartvormige
„ Deel zag men dikwils geheel alleen uit de
„ Pyp voortkomen, doch het was ook dik-
„ wils met één of beide de voorgemelde Pun-
„ ten en Staafjes, en wel of maar met dee-
„ zen en genen alleen, of met beiden te ge-
„ lyk, vergezeld. Wanneer zig de Staafjes
„ of Punten alleen vertoonden, dan ſtonden
„ zy, ten aanzien van dit mismaakte Lig-
„ haam, links, regts, in 't midden, op of
„ nevens hetzelve: doch, als zy beiden te-
„ genwoordig waren, zo bevonden zig nu
„ deeze, dan gene, in 't midden of aan de
„ zyden, nevens of agter elkander, enz.

„ Om kort te gaan, zeer dikwils kwam, in
„ plaats der Punten en Staafjes, en in plaats
„ van het eerstgemelde Lilagtige Lighaam,
„ iets Vliezigs, dat doorſchynend was, te
„ voorſchyn; ziend 'er nu eens uit als een
„ reguliere Kogel, dan als een Puntig, dan
„ als een meer of min rond, uitgebreid of
„ gevouwen, en over elkander geſlagen Bloe-
„ men-Blad. En ook deeze Kogel, of dit
„ Blad, ſtonden niet alleen links of regts,
„ of in het midden; maar men zag ook, hier
„ en daar, met dezelven teffens de meermaals
„ gedagte Punten of Staafjes, ieder alleen of
„ beiden te gelyk, enkeld of dubbeld. En,
„ menigmaal kwamen 'er twee, drie of meer,
„ zodanige oogſchynlyk ſpitſe of ronde Bloe-
„ menbladen, allengs, uit de Pyp te voor-
„ ſchyn.

VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK. *Bloemen-Polygen.*

„ ſchyn. Nu eens liepen dezelven, altemaal, „ boven, als in een Punt te ſamen, en had- „ den alsdan de Geſtalte van een Knop of „ nog toegeſlootene Bloem. Dan eens ſton- „ den de Bladen wat van elkander, en gaven „ 'er dus de gedaante aan van een opengaan- „ de Bloemknop. Dan, wederom, vertoon- „ den zig alle Bladen volkomen uitgebreid, „ en ſtelden aldus niets Natuurlyker voor, „ dan eene volmaakt ontlookene Bloem, van „ drie of vier Blaadjes, waar van ieder ge- „ duurig zyn figuur en plaatzing veranderde. „ Dewyl, men, eindelyk, hier en daar, in „ plaats van vier, maar drie of twee Blaadjes „ waarnam, gaf zulks den ſchyn van een ver- „ welkende of afvallende Bloem.

„ Het maakte, nogthans, de aller-aartigſte „ Vertooning, wanneer boven gemeld wan- „ ſtaltig rond, hoekig of Hartvormig Lighaam „ in 't eerst geheel alleen uit de Pyp voort- „ kwam. Hetzelve, naamelyk, viel doorgaans „ ſneller, dan in een oogenblik, tot regelmaa- „ tige Bloemblaadjes van één; juist op gely- „ ke manier, als of eene nog geſlootene Bloem „ eensklaps open gaan en zig uitbreiden wil- „ de. En, wanneer het my gelukte, dat ik „ verſcheide Pypjes tevens in het Perk van „ myn Vergrootglas had, dan was dit Schouw- „ ſpel te voortreffelyker, naardien zig aan ie- „ der Buis alles onder eene verwisſelende en „ verſchillende Gedaante vertoonde. Hier by

VI. AFDEEL LXIV. HOOFD-STUK. *Bloemen-Polypen.*

„ zal ik nog alleenlyk aanmerken, hoe deeze „ zo wonderbaare Geſtaltewisſelingen, buiten „ twyfel, den anders zo ſcherpzienden LEEU-„ WENHOEK tot het denkbeeld vervoerd kun-„ nen hebben, dat het Diertje zyn Bladen af-„ leid en van dezelven zyn Buis of Wooning „ maakte."

Het maakzel der Pypjes of Kokertjes.

Dit's dan de reden, dat SCHÆFFER deeze Schepzels Bloemen-Polypen noemt Hy kon niet twyfelen, of het waren Diertjes, doch, om zig daarvan nader te verzekeren, bragt hy eenigen, zo van de enkelde als ſamengeſtelde Pypjes, in een druppeltje zuiver Bronwater, onder 't ſamengeſtelde Mikroskoop. Het eerſte, dat hem toen bezig hieldt, was de nadere beſchouwing van het maakzel deezer Pypjes of Kokertjes. Zy hadden door de enkelde Vergrooting uit ronde Korreltjes geſcheenen te beſtaan, gelyk zy ook van LEEUWENHOEK voor zodanig opgegeven waren; doch thans bevondt hy die Korreltjes altemaal gelykzydige reguliere Zeshoeken en dus zeer bekwaam te zyn, om door de ſamenvoeging een volmaakt geſlooten Wand te formeeren. In 't midden vertoonde zig een wat donkerer Stip, even als men in veelhoekige Zout- of Zandkorreltjes, onder 't Mikroskoop, dikwils waarneemt. De Kleur was bruinroodagtig of geelagtig groen, en altemaal waren zy doorſchynende, doch meest aan 't onderſte End, daar het Steeltje ergens

op

op was aangehecht, en het kwam hem voor, als of het Diertje zelf 'er door heen zig vertoonde.

Zo dikwils de Pastoor de Pypjes of van onderen, daar zy vast gezeten hadden, of op zyde ergens opende, bleeven 'er de Diertjes nooit lang in, maar verlieten deeze Koker-tjes, en dit gaf hem de schoonste gelegenheid, om zig van hunne Gedaante en Beweeging te verzekeren. Hoedanig zy zig, door sterke Vergrooting, aan hem openbaarden, kan men best uit zyne keurige Afbeeldingen opmaaken. Ik zal alleen kortelyk melden, dat de Bloembladjes thans zig aan den Rand als met oneindig veele Haairtjes bezet vertoonden, die zig ongemeen snel bewoogen; zittende dezelven aan eene heldere geheel doorschynende Zoom, die met den uitersten Zoom der Kieuwen, in de Kieuwenpooten en getakte Watervlooijen door hem waargenomen, veel overeenkomst scheen te hebben. „ Het overige „ deezer oogschynelyke Bloembladen is half„ doorschynende, en men ziet verder niets, „ dan louter digt tegen elkander aan geplaat„ ste fyne Stipjes, die van een menigte smal„ le Streepen, Plooijen en Rimpels begeleid „ worden, en welke alle ten deele scheef „ overdwars, ten deele regt in de langte ne„ derwaards, naar het Middelpunt, daar de „ Bladen aan elkander gevoegd zyn, toeloo„ pen."

Bloemen-Polypen. De Dier-tjes op zig zelf beschouwd.

In

VI. AFBEEL. LXIV. HOOFD. STUK. *Bloemen Polypen.*

In de vry in 't Water zwemmende Diertjes, wierdt de Heer SCHÆFFER gewaar, dat de vereeniging der Bloemblaadjes een Kelk of Trechter maakte, die in een zeer lange en ongemeen dunne Staart uitliep. „ Het Dier„ tje kan dit Deel zes- en meermaalen langer „ maaken, dan het uit zig zelve is: het kan „ dit Deel ook ongemeen klein en kort sa„ mentrekken, en, zonder zig zelf in 't min„ ste te beweegen, de Staart zeer ver en snel „ van zig uitschieten. Daar benevens is het „ in staat, om dit zyn lange Deel, op alle „ mooglyke wyzen, te krommen en te be„ weegen. Nu eens wordt hetzelve in 't ron„ de te samen gerold; dan laat het Dier die „ Staart Slangswyze voortloopen; dan legt „ het dezelve, twee, drie en viermaal in de „ langte, op of nevens elkander, en brengt „ die verder in zo verschillende Gestalten, „ Plaatzingen en Leggingen, als 'er te be„ denken zyn."

Ik zal niet treeden in de byzonderheden van de Huishouding of Levensmanier deezer Bloem-Polypen, ten opzigt van het gebruik van derzelver Lighaamsdeelen, door den Pastoor zo omstandig nagegaan; noch in zyne vergelyking van dezelven met de zogenaamde Bloemen van het Rood Koraal, die dergelyke Diertjes zyn: eensdeels om niet te breed uit te weiden, en andersdeels, om dat het in 't naastvolgende Stuk de plaats zal zyn daar van te spreeken. (812)

(812) Zandkoker, *die de Schaal famengeſteld heeft uit menigvuldige Kamertjes, door een Gat gemeenſchap hebbende.*

VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK.

DCCCXII *Sabella Alveolata.* Tregter-Worm.

Onder den naam van *Engelſch Buisagtig Zandkoraal* geeft de Heer ELLIS eene fraaije Afbeelding van zekere Klompen, welke dikwils, by Stukken van aanzienlyke grootte, aan de Kust van Engeland, by Jarmouth, omtrent den Peil van Laag Water voorkomen; als ook op den Oever by Dieppe in Vrankryk, van welke laatſte plaats het Stuk, waar van een gedeelte door hem vertoond wordt, in zyne volle grootte gebragt was aan den Heer DA COSTA, Lid der Koninglyke Societeit, die hetzelve aan hem gaf. Het was, in zyn geheel, ongevaar zes Duimen lang, vyf Duimen breed en drie Duimen dik, van eene donkere Zandige Kleur en brooſche zelfſtandigheid, eer ligt dan zwaar, aan alle zyden poreus, doch hier en daar onderſcheiden door byzondere Openingen.

„ Het bovenſte gedeelte der Klomp (zegt „ hy) is van een zeer aartig maakzel. Men „ kan het vergelyken by eene menigte van „ kleine en wat platagtige Tregtertjes, die „ ſchuins

(812) *Sabella* Teſtâ compoſitâ concamerationibus numeroſis Foro communicantibus. *Syſt. Nat.* XII. Tubipora Arenoſa. *Syſt. Nat.* X. p. 790. Tubularia Arenoſa Anglica, ELLIS *Corall.* Angl. p. 90. T. 36.

VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK. *Tregter-Worm.*

„ ſchuins boven en zo digt aan elkander ge-
„ plaatst zyn, dat de bovenſte rand van ie-
„ der laagere Tregter verborgen wordt door
„ den onderſten rand van de gene, die 'er on-
„ middelyk boven is. Zy ſtaan zo ſchuins,
„ dat het Gaatje in de bodem van ieder, 't
„ welk men de Pyp van den Tregter kan
„ noemen, duidelyk in 't gezigt valt. Deze
„ Pyp loopt van den bodem des Tregters tot
„ omtrent zyn halve diepte in den Steen,
„ doch niet altoos in eene regte Linie voort,
„ of tot de zelfde diepte, of van de zelfde
„ breedte; maar een weinig ſcheef of krom,
„ en zy is van meer of minder breedte of
„ diepte, naar de grootte van het Dier dat
„ den Tregter bewoont. Men wordt op de
„ meeſten van de Holletjes een klein Dekzel-
„ tje van Zand gewaar, dat waarſchynlyk van
„ het Dier tot zyne veiligheid en beſcherming
„ daar op gemaakt wordt, wanneer zy zig
„ uit het wyde deel in de Pyp begeeven.
„ Deeze Pypen komen hier in overeen, dat
„ haare bodems digt geſlooten zyn.

„ Het Dier, 't welk omtrent een half Duim
„ lang is, heeft een Kop, die uit drie ovaale
„ ryën van platte ſtyve Pennetjes, welke een
„ ſchoonen Paarlglans hebben, beſtaat. Deeze
„ zyn beweeglyk naar deszelfs believen, in
„ verſcheide rigtingen en tot verſchillende
„ oogmerken. In de overlangſe Sleuf, welke
„ deeze drie ryën verdeelt, is de Mond, naar

„ wel-

„ welken de binnenſte afloopt. Ieder ry is VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK. *Tregter-Worm.*
„ in twee deelen verdeeld, en wordt door
„ verſchillende Spieren bewoogen. De twee
„ Spieren van de buitenſte ry vertoonen zig
„ onmiddelyk daar onder, en ſchynen in het
„ voorſte deel van den Hals ingeplant te zyn.
„ De Pennetjes van deeze ry zyn aan de En-
„ den haakig, en zodanig in ieder verdeeling
„ geplaatst, als of zy draaiden om elkander
„ voorwaards te ontmoeten. Aan het boven-
„ ſte deel des Lighaams zyn zes aartige Poo-
„ ten, drie wederzyds, van Geſtalte als Vin-
„ nen, en beſtaande ieder uit zes Pennetjes,
„ als Riemen gefatzoeneerd. De kleine Poo-
„ tjes, wederzyds tot aan de Staart toe, be-
„ ſtaan uit Kwastjes van kleine ſpitſe glinſte-
„ rende Pennetjes. Aan 't midden des Lig-
„ haams is een ronde Klomp, die waarſchyn-
„ lyk de Lyfmoeder of Eijerſtok zal zyn van
„ het Dier."

(813) Zandkoker, *die de Schaal rolrondag-tig, en byna van dunte als Papier heeft.* DCCCXIII. *Sabella Chryſodon.* Goudtand.

In de Figuuren 6 en 7, op onze Plaat CXXV, hebben wy de Afbeeldingen overgenomen van dit PL. CXXV. *Fig.* 6, 7.

(813) *Sabella* Testâ ſubcylindraceâ, Testaceo Papyraceâ. *Syſt. Nat.* XII. Teredo Chryſodon. BERG. *Act. Stockholm.* 1765. p. 228. T. 9. f. 1-3.

VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK.

dit fraaije Zee-Schepzeltje, 't welk aan 't Strand van de Kaap der Goede Hope, door een geweldigen Stormwind, was opgefmeeten. De eerstgemelde Figuur vertoont hetzelve in zyn Koker zittende, de andere zo als het zig, daar uit gehaald, vertoonde. Het heeft den naam *Chryfodon*, zo veel betekenende als *Goudtand*, van zestien vergulde Tanden, die het wederzyds aan den Kop draagt, bekomen. In *Fig.* 7 ziet men den Worm van boven, en in *Fig.* 6, wat den Kop betreft, zynde de Staart ingetrokken: want de Scheede is aan beide Enden open. Hier volgt de befchryving van dit Schepzel, door den Sweedfchen Heer BERGIUS.

Goudtand.

„ Zyn Lyf is een Vinger lang, platagtig „ rond, week van zelffiandigheid, glad, met „ een zeer dunne veelkleurige Huid. De Kop „ is een weinig dikker, van boven verheven- „ rond, van onderen platagtig; van vooren „ met een dikke, roode, Haairigheid gekroond; „ van boven witagtig; op zyde met Pluimag- „ tige Kwastjes, die rood zyn en van langte „ als de Kop. Onder de Haairigheid van voo- „ ren is een platagtige Lip. Aan de onderfte „ zyde van den tip des Kops ftaan wederzyds „ zestien Tanden overend, die Streepswys', „ fpits, eenigermaate krom zyn, van Hoorn- „ agtige zelffiandigheid, en van eene glanzige „ Goudkleur, op ééne ry, aan den Wortel „ met een zeer tedere Huid bedekt. De bui-

„ ten-

„ tenſte zyn de grootſten, ongevaar een zesde VI.
„ Duims lang; naar binnen toe worden zy AFDEEL.
„ allengs kleiner, met den buitenſten kortst, LXIV.
„ in een tegenſtrydige rigting. Vier Voelers HOOFD-
„ heeft het Dier op zyde van den Kop, we- STUK.
„ derzyds twee, Elsvormig, op zig zelf ſtaan-
„ de, week; waar van de bovenſten, by de
„ Tanden, in de met Tandjes gehaairde Lip
„ ingeplant zyn; doch de onderſten een wei-
„ nig boven de Kwastjes uitſteeken. De Rug
„ is glad, maar, naast onder den Kop, en
„ naar de Staart toe, met een tedere witagti-
„ ge Huid geplooid. De Buik is ook glad,
„ alleenlyk naar de Staart toe geplooid. De
„ zyden des Lighaams, van den Kop tot aan
„ de Staart, zyn gedoornd met bondelswyze
„ vergulde Tanden, die by den Kop en
„ Staart in de Schubswys' over elkander leg-
„ gende Ringen of Leedjes, maar in 't midden
„ van het Lyf wyd van een, ingeplant zyn. De
„ Staart is ovaal, zo week niet als het Lyf,
„ dikker, en van Vleeſchagtige Kleur, met wit-
„ agtige Streepjes. De Koker, die het Dier
„ beſluit, doch daar het los en vry in zit,
„ is Kegelvormig, regt, Buisagtig, aan bei-
„ de Enden open, overdwars met afgebroken
„ Streepjes, eenigermaate ruuw, byna zo lang
„ als het Diertje, van eene Schaalagtige zelf-
„ ſtandigheid als Papier en brooſch."

VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK.

(814) Zandkoker, *die de Schaal Vliezig, regtopſtaande en geworteld heeft.*

DCCCXIV. *Sabella Penicillus.* Zee-Penſeel.

Een bondel van Pypjes, in Wyngeest overgebragt van 't Eiland Maltha, en door den Heer COLLINSON, te Londen, aan den Heer ELLIS medegedeeld, heeft aanleiding gegeven tot de naauwkeurige beſchouwing en beſchryving van deeze Soort, onder den naam van *Maltheeſch Buisagtig Korallyn.* Toen ELLIS deeze Pypen en Dieren uit den Wyngeest nam, wierdt hy een klein Slymig Zakje gewaar, waar in de Wortels of eerſte beginzels van verſcheide deezer Pypjes waren ingeplant. „ De Pypjes zelf worden (zegt hy) „ allengs dikker naar dat zy in hoogte ryzen. „ Haare buitenſte Rok beſtaat uit Cirkelronde „ Streepen van eene Aſchkleurige Aardagtige „ Stoffe, met verſchillende Schaduwen, digt „ aan een gelymd, en de binnenſte Opper- „ vlakte, vast vereenigd met de buitenſte, „ is gemaakt van eene taaije, Hoornagtige „ doorſchynende zelfſtandigheid, met eene „ zeer gladde Oppervlakte. De holligheid van „ de Pypen is volmaakt rond, niettegenſtaande het Dier, dat dezelve bewoont, en van „ 't

(814) *Sabella* Testâ membranaceâ erectâ radicatâ. *Syst. Nat.* XII. Serpula Penicillus. *Syst. Nat.* X. p. 788. N. 702. ROND. *Inſ.* 2. p. 76. Corallina Tubularia Melitenſis. ELLIS *Corall.* Angl. 92. T. 34. Koker-Scolopendra, BASTER *Uitſpann.* I. D. bladz. 88. T. 9. f. 1.

„ 't Geſlagt der Duizendbeenen is, in Geſtal- VI.
„ te iets of wat naar eene uitgerekte en ſa- AFDEEL. LXIV.
„ mengedrukte Bloedzuiger gelykt. Het blykt HOOFD-
„ uit de indrukzels der Pooten, aan de bin- STUK.
„ nenzyde, dat het zig zelf vryelyk kan om-
„ draaijen en opheffen, of ook terug wyken
„ naar believen, om zyne Prooy te beter te
„ kunnen aantasten en zig daar van meeſter
„ maaken. Deeze Duizendbeen heeft twee
„ fraaije en aanzienlyke Armen of Voelers,
„ den linker veel grooter dan de regter. Zy
„ zyn dubbeld gepluimd, gelyk door Vergroo-
„ ting blykt. Het getal der Pooten, weder-
„ zyds, gaat de anderhalf honderd te boven."

Aan den Heer Doktor BASTER, te Zirikzee, werden in February des Jaars 1759, uit de Noordzee, eenige dergelyke Pypjes toegebragt, die bruingraauw Vliezig waren, aan 't eene End van dikte als een Schryfpen, aan 't andere als de Pink, en ongevaar een Voet lang. Hier uit, toen zyn Ed. dezelven in een Kom, met helder Zeewater, gelegd hadt, kwamen wel haast eenige Haairtjes te voorſchyn, die, door den Koker by een gehouden, zig, met denzelven, volmaakt als een Penſeel vertoonden. Wanneer, eindelyk, de Kop van 't Dier daar uit kwam, zag men duidelyk dat het twee Armen waren, of twee Tregterswyze Kwasten, uit een menigte van Pluimpjes ſamengeſteld, die zeer fraay, met een mengeling van hoog of ligter rood en graauw- of

VI. AFDEEL. LXIV. HOOFD-STUK.

blaauwagtig wit, gekoleurd waren. Zyn Ed. kon geen onderscheid in grootte tusschen de Armen van de eene of andere zyde bespeuren. De Wormen, uit de Kokers gehaald, waren groenagtig op de zyden, en op de Rug, in 't midden, geelagtig wit, zynde, over de geheele langte, in kleine Vierkantjes verdeeld. Het Dier hadt wederzyds meer dan honderd Pooten, die aan hetzelve tot kruipen of zwemmen dienden. De Kokers waren van buiten zeer oneffen, en met Vuil begroeid, doch van binnen zeer glad, zynde ten minste een derde langer dan het Dier, en van onderen, zo wel als van boven, open; doch of die Opening daar van daan kwam, dat zy van haar Grondstuk afgerukt waren, dan of dezelve hun tot loozing der Vuiligheden diende, kon zyn Ed. niet verzekeren. Het eerste, niettemin, kwam hem waarschynlykst voor; alzo het Dier zelf, aan het einde van zyne Staart, een Opening voor den Afgang scheen te hebben. Ook waren deeze Pypjes door den Visscher niet ergens vast zittende, maar los in Zee dryvende gevonden.

LINNÆUS geeft aan dit Schepzel den naam van *Penseel*. Zyn Ed. schynt, uit het zitten van de dunste Enden deezer Pypjes, volgens de Waarneeming van den Heer ELLIS, in een Slymig Zakje, en misschien ook wel meest uit de Afbeelding, opgemaakt te hebben, dat deeze Pypjes natuurlyk overend stonden

den en ergens op geworteld waren. Hierom ſchynt zyn Ed. deeze Soort als tot een overgang gebruikt te hebben; uit den Rang der Schulpdieren tot dien der Zeegewaſſen, wel ken ik in 't volgende STUK van deeze Natuurlyke Historie zal beſchryven.

Alzo deeze Natuurlyke Historie niet alleen tot vermaak der Liefhebberen, maar ook tot onderrigting van minder kundigen geſchikt is, zo heb ik dienſtig geoordeeld, de gekleurde Afbeeldingen der *Verzameling van Hoorens en Schulpen*, door KNORR begonnen en door zyne Erven vervolgd, waar van nu het *Derde Deel*, in 't Nederduitſch, by de Erven van F. HOUTTUYN is uitgegeven, op haare plaatſen aan te haalen. En, dewyl 'er nog veelen aan ontbraken, heb ik, de Schikking en bezorging van het verdere Vervolg van dat Werk, met het Vyfde en Zesde Deel, my overgelaten zynde, onder het beſchryven van dit en het voorgaande Stuk, dat gebrek eenigermaate getragt te verhelpen; waar door die Verzameling thans een *taamelyk complecte* Conchyliogie wordt. Dan de menigte van Voorwerpen heeft my gedwongen eenige verandering hier in te maaken; en dus ben ik genoodzaakt de volgende verſchikking en vervulling van de Aanhaalingen op te geeven; naamelyk

In het Voorgaande XV. STUK moest uitgelaten zyn.

Op Bladz. 217. N.	64. KNORR *Verzam.* VI. D.	Pl. 28. f. 2.
268 N.	136.	Pl. 28. f. 1.
336. N.	205.	Pl. 24. f. 4.
338. N.	207.	Pl. 13. f. 1.
342. N.	211.	Pl. 19. f. 1.
379. N.	241.	Pl. 18. f. 1.

Daar tegen behoorde te ſtaan of ingevoegd te zyn, in 't voorgaande XV. STUK.

Op Bladz. 206. N.	47. KNORR *Verzam.* VI. D.	Pl. 38. f. 4.
217. N.	64.	Pl. 37. f. 3.
268. N.	136.	Pl. 37. f. 2.
304. N.	167.	Pl. 36. f. 1, 2.
336. N.	205.	Pl. 38. f. 5.
337. N.	206.	Pl. 34. f. 3.
361. N.	214.	Pl. 13. f. 1.

In dit XVI. STUK,

Op Bladz. 2. N.	271. KNORR *Verzam.* VI. D.	Pl. 31. f. 1.
128. N.	382.	Pl. 27. f. 7.
133. N.	389.	Pl. 27. f. 6.
237. N.	479.	Pl. 19. f. 6.
286. N.	523.	Pl. 19. f. 1.
394. N.	632.	Pl. 39. f. 3.

DRUKFEILEN.

XV. STUK, bl. 17. Pl. CXV. Moest by 't kleine Hoorentje de Letter A ſtaan.
bl. 346. reg. 27. *Voor* rondagtig, *Lees* roodagtig.
bl. 406. N. 250. *Lees* die de Schaal hemelſchblaauw geſtreept, *enz.*

XVI. STUK, bl. 142. reg. 16. Noemtze. *Lees.* Noemt men ze.
bl. 188. reg. 13. Het is. *Lees.* Het Dier is.
bl. 371. Aant. *Lees.* KNORR *Verz.* I. D. Pl. 3. f. 4.
bl. 592. N. 807. *Lees* Zee-Houtworm.

BLADWYZER DER HOORENS EN SCHULPEN.

De Letter *p*, voor de getalen, betekent het *Vyftiende*, en de Letter *q* het *Zeſtiende* Stuk, van deeze Natuurlyke Hiſtorie.

A.

Aardbey-Doublet. *p.* 233
Aard-Slakhooren. (Graauwe) . . *q.* 453
Adama-Doublet . *p.* 335
Admiraalen. . *q.* 54
Admiraal. (Weſtindiſche) *q.* 57
Agaate Dadel. . *q.* 144
Agaate Kliphooren (Gewolkte) . *q.* 95
Agaate Kroonbak. *q.* 80
Agaate Peer. *q.* 324
Agaate Toot of Asſchepoeſter. . *q.* 64
Ajuinſchil . *q.* 189
Aliekruik. . *q.* 361
Ambonſche Wenteltrap *q.* 388
Ammons Hoorentje. *q.* 32, 415
Arabiſche Letters . *q.* 90
Arabiſche Letter-Doublet. . *p* 265
Arke Noach Doublettten. . *p.* 305
Argus. (Enkelde) *q.* 89
——— (Dubbelde) *q.* 91
——— (Kleine) *q.* 107
Arkans Garen Toot *q.* 52
Arm Wyfje . *q.* 153
Anomies. . *p.* 363

B.

Baardknyper. . *p.* 185, 424
Babylonſe Tooren. . *q.* 309
Bacasſan-Doublet. . *p.* 206
Badhoorentje. . *q.* 388
Bagyne Drol. . *q.* 340
Bandpennen. . *q.* 159
Bandſpillen. . *q.* 329
Banket-Hammetje. . *p.* 213
Banket-Hammetjes. . *p.* 451
Barnſteen-Oester. . *p.* 367
Basterd-Admiraal. *q* 61
——— Ark. . *p.* 311
——— Lamp. . *q.* 416
——— Pauſekroon. *q.* 334
——— Purperſlak. . *q.* 330
——— Wenteltrap. *q* 394
——— Zeeton. . *q.* 272
Basterde Strik-Doublet. *p.* 273
Beddekens. . *q.* 263
Beddetyk. . *q.* 307
Bedelaartje. . *q.* 154
Bekkeneeltje. . *p.* 364
Belhooren. . *q.* 189
Belhooren. (Geknobb.) *q.* 194
Belhooren. (Geribde) *q* 192
Belletje. . *q.* 125
Belſlak. . *q.* 412
Bernakel-Schulpen. *p.* 122
Bezaantje. . *q* 266
Bezoar. (Gedoornde) *q.* 204
——— (Geplekte) *q.* 201
——— (Geruite) *q.* 203
——— (Geſchubde) *q.* 202
——— (Gladde) *q.* 206
——— (Graauwe) *q.* 205
Bezoars. . *q.* 201
Bisſchops-Myter. *q* 163

Blaashoorens. q. 119
Blaasje. q. 124
Blaauwe Druppen. q. 146
——— Kauris. q. 109
——— Slangehoofdjes. q. 103
Blaauwlip Doublet. p. 264
Bloedje. q. 384
Bloedige Tanden. q. 492
Bloemen-Polypen. q. 612
Bocheltje. q. 209
Boereboon-Doublet. p. 195
Boeren Jongen. q. 225
Boeren Muſiek-Tootje. q. 67
Boertje, q. 152
Bokje. q. 369
Bokken-Oog. q 530
Bonetje. q. 527
Bonte Mantel. p. 332
Boomſlak. q. 430
Boontje. q. 150
——— (Noordſch) p. 186
Boorworm. q. 582
Bootshaak. q. 246
Bordestrappen. q 326
Boſch-Slakhooren. q. 448
Boter-Toot. q. 66
Braamboos. q. 303
Brandaris. q. 289
Brandhoorens. q. 281
Brandvlakje. q. 111
Breede Kanary. q. 268
Breed gerugde Nautilus. q. 12
Bruinet. q. 77
Bruinlip Doublet. p. 264
Bruintje. q. 209. q, 457
Bultſlakje. q. 351

C.

Cedo nulli Toot. q. 57
Chineeſche Muts. q. 520
Chitons. p. 88
Cyperſe Kat. q. 62

D.

Dadels. q. 143
Davids-Harp, q. 211
Diklip Belhooren. q. 191
Dilzaadje. q. 421
Diſtelhoorentje q. 306
Doekenkuif. q. 2
Doggerzander. q. 300
Dolphyn. q. 386
St. Domingo-Schulp. p. 269
Doodje. q 288
Dooijers. q. 477
Doubletten. p. 81
Draitje. q. 560
Draaken hoofdje. q. 112
Driehoek-Doublett. p. 246
Driezydig Venus-Hart. p. 226
Droomhoorentjes. q. 169
Dryfhoorentje. q. 456
Duifje. q. 267
Duivelsklaauw, q. 246
Duizendbeen. q. 258
Duizendſchoon. q. 77
Dunſchaal Kliphoorn. q. 97

E.

Eendebek. p. 200
Eenden-Moſsel. p. 435
Eenden-Schulp. p. 121
Eijerdoijers. q. 480, 482
Eijerſtokken of Eijernesten. p. 12, q. 176
Eikel. p. 299
Eikenhouts-Dadel. q. 144
Eikenhouts-Toot. q. 67
Engelſche Zadel. p. 379
Erwt. q. 472
Erwten-Peultje. q. 41
Ezels-Oor. q. 138
Ezeltje. q. 106

F.

Foelie-Doublet. p. 300
Fonteinbak. p. 289
Fortres. q. 529
Franſche Belhoorn. q. 135
——— Hoorn. q. 261
——— Patelle. q. 532
——— Spil. q. 311

G.

Gaapers. p. 147

Gaap-Doubletten. p. 285
Gaatjes. . q. 114
Ganzen-Schulp. p. 120
Gebaarde Noachs-Ark. p. 308
Gebakerd Kindje. q. 396
Gebande Ajuinschil. q. 190
Gebandeerde Moor. q 313
Gebraden Peer. q. 297
Gebrande Billen. q. 256
Gebreide Kasket. q. 196
Gebulte Kanary. q. 270
Gedoornde Lazarus-Klap. . . p. 282
—— Oester. p. 277, 281
—— Nagel-Doublet. p. 228
—— Paardevoet. p. 304
Gedroogde Peer. q. 298
Geel Kapje. . q. 540
Geele Aardbesie. p. 235
—— Harte-Toot. q. 61
—— Moerbey. q. 304
—— Tap. . q. 67
Geelsmetje. , q. 112
Geerstkoorntje. q. 148
Gegranuleerd Katje. q. 71
Gekartelde Pen. q. 239
Ge-oorde Langhals. q. 127
Geplekte Katje. q. 74
Geplooide Schroef. q. 325
Geribde Kapjes. q. 530
Geribde Venus Doublet. p. 223
Gerimpelde Oude Wyfs Doublet. . p. 255
Gestraalde Patelle. q. 545
Getakte Bezaanknoop. q. 336
—— Lazarus-Klap. p. 277
—— Vaazen. q. 174
—— Vyg. . q. 317
Getygerde Kliphooren. q. 100
Getygerd Schild. q. 540
Geut-Doublet. p 188
Gevlerkte Vogeltje. p. 438
Gevoord Bultje. q. 223
Gieter, . q. 579
Gladde Knopje. q. 118
Gladdertje. . q. 150
Glazen Nautilus. . q. 16
Glimmertjes. . q. 146
Gloeijende Oven. q. 374
Gloria Maris. . q. 77
Gnemoe-Hooren. q. 323
Goudlakense Hooren. q. 76
Goudmond. . q. 373
Goudtand Kokerworm. q. 623
Goude Tong Doublet. p. 211
Graauwe Monnik. q. 63
Granaat-Appel. . q. 290
Grasje. . q. 528
Griekse A Doublet. p. 265
Griekse Patelle. q. 544
Grimashooren. q. 301
Groene Kaas Toot. q. 52
Gryphiet. . p. 370
Guineesche Mosel. p. 426
—— Munt. q. 107
—— Toot. q. 62

H.

Haairige Ooren. q. 301
Haanekam-Doublet. p. 381
Halfbazuin. . q. 37
Halfmaantje. (Wit) q. 476
Halve Maan Hoorens. q. 477
HAM-DOUBLETTEN. p. 440
Ham-Oester. . p. 360
Harlekyn. . q. 107
Harp of Edele Harp. q. 212
Haspel-Doublet. p. 306
HART-DOUBLETTEN. p. 222
Hartehoorens- q. 287
Harte-Toot. . q. 44
—— (Geele) q. 61
Hoenderdarmen. q. 575
Holsterschulpen. p. 441
Hoogruggetje. . q. 124
Hoogstaart. . q. 280
HOORENS. . p. 83
Hoornslangetje. q. 570
Hout Mosel. . p. 140
Houtwormen. . q. 581
Hysteriet. . p. 378

BLADWYZER.

I.

Indiaan . q. 315
Iſabelle Kliphooren. q. 103
Italiaanſche Vloer. q. 48

J.

Jagers-Mantel. . p. 329
Jakoba-Kruik. q. 181
St. Jakobs Doublet. p. 323
Jamboes. (Witte) q. 123
Javaanſche Spil. q. 310
Jokje of Jukje, . q. 122
Jongdraagende Neriet. q. 489
Jongwerpende Slak. q. 437
Joppe Doublet. p. 325
Juffertje. . q. 149
Juffertje. (Rood) p. 214

K.

Kaaphooren. . q. 89
Kaapſe Ezel. . q. 136
Kaarsjes. . q. 50
Kaas-Toot . q. 51
Kakkerlak Porſeleintje. q. 113
Kalfs Oog. . q. 423
KAM DOUBLETTEN. p. 319
Kam Oeſters . p. 339
Kameelhooren . q. 260
Kamelotje . q 497
Kanaritje . q. 258
Kaneel-Wafel. . q. 125
Kapjes. . . q. 512
Karet-Hooren. . q. 92
Karkal. . q. 416
Kartelhoorentje. q. 387
Karthageenſche Doublet. p. 230
——— Kliphooren. q. 99
KASKETTEN. . q. 195
——— (Gehoornde) q. 196
——— (Geknobbelde. q. 199
——— (Geplooide) q. 195
——— (Gevlamde) q. 200
——— (Roode) q. 198
Katje. (Gegranuleerd) q. 71
——— (Geplekt) . q. 74
Katte Poot Doublet. p. 331
Katte-Tong. . p. 336
Kauris. . q. 109
Kemphaantje. . q. 255
Keverſchulp. . p 378
Kievits Ey. . q. 126
Kikvorſch of Sproetje. q. 253
Kinderpokjes. q. 117
KINKHOORENS. . q. 187
Kinkhoorn Eijeren. q. 221
Kivits-Hooren. q. 96
Kleef-Oeſter. . p. 366
Klephoorens. (Valvatæ) q. 479
Klimmende Leeuw Toot. q. 69
Kliphoorens, Klipkouſen. q. 81
Klipkleevers . q. 513
Knobbelhooren. . q. 379
Knobbelpen. . q. 337
Knol. . q. 129
Koe-Oog . q. 429
Kofferhoorntje. q. 208
Koffyhoontje. . q. 141
Kokerwormen. q. 580
Kokhaan. . p. 236
KOM-DOUBLETTEN. p. 285
Kommetjes. . q. 512
Kompas Doublet. p. 326
Konings-Mantel. . p. 329
Koolzaadje, . q. 422
Koopwaar. . . q. 152
Koorntje. . q. 39
Koraal-Doublet. p. 330
KORF DOUBLETTEN. p. 241
Korfje. . p. 313
Korhoenders. . q. 76
Korrelige Kopje. . q. 117
Kousjes. . p. 253
KOUS-DOUBLETTEN. p 253
Kraaitje. . q. 156
Krab. . q. 250
Kroonbak. (Agaate) q. 79
Kroonhoorn. . q. 261
Kroon-Tepelbak, q. 179
Kroon-Toot. . q. 47
Kruishooren. . q. 345
Krulhoorens. . q. 286
Kuipers-Boor. . q. 132

Kuipers-Boor (Gegranuleerde) . q. 71
——(Gladde of Isabelle) q. 224
Kwaaker. . p. 260
Kwallebootje. . q. 436

L.

Lampje. . q. 415
Landkaarten-Tootjes. q. 72
Lang geſtaarte Knol. q. 315
Langhalzen. . p. 127
Langhals Doubletten. p. 139
Langleevende Tol q. 375
Laphooren. . q. 266
Lapſche Laphooren. q. 178
Laurierblad. . p. 339
——— (Gekamd) p. 383
LAZARUS-KLAPPEN. p. 276
Leeuwe-Toot. . q. 69
Leeuwenkop. . q 298
LEPADEN. . p. 97
Letter-Dadel. q. 144
Letter-Doub. (Arabiſche) p. 265
——— (Xulaneeſche) p. 251
Letterhoorentjes. q. 90
Letter-Tooten. , q. 48
Likhoorentjes. . q. 82
Likſteentje. . q. 406
Linkſe Vyg. . q. 318
Lip-Doublet. p 267
Livrey-Hooren. q. 299
Loehoenſche Hooren. q. 257
Luisje. q. 115

M.

Maagd. q. 156
Maandoubletten. p. 327
MAANHOORENS . q. 358
Maans-Oog of Zee Navel q. 381
Magellaanſche Kapjes. q. 530, 547
——— Mosſel. p. 185
Malletje. q. 347
Maltheeſche Lazarus-Klap. p 279
Mantels . p. 321, 332.
Marlpriem. . q. 237
Marmer-Hoorens. q. 45
Marshoorn. q 294
Mazelen (Roode) q. 102
——— (Witte) q. 88
Meduſa-Hoofd. q. 527
Meir-Neriet. q. 488
Melknapje q. 475
Mennilte Toot q. 50
Meſſehecht. p. 189
Meſties. . q. 261
Metaalhooren q 214
Midas-Oor. . q. 137
Moedervlakje. . q. 207
Moerbey. . q. 302
——— (Witte) q. 303
——— (Geele) q. 304
Moeras-Patelle. q. 537
Moesjes-Tepelbak. q. 179
Moesjes-Tooten. q. 48
Mol (Roodagtige) q. 93
—— (Geele, graauwe) q. 94
Monnikskappen. q. 162
Mooren. . q. 313
Mooren-Buikje. q. 98
Morgenſtar. , q. 173
Morilje. . . q. 53
Mos-Belletje. q. 132
Mos-Slakje. . q. 405
Mosſel. . p. 408
MOSSEL-DOUBLETTEN. p. 380
Mosſel-Paarlen. p. 159
Muggen-Scheet. q. 69
Muiltje. . q. 524
Muis. . q. 95
Muizen-Oortje. q. 469
Muſiekhooren. q. 165
Muſiekhoorentjes. q. 90
Myter. . p. 117

N.

Naalden of Pennen. q 236
Naaldepen. . q. 240
Nagel. (Welriekende) q. 247, 265. 287
Nageltje. . q 537
Nagel-Doublet. (Gedoorn.

doornde) . p. 228
Nagel-Doublet. (Geschubde) . p. 232
Nagelschulpen. p. 291
Nassauwer. . q. 371
NAUTILUSSEN. . q. 16
Nautilus-Slakje. q. 407
Navelslak. q. 350, q. 429
Neetekammetje. q. 278
Neptunus-Schaft. q. 578
NERIETEN of Halve Maantjes. . q. 477
Nethooren. . q. 300
Net-Rol. . q. 70
Net-Tootje. . q. 65
Noachs-Ark. p. 307
Nootedop. . q. 521
Noote Moskaat. q. 227

O.

Oester. . p. 341
OESTER-DOUBLETTEN. p. 338
Oester-Paarlen. p. 389
Offerhooren. . q. 319
Oliekoek. . q. 293
Olyphants-Tand. q. 550
Oorhooren. q. 301
——— (Nerietagtige) . q. 474
Oorlepeltje. . q. 406
Oorstelp. . q. 475
Opgerold Bezaantje. q. 267
Opper-Admiraal. q. 55
Oranje-Admiraal. q. 73
Oranje Mantels. p. 335
Oranje-Pennen. q. 163
Orthokeratiet. . q. 41
Osse-Darm. . q. 573
Ossen-Oog. . q. 423
Oude Wyfs-Doubletten. . p. 255

P.

Paalworm. . q. 581
Paardevoets-Doublet. p. 293
Paarlemoer-Nautilus. q. 18
Paarlemoer-Schulp. p. 384
Paarl-Mosfel. . p. 154
Paarl-Oester p. 387
Paarlen in Mosselen. p. 159
——— in Oesters. p. 389
——— in Poolsche Zadel. . p. 362
——— in Ham-Doubletten. . p. 445
Paarltje. . q. 131
Pad of Paddehooren. q. 292
Pagode. . q. 374
Pantoffeltje. . q. 522
Papieren Knol. q. 130
PAPIEREN NAUTILUSSEN. q. 1
Papoes-Mosfel. p. 426
Pappegaais-Bek. p. 375
PATELLEN. . q. 511
Patryshooren. q. 190
Pausekroon. . q. 164
Pectiniet. . p. 371
Peer. . q. 176
——— (Agaate) q. 324
——— (Gebraden) q. 297
——— (Gedroogde) q. 298
Peerhooren. . q. 129
Penhooren. (Geknobbelde) . q. 271
——— (Ruuwe) q. 157
Pennemes. . p. 119
PENNEN. q. 236, 271, 334, 356, 398
Persiaantje q. 149
Perspectief-Doublet. p. 294
Perspectief-Hoorn. q. 344
Perspectief-Nautilus. q. 28
Perspectiefje. p. 265
Petoolhoorens. q. 371
Peul-Doublet. p. 192
Pholade. . p. 402
PHOLADEN. . p. 128
Piekenier. . q. 241
Pieramied. (Getakte) q. 341
Pimpeltjes. . q. 174
Pimpeltje. . q. 305
Pisschebed. q. 117. 260

Podagra Kreeft. q. 249
Poelorontje. q. 494
Poffer-Doubletten. p. 315
Pokken. p. 97
Poolfch Mesje. p. 197
Poolfche Hamer. p. 338
Poolfche Zadel. p. 361
Poppetje. q. 458. 491
Porfier-Dadel. q. 142
PORSELEIN-HOORENS. q. 81
Porfelein Hoorens. q. 28
Porto Bello Dadel. q. 141
Posthoorn. (Europifche) q. 419
——— (Geband.) q. 431
——— (Indifche) q. 432
Posthoorentje. q. 34
Prince begraafnis Dadel. q. 144
Prins Robberts Knoop. q. 346
Prinfe Vlag. q. 134
Puist. q. 543
Purper-Eijeren. q. 220
PURPERHOORENS. q. 281
Purperflak. q. 283
Pypdiertje. q. 613

R.

Raap. q. 130. 316
Radys-Zaadje. q. 39
Rammenas Zaadje. q. 38
Rams-Hooren. q. 422
Rasp. q. 336
Rasp Doublet. p. 337
Remies. p. 216
Reuzen-Oor. q. 380
Ringetje. q. 148
Ringhoorens. q. 46
Rivier-Doorntje. q. 485
Rivier-Mosfel. p. 429
Rivier-Neriet. q. 486
Rivier-Paufekroon q. 459
Rivierflakhooren. (Jongwerpende) q. 437
Robbe-Tong. p. 217
ROLLEN. q. 70
Rondmonden. q. 349
Rood Appeltje. p. 233
Roodbandje. q. 128
Roodmond. q. 216
Roodmond Slakhooren. q. 454
Roode Meir Hooren. q. 346, 351
Roos-Doublet. p. 211
Roofter. q 152
Roozekleurige Patellen. q. 531
Rots Doublet. p. 201
Rotshoorens. q. 274
Rudolphus. q. 214
Ryst-Doublet. p 239
Ryftenbry-Hoorentje. q. 207
Ryftenbry-Nautilus. q 14
Rystkorrels. q. 116

S.

Sagryn-Doublet. p 204
Satyne Dadel. q. 144
SCHEEDEN. p. 187
Scheeffchaalen. p. 203
Scheeps-Boorworm. q. 592
Scherfje. p. 260
Schermers. q. 254
Scherpmond Kliphooren. q. 97
Schilden. q. 512
Schildpad-Hooren. q. 92
Schildpad-Pok- p. 115
Schildpad-Staart. q. 307
Schildpad Toot q. 63
Schippers of Schippertjes. q. 17
Schotteltjes. q. 511
Schroefhoorens, zie Pennen.
Schubbetje. p. 368
Schuitje. q. 524
SCHULPDIEREN. p. 37
Schulpluikjes. p. 46
Schulpfteentjes. p. 296
Schyfje. p. 341. q. 414
Scorpioen. q. 250
Scorpioentje. q. 245. 289
Sery-Oesters. p. 340
Siczak-Dadel. q. 144
SLAKHOORENS. q. 408
Slangekop. q. 98
Slangekop Anomie. p. 375

Slan-

Slangenvelle Hooren. q. 378
Slangepyp. q. 576
Slangetje. q. 417
Slet. p. 271
Sluikdadels. q. 144
Slyk-Rol. q. 138
Slykschulp. p. 245
Slykflakken. q. 424
Smalkielde Nautilus. q. 10
Smaragd. q. 222
Snepje. q. 155
Snippekop. q. 276
——(Gedoornde) q. 280
——(Getakte) q. 279
Snuitpennen. q. 334
Soldaat of Tyger. q. 382
Spaansche Vyg. q. 129
Speel-Doublet. p. 262
Speldewerks-Hooren. q. 75
Speldewerks-Toot. q. 49
SPILLEN. q. 308
Spinnekop. q. 278
Spinneweefs-Dadel. q. 144
SpitseWater-Slakhooren. q. 459
Spookje. q. 77
Spoor. q. 30, 376
Sprenglers-Schulp. p. 241
Sproetje. q. 253
Spuitje. q. 40
Staaten Vlag Pen. q. 158
Staaten Vlaggetjes. q, 135
Starrepen. q. 244
Starretjes. q. 113
Steenbikker. q. 411
Steen-Mosel. p. 402
Steenschulp. p. 136
Steentje. q. 217
STEKELHOORENS. q. 274
Sterre-Schild. q. 529
Stipje. q 560
Stompen. q. 248
Stompje. p. 248
Stompe Spil. q. 329
Stormhoeden of Kasketten. q. 195
Strand-Neriet. q. 487
Strandschulpjes. p. 219, 245
Strik Doublet. p. 274
Switzers-Broek. q. 175

T.

TANDHOORENS. q. 549
Taxis doorne Spillen. q. 335
TELLINEN. p. 203
Tepelbak. q. 183
Terebratuliet. p 375
TOLLEN. q. 339
Tolletjes. q. 348, 354
Toorentjes. q. 160
TOOTEN. q. 42
Topflak. q. 435
Tovenaar. q. 347, 410
Toverhoorentje. q. 139
Transparant. p. 379
Tregter-Worm. q. 621
Triangel. p. 247
Triton. q. 321
TROMMELSCHROEVEN. q. 398
Trompethoorn. q. 322
Tuinflakhoorn. q 445
Tulband. q. 352
——(Geknobbelde) q. 353
——(Gerimpelde) q. 377
Tulp. q. 79
Tyger-Doublet. p. 263
Tygerpen. q. 238
Tyger-Toot. q. 47
Tygers-Tong. p. 217

U.

Uijen Schil. p. 367

V.

Vaas. q. 174
Vaasdadels. q. 144
Vader Noachs Schulpen. p. 290
Varkens Ooren p 382
Varkens Snuit. q. 168
Varkentje. q. 147
Velhooren. q. 296
Venus-Doublet. (Getande)

tande) p. 204
——— (Geribde) p. 223
Venus-Hart p. 225
Venus-Labaar. p. 270
Venus-Kous. p. 254
Venus-Schaft. q. 572
Verfſchulp. p. 153
Vice-Admiraal. q. 60
Viſchhuifje. q. 518
Vlaggetje. q. 357
Vleermuis of Vespertilje. q. 168
Vleeſchhooren. q. 256
Vlerkhooren. q. 257
VLEUGELHOORENS. q. 243
Vleugelpen (Zwarte) q. 272
Vliegen-Scheet. q. 68
Vlooijen-ſcheet. q. 69
Voethooren. q. 296
Vogel-Doublet. p. 437
Vogelpootje. q. 245
VOLUUTEN. q. 136
Vyg of Vyghooren. q. 129
Vyfvingertje q. 245

W.

Waaijer-Doubletten. p. 327
Wafel-Yzer. p. 267
Walviſch-Pok of Luis. p. 111
Water-Slakhooren (Spitſe) q. 459
Weegluis. q. 369
Weevers-Spoel. q. 121
Weitaſch-Doublet. p. 328
Wellen. q. 42
Wenteltrap. (Amboniſche) q. 388
——— (Gemeene) q. 391
——— (Ooſtindiſche) q. 395
Wervelhooren. q. 345
Wilde of Boeren Muſiek. q. 172
Winkelhaak-Doublet. p. 360
Wit-Oogje. q. 111
Witte Porſeleinhooren. q. 120
Wolfstand. q. 554
Wolkbakje. q. 78
Wolkhooren. q. 75
Wormbuisje, (Rond) enz. q. 561
WORMBUIZEN. q. 558
Wormdrollen. q. 577
Wulk. q. 228
Wulk. (groote) q. 232
Wydmond. q. 215
Wyd-Oog. q. 93
Wyngaard-Slak. q. 425
Wyzer. q. 254

X.

Xulaneeſche Letter-Doublet. p. 251

Y

Ys-Doublet. p. 336
Yslandſche Doublet. p. 262

Z.

Zaadje. q. 559
Zaagertje. p. 215
Zand-Gaaper. p. 150
ZANDKOKERS. q. 607
Zandpypen. q. 572
Zee Boon. p. 299
Zee-Eikel. p. 98
Zee-Erwt. p. 298
ZEE-HOUTWORMEN. q. 580
Zee Nagel (*Blatta Byzantina*) q. 287
Zee Navel. q. 381
Zee-Noot. p. 297
ZEE-OOREN. q. 500
Zee-Penſeel. q. 626
Zee-Pisſebedden. p. 88
Zee Pok of Zee-Puist. p. 98
Zee-Pokje. p. 103
Zee-Roos. p. 109
Zee-Slak. q. 370. 429
Zee Ton. q. 356
Zee-Tulp. p. 107
Zee-Wants. p. 90
Zee-Wulk. q. 320
Zeilers. q. 5

Zilverlakenſe Hooren. q. 76
Zilvermond. q. 372, 385
Zonnehooren. q. 350
Zonneſtraal. (Blaauwe) p. 198
——— (Ceylonſche) p. 205
——— (Roozeroode) p. 199
Zoompje. (Dubbeld) q. 202, 206
Zotskap-Doublet. p. 288
Zotskap-Patelle. q. 534
Zoutkorrels. q. 99
Zwaluw. q. 105
Zwarte Boon, q. 225
Zwynen-Tand. q. 553
Zyde van Mosſelen, enz. p. 447

De PLAATEN zyn dus ingevoegd:

PLAAT CXX. tegenover Bladz. 49.
——— CXXI. ——— ——— 179.
——— CXXII. ——— ——— 193.
——— CXXIII. ——— ——— 261.
——— CXXIV. ——— ——— 341.
——— CXXV. ——— ——— 551.

BERIGT.

De Erven van F. HOUTTUYN continueeren uit te geeven, de

KEURIGE VERZAMELING

Van natuurlyk gekleurde

HOORENS EN SCHULPEN.

Door wylen den Heer KNORR *begonnen, thans nagezien, vervolgd en aanmerkelyk verbeterd,* in Quarto.

Hier van zien nu reeds drie Deelen in 't Nederduitſch het licht, en de drie volgende Deelen, waar mede dezelve beſlooten wordt, zyn met alle zorgvuldigheid voorzien van de Afbeeldingen der in de voorigen ontbreekende Hoorens en Schulpen, zeer natuurlyk naar de Voorwerpen gekleurd: om dus, benevens deeze twee Stukken van de Natuurlyke Historie, gebruikt te kunnen worden, en te ſamen tot eene byna Compleete Conchyliogie te kunnen ſtrekken.